

11. 2010年10月10日

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૮૮૨ સ્થાન

પુસ્તકનું નામ દીપાન્ત કે ૨૦૦૫

વિષય ૨૩૩૪.૩

રસિક નવલકથામાળા

પુસ્તક ૧૪ ૩

દિવાની કે શાણી ?

ભાગ ૧ લો.

(આદર્શ સામાજિક નવલકથા.)

પ્રયોજક,

ધનશંકર હીરાશંકર ત્રિપાઠી

અમદાવાદ

પ્રકાશક,

યુબલાલ ભગવાન પારેખ.

વડવાણ સીટી

મુંબઈના એજન્ટ,

મોહનલાલ પિતાંબર-બૂકસેલર.

કાલનાદેવી રોડ-મુંબઈ નં. ૨

આવૃત્તિ ૧ લી.

સવત ૧૯૮૧.

} મૂલ્ય રૂ. ૪-૦-૦. {

પ્રત ૭૭૫

સને ૧૯૨૪

[અધરવાગીતના સર્વ હક પ્રકાશકને રવાધીન છે.]

અમદાવાદ વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
જાન્યુઆરી કૉપીરાઈટ સંગ્રહ
૧૧૮૮૨

અમદાવાદ—સલાપોસરોડ,
ધી “ડાયમંડ બુલ્ડિંગ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ હામનલાલે છાપ્યું.

આમુખ

હિંદીમાં એક કવિએ કહ્યું છે કે

“ નહીં કુચ્છ પ્રેમ-રાખ્ય મે સાર
અમલાઓકે પ્રતિ છલમલકા દિ
કેવલ હૈ વ્યવહાર ”

માત્ર આપણાજ દેશમાં શું આવી વસ્તુસ્થિતિ છે ? નહીં અત્યારે સુસંસ્કૃત ગણાવાનો ફાકો રાખતા પાશ્ચાત્ય દેશોમાં પણ આ જ વસ્તુસ્થિતિ વિદ્યમાન છે પ્રસિદ્ધ ઇંગ્લિશ નવલકથાકાર મિ. વિલ્કી ફોલિન્સની The Woman in White નામે જે રસભરિત નવલકથાનું આ ભાષાન્તર છે, તેમાં ખાનદાન અને શ્રીમત ગણાતા કુટુંબોમાં પણ ઉપર્યુક્ત વસ્તુસ્થિતિ-અબલાઓ પ્રતિ છલમલનો વ્યવહાર-કેવી રીતે થાય છે, તેનો તાદૃશ ચિતાર આપવામાં આવ્યો છે ખિતાબધારીઓ પ્રત્યે આપણા દેશજનો અત્યારે અણુગમે ધરાવે છે આ નવલકથાનું એક ખિતાબધારી પાત્ર-બેરોનેટ સર પર્સિવલ-હાલને ચાલતે કેવું દબી વર્તન બતાવે છે, એ વાંચ્યા પછી ખિતાબધારીઓ જ ઉગળા અને ઉત્તમ હોય છે, એવો દાવો કરી શકાશે નહીં યુરોપમાં પ્રેમ લગ્નની પ્રથા છે તથાપિ કુટુંબના હિતને ખાતર કુટુંબના વડીલો પોતાના સત્તાનને અમુકનીજ સાથે લગ્ન કરવા ફરમાવી શકે છે એવા સંયોગમાં પણ વાજાનમાં દેવાયેલા એ વરવધૂને પરસ્પર પ્રેમ જીતવાનો હોય છે જે દાખલામાં પ્રેમ ન જીતાય અને બેમાથી કોઈક અન્ય ત્રીજી વ્યક્તિ સાથે પ્રેમમાં હોય તો લગ્ન પૂર્વે તેના ખુલાસા ઉપર એ લગ્નસંબંધનો આધાર રહે છે આ વસ્તુસ્થિતિ આ નવલકથામાં ઉપસ્થિત થાય છે. કથાનાયિકા એક ચિત્રકારને હૃદયથી વરેલી છે પરંતુ તેનો દેહ બેરોનેટ સાથે લગ્નમાં આપવાનું તેના સદ્ગત પિતાએ ફરમાવેલું છે લગ્ન પહેલાં કથાનાયિકા પોતાનો પ્રેમ બેરોનેટ ઉપર ન હોવાનો એકરાર કરે છે પણ

હા! કેવળ તે કથાનાયિકાનો ૨૦ હજાર પૌડનો વારસો પોતાને મળતો એ હેતુથી બેરોનેટ તે એકરાર પ્રત્યે પોતે ઉદારતાથી જોરો અને કથા નાયિકાને માનસિક પ્રેમ માટે માફ કરશે એમ કહીને તેને પરણે છે લગ્ન પછી બેરોનેટ દગો દે છે, કથાનાયિકાને હરધડી સતાપે છે, ચિત્રકાર ઉપર તેણે પ્રેમજ્ઞ ક્રમ કર્યો, એમ જણાવીને તેને તે માફ કરતો નથી તે નાયિકાની પોતાને દરકાર ન હોય પણ તેના ધનનીજ દરકાર હોય એવું વર્તન રાખે છે અબલાઓમા રહેલી સહિષ્ણુ વૃત્તિને થોડે મિચારી અબલા કેવી ધીરજથી અને શાંતિથી પોતાના દુ:ખ મહન કરે છે, એનો ચિતાર નવલકથાકારે આ નવલકથામા બહુજ ખૂબીથી આપ્યો છે

ધનને કારણે જગતમા સગપણુ વિસરી જવામા આવે છે અને પ્રપચપરપરાઓમા પ્રવૃત્ત રહીને કેવા ભેગા અને ફર કામ કરવામા આવે છે, એ આ નવલકથાના અનેક ખનાવોમા ખનાવવામા આવ્યું છે

કથાકારે બયકર બેદ ગો બન્યો તે એકદમ જાહેર કર્યો નથી પરંતુ ધીમે ધીમે તેણે પાત્રોના સ્વભાવની અને મથેગોની સકળતાથી જાહેર કર્યો છે આ કથાનકમા જનસ્વભાવની ઝીણી પરીક્ષા કરવામા આવી છે બેરોનેટ ખરામ નથી એમ પ્રથમ માની લઈને વાયકવૃન્દ ઉપર તેની પ્રતિજ્ઞાના અને બહારના વતનના દટાત રજૂ કર્યા છે કથાના આ પ્રથમ ભાગમા એવા કેટલાક દટાત છે પરંતુ માણુમનો સ્વભાવજ તેને ખુલ્લા સ્વરૂપમા ઉઘાડો પાડે છે એ સિદ્ધાંત પ્રમાણે ધીરે ધીરે તેની અયોગ્યતા ખુલ્લી થતી જાય છે કથાનો બીજો ભાગ કે જે હવે પછી પ્રકટ થનાર છે તેમા બેરોનેટના બયકર કારસ્થાન અને તેના એક બદમાશ મિત્રની અજબ બયકર યુદ્ધિ કે જે વડે તે ચાલાકીભરેલો ગુન્હો કરે છે તેનું દિગ્દર્શન આવશે અને વાયકવૃન્દ પોતેજ ન્યાય કરી શકશે કે, જગતમા આખરે કોનો જય થાય છે?—સત્ય અને નેકીનો કે અસત્ય અને બદીનો ?

‘ધી વુમન ઇન્વિલ્ડાઈટ’ પુસ્તક ઇંગ્લિશ વાયકવૃન્દમા ઘણું વખાણુ યુ છે કથાકાર મિ વિલ્કી કૉલિન્સ પોતાની પ્રસ્તાવનામા પોતે કેવી

ખતથી અને કાળજીથી આ પુસ્તક ચોજ્યું છે, તે વિષે કહે છે કે “સભાજીભરેલા સુધારા કરીને અને પુનર્બંધન કરીને જાહેર વાયક આલમની પમદગીને પાત્ર આ કથાનક બનાવવા માટે પ્રયાસ કર્યો છે વાર્તામાં જે કેટલાક કાયદાના મુદ્દાઓ આવે છે તે સાચા છે કે કેમ એ વિષે કેટલીક દિશામાથી શકાઓ બનાવવામાં આવી છે મને એ કહેવાની અહીં પરનાનગી આપગો કે, ખીજા મુદ્દાઓની માફક કાયદાના મુદ્દાઓમાં પણ વાયકવૃન્દને આડે માર્ગે દોગરી ન જવાય એવી ખાસ કાળજી મેં રાખી છે એક બાહોશ સોલિસિટરે માયાભરેલી રીતે અને સભાજીભરેલી રીતે મારા પગલાં આ કથાનકમાં જ્યાં જ્યાં કાયદાની ગુચવણુભરેલી જાળમાં પડ્યા છે ત્યાં ત્યાં દોરવણી કરીને મારી મુશ્કેલીઓ દૂર કરી છે દરેક શક્યમદ પ્રશ્ન એ ધારાશાસ્ત્રી મમક્ષ રજૂ કરવામાં આવેલો છે અને ધાગને લગતા વર્ણુનના તમામ “પ્રુફ-શિરૂમ” એ સજ્જનેજ તપાસ્યા છે અને તે બાદ આ પુસ્તક પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે હું ઉમેરી શકીશ કે, એક ન્યાયાધીશના સત્તાવાર કથન પ્રમાણે, મેં લીધેલી મજકુર કાળજી નિરર્થક નીવડી નથી આ નવલકથા પ્રકટ થયા પછી તેમાં આવતા કાયદાના મુદ્દાઓની ચર્ચાઓ એક કરતા વધારે બાહોશ ન્યાયી અદાલતો સમક્ષ થઈ છે અને આમાંના મુદ્દાઓ સગીન છે, એમ જાહેર કરવામાં આવ્યું છે ”

આ નવલકથામાં કથાકારે એક બામત બહુજ સ્પષ્ટતાથી ધ્યાનમાં રાખી છે તે એ કે જનસ્વભાવ જેવો છે તેવો જ રજૂ કર્યો છે તેમાંના પાત્રોના જીવન માનની જીવન છે જે પાત્રની જેની ખામિયત અને જેવી આદત આ કથાના પ્રારબ્ધમાં રજૂ કરી હોય તે છેક છેવટ સુધી તેનીને તેવીજ ચીતરી રાખીને બનાવેો તે દરેક પાત્રની આસપાસ મૂક્યા છે.

નવલકથાઓમાં આ મુદ્દો ધણેજ અગત્યનો છે કે, પાત્રો તાદશ જનસ્વભાવ પ્રમાણે રજૂ કરવાનું કામ જે કથાકાર સાગોપાગ પાર ઉતારે છે તે કુશળ કથાકાર છે આ સબધમાં મિ વિલ્કી કૉલિન્સ પોતાની પ્રસ્તાવનામાં જે વિવેચન કરેછે તે અગત્યનું છે તેઓ લખે છે કે

“ જાહેર વાચક આલમ પ્રત્યે હું આભારનું જે ભારે ઋણુ ધરાવું છું તેનો સ્વીકાર કરતા વિશેષ એ બોલ લખીશ આ પુસ્તકની ફત્તેહ હું ખામ કરીને આવકારલાયક એટલા માટે ગણું છું કે, તેમાથી સાહિત્ય વિષયક એક મુદ્દો પ્રતિપાદન થયેલો છે એક નવલકથાકાર તરીકે જાહેર વાચક આલમના પરિચયમા હું આવ્યો ત્યારથી એ મુદ્દાથીજ હું પ્રેમયો છું

“ મેં મૂળથીજ એ જૂના જમાનાનો અભિપ્રાય ગ્રહણ કર્યો છે કે, એક નવલકથાના કાર્યક્ષેત્રનો મુખ્ય ઉદ્દેશ, વાર્તા કહી જવાનો હોવો જોઈએ અને જે નવલકથાકાર પોતાની આ ફરજ ઉપર્યુક્ત ઉદ્દેશથી બળજબી જાય છે તેના ઉપર પાત્રો આમેદુખ રજૂ કરવાની બેદરકારીનો બય રહેલો છે, એમ મેં માન્યું નથી આનું કારણ સ્પષ્ટ છે વાર્તામાના બનાવોના વણનથી વાચકો ઉપર ખાપ પાડવા નો મુખ્ય આધાર ફક્ત મજકુર બનાવો જ નથી પરંતુ એ બનાવો સાથે સંકળાયેલી માનવજીવનની રમકૂતિ છે, એ મુદ્દો વાર્તા કહેનાર નવલકથાકાર હમેશા લક્ષમા રાખે છે વાર્તા કહ્યા વિના પાત્રો ફતેહમદ રીતે રજૂ કરીને એક નવનકથા લખી રાખાય, પરંતુ પાત્રોનેખન વિનાજ કોઈ વાત કહી પણ કહી શકાય નહીં અસંગતરસ ગીતે વાત કહેવી હોય તો તેની મુખ્ય શક્તિ, જનસ્વભાવ અનુમાર વિવિધ પાત્રોનો ચિતાર આપવાની જ છે કથામાના પુરુષ અને સ્ત્રી પાત્રો, એ ખરેખરા માનવ જીવન ગાળનારાજ પુરુષ અને સ્ત્રી પાત્રો છે, એવું જે કથામા તાદૃશ રીતે પ્રતિપાદન થઈ શકે છે તેજ કથા વાચકઆલમના હૃદયને જીતી લે છે ”

જેમ જેમ આ ન્યાનક આગળ વધતું જાય છે તેમ તેમ કથાકારે ઉપર્યુક્ત મુદ્દો ધરામર લક્ષમા રાખીને પાત્રોનો અને બનાવોનો મેળ બેસાડ્યો છે, એમ વાચકવન્દ તોઈ શકશે કોઈ પણ નવલકથા એક નાનું જગત છે ઇશિસજિત જગતમા બધાનેજ આપણે ઓળખતા નથી નવલકથાના નાના જગતમા તમામ માનવીઓને ઓળખીએ છીએ જેમ ઇશિસજિત જગતમા માણસો વિવિધ પ્રકૃતિના હોય છે અને તેમની આમપાસ અનેકવિધ બનાવો બનતા રહે છે તેમ નવલ

કથાના જગતમા પાત્રો અને મયોગો રજૂ થાય છે કોઈક માણુમો પોતાની દૃઢતા અને અનુભવને યોગે મન્નેગોને રમઢડા બનાવે છે પણ કોઈક આપત્તિઓથી અકળાઈ જઈને મિનઅનુભવ, નરમ સ્વભાવ અને લજ્જાલુ પ્રકૃતિથી સન્નેગોના રમઢડા બને છે કોઈક માણુમો અર્ધ માર્ગે રહે છે, કોઈક પતિત થાય છે, કોઈક ઉચી ટોચે બેમે છે આમા સન્નેગો ઉપર નેકે આધાર રહે છે તો પણ માનવપ્રકૃતિ ઉપર અતિ-શય આધાર છે ખતીનો કંગેળીઓ નેમ બોયે પગડાવા ઝૂતા પણ પોતાનુ જાણુ ગુથવા તરફ લલ ગમે છે તેમ અને માનવીઓના પ્રયામ હોય છે તેમા જે પોતાના એકધારા સ્વભાવથી કામ કરે છે તે જીને છ અને જે પોતાનો સ્વભાવ છોડી દે છે તે હારે છે “ દિવાની કે શાણી ? ” ના વાચકનું આરી મિથિત આ નવવધ્યામા નેગે અને તેમા મિ. વિ. ડી. કૃષ્ણમે પાત્રોની જે એકધારી આસિયત રજૂ કરી છે તેથી, ઇશિનજિત જગતમા જેમ બને છે તેમ આ નાના જગતમા પણ, જેની યોગ્ય રીતે જીત થરી નેનમે તેનીજ જીતનુ પગિણામ જેલને જરૂર હરત થયે

ઈંગ્લિશ વાચક આતમમા મરાહર અને પ્રિય થઈ પડેલી એક નવવધ્યા ગુજરાતી વાચક આતમ આગળ રજૂ કરતા મને આનંદ થાય છે આ કથાનકનુ ગુજરાતી જેમ અને તેમ સરળ અને સાદુ રાખવા પ્રયાસ કરવામા આનમે છે કથામાથી મળતો સાર ગૃહણુ કરવા વાચકનું પ્રેરાશે તો આ ભાષાન્તરની સફલતા ગણાશે

અમદાવાદ, } ધનશંકર હીરાશંકર ત્રિપાઠી.
તા ૧૦-૧૨-૨૪

અનુક્રમણિકા.

પ્રથમ ખડ.

પરિચ્છેદ	વિષય	પૃષ્ઠ	પરિચ્છેદ	વિષય	પૃષ્ઠ
૧	વાચક ન્યાયાધીરાને ચરણે	૧	૨૦	નામોશી ભરેલું કશરપત્ર	૧૮૬
૨	ઓફેસર પેસ્કા	૨	૨૧	પવિત્ર હૃદયનો એકરાર	૧૮૪
૩	નવી નોકરી	૬	૨૨	એકરાર પછી—	૨૧૨
૪	સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી	૧૬	૨૩	વિદીર્ષુ હૃદયનું પ્રેમપિહીન લગ્ન	૨૨૩
૫	દિવાની કે શાણી ?	૨૮	૨૪	છ માસ પછીના સસ્મરણો	૨૪૧
૬	ઝેરીઅન હેલ્ડેગબ	૩૧	૨૫	અપશુકન	૨૫૦
૭	વિચિત્ર બુદ્ધિ	૪૧	૨૬	'મનાઈ કરેલા' વિષય	૨૬૦
૮	મારી ખીજ શિષ્યા	૫૧	૨૭	પ્રતિભાશાળી પુરુષ— કાલિન્ટ ફેલ્ડે	૨૬૭
૯	આબેહુબ સરખાપણું	૬૧	૨૮	છુપાઈને સામળેલી વાતચીત	૨૮૩
૧૦	પ્રણય-મંદિરમા !	૬૮	૨૯	ખૂનીઆનું વિચિત્ર વર્ગીકરણ	૨૯૨
૧૧	વહાલમા વિન	૭૫	૩૦	હેવાનનો હેવાનિયત	૩૧૩
૧૨	નનામો કાગળ	૮૬	૩૧	'મનાઈ કરેલા' વિષયનું રહસ્ય	૩૩૫
૧૩	ભૂતના બાલુકારા	૯૬	૩૨	ભય કર સ્વપ્ન	૩૫૨
૧૪	કથસ્તાનમા સફેદ વસ્ત્ર- વાળી સ્ત્રી !	૧૦૫	૩૩	સરોવર પાસે સફેદ વસ્ત્ર- વાળી સ્ત્રી	૩૬૫
૧૫	અચાનક અલોપ	૧૨૨	૩૪	ફેરફારની અર્થસૂચક ભવિષ્યવાણી	૩૮૨
૧૬	વસંતી વદાય	૧૩૧			
૧૭	લગ્નની બાબત	૧૪૫			
૧૮	ધારાશાસ્ત્રીને પણ હૃદય હોય છે	૧૫૬			
૧૯	વારસાની તકરાર	૧૭૩			

દિવાની કે શાણી ?

પ્રથમ ખંડ.

પરિચ્છેદ ૧.

વાચકન્યાયાધીશને ચરણે !

શ્રી જ્ઞાતિ કેટલી હદ સુધી પીર-પગી શકે છે અને પુરુષ જ્ઞાતિની દૃઢતા યુ યુ માંડી રાગે છે, એ બનાવવા માટે આ કથાનક રચાયુ છે

શન પડતા દરેક બનાવમા કાયદાનુ મયાનમ ઉંડુ જઈ શકે એમ માની લઈએ અને મોનાના ચક્રચક્રિત કરનારા તેલની મદદ વિના માધારણ જનની મદથી તે દરેક પ્રકારની તપામ કરી શકે એમ ધારી લઈએ, તો આ કથાનકમા વણુવેના બનાવો ન્યાયની અદાલતમા જાહેર પ્રજાનુ ધ્યાન જરૂર ખેંચી શક્યા હોત પરંતુ કાયદો અમુક અપૂર્વ બનાવોમા પ્રવેશી શકતો નથી તે નાણાની કોથળીનો અગાઉથી જ તામેદાર બનેલો મોઢર છે આથી આ વાર્તા પહેલવહેલી જનસમાજ આગળ રજૂ કરવામા આવે છે એક ન્યાયાધીશ આગળ જેવી રીતે તે રજૂ થઈ હોત તેવી રીતે વાચક આગળ રજૂ થાય છે અગત્યનો કોઈ પણ મનાવ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી સાબળેલા પુરાવા તરીકે રજૂ નહી થાય પરંતુ નજરે જોયેલા પુરાવા તરીકે જ રજૂ થશે શરૂઆતની આ લીગિંગો લખનાર વૉલ્ટર હાર્ડિંગે આ કથાનકના મનાવો સાથે વધારે સબધમા આવેલો છે પોતાના અનુભવો તે વર્ણવશે બધા ત્રુટિ આવશે ત્યા

ખીજાઓ મારફત સાધણ કરવામા આવશે એ ખીજાઓ પણ પોતાની જાણ મુજબ ચોખવટ અને કાળજીથી વર્ણન કરશે

આ પ્રમાણે આ વાર્તા જૂદા જૂદા માણસોની જમાનથી કહેવાઈ હોય તેમ રજૂ થશે કાયદાની અદાયતમા જેમ એક ગુન્હાની તપાસમા જૂદા જૂદા માણસો જમાની આપે છે તેમ અહીં સત્ય ગો'ની કાદવા માટે મીઠી રીતે અને અત્યંત મરળનાથી બનાવેલું વર્ણન થશે

પ્રારંભ, વૉટર હાર્ટરાઇટ દ્વારા કરીએ છીએ તેની ઉમર ૨૮ વર્ષની છે અને તે ચિત્રકલાનો શિક્ષક છે

પરિચ્છેદ ૨.

પ્રોફેસર પેસ્કા.

જનુઆરી મહિનાની ૩૧ મી તારીખે કિન્ડાજો પૂરો થતો હતો લાડનના પોત્રો ચોમામાના ઝાપટા પડનાની આતુરતાથી ગદ્ ગદ્ થઈ રહ્યા હતા હું પોતે ગરમીના દિવસોથી કટાણી ગમે હતો માગે ક્રત્તાડ જતો રહ્યો હતો, મારી તદુરસ્તી પણ જતી ગઈ હતી અને ખડ નદુ તો મારા ખિમ્મામાંથી નાણા પણ જતા રહ્યા હતા' ગયા વખતે મારો ધંપો મે બહુ સભાળ ભરેલી રીતે ચનાવ્યો નહોતો આથી મારા કિડકિપણને હવે મારે અકુશમા ગખવાની જરૂર હતી માડ ચિત્રાનય લાડનમા હતું અને મારી માતા તથા મારી બહેન લાડન પામ આવેલા હેપ્ટેડ નામના પરામા રહેતા હતા

આજની માજ શાન્ત નહોતી આશ્રનમા વાળળા છતાં હતા મને યાદ છે કે, સૂર્ય આથમવાની તથાગીમા હતો તે વખતે લાડન શહેરના મહેજાઓમા જે કે શાન્તિ જણાવા માડી હતી, તોપણ મારા જીવનમા તો નિગશા છવાઈ હતી, પરંતુ આમખામના ઉલોગી લોકોને જોઈને, રાહોગી જિદગીના મોહમા લપટાયહું મારે જીગર નિરાશ બનેહું નહતું આમ છતાં પણ જાણે અસ્ત થતા સૂર્યની સાથે મારી આશાઓ

પણ અત્યંત થતી હોય એમ મને લાગ્યું મારા હાથમા એક પુસ્તક હતું તે વાચતો નહતો પણ હાથમા ગળીને સ્વપ્નનરગોમા લીન થઈ ગયો હતો મારી માતાને મળવા જવા માટે હું જઈયો દર અડવાડીએ હું એ દિવસ તેને મળવા જતો, આજ તેમાનો એક દિવસ હતો માઝ ચિત્રાનય બધ કરીને મે હેપ્ટેડ તરફ જવા માડ્યું

જે બનાવોનું હું વણન કરનાર છું તે બનાવોના મમય પહેલા કેટલાયે વર્ષથી મારા પિતા મરણ પામ્યા હતા મારા પિતા પણ ચિત્રકલાના શિક્ષકનો ધંધો કરતા હતા પોતાના ઉપર આધાર રાખનારાઓનું જીવન, પોતાની હયાતી પછી પણ દુખ વિના ચાલે, એ હેતુથી તેમણે એક વીમા કંપનીમા મોટી રકમનો વીમો કનરાની રાખેલો હોવાથી મારી માતાને અને મારી બહેનને, મારા પિતાના સ્વર્ગવાસ પછી કોઈના ઉપર આધાર રાખવો પડ્યો નહતો, મારા ધંધાની શરૂઆતમા પણ મને એ નાણાનો મારો લાભ મળ્યાથી મારા પિતાની દીર્ઘદષ્ટિ માટે મને આભારભર્યું માન વારંવાર ઉપજ્યા કરતું

રાહુરમાથી નીકળીને પરાના શાન્ત એકાન્ત રમ્તામા થઈને હું મારી માતાના મકાન આગળ આવી પહોંચ્યો ત્યારે રાત્રિ પડી ચૂકી હતી અને વાદળાઓને હીરે આનંદનો દેખાવ મિઠામણો લાગતો હતો મે બારણા જરાક ખખડાવ્યા એટલામા તો તે તગત જ ઉઘડી ગયા અને મારો ઇટાલિયન મિત્ર, પ્રોફેસર પેટ્રા મારી સામે હમનો હમનો આવીને ઉભો રહ્યા મને જોઈને તે વકાનથી આનંદ આપતો મને બેઠી પડ્યો

આ પ્રોફેસરનું ઓળખાણ આપનું જરૂરનું છે આ કયાની શરૂઆતમા અને અતમા તે મને ઘણો ઉપયોગી થઈ પડ્યો છે હું તેને પહેલા તો મિત્રુલ ઓળખતો નહતો પણ કેટલાક મોટા ખાનદાન કુટુંબોમા હું ચિત્રકલામા સીખવવા જતો ત્યાં તે ઇટાલિયન ભાષા સીખવવા આવતો ત્યારે પોતાનો ઇતિહાસ કહીને તેણેજ પોતાની માથે મારી ઓળખાણ કરાવી હતી, તેના જીવનનો સારાશ એટલોજ હતો કે, તે પાઠુઆના વિદ્યાપીઠમા આચાર્ય હતો પરંતુ અમુક રાજદારી કારણોને

અગે તેને ઇશિલિથી ઇશ્વિાડમા આવવું પડ્યું હતું એ નરણો શા હતા, એની વિગત તેણે મને આપી નહતી ઇશ્વિાડમા તે એક વિદ્વાન અધ્યાપક તરીકે વખણાતો હતો તે શરીરે હીંગણો હતો-તદન નાના કદનો વહેતીઓ નહી-તેના સર્વ અંગ સમધારણુ હતા, એમ હતા પણ તેના જેટલો હીંગણા ધ્વનો માણુમ મે ન્યાયે જોયો નહોતો એમ કહું તો ચાહે તેના દેખાવથી મવત્ર તેનું આકર્ષણ થતું, પણ એ નરતા એ તેના સ્વભાવનું નિદોષ વાપડાપણું વડુ આકર્ષક હતું તેના જીવનને દોરવનાગે એક મુખ્ય મત્ર એ હતો કે, જે દેશમા તે અત્યારે મુખેથી વસી શક્યો હતો અને જે દેશમા તેના જીવનનું યુગ્ગરણ નરવાતી બર પૂર જોગવાઈઓ મળી શકી હતી, તે દેશ તરફ આભારની પોતાની લાગણી દર્શાવવા માટે તેણે બની શકે તેટલી શક્તિથી એક અગ્રેજ બની જવું પોતાના હાથમા હમેશા છત્રી રાખીને, પગમા ન્યાતના સફેદ અટ પહેરીને અને માથે નફેટ ટોપી પહેરીને, પ્રોફેસર પોતાની આંતો પણ અગ્રેજ બનાવના મથતો પોતાના શરીરના દેખાવમા પણ તે એ અગ્રેજના જેવો મનનાતો પ્રયત્ન નરતો અગમ્મગતો ઉપર અગ્રેજોતો પ્રેમ જોગતે આ હીંગણો પ્રોફેસર, પોતાના હૃદયની નિતાતા થી મની અગ્રેજ ગમતોમા પ્રીયું મનસા પ્રયામ કરતો તે નકનાથી કહેતો કે મનનોમા રમાતી અગ્રેજ રમતો પણ કે માગી પે' ગમી રાકુ એમ છું અને પોતાની પ્રીયુતાનું નિશ્ચયન ગગવવા માટે મે તેને કેટલીક વાર જિજ્ઞેસની ગમતમા અને ઇથીનાર શિનારની રમતમા આપણીઆ નીને કુનવતો જોયો હતો આની રીતે એ વાર આજીવન ખાતે દરિયામા પણ તેણે કુનવડુ હતું અને પોતાનો જિજ્ઞેસી જોખમમા નાખી હતી માગે અને તેનો ભંગ, અચાનક ત્યાજ થયો હતો નુ અને તે અને તે વખતે દરિયામા નવાના હતા મને તે વખતે ખમર નહોતી કે, આ પ્રોફેસર તગ્યાની કળામા પ્રીયું ની હોય અને ખોગી ઉકામ જ માગતો હશે કે તો માગી મેગે અગી તગી તગીને કિનારે પાડો આગ્યો અને તે પગી પાડો ફગીને દરિયામા નગર કરસા લાગ્યો તો

મને જણાવુ કે, પ્રોફેસર અનોપ થઈ ગયો હતો । દરીઆના પાણીની બહાર, આમ તેમ હાવતા અને તરફડતા ફક્ત એ નફેદ હાથ મારા જોવામાં આવ્યા । મે તરત જ દરિયામાં પ્રવેશી મારી અને પાણીની અંદર ગુચ્છ વળીને પડી રહેલા આ અ'વાપકગજને મહાર કાઢ્યો એ પછી તાત્કાલિક ઇલાજને લઈને તેના મોઢામાંથી બહુ પાણી બહાર કાઢી નખાડીને મે તેને માત્રે જો માટે નમિએ હુ તેને મરેણા મદદ કરી શક્યો હોવાથી તેના ખોળીઆમાં જીવ ટી ગયો અને જ્યારે હુ તેને મારે ત્યાં પહોંચ્યો અને જ્યારે તેને બરાબર ગુદ્દિ આવી ત્યારે બહુજ ખુશાલીમાં આવી જઈને તેણે પુનઃ શબ્દોમાં પોતાના આભારની લાગણીઓ દર્શાવી ઇંગ્લિશમાં પત્રિકામાં તેણે કહ્યું કે ' હવેથી આ જિ-વગી તનેજ અપણુ કડ છુ અને જ્યાં મુ'રી મારા ઉપરના આભારનો પુરનો બદલો લુ વાળી શકીશ નહીં ત્યાં મુધી હુ મરી સુખે જ પીને ખેમીજ નહીં " મારે કહેવું જોઈએ કે, તેણે મનાવેલો એ આભાર અનકરણુ પૂર્વક જ હતો કેમકે તેની આખમાંથી એ વખતે આસુની સતત ધારા ચાલી રહી હતી મે એની વાનને હાથમાં ઉડાવી દીધે તેના આસુ રોક્યા, પણ પેસ્કા એ પછી નહીં પણ માગ પ્રત્યે આભારની લાગણીના ઉભરા વારંવાર મદયા સિવાય રહ્યો નથી તેના આસુ અને તેના વાર-વાર દર્શાવાતા આભારને હુ જે વખતે હમી કાઢતો હતો તે વખતે મને બિહક્રુષ ખમર નહોતી કે, મારી સેના બખ્તવાની જે તક તે શોધતો હતો તે ચોડાકજ દિવસમાં મળનાર હતી, તેને પોતાને પણ ખમર ન હોતી કે, તે તક તે પોતે ઝડપથી ઝીલી લેનાર છે, એટલું જ નહીં પણ તેમ કરવાથી મારા જીવનનો આખો પ્રવાહ એક નવી દિશામાં વાળવામાં અને-અત્યારની મારી જિંદગીનો ફેરફાર કરવામાં-તે પોતે એક અગત્યનું પાત્ર થઈ પડનાર છે જે પેસ્કા, દરિયામાં ડૂબી ગયો ન હોત, જે હુ તેને બચાવી શક્યો ન હોત, અને જે તેણે પોતાનું ઋણ અદા કરવા માટે મને એક તક શોધી આપી નહોત તે આ કથાનકમાં વર્ણ-વેલી બિનાઓનો સમૂહ મારા જીવન સાથે ગુથાયો ન હોત—જે આ

મારા વિચારોમા રમી રહી હતી, જેની ખાતર મારી બધી મગજ શક્તિ મે બધો વખત કામે લગાડી હતી અને જે સ્ત્રી અત્યારે મારા જીવનના હેતુને દોરવતી એક માર્ગદર્શક મિત્રારા રૂપ મારે મન થઈ પડી છે, તેનું નામ પણ હું કદી સામળવા પામ્યો ન હોત !

પરિચ્છેદ ૩.

નવી નોકરી.

પ્રો. પેસ્કા, જ્યારે મારી માતાના ધરનું બાગણું કિત્તાડવા આવ્યો ત્યારે તેની મુખમુદ્રા ઉપરથી મે જોઈ લીધું કે, આજે તે ખૂબ આનંદ મા છે પણ તેને પ્રત્ન કરીને તરતજ ખુદામો માગવો એ તદ્દન નક્કમુ હતું પોતાના બન્ને હાથથી તે મને ખેંચીને ધરમા લઇ જવા લાગ્યો આજે તે મને ખામ મળવા આવ્યો હતો અને મારો બેટો થય્યો જોઈને તેને આનંદ થયો હતો, એ મે ચોખ્ખું જોઈ લીધું

ધરમા જતા જ મે જોયું કે, મારી માતા હસતી હસતી ખારી આગળ ઝેડેલી હતી પેસ્કાની બધી વિચિત્ર રીતભાતો પ્રત્યે તેને કદી અણુગમે ઉપજતો નહોતો પ્રોફેસરને મારા ઉપર અથાગ પ્રેમ બતાવતો જોઈને, તેની વિચિત્રતાઓમા પોતાને કદાપિ સમજ પડતી નહીં તોપણ, મારી માતા તેના ઉપર ધનિરાજી બતાવતી નહીં અને હમેશા તેના કહેવામા પોતે રસ ધરાવતી હોય એવો ભાવ ધારણ કરતી મારી બહેન સરાહ, પ્રોફેસરના બધા મદ્દગણોની જે કે કદર કરતી હતી તો પણ તેના પ્રત્યે અધઃશ્રદ્ધાળુ બની નહોતી જ્યારે જ્યારે પ્રોફેસર પોતાના વખાણ કરવા મડી પડતો અને પોતાની પડિતાઇ અતિશય હદે બતાવતો ત્યારે તે કટાળી જતી હમેશા અમારી માતા આ વિદેશી ગૃહસ્થ તરફ ખૂબ માયાળુપણ બતાવતી તેથી તે અગમ્ય થતી મે જોયું હતું કે, માત્ર મારી બહેન જ નહીં પણ મારા ઘણા યુવક મિત્રો પણ,

પ્રેફેસરની વિચિત્ર રીતભાતથી કટાળી જતા યુવક વગે, જદ્દ જનોના જેટલો માયાળુ અને લાગણીઓથી દોરવાઈ જનારો કેમ નહોં હોય ? મે હમેશા તપાસ્યું છે કે, અમુક આનંદદાયક સમાચાર મળતા જદ્દો જેવા ખુશ ખુશ થઈ જાય છે તેવા યુવકો થતા જ નથી, એટલુંજ નહીં પણ તેમની મુખમુગા ઉપરથી શાન્તિના ચિહ્ન ખમતાજ નથી હું અજ્ઞયમ થાઉં છું કે, શું જદ્દોના કરતા અમે જુવાનીઆ વધારે ગભીર અને ડાઘા છીએ ? શું શિક્ષણે અમને સયમવૃત્તિવાળા બનાવ્યા છે અને શું અમે બહુજ સાગ વાતાવરણમા ઉગરેલા જુવાન આપુરુઓ છીએ ? એ પ્રશ્નોના ઉત્તર આપવા પ્રયત્ન કર્યા વિના હું અહીં એટલી જ નોંધ કરીશ કે, જ્યારે મારી માતા અને મારી બહેન, પ્રેફેસર માયે વાતચીત કરતા ત્યારે તે બન્નેમા મારી માતા જાણે વધારે જુવાન હોય તેમ બહુજ હસતી અને બહુ આનંદ દર્શાવતી અત્યારના પ્રમગનો દાખલો આપુ તો, જે વખતે મારી માતા એક હવેતી જુવાન સ્ત્રીની માફક હાસ્ય કરતી હતી તે વખતે મારી બહેન, મિલ કુલ હસ્યા વિના એક ભાગી ગયલા કાચના પ્યાવાના ટુકડા વીણતી હતી પ્રેફેસર મને લખેને એ ઓરડામા નાના બાળકની માફક કુદકો મારીને દાખલ થયો હતો તેથી એ પ્યાલો તેની હડફટમા આવવાથી ભાગી ગયો હતો

મારી માતાએ કહ્યું “ વૉશ્ટર ! તું જો જરાક મોડો આવ્યો હોત તો શું બન્યું હોત તે હું કહી શકતી નથી પેરકા અધીરાધથી અર્ધા ગાડા જેવો બની ગયો છે તે એક એવા અજ્ઞયખી ભરેલા સમાચાર લાવ્યો છે કે, તેમા તારૂં ધણુજ હિત સમાયલું છે પણ અમને તેણે એ સમાચાર કહ્યા નથી તારી ગેરહાજરીમા કહેવાની તેણે ચોખ્ખી ના પાડી છે ”

“ આની તે શી ધાધલ ? કેવો સુંદર પ્યાલો હતો ! હવે આપણા ઘરમાથી એક સરસ જોડ તુટી ! ” મારી બહેને ભાગેલા પ્યાલા વિષેજ ખેદ બતાવવાનું ચાલુ રાખીને મારી માતાની વાતચીતની લગભરે દરકાર બતાવી નહીં

પ્યાલા તરફ જશું પોતાનું ધ્યાન જ નથી અને મારી બહેનનો વિલાપ નકામો જ છે, એમ બતાવતા પ્રોફેસરે હજી પોતાની ધાધન ચાનું રાખી તે એક લામી આરામ પુરશી એક ખુણામાંથી જરાક જોરથી ધમકીને ઓરડાની મધ્યમાં લાવ્યો અને તેના ઉપર ઉભો થઈને જશું પોતે એક વક્તા હોય અને અમે ત્રણ તેના શ્રોતાજનો હોઈએ તેમ વ્યાખ્યાન કરવા મંડી પડ્યો.

‘હવે, મારા વિવેકી વહાલાઓ,’ તેણે શરૂઆત કરી (તે હમેશા અમને ‘પ્રિય મિત્રો’ અથવા તો ‘લાયક મિત્રો’ એમ કહેવાને બદલે ‘વિવેકી વહાલાઓ’ જ કહેતો.) “માઝ કહેતું ધ્યાનપૂર્વક માનજો મમય હવે આવી પહોંચ્યો છે દુઃખ માગ સુધર મમાયાર સબળાતુ છું આખરે દુઃખ બોલવા માડું છું—”

“માનજો, માનજો” મારી માતા અધવચ બોલી ઉઠી

“મને લાગે છે કે, હવે પ્રોફેસર સાહેબ આપણી ખુરશીજ ભાગી નાખશે પ્યાલો ભાગ્યો તેનું તો જશું કાઢ નહીં પણ આવી સારી ખુરશી ભાગશે તેની મને ચિંતા થાય છે” મારી બહેન કહ્યું

પણ પ્રોફેસર નાહેમની ખુશાલી વરતી જ ચાલી—“દુઃખ મારી પાડની જિંદગીની વાત કરે છું અને મૌથી વડુ ઉભા કુટુંબીઓને પૂછું છું કે, દરિયાને તળીએથી મને મરતો કોણે બચાવ્યો હતો? મને દરિયામાંથી બહાર કોણે લાવ્યું હતું? માઝ જીવન મને કોણે પાકું બક્ષ્યું હતું? અને જ્યારે દુઃખદિમા આવ્યો ત્યારે મેં શા શબ્દો કહ્યા હતા?—”

“હવે તમારે જે કાઢ કહેવાનું હોય તે કહી નાખો ને? આટલો બધો લાખો ઉપોદ્ધાત મો?” મેં કહ્યું

પણ મારી અન્નયખી વચ્ચે મેં જોયું કે, પ્રોફેસરની આખમા આસુ આવ્યા અને તેણે બોલતું ચાનું રાખ્યું “મેં કહ્યું હતું કે-મારી જિંદગી મારા વિવેકી વહાલાને શરણે છે વૉલ્ટર! મારી આખી જિંદગી મેં તને સોપી દીધેલી છે જ્યાં સુધી તને-મારા વિવેકી વહાલાને-હું સુખી

ન જોડે ત્યાં મુઠ્ઠી હુ જ પીને ખેસનાર નથી એમ મે કહ્યું હતું તે
 યાદ છે? આજ એ સૌથી વધુ સુખાગી દિવસ આવી પહોંચ્યો છે હવે ”
 અર્ધાંધો નેત્રે વધારે લાગળીથી અને વધારે મોઝા અનાજથી ખોલવા
 માડ્યું “ મારા શરીરના િદ્ર િદ્રમા આનંદમની ધારાઓ સ્તુરે છે
 કારણ મારે આત્મા-માડ હૃદય-અને મારો વ્રદાની લાગણી અને કહે
 છે કે-આખરે મે તારે માટે-માગ વિવેકી વહાલાને માટે-મધક પણ
 કયુ છે હવે હુ તારો જવાબ મામળવા માગુ છુ કે, મે એ બરાબર
 કર્યું છે, કે ? ”

પોતે મારા માટે શા મમાયાર લાગ્યો છે, તે નહીં જણાવતા ઉપરો
 પ્રશ્ન કેમ પ્રતો હશે, એ મારી સમજમા આવ્યું નહીં પણ તે મારો
 જવાબ સામળવા યોગ્યો નહીં તેણે ખોલતું ચાલુ રાખ્યું —

“ હડનના જે ખાનદાનોના મનનોમા હુ શિક્ષણ આપવા જાઉં
 છુ-મારી માનુષ્યા હુ જે શિષ્ય-શિષ્યાઓને ગીખતુ છુ તેઓમા એક
 ઘણું જ ખાનદાન કુટુંબ પોર્ટનેડ ખાતે વસે છે મારા વિવેકી વહાલા-
 ઓ, તમને ખબર છે કે, પોર્ટનેડ કયા આવ્યુ ? હા તમે તે જાણો
 છો-અલખત-અવખત-જાણો છોજ વાડ, એક ભવ્ય મકાનમા એ સુદર
 કુટુંબ રહે છે, તેમા માતા, સુદર અને ઝડી છે ત્રણ છોકરીઓ પણ
 અત્યત-અલખત-તેવી જ છે અને પિતા, સૌથી વધારે સુદર અને
 સૌથી વધારે જડા છે હવે ધ્યાન આપો, મારા વિવેકી વહાલાઓ હુ
 મહાન્ ડાન્ટેના વચનો ત્રણે જુવાન અમળાઓને શીખતુ છુ અને ખરે-
 ખર! એ મહાન્ ડાન્ટે શીખવે એ કાઠ મહેલી વાત નથી-તેના વિચારો
 મનમા ઠસાવવા એ બાળકોનો ખેલ નથી, એમ હુ હમેશા મારી શિષ્યા-
 ઓના મોઢા ઉપરથી જોઈ શકુ છુ, પણ હરકત નહીં ધીરે ધીરે તેઓ
 શીખશે એકવાર તેઓ મહાન્ ડાન્ટેના વચનોમા પારખત બનશે અને
 તે વખતે મારૂ હૃદય આનંદથી ઉમરાઈ જશે હવે ધ્યાન આપો, મારા
 વિવેકી વહાલાઓ, અત્યારે જ જાણે એ ત્રણ શિષ્યાઓને હુ શીખવુ છુ
 હુ જે વિષય શીખવુ છુ તે તેઓ મગજમા ઉતારી શકતી નથી. તેઓ

ગુચવાઈ જાય છે-ગભરાઈ જાય છે-પણ તે છતાં માડ મ્હેનુ ધ્યાનપૂર્વક સાંભળે છે એટલામા બહારથી જોડાને અવાજ સંભળાય છે અને જુઓ ! શિષ્યાઓનો પિતા-સૌથી વધારે સુદર અને સૌથી વધારે જડો—આરી પહોંચે છે મારા વિવેકી વહાલાઓ ! અધીરા ન થશો તમને માડ કહેતુ પસંદ નથી પડતુ ? જો તમે ના કહો તો, હું મારૂં જોનડુ બંધ કરું ?—

અમે કહ્યું કે અમને રમ પડે છે એટલે પ્રોફેસર માહેમે વધારે ઉત્સાહથી બોલવા માડ્યું

“ હું તે પિતાને નમન કરૂં છું અને જોઉં છું કે, તેના હાથમા એક કાગળ છે શિષ્યાઓના અભ્યાસના વખતમા તે કદી એ ચોરડામા આવતો નથી પણ તેને આવવાનું કારણુ આજે એ પત્ર છે ! પોતાના હાથ માનો કાગળ આમ તેમ હલાવતો તે પિતા પોતાની પુત્રીઓને કહે છે “ મારા વહાલાઓ ! મારા મિત્ર મિ—(હું નામ જૂની ગયો, પણ કાઈ વાધો નહીં યોડીવાર પછી યાદ આવશે) તે પિતા કહે છે કે, મારો મિત્ર પોતાના કાગળમા લખે છે કે, તેને એ ચિત્રકારની જરૂર છે આ શબ્દો માંબળતાજ મારૂં હૈયું આનંદથી ઉછળે છે અને તેના ઉપર એટલું બંધુ વહાલ આની જાય છે કે જાણે હું ઉડીને તેને ગળે વળગી પડું પણ હું ધીરજ ધારણ કરૂં છું માત્ર મારી ખુરશીમાજ જરાક વધારે ઉંચો થઈને તેનું કહેતું આગળ માંબળું છું તે પૈસાદાર પિતા કહે છે કે “ છોકરાઓ ! ચિત્રકળાનું કામ શીખતી શક, એવા કોઈ શિક્ષક ને તમે ઓળખો છો ? ” શિષ્યાઓ એક બીજા સામી જોઈ રહે છે અને સૌથી મોટી શિષ્યા યોડીવારે બોલે છે - ‘ અમે તો નથી ઓળખતા કોઈને, પણ પિતાજી ! મિ પેરકા—” મારૂં નામ તેના મુખ માથી નીકળવાનીજ હું રાહ જોઈ રહ્યો હોઉં છું હું તરત જ એ તક ઝીલી લઉં છું અને તે પિતાને કહું છું— ‘ વહાલા સાહેબ ! મારી પાસે એવો માણસ છે આખી દુનિયામા તેની જોડી ન મળે એવો બાહોશ અને વળી અત્યંત પ્રભાશુક ! આજ રાતની ટપાલમા તેની બલામણુ લખી મોકલો અને કાલે તેના સામાન સાથે-ગાસડા પોટલા સાથે-તેને વદાય કરો ”

“ પણ ઉભા રહો તે કોઈ વિદેશી છે કે ? ” પિતા મને પ્રશ્ન કરે છે અને પેસ્કા તેનો શો જવાબ આપે છે ? પેસ્કા કહે છે “ માથાથી તે પગમુઠી તે અંગ્રેજ જ છે ”

“ ખાનદાન ? ”

“ સાહેબ, તેના અંગ્રેજ તરીકેના હૃદયમાં મુદ્દિની અમર આતશ સળગે છે અને વધારે શું કહું, તેનો પિતા પણ તેનો હતો ”

“ નહીં ” પિતા કહે છે “ મુદ્દિની વાત જવા દો જો ખાનદાની ન હોય તો આ દેશમાં અમારે મુદ્દિની જરૂર નથી ખાનદાની પહેલી અને મુદ્દિ પછી મુદ્દિ હોય તો તેને અમે આનંદથી વધારી લઈએ છીએ તમારો મિત્ર, તેના ચારિત્રના પ્રમાણપત્રો રજૂ કરી શકો ? ”

આ સાંભળીને મારો હાથ નિરસ્કારથી હઠાવીને કહ્યું છું ‘ પ્રમાણપત્રો ? એક નહીં પણ અનેક આપી શકાશે ’

“ એક અથવા બે નહીં શકો તેને કહેવો કે, પોતાના નામ કામ સાથે બે આસામીઓના પ્રમાણપત્ર તે મારા ઉપર મોકલી આપે અને ઉભા રહો મિ પેસ્કા ! તમે તમારા મિત્રને આ બાબત વિશે કાંઈ કહો તે પહેલા એક નોટ લઈ જાઓ ”

“ બેક-નોટ ! સાહેબ, પૈસા અત્યારથી શું કરવા છે ? મારો બહાદૂર અંગ્રેજ મિત્ર પોતાની કળા જતાવ્યા પછીજ પૈસા લેશે ”

તે પિતા અભયબ થઈને કહે છે “ બેક-નોટની વાત કોણે કરી છે ? શરતોની યાદી તમારી સાથે તમારે લઈ જવાની છે મારા મિત્રના કાગળમાંથી હું તમને તે શરતો ઉતારી આપું છું ” આમ કહીને એ ગૃહસ્થ ટેબલ પાસે જઈ એકદમ લખવા માટે છે અને થોડીકજ ક્ષણમાં તે મારી પાસે આવીને મને શરતોનું કાગળીઉં આપે છે પેસ્કા હવે શિખ્યાઓને બાણવી શકવા જેવી હાલતમાં નથી કેમકે હર્ષથી તે ઘેલો બની ગયો છે ! કોની ખાતર ? વૉટર !—મારા વિવેકી વહાલા ! વિચાર કરી જોજો પેસ્કા તરતજ તે ગૃહમાંથી વધાય યાય છે અને સીધો

અહીં જ આવ છે વૉલ્ટર ! મે તારી કેટલી બધી રાહ જોઈ? હવે મને કહે કે આ જગ્યા માટે તારો શો અભિપ્રાય છે ?”

મારી માતા, પ્રોફેસરનું આ કહેવું સામગીને એકદમ હપથેલી બની ગઈ તેણે પોતાની ખુશ્મીમાંથી ઉડીને અને ઠીંગણા પ્રોફેસર પાસે જઈને તેનો હાથ પકડીને કહ્યું “ મારા વહાલા મિ પેસ્કા ! મારા વૉલ્ટરને માટે તમારો આટલો બધો સ્નેહ છે તે માટે હું તમારો ધણો ધણો જ આભાર માનુ છું ”

મારી બહેને દુકમાં જ પતાવ્યું “ હું તેને ટેકો આપુ છું. ” તે તે પોતાની ખુશ્મીમાં અર્ધી ઉડીને પાછી બેસી ગઈ, કારણ તેણે જોયું કે પેસ્કા, મારી માતાના હાથને ચુમન કરતો હતો તેણે આ જોઈને ગભીરપણે મારા તરફ જોયું હું સમજી ગયો કે, આ ભોળા અને ભણા રહેલા કેવળ નિર્દોષપણાથી પોતપોતાની કૃતકૃત્યતાને માટે લાગણીને વશ થઈ ગયા છે પણ તેમ કરવાની અમારા જેવા યુવાન હૃદયોને કશી જરૂર ન લાગે, તથા અમને તેમની આ રીતમાત વધારે વડતી લાગવાથી કટાણો ઉપર એ સ્વાભાવિક છે મે પ્રોફેસરને કહ્યું “ તમારી શિષ્યા-ઓના પિતાએ આપેલી યાદી ક્યા છે ? મને આપો જોઉં ” મારી માતાને આ પુત્રી ચેતવણી હતી તે પ્રોફેસર આગળથી ખમીને પોતાની ખુશ્મી ઉપર બેઠી અને પ્રોફેસરે મને યાત્રી આપી એ યાત્રીમાં ચોખ્ખી અને સોફ્ટી બાબતો હતી તેમાં નીચે મુજબ શરતો હતી — (૧) કે-બરનેડા આવેલા “ લિમરિજ-ભવનવાળા મિ ફ્રેડ્રિક ફેરવીને માત્ર ચાર માસ માટે એક આહોશ ચિત્રકળાશિક્ષક જોઈએ છીએ (૨) તે શિ-ક્ષકની ફરજો બે પ્રકારની રહેશે બે યુવાન સ્ત્રીઓની ચિત્રકળા ઉપર તેણે દેખરેખ રાખવી જોઈશે અને દુરમદના વખતમાં કેટલાક એફરકારીથી પડી રહેલા ચિત્રો ઉપર બારીકાઈથી ધ્યાન આપીને તેમને તદ્દન નવા બનાવવા જોઈશે (૩) આ કામો માટે લેનારને એક અઠવાડિયાના ચાર ગીની પ્રમાણે પગાર આ-પવામાં આવશે તેને “ લિમરિજ-ભવન ” માં જ રહેવા માટે જોગવાઈ કરી

આપવામા આવશે, અને તેની સાથે એક ગૃહમ્થના જેવું જ વર્તન રાખવામા આવશે (૪) ચારિત્ર અને બાહ્યશી માટે જે શિક્ષક ઉત્તમમા ઉત્તમ પ્રમાણપત્રો રજુ કરી શકશે તેને જ આ જગ્યાએ રાખવામા આવશે મિ ફ્રેસ્લીના લડન ખાતેના મિત્રને જ પ્રમાણપત્રો મોકલી આપવા અને ઉમેદવારને છેવટની 'હા' કે 'ના' તેઓ જ લખી જણાવશે " પત્રને છેનાડે પ્રો પેન્કાના, પોર્ટપેડ ખાતેના ખાનદાન ગૃહમ્થનું નામ અને શરનામું લખેલા હતા

આ નોકરી સબધમા વિચાર કરના મને લાગ્યું કે, તે એકદરે સારી હતી. પગાર ઉમદા હતો. અત્યારે હું ક્યાંયે ખામ રોકાયેો ન હોવાથી અને લડનમા પત્રવનુ એકને એક પ્રકારનું જીવન ગાળતો હોવાથી હવાફેર અને કાલ્કિ નવા અનુભવની હું રાહ જોતો હતો. જેથી ઉપથી જગ્યાએ મને પમદ કરવામા આવે તો હીક એમ એ- પજો મને લાગ્યું પણ કાણુ જાણે બીજી પજો શાથી મને જરાક અણુગમે ઉપજ્યો મારો આખી જિંદગીમા મને મોપવામા આવેલા કોઇ પણ કામ માટે મને આવી પરસ્પર વિરુદ્ધ લાગણીઓ એક જ વખતે ઉપજી ન હતી

“ વૉટર ' તારા બાપને કોઇ વાર આવી સુદર તક મળી ન હતી ” મારી માતાએ અભિપ્રાય આપ્યો

“ પગાર સારો છે અને કામ પણ ખામ વધારે નથી, ” મારો બહેને કહ્યું

“ તમારી વાત ખરી છે ” મે કહ્યું “ પણ મારે હજી વિચાર કરવા માટે વખત લેવો જોઇએ—”

“ વિચારવાનું આમા છે જ શું ? ” મારી માતાએ કહ્યું

“ બગબર છે આમા વિચારવાનું કાઈ જ નથી ભાઈ! તમારે આ જગ્યા સ્વીકારી જોઇએ ” મારો બહેને કહ્યું

“ મારા વિવેકી વહાવા ! ” પ્રોફેસરે કહ્યું “ તું વિચારવાનું કહે છે પણ પહેલા મને જવાબ આપ તારી તબિયત સુધારવા માટે ક્યાક બહાર ગામ જવાની તું ફરિયાદ કરતો હતો કે નહીં ? વાર, હવે તને

એ તક મળી છે ગામડાની સ્વચ્છ હવામાં એક ખાનદાન કુટુંબ માથે રહેવાનું છે વિચાર કર, એ સન્નેગોથી તારી તપ્તીયત કેટલી બધી સુધરી જશે ? વળી, તને નાણાનો જરૂર છે, એવી ફરિયાદ નથી ? તને અલખત-અલમત આ જગ્યાએ ધણો સારો પગાર મળનાર છે એક અડવાડીઆના ચાગ ગીની, વળી બે સુદર શિષ્યાઓને ભણાવવાનું માન ! સહવારમાં સુદર નાસ્તો, બપોરનું જમણું, સાજની રૂઢા અને રાતનું ભોજન ! તને પોતાને એ માટે કાઠિકડાકુટમાં પડવાનું નથી ! વખતસર ટેમલ ઉપર બેસીને તે બધું આરોગવાનું છે ! કેટલા બધા લાભ ! વૉટર ! વૉટર ! તારા ભાગ્યની અદેખાઈ આવે એમ છે. હવે આનાકાની કરીશ નહીં ચાલ, હમણાજ અરજી લખી નાખ "

બધાયેનો આ પ્રભાણે આગ્રહ હતો પણ કોણ જાણે કઈ ન સમજાય એવી વિરોધી લાગણી મારા મનમાં ઉપજતી હતી અને મન એમ જ કહેતું હતું કે, ત્યાં ન જવું મેં અનેક નજીવા બહાનાઓ કાઢીને મારી નહીં જવાની દલિયો કરી પણ પ્રોફેસરે તે દરેક દલિયો તોડી નાખી અને તે ત્રણે જણુ આખરે મારા આનાકાની કરતા મનને દઢ બનાવીને મારી પાને અરજી લખાવી ત્યારે જ જગ્યા એ પછી, તે રાત્રિ અમે અનેક આડી અવળી વાતોમાં ગાળી વાત વાતમાંથી પ્રોફેસરે મને ખબર આપી " વૉટર ! એક બહુ જ ખાનગી વાત કહું છું મારા કેટલાક ઓળખીતાઓના આગ્રહથી તારા દેશની પાર્લામેન્ટમાં હું સભાસદ થવા માટે ઉમેદવારી બહાર પાડનાર છું મારા જીવનનું એ એક સ્વપ્ન છે હું માનવત પેટ્રા એમ પી ડહેવાર્ડ એ મારો આદર્શ છે અહા ! મારી બધી આશાઓ એ ઉમેદવારીની ફત્તેહમાં સમાયલી છે ! "

ખીજે દિવસે મહવારે મેં બે ખાનદાન ગૃહસ્થોને ત્યાં જઈને મારા ચારિત્ર માટે પ્રશ્નમાં ડરનારા પ્રભાણપત્રો મેળવ્યા અને તે મારી અરજી સાથે સામેલ કરીને પ્રોફેસરના પોર્ટફોલિયોમાં મિત્રને શરનામે ટપાલમાં રવાને કરી દીધા ત્રણ દિવસ પસાર થઈ ગયા મને લાગ્યું કે, જવાબ આવ્યો નહીં એટલે હું આ ઉમેદવારીમાં નિષ્ફળ માનુંમ પડ્યો હોઈશ

પણ એથે દિવસે જવાબ આવી પહોંચે. તેમા મિ ફેરલીએ મને ચિત્રકળાના શિક્ષક તરીકે પસંદ કર્યાના અને મારી નિમણુકના સમાચાર લખ્યા હતા. મને પહેલી તકે કબરલેડ આપી પહોંચવાનું નિમત્રણ હતું. મારી નિમણુકના હુકમ નીચે મિ ફેરલીની સહી હતી એટલે મને જવાબ કેમ મોડો મળ્યો તેનું કારણ હું સમજી શક્યો. પ્રોફેસરના મિત્રે મારી આજી વગેરે મિ ફેરલી ઉપર મોકલ્યા હતા અને તેણે તે તપાસીને મને પસંદ કર્યો હતો. મારે મુસાફરી કેની રોને કરવી એને લગતી કેટલીક જરૂરી સૂચનાઓ પણ મને આપવામા આવી હતી કઇ તારીખે મારે સ્વાગત કરવા માટે રેશન ઉપર ગાડી મોકલવામા આવશે, એ પણ લખેલું હતું.

મારા માટે આટલી બધી કાળજી મિ. ફેરલીએ રાખી હતી તેથી મને તેના પ્રત્યે માન ઉપજ્યું. મેં ઝટપટ તૈયારીઓ કરી અને બીજે જ દિવસે પ્રાતઃકાળમા લાડન છોડી જવું એવો ફરાવ કર્યો. મારા જવાના આગલ્યા દિવસે સાંજે મારી માતાને મળવા માટે હું લાડનમાના મારા ચિત્રાલયમાથી હેમ્પસ્ટેડ પરામા ગયો.

તેઓ બધા મારી વાટ જોઈને બેઠેલા હતા. પ્રોફેસર આજે હાજર હોય એમા શક જ નહોતો. અમે ભોજન કર્યું અને ખૂબ વાતો કરી. પ્રોફેસરે મને શિષ્યામણુ દીધી “ મારા વિવેકી વહાલા ! કબરલેડમા જે વખતે તારા ભાઈનો સૂર્ય પ્રકાશે તે વખતે જરૂર પુષ્કળ ધન એકઠું કરજે તું ધનવાન બનીને આવે અને હું જેમ પાર્લામેન્ટનો સભાસદ થવાનો છું તેમ તું પણ માનવત હાઉટરાઈટ એમ પી બને એવા દિવસ ની હું રાહ જોઉં છું ”

મારા દીગણા મિત્રની આ વદાયગિરી વખતની શુભેચ્છા માટે મને ખાસ હર્ષ ઉપજ્યો નહીં, કારણ કે તેની પેઠે પાર્લામેન્ટના સભાસદ થવાની મને ઇચ્છા ન હતી અનેક વાતચીત અને મારી માતાની તથા બહેનની છેવટની શુભેચ્છાઓના સંદેશા સહિત હું હેમ્પસ્ટેડ પરામાથી લાડન જવા વદાય થયો.

પરિચ્છેદ ૪.

સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી !

આખો દિવસ તાપ પુષ્કળ પડ્યો હતો પણ રાત્રિ પડતા કાઠકે શાન્તિ વળી હતી મારા માતૃશ્રીએ અને મારી બહેને મને લાખા વખત માટે વિખૂટો પડતો તોછને છેવટના શબ્દો તરીકે ધણુ ધણુ કહ્યું હતું “ જગક વાર ચોભી જ ” “ આટલું સાબળી લે ” એમ દરેક પાય પાય મિનિટે કહીને તેમણે મને એટલી બધી વાર મુઠી શક્યો હતો કે મધ્ય રાત્રિ વીતી ગઈ જતાયે હું તેમનાથી વિખૂટો પડી શક્યો નહીં આખરે સાડા બાર વાગે મેં વદાયગિરી લીધી લડન જવાના ટૂકામા ટૂકા રસ્તા ઉપર હું ચાલવા લાગ્યો-જરાક ચાલ્યો અને પાછો ઉભો રહ્યો, “ આજની રાત અહીંજ વીતાવું કે લડન જાઉં ” એ પ્રશ્નની ગુચવણ મારા મનમા થઈ

ચંદ્રમા, પૃથ્વીને ઉજળી દૂધ જેવી ચાદનીયી પોષ રહ્યો હતો એ ચાદનીમા હુમખટોડ પરાની ખાડાખેયા વાળી જમિન, સફેદ ચાદરમા કાગળ ધામા જેવી, કટાગો ઉપજનારી લાગતી હતી મારા મનમા એવો વિચાર આવ્યો કે, “ આવા રસ્તામાથી અત્યારે ડાણુ પસાર થાય? લાવ, પાછો જાઉં ” પણ આકાશ તરફ નજર જતા તેમા રમ્યતા ભાસી-આમપામની શાન્તિ, ઠંડો પવન અને રળીઆમણી રૂપેરી રાત જોઈને મને પાછો એવો વિચાર આવ્યો કે, આવી ખુશનુમા રાત્રે રસ્તામા ચાલવું એ એક અતેરી મોજ છે જગક વખત વધારે વિચાર કરીને મેં આખરે આગળ જ ચાલવા માડ્યું

કુદરતના ગુણગાન મારા મનમા ને મનમા કરતો હું ‘રિજટ પાર્ક’ ની પશ્ચિમ બાજુએ જઈ પહોચવા ધીમે ધીમે ચાલવા લાગ્યો શરૂઆતમા બીજા કોઈ વિચારો માગ મનમા ઉપજ્યા નહીં કુદરતની બલિહારો વખાણતો જ હું આનંદથી જવા લાગ્યો પણ કેટલીક વાર પછી ‘લિ-

મરિજ-ભવન "વાળા મિ ફેરવીને લગતા અને જે એ શિષ્યાઓને હું ચિત્ર-કલાનુ શિક્ષણ આપવાનો હતો તેઓ કેવા સ્વભાવના હશે, તેમની સાથે મને કાવશે કે નહીં, એને લગતા તરંગો મારા મનમાં ઉઠવા લાગ્યા.

એટલામાં ચાર રસ્તા આગળ હું આવી પહોંચ્યો (૧) જે રસ્તેથી હું આવ્યો હતો તે હેન્ડરેડનો રસ્તો (૨) ફ્રિચીનો રસ્તો, (૩) વેસ્ટ એન્ડનો રસ્તો અને (૪) લાડનનો રસ્તો. મારા તરંગોમાં જ તત્લીન થય્યો હું લાડનને રસ્તે ચાલવા લાગ્યો કબરનેડની એ સ્ત્રીઓ કેના જેવી દેખાતી હશે એવો વિચાર પાછો મારા મનમાં આવ્યો, પણ તેજ વખતે એકજ પળમાં, મારા શરીરમાં ફરતુ લોહી એકાએક બધ થઇ ગયું! મારી પાછળથી મારા ખભા ઉપર કોઈકે એકાએક ધીમેથી પોતાનો હાથ મૂક્યો અને એ હાથના સ્પર્શથી ચમકીને હું ટડોગાર થઇ ગયો.

મારા હાથમાંની સોડી જરાક વધારે જોરથી પકડીને હું તરત જ વળીને જોવા લાગ્યો મે શું જોયું? જાણે પૃથ્વીનું પડ ફાડીને નીકળી આવી હોય અથવા તો આકાશમાંથી નીચે ઉતરી આવી હોય તેમ ચાદનીથી છવાયના સફેદ સરિયામ રમ્તામાં એક તદ્દન સફેદ પોષાકમાં સજ્જ થયેલી સ્ત્રી ઉભેલી છે! તેણે માથાથી તે પગ સુધી બધા જ સફેદ કપડા પહેરેલા છે! કાષ્ટક પ્રશ્ન કરના માગતી હોય તેમ તે મારા તરફ જોઈ રહી છે અને એક હાથ લાખો કરીને, લાડન તરફનો રસ્તો બતાવી રહી છે!

આટલી મોડી રાત્રે, એકાન્ત રસ્તામાં, આ વિચિત્ર પોષાકવાળી એક સ્ત્રીને ઉભેલી જોઇને હું ચમક્યો—બહીન્યો નહીં હું તેને કાષ્ટ કહું તે પહેલા તો મને પોતાની તરફ નિહાળતો જોઈને તે બોલી "લાડન જવાનો રસ્તો આ કે?"

મે તેના તરફ આરિકાષ્ટથી જોવા માડ્યું અત્યારે લગભગ એક વાગ્યો હતો ચાદનીના પ્રકાશમાં મે જોયું કે, તે એક જુવાન બાળા હતી પણ તેના ચહેરા ફિક્કો અને માદલો હતો તેની આખો મોઢી,

ગભીરતાભરેલી અને અતિશય ચચળતાભરેલી હતી હોહના ફફડાટથી તે શકાશીલ અને અચોક્કસ જણાતી હતી તેના વાળ પિળાશ-વાળા પણ રેશમ જેવા લાગતા હતા તેની રીતભાતમા કાંઈ જ ગર્વી-પણુ ન હતુ, કોઈ જાતનો અવિનય પણ ન હતો કોઈ ખાનદાન સ્ત્રી જેવી તો તે ખાસ કરીને લાગતી ન હતી પણ તેમ છતાં હલકી જાતની સ્ત્રીના જેવી પણ જણાતી ન હતી તેનો અવાજ જો કે મેં થોડોક જ સાંભળ્યો હતો તોપણ તે સાંભળીને મને લાગ્યું કે, તે ભારે ઉતાવળમા અને ગભરાટમા હોવી જોઈએ, કારણ કે મને સંબોધનરૂપે ‘ગૃહસ્થ’ કે એવું કાંઈ ન કહેતા એક જ વાક્યમા ઝડપથી મવાલ પૂછીને તે આમપામ જોતી ઉત્સુકતાથી મારા જવાબની રાહ જોઈ રહી હતી વળી તેનો ચહેરો એકદરે ગમગીની ભરેલો લાગતો હતો તેનો તદ્દન સફેદ પોપાડ ઉચી કિમતના અને ઉચી જાતના કાપડનો ન હતો તે દેખાવે પાતળી સોટી જેવી અને માધારણુ ઉચી હતી થોડીક પળમા મેં આ મધુ અવતોડન કરી લીધું પણ એક ગુચવણુ હું ઉકેલી શક્યો નહીં અને તે એ કે, આટલી મોડી રાતે તે આ એકાન્ત રસ્તામા રી રીતે આવી ચઢી ? વળી મને પ્રત્ન થયો “ કોઈ ખાનદાન સ્ત્રીને ન છાજે એવી રીતે, આ શક ઉપજાવનારી ધડીપે, આ એકાન્ત રસ્તામા ભમનાર આ સ્ત્રી કોણુ હશે ? ”

તેણે સ્પષ્ટ, પણ ઉતાવળા સ્વરે મને ફરીથી પૂછ્યું “ તમે મારું કહેવું સાંભળ્યું કે ? હાડન તરફ જવાનો રસ્તો આ ખરો કે નહીં, એનો મારે જવામ જોઈએ છે ”

મેં કહ્યું “ હા આ જ તે રસ્તો છે અહીંથી સત જોન વુડ અને રિન્ડ પાસે તરફ જવાગે મેં તમને વહેંચો જવાબ દીધો નહીં માટે માફ કરજો અત્યારે એમએ- આ સ્થળે તમને જોઈને હું જરાક ચોક્કસો હતો અને હજી પણ મારો અચંપો દૂર થયો નથી ”

“ મેં કાંઈ ખગમ કામ કર્યું હોય એવો શક તમે નથી લાવતા. ખરો ? મેં કશુંપે ખરામ કામ કર્યું નથી. મને એક અકસ્માત નડ્યો

હતો-આટલી મોટી રાત્રે આ અજાણ્યા રસ્તામા હું આવી ચઢી એ ખરેખર, મારી કમનમીથી છે મે ખરાબ કામ કર્યું છે, એવો શક તમે શા માટે લાવો છો ?” તે વધારે પડતી સહૃદયતાથી અને ઉશ્કેરણીથી બોલી અને જ્યાં ઉભી હતી ત્યાંથી કેટલાક ડગલા પાછળ હરી ગઈ

તેને આશ્વાસન આપતા મે કહ્યું “ તમારા ઉપર શક લાવવાનો વિચાર સુદ્ધાત મને ઉપજ્યો નથી એની ખાત્રી રાખજો જે મારાથી બની શકે તો તમને મદદગાર થવાની જ મારી ઇચ્છા છે રસ્તામા તમને ઉમેલા જોઈને મને અજાણ્યો એટલા માટે થઈ કે, તમને મે જોયા તે પહેલા એક જ પળ ઉપર રસ્તામા કોઈ નહતું એમ મને લાગ્યું હતું ”

તે પાછી ફરી અને લાડન જવાના તથા હેપ્ટેડથી આવવાના રસ્તાના સગમ આગળની એક જગ્યા તરફ આગળી ચીધીને કહેવા લાગી “ તમને આવતા જોઈને એ જગ્યાએ હું ધૂપાઈ હતી તમારી સાથે બોલવાનું જોખમ ખેડું તે પહેલા તમે કેવા આસામી છો, એ મારે તપાસવું હતું તમે પસાર થયા ત્યારે મારું મન શકા અને બ્લીકથી ભરપૂર હતું પણ પછીથી હું તમારી પાછળ પાછળ ધીમે પગને આની અને તમારા ખમાને મે હાથ અરકાડ્યો ”

મારી પાછળ પાછળ ધીમે પગલે-ગળે ચોરી ધૂપીથી આવતી હોય એમ તે શા માટે આવી ? અને મને આગળી અરકાડવાને બદલે તેણે બૂમ પાડીને શા માટે ન બોલાવ્યો ? આ બે શકાઓ મને ઉપજી પણ તે વિષે વધુ વિચાર કર એટલામા તો તે બોલી “ હું તમારા ઉપર વિશ્વાસ રાખી શકું ? મને અકસ્માત નડ્યો તેથી મારા વિષે તમારો ખરાબ અભિપ્રાય બધાયો નથી ને ? ” તે ગુચવાયલી હાલતમા ઉભી રહી તેના હાથમાનું પાકીટ હલાવવા લાગી અને એક ઉડો નિસાસો નાખીને મારા તરફ જોઈ રહી

મદદ વિનાની આ એકલી અટૂલીઅળળાને મારે મદદ આપવીજ જોઈએ, એમ મને લાગ્યું આ વિચિત્ર સંજોગમા કોઈપણ ડાહ્યો, અનુભવી, અને જગતના અટપટા ભેદથી માહિતગાર માણસ, લેશ પણ

અદેશો લાવ્યા વિના આ અમળાને જરૂર મદદ કરે જ, એવો વિચાર કરીને મેં તેને કહ્યું “ તમે મારા ઉપર વિશ્વાસ રાખજો તમારા ડોઘ પછે નિર્દોષ ઉદ્દેશમાં હું તમને મદદ કરીશ તમારી વિચિત્ર સ્થિતિનો ખુલાસો કરવામાં જો તમને સકોચ આવતો હોય તો ભયે, મારે એ ખુલાસો નથી જોઈતો એવો ખુલાસો માગવાનો મને મિલકુલ હક્ક નથી કહો, હું તમને શી રીતે મદદ કરું ? મારાથી બની શકતી દરેક પ્રકારની મદદ કરવામાં હું પાછી પાની નહીં ભરું ”

“ તમે બહુ માયાળુ છો અને હું તમારી ઘણીજ આભારી થઈ છું ” સ્ત્રીઓમાં રહેલી કોમળતાનો પરિચય કરાવતા થડકાતા સ્વરે તે ઉપના શબ્દો બોલી, પણ મને અજ્ઞયખી થઈ કે, તેની મોટી ચક્રચક્તિ આખોમાથી આનુનુ એક પણ ટપકુ પડ્યું નહીં । મારા તરફ એકાંકીએ પોતાની આખો ટમટમાવતી તે સ્ત્રી આગળ બોલી “ હું લડનમાં એક જ વાગ ગઈ હતી લડનની મને પૂરેપૂરી માહિતગારી નથી અત્યાગે મને એકાદ ભાડુની ગાડી મળી શક્યો ? રાત બહુ વીતી ગઈ છે ખરું ને ? કેટલા વાગ્યા હશે તેની મને ખબર નથી પણ કદાચ ગાડી તો મળી શક્યો, ખરું ને ? જો તમે મારી ખામતમાં આડે આવો નહીં, જો તમે મારી મજામાં આવે ત્યારથી મને ફાવે તેવી રીતે છટી પડવા દો તો હું તમારી માથે આવું લડનમાં મારી એક ઓળખીતી બાઈ છે તેને ત્યાં મારે જવાનું છે મારે ખીજી કાંઈ જોઈતું નથી મહેરબાની કરીને કહો—આટલું વચન આપો ? ” તે ઉતાવળી ઉતાવળી આ બધું બોલી ગઈ અને પાછી મારા તરફ એકાંકીએ નિહાળી રહી । તેનો ચહેરો અસાધ્ય મને ત્રાસ ઉપજાવનારો થઈ પડ્યો ।

મારે શું કરવું ? મારી સામે એક તદ્દન અજ્ઞાણી અને ડોઘક તગ્નયત્રી—એકલીઅટૂલી—સ્ત્રી ઉભી હતી તે મારી દયા અને મદદ માગતી હતી પામે ડોઘનું ઘર નહતું મલાહ કોની લઉં ? ડોઘ પણ માણસ એ રમ્તેથી પમાર થતો નહોતો આ બાઈ ઉપર કાપૂ પણ કેવી રીતે મેળવી શકાય ? મારી પામે એવી કોઈ દુન્યવી સત્તા

નહોતી મારે શુ કરવું ? મે તેને પ્રશ્નો કરીને વખત ગાળવા માડ્યો. મે પૂછ્યું “ તમને ખાત્રી છે કે-હાડનમાની તમારી ઝોળખીની બાઇ આટલી બધી મોડી રાત્રે તમને આશરો આપશે ? ”

“ ચોકકસ આપશે જ પણ મન એટલું કહો-તમારી પામેથી બ્યારે હુ છટ્ટી પડવા માગુ ત્યારે હુ જેમ ચાહુ તેમ તમે મને જવા દેશો ને ? મારી બાબતમા આડે નહી આવો ને ? બોલો, આટલું વચન આપશો ? ”

તે મારી પાસે છેક અડોઅડ આવીને ઉભી રહી મારો હાથ ઝાંવીને તે પૂછવા લાગી “ આટલું વચન આપશો ? ”

તેનો હાથ દડોગાર હતો !

મે કહ્યું “ હા ”

ફક્ત એકજ શબ્દ ! દરેક માણસના હોઠ ઉપર દિવસની દરેક પળે રહેતો આ જાણીતો શબ્દ મે ઉચ્ચાર્યો અને તે પછી, હવે બ્યારે એ શબ્દ હુ ફરીથી લખુ છુ ત્યારે મારા હાથ કપી ઉઠે છે !

અમે બન્ને હાડન તરફ ચાલવા લાગ્યા, આ શાન્ત રાત્રે હુ મૂંગો મૂંગો કોની સાથે ચાલતો હતો ? મારી સાથે ચાલનારનું નામ કે ચારિત્ર ન જાણુતો ન હતો તેની પૂરી વિગત અને તેના જીવનના હેતુઓથી પણ હુ અજાણુ હતો શુ હુ સ્વપ્નદશામા છુ ? શુ હુ વૉલ્ટર હાર્ટ-રાઇટ જ છુ ? ઘણી વખત આ રસ્તેથી મે આવ જ કરેલી છે લોકો રવિવારે આ રસ્તે ફરવા આવે છે કોઇ વાર ભેદભરેલા કે વિચિત્ર બનાવો આ રસ્તે બન્યા નથી અને આજે શુ આ રસ્તો પરદર્શિ ગયો છે ? એક કલાક પહેલા આ ભેદ ભરેલી ભામિનીની શી સ્થિતિ હતી ? મારી પોતાની શી સ્થિતિ હતી ? ક્યા મારો અને તેનો મેળાપ ? આ વિચિત્ર સ્ત્રીનો સાથી થવા માટે હુ મારા મનને ઠપકો આપવા લાગ્યો શા માટે મે તેને મદદની ના પાડી નહી ? આવા વિચારોમા હુ તક્લીન હતો તેવામા તે સ્ત્રી એકાએક બોલી “ હુ તમને એક વાત પૂછવા માગુ છુ તમે હાડનમા ઘણા લોકોને ઝોળખો છો ? ”

“ હા ધણાઓને ઝાળખુ છું ”

“ પૈસાદાર અને ખિતાબવાળાઓને પણ ?—” આ વિચિત્ર પ્રશ્નમા શકાશીલપણુ ચોખ્ખુ જણાતુ હતુ મે તેને જનામ આપવાની આનાકાની કરી

“ કેટલાકને ઝાળખુ છું ” યોડીવાર પછી હુ બોલ્યો,

“ ધણા—” અહી તે અટકી ગઈ અને મારા ચહેરા તરફ પોતાની મોટી આંખો ચમકાવતી બોલી “ ધણા બેરોનેટ વર્ગના માણસો ને પણ ?

તેના પ્રશ્નથી અઘચમ થતો હુ બોલ્યો “ તમે એમ શા માટે પૂછો છો ? ”

“ કારણુ કે હુ ધાડ છું કે તમે એક બેરોનેટને તો જરૂર ઝાળખતા નહી હો ”

“ એનું નામ તમે મને જણાવશો ? ”

“ હુ તેનું નામ દઇ શકુ તેમ નથી—મારી હિમ્મત નથી ચાલતી હુ તેના નામનો ઉચ્ચાર કરૂ છું તે વખતે માડ બંધુ બાન વિસરી જાઉં છું ” તે ઉપલા વાક્યો બહુ જ મોટા અવાજે બોલી તેના અવાજમા એ વખતે ખુશી ભયાનકતા જણાતી હતી એ વાક્યો ઉચ્ચાર્યા પછી તેણે પોતાનો હાથ હવામા ઉંચો કર્યો અને જોરથી તે વીંઝ્યો એ બાદ, એકાએક તે શાન્ત બની ગઈ અને બહુજ અગ્રુટ અને ધીમા સ્વરે બોલી “ તમે કોને કોને ઝાળખો છો, એ કહો ”

આ નજીની બાબતમા તેની મસ્કરી ડરની મને ઠીક ન લાગી. મે ત્રણ જણના નામ ગણાવ્યા જે એ કુટુંબોમા હુ બજાવવા જતો હતો તેમના મુખ્ય પુરુષોના એ નામ અને ત્રીજુ નામ એક કુવારા બેરોનેટનું દીંડુ તે બેરોનેટ એક વાર મને પોતાની સાથે નદીમા ફરવા લઈ જઈને કુદરતના દેખાવો ચીતરવાનુ કામ સોંપ્યુ હતુ

“ હાશ ! તમે તેને નથી ઝાળખતા ” આમ કહીને તેણે છૂટકારો મેળવ્યો હોય એવી રીતનાં આનંદ દર્શાવ્યો “ તમે પોતે કોઈ ધનવાન કે ખિતાબધારી કુટુંબના છો ? ”

“ ના હું તો ફક્ત ચિત્રકલા શીખવનાર એક શિક્ષક છું ”

મારો આ જવાબ સાબળીને તેણે તરતજ મારો હાથ પોતાના હાથમા લીધો અને પોતાની મેજે ગળુગણી “ સારૂ થયું કે આની સાથે મારો મેળાપ થયો હું એના ઉપર વિશ્વાસ રાખી શકીશ ”

મે તેની વાત જાણવાના ધર્મિયથી પૂછ્યું “ મને લાગે છે કે, ઉચ્ચ વર્ગના લોકો મામે અણગમે ખતાવવાનું તમને કોઈ ગભીર કારણ મળ્યું હોતું જોઈએ એકાદ બેરોનેટે તમને કાઠક નુકશાન કર્યું લાગે છે તમે એનું નામ મને જણાવતા નથી તેથી લાચાર છું પણ શું આ મોડી રાત્રે આ વિચિત્ર સ્થિતિમા તમે અહીં નીકળી પડ્યા તેના કારણે કે એ કોઈ બેરોનેટે છે ? ”

“ ન પૂછશો-ન પૂછશો મને એ વાત ! એના વિષે કાંઈ વાત ન કરશો હું વાત કરવા જેવી હાલતમા નથી મને ઘાતકીપણે અન્યાય કરવામા આવ્યો છે મારા તરફ ઘાતકી વર્તન ચલાવવામા આવ્યું છે પણ કૃપા કરીને ન પૂછશો એ વાત ! તમે મારી સાથે મૂગા મૂગા ઝડપથી અને કાંઈ પણ પૂછ્યા વિના ચાલશો તો હું તમારો બહુજ ઉપકાર માનીશ મને અત્યારે ઘણી જ શાન્તિની જરૂર છે ”

અમે કાઠક વધારે ઝડપથી આગળ ને આગળ ચાલવા લાગ્યા અર્ધા કલાક સુધી અમારી વચ્ચે કાંઈ પણ વાતચીત થઈ નહીં તેણે મને જે કાંઈ કહ્યું હતું તેથી તેના મનની હાલત ઉપર મને દયા આવવાથી મે પ્રત્નો પૂછ્યા નહીં અમે લંડનમા પ્રવેશ કર્યો ધરોની હારકટાર વચ્ચેના રસ્તામાંથી અમે પસાર થતા હતા તેવામા વળી પાછી અચાનક તે મને પૂછવા લાગી

“ તમે લંડનમા જ રહો છો ? ”

“ હા ” આમ કહ્યા પછી મને લાગ્યું કે, આવી વ્યક્તિઓ ઘણી વાર પૈસાની માગણી કરે છે અને પ્રથમ પરિચયે પોતાની બધી હકિકત ન કહેતા ધીમે ધીમે દિવસો પસાર થતા પોતાની ખાખતમા આપોઆપ રફાટ કરીને સલાહ માટે આવ જ કરે છે તેમ જો આ સ્ત્રી મારી

પાસે આવ જા કરવાનો વિચાર કરતી હશે તો તેમા તે નિરાશ થશે, કારણ કે હું તો અહીંથી ચાલ્યો જવાનો છું આથી મારે તેને ચેતવવી જોઈએ, એમ ધારીને મેં ઉમેર્યું “ પણ આવતી કાલે હું અહીંથી થોડાક વખતને માટે બહારમામ જવાનો છું કોઈ બીજા દેશમા નહીં પણ આ દેશમા જ ”

તેણે પૂછ્યું “ ક્યા ? ઉત્તર તરફ કે દક્ષિણ તરફ ? ”

“ ઉત્તર તરફ-કબરલેડમા ”

“ કબરલેડ ! ” તીણા અને કોમળ સ્વરે તેણે ઉચ્ચાર કર્યો “ અહા ! હું ઇન્છું છું કે, હું પણ ત્યાં આવી શકું તો કેવું મારું ? હું એક વખત કબરલેડમા સુખી હતી ”

મેં પાછો તેના ભેદ ખોલવા પ્રયામ શરૂ કર્યો મેં પૂછ્યું “ તમે એ સુદર પ્રદેશમા કદાચ જન્મ્યા હશે ખરું ને ? ”

તેણે કહ્યું ‘ ના હું હેમ્પશાયરમા જન્મી હતી, પણ હું એક વખત કબરલેડમા નિશાળે ભણવા સાર રહી હતી મને ત્યાં લિમરિજ ગામડું અને “ લિમરિજ ભવન ” ખાસ યાદ છે એ જગ્યાઓ ફરીથી જોવાની મને ઉમેદ છે ”

આ માબળીને હું તરતજ ઉભો રહી ગયો મારી જીત્તામા દરમ્યાન, જે મિ ફ્રેડલીને ત્યાં હું જવાનો હતો તેમનું જ મકાન અને તેમના જ ગામડાની વાત આ અગત્યની સ્ત્રીએ મને કરી, તેથી હું આશ્ચર્યચકિત બની ગયો.

“ આપણને કોઈએ પાછળથી ખોલાવ્યા એવું તમને લાગ્યું ? ” આમ પૂછીને તે ચારે પાસ જોવા લાગી

“ ના ના માત્ર લિમરિજ ભવનનું નામ સાબળીને હું ચમક્યો કબરલેડના કેટલાક લોકોએ થોડાક જ દિવસ ઉપર મારી આગળ એ નામ દીધું હતું ”

“ અરે ! તેઓ મારા ઓળખીતા તો નહીં જ હોય મિસિસ ફ્રેડલી મરણ પામેલા છે, તેમના પતિ પણ ગુજરી ગયલા છે તેમની

નાની છોકરી હવે યોડા વખતમા પરણશે એટલે તે પણ એ મકાનમાથી જવાની અભારે સિમરિજમા કોણ કોણ રહે છે, તે હું જાણતી નથી પણ જો કદાચ મિસિમ ફ્રેન્કીના કુટુંબીઓ રહેતા હોય તો તેમની ખાતર મને તેમના ઉપર પ્રેમ ઉપજે જ.

તે કાંઈ આગળ બોલવા જતી હતી પરંતુ એટલામા અમે એવે-ન્યુ રોડ આગળ આવી પહોંચ્યા અને તે રસ્તાના બન્ધ મકાનો તથા ગેમના દીવાઓ જોઈને તે જાણે ઉસ્કેરાઈ ગઈ હોય તેમ એકદમ મને પૂજવા લાગી “ આટલામા કોઈ ગાડી દેખાય છે ? હવે તો મને એમ થાય છે કે, ક્યારે કોઈ ગાડીમા પુરાઈ બેસુ અને ગુપ્તગુપ્ત ચાલી જઈ ”

મે તેને સમજાવવા પ્રયાસ કર્યો કે, હજી આપણે થોડેક દૂર જઈશું ત્યારે ગાડીઓના ઉભા રહેવાના મથક આગળથી એકાદ રડીખડી ગાડી મળી શકશે મે ક્યારેય વિષે વાત છોડવા પાછો પ્રયાસ કર્યો પણ તે ફાકટ નીવડ્યો ! હવે તો તેને એજ રહે લાગી કે, “ ક્યારે એકાદ ગાડીમા બેસીને શાન્તિથી આ રસ્તો તજી જઈ ? ” થોડીકવારમા એક મકાન આગળ એક ગાડી આવીને ઉભી અને તેમાથી એક ગૃહસ્થ બહાર નીકળ્યો ગાડીવાન બાડાના પૈમા લઈને જોયો ગાડી ઉપર પાછો બેસવા ગયો કે, મે તેને બમ મારી મારી જોડેની સ્ત્રીની અધીરતા એટલી બધી વધી ગઈ કે, તે તો તે ગાડી તરફ દોડવા જ લાગી ! મારે પણ તેની પાછળ દોડવું પડ્યું

ગાડીવાળાએ અમને દેખીને કહ્યું “ સાહેબ ! ટ્રાઈરહામ કોર્ટ રોડ તરફ જવું હશે તો લઈ જઈશ બીજો કોઈ રસ્તો હવે મારો ઘોડો જઈ શકશે નહીં—”

તે સ્ત્રી તરત જ બોલી “ મારે એજ રસ્તો જવું છે બીજો કોઈ રસ્તો જવું નથી ”

મે ગાડીનું બારણું ઉઘાડ્યું અને તે સ્ત્રી તેમા કુદી પડી ગાડીવાને ઘર પીછેલો ન હતો તેમજ તે એક સખ્ય માણસ હતો, એમ મે તેના ચહેરા ઉપરથી આ વખતે ખાત્રી કરી લીધી આમ છતાં પણ મને

લાગ્યું કે, તેને મિચારીને એકલી અહીંથી જવા દેવી એ ઠીક નહીં આથી મેં તેને કહ્યું “ તમારી સાથે હું દેહ સુધી આવું તો તમને કાંઈ હરકત છે ? ”

તે જોરથી બોલી ઉઠી “ ના ના ના તમારે આવવાની કાંઈ જરૂર નથી હું હવે તદ્દન સહિસંકામત છું તેમજ સ્વસ્થ છું જો તમે એક ગૃહસ્થ હો તો તમારૂં વચન યાદ કરો હવે મને મારી મેળે જવા દો હું તમારી આભારી થઈ છું ”

મારો હાથ ગાડીના પારણા ઉપર હતો તેણે તે જાણ્યો-તેને ચુમ્યો-અને મૂકી દીધો એજ વખતે ગાડી ચાલના લાગી હું પાછો ફર્યો, પણ તરત જ મને વિચાર આવ્યો કે-ગાડી પાછી ચોખ્ખાવું તો કેવું સારું ? એમ કરવાથી તે સ્ત્રી કદાચ અમ્મણાઈ ઉડશે એવો પણ મને વિચાર આવ્યો છતાં મેં ખોખરા સાદે ગાડીવાનને ગાડી ઉભી રાખવા બૂમ મારી-પણ તેણે તે કદાચ નહીં માન્યો હોય તેથી ગાડી ઉભી રાખી નહીં ચોડીક જ ક્ષણમા ગાડીનો ગડગડાટ લય પામ્યો-સફેદવસ્ત્રો વાળી સ્ત્રી ગઈ !

દશ અથવા તેથી વધારે ક્ષણો વીતી ગઈ હું એજ જગ્યા આગળ બસતો હતો ચોડીવાર યત્રની માફક ચોડાક ડગલાં આગળ ચાલતો અને ચોડીવાર મૂઠની માફક શૂન્ય મનથી ઉભો રહેતો વળી મને એમ લાગ્યું કે, આ બધા બનાવો સ્વપ્ન જેવા હતા મારું મન ગુચવાઈ ગયું હતું બસે કોઈ ખરાબ કામ કયું હોય એમ મારું હૃદય ડાખ્યા કરતું હતું હું કયા જતો હતો અથવા તો હવે પછી હું શું કરીશ, એનું મને ભાન ન હતું મને કશાની ખબર ન હતી માત્ર મારું ચિત્ત મુઝાઈ ગયું છે એટલી જ મને ખબર હતી એટલામા એકાએક મને ભાન આવ્યું હું એકદમ ચોકી ઉઠ્યો શાથી ? મારી પાછળ કોઈ ગાડી આવતી હોય એમ મને લાગ્યું તેથી !

અત્યારે હું રસ્તાના અધકારની બાજુએ હતો એક મકાનના બગીચાના ઝાડના પડછાયામા હું ઉભો હતો ગાડીના પૈડાનો અને ધોડાની

ખરીઓનો અવાજ સાંભળીને હું મારી પાછળ જોવા લાગ્યો. મારી સામે રસ્તા ઉપર બધા ચન્દ્રનો પ્રકાશ પડતો હતો ત્યાં, મારાથી કેટલેક દૂર, એક પોલિસખાતાનો મિપાઇ 'રિજન્ટ પાક'ની બાજુએ ફરતો મેં જોયો અને તરતજ એ ગાડી મારી પામે થઇને પસાર થઈ તે એક ખુલ્લી ગાડી હતી અને તેમાં એ માણસો બેઠેલા હતા.

“ ઉભી રાખો !” એક જણ બોલ્યો “ પેલા મિપાઈને આપણે પૂછી જોઈએ ”

ગાડી તરત જ ઉભી રાખવામાં આવી હું બધા ઉભો હતો ત્યાંથી બહુ દૂર તે ઉભી રહી નહોતી પેલા માણસે મોટા સાદે બમ મારી “ પોલિસ !”

પોલિસમેન તરત જ ગાડી પાસે દોડી આવ્યો તેને પ્રશ્ન કરવામાં આવ્યો “ કોઈ સ્ત્રીને આ રસ્તેથી તે પમાર થતી જોઈ કે ?”

“ કેવી જાતની સ્ત્રી, સાહેબ !”

“ નારંગી રંગના કપડાં તેણે પહેર્યા હતા—”

ગાડીમાં બેઠેલો બીજો માણસ તેને અટકાવીને બોલ્યો “ ના ના. એ કપડાં તો તેના મિછાનામાં આપણે જોયા હતા તેણે જરૂર પોતાના જ કપડાં પહેરેલા હશે સફેદ કપડાં ! પોલિસમેન ! સફેદ કપડાવાળી સ્ત્રી !”

“ સાહેબ, એવી કોઈ સ્ત્રી મારા જોવામાં નથી આવી ”

“તું અથવા તારા ખાતાનો કોઈ પણ માણસ જો એ સ્ત્રીને જુએ તો તરત જ તેને અટકાવે, એમ હું ઈચ્છુ છું આ મારૂં શરનામું છે એ સ્ત્રી મને કે તરત જ મારે ત્યાં મોકલી આપજે એ માટે જે કાઈ ખર્ચ થશે તે હું આપીશ, અને વળી એ માટે એક સાડા ઈનામ પણ આપીશ ”

મિપાઈ તે કાર્ડ વાંચવા લાગ્યો એ પછી તેણે તે કાર્ડ આપનારને સલામ કરીને પૂછ્યું “ સાહેબ, એ સ્ત્રીને શા માટે અટકાવવાની છે ? તેનો શો ગુન્હો છે ?”

“ ગુન્હો ! તે ગાડાઓની ઇસ્પતાલમાંથી નામી ગઈ છે । જો જે જૂઝનો નહીં સફેદ કપડાવાળી સ્ત્રી ।” પોતાના સાથી તરફ જોઇને, એ પછી તે બોલ્યો “ આનો, આપણે જઈએ ”

પરિચ્છેદ ૫.

દિવાની કે શાણી ?

“ તે ગાડાઓની ઇસ્પતાલમાંથી નામી ગઈ છે । ” આ શબ્દો સામળીને હું પ્હાવરો બની ગયો મને લાગ્યું કે, આ તો કોઈ નવી જ વાત હતી તે સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રીને જ્યારે મેં તેની ઇચ્છા મુજબ ફાવે ત્યાંથી તેને જવા દેવાનું વચન આપ્યું ત્યાર બાદ તેણે મને કેટલાક વિચિત્ર પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા, એ મેં સભારી કાઢ્યા પણ તે ઉપરથી મેં જે અનુમાન દોર્યું, તે એ હતું કે, તે બાઈ સ્વભાવે ઉતાવળી અને અધીરી હોવી જોઈએ અથવા તો તેના હૃદયને કોઈ એવો સખ્ત આઘાત થયયો હોવો જોઈએ કે જેથી તેનું મન બહુબાકી અને ધણુજ નબળું બની ગયું હોવું જોઈએ પરંતુ ગાડાઓની ઇસ્પતાલ-એ નામ સાથે જે જાતની વિચિત્રતા અથવા તો મગજનું ચરકેલપણું જોવામાં આવે છે તેવા કોઈ પણ ચિહ્નો, એ સ્ત્રીનામાં મેં જોયા ન હતા, એમ મારે પ્રમાણિકપણે કહી દેવું જોઈએ તેની ભાષામાં કે તેના વર્તનમાં મને દિવાનાપણું દેખાયુંજ ન હતું ઉલ્લેખ, તે બાઈ સાવધાનીથી મારાથી કેટલીક વાતો છૂપાવતી હતી, એ સાબિત કરવા માટે પુરતું હતું કે, તે દિવાની નહોતી ગાડી માહેલા માણસે પોલિસના સિપાઇને જ્યારે તે બાઈ દિવાની હતી એમ કહ્યું ત્યાર પછી પણ મારૂં મન તેને દિવાની ઠરાવી શક્યું નહીં

પણ કાયદાની નજરે મેં શું કહ્યું હતું ? એક બચકર મગજની સ્ત્રીને મદદ કરી હતી અથવા તો આ લાડન શહેરની બહોળી વસ્તીમાં એક એવી કમનસિખ વ્યક્તિને છૂટી મુકી હતી કે જેના કાર્ગોને અકુશ-

મા રાખવા માટે તેને દિવાનશાળામાં પાછી મોકલવી, એ મારી અને ખરૂં જોતા તો દરેક માણુમની ફરજ હતી જે કોઈ પણ માણુસ એમ જાણે કે મે એ દિવાની ઠરાવાયલી સ્ત્રીને નામી જવામાં મદદ કરી હતી તો મારી સ્થિતિ, કાયદાની નજરે કેવી થઈ પડે ? આ પત્ર મારા મગજમાં ઉભો થતા હું ત્રામી ગયો હતો એ પ્રશ્ન નક્કીમો હતો, એ જોઈને, હું મને પોતાને ઠપકો આપવા નાગ્યો.

મારા મગજની ગુચ્છવણુબરેલી હાલતમાં હું મારા ચિત્રાલય તરફ ગયો કેટલીયે વાર સુધી મને ઉધ આવી નહીં યોગક જ ક્લાકો પછી પ્રાત કાલ થતા મારે કબરોડ તરફ જવું પડે મે ઉઘી જવાનો વિચાર માડી વાળ્યો એકાદ ચિત્ર દોરવા મે પ્રયાસ કર્યો પણ ફેકટ જ ! એકાદ ચોપડી વાચવા ચત્ન કર્યો પણ નિર્થક 'મારી દરેકે દરેક પ્રવૃત્તિમાં સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રીની મૂર્તિ મારી સામે આતીને ઉભી રહેવા લાગી એ મિચારીનું શું થયું હશે ? તેને કાઈ નુકશાન થયું હશે ? તે પાછી પકડાઈ ગઈ હશે ?—આવા આવા વિચારો મને ઉપજ્યા એ પછી વળી બીજા પ્રશ્નોમાં હું ગુથાયો તેની ગાડી ક્યા ઉભી રહી હશે ? લડન-માની તેની ઓળખીતી બાઈએ તેને આશરો આપ્યો હશે કે નહીં ? એ કોઈવાર મને પાછી મળશે ખરી કે નહીં ? સદાને માટે હવે તેની કમનસીબીની વાતથી હું બિનવાકેફ જ રહીશ ?

સહવાર પડી ત્યારે મારા જીવને કાઠકે નિરાત વળી, કારણ કે હું લડન તેજ દિવસે છોડી જવાનો હોવાથી મારા વિદ્યાર્થીઓને, મારા દોસ્તદારોને વગેરેને મળવા જવાની અને નવી જિંદગીની શરૂઆત કરવાનો વિચાર અમલમાં મૂકવાની ગડબાગમાં તરત જ રોકાઈ ગયો 'રે'વે સ્ટેશન ઉપરના ધમાલ અને ઘોઘાટ ધણીવાર કટાણાબરેલા અને શાન-તતુઓને ઉશ્કેરનારા લાગે છે પણ મને એ દિવસે તે આનંદ અને હિસાહ આપનારા લાગ્યા.

મારી મુસાફરીના કાર્યક્રમ પ્રમાણે મારે પ્રથમ કાલોલ્લ ખાતે જવાનું હતું. ત્યાંથી દરિયા કિનારાની દિશામાં જતી એક શાખા રેલ્વે

લાઈનને માર્ગે જવાનું હતું શરૂઆતમાં જ મારાવાળી રેલ્વે ટ્રેનને અકસ્માત નડ્યો લોકેસ્ટર અને કાર્લાઈલ વચ્ચે તેનું એજન બગડી ગયું આથી તે ટ્રેન રસ્તામાં જ રોકાઈ પડી મારે જો બીજી ગાડીમાં કાર્લાઈલ થી બેસવાનું હતું, તે મને ન મળી, કારણ કે આ ટ્રેનને મોકુ થઈ જવાથી તેમાંના ઉતારિઓને લીધા વિનાજ તે ઉપડી ગઈ આખરે ઘણા કલાક બગાસા ખાવામાં અને કટાણાબરેલી રીતે રાહ જોવામાં વીતાડ્યા પછી એક બીજી ટ્રેન આવી તેમાં બેઠીને ૯ રાતના લગભગ સવાદશ વાગે “ લિમરિન્જ-બવન ” પાસેના સ્ટેશને ઉતર્યો સ્ટેશન બહાર નીકળીને તપાસ કરતા જણાયું કે, મિ ફ્રેલીએ મારો સહાર કરવા માટે એક ગાડી મોકલી હતી ગાડીવાળો મારી ટ્રેનની રાહ જોઈ જોઈને ઘણો ગુસ્સે થઈ ગયો હતો તેને ભૂખે પેટે ગેકાઈ રહેવું પડ્યું હતું હું ગાડીમાં બેઠો અધકારમય રાત્રિમાં “ લિમરિન્જ-બવન ” તરફને રસ્તે ગાડી ચાલવા માડી મેં ગાડીવાળા સાથે રસ્તામાં ફરી વાતચીત ન કરી રસ્તો ઘણો ખરાબ હતો ગાડી ઝડપથી જતી હતી અને ખાડાખેંચા ખૂબ હોવાથી વારંવાર ઉચે નીચે પગડાતી હતી લગભગ દોઢેક કલાક આ સ્થિતિમાં ગાખ્યા બાદ દરિયાનો ધુન્વાટ દૂર-દૂરથી મબળાવા લાગ્યો અને એક સારો સડક ઉપર ગાડી ચાલવા લાગી પદેકે કાણુના અરમાનમાં એક મકાનના દરવાજામાં ગાડી પેડી અને મોટા યોગાનમાં થઈને મકાનની અદર જવાના બારણા આગળના પગથીઆ નગદિક ઉભી રહી એક નોકર કાનમ સાથે તરતજ મકાનમાંથી બહાર આવ્યો અને મિ ફ્રેલીના કુટુંબની છોકરીઓના શિક્ષકને-આવકાર આપનાર આ એકલો જ નોકર હતો ! તેણે મને જણાવ્યું કે, રાત બહુ વીતી જનાથી બધા ઉઘી ગયા છે મને એક મોટા ઓરડામાં તે લઈ ગયો ત્યાં મારા માટે ભોજન તૈયાર હતું એક મોટા મેજને છેડે ભોજનની વાનીઓ મારા એકલાને માટે લાકડેની રાખી મૂકેલી હતી

હું ઘણો કટાણી ગયો હતો ખાવાપીવાની મને મુદ્દયે ઇચ્છા ન હતી પણ પેનો એકલો નોકર જાણે એક નાની સરખી મડળી જમવા

આની પહેલી હોમ તેમ કિન્નાહથી બધી વાનીઓ ઉઘાડીને પીરસવાની ધમાય કરતો હતો તે જોઈને ખામ કરીને તેને માઠું નહીં લગાડવા સારૂ મેં થોડી થોડી વસ્તુઓ ચાખી અને લગભગ ૦૧ કલાકમાં હું ભોજનનું કાર્ય આટોપીને ઉભો થઈ ગયો નોકર, એ પછી, મારા માટે ખાસ અલગ રાખેલા સુવાના ઓરડામાં મને લઈ ગયો અને ઓરડામાં બધું વ્યવસ્થિત હતું કે નહીં તે જોવા માટે આમનેમ નજર કર્યા બાદ જોયો “ સાહેબ, મહવારના નાસ્તાનો વખત નવ વાગ્યાનો છે ” એ બાદ તે વદાય થયો.

મેં જોયું કે, એ ઓરડામાંનો સામાન સુંદર હતો તેમાં હવા અજવાળાની પણ પુરતી છૂટ હતી મિઠાનામાં મેમના અને મિલુમતી બૂઝવના મને વિચાર સ્ફુર્યો “ આજ રાત્રે હું સ્વપ્નમાં શું જોઈશ ? સફેદ વસ્ત્રોવાળી સ્ત્રીને કે પછી “ લિમરિજ-બવન ”ના અગ્નિસ્થા રહીશો ને ? ” ખરેખર ! હું અત્યારે આ મકાનમાં વસ્તા કુટુંબના મિત્ર તરીકે તો સુતો હતો પરંતુ વિચિત્ર વસ્તુસ્થિતિ તો એ હતી કે, કુટુંબીઓમાંની એક પણ વ્યક્તિને હું ઓળખતો નહતો તેમજ તેઓમાંના કોઈએ મને નજરે પણ જોયો નહતો ! મારા મન ઉપર આથી વિચિત્ર પ્રકાશની અમર થાય, એમાં નવાઈ નહતી.

પરિચ્છેદ ૬.

ઝેરીઅન હોલકોંબ

બીજો દિવસે હું જાગ્યો અને બારી ઉઘાડીને બહાર જોવા લાગ્યો ત્યારે ઓગસ્ટ માસના સૂર્યના સોનેરી કિરણોમાં દૂરથી ઝગઝગતા અને સુંદર લાગતા દરિયાના પાણી જોઈ હું ધણો ખુશી થયો દરિયાની પેઠી પાર દક્ષિમર્યાદામાં સ્કેટલેડનો કિનારો જૂરા આકાશમાં મળી જતો હતો અને એ દેખાવ મને એટલો બધો અજાયબીમાં ગરકાવ કરી દેતો હતો કે હાડકાંની સતત મહેનત પછી જાણે હવે હું એક નવી જિંદગી

ભોગવતો હોઈ એમ મને લાગ્યું વર્તમાન અને ભવિષ્ય વિષે કાઈ ચોખ્ખા હેતુઓ મારી આગળ નહોતા પરંતુ ભૂતકાળના બનાવો સાથેના સબંધ હું ગુમાવી બેઠો હોઉં એવી એક ચર્રાટીની લાગણી મારા મનમાં ઉપજી થોડાકજ દિવસો ઉપર બનેલા અનેક બનાવો મારી યાદ દાસ્તીમાંથી સરી જવા લાગ્યા હાલની મારી નોકરી અપાવવાના સબંધ માં પેન્કાએ જે વિચિત્ર રીતે મને ઉશ્કેર્યો હતો તેની યાદગિરી, મારો માતા અને બહેન સાથે આનંદ અને સ્નેહભરી વાતચીતમાં ગાળેલી છોલ્લી અર્ધાં ગરિની યાદગિરી અને હેમ્પસ્ટેડથી લડન જતા માર્ગમાં જે ભટકતી ભેદી ભામિની મને મળી હતી તેની યાદગિરી પણ-મારા મનમાંથી સરી જવા લાગી એ બનાવો જાણે મારા જીવનમાં કેટલાયે મહિનાઓ ઉપર બન્યા હોય, એમ મને લામવા લાગ્યું ગામડાના સ્થિતિસાન્દર્યનો-ગામડાના જીવનમાં તરવગતી કુદરતની બલિહારીનો આ પ્રવાસ હતો

નવ વાગવાને જરાક વાર હતી પણ મારા નવા સાથીઓને મળવાને હું તત્કાપક થઈ રહ્યો હોવાથી એ વખતે જ મારા ઓરડામાંથી બહાર નીકળીને નીચે નાખતાના ઓરડામાં પેડો ગઈગતે મારો બોમિયો બનેલો એકનો એકજ નોકર ત્યાં હાજર હતો તેણે મને આદરથી નમન કર્યું નામતાનો ઓરડો પુષ્કળ હવા અજવાળા વાળો અને સુદર સર-જમથી ભરપૂર હતો વચ્ચોવચ્ચ એક મોટું મેજ હતું અને તેની આસપાસ કેટલીક સ્વચ્છ ખુરશીઓ મૂકેલી હતી મેજ આગળ નજર કર્યા પછી મારી સામેના દૂગના ખૂણામાંની એક બારી તરફ મેં નજર ફેરવી એ બારીમાંથી એક યુવતી મારા તરફ પૂઠ કરીને બહારના ભાગમાં જોઈ રહી હતી તેનો આકાર જેતાજ ધડીભગ હું જાક થઈ ગયો તેનાં સર્વાંગ ધાટીલા હતા, શરીરે કાંઈક હંટપુટ હતી, જરાક ઉચી હતી-બહુજ ઉચી નહીં-બહુ જાડી પણ નહોતી પાછળથી જોના તે યુવતી કોઈ પણ પુરુષને કદરૂપી કે બેડોળ લાગે એવી નહોતી હું એક જગ્યાએ ઉભો ઉભો તેની આકૃતિના મનમાં જ વખાણ કરી રહ્યો હતો એટલામાં નોકરે મેજ

ખુરશીઓ જરાક અહીં તહીં હટાવીને ખખડાટ કર્યો તેથી તે યુવતીનું ધ્યાન તે તરફ ખેંચાયું, તેણે બારી બહાર જોવાનું પડતું મૂકીને ઓરડાની અંદર નજર કરી અને ઉભેલો જોઈને તે મેજ તરફ આવવા લાગી જેમ જેમ તે પાસેને પાસે આવતી ગઈ તેમ તેમ મે તેના વિષે નીચે પ્રમાણે અભિપ્રાય બાધ્યા પ્રથમ મને તે અધકાર જેવી કાળી લાગી પછી જીવંત લાગી અને પછી મને તે ગદી લાગી ! છેવટનો અભિપ્રાય મારા મનમાં બાધતા મને પોતાને પણ અગમ્ય બી ઉપજી !

કુદરત કદી બૂલ કરતી નથી, એ સિદ્ધાંત આજ મને ખરો લાગ્યો, જે યુવતીનું બદન યોગ્ય રીતે ઘાટીલું અને સુંદર લાગતું હતું, તેનું વદન આટલું બધું ગંદુ ! તેનો ચહેરો ખડખડો હતો તેના ઉપલા હોઠ ઉપર એક આછી કાળી લીટી જણાતી હતી તેને લગભગ મૂછ કહું તો ચાલે ! તેનો ચહેરો લગભગ એક પુરુષના જેવો હતો તેમાં દૃઢતા, ગંભીરતા અને ભારેખમપણું ચોખ્ખા જણાતા હતા તેની આખો ગોળ અને તીક્ષ્ણ હતી તેના વાળ જડા અને તદ્દન કાળા—કાલસા જેવા—હતા કપાળ ઉપર તે જરાક વધારે આગળ ઉગેલા હતા અત્યારે તેના વદન ઉપરના ભાવમાં ચોક્કસ સ્ત્રીત્વ તો નહોતું જ ખરેખર ! એકદરે તેને જોઈને મને એજ આનંદ ઉપજી કે, વિધાતાએ આ કેવી વિચિત્ર બૂલ કરી છે ? ગર્દનથી માડીને કમર અને કમરથી માડીને ઠેક પગ સુધી જે આકૃતિમાં સુંદરતા મૂકેલી છે તેમાં વદન આવું ગંદુ ! સ્વખાવસ્થામાં જેમ કેટલીકવાર ગુચવણ ઉપજાવનારી વિચિત્ર આકૃતિઓ જોઈને આપણે છળી ઉડીએ છીએ—મુઝાઈ જમ્પએ છીએ અત્યારે મારી તેવી હાલત થઈ પડી.

હવે માત્ર તેના અવાજ સાંભળવો બાકી હતો તેમાં પુરુષત્વ હશે કે સ્ત્રીત્વ, એજ પ્રશ્ન અત્યારે મારા મનમાં સર્વોપરિ હતો, એટલામાં તે મેજ નજદિકની એક ખુરશી પોતાના હાથની ઇશારતથી બતાવતી બોલી “ મિ હુઈરાર્કટ ! ” તેના સ્વામવર્ણા ચહેરામાં તેજ આવ્યું, નેત્રમાં મૃદુતા જણાઈ અને જાણે એક સ્ત્રી જ બોલતી હોય તેમ તે

આગળ બોલી “ ગઈ રાતે તો અમે તમારી વાટ જોઈ જોઈને થાકી ગયા ! પછી તો તમે નહીં આવો એમ ધારીને અમે સુઈ ગયા રાત્રે તમને અહીં એકલવાયા જેવું લાગ્યું હશે અમારા માથી કોઈને નહીં જોયાથી કટાણો આપ્યો હશે એ માટે મારી આપશો તમારી શિષ્યાઓમાની હું એક છું આપણે હાથ મેળવીશું ? મોડા કે વહેલા આપણે એ શિષ્ટાચાર પાળવોજ પડશે તો શા માટે તે વહેલો ન પાળવો ? ”

આવકારના આ શબ્દો મારા કાનમા રૂપેરી ઘટડી જેવા મધૂર લાગ્યા તેમા મૃદુતા પણ હતી સ્પષ્ટતા હતી અને વિવેક હતો પોતાનો ધારીલો હાથ તેણે મારા તરફ ધર્યો અને મેં શિષ્ટાચાર પ્રમાણે તે જાલીને હલાવ્યો તેનો અવાજ સાબળીને મારો તેના વિષેનો ખેદ થોડોક ઘટ્યો અમે બંને સાથે સાથે બે ખુરશીઓ ઉપર બેઠા, અને મારી આ એક શિષ્યાએ વાતચીત શરૂ કરી

“ હું આશા રાખું છું કે, તમારી આ નવી નોકરીમા તમે આનંદ પૂર્વક જોડાયા હશો તથા તમારો દરજ્જો વધારવાની તમને ઉમેદ હશે આજ તો મારા સિવાય તમને ખીજા કોઈનો મેળાપ નહીં થઈ શકે મારી બહેન તેના ઓરડામા છે તેનું જરાક માયુ દુખે છે ડ્રેસીંગ સ્ક્રીનને આની રીતે વારંવાર માથામા દુખાવે થાય છે આવી તેને હું ખામ ‘સ્ક્રીનનો રોગ’ એવું નામ આપું છું, મારી બહેનની વૃદ્ધ દાઈ મિસિમ વેસે તેની મારવારમા રોડાયતી છે કદાચ તેને માટે સ્થાપના-વની હશે મારા કાકા, મિ. ફ્રેન્ચી કંઈ પણ અમારી સાથે નાસ્તો કે બોજન કરવા બેસતા નથી તેઓ મિચ્છારા માદા રહે છે અને કુવારી હાલતમા તેઓ એકલા પોતાની ઓરડીમા આખો વખત ગાળે છે ધર-મા મારા સિવાય ખીજું કોઈ વધારે તદુરગ્ન નથી બે જુવાન બાઈઓ થોડાક દિવસ અહીં મહેમાન તરીકે આવી હતી પણ ગઈ કાલેજ નિરાશ થઈને તેઓ જતી રહી તેઓ નિરાશ થાય એમા આશ્ચર્ય નહોતું મિ. ફ્રેન્ચી માદા હોવાથી અમે કોઈ દિવસ મોટેથી હા હા હી હી કરીને હસતા નહીં, નાચતા કુફતા નહીં અને બહુ બોલબોલ કરતા નહીં.

આતુ પરિણામ એ આચુ કે, હમેશા જમવા વખતે અમે ભેગા થતા ત્યારે અમારી વચ્ચે વદાવદ થતી. ચાર સ્ત્રીઓ એકી થઇને મૂઝીમૂઝી તેમજ શાન્તિથી દિવસો વિતાવે એમ શી રીતે માની શકાય ? સ્ત્રી જાતિજ આવી છે સ્ત્રીજાતિ ક્યાયે હળીમળીને રહી શકે નહીં અમારી જાતિ માટે હુ ખોટી મગરૂરી ધરાવતી નથી મિ, હાટરાઇટ ! તમને માગી આ વલણુ વિચિત્ર લાગશે-કહો તમે સ્ત્રી પીથો કે કોરી ?-કોઇ સ્ત્રી, પોતાની જાતિ માટે ખુબ સારો અભિપ્રાય ધરાવતી હોતી નથી કેટલીક એ વાત માગી પેટે ખુશી રીતે કહી દે છે અને ધણીક તે વાત છૂપાવે છે સાચુ કહેજો તમે ગુચવાઇ ગયા ને ? શા માટે ? હુ આમ બેદરકારીથી વાતચીત કરૂ છુ તે તમને નથી ગમતી ? અથવા તો નાસ્તા સંબધી તમે વિચાર કરો છો ? પહેલી બામનમા હુ તમને સ્વસ્થ બતાવવા માટે સ્ત્રી આપીશ અને એક સ્ત્રીને જોડે પોતાની જીમ બધે રાખતી એ મુસ્કેલીભરેલુ લાગે છે તો પણ હુ મારાથી બનતા પ્રયત્ને મૂઝી રહીશ, અને બીજી બામનમા હુ તમને આશા આપુ છુ કે, નાસ્તાની વાનીઓમા તમે નિરાશ નહોં થાઓ ”

મોટેથી હમતા હમતા તેણે મને સ્હાનો પ્યાવો આપ્યો વાત કરવા ની તેની સરળ ઢંગ અને એક તદ્દન અજણ્યા પુરૂષ તરફ આનંદ ભરેલી પરિચયતા બતાવતી તેની રીતભાતની સાથે નિર્ભજ કુદરતીપણુ, આત્મશ્રદ્ધા અને અસકોચ જોઇને કોઈપણ ચકોર માણસને તેના તરફ માન ઉપજે એમા નવાઈ નહોતી આ યુવતી સાથે અપરિચિતપણુ કે અકાડપણુ રાખતુ બની શકે તેમ નહોતુ તેમજ વળી વિચારમા પણ તેની સાથે છૂટ લઇને ગમેતેમ બકી જતુ સહેલુ નહોતુ એમ મને તરતજ પ્રેરણુ થઇ તેની આનંદી વાતચીત તરફ મને મોહ ઉપજ્યો અને તેની પેઠેજ આનંદી રીતે મે વાતચીત કરવા ધારી તોપણુ ઉપલી પ્રેરણાને લીધે મે સયમ રાખ્યો

‘હુ અજણ્યો છુ’ એવુ કારણ મારી ગુચવણુના સંબધમા મે રજૂ કર્યા પછી તે બોલી “ખરૂ છે ખરૂ છે આ ધરમા તમે કોઇને

ઝોળખતા નથી તેથી તમને સકોચ થાય, એ ખરૂં છે વળી તેમ થાય એ સ્વાભાવિક પણ છે મારે પહેલેથીજ એ બાબતનો વિચાર કરવો જોઈતો હતો પણ હવે હું તમારો એ સકોચ અને તમારી એ ગુચવણ દૂર કરવા પ્રયત્ન કરીશ હું પહેલા તમને મારો પરિચય કરાવું છું મારું નામ એરિયન હોલકોવ, મિ. ફેરલીને હું કાકા કહું છું અને મિસ ફેરલીને બહેન કહું છું એમા, ખરૂં પૂછાવો તો, સાધારણ રીતે સ્ત્રીઓ જેવી અયોગ્ય હોય છે તેવીજ હું છું મારી માતા એ વખત પરણી હતી પહેલા મારા પિતા મિ. હોલકોવ સાથે અને પછી મારી સાવકી બહેનના પિતા મિ. ફેરલી સાથે અમે બન્ને બહેનો અનાથ છીએ એટલુંજ અમારી વચ્ચે મળતાપણ છે બાકી બીજી બંધી બાબતોમા અમે જુદી પ્રકૃતિની છીએ મારા પિતા ગરીબ હતા અને મિમ ફેરલીના પિતા પૈસાદાર હતા મારી પામે મુદ્દે પૈસો નથી અને તે ખૂબ પૈસાપાત્ર છે હું કાળી અને ગદી છું તે ગોરી અને ખૂબ સુરત છે સૌ કોઈ મને મોઢામોઢ ચોખ્ખુ કઠી દેનારી અને વિચિત્ર ગણી કાટે છે અને તે સાલસ સ્વભાવની તેમજ મોહક છે દ્રુકમા તે દેવી છે અને હું—મિ હોલકોવ તમને કહે તેની મને કહેજો અને વાક્ય પૂરૂં કરજો, પણ એટલું ધ્યાનમા રાખજો કે સ્ત્રીઓ પ્રત્યે જે માન ધરાવવું જોઈએ તે માન સાથે મને ન્યાય આપજો મિ. ફેરલી માટે હું તમને શું કહું ? ખરૂં પૂછાવો તો, હું તેમના વિષે બહુ ચોક્કસ જાણું છું તમને નાસ્તા પછી તે જરૂર પોતાની પાસે બોલાવશે તેમના વિષે તમે કહે તે અભિપ્રાય બાધજો દરમ્યાન હું એટલુંજ કહીશ કે, મહુમ મિ. ફેરલીના તે નાના ભાઈ થાય છે તેઓ જન્મથી કુવારા છે અને મારી બહેન મિસ ફેરલીના વાલી છે. મને મિમ ફેરલી વિના અને મિસ ફેરલીને મારા વિના ગમતું નથી આવી હું લિમરિન્-બવનમા રહેવા આવી છું અમે બન્ને જણીઓ પરસ્પર પ્રેમ ધરાવીએ છીએ સંયોગો જોતા આવું ન બની શકે એમ તમને મદદમા વિચાર આવે અને હું તમારી સાથે તે મુદ્દામા સમત થાઉં છું તોપણ અમે બન્ને જણીઓ એક બીજા ઉપર વહાલ ધરા-

વીએ છીએ એ ખરીજ બિના છે મિ હાર્ટરાઈટ ! તમારે અમને
 બન્નેને ખુશ રાખવી પડશે વળી તમારી વધારે કસોટી એજ બાબતમા
 થશે, કારણ કે આખા ધરમા અમે એજ જણીએ મિવાય તમારૂં કોઈ
 સાથી હશે નહીં. મિમિમ વેમે એક ડાહી બાઈ છે તેનામા બધા સદ-
 ગુણો છે પણ તે તેના કામકાજમા જ પરોવાયલી રહે છે મિ. ફેરલી
 જેવા કોઈ દર્દી તમે નહીં જોયા હોય તેમને કામની સાથે વાતચીત
 સુદ્ધાત કરવી ગમતી નથી એમને શુ દર્દ થયલું છે, એ તો હું મમજીજી
 શકતી નથી ડાકટરો પણ તેમનું દર્દ કળી શકતા નથી અને તે પોતે
 પણ પિંગળની શક્તા નથી કે તેમને કઈ જાતનું દર્દ લાગુ પડ્યું છે !
 જ્ઞાનનુઆને લગતું કોઈક દર્દ છે એમ અમે બધા કહીએ છીએ પણ
 તેમ છતાં અમેજ સમજી શકતા નથી કે અમે પોતે શુ કહીએ છીએ
 અને એ દર્દનો અર્થ શો ? આમ છતાં હું તમને સલાહ આપુ છું કે
 આજે બ્યારે તમે તેમને મળવા જાઓ ત્યારે તેમની વિચિત્રતાઓના જ
 વખાણુ કરજો જુના સિક્કાઓનું, અને ચિત્રોનું તેમનું સમઠ્ઠસ્થાન તમે
 વખાણુજો બસ, એટલું કરવાથી તે ખુશી થઈ જશે જો ગામડાની
 જિદ્દગીથી તમને સતોષ થતો હશે, જો શહેરી જનજોથી અલગ રહેવા-
 ની તમને વૃત્તિ થતી હશે તો હું ખાત્રીથી કહું છું કે, અહીંના જેવું
 સુખી જીવન તમે ક્યાંયે ગાળી શકશો નહીં હરરોજ નાસ્તો કર્યા પછી
 બપોરે જમવા જતા સુધી મિ. ફેરલીના ચિત્રો સુધારવાનું કામ તમારે
 કરવાનું છે બપોર પછી અમે બે જણીએ અમારી ચિત્રકલાની ચોપડી-
 ઓ લઇને તમારી સાથે બહાર ફરીને તમારી દેખરેખ નીચે સહિની
 સુદરતાને બેડોળ બનાવીશું ! ચિત્રકલાનો શ્રોખ મારી બહેનને બહુ છે મને
 જરાકે નથી સ્ત્રીઓ ચિત્રકામ ફરી શકેજ નહીં કારણ તેમના મન ચચળ
 હોય છે અને તેમની આખો બેઠરકાર હોય છે આથીજ હું કહું છું
 કે-કુદરતને સારી રીતે ચીતરવાને બદલે અમે તમારી દેખરેખ નીચે
 બેડોળ બનાવીશું. પણ એમા કાઈ પણ ગુચ્ચાવા જેવું નથી. મારી બહેન-
 નો શ્રોખ પૂરો કરવો જોઈએ. હું તો માત્ર કાગળો અને રમ, તેની

આતરજ બગાડુછુ ઇચ્છાડમા ધણી સ્ત્રીઓ નિરાતે તેમજ કરે છે દર-
રોજ સાજે અમે તમારા સાથી તરીકે તમને ખુશ કરવા પ્રયત્ન કરીશુ
મિસ ફેરલી સગીત સાર જાણે છે પણ હું સગીતમા હ છુ ! સગી-
તનો એકંદે સૂર હું સમજી શકતી નથી, પણ ગેત્રજ અને પાનાની
રમતોમા તથા મિલિયર્ડ રમવામા-જેકે સ્ત્રી તરીકે મારામા આવડત
જોઈ હોય એ બનવા જોગ છે તોપણ-હું તમારાથી પણ ઉતર એવી
નથી આ તમારો હરરોજનો કાર્યક્રમ છે તમને આ જાતનુ શાન્ત, અને
નિયમિત જીવન પસંદ પડશે ? કે પછી, સ્લિમરિજ-બવનના એકમડોકલ
વાતાવરણથી અસતોષ મેળવીને ફેરફાર માટે અને સાહસ તથા બેદ-
ભરમના કામો કરવા માટે છૂપી ઇચ્છા ધરાવીને અસ્વસ્થ રહ્યા કરશે ?—”

આટલે સુધી તે પોતાની સરળ વાણી વહેવારી રહી હતી તેમા
મે અતરાય નાખ્યો નહોતો પણ “ સાહમ અને બેદભરમ ” એ શબ્દો
તેના મુખમાથી બહાર પડ્યા કે તરતજ મને બટકતી બેદી બામિની યાદ
આવી ” તે સ્ત્રીએ પોતાની તુટક તુટક વાતમા મિસિસ ફેરલી વિષે જે
ઇશારા કયા હતા તે મને યાદ આવ્યા કદાચ દિવાનશાળામાથી એ નાસી
છૂટેલો સ્ત્રી અને સ્લિમરિજ-બવનની મહુમ ગૃહરાસીના સબધમા મેરી-
અન કાઠકે જાણતી હોય તો મારી જાણાસા તૃપ્ત થશે એમ માનીને
મેરીઅનને એ વિષે સવાલ કરવાની મને કુદરતી પ્રેરણા થઈ આવી

મે કહ્યું “ દુનિયાના બધાએ માણ્યો કરતા હું કદાચ સૌથી વધારે
અસતોષી હોઉં, તોપણ હમણા તો ચોડાક વખત હું કોઈ સાહસ કરવાની
ઇચ્છા ગમતો નથી આ ધરમા મે પગ મૂક્યો તેની પહેલી રાત્રેજ
સાહમ અને બેદભરમથી ભરપૂર એક બનાવ બન્યો હતો એના અનુભવ
ને લીધે, મિમ હોલ્કોબ ! હું તમને ખાત્રી આપુ છું કે, કદાપિ લાંબો
કાળ નહીં તોપણ હું કબરચેડમા રહીશ તે દરમિયાન તો એ બેદભરમ
માટે મને અભયથી અને અસ્વસ્થતા ઉપજ્યા જ કરશે ”

“ એવું તે શું હતું, મિ હોલ્કોબ ! મને નહીં કહો ? ”

“ તમને તે સાબળવાનો હક્ક છે એ સાહસકર્મમાં જે મુખ્ય

બ્રક્તિ હતી તેને હું બિલકુલ ઓળખતો નથી કદાચ તમે તેને ઓળખતા હો કે નહીં તે હું કહી શકતો નથી. તેણે મહુમ મિમિસ ફેરલીનું નામ દધને બહુજ આભાર અને માયામમના દાખવ્યા હતા ”

“ મારી માતાનું નામ ! તમારી વાત મને પુરેપુરી કહેા મહેરબાની કરીને કશું પણ બાકી રાખજો નહીં ”

મે તરતજ મફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રીની વાત રજેરજ તેને કહી મબળાવી મિમિસ ફેરલી અને લિમરિજ-મવન માટે તે સ્ત્રી જે જે આભાર ભર્યા શબ્દો બોલી હતી તે મે બરાબર રીતે અક્ષરે અક્ષર કહી સમજાવ્યા

હું એ વર્ણન કરતો હતો તે દરમ્યાન મિસ હોલકોબ મારા સામું આનુરતાથી નિહાળી રહી હતી લાગણી અને ઉત્કેરણી તેના ચહેરામા ચોખ્ખા જણાઈ આવતા હતા, પણ હું એ જાણીને નિરાશ થયો કે, જે બેદ હું ઉકેલી શક્યો નહતો તેના સબધમા તે પણ મારી પેઠે કશુંજ જાણતી નહોતી !

તેણે પૂછ્યું “તમે ખાત્રીથી કહેા છો કે, એ અજાણી સ્ત્રીએ મારી માતા વિષેજ આ બધું કહ્યું હતું ? ”

“ તદ્દન ખાત્રીથી ” મે કહ્યું “ તે ગમે તે હોય પણ લિમરિજની ગામડી નિશાળમા તે એકવાર જાણતી હતી, મિમિસ ફેરલી તેના ઉપર અત્યત વહાલ બતાવતા હતા અને એ વહાલથી આભારધેલી બનેલી તે અજાણી સ્ત્રી તમારા કુટુંબના હાલના બધા હયાત કુટુંબીઓ તરફ અત્યત માનભર્યો વહાલ ધરાવે છે આટલી વાતો તો ચોક્કસ છે વળી તે સ્ત્રીને ખબર છે કે-મિસિસ ફેરલી અને તેમના પતિ મરણ પામેલા છે મિસ ફેરલી સાથે તે નાનપણમા રમતી હોય એમ પણ તેના કહેવા ઉપરથી મને સમજાયું છે ”

“ તે આ જગ્યાએ જન્મેલી હતી કે ? ”

“ ના. તેનો જન્મ હેપશાયરમા થયો હતો એવું તેણે ચોખ્ખું કહ્યું હતું. ”

“ તમે તેનું નામ કેમ ન પૂછ્યું ? ”

“ એ બાબતમા મારા બધા પ્રયત્ન તદ્દન નિષ્ફળ નીવડ્યા ”

“ ધણી અગ્નયબીની વાત ! મિ. હાર્ટરાઇટ ! એ બિચારીને તમે મદદ કરી, એ તો તદ્દન વાજબી કર્યું હતું કારણકે તમારા દેખતા તેણે દિવાની હોવા વિષે તમારા મનમા લગારે શક ઉત્પન્ન કર્યો નહોતો પણ તેનું નામ મેળવવા માટે તમે વધારે મક્કમ રહ્યા નહીં, એ ઠીક થયું નહીં ગમે તે રીતે આપણે આ ભેદ ઉકેલવો જોઈએ મિ. ફ્રેલી અથવા મારી બહેન આગળ આ વાતનો ઇશારો સુદ્ધાત ન કરશો મારી પેટેજ તેઓ આ બાઇને ઝોળખતા નહીં હોય એમ હું ખાતરી માનું છું પણ મારામા અને તેમનામા ફરક એટલો છે કે, તે બન્ને આવી આવી વાતો મામળાને હબકી જાય છે-ઉસ્કેરાઈ જાય છે-મમરાઈ જાય છે અને કોઇ જાતનો નિકાલ લાવવાને બદલે ઉલટા મુઝવણોમા વધારા કરે છે હું તો દૃઢતાથી આ ભેદ ખોલવામા તમને મદદ કરીશ આ મળથીજ હું તે કામ કરવા માંડીશ મારી માતા બીજીવાર પરણીને આ ઘરમા રહેવા આવી ત્યારે તેણે એક ગામડી નિશાળ સ્થાપી હતી એ નિશાળ હજી પણ ચાલે છે, પણ તે વખતના જુના શિક્ષકોમાથી કેટલાક તો મરણ પામેલા છે, અને કેટલાક અહીંથી ચાલ્યા ગયલા છે એટલે એ વખતનો માહિતગાર એક શિક્ષક આપણને મળી શકશે નહીં આ સિવાય બીજો કોઇ રસ્તો ?

અત્રે એ ઓરડામા નોકરે આવીને જાહેર કર્યું કે, મિ. ફ્રેલીએ કહેવરાવ્યું છે કે, નાસ્તા પછી નવા શિક્ષક મળી જાય તો સારું

મિસ હોલ્કોએ કહ્યું “ દીવાનખાના આગળ ઉભો રહે મિ. હાર્ટરાઇટ હમણાજ આવશે તેમને તારી સાથે લઇ જજો ” નોકર ગયો તે પછી મિસ હોલ્કોબ ખેલી “ હ હું શું કહેતી હતી ? હ એજ કે આ ભેદનો ખુલાસો મેળવવાનો એક બીજો રસ્તો છે મારી બહેન પાસે અને મારી પાસે મારી ખાતાના ધણા કાગળો છે આમાના કેટલાક મારા પિતા ઉપર તથા કેટલાક મિમ ફ્રેલીના પિતા ઉપર મારી માતાએ લખેલા હતા બીજા કોઇ માર્ગોની જોરહાજરીમા હું એ કાગળો તપાસતા-

તુ કામ શરૂ કરીશ ખામ કરીને મિ. ફેરલી ઉપર લખાયલા પત્રો-
માથી કાઢક મળી આવશે મિ. ફેરલી, લડનના બહુ શાખીન હતા તેથી
ઘણીવાર તેઓ ત્યાં રહેતા મારી માતા તેમને અહીંથી પત્રો લખીને
જાણાના મનઃક્રમ લખુખર માહિતીઓ આપતી આપણે ફરી મળીશું
ત્યારે મને લાગે છે કે, હું તમને આ વિષયમાં પ્રાર્થક વધારે જણાવવા
જોગ હકિકત પૂરી પાડી શકીશ, મારી બહેન પણ કદાચ બપોરે તમને
મળી શકશે હું તેનો પરિચય કરાવીશ અને તેના ચિત્રો તમને બતાવીશ
આપણો બપોરે મળવાનો વખત બે વાગ્યાનો છે ”

પહેલાના જેની કુદરતી સરળતાથી તે હસતી હમતી જતી રહી.
હું તેને મળ્યો અને તેનાથી વિખૂટો પડ્યો તે દરમ્યાન તે મારી
સાથે કેટલી બધી સરળતાથી જળી ગઈ હતી, એ જોઈને હું વિસ્મિત
થયો પણ મને એ બાબતમાં અત્યારે વિચાર કરવાનો વખત નહોતો.
કારણ કે, મિ. ફેરલીને મારે મળવા જવાનું હતું અને મને તેમની
પાસે લઈ જવા માટે નોકર દીવાનખાના આગળ મારી રાહ જોતો હતો.
હું તે ઓરડામાંથી બહાર નીકળ્યો અને તે નોકરની પાછળ પાછળ મિ.
ફેરલીની સાથે પહેલ વહેલી મુલાકાત લેવા ગયો

પરિચ્છેદ ૭.

વિચિત્ર યુદ્ધ

તે નોકરની સાથે હું દાદર ઉપર ચઢ્યો અને મારા સુવાના ઓરડા
આગળ તે લઈ ગયો અને તે ઓરડાની પાસેનો એક ઓરડો ઉઘાડીને
મને કહ્યું “મારા શેઠે મને દરમાવ્યું છે કે, આપને બેસવા ઉઠવાનો
ઓરડો બતાવવો આપને આ ઓરડો પસંદ પડશે, સાહેબ ?”

હું તેમાં દાખલ થયો જો હું આ ઓરડો પસંદ ન કર તો મને
જરૂર કોઈ મૂર્ખ કહે હવા અજવાળા માટે તેમાં પુષ્કળ બારીઓ હતી
મારા સુવાના ઓરડા જેવોજ આ ઓરડો હતો તેમાંનો સામાન પણ

ઉમદા હતો લખવાનું મેજ, ખુરશી, બે કાંચ અને વળી વચ્ચોવચ્ચ એક ગોળ મેજ અને તેની આસપાસ કેટલીક ખુરશીઓ, મેજ ઉપર સુગંધીદાર દુલદાની અને દિવાલો ઉપર કેટલાક ચિત્રો, જમીન ઉપર એક સુદર ગાલીઓ—આ બધું મે એક ગૃહસ્થને છાજતા ઠાંકું જોઈને આનંદ અનુભવ્યો. મારા લખવાના મેજ ઉપર ચિત્રકામ માટેના દરેક સાધનો—રંગની પ્યાલીઓ, પીંછીઓ ઇત્યાદિ પડેલા હતા, એ પણ મે જોયું વળી એક સ્થળે ચોપડીઓનું એક કપાટ પણ હતું તેમા પાકી બાધણીની, સોનેરી અક્ષરો વાળી અને આખને ગમે એવી રીતે ગોઠવેલી ચોપડીઓ હતી મારે આ ઝોરડાને પમદ કર્યા વિના ચાલે તેમજ નહોતું

મે મારી પસંદગી જાહેર કરી આ એકનો એક નોકર મારી પસંદગી જોઈને બીજા નોકરોની માફક હમવા કે પોતાના તરફથી આનંદ પ્રદર્શિત કરવા મડ્યો નહીં તે બરફ જેવી ઠડી બેદરકારીથી મને નમ્યો અને બારણા આગળ જઈને ઉભો રહ્યો મને બહાર જવાની આ નિશાની હતી

અમે તે પછી એ વિશાળ મકાનમાના એક ગલી જેવા વાકા બાગમા થઈને ચોડાક પગથીઆવાળા એક દાદર ઉપર ચઢ્યા એક ખાલી ઝોરડામા થઈને તે નોકર મને એક ઝોરડાના બારણા આગળ લઈ ગયો ધીમે રહીને તે ઝોરડો તેણે ઉઘાડ્યો. તેની પાછળ હું તેમા દાખલ થયો એટલે તેણે એક રેશમનો પડદો તે બારણા ઉપર પાડી દીધો એ પછી નોકરે “ મિ. હાર્ટરાઇટ ” એમ કહીને ત્યાંથી રમ લીધી

એક વિશાળ ઝોરડામા હું ઉભો હતો તેની નક્કર છતમા સુદર કોતરકામ હતું જમીન ઉપર ગાલીઆ બિઠાવેલા હતા તે ઝોરડાના એક ખૂણામા એક મોટું કપાટ હતું તેમા પુષ્કળ ચોપડીઓ હતી તે આશરે છ રીટ ઉંચું હતું તેના ઉપરના બાગમા આરસ પહાણના કેટલાક પૂતળા ગોઠવેલા હતા એક બીજા ખૂણામા એક મોટી રમીન તસ્વીર લટકાવેલી હતી તેમા “ કુમારીકા એરીમાતા અને બાળક ”નું ચિત્ર હતું તે તસ્વીરના સોનેરી ચોક્કામા વચ્ચોવચ્ચ મહાન ચિત્રકાર

“ રાફેલ ” નું નામ કોતરેલું હતું તેના અક્ષરો પણ સોનેરી હતા, પણ તે તરતજ દૂરથી વાચી શકાય એવી રીતે તે ચોકડામાં કોતરેલા હતા આ ઓરડામાં મે એક વિચિત્રતા જોઈ દરેક બારીને જાડા કાચના બારણા હતા સૂતનો પ્રકાશ પ્રવેશી ન શકે પણ અજવાળું આવે એવા તે બારણા- માના કાચ હતા આથી ઓરડામાં ઝાંખું અજવાળું હતું હવાની આવજમ માટે છેક ઉચે નાના બાકારા જેવું મર્જી ન હતું પણ ઓરડાના છેડાની સામસામી બે બારી અર્ધા ઉઘાડી રાખવામાં આવેલી હતી આ ઓરડામાં કોઈ વ્યક્તિ હતી કે નહીં? હા મકાનનો માનિક એક મોટી આરામ પુરસ્તીમાં બેઠો હતો તેની પુરસ્તીની એક બાજુએ એક મેજ હતી અને એક બાજુએ પુરસ્તી સાથે જોડી રાખેલી એક નાની મરખી બેસણી- મા એક ચોપડી હતી. તેની પુરસ્તી પાસે જરા દૂર બીજી બે ત્રણ ખાલી સાદી પુરસ્તીઓ પડેલી હતી

૪૦ વર્ષની ઉંમર વિનાઆ પછી એક માણસના દેખાવ ઉપરથી તેની ઉંમર જો કળા શકાય તો મને મિ ફ્રેડીની ઉંમર ૫૦ની ઉપર અને ૬૦ની અંદર લાગી. દાદી વિનાનો તેનો ચહેરો, પાનજો અને ફિક્કો હતો પણ તેમાં કરચલીઓ નહોતી. તેનું નાક અણીદાર હતું તેની આંખો ઝાંખા ભુખરા રંગની, મોટી અને જરાક ઉંડી હતી પોપચા ગોળ હતા અને બવા ચન્દ્રાકાર હતા તેના વાળ કુમાશવાળા હોય એમ લાગતું નહતું તે ખુફાયામાં દાખલ થઈ ચૂક્યો હતો એની સાબિતી એના સફેદ વાળ આપી રહ્યા હતા તેણે કાળો કોટ અને સફેદ પાટલૂન પહેરેલા હતા કોટના બદન ખુલ્લા હોવાથી તેણે અંદર પહેરેલું સફેદ ખમીસ તથા કાળું જકીટ જોઈ શકાતા હતા તેના પગ નાના હતા તેણે રાખોડી રંગના મોજ પહેરેલા હતા અને યૈરા પહેરે છે તેવી સપાટની એક જોડ તેના પગ પાસે પડેલી હતી. તેના નાના નાજુક હાથની બે આંગળીઓમાં હીરાની ચકચકિત બે વીંટીઓ હતી તેની કિંમત મારા જેવો અનુભવ વિનાનો માણસ આહી શકે નહીં-કદાચ તે મોટી કિંમતની હોઈ શકે. એકદરે તેનો ચહેરો જોતા કળા શકાતું હતું કે, જો તેને ઝીનો

પોષાક પહેરાવવામા આવે તો તે જરૂર એક વૃદ્ધ સ્ત્રી જોવો દેખાય ! સહવારે મિસ હોલકોબનો ચહેરો જોઈને મને આ ધરના બીજા માણસોના ચહેરા સારા હશે કે કેમ તેની મોટી શકા ઉપજી હતી પણ મિ. ફેરલીને જોતા મને લાગ્યું કે, કદાચ મારી શકાઓ હવે ખોટી પડશે

તેની પાસે જતા મને લાગ્યું કે, તે બગાસા ખાઈને પડી રહેનારો માણસ નથી તેની પામેના નાના મેજ ઉપર એક ડપેરી નાનું પુતળું હતું અને તે સિવાય નાના મોટા કદના સિક્કાઓનું એક ખોખું પડેલું હતું એ ખોખું તે મેજમાથી ખેંચી કાઢેલું ખાનું હતું અને બીજા ત્રણ ચાર એવાજ ખાના તે મેજને હતા બહાર કાઢેલા એ ખાનામા અથવા એ ખોખામા ચોકડાઓ હતા તેમા તે સિક્કાઓ ગોઠવેલા હતા. પાસેજ તે સિક્કાઓ સાફ કરવાના સાધન જેવા કે પીંછીઓ, બે ત્રણ પ્યાલીઓમા જુદા જુદા મિશ્રણો, એક બે રૂમાલ, મિશ્રણોની શિશિઓ વગેરે પડેલા હતા અભારે તેના હાથમા એક ગદો કટાયલો સિક્કો હતો અને પીંછીથી એ સિક્કો તે સાફ કરતો હતો પુરસ્કીથી યોડેક દૂર જઈને હું ઉભો રહ્યો એટલે જીણા ખોખરા અવાજે તે બોલ્યો “ લિમરિજમા તમને બોલાવતા તમે આવી પહોંચ્યા તેથી મને આનંદ થાય છે, મિ. હાર્ટરાઇટ ! બેસો પેલી પુરસ્કી ઉપર બેસો ને ? અને મહેરબાની કરીને પુરસ્કી જરાક પણ ખમેડશો નહીં મારૂ મગજ એટલું બધું નબળું છે કે, કોઈ પણ જાતનો ખખડાટ મને બહુજ ત્રાસ ઉપજાવે છે તમને અપાવેલા બે ઓરડા ગમ્યા કે નહીં ? તે પસંદ પડ્યા ? ”

“ બંને ઓરડાઓનું મેં બારિકાઈથી નિરીક્ષણ કર્યું છે, મિ. ફેરલી ! અને હું આપને ખાત્રી આપું છું કે—”

તેણે એકદમ પોતાની આખો મીંચી દબાવે પોતાનો એક હાથ ઉઠો કર્યો અને મને બોલતો અટકાવ્યો હું અચ્ચાથી ચૂપ રહી ગયો અને પછી તેણે કહ્યું “ મને માફ કરશો, પણ તમે હજી પણ ધીમા સ્વરે બોલવાની તરતી લાઈ ન શકો ? મારૂ મગજ એટલું બધું નબળું છે કે, મોટે સાદે કોઈ વાત કરે છે એટલે તેમા ન સમજાય એવો ઝઝણાટ શરૂ થાય છે

મારા જેવા દર્દી ઉપર તમારે મહેરબાની રાખવી જોઈએ હું બધાને જે કહું છું તેજ મેં તમને કહ્યું છે વાર તમને એ ઓરડા પસંદ પડ્યા. ખરૂં ને ? ”

“ આનાથી વધુ સુદર અને વધુ સગવડવાળા ઓરડાઓ મેં બીજે ક્યાં જોયા નથી ” આ વાક્ય હું જરાક ધીમા સ્વરે બોલ્યો અને લાગ્યું કે, મિ. ફેરલીની સ્વાર્થો અગત આહ અને મિ. ફેરલીનું નખળું મગજ—એ બેમા કશોજ ફરક નથી

“ બહુ ખુશી થાઉં છું મિ. હાર્ટરાઈટ ! તમારો દરજ્જો અને તમારું માન અહીં પુરેપુરા જળવાશે એક કલાકારના સાસારિક દરજ્જા માટે આ ધરમા અદેખાઈ કરે એવું, કટાળાબરેલું, ઇંગ્લિશ જ મલીપણાની લાગણીઓવાળું, કોઈ જ નથી મારી જીવાની દેશાવરમા મુસાફરી-ઓમા વીતેલી હતી એટલે મને લોકોના સ્વભાવનો ધણો અનુભવ મળેલો છે. અહીં આસપાસ વસતા ગૃહસ્થ લોકો—તેમને એવું વિશેષણ લગાડતા મને કટાળો ઉપજે છે તોપણ મારે સભ્યતાની ખાતર વાપરવું જોઈએ—એ લોકો સખધી મારે કહેવું જોઈએ કે, તેઓને પણ કલામા મિલકત રસ નથી મિ. હાર્ટરાઈટ ! પાચમા ચાલ્સને પોતાના હાથમા રમતી પીંછી પકડતો જોઈને, અહીંના પાંડેશી લોકો જરૂર અન્યથા થયા હોત ! મિ. હાર્ટરાઈટ ! આ સિક્કાઓનું ખોખું મેજમા મૂકીને મને તેની નીચેનું ખોખું આપી શકશો ? મારૂં મગજ એટલું બધું નખળું છે કે, હું જરાક હીલચાલ કરૂં છું એટલે મને ઘોડો પહોંચે છે ખરેખર હું તમારો આભાર માનું છું ”

મગજની નખળી હાલતવાળો આ માણસ જો ખુરશીનો ખખડાટ સહન કરી શકતો ન હતો, જો મોટે સાદે કોઈની વાત સાંભળી શકતો નહતો એને છેક છેલ્લું તેણે કહ્યું તેમ, જો જરાકે હીલચાલ કરતો નહતો તો પછી મૂંગો મૂંગો બિછાનામા કેમ પડી રહેતો ન હતો ? પોતે જાતે લાખી લાખી વાતો શું કરવા કરતો હતો ? અને કાંઈ પણ કામકાજમા શું કરવા જીવ ધાલતો હતો ? આવા વિચારો કરતાં મેં તેના કહેવા પ્રમાણે

મેજના નીચેના ભાગમાં બ્યા પોલાણ હતું ત્યાં એક ખોખું ગોઠવ્યું અને તેની નીચેનું ખોખું બહાર કાઢીને મેજ ઉપર મૂક્યું આમ કરતા જરાક ખખડાટ તો થયો પણ મિ. ફેરલીએ તે માટે જરાકે વાંધો લીધો નહીં, તેથી હું અન્યથા થયો અને વળી વધારે અન્યથા તો એથી થયો કે તેણે મારી મહેનત બદલ મારો આભાર માનતા કહ્યું “ તમને હઝારો ધન્યવાદ ! તમારી હઝાર વાર મારી માયુ છું તમે આ સિક્કાઓ જોયા ? કેવા લાગે છે ? આપણે બન્ને ચિત્રકલામાં રસ ધરાવીએ છીએ, એ આપણી રસવૃત્તિની સમાનતા છે અને તે ઉપરાંત સિક્કાઓમાં પણ રસ ધરાવીએ છીએ એ બીજી સમાનતા છે વાર હવે મે તમને જે શરતો લખી હતી તે વિષે તમારો મત જાણવા માયુ છું એ શરતો તમને સંતોષકારક લાગી કે નહીં ?

“ એ શરતો ધણીજ મંતોષકારક છે, મિ. ફેરલી ! ”

“ બહુ ખુશી થાઉં છું વાર, પછી ? હ મને કીક યાદ આવ્યું વાર, તમારી કલાની કુશલતાનો લાભ મને આપવા સાર તમે જે સાલસ-પાણુ બતાવ્યું છે તે વિષે જાણાવવાનું કે-મારો મુખ્ય નોકર પહેલા અફવાડીઆની આખરે તમારી ઇચ્છાઓ જાણવા માટે તમારી સેવામાં હાજર રહેશે અને હુ બીજું શું કહેવાનો હતો ? ખરેખર ! વિચિત્રજ ! મારે ઘણું ઘણું કહેવાનું હતું પણ હુ બધું ભૂલી ગયો લાગુ છું હવે કશું જ યાદ આવતું નથી ? તમે ઘટડી વગાડવા મહેરબાની કરશો ? મામેના ખૂણામાં તે છે, જુઓ ખરેખર ! હુ તમારો આભાર માનું છું ”

મે ઘટડી વગાડી એક નવો નોકર મિત્રકુલ ખડખડાટ કર્યા વિના હાજર થયો તે કોઇ વિદેશી જણાતો હતો તેણે પોતાના માથાના વાળ હોળ્યા હતા અને તેના ફૂડન ઉપર મદ હામ્ય જણાતું હતું

“ હુમ્મસ ! ” મિ. ફેરલીએ પોતાના હાથમાં એક સિક્કો લઈને તેને પીંછી વળી સાફ કરતા કરતા કહ્યું “ મે આજ સહવારે તારે માટે એક યાદી લખી મૂકી છે એ યાદી શોધી કાઢ ને ? મિ. હાર્ટરાઈટ ! હઝારો વાર તમને ધન્યવાદ ! મે તમને બહુ ત્રાસ આપ્યો. ખરૂંને ? ”

હું તેને જવાબ આપવા જાઉં તે પહેલા તેણે પોતાની આખોના પોપચા માચી દીધા અને જ્યારે તેણે એમ કયું ત્યારે તો જરૂર તે મને ત્રાસદાયક લાગ્યો । હું ચૂપકીદીથી બેઠી રહ્યો અને ચિત્રકાર રોકેલનું “કુમારિકા અને બાળક”નું ચિત્ર નિહાળવા લાગ્યો । દરમ્યાન નોકર બહાર ગયો અને એક નાની નોંધપોથી લઇને પાછો આવ્યો । મિ. ફ્રેસ્લીએ રાહત મેળવી હોય તેમ શ્વાસ લીધા પછી પોતાની આખો ઉઘાડી અને નોંધપોથી પોતાના હાથમા લઇને તે ઉઘાડીને કહ્યું “હ બરાબર લુઇસ ! સામેની પેલી ચિત્રાવલિ અહીં લાવ ” તેણે મામેની બારી પામે એક દીપાઈ ઉપર પડેલી ચિત્રાવલિ તર્ફ આગળી ચીધી અને કહ્યું “ભુરા પૂઠવાળી નહીં-એમા તો મે પોતે દોરેલા ચિત્રો છે મિ હાર્ટ-રાઈટ ! અમલ ઉપરથી નક્ક કરવાનો તમને શોખ છે ખરું ને ! વાહ ! ઠીક થયું જુઓ, વાર આપણી રસવૃત્તિની પાછી આ સમાનતા મળી લુઇસ ! રાતા પૂઠાની ચિત્રાવલિ લે જોજો, તે પાડી નાખીશ નહીં. મિ. હાર્ટરાઈટ ! જો એ ચિત્રાવલિ તે જમિન ઉપર પાડી નાખે તો મારા મગજમા એટલો બધો ઝલુઝણાટ થાય કે મારા દુખનો પાર ન રહે ખુરશી ઉપર તે મુકવું તો કેમ ? તમને મિ. હાર્ટરાઈટ ! તે ત્યા સલામત લાગે છે ? વાર બહુ ખુશી થાઉં છું હવે એ ચિત્રાવલિ ઉઘાડીને મને આભારી કરશો ? લુઇસ ! હવે જતો રહે કેવો ગધેડા જેવો છે ? મારા હાથમાથી આ નોંધપોથી કેમ નથી લઈ લેતો ? હવે મારે તેનું શું કામ છે ? હજારો વાર તમને ધન્યવાદ, મિ. હાર્ટરાઈટ ! નોકરો ગધેડા જેવા જ હોય છે, ખરું ને ? કહો, તમને એ ચિત્રો કેવા લાગે છે ? એકવાર એક ઠેકાણે હરાજમાથી એ સુદર ચિત્રો હૃદયવિદારક સ્થિતિમાથી મને મળી આવ્યા. મે જ્યારે તે જોયા ત્યારે મને લાગ્યું કે, કોઈ સખ હૃદયના ખરીદદારો અને દલાલોના હાથની તેમા દુર્ગંધ આવતી હતી ! તમે એ ચિત્રો દુરસ્ત કરવાનું માથે લઈ શકશો ?”

મિ. ફ્રેસ્લીના નાકના નસ્કોરા મને તાજુત કરી રહ્યા । તેણે કહ્યા પ્રમાણે કોઈ જાતની દુર્ગંધ આવે એવું મારું મગજ નબળું નહોતું । પણ

ચિત્રોને લગતા મારા જ્ઞાન અને અનુભવ ઉપરથી મને લાગ્યું કે, તે ચિત્રો ઉમદા હતા - જલમિશ્રિત રંગની ઈંગ્લિશ ચિત્રકલા તેમા પૂણ્ણાશે વિકસી રહી હતી આવા ચિત્રો એક લીલાઉમાથી મિ ફેરલીને મળ્યા એ તે ચિત્રોના આગલ્યા માલિકની કમનસિખીનુ જ પરિણામ હતુ

મે જવામ દીધો “ આ ચિત્રો સભાળભરીરીતે તૈયાર કરવા જેવા છે મારા અભિપ્રાય પ્રમાણે તે ચિત્રો નવા જેવા બનાવવા માટે—”

મિ ફેરલી વચ્ચે જ બોલી ઉઠ્યો “ હુ તમારી માસી માણુ છુ તમે બોલો છો તે વખતે હુ આખો બધ કડ તો તમને વાધો નથીને ? તમારો આ ધીમો સ્વર પણુ હુ સહન કરી શકતો નથી વાર ? તમે શુ કહેતા હતા ?” તેણે પોતાની આખો મીંચી દીધી

“ હુ એમ કહેતો હતો કે તે ચિત્રો નવા જેવા બનાવવા માટે જેટલો વખત રોકીએ અને જેટલી મહેનત લઈએ તે ઓછા જ છે—”

મિ ફેરલીએ પોતાની આખો ઉઘાડી અને એક બાગી તરફ લાચારી ભરેલા બચના બાવ સહિત જોઇને કયું “ મિ હાર્ટરાઇટ ! મને માફ કરવા હુ તમને ખામ વિનતિ કરુ છુ પણુ ચોક્કસ મારા બાગમા-મારા ખાનગી બાગમા નીચે કોઇ ધાધલીઆ છોકરા ઘોઘાટ કરી રહ્યા હોય એમ લાગે છે ”

“ મે એવો કાઈ ઘોઘાટ સામળ્યો નહીં, મિ. ફેરલી !”

“ મારા ઉપર ઉપકાર કરો મારા નબળા મગજની શાન્તિ જાળવવામા અત્યાર સુધી તમે કેટલી બધી બલાઇ બતાવી ? પેલી બારીનુ કાચનુ બારણુ ઉઘાડો જે જે, હો, સુરજના કિરણો મારા ઉપર પડે નહીં. તમે તે બારી ઉઘાડી ખરને ? હવે બાગમા નજર કરો કે, એ ઘોઘાટીઆં છોકરા છે કે નહીં ?”

આ તેની નવી વિનતિ પ્રમાણે મે બાગમા નજર કરી બાગની ચારે બાજુએ ઉચી દિવાલો હતી. એક પણુ નાતુ કે મોડુ પ્રાણી એકે ખૂણામા જણાતુ નહોતુ મે એ વાત મિ. ફેરલીને કહી.

“હઝારોવાર તમને ધન્યવાદ, મિ. હાર્ટરાષ્ટ્ર ! મને બચ્ચકારા વાગ્યા હશે અહીં તો કોઈ છોકરા જ નથી ધધિરનો આભાર માનવો જોઈએ પણ નોકરો જાણે મગજ વિના જ જન્મ્યા હોય તેમ પડોશમાના છોકરા સાથે બળીને કોકીઆરીઓ પાડે, એમા નવાઈ નથી મિ. હાર્ટરાષ્ટ્ર ! તેઓ મૂર્ખા જ લેખાવા જોઈએ છોકરાના ચારિત્ર ધડવા માટે ધણા સુધારા શિક્ષણપદ્ધતિમા કરવા જોઈએ કુદરતનો લાભ કાઢ ધોધાટ મચાવીને લઈ શકાય નહીં ખચિત આપણા મહાન્ રોકેચે કુદરતની જે શાન્તતા ચીતરેલી છે, તે વખાણવા જોગ છે ” તેણે રોકેચના ચિત્ર તરફ નજર કરી તે ચિત્રના ઉપકા ભાગમા ભુરૂ આકાશ તથા તેની નીચે ઝાડોની ઘટાઓનો ચિતાર હતો.

મિ ફ્રેલી બોલ્યો “અને એ ચિત્રમા કુદરતની નહીં જ પણ મેડોના અને બાળકના મો ઉપરની શાન્તિ કેવી સરમ છે ? એમાથી અત્યારના છોકરાની દાડાદોડી અને ચીમાચીમનો લગારે ભાસ થાય છે ? અત્યારના બાળકોમા આવી શાન્તિ હોવી જોઈએ હવે જે તમારી રમ્મ હોય તો હુ મારી આખો બધ કહું તમે આ ચિત્રો બરાબર દુરખ્ત કરી શકશો ખરે ? બહુ ખુશી થાઉ છુ હવે કાંઈ નક્કી કરવાનુ બાકી રહે છે ? હુ તો તે ભૂલી જ ગયો છુ લુપ્તસને ફરીથી આપણે પાઠો બોલાવીશુ ? તમને હઝારો ધન્યવાદ મિ. હાર્ટરાષ્ટ્ર !”

આ ગૃહસ્થના પોતાની જ આત્મપ્રશ્નસાના અને એકની એક દબ્બના જેવા કે, “ બહુ ખુશી થાઉ છુ ” “ હઝારો ધન્યવાદ ” “ મહેરબાની કરશો ? ” વગેરે વાક્યો સાંભળીને તેમજ કાંઈ નહીં તો છ સાંભળ વખત તેણે મને કાંઈનિ કાંઈ નજીવા કામ કરવા ઉડાડ્યો-એ બધાને લીધે હવે તો હુ ખરેખર ! ત્રામી ગયો હતો આ વિચિત્ર દર્દો, મગજની નમજાઈની ફરિયાદ કરતો હોવા છતાં લવારા કરતા જરાકે નમજાઈ બતાવતો નહીં, તેથી કોને આશ્ચર્ય ન ઉપજે ? હુ હવે મિ ફ્રેલી પાસેથી વિખૂટો પડવા ધણો ઇન્તેજાર હતો તેવામા મને એક બાબત વિષે તેને પ્રશ્ન કરવો વાજબી લાગ્યો મે કહ્યું “ એક જ મુદ્દો પુછવાનો રહી ગયો, મિ. ફ્રે-

રહી ! જે બે સન્નારીઓને મારે શિક્ષણ આપવાનું છે તેમને માટે મને તમારા તરફની કાંઈ સૂચનાઓ આપશો ?”

“હ વાર બરાબર હું એ બાબતમાં વચ્ચે પડવા માગતો નથી મિ. હાર્ટરાઈટ ! તેઓ જ પોતાની બાબતમાં પોતાને રચશે તેવું શિક્ષણ તમારી પાસેથી લેશે મારી ભત્રીજી આપણી આ સુદર કલ્પની રમી-અણુ છે તે પોતાની ખામીઓની સારી સમજ ધરાવે છે મહેરબાની કરીને તેના ઉપર ધ્યાન આપજો વાર હવે બીજું કાંઈ રહી જાય છે ? ના આપણે એકબીજાના સ્વભાવથી, રમવૃત્તિથી વગેરેથી સારી પેઠે માહિતગાર થઈ ગયા છીએ ખરેખર ? તમને હવે વધુ વખત રોકવાનો મને કાંઈ જ હક્ક નથી બધું આપણે નક્કી કરી દીધું તેથી હું બહુ ખુશી થાઉં છું ચિત્રાવલ્લિ તમારા ઓરડામાં લઈ જવા માટે હુમ્મિને બોલાવવા સારું થઈડી વગાડશો ?

“તમને વાંધો ન હોય તો, હું મારી મેજે લઈ જઈ શકીશ, મિ ફ્રેન્કી ”

“એમ ? તમે એટલા બધા મજબૂત છો ? અહા ! મજબૂત થવામાં કેવી મજા છે ? તમે તે પાડી નાખશો નહીંને ? તમને લિમરિન્ગ-માં બોલાવતા તમે આવ્યા એથી હું કેટલો બધો ખુશી થાઉં છું ? તમારી સાથે હું કનાકોના કનાકો વાત કરી શક્યો હોત પણ મારા મગજની નમળાઈને લીધે, ખરેખર ! લાચાર છું ! મિ હાર્ટરાઈટ ! જતા જતા તમે ચિત્રાવલ્લિ પાડી નાખો નહીં અને બારણા જેરથી અડાળો નહીં, એ વિષે કાળજી રાખી શકશો ? હઝારો ધન્યવાદ, મિ હાર્ટરાઈટ ! ધીમેથી-અહુ ધીમેથી જાને હો ? જરાક પણ અવાજ થાય કે મારા મગજમાં ચપ્પુ વાગ્યું હોય એવું દુખ થાય છે ”

તે ઓરડામાંથી હું બહાર આવ્યો અને તેના બારણા વાસ્યા તે પછી મેં છૂટકારાનો એક લામો શ્વાસ છોડ્યો મને અત્યારે એમ લાગ્યું કે-જાણે એક મહાસાગરમાં ઉડી દૂબકી માર્યા પછી પાણીની સપાટી ઉપર હું હમણા આવ્યો છું !

મારા ઓરડામા જઈ પહોંચ્યા પછી મેં પહેલો નિશ્ચય એ કર્યો કે, હવે કદી મારી મેળે ચાકી ચકાવીને આ બુદ્ધાણ પામે હું જઈશ નહીં તેને ખામ જરૂર હશે તોજ તેના બોલાવવાથી જઈશ મિ. ફેરલીની બહારની સમ્યના અને અદરખાનેથી તેનો કટાણો તેમજ તેની આપ-વડાઈ વગેરે મને દબરૂપ લાગ્યા હું પોતે તેનાથી કટાણી ગયો હોવાથી મેં બીજી પ્રતિમા ચિત્ત પરોવ્યું એ બીજી પ્રતિતિ તેણે આપેલી ચિત્રા-લિમાના ચિત્રો બારિકાઈથી તપાસવાની હતી તે ચિત્રોમા કયા કયા નવો આપ ચઢાવવાની જરૂર હતી તે સબધમા મેં ઉપરજીલ્લો વિચાર પણ કરી જોયો કેટલોક વખત આ સ્થિતિમા પમાર થયા બાદ મેં વાગવાની થોડીક જ વાર હતી તે વખતે હું જમવાના ઓરડામા જવા નીચે ઉતર્યો મિસ ફેરલી સાથે અત્યારે મારી ઓળખાણ કરવામા આવશે એવી મને આશા હતી ઉપરાત મિસ હોલકોમ, પોતાની માતાના કાગળોમાથી કાઢી જાણવાખેગ હકિકત તારવી કાઢીને મને કહેશે, એવી પણ મને આશા હતી.

પરિચ્છેદ. ૮.

મારી બીજી શિષ્યા.

હું બ્યારે જમવાના ઓરડામા દાખલ થયો ત્યારે મિસ હોલકોમ અને આધેડ ઉમ્મરની એક બાઈને જમવાના ટેબલ આગળ બેઠેલા મેં જોયા

તે આધેડ બાઈ સાથે માફ ઓળખાણ કરાવવામા આવ્યું તે મિસ હોલકોમની પહેલાની આયા મિસિસ વેસે એક પૂતળીની માફક તદ્દન શાન્ત રીતે બેઠેલી હતી તેના મોઢા ઉપર ગભીરતા હતી આપણે ધણીક જણ જે જાતની ધાધલ કરીએ છીએ તે કદાપિ તે કરતી નહીં બ્યારે તેણે ઉછેરેલી છોકરીઓ બાગમા ફરતી ત્યારે ધરમા બારી આગળ તે બેસી રહેતી કોઈવિર તે પોતે પણ બાગમા જઈને બેસતી. કાઠી પણ વસ્તુ તરફ તે જોતી તે પહેલા, કોઈની સાથે વાતચીત કરતી તે પહેલા,

અને નજીવા સવાલોના જવાબ ‘હા’ કે ‘ના’ મા આપતી તે પહેલા-
હમેશા તેના હોઠ ઉપર એક જ જાતનું ગભીરતાનું મ્મિત જણાતું,
એકજ ઢબે તેનું માથું ગભીરતાથી જરાક જરાક હાલતું
અને અત્યારે તે જેવી રીતે બેઠેલી હતી તેવી જ રીતે બેસી રહેતી શાન્ત,
ધીમી અને નિર્દોષ વૃદ્ધ સ્ત્રી તરીકે મે તેના વિષે અભિપ્રાય બાપ્યો.
વિધાતાને આ દુનિયામાં એટલું બધું કરવાનું છે અને સ્ત્રી પુરુષોની ઉત્પત્તિ-
ની વિવિધતા સિવાય તેને પ્રાણીઓ, ઝાડ, પાદડા વગેરે ઉગાડવાના એટલા
બધા કામો કરવાના છે કે જરૂર કેટલીકવાર તેનામાં બેદરકારી આવી
જતી હશે મિસિસ વેમેને ઉત્પન્ન કરતી વખતે વિધાતાને બાજીપાલો
ઉગાડવામાં રોકાણ નહીં હોય એમ કોણ કહી શકે ? કારણ જો એમ ન
હોત તો આ બાઈને જીવનના હર્ષશોકના પ્રસંગોમાં પણ એકની એક
ઢબે અને એકની એક વૃત્તિથી અડગ રહેનારી એટલે કે લાગણીઓમાં
શૂન્યકાર જેવી બનાવી નહોત !

મિમ હોલ્ડકોપ્પ અગાઉની માફક મારી સાથે ઉત્સાહથી અને ચપળતા-
થી વાતો કરવા મઠી પડી પણ તે દરમિયાન મિસિસ વેમે જેવી ને તેવી
ઠડી રહી કોઈકવાર વચ્ચે વચ્ચે તેનું ગભીર મ્મિત જણાતું અમે
જમવાની શરૂઆત કરી પણ મિસ ફ્રેલીના બિલકુલ દર્શન થયા નહી,
તેથી હું અજબ થયો મારા ચહેરામાં આતુરતાના ભાવ, મિસ હોલ્ડકોપ્પ
તરત જ પારખી શકી હું મિસ ફ્રેલી સબધી વિચારમાં હતો, એ તેનાથી
અજબપુરુ રહ્યું નહીં હું વારંવાર બારણા તરફ નજર કરતો હતો તે
જોઈને તે બોલી “ મિ હાર્ટરાઈટ, તમારા મનમાં અત્યારે શા વિચારો
તરવરી રહ્યા છે, તે હું કળી શકુ છું તમે અજબપુરુ થતા હશે કે,
તમારી બીજી શિષ્યા કેમ આવી નહીં ? હજી તેનું માથું દુખ્યા કરે છે.
તેને જમવાની રૂચિ નથી એટલે અત્યારે તે આવી નથી પણ જો
તમે માગ ઉપર વિશ્વાસ રાખો તો, જમ્યા પછી હું જરૂર તમને તેની
સાથે પરિચય કરાવીશ તે કદાચ બાગમાં અત્યારે ફરતી હશે ”

આડીઅવળી પરચુરણ વાતો પછી અને જમણુ પૂરું કર્યા પછી

પાસેની ખુરશી ઉપર પડેલી એક પોટકી લઈને મિસ હોલ્કોબે કહ્યું:
“ ચાલો, બાગમાં આવો છો ને ? ”

મિસિસ વેસેને ત્યાજ ખેડેલી રાખીને અમે બે બાગમાં ગયા મિસ હોલ્કોબ અને હું એકલા પડ્યા એટલે તે બોલી “ તમારાવાળા પેલા બેદી બનાવ વિષે મારે તમને નિરાશાના સમાચાર આપવાના છે તે મધ્યરાત્રિએ તમે જોમ કરી બેઠ બોલી શક્યા ન હતા તેમ હું પણ હજી બોલી શકી નથી અત્યાર સુધી મારી માતાના કાગળો મેં ફેંદ્યા, વાંચ્યા, પણ ફેંકી દીધા. એમ છતાં, મિ હાર્ટરાર્ટ ! હું પણ તમારા જેવા સ્વભાવની છું નિરાશ થયા વિના હજી આ બાબતમાં આપણે વધારે પ્રયત્ન કરીશું યાદ રાખજો કે, આ બેદીમાં તમારી સાથી એક સ્ત્રી છે અને સ્ત્રીઓનો સ્વભાવ તો તમે જાણો છો. ઉત્સુકતા, અધીરતા અને શર કરેલી બાબતનો આ પાર કે પેલે પાર છેડો લાવવાની હઠ વગેરે કઈ સ્ત્રીઓમાં નથી હોતા ? આ સંજોગમાં મોડી કે વહેલી તમને ફતેહ મળશે જ કાગળો હજી બધાજ પૂરા થયા નથી ધણી કાગળો જોવાના બાકી છે તે બધા આજ સાંજ સુધીમાં હું તપાસ્યા વિના નહીં રહું ”

તરતમાં જ બેઠ ખુલે, એવી મારી આશા નાશ પામી, પણ મિસ હોલ્કોબની ખતમાં મેં વિશ્વાસ રાખ્યો એક આશા નાશ થવાથી બીજી આશાનું પણ શું થશે, એની મારા મનમાં ગડબગડ થઈ રહી એ બીજી આશા મિસ ફ્રેલી સબધી હતી તેની સાથે આજે મારો મેળાપ થશે કે નહીં અને થશે તો આ ઘરની ત્રણ વ્યક્તિઓને જોઈને મારા મનમાં ઓછીવત્તી નિરાશાની જે લાગણી ઉપજી હતી તેમાં વધારો થશે કે કેમ, એની મને વિમાસણ થઈ પડી.

અમે ચાલતા ચાલતા બાગની વચ્ચોવચ્ચ જઈ પહોંચ્યા ત્યારે મિસ હોલ્કોબે મને પૂછ્યું “ મિ ફ્રેલીની મુલાકાતથી તમને આનંદ થયો કે નહીં ? હમેશની પેઠે મગજની નબળાઈની ફરિયાદ આજે પણ તેઓ કરતા હતા કે ? તમારો સાચો અભિપ્રાય આપજો, હો ? પણ તમારી વિચારમંત્ર સ્થિતિ ઉપરથી હું સમજી શકું છું કે, તમને

ખીજીઓના જેવી જ નિરાશા ઉપજેલી છે મિ ફ્રેલીએ પોતાની હમેશની ફરિયાદ દરેક પજે તમારી આગળ કરીને તમને અપાર કટાણો ઉપજાવ્યો હોવો જ જોઈએ બસ હવે મારે કંઈ વધારે બાણુ નથી તમે શુ કહેજો તે હું સમજી શકું છું એટલે મને તેમા કાઈ કૈાતક લાગતું નથી ”

મિ. ફ્રેલી વિષે મારે મિસ હોલકોબને હવે કાંઈ કહેવાનું રહ્યું નહોતેથી મને કાંઈક આનંદ થયો મારી આ વાતોડિયણુ શિખ્યાની લુલીઆઈ લવલવ કર્યા જ કરતી હતી અને હું તે સાંભળતો હતો એટલું સારું હતું કે, અમે તે વખતે આગળને આગળ ચાલતા બધું રહ્યા ન હતા યોડેક દૂર ગયા પછી એક લતાકુંજ આગળ અમે આવી પહોંચ્યા વનવેલીઓથી છવાયેલો અને કુદરતે બનાવેલા વાકાચુકા લાકડાઓની કમાનો અને છાપરાવાળો આ લતાકુંજ આખોને મોહ ઉપજાવતો હતો બહારના તડકામાથી તે લતાકુંજમા પેસતા અત્યંત શીતળતાનો અનુભવ થતો હતો એ શીતળતાથી હૃદય પ્રવૃલ્લ બનતું હતું મેં જોયું કે તે ગોળાકાર લતાકુંજમા કેટલાક બાકડાઓ યોડે યોડે અતરે મૂકેલા હતા થોડીક ખુરશીઓ પણ હતી એમાના એક બાકડા ઉપર એક યુવતી પોતાના હાથમાની એક ચિત્રાવલિના પાના ઉઘલાવતી બેઠી હતી એજ યુવતી મિમ ફ્રેલી હતી

હું તેનું વર્ણન કેવી રીતે કરું ? મારા જીવનના પાછલા ભાગમા જે બનાવો બન્યા તેમા સતત મારા મનમા સ્ત્રીરહેલી એ યુવતીને અને તેને લગતી મારી ઉર્મિઓને હું કેવી રીતે જૂદી પાડું ? આ કથાનક હું લખવા બેઠો છું તે વખતે તે જેવી મને ભાસે છે તેને બદલે તે પ્રથમ દર્શને મને કેવી ભાસી, એનું વર્ણન હું કયા શબ્દોમા કરું ?

મિસ ફ્રેલીની એક મોટી તસ્વીર, અનેક વારાફરાના કાળ પછી મેં ચીતરી છે પ્રથમદર્શને લતાકુંજમા તે જેવી મને ભાસી હતી, એ સમયે તે જેવી સ્થિતિમા બેઠી હતી અને એ સમયે તેનો પોષાક, તેનું રૂપ, તેના અંગો વગેરેની જેવી સ્થિતિ હતી તેવી જ મેં તેને તે તસ્વીરમા ચીતરી છે એ તસ્વીર આજે મારા લખવાના મેજ ઉપર મારી

સામે જ લટકાવેલી જોવામાં આવે છે હું તેના તરફ જોઉં છું એટલે તે સમયના મારા વિચારો એકાએક સ્ફુરી આવે છે લતાકુજ આછો લીલા રંગનો જણાય છે તેમાં એક નાળુક જુવાન બાળાને રેશમી પોષાકમાં બેઠેલી હું જોઉં છું એ રેશમી પોષાક રંગીન નથી સફેદ છે પણ તેમાં વાદળી રંગના તથા સાફ દેખાઈ આવે એવા સફેદ પટા છે એકવાદળી રંગનો અને એક મકેદ, વળી પાછો એક વાદળી રંગનો અને વળી એક સફેદ એમ ક્રમાનુક્રમે એ પટા ગોળી દેખા છે એજ જાતનો એક રમણ તેણે પોતાના બને ખભા ઉપર પહેળો કરીને વીંટાળેલો છે તેના માથા ઉપર ધાસની બનાવટની ટોપી છે એ ટોપીનો પડછાયો તેના અર્ધા ચહેરા ઉપર પડે છે તેના માથાના વાળ કાળા છે પણ તેમાં આછા પીળા રંગનું મિશ્રણ છે એ વાળ લીસા છે, વળી ચળકાટવાળા છે માથામાં સાદી સેથી પાડીને બંને કાનની ઉપરથી તે પાછળના ભાગમાં ગુથી લેવામાં આવેલા છે એ વાળની એક બે લટા તેના ઉપર છુટી ફર-ફરે છે તેની આખો ઉપરની ભરખર તેના માથાના વાળ કરતા જરાક વધારે કાળી છે કવિઓએ પોતાના કાવ્યોમાં જે જાતની આખોના ગાન ગાયા છે અને ખરા જીવનમાં જે જાતની આખો કોઈની હશે કે કેમ એવી આપણને શકા ઉપજે છે તેજ જાતની ગોળ અને ભુરી મોહક આખો હું કેમ વિસરી શકું ? તે આખો રંગે મોહક છે, દેખાવમાં મોહક છે અને તેમાંના તેજને લીધે મોહક છે આ મોટી, નાળુક, શાન્ત, વિચાર પૂર્ણ આખોના ઉડાણમાં રહેલા સચ્ચાઈ અને નિર્દોષપણાથી મોહકતાને સર્વોપરિપાળ્ય મળે છે દરેક ભાવો પ્રદર્શિત કરતી વખતે તે આખો, હૃદયની શુદ્ધતાની પ્રતીતિ આપે છે તેના વદનમાં રહેલી સહેજસાજ ખોડ-ખાપણ આ આખોની મોહકતામાં ઢકાઈ જાય છે તેનું નાક, સ્ત્રીઓના નાક ધણે ભાગે હોય છે તેમજ, સહેજ નમેલું છે તેના હોઠ જ્યારે હસતા હસતા છૂટા પડે છે, ત્યારે તેના ગાલમાં ખાડા પડે છે. તેના ચહેરાના ઉપલા ભાગ કરતા નીચેલો ભાગ જરાક-સહેજસાજ નાનો છે બીજી કોઈ સ્ત્રીના ચહેરામાં આવી ખોડખાપણની નોંધ કરવી બની શકે, પણ આના

ચહેરામાંથી તેની નોંધ કરવી મુશ્કેલ છે, કેમકે તેની આંખોની મોહકતામાં એ બધી ખોડો ફૂલ થઈ જાય છે.

મેં દોરેલું આ ચિત્ર શું યરોબર તેને મળતું છે ? મારા મનમાં રમી રહેલી મૂર્તિની તાદશ છાપ પાડવી મુશ્કેલી હોય જ આ ચિત્ર જોતા કોઈ નિરીક્ષક એટલું જ કહે કે, એક સુંદર પોષાકવાળી એક સુંદર નાનુક છોકરી, પોતાના હાથમાંની ચિત્રપોથીના પાના ઉથલાવતી લતાકુન્દ માં ખેડી છે એક ચિત્રકાર ચિત્રકલાની બધી ખુખીઓ પોતાના ચિત્રમાં સમાવી શકે, પણ ભાષ્યકારને ભાષામાં તેના વર્ણન માટે પૂરતા શબ્દો ન મળે, એ સ્વાભાવિક છે.

મિસ ફેરલીના સૌન્દર્ય માટે એટલું જ કહેવું બસ થઈ પડશે કે, તેનું વર્ણન કરવા માટે, તેને લગતા મારા વિચારો વ્યક્ત કરવા માટે શબ્દો જ નથી પુરત વાચક વર્ગને હું એટલું જ સૂચવીશ કે, તમારા હૃદયને હલમલાવી મૂકનાર તમને મળેલી સૌથી પહેલી સ્ત્રી માટે તમને જેવા વિચારો ઉપજ્યા હોય તેવા જ વિચારો મને ઉપજ્યા હતા એમ ધારી દ્યો જે મોટી ભૂરી આંખો અવર્ણનીય માયાળુ નજરે તમારી આંખો સાથે સૌથી પહેલી મળી હોય અને જેનું મિલન જેમ તમે વિસરી શકો નહીં તેમજ હું તથા તે—બન્નેજણુ—કદી વિસરી શક્યા નથી તમે જેને સૌથી વધારે આહતા હો, તેના કંઠમાંથી નીકળતા મધૂર શબ્દો જ્યારે તમારે કાને પડે ત્યારે તમને જેવો આહ્વાદ થાય તેવો જ મને તેના મધૂર શબ્દોથી થયો હતો જે પગલા અહીં તહીં પડતા તમારા હૃદયના ધબકારા વધ્યા હોય એમ છતાં જે પગલાથી તમને આનંદ મળ્યો હોય તેમજ તેના પગલાંએ મારા હૃદયની અને મનની સ્થિતિ કરી મૂકી હતી તમારા હૃદયમંદિરની મનોરમ દેવી જેવી જ તેને ધારી દ્યો અને એ પછી જેમ આ જગતની બધી સ્ત્રીઓમાં મને તે અનુપમ લાગી છે તેમ તમને પણ લાગશે જ.

તેની અને મારી નજર જ્યારે એક થઈ ત્યારે આપણને બધાને જેમ આપણી પ્રિય મૂર્તિને જોતા ઉર્મિઓ થાય છે, તેમ જ મને થઈ.

તેના વદનની મોહકતા તેનો મનોહર દેખાવ, તેની હૃદયહારક સાદાઈ-
એ બધાએ મારૂ હૃદય જીતી લીધું પણ તેજ વખતે મને એમ લાગ્યું કે,
તેનામા કષ્ટપણુ બાકી છે એક પળે મને તેનામા કાષ્ટક બાકી છે, એમ લાગતું
તો ખીજી પળે મારા પોતાનામા કાષ્ટક બાકી છે, એમ લાગતું શું બાકી છે, ક્યા
બાકી છે અને કોનામા બાકી છે એની મને મમજ પડી નહીં તે મારા
તરફ જોતી ત્યારે વારવાર મારા મનમા પડેલી કોણુ જાણે કોનીયે મજ-
બૂત અમર એકદમ તાજ થતી-તેમા વળી વિરહના ભાસતી અને વળી
કાષ્ટક બાકી છે, એમ થયા કરતું, બાકી શું હતું ? મને ત્રિવકુલ સમજ
પડી નહીં કે, બાકી શું હતું ? મિસ ફ્રેલી સાથેની પ્રથમ વાતચીતમા
મને કાંઈ ખાસ સ્વસ્થતા ઉપજી નહીં તેણે આવકારના ચોડાક શબ્દો
વિવેકભરી ભાષામા કહ્યા તેના એ ચોડા શબ્દોનો મેં પણ ચોડા
શબ્દોમા ઉત્તર આપ્યો અમારી વાતચીત કદાચ અહીં જ અટકી પડી
પડી હોત કારણુ અમે બંને વાતચીત કરનારા પરસ્પર શરમાતા હતા
પરંતુ મિસ હોલ્કોએ પોતાની વગર સંકોચભરેલી રીતે અને સૂરજતાથી
તેમા સાધણુ કર્યું

મિસ ફ્રેલીના હાથમાની ચિત્રાવલિ તરફ આગળી સ્ત્રીધીને મિસ
હોલ્કોએ બોલી “જુઓ મિસ હાર્ટરાઇટ ! હવે તમારે ખચિત કબૂલ
કરવું પડશે કે, આખરે એક આદર્શ શિષ્યા તમને મળી છે તમે આ
ધરમા પગ મૂક્યો એવું જાણ્યા પછી તેણે તરત જ પોતાની કીમતી
ચિત્રપોથી હાથમા લીધી છે સર્વવ્યાપી કુદરતના તેના દોરેલા ચિત્રો તે
તપાસી જાય છે અને હવે તે તમારી તરફથી વખાણુના વાક્યો સાંભ-
ળવા આહું છે !”

મિસ ફ્રેલી આ સાંભળીને ખડખડાટ હસી પડી આ વખતે તેનો
અહેરો સતેજ જણાયો પોતાની જુરી આખો ધડકામા મારા તરફ અને
ધડકામા મિસ હોલ્કોએ તરફ ચમકાવતી તે બોલી “હું અણુજાનતા
વખાણુ કરાવવા માગતી નથી મને ચિત્રકલાનો જ્ઞાન છે, પણ હું તેમા
કેવી અજ્ઞાન છું એની મને ખબર છે તેથી હમેશા શરમાત કરતા

ડર છુ મિ હાર્ટરાઈટ! તમે અહીં આવ્યા એમ જાણ્યા પછી હુ મારી ચિત્રપોથી એટલા માટે જોતી હતી કે, તેમા કાઈ ભૂલ હોય તો હુ મારી મેળે શોધી કાઢુ હુ નાની બાલિકા હતી ત્યારે જેમ મારા પાઠ કરતી તેમજ અત્યારે હુ આ પોથી તરફ જોતી હતી રખેને તુ તમારી નજર-મા એક તદ્દન અણુધડ છોકરી નીવડુ એવી મને ખીક રહે, એ સ્વાભાવિક છે ”

તેણે આમ કહીને તે ચિત્રાવલિ એક બાજુએ બાકડા ઉપર મૂકી દીધી તેણે પોતાની ભૂલ કબજ કરનાર શખ્દો કેટલી બધી સુદરતાથી, કેટલી બધી સરળતાથી, કેટલી બધી સુયોગ્યતાથી અને વળી એક બાલિકાના જેવી સત્યપરાયણાથી કહ્યા હતા? મિસ હોલ્કેએ વાતનુ વહેણ આગળ વહેવરાવ્યુ “ સારા, ખરાબ કે પછી બેદરકારીબરેલા પણ એક શિષ્યાના ચિત્રો શિક્ષક પોતાના સખ્ત દૃષ્ટિમિન્દુથી જુએ એમા કાઈ ખોટુ નથી હોતારા! આપણે એ ચિત્રો ગાંઠીમા લઈને બેસીએ અને મિ હાર્ટરાઈટ, તે તપાસે ત્યારે આપણા અને તેમના મનની ગ્રિતિ કેવી હોય, એ તુ જાણે છે? જ્યારે ખરા સૃષ્ટિસાન્દર્ભ તરફ આપણા શિક્ષક જુએ અને સૃષ્ટિસાન્દર્ભમા આપણે ચિત્ર મારફત કરેલા બગાડા પણ જુએ ત્યારે તેમને આપણા ચિત્રો તરફ કટાંગો ઉપજે જ, પરતુ આપણી શક્તિનો ક્યાસ કરીને આપણે બની શકતુ તાદશ સૃષ્ટિસાન્દર્ભ ચીતરવા પ્રયત્ન કરેલો છે, એમ સમજીને તેઓ આપણા વખાણુ કરે અને બેડોળ ચિત્રોને પોતાની કલાથી સુધારે, એ શુ સ્વાભાવિક નથી?”

મિસ ફેરલીએ કહ્યુ “ મિ. હાર્ટરાઈટ! મારા બિલ્કુલ વખાણુ ન કરે, એમ હુ ઈચ્છુ છુ ”

અમે ત્રણે જણુ આ વખતે લતાકુજમાથી બહાર નીકળ્યા

મે પૂછ્યુ “ તમે આવી ઈચ્છા કેમ રાખો છો એનુ કારણ જણાવશો?

મિસ ફેરલીએ જવાબ દીધો “ કારણ કે તમે મને જે કાઈ કહેશો તેમા હુ વિશ્વાસ રાખીશ, અને તમારા કહેવા પ્રમાણે જ વર્તીશ. ”

અહીં આ બાળાએ પોતાના ચારિત્રનું રહસ્ય અગ્નિપણે અમને બતાવ્યું તેને પોતાને હમેશા સત્ચારી તરફ પ્રેમ હતો. આથી કુદરતી નિર્દોષપણે બીજાઓને સાચા માનીને તેમના ઉપર ઉદારતાથી તે વિશ્વાસ રાખતી પ્રથમ તેના કહેવા ઉપરથી મેં તેનો સ્વભાવ આવા પ્રકારનો ધારી લીધો. હવે અનુભવથી કહું છું કે, તે આવા સ્વભાવની જ છે.

અમે જમવાના ઓરડામાં પાછા ગયા મિસિસ વેમે હજી પણ પોતાની જગ્યાએ બેઠામાં હાથ રાખીને કાંઈ વિચારોમાં તદ્દલીન થયેલી બેઠી હતી મિમ હોલકોએ તેને કહ્યું “અમે ગાડીમાં બેઠી બહાર ફરવા જઈએ છીએ તમે આવો છો ને !”

મિસિસ વેમે પોતાની જગ્યાએથી ઉઠી અને અમે સૌ બહાર ગાડી ઉભી હતી ત્યાં ગયા ગાડીમાં મિસિસ વેમે અને મિસ હોલકોએ, એક બાજુએ બેઠા અને હું તથા મિસ ફેરલી બીજી બાજુએ બેઠા. ગાડી ચાલવા માડી અને મિસ ફેરલીએ પોતાની ચિત્રપોથી ઉઘાડીને મારા બેઠામાં મૂકી ચિત્રકલાના મારા અનુભવ પ્રમાણે એ ચિત્રો વિષે ગભીરપણે ટીકા કરવી અશક્ય હતી, કારણ મિસ હોલકોએ આ સુંદર કલા સ્ત્રીઓને આવડે જ નહીં એવો મિદ્ધાત વારંવાર પ્રતિપાદન કરીને ચોખ્ખું કહી દીધેલું હતું કે, એ ચિત્રો હસવા જેવી રીતે જ દોરાયલા હશે હું ચિત્રો તપાસતો હતો ત્યારે પણ મિસ હોલકોએ હાસ્યજનક હોમે ભૂલો બતાવીને આ કલામાં મિસ ફેરલીની પ્રવીણતા નથી એમ કહ્યા કરતી હતી આથી ગાડીમાં માત્ર એ ચિત્રોના જ વિષયમાં વાતચીત સંકોચાર્થ રહી નહીં મને યાદ છે કે મેં સહેજસાજ ઉપલક્ષ્ય નજરથી એ ચિત્રો જોયા, અને કેટલાક વખાણ્યા તે દરમિયાન મિસ ફેરલીએ થોડી અને ટૂંકી વાતચીત કરી હતી તેણે શું શું કહ્યું તે હજી પણ હું વિસરી જઈ શક્યો નથી મને એ વાતચીત અત્યારે પણ યાદ આવે છે અને જાણે થોડાક જ કલાક ઉપર તે ચર્ચા હોય એમ લાગે છે.

મારે કબૂલ કરી દેવું જોઈએ કે, આ પ્રથમ દિવસથી જ તેની મોહકતા મારા હૃદય ઉપર અસર કરી મૂકી તેની રીતભાતે, તેની સાદાઈએ

તેની સરળતાએ, તેના તાબેદારપણાએ અને તેની મીઠી મધૂરી વાણીએ મારા મનનુ આકર્ષણ કરી લીધું પેન્સિલનો ઉપયોગ કેરી રીતે કરવો, અને રંગ કેવી રીતે ભેગા કરવા, એ નજીવી બાબતમાં તેણે મને આતુરતાથી સલાહો પૂછ્યા હતા. મે તેના હૃદયનો નિર્દોષભાવ જોઈને તે સલાહોના ચોખ્ખા જવાબો આપ્યા હતા તેની મોહક આખો, એ જવાબો સાંભળતી વખતે, એવું સૂચવતી હતી કે હું તેને જે કાઈ શીખવું તે અહણુ કરવા પોતે તત્પર હતી. ગાડીમાંથી પસાર થતા, માર્ગમાં આવતા કુદ-રતના દેખાવો જોવાને બદલે હું તેની આખો સામે જોતો તેને જવાબો દેતો હતો.

લગભગ ત્રણ કલાક સુધી બહાર ફરીને અમે પાછા લિમરિન્જમ્બન-માં આવ્યા આવતી કાલે આ બન્ને શિષ્યાઓએ શુ ચીતરવું, એ વિષે મે તેમને સૂચનાઓ આપી, અને તેઓ પોતપોતાના ઓરડામાં ગઈ હું મારા ખેસવા ઉઠવાના ઓરડામાં ગયો આ એકાન્તમાં મને લાગ્યું કે મારૂ ચિત્ત અસ્વસ્થ બની ગયું હતું આનું કારણ શું હતું ? વિચાર કરતા મને લાગ્યું કે, એક મહેમાન તરીકે ગાડીમાં ફરવા જતા મને બહુ આનંદ થયો હતો પરંતુ ચિત્રકલાના શિક્ષક તરીકે મને ધણો થોડો આનંદ મળ્યો હતો મિસ ફ્રેલીમાં અથવા તો મારામાં મને 'કાઈક પણ બાકી છે', એવું લાગ્યું તેની સાથે મારો પરિચય કરાવવામાં આવ્યો ત્યારે મને એવી જ લાગણી થઈ હતી. કાઈક પણ બાકી છે શું બાકી છે ? શેની ઉણપ જણાય છે ? મારૂ ગુચવાયલું મગજ એ સલાહોનો જવાબ ઈર્ષ્ય નહીં મારી અસ્વસ્થતાનું કારણ કદાચ એજ હોવું જોઈએ આમ છતાં પણ જ્યારે નોકરે મને ખબર આપી કે-બોજનનો સમય થયો છે ત્યારે મારી એકાલ અવસ્થામાંથી, આ ધરની સ્ત્રીઓની સૌમ્યતામાં જતા જતા મને કાઈક આનંદ ઉપજ્યો.

પરિચ્છેદ ૯.

આખેહુબ સરખાપણ !

બોજન-ગૃહમા જતા મારા ત્રણે સાથીઓના પોષાક જોઈને હું ચકિત થયો. અત્યારે તેઓએ પોતાના પોષાક બદલ્યા હતા. મિસિસ વેસે અને મિસ હોલ્કોબના પોષાકો કીમતી હતા તેમણે પોતાની વયના પ્રમાણમા તે પહેરેલા હતા. મિસિસ વેસેનો પોષાક, વાદળી રંગના રેશમી કાપડ ઉપર રૂપેરી પટાની કોરોવાળો હતો, અને મિસ હોલ્કોબનો પોષાક ખુલતા પીળા રંગના રેશમી કાપડનો બનાવેલો હતો. પણ મિસ ફેરલીનો પોષાક જોઈને હું ચકિત થયો. તદ્દન સફેદ રેશમી કાપડનો પોષાક તેણે પહેરેલો હતો. એ પોષાક તેને બહુ મરસ દીપતો હતો. તોપણ એક પૈસાદાર છોકરીને લાયકનો તે પોષાક કહી શકાય નહીં. કોઈ તટસ્થ માણસ તો તેનો એ પોષાક જોઈને એમ જ ધારે કે, તે કોઈ ગરીબની કન્યા હશે. મિસિસ વેસેના પોષાકની સરખામણીમા તે તદ્દન કગાલ લાગતો હતો. મને પાછળથી મિસ ફેરલીના સ્વભાવનો પરિચય થતા જણાયું કે, પૈસાદાર તરીકે જરાક પણ મગજનો ફાટો નહીં રાખવાની તેની કુદરતી ખાસિયત હોવાથી તે હમેશા સાદા કપડા પહેરવા જ પસંદ કરતી. મિસિસ વેસે અને મિસ હોલ્કોબ ધણીવાર તેને ભપકાદાર પોષાક પહેરવા આગ્રહ કરતા પરંતુ તે માનતી જ નહીં.

બોજન પૂરું થયા પછી અમે સૌ દીવાનખાનામા ગયા. મિ. ફેરલીના નોકરે મને પૂછ્યું કે, જમ્યા પછી તમે કઈ જાતનો દારૂ પસંદ કરો છો ? મને લાગ્યું કે-મિ. ફેરલીએ મારા માટે આટલી કાળજી ખાસ રખાવી છે એ માટે તેનો આભાર માનવો જોઈએ. પરંતુ મેં એ પ્રશ્ન કરવા માટે નોકરનો આભાર માનીને દારૂની ના પાડી. ન્યા સુધી હું આ સ્ત્રી-સાથીઓની સોબતમા રહ્યો ત્યાં સુધી લિબરિજ-ભવનમા દારૂ નહીં પીવાની મેં ખાસ કાળજી રાખી હતી.

દીવાનખાનું મકાનના નીચેના ભાગમા હતું તેની આગળ એક

અગાશી હતી અને કાચના મોટા બારણામાં થઈને તેમાં જવાતું હતું મકાનનો એ ભાગ જે કે ભોયતળીઆનો હતો તોપણ બહારના ભાગ કરતા તે જરાક ઉંચો હતો અને દીવાનખાનામાં દાખલ થયા ત્યારે ચન્દ્રમાનો પ્રકાશ તેમાં પૂર બહારમાં પડી રહ્યો હતો બહારના ઝાડવાનો જે પડછાયો, એ પ્રકાશમાં બારીમાં થઈને પડતો હતો તે પણ સુફર લાગતો હતો મિસિસ વેમે દીવાનખાનામાં દાખલ થતા જ એક ખૂણામાં પડેલી આરામખુરશીમાં પડી અને પડતા વેત તેણે નિદ્રાદેવીને ખોળે માથું મૂક્યું । મારી વિનિતિથી મિસ ફ્રેડલી પિયાના પાસે જઈને ખેડી હું તેની પાછળ પાછળ પિયાના પાસે ગયો અને એ વખતે મેં જોયું કે, મિસ હોલકોમ્ એક બારી આગળ જઈને પોતાની માતાના કાગળો તપાસવા લાગી

ધણા વખત પછી જ્યારે હું આ કથાનક લખું છું ત્યારે એ દીવાનખાનામાં હમેશા રાત્રે ભોજન પછી અને એકઠા થતા તે વખતે મને થતો આનંદ અરાબર યાદ આવે છે હૃદયના એ આનંદનું વર્ણન કરવું મુશ્કેલ છે

મિમ ફ્રેડલીએ પિયાનો વગાડવા માડ્યો અને તે સાથે પોતાના મધૂર કંઠથી ગાન લલકારવાનો આરંભ કર્યો હું પિયાના પાસે ઘડીકમાં મિસ ફ્રેડલીનું ગાન સાંભળતો તો ઘડીકમાં તેના મધૂર વદન તરફ મુગ્ધતાથી નિહાળી રહેતો ઉભો રહ્યો અધવચ્ચ અમને એમ લાગ્યું કે-ચંદ્રનું અજવાળું દિવાનખાનાના બારણા અને બારીઓમાંથી સારી રીતે અદર પડતું હતું તેથી અને દીવાઓ ખુઝાવી નાખ્યા માત્ર પિયાના ઉપરની એ મિણખત્તીઓ બળતી રાખી એ વખતનો દેખાવ રળીઆમણો હતો ઠંડા પવનની લહેકીઓ મદમદ શીતળતા ફેલાવી રહી હતી અને હૃદયમાં શાન્તિ અર્પી રહી હતી

લગભગ અર્ધો કલાક સંગીતની મોજ ચાપ્યા પછી મિસ ફ્રેડલી અગાશીમાં ગઈ અને હું પણ તેની પાછળ ગયો મિસ હોલકોમ્ આ વખતે પોતાની જગ્યા બદલી તે જઈને પિયાનાની બત્તીઓનો ઉગ્મસ

આવી શકે, એવી રીતે એક કાચમા બેઠી અને કાચના પ્યારણામાથી અગાશીમા ગયા પછી લગભગ પાચેક ક્ષણ ત્યા ઉભા રહ્યા રાતના પવનના સુસવાટથી શરદી ન થાય તે માટે મિસ ફ્રેક્લીને મે સલાહ આપ્યા પ્રમાણે તે પોતાના નાળુક સફેદ હાથમાનો સફેદ રમાલ પોતાના નાક અને મો ઉપર દાખી રહી હતી તેવામા મિસ હોલ્કોએ મને બોલાવ્યો ધીમા, આતુર અને કાઠકિ ખોખરા સાદે અદરના ભાગમાથી તેણે કહ્યું “મિ હાર્ટરાઇટ ! ફક્ત એક ક્ષણ મારે અહીં આવશે ? મારે તમને એક વાત કરવાની છે ”

હું તરત જ અગાશીમાથી અદર આવ્યો પિયાના પાસે એક કાચમા મિસ હોલ્કોએ બેઠેલી હતી તેના બોળામા કેટલાક છૂટાછવાયા કાગળો પડ્યા હતા અને એક કાગળ તેના હાથમા હતો એક ખુરશી તેની નજદિકે ઘસડી જઈને હું તે ઉપર બેઠો હું અગાશી અને કાચવાળી જગ્યાની વચ્ચેવચ્ચે બેઠો હતો અગાશીમા જવાનું કાચનું પ્યારણું એ જગ્યાએથી બહુ દૂર નહોતું હું અગાશીમા ફરતી મિસ ફ્રેક્લીને એ પ્યારણામાથી બરાબર જોઈ શકતો હતો ચન્દ્રના અજવાળામા અગાશીમા તે એક ખૂણેથી બીજા ખૂણે આવળા કરતી હતી

મિસ હોલ્કોએ મને કહ્યું “આ કાગળમાની હકિકત સાબળો, મિ હાર્ટરાઇટ ! એમાથી લગ્નવાળા રસ્તાના બનાવ સબધી કાઠબેદ ખુબે એવું હોય તો મને જણાવશે આ કાગળ મારી માતાએ તેમના બીજા ભરથાર મિ ફ્રિલિપ ફ્રેક્લી ઉપર લખેલો છે આજથી ૧૧-૧૨ વર્ષ ઉપર તે લખાયેલો છે. એ વખતે મિ અને મિસિસ ફ્રેક્લી તથા લૉરા, આ મકાનમા જ રહેતા હતા હું પારિસમા એક નિશાળે તે વખતે બાણવા ગયેલી હતી ”

આ વખતે અગાશીના કાચના પ્યારણામાથી મિસ ફ્રેક્લીએ અદરના ભાગમા ડોકીયું કર્યું અને અમને બેને કાગળ વાચવામા રોકાયેલા જોઈને તે અદર નહીં આવતા જ અગાશીમા જ ફરવા લાગી મિસ હોલ્કોએ નીચે પ્રમાણે વાચવા લાગી

“મારા વહાલા ક્વિલિપ ! વારવાર હું મારી નિશાળો અને તેમાં ભણતા છોકરા વિષે તમને લખુ છું તેથી કટાળો ઉપજતો હશે પણ એમાં મારો વાક નથી લિમરિજના એકના એક પ્રકારના નિરસ વાતાવરણમાં હું બીજું કરું શું ? પણ આ વખતે તો એક નાની શિષ્યા વિષે મારે તમને રસભરેલી માહિતી આપવાની છે

આ ગામડાની બુઢી દુકાનદારણુ મિસિસ કેપને તમે આળખો છો. તે હમણા મરણુ-પથારીએ છે ડાક્ટરે તેની આશા છોડી દીધી છે તેની એક બહેન જીવે છે, તે ગયે અઠવાડીએ તેની સારવાર કરવા અહીં આવી છે એ બાઈ હેપ્થાયરની છે—તેનું નામ મિસિસ કેથેરિક ચાર દિવસ ઉપર મિસિસ કેથેરિક મને મળવા આવી હતી તેની સાથે તેની એક નાની છોકરી હતી આ છોકરી બહુ સુંદર છે આપણી વહાલી લૉરા કરતા તે એકાદ વર્ષ મોટી છે—”

આ છેલ્લું વાચ્ય મિસ હોલકોબના મોમાંથી બહાર પડ્યું તેજ વખતે લૉરા, અગાશીમાંના બારણા આગળથી પસાર થઈ તે મદ સ્વરે એક ગાન લલકારતી હીતી તે બારણા આગળ આવી ત્યાં મિસ હોલકોબે વાચ્ય બધ કર્યું અને તે જરાક દૂર ગઈ એટલે પાછું વાચ્ય શરૂ કર્યું,

“ મિસિસ કેથેરિક એક સુધડ અને ખાનદાન સ્ત્રી જણાય છે તે આશરે ૩૦-૩૫ વર્ષની હશે તે દેખાવે સુંદર છે પણ તેની રીત-ભાતમાં અને દેખાવમાં ન સમગ્રાય એવું કાઠક છે ખરૂં પોતાના સબધમાં તે બંધી વાતો છાની રાખે છે તેના અહેસા ઉપરથી મને લાગે છે કે, તેને કાઠક પણ છાનું રાખવા જેવું છે ખરૂં જો તમે તેને જુઓ તો એમ જ કહો કે, આ બાઈ જરૂર એક જીવતી ભેદભરેલી પેટી છે મારી પાસે તો તે એક તદ્દન સાદા કામે આવી હતી એ કામ તેની છોકરી એનીને મારી નિશાળમાં ભણવા મૂકવાનું હતું મિસિસ કેપને મદવાડ કયા સુધી પહોંચશે, એ ચોક્કસ ન હોવાથી એનીને ધરમાં નક્કામી બેસાડી મૂકવા કરતા નિશાળે મૂકી હોય તો ઠીક, એમ ધારીને તે મારી નિશાળમાં તેને બેસાડી ગઈ છે ”

અહીં વળી પાછી મિસ હોલકાબ ચૂપ રહી ગઇ, કારણકે બારણા આગળથી લૌરા પસાર થઇ તેના જવા બાદ કાગળનું વાચન આગળ ચાલ્યું —

“ ફિલિપ! આ નવી શિષ્યા તરફ મને અત્યંત વહાલ ઉપજે છે એનું કારણ આ કાગળના છેવટના ભાગમાં લખીશ એ જાણીને તમને તાજુબી થશે તેની માએ પોતાની હકિકત જેમ મને જણાવી નથી તેમજ તે છોકરીની હકિકત પણ જણાવી નથી તે છોકરીનો સ્વભાવ કેવો છે, એની પરીક્ષા મેં તેને બણાવતી વખતે કરી જોઇ છે તેની ઉંમરના પ્રમાણમાં તેની બુદ્ધિ ખીયેલી નથી. આથી મેં ખાનગી રીતે એક ડાક્ટરને બોલાવીને તેની તપાસ કરાવી છે ડાક્ટરનો અભિપ્રાય એવો છે કે, તે વિચિત્ર સ્વભાવની જ રહેશે પરંતુ નિશ્ચાળમાં તેના બહુતર ઉપર વધારે મહેનત લેવામાં આવશે તો તેના મગજ ઉપર કાષ્ઠક નવા સંસ્કારો પડવાથી કદાચ તેના સ્વભાવ ફરી શકશે તેની અહલ્યશક્તિ ધીમી છે અમુક બાબતની ધુન તેના મગજમાં ભરાય છે તો તેને લગતીજ વાતો કરે છે અને બીજા કશા ઉપર તે ધ્યાન આપતી નથી વહાલા! તમને એમ લાગશે કે, હું એક મૂર્ખા ઉપર નક્કામે સ્નેહભાવ ગણુ છું પણ એ છોકરી વારંવાર મીઠા, વહાલ ઉપજાવે એવા અને આભારભર્યા શબ્દો કહ્યા કરે છે તે બ્યારે બોલે છે ત્યારે અર્ધાં ગભરાયેલી અને પ્હીનેલી હાલતમાં બોલતી હોય એમ જણાય છે, આથી મને તેની દયા આવે છે તેને કોઈ રંગીન પોષાક ગમતા જ નથી આથી મેં આપણી લૌરાના કેટલાક સફેદ કપડાં એની કેચેરિકને પહેરવા આપ્યા છે મેં એ કપડાં તેને આપ્યા ત્યારે પહેલાં તો તેણે આના કાની કરી એક ક્ષણ તે ગભરાયા જેવી લાગી પણ પછીથી બહુ ખુશી થઇ ગઇ અને મારો હાથ ઝાલીને ચુબન કરતી કહેવા લાગી “ હું જીવીશ ત્યાં સુધી સફેદ કપડાં જ પહેરીશ તમારી યાદગિરી હું ભૂલીશ નહીં તમારો વહાલ હું કદી વિસરીશ નહીં ” તેના વિચિત્ર સ્વભાવનો આ નમૂનો છે આની આ વાત તે વારંવાર મને કહ્યા કરે છે ગરીબ

બિચારી ! તેનું મગજ બણુવા તરફ નથી આવી વાતો તે વારવાર કરતી હોવાથી હું તેને બીજા સફેદ કપડા સીવડાવી આપીશ—”

મિસ હોલ્કોમ્બ અત્રે અટકી ગઇ તેણે મને પૂછ્યું “ તમને જે છોકરી મળી હતી તે ૨૨-૨૩ વર્ષની હતી ? ”

“ હા યરાયર એટલી જ ઉમ્મરની હતી ”

“ તેણે માથાથી તે પગ સુધી સફેદ વસ્ત્રો જ ધારણ કરેલા હતા ? ”

“ હા બધા સફેદ વસ્ત્રો ! સફેદ સિવાય બીજો કોઇ રંગ જ નહોતો ! ”

હું આ જવાબ દેતો હતો તે વખતે હોારા અગારીમાના બારણા આગળ ત્રીજી વખત આવી તે આ વખતે કંઠરાને ટેકો દઇને ઉભી રહી તેના મફેદ રેશમી પોષાક તરફ તથા તેની ઘાસની ટોપી તરફ મારી નજર ગઇ ચન્દ્ર-પ્રકાશમા તે પોષાક અને ટોપી ચળકતા હતા અચાનક તે ચળકાટ જોતા જ મારા મનમા ચર્રાટ થયો હૃદયના ધબકારા વધ્યા નાડીનો વેગ વધ્યો ન સમજી શકાય એવા કોષક કારણે મારી આ સ્થિતિ થઈ પડી “ બધા સફેદ વસ્ત્રો ! ” મિસ હોલ્કોમ્બે કહ્યું “ તમને રમ્નામા મળેલી બટકની છોકરી તો તેજ હોય તો મારી માતા-ને તેણે કહ્યું હતું તેમ, જીવના સુધી સફેદ વસ્ત્રો પહેરવાની તેની હઠ તેણે છોડી નથી એમ લાગે છે ખરેખર ! તે વિચિત્ર મગજની હોતી જોઇએ ગરીબ બિચારી ! મિ. હાર્ટરાઇટ ! આ કાગળના છેવટના વાક્યો અગત્યના છે સામજો, હું તે વાચી બનાવું ”

તે નીચે પ્રમાણે વાચવા લાગી

“ મારા વહાલા ! કાગળ પૂરો કરતા પહેલા હું કહીશ કે, મને એની કેથેરિક ગમે છે તેનું ખામ કારણ તમને પણ મારી પેઠે અજાયબી ઉપજાવશે તે બહુ ખુબસુરત નથી આમ છતાં પણ વિધાતાએ કોઈ અપૂર્વ મેળ બેસાડેલો હોય એમ મને લાગે છે તેના વાળનો રંગ, અને તેના શરીરનો રંગ અને ટૂંકમા કહું તો તેના ચહેરાનો તમામ દેખાવ બ્યારે હું જોઉં છું ત્યારે તે યરાયર—”

મિસ હોલ્કોપ્પ આગળ બોલવા જતી હતી તે પહેલા હું એકદમ ચોકીને મારી પુરશીમાથી ઉભો થઇ ગયો. ન્યારે લાડના એકાન્ત રસ્તામા મધ્યરાત્રિયે મારા ખમાને પાછળથી સ્પર્શ થયો હતો ત્યારે હું આવી જ રીતે ચોક્યો હતો.

અગામીમા ચન્દ્રમાના રૂપેરી અજવાળામા સફેદ પોપાકમા મિમ ફેરલી ઉભી હતી તે એવી રીતે ઉભી હતી કે-તેને જોતા જ મને લાડના રસ્તામા મળેલી સફેદ વસ્ત્રોવાળી સ્ત્રી ઉભી હોય એવો ભાસ થયો ! તેનો ચહેરો, તેની આખો, અને એકદરે ઉભા રહેવાની તેની બધી જ ઢાળ, એ સફેદ વસ્ત્રોવાળી સ્ત્રીને મળતા જ હતા. આજે ચાર-પાંચ કલાકથી મારા મનમા જે ભ્રમણા થઇ રહી હતી તે જાણે પલકમા દૂર થઈ હોય એમ મને લાગ્યું. મિમ ફેરલીને જોતા “કાઇક પણ બાકી છે,” એવો ખ્યાલ મને સૌથી પહેલા આવ્યો હતો. શું બાકી હતું તે હું ને વખતે સમજી શક્યો ન હતો. પણ હવે સમજી શક્યો કે, દિવાનશાળા-માથી નામી છૂટેલી સ્ત્રી અને સિમરિંગ-ભવનમાની મારી આ બીજી શિખા, એ બંને આખેહુલ્ય એક સરખા જ છે, એવો ખ્યાલ અત્યાર સુધી મારા મગજમા લાવતા હું ખચકાતો હતો, તેથી જ મને લાગતું હતું કે-“કાઇક પણ બાકી છે ” મારી શકતું સમાધાન થતા જ હું વધારે અકળાઇ ગયો.

“ જોયું કે ? ” મિસ હોલ્કોપ્પે મને પ્રશ્ન કર્યો “ મારી માતાએ ૧૨ વર્ષ ઉપર જોયેલું સરખાપણું તમે અત્યારે પણ જોયું કે ? ”

મે ચિતાતુર સ્વરે જવાબ દીધો “ જોયું, પણ તેથી હું ધણેજ નાખુશ થાઉં છું. એ ભટકતી, એકલવાઈ, મિત્રો વિનાની, દુખી સ્ત્રીને આ ઉજળા ભવિષ્યવાળી નિર્દોષ અને સુખી વ્યક્તિ સાથે ભેળી દેવાની કાંઈ જ જરૂર નથી. આના જીવન ઉપર એનો પડછાયો પણ ન જોઈએ. હું એ બનેલો વિચાર સરખાપણાના મુદ્દા ઉપર એકી વખતે કરવા માગતો નથી. મારા મગજમાથી એ છાપ દૂર કરવી જોઈએ. બોલાવી દ્યો, એ આદનીમાથી તેને એકદમ અદર બોલાવી દ્યો ”

“ મિ હાર્દરાષ્ટ ! તમે મને અજાણ કરો છો સ્ત્રીઓ ગમે તેવી હોય પણ આ ઓગણીસમી સદીના પુરુષો પણ વહેમી ! ”

“ મહેરબાની કરીને તેને અદર બોલાવી દો ”

“ ચૂપ ચૂપ એજ તેની મેળે અદર આવે છે તેને આ બામત-મા કશું પણ કહેશો નહીં તે બનેના સરખાપણાની વાત આપણે એજ જણુ જાણીએ લૌરા ! અદર આવ બહેન ! પિયાનો વગાડીને મિસિસ વેસેને જગાડ મિ હાર્દરાષ્ટને પણ તારૂં સંગીત સાભળવું છે પણ અત્યારે ધણુ જ સુદર અને હૃદયને આનંદથી ઉછાળે એવું કોઈ ગીત ગાજે હો કે ? ”

પરિચ્છેદ ૧૦.

પ્રણયમંદિરમાં !

લિમરિન્જ-ભવનમાં અનેક બનાવોથી ભરપૂર પ્રથમ દિવસ મે આ પ્રમાણે વીતાવ્યો અમારી ગુપ્ત વાત મે અને મિસ હોલકોમે છાની રાખી લૌરા અને એની વચ્ચે આબેહુબ એકસરખાપણું જોયા પછી અમે કાંઈ વધારે ભેદ ખોલી શક્યા નહીં એક વખત મિમ હોલકોમે બહુ જ સભાળભરેલી રીતે લૌરાને પ્રત્નો કરીને મહુમ મિસિસ ફેરલી તથા એની કેયેરિકના બૂતકાળના કાંઈ મસ્મરણો તેને છે કે કેમ, એ વિષે તપાસ કરી જોઈ, પણ લૌરાને જે કાંઈ યાદ હતું તે અમારા ભેદમાં વધારે અજવાળું નાખનારૂં નીવડ્યું નહીં એનીનો ચહેરો ખોલાના જેવો હતો, એ વાત તેને યાદ હતી પણ તેને સફેદ કપડા ઉપર બહુ પ્રેમ હોવા વિષે તેમજ મિસિસ ફેરલી ઉપર પ્રેમ ધરાવીને તે કાંઈ વિચિત્ર વાક્યો વારવાર બોલતી કે નહીં, એ વિષે લૌરાને કાંઈ ખબર ન હતી એની ફક્ત થોડાક જ મહિના લિમરિન્જમાં રહી હતી અને પછી હે-પ્શાયર પાછી ગઈ હતી એ વાત લૌરા કહી શકી પણ પછીથી કોઈ વાર તે છોકરી તેની મા સાથે પાછી લિમરિન્જમાં આવી હતી કે નહીં,

એ વિષે તે કાંઈ કહી શકી નહીં આ પછી, મિસ હોલ્કોએ અને મેં મિસિસ ફ્રેલીના કેટલાક કાગળો વાંચ્યા હતા પણ તે વાચન નિર્થક જ નીવડ્યું હતું

દિવસો અને અઠવાડીયા વહી ગયા પાનખર ઋતુ વહી ગઈ અને ઉનાળો બેઠો હમેશા હું મારી શિષ્યાઓને ચિત્રકામ શીખવાડતો હતો પણ એ દરમિયાન મારા મનની હાલત કેવી થઈ પડી હતી ? સમય તો વહ્યો જતો હતો પણ તે સાથે મારું મન પણ એક તરફ વળ્યું જતું હતું. કઈ તરફ ? મિસ ફ્રેલીનું વર્ણન કરવા માટે મારી નબળી કગાલ ભાષા તો નિષ્ફળ નીવડી હતી પણ મારા મનમાં મિસ ફ્રેલીએ જે ઉર્મિઓ ઉત્પન્ન કરી હતી તે જાહેર કરવા માટે મારી ભાષા ફત્તેહમદ નીવડે છે. મારું મન કઈ તરફ વહેતું હતું ? મિસ ફ્રેલી તરફ !

હું તેને ચહાતો હતો !

આપણા શબ્દો જ્યારે આપણને નુકશાન કરે છે ત્યારે તે રાક્ષસો જેવા લાગે છે અને જ્યારે તે આપણી સેવા બજાવે છે ત્યારે વહેલીઆ પ્રાણીઓ જેવા લાગે છે બધાંયેની આવી સ્થિતિ હોય છે જે ચાર શબ્દો મેં ઉપર લખ્યા તેમાં, મારી સ્થિતિ જોતા, ફત્તેહની આશા થોડી હતી. આસપાસ નિરાશા અને હામીના સન્નેગો પણ હતા, છતાં એ વાત ખરી છે કે, હું તેને ચહાતો હતો આ નિરાશાજનક કબૂલાત વાચતા જેવાચક સન્નારી મારા તરફ દયા બતાવે તેમની સાથે હું નિસાસો નાખું છું, અને જે સમ્પત્તિ હૃદયના વાચકપુરુષ તિરસ્કારથી હસે તેમની સાથે હસવા માફક છું મારા પ્રત્યે લાગણી બતાવો, કે તિરસ્કાર બતાવો પણ સત્ય હકિકત કહેવાના અગમ નિશ્ચયથી હું કબૂલ કરું છું કે-હું તેને ચહાતો હતો

મારા પ્રેમના કાંઈ કારણો નહતા ? જે સન્નેગોમાં હું લિમરિજ બવનમાં અત્યારે વસતો હતો તે સન્નેગોમાં થોડાક કારણો તો હતા જ મારા આખા વસવાટ દરમિયાન મારી સાથીઓ તરીકે ફક્ત બેજ સન્નારીઓ હતી એમાંની એક સન્નારી વાતચીતમાં સભ્ય અને કુશળ, હાસ્ય વિનોદથી ભરપૂર તથા તેજ સાથે ઈચ્છા કુળવાન કુટુંબોને જાણે તેવા

ગુણોથી ભરપૂર હતી અને ખીજ સન્નારી સૌન્દર્ય, મૃદુતા અને સરળતા-
થી ભરપૂર હતી આ ગુણો ક્રિયા માણસના હૃદયને વિતુલ નથી
બનાવતા ? એટલુજ નહીં પણ ક્રિયા માણસના હૃદયને નથી છતી લેતા ?
એક પણ દિવસ, મારી શિષ્યા મિસ ફ્રેલીને મારે એકાન્તમાં શિક્ષણ
આપવાનું ન બન્યું હોય, એવો પસાર થયો નહતો દરરોજ મારે મિમ
ફ્રેલી સાથે બેસતું પડતું તેનો હાથ ઝાલીને મારે તેને ચિત્રોમાં રંગ
પુરવાનું શીખવતું પડતું અમે તે વખતે અડોઅડ બેસતા અને તે એટલે
મુઠ્ઠી કે તેના કોમળ ગુલાબી ગાલ, બ્યારે ચિત્રોથી માંથી તે નીચું
જોઈને ચિત્રકામમાં તક્લીન થઈ જતી ત્યારે, મારા ગાલને અડકતા
હું તેને શિક્ષણ દરમ્યાન બ્યારે કાઢી પણ સૂચનાઓ ચિત્રો પરત્વે જ
આપતો ત્યારે તે બહુ જ સાવધાનીથી મારા તરફ જોઈ રહેતી તેની
મોહક આંખો અને તેના સુવાળા વાળ જાણે મને તેના હૃદયનો કોઈ અંતરે
સંદેશ કહેતા હોય એવું મને લાગતું અનેકવાર મારે તેના શરીરને સ્પર્શ
થાય એવી રીતે નીચા નમતું પડતું અને તેને પણ તેની જરીતે નમતું પડતું

આ નિર્દોષ અને ન નિવારી શકાય એવો પરિચય, ધીમે ધીમે
દરરોજ વધ્યો જતો હતો તેની ચિત્રકલા ઉપરાંત તેના સંગીતમાં પણ
જાદુ હતું તેની માફક હું પણ સંગીતમાં કુશળ છું કોઈક વાર તે
પિયાનો વગાડતી અને હું તેના કંઠની, તેની આગળીઓની અને
તેના વદનની મોહકતાના મનમાં ને મનમાં વખાણ કરતો બ્યારે
પિયાનો પાસે ઉભો રહેતો ત્યારે તે મૃદુ સ્વરે પૂછતી “ મિ
હાર્ટરોઈટ ! તમે વગાડશો ? ” અમે જગ્યા બદલતા હું પિયાનો
વગાડવા બેસતો અને તે પાસેની એક ખુરશી ઉપર બેસતી
પણ એ જગ્યા બદલતી વખતે તેના મનોહર પોષાકનો જો મને જરાક
પણ સ્પર્શ થતો તો મારું હૃદય કેટલું બંધુ આહ્વાદપૂર્ણ બની જતું ?
અમારા આ બધા કાર્યોમાં ઘણીવાર મિસ ફ્રેલીને મારા જેવો શિક્ષક
મળ્યો તે માટે અને મને મિસ ફ્રેલી જેવી શિષ્યા મળી તે માટે
મિસ હોલ્કોમ્બ, પોતાની હાજરજવાબીવાળી ટોળથી મશ્કરી કરતી અને

મિસિસ વેસે પણ ઉધણસીપણામા હામા હા મેળવતી અમારા પ્રેમ-
મા આડખીવી રૂપ કોઈ પણ ન હોવાથી તે કોમળ લાગણી-પ્રેમ-
અવિચ્છિન્નતાથી વધે અને અમારા બન્નેના હૃદય એક બીજા તરફ આક-
ર્ષાય, એમા કાંઈ નવાઈ નહતી

મારી સ્થિતિ મારે ધ્યાનમા લેવી જોઈતી હતી, ઉમિઓના આવે
શમા કાંઈ ગાડુથેડુ વર્તન બતાવી ન જવાય તેની સભાળ મારે
રાખવી જોઈતી હતી એ સભાળ મે રાખી ખરી, પણ જરાક
મોડુ થયુ મારો પહેલાનો અનુભવ અને પહેલાનો સયમ, મિમ
ફેરવી આગળ ટકી શક્યા નહોં મારા ધધાની રૂઢિએ યુવતીઓને
બણાવવાનો આ કાંઈ મને પહેલો પ્રયત્ન મળ્યો નહતો લડનમા
આવી રીતે કેટલાક કુટુમ્બોની યુવતીઓને હું બણાવવા જતો
હતો ત્યા હમેશા શિક્ષણ આપીને મારા મન ઉપર હું કાબુ રાખતો
જે શિષ્યાઓને હું લડનમા બણાવતો તેમના ઘરમા પ્રવેશતા મારી છત્રી
બહારના દીવાનખાનામા મૂકતો તેની સાથેજ મનની સ્વચ્છદ વૃત્તિઓને
બહારજ મૂકતો અને તે પછી બણાવવાના ઓરડાની અદર દાખલ
થઈને બહુજ જ્ઞાન્ત મને શિષ્યાઓને બણાવતો મારા જીવનના ધધાને
લગતા અભિલાષની સિદ્ધિ માટે સયમ અને શિષ્ટાચારથી વિદ્યાર્થિનીઓની
સાથે વર્તવામાજ માફ શ્રેય હતુ એમ સમજીને હું તેમના તરફ એક
વડીલની માફક વર્તતો લડનમા તો વડીલ તરીકેનો જીરુસો હું જાળવી
શક્યો, પણ અહીં એ જીરુસો જરાક રૂબલિન થયો હું વર્તનમા તદ્દન
અવિચારી તો બન્યો નહીં, માફ જ્ઞાન મે તદ્દન ગુમાવી દીધુ નહીં,
કોઈ મારા કાર્ય માટે ઠપકો આપે એવી હેવાનિયત મે બતાવી નહીં
પણ મારા હૃદયને મે કોમળ લાગણીમા તરખોળ તો કરી દીધુ જ ! અહીં
જ્યારે આ શિષ્યા મારી પાસે બેસતી ત્યારે મારા હૃદયમા આનંદ ઉપ-
જતો પણ જ્યારે તે મારી પાસેથી જતી ત્યારે આસપાસ મને બહુ
ઉજળડ વેરાન જેવુ લાગતું તે જ્યારે જ્યારે પોષાક બદલતી ત્યારે માફ
ધ્યાન તે પોષાકના ફેરફારથી તરતજ ખેચાતુ તે મારી સાથે હાથ

મિલાવતી, મારી સાથે વાતો કરતી અને જ્યારે જ્યારે તેના અંગોને મારો સ્પર્શ થતો ત્યારે જીવનમાં એવી બીજી કોઈ પણ સ્ત્રીને મેં જોઈ નથી એવો અનુભવ મને થતો. શા માટે મારા હૃદયને ક્ષણે ક્ષણે મેં આ વિકારમાં વધારે ધસડાવા દીધું ? શા માટે પહેલીજ ક્ષણે મેં તેના ઉપર અકુશ ન રાખ્યો ? હાડનની મારી શિષ્યાઓ સાથે મેં જેવું અજગા-પણું રાખ્યું હતું તેવું અહીં રાખવાની સભાળ કેમ ન લીધી ? એનો ખુલાસો હું બીજા ક્રિયા શબ્દોમાં આપું ? એનો ખુલાસો સાદો અને સીધો છે એનો ખુલાસો એ છે કે હું તેને ચહાતો હતો.

અડવાડીઆ પસાર થયા અહીં આવ્યાને લગભગ બે માસ પૂર્ણ થઇને ત્રીજો ખેસવાની તૈયારીમાં હતો. જીવનની પ્રત્યેક ક્ષણ ધન્યાર્પણ ગણતો હું મારા દિવસો અહીં સુખમાં વીતાવતો હતો. ભૂતકાળની બધી વાતો હું ભૂલી ગયો હતો. ભવિષ્યના જરાક પણ વિચાર મારા મનમાં આવતા નહતા ધણીકવાર એકાન્તમાં આખો મીચીને જ્યારે હું ખેસતો ત્યારે મિસ ફેરલીની મનોરમ મૂર્તિ મારી સામે તરવરી રહેતી. તેના હૃદયના અદ્ભુત ગાનના સૂરમાં હું મારા સૂર નહીંન કરી દેતો. મને એ વખતે ખબર ન હતી કે, એમ કરવામાં હું એક નાશકારક ખડકને અથડાતો હતો. આખરે એક દિવસે મને અચાનક ચેતવણી મળી કે હું એક નાશકારક ખડકને અથડાઉં છું. મને તરતજ ભાન થયું કે મારા મનની નબળાઈ વધી જવા પામી છે. મારું હૃદય ચોક્કી ઉકડ્યું. મારી રીતમાતને હું ઠપકો આપવા લાગ્યો. મને એ ચેતવણી કેવી રીતે મળી ? એ બનાવ નીચે પ્રમાણે બન્યો -

એક રાત્રે હમેશના રિવાજ મુજબ અમે છૂટા પડ્યા. તે વખતે અથવા તે પહેલાં મેં કદી પણ તેની આગળ મારા મોથી એમ કહ્યું નહતું કે હું તને ચહાઉં છું. તે પોતે પણ કદી એના વિચારથી ચોક્કી નહતી અને હું જે રાત્રિની વાત કરું છું તે રાત્રે પણ એવી કંઈ લાગણી તેણે વ્યક્ત કરી નહતી-પણ બીજો દિવસે સહવારે જ્યારે અમે એક બીજાને મળ્યા ત્યારે તેની રીતમાતમાં મેં, હમેશ કરતા ઉદ્દા પ્રકાર-

તો ફેરફાર અચાનક જોયો આ ફેરફારમા જ બધી ચેતવણી હતી । તેણે મૂકટિતિથી, તદ્દન સાદી રીતે, અને તેજ સાથે માયાગુપ્તચાથી મને આ ચેતવણી આપીને ચેતાવ્યો

મે તેના હૃદયના અનરપટ ઉપર આધાત કરવા જેવા શબ્દો કદી પણ ઉચ્ચાયા નહતા પરંતુ તેનું સ્ત્રીહૃદય મારી લાગણીઓ પિઠાની ગયું હતું જે પથે પળતો હતો તે વાજાખી નહીં હોય, અથવા તો તે પથમા સરળતાના સયોગો નહીં હોય, એમ તેને લાગ્યું હોતું જોઈએ તેની રીતમાત્રના ફેરફારથી હું ચોકચો-હજી પણ ચોક છું, પણ એ વાત અહીં જણાવો દેવી જોઈએ કે, તેના હૃદયની લાગણીઓની આનાકાની પછી લાચારીથી તેણે પોતાની રીતમાત્રમા ફેરફાર કર્યો હોવો જોઈએ, એ મુદ્દો હું કળી ગયો

તેનું તે દિવસનું હસતું ફિડકું હતું તેની આખો સંકોચ સાથે તે બહુ થોડી થોડી વારે મારા તરફ ઢાળતી હતી એ આખોમા મને એક દેવીની આદરતા અને એક બાળકની નિર્દોષ મુઝવણીનો સાક્ષાત્કાર થતો હતો તેના હાથ જરાક વધારે દડા હતા તેના વદન ઉપર લગ્નની છાપ ચોખ્ખી દેખાતી હતી અને તેમા પણ વચ્ચે વચ્ચે સંકોચ અને મુઝવણીના જણાતા મિશ્રણથી હું સમજી ગયો કે, આ સ્થિતિ માટે તે પોતાના મનને જરૂર ઠપકો આપે છે, એટલુંજ નહીં પણ તેના મનમા બયની આછી લાગણી જે ઉદ્ભવી છે આ બધો ફેરફાર એક જ રાતમા શાથી થયો હશે ? શું તે એક શ્રીમત કુટુંબની છે અને હું મધ્યમ સ્થિતિનો માણસ છું તેથી પ્રેમમંદિરમા પ્રવેશવાના દરવાજા મારા માટે બંધ હશે ?

મારી શકાઓ અને ગુચવણનો તોડ લાવવા માટે મે મિસ હોલ્કોબના ચહેરા તરફ જોયું હતું તરતજ કળી ગયો કે મિસ ફેરફારની રીતમાત્રમા જે ફેરફાર થયો હતો તેની અસર તેની સાવકી બહેનમા પણ થઈ હતી મિસ હોલ્કોબે મને કાઠ કહ્યું તો નહીં, પણ જાણે મને ઠપકો આપતી હોય એમ હરખડી તે મારા તરફ તીક્ષ્ણ

નજરે જોયા કરતી કોઇ વાર તેની નજરમા કોઇ જણાતો, કોઈવાર બયા-
નકતા દેખાતી અને કોઇ વાર તદ્દન શાન્તિ અને બેદરકારી જણાતા હું
મૂર્ખ નહતો હું સમજી ચૂક્યો કે, અમારા પ્રેમમા અતરાય રૂપ થઇ
પડે એવો કાઈ પણ અગમ્ય અને અકથ્ય સયોગ અસ્તિત્વ ધરાવે છે

પરસ્પર સંકોચ અને અતડાપણાનુ આ મૂળ નાટક લગભગ એક
અઠવાડીક આગળ એ દરમ્યાન મને પસ્તાવો થયો કે, શા માટે મે
હા ડનમાની મારી બીજી શિષ્યાઓની માફક અહીં પણ સયમધતિ રાખી
ન હતી ? મારા પ્રેમના કુદરતીપણા માટે ધણીવાર હું કારણો પણ
ઉપજાવી કાઢતો અને મનમા જ વિચાર કરતો કે, મે કપકાપાત થવા
જેવું કર્યું છે શું ?

જે પ્રેમપ્રવાહ ખડક સાથે અથડાઇને પાછો પડે તેના વમજોમા
રહેતું, અતિ દુઃખદાયક છે મારી સ્થિતિ આવી દુઃખદાયક થઈ પડી એક
વાર મને એટલી બધી લાગણી થઈ આવી કે, અહીંથી એકદમ જતા
રહેતું અને હમેશાને માટે આ સ્થાન અને તેના સસ્મરણો ભૂલી જવા
બહેતર છે, પણ કોણ જાણે શાથી એમ કરવાની મારી હિંમત ચાલી નહી

હું લાચાર હતો, મારૂ માનભંગ થયું હતું અને મારૂ હૃદય બહુ
દુઃખનો અનુભવ કરતું હતું આ હાલતમાંથી મારો છૂટકારો કોણ કરશે ?

આખરે મિસ હોલ્કોએ મારા હૃદય ઉપર પોતાની કડરી અને
ઝોખ્ખી વાણીથી સખ્તમા સખ્ત જખ્ખ કરીને આ સ્થાનમાંથી મારો છૂટકારો
કર્યો એક અઠવાડીયા સુધી અમારા વચ્ચે અતડાપણું શા કારણે રહ્યું,
મિસ ફેરલી અને મારા વચ્ચે પ્રેમનો પ્રવાહ અસ્ખલિતપણે વહેવરાવવા
દેવામા વાધારૂપ શા કારણે હતા-એ બંન્નું મિસ હોલ્કોએ મને કહ્યું
ખરા કારણો જાણ્યા પછી, માત્ર મિસ હોલ્કોમની કડવાશ અને કડકાઇ
સાથે રહેલી એક જાતની શુદ્ધ પ્રકારની માયાનુતાથી જ મારૂ અતકરણ
જખ્ખ સહન કરી શક્યું લિમરિજ બનનમા જે બનાવો હવે પછી
બનનાર હતા તે જોતા, મિસ ફેરલી અને મિમ હોલ્કોબમા દેખાયેલા
ફેરફાર વાજખી હતા એ બનાવોને લીધે મારો પ્રેમ અસ્થાને હતો

(૭૫)

ખરેખર! આ વાત લખતા મારૂ કાળજી કપાઇ જાય છે, પણ તે લખ્યા સિવાય છૂટકો નથી મિમ હોદ્કોમે મને શુ કહ્યું અને કેવી રીતે કહ્યું એની હકિકત આગામી પરિચ્છેદમાં લખુ છું

પરિચ્છેદ ૧૧.

વહાલમાં વિમ્ન !

કબરવેડમાં મને આન્યાને લગભગ પોણા ત્રણ મહિના વીતી ચૂક્યા હતા ત્રીજા મહિનાના છેલ્લા અઠવાડીયામાં ગુરુવારને દિવસે સહવારે હમેશના રિવાજ મુજબ જ્યારે હું નવ વાગે નાસ્તાના ઓરડામાં ગયો ત્યારે માત્ર મિમિસ વેસે ત્યા બેઠેલી હતી આજ સુધી કદી પણ મિસ હોદ્કોમ મારા કરતા આ ઓરડામાં મોડી આવી નહતી તેથી હું તેની ગેરહાજરીથી ચિતાતુર બન્યો.

મિસ ફેરલી આ વખતે બગીચામાં હતી હું બારી આગળ ગયો ત્યારે તેણે મને દીડો અને નમન કર્યું પરંતુ તે ઓરડામાં આવી નહી, તેણે મને કાઠ કહ્યું નહી અથવા તો મે તેને કાઠ પૂછ્યું નહી એમ છતાં એક બીજાને જોઇને અમને જરાક ગભરાટની લાગણી ઉપજી હતી મારી જગ્યાએ જઇને બેઠો અને મિસ ફેરલી બગીચામાં જ રહી

આશરે પાંચેક ક્ષણ વીત્યા બાદ મિસ હોદ્કોમ આવી પહોચી. તેના ચહેરા ઉપરથી હું સમજી ગયો કે, તેને કોઇ જરૂરી કામ માટે મોડું થયું હતું તે પોતાની ખુરશી ઉપર બેસતા બોલી “ મિ. ફેરલીએ મને ધર સબધી એક અગત્યની બાબતમાં વાતચીત કરવા રોકી હતી તેથી મને જરાક મોડું થઇ ગયું ”

આ વખતે મિસ ફેરલી બગીચામાંથી અદર આવી હમેશના રિવાજ મુજબ તેણે મારી સાથે હાથ મેળવ્યો પણ મારા તરફ તેણે હમેશ મુજબ પોતાની આખો ઢાળી નહીં ! તેનો હાથ હમેશ કરતા આજે

વધારે ઠડો હતો ! મિસિસ વેસે સાથે જ્યારે તેણે હાથ મેળવ્યો ત્યારે તેને પણ તે વધારે ઠડો લાગ્યો પણ તે વૃદ્ધ સ્ત્રીએ એ માટે કારણ ઉપજાવીને કહ્યું “ તારો હાથ મને ઠડો લાગે છે તેનું કારણ હવાનો ફેરફાર હોય એમ જણાય છે શિયાળો ખેસવાની તૈયારીમાં છે માટે તબિયતની સભાળ રાખજે ”

ખરેખર ! મારા હૃદયમાં તો શિયાળો ખેસી ચૂક્યો હતો ! કદાચ મિસ ફેરલીના હૃદયમાં પણ તેમજ થયું હશે !

આજનો નાસ્તો કરતી વખતે અમારી વચ્ચે કાંઈ વાતચીત થઈ નહીં બહુજ ટૂંક વખતમાં અમે નાસ્તો કરી રહ્યા હરોજ આ ટેબલ ઉપર અમારી વચ્ચે છેલ્લા ત્રણ માસથી હમેશા આનંદ અને ઉદાસમાં જ વાતચીત થતી આજે વાતચીત થઈ નહીં તેથી મિસ ફેરલીનું મોં ઉદાસ અને ધ્યાનનક દેખાતું હતું કેટલીક વારે જાણે આનાકાતી અને સયમ પછી બોલવાનો ઠરાવ કર્યો હોય તેમ, મિસ હોલ્કોએ વિચિત્ર રીતે કહ્યું “ લૅડી ! કાકાને હમણા જ હું મળી આવી છું તેમણે જણાવ્યું છે કે, પેલો ઓરડો તૈયાર કરી રાખવો જોઈએ મેં તને કહ્યું હતું તે પ્રમાણે તેમણે ખીજી બાબતોમાં હા પાડી છે દિવસ સોમવાર ઠર્યો છે— મંગળવાર નહીં ”

મિસ હોલ્કોએ, આ બધું કહેતી હતી તે વખતે મિસ ફેરલી નીચું જોઈ રહી હતી તે પોતાની આગળીઓથી ટેબલ ઉપર પાથરેલા કપડાંની કરોચળીઓ વાળતી હતી તેના ગાલ અને હોઠ અત્યારે ફિક્કા પડી ગયા હતા, તેના હોઠ ધ્રુજતા હતા મેં એકલાએ જ તેની આ સ્થિતિ જોઈ નહોતી મિસ હોલ્કોએ પણ જોઈ હતી અને તેથી કાંઈ વધુ શ્વાનિ ભરેલી સ્થિતિ અટકાવવા સાર તે પોતાની ખુરશી ઉપરથી ઉઠી. મિસિસ વેસે અને મિસ ફેરલી પણ તરતજ ઉઠીને જતા રહ્યા મિસ ફેરલીની માયાળુ ભુરી આંખોમાં અત્યારે લાચારીની લાગણી જણાતી હતી મારા હૃદયમાં જાણે જન્મ પડ્યો હોય એવું દુઃખ ઉત્પન્ન થયું. મને લાગ્યું કે, હવે જરૂર મારી અને તેની મુલાકાતોનો અત આવશે.

થોડી વારે હું પણ મારી ખુરશીમાંથી ઉઠીને બગીચામાં ગયો. બહાર નીકળીને મેં જમવાના ચોરસ તરફ નજર કરી તો તેની બારીમાં મિસ હોલ્કોબ, પોતાના હાથમાં ટોપી અને ચાલ લખતે મારા તરફ ટગર ટગર નિહાળી રહેલી મેં જોઈ તેણે ત્યાંથી જ મને પૂછ્યું “તમને જરા પુરસદ છે ?”

મેં જવાબ દીધો “ હા તમારે માટે મને કોઈ પણ વખતે પુરસદ છે જ, મિસ હોલ્કોબ !”

“ ઉભા રહો હું આવું છું મારે તમને ખાનગીમાં કાઢક કહેવાનું છે ”

આમ કહીને તે બહાર આવી અને અમે બન્ને સાથે સાથે ચાલવા માડતા હતા તેવામાં માળીના છોકરાએ આવીને મિસ હોલ્કોબના હાથમાં એક કાગળ મૂક્યો

તે બોલી “ આ કાગળ મારો છે ?”

“ ના મિસ ફ્રેલીને આપવાનો છે ”

મિસ હોલ્કોબે તેના ઉપરનું શરનામું વાંચ્યું અને કહ્યું “ અક્ષર વિચિત્ર જણાય છે કોણે આ કાગળ લખ્યો હશે ? એ છોકરા, આ કાગળ તને કોણે આપ્યો ?”

તે છોકરાએ જવાબ દીધો “ એક બાઈએ ”

“ તે કોણ હતી ?”

“ એક બુઢી હતી ”

“ બુઢી ! તું એને ઓળખે છે ?”

“ બિલકુલ નહીં. મેં તો સ્વપનામાં પણ એવી બુઢી જોઈ નથી ”

“ તે બહાર ઉભેલી છે કે ?”

“ ના, તે તો તરત જ જતી રહી ”

“ અજબ થવા જેવું જ ને ?” મિસ હોલ્કોબે કહ્યું “ પણ મને લાગે છે કે, કાઢક નાણાની મદદ માટે આ કાગળ લખવામાં આવ્યો હશે ” તે છોકરાને નેણે કહ્યું “ અદર જઈને નોકરને આ કાગળ આપ

તે મિસ ફ્રેસ્લીને પહોંચાડશે ” કાગળ તે છોકરાને પાછો આપીને તેણે મને કહ્યું “ મિ હાર્ટરાઈટ ! તમને વાધો ન હોય તો, હવે ચાલો ”

અમે ચાલતા ચાલતા લતાકુજ આગળ જઈ પહોંચ્યા અત્યાર સુધી અમે બંને ચૂપ જ હતા, લતાકુજમા પ્રવેશ કરતા તે બોલી ‘ હવે અહીં આપણે એકલા જ છીએ ”

તે થુ કહેવાની હતી તેની કંપના મે ક્યારની કરી લીધી હતી અમે બંને સામસામા બે બાક ઉપર બેઠા એટલે તેણે કહેવા માંડ્યું

“ મિ. હાર્ટરાઈટ ! ખુલ્લા દિલથી કેટલીક વાતો કહેવા માટે મે તમને અહીં એકાન્તમા બોલાવ્યા છે લાખા લાખા શબ્દો ગોઠવીને બોલવાની મને આદત નથી ખોટી વાતો હું કદી કહેતી નથી, પણ હમેશા મને જે લાગે છે તે હું સૌ કોઈને મોઢામોઢ માફ સાફ કહી દઉં છું વાર શરૂઆતમા મારે કહી દેવું જોઈએ કે, તમે આ મકાનમા આજ સુધી રહ્યા તે દરમ્યાન એક નિર્ભય મનના મિત્ર તરીકે તમે મને લાખા છો હાં ડનના એકાન્ત રસ્તામા તમને મળેલી બટકતી સ્ત્રીના વિચિત્ર સંયોગો વિષે તમે મને વાત કરી ચારથી તમારા તરફ મારી રહેલ બરેલી લાગણીઓ દોરવાઈ છે તમે નામ કામ જાણ્યા વિના તે બાઈને જવા દીધી એ ડહાપણનું કામ કર્યું નહોતું પરંતુ તમે એકફરે સયમ બતાવ્યો હતો, ગૃહસ્થાઈ બતાવી હતી અને માનવહૃદયમા રહેલી દયાનો સાક્ષાત્કાર કરાવ્યો હતો તમે હમેશા સારા કામો જ કરશો એવો અભિપ્રાય, એ વાત જાણ્યા પછી મે તમારા વિષે બાંધ્યો છે અને મને એ કહેતા આનંદ ઉપજે છે કે, મારો અભિપ્રાય ઉઠટાની નાખવા જેવું તમે કશું જ કર્યું નથી ”

અહીં તે અટકી ગઈ—પણ તેજ વખતે તેણે હાથથી ધસારો કરીને પોતાને કાઢી જવાખ જોઈતો નથી એમ જણાવ્યું પછી તે બોલી “ હું તમારી હિતેચ્છુ છું. અને તેથી મારે તમને બહુજ ચોખ્ખા શબ્દોમા કહી દેવું જોઈએ કે, કોઈની પણ મદદ વિના, કોઈના તરફની

કાઈ ઈશ્વારત કે સૂચના વિના મે તમારી એક ખાનગી વાત શેષી કાઢી છે મિ. હુર્ટરાઈટ ? તમે અવિચારીપણે અને તમારા મનને કમજો રાખ્યા વિના મારી બહેન લોગને ચઢાવા માડી છે તમારો તેના તરફનો પ્રેમ ગભીર અને સહૃદયી છે હું તમારી પાસેથી એ વાત કમુલ કરાવવા માગતી નથી મારે એ માટે કાઈજ કારણો સાબળવાની જરૂર નથી કેમકે હું જાણુ છું કે, તમે પ્રમાણિક માણસ છો હું તમને ઠપકો પણ આપતી નથી પરંતુ એક વ્યર્થ પ્રયામ કરવા માટે હું તમારી દયા ખાઉ છું તમારૂં હૃદય તમે એક નિર્થક પ્રેમના ક્ષણમાં ફસાવી દીધું છે તમે કોઈ અનર્થ કર્યો છે, એમ હું કહેતી નથી ગૃહસ્થાઈની હદ તમે ઓળંગી નથી—તમે મારી બહેનને એકાન્તમાં કદી ચોરીદૂધીથી તમારા અત કરણની વાતનો એક શબ્દ સુદ્ધાત કહ્યો નથી, એ હું જાણુ છું પણ હું કહીશ કે, તમે મનની નમજાઈ બતાવવા માટે ગુન્હેગાર છો તમારૂં પોતાનું હિત સાધવામાં બેદરકારી બતાવવા માટે ગુન્હેગાર છો, આ સિવાય તમે કોઈ બીજો ગુન્હો કર્યો નથી જો તમે વિનય વિવેકની હદ ઓળંગી ગયા હોત તો હું તરતજ તમને અહીંથી રજા આપી દેત—એમાં હું કોઈની પણ સલાહ લેવા જત નહીં પણ તમે માત્ર મનમાજ પ્રેમ ઉત્પન્ન કર્યો છે. તેથી તમારા આટલા વર્ષોનો અને તમારી સ્થિતિની કમનસીબીનો હું વાક કાઢુ છું હું તમારો વાક કાઢતી નથી મારી સાથે હાથ મેળવો—મે તમને દુ ખ ઉપજાવ્યું છે, પણ હજી તમને વધુ દુ ખ થાય, એવું કાંઈક કહેવાનું બાકી છે તે કહ્યા સિવાય છૂટકો નથી દરમ્યાન તમારી શુભેચ્છક, મેરીઅન હોલ્કોમ સાથે, પહેલા હાથ મેળવી ર્યો

તેના કડકપણા સાથે માયાળુપણાનું અજળ મિશ્રણ જોઈને હું છક્ક થયો તેણે મારો હાથ પકડીને હવાળ્યો તે વખતે મારી આખો ઝાંખી પડી ગઈ મે તેનો આભાર માનવા પ્રયાસ કર્યો પણ મારા મો માથી એકકે શબ્દ બહાર નીકળી શક્યો નહોતો

તેણે વળી પાછું કહેવા માડ્યું “ મારૂં કહેવું ધ્યાન દેઈને સાંભળજો.

સાસારિક ઉચ્ચ નીચા દરજ્જાનો અહીં સવાલ નથી પણ સંજોગોનો સવાલ છે મારી સાથે એકજ મકાનમાં મિત્ર તરીકે વસનાર એક સંજોગને સાસારિક ઉચ્ચ-નીચ દરજ્જા વિષે કડવા શબ્દો કહીને દુખ ઉપજાવવાની કઠોર પદ્ધતિ મારે ગ્રહણ કરવાની નથી એટલું સારું છે, પણ આરીક અને અગત્યના સંજોગો જોતા, મિ. હાર્ટરાઇટ, વધુ નુકશાન થતું અટકાવવા માટે તમારે જેમ અને તેમ જલ્દીથી લિમિટ-ભવન તણ જવું જોઈએ મારી ફરજ છે કે, મારે તમને એમજ કહેવું જોઈએ કદાચ તમે ઈચ્છાડના સૌથી વધુ ખાનદાન અને સૌથી વધુ ધનવાન કુટુંબના હોત તોપણ અત્યારે અમુક સંજોગોને લીધે મેં તમને આમ જ કહ્યું હોત તમે ચિત્રકલાના શિક્ષક છો તેથી જ નહીં પણ હોંારા ફેરલીનું સગપણ થઈ ચૂકેલું છે તેથી તમારે અહીંથી જવું જ જોઈએ ”

છેલ્લા વાક્યે બહુકની ગોળીની માફક મારા હૃદયને વીંધી નાખ્યું મારા ગાત્ર ઠડાગાર બની ગયા હું એક શબ્દ પણ બોલી શક્યો નહીં હું લગભગ પણ હાલી શક્યો નહીં પાનખર ઝડતુના પવનના સુસવાટથી ઝડ ઉપર ખરી પડતા પાદડા જ્યારે મારા પગ આગળ આવીને પડ્યા ત્યારે તે તદ્દન ઠડા લાગ્યા મારી બધી આશાઓ ચુરો થઈ ગઈ જેને હું અતકરણથી ચાહતો હતો તેનું સગપણ થઈ ચૂકેલું છે ! આ શબ્દોએ મારા હૃદયને ખળભળાવી મૂક્યું શું જેની સાથે તેનું સગપણ થયું છે તેને તે મારી પેઠે જ ચાહતી હતી ? નહીં-એક તલભાર પણ નહીં ! તે તેને નહીં જ ચાહતી હોય

હું આ પ્રમાણે વિચારોમાં હતો તેવામાં મિસ હોલ્ડાઇ બોલી ‘તમારો પ્રેમ દારીદ્ર આજગ્યાએ જ દારીદ્રો તે અહીં ઉત્પન્ન થયો હતો અને તેનો અહીં જ નાશ થવો જોઈએ એક મર્દની માફક દૃઢતાથી તેનો નાશ કરો એક સ્ત્રીની માફક દોળાયલા દૂધ ઉપર રફન કરવું નક્કી છે.” તે બહુજ જીવસાથી અને બહુ જ તીવ્રતાથી બોલતી હતી મારા તરફ તે સંખ્તાપૂર્ણ જોઈ રહી હતી હા ! તેને મારા હૃદયના જખમની ક્યા ખબર હતી ? પ્રેમ ! પ્રેમ ! ! પ્રેમની લાગણી એ શી ચીજ હોય છે એની

તેને ક્યા મુદ્દને ખબર હતી? પ્રેમના પથથી અજાણી આ કુમારિકાને એ બાબતની શી ગતાગમ હોય કે, પ્રેમ દાટી દેવાનું કહેવું સહેલું છે, પણ તેમ કરવું મુશ્કેલ છે । પણ ખરે જ ! મારે તેના કહેવા પ્રમાણે બહારથી તો શાન્તિ બતાવવી જ જોઈએ મારા હૃદયમાં આહે તેટલું દુઃખ હોય તોપણ તેને બહાર વ્યક્ત કયાંથી હવે કશું જ સરે તેમ નથી મે બની શકે તેવી રીતે બહારથી શાન્ત દેખાવ કરવા યત્ન કર્યો

“ તમે સ્વસ્થ થયા ? ”

“ મિસ હોલ્કોબ, હું સ્વસ્થ છું—તમારી અને તેની માફી માગુ છું—તમારી સલાહ પ્રમાણે આલવા હું તૈયાર છું મારા પ્રત્યે તમે બતાવેલી સનુકાઈનો બદલો તમે કહો તેવી રીતે વાળવા હું તૈયાર છું ”

મિસ હોલ્કોબ બોલી “ તમારા આ શબ્દો સામળીને હું ખુશ થાઉં છું મિ. હાર્ટરાઈટ ! દર્દ સહન કરવું એના જેવી ચૌર મઝા બીજા કશામાં નથી તમારે લીધે મારી બહેનની કેવી વિહ્વળ દશા ચર્ચ ગઈ છે, એનો વિચાર કરીને તમારા પોતાના હિત ખાતર તથા તેના હિત ખાતર તમારે હવે અહીંથી જવું જ જોઈએ તમારી હાજરીથી અત્યારે તો કાંઈ અનર્થ થયો નથી પણ કદાચ તે થાય અને પરિણામે મારી બહેન મિચારી અત્યંત દુઃખી બની જાય મારી પોતાની જિંદગી કરતા હું તેને વધારે ચાહું છું તેના શુદ્ધ, ઉદાત્ત અને સરળ સ્વભાવથી હું પુરેપુરી વાકેફ છું તેનું સગપણ આજકાલનું થયલું નથી એ સગપણને વફાદાર રહેવા તે બધાયલી છે પણ તમારા આગમન પછી તે બેવફા બનવા માડેલી છે લાચારીથી તે એમ કરે છે, એ તે સમજે છે એમ પણ મે જોયું છે પોતાના મનને તે ઠપકો આપે છે, એ પણ હું જાણું છું પરંતુ એ સ્થિતિમાંથી તેને મુક્ત કરવી અને લગ્નસબંધનો પવિત્ર કરાર તે પાળે એમ કરવું, એ મારી ફરજ છે મિ હાર્ટરાઈટ ! તેના સગપણનો કરાર પ્રેમનો કરાર નથી પણ ખાનદાનીનો—કુટુંબના માનનો અને કુટુંબની આબરૂનો કરાર છે તેના પિતાએ પોતાની મરણપથારી ઉપર તે આજથી બે વર્ષ ઉપર કરી આપેલો છે હોંસાએ જોકે તે

તરફ પસદગી બતાવી નથી તોપણ તેણે નાપસદગી પણ બતાવી નથી તેણે તે કરાર પાળવાની પોતાની ફરજ સ્વીકારી છે તમે અહીં આવ્યા તે પહેલાં તે આ ફરજમાં વિશ્વાસ રાખીને અનેક સ્ત્રીઓની માફક જેની સાથે તેના લગ્ન, કુટુંબની આબરૂને ખાતર કરવામાં આવે તેની સાથે લગ્ન કરવા રાજી હતી તેના કરી ચૂકેલા વરને તે ધિક્કારતી નહોતી આથી કદાચ લગ્ન પછી તે તેને ચહાતા શીખી હોત પણ મારે કહેવું જોઈએ કે, તમારા આવવા પછી તેની હાલત કેવી બની ચૂકેલી છે, એનું વર્ણન હું લાખા લાખા વાક્યોમાં આપવા ચહાતી નથી માત્ર એ ટલુ જ કહીશ કે તેના હૃદયની શાંતિ ઉડી ગઈ છે—તેનો મનોપ નાશ પામ્યો છે—તે નવા વિચારો અને નવી લાગણીઓ અનુભવવા લાગી છે એ બધું ગેરવાજબી છે એ બધાના મૂળ વધારે ઉંડા જાય નહીં તે પહેલાં નવી લાગણીઓ છેદી નાખવી જોઈએ મિ. હાર્ટરાઈટ ! હું મારી ફરજ જ બજાવું છું તમારી ગેરહાજરીમાં હું એ નવી લાગણીઓ છેદવાનું કામ સારી રીતે કરી શકીશ કરારની પવિત્રતા જાળવવી એ જેમ મારી ફરજ છે તેમ તેની યે ફરજ છે અને હું કહીશ કે, જે તમે એક ગૃહસ્થ હો, આબરૂદાર અને ખાનદાન હો તો તમારી પણ ફરજ છે કે તમારી શિષ્યાને કરારની પવિત્રતા જાળવનારી બનાવવી જોઈએ આથી તમે તેને ભૂલી જાઓ તમે તમારો પ્રેમભાવ અહીં જ દાટી દો અને અમને તણ જાઓ તમે દયાળુ છો, એ હું જાણું છું લાડનના રસ્તામાં મળેલી ભટકતી સ્ત્રી ઉપર તમે દયા કરેલી છે તો પછી આ એક કુળવાન સ્ત્રી ઉપર પણ તમે દયા નહીં કરો ? મને આશા છે કે, મારી આ વિનંતિ ફેકટ નીવડશે નહીં ”

લાડનના રસ્તાવાળી ભટકતી ભેદી ભામિની ! અત્યાર સુધી મારા મનમાં તેના વિષે કાંઈ વિચાર ઉપજ્યા નહતા પણ હવે તેની આકૃતિ મારા મનમાં ગુચવણુભરેલી રીતે તરવરી રહી મિસ ફેગલી સબધી વાતચીત કરતા કરતા એ ભટકતી સ્ત્રીનો ઇશારો પણ કર્યા સિવાય શું ચાલી શકે તેમ નહોતું ? એ બન્નેનો એક સાથે વિચાર કરવાનું દુર્ભાગી

કામ મને શા માટે સોપવામા આવ્યું ?

મે કહ્યું “ મારી નોકરીની મુદત હજી બાકી છે હું તે આખી મુદત સુધી નોકરી કરવા બંધાયેલો છું છતાં અધવચ્ચથી મારે જવું જોઈએ તો કહો, મિ. ફ્રેલીને હું કિયું કારણ આપીને અહીંથી છૂટો થાઉં ? જે કારણ હું રજા કરું તે સ્વીકારાયા બાદ અને મને છૂટો કરવામા આવ્યા બાદ મારે ક્યારે જવું, એ પણ કહો તમારી મલાહને અનુસરવાનું હું વચન આપું છું ”

“ જેમ અને તેમ તમારે તત્કાળ અહીંથી જવું જોઈએ હવે બિલ્કુલ વખત નથી તમે સાબળ્યું હશે કે, મે સોમવારનો દિવસ કહ્યો છે સોમવારે તે ગૃહસ્થ આવનાર છે ”

“ તો હું આજે જ અહીંથી જવા માગું છું હું વહેવો જાઉં, એજ દીક થઈ પડશે ”

“ ના આજે જ નહીં તમારે મુદતબંધીમાંથી છૂટા થવા માટે મિ. ફ્રેલીને એમ જણાવવું જોઈશે કે, કોઈ નહીં ધારેલી જરૂરને લીધે તમારે લાડન જવું જોઈએ આવતી કાલે ટપાલના કાગળો આવે ત્યાં સુધી તમે થોભી જાઓ અને ટપાલમા આવેલા એકાદ કાગળથી તમને લાડનમા તાકીદથી બોલાવેલા છે, એમ મિ. ફ્રેલીને જાહેર કરીને તમે છૂટા થવાનો આગ્રહ કરજો આવી છેતરપીંડી કરવી, એ નીતિની નજરે ગેરવાજબી છે પણ એક સારા ઉદ્દેશને ખાતર તેમ કર્યા વિના છૂટકો નથી આવતી કાલે એટલે શુક્રવારે સહવારે સહવારની ટપાલ આવ્યા પછી તમે મિ. ફ્રેલીને મળજો તમારું બધું બાકી રહેલું કામ તે દરમિયાન પુરું કરજો કેમ કે તમને સોંપાયેલું કામ પુરું કરેલું જોઈને મિ. ફ્રેલી વધારે ગુસ્સે થતાં અટકી જશે તમને રજા મળે તે પછી તમે શનીવારે અહીંથી વદાય થજો ”

તે આ પ્રમાણે બોલી રહી એટલામા લતાકુજ બહાર કોઈકના પગલા સંભળાયા એ કોણુ હશે ? શું મિસ ફ્રેલી આવતી હશે ? જે અત્યારે તે આવી ચઢે તો મારી શી હાલત થાય ? આવા વિચાર મને

ઉપજ્યા, પણ લતાકુજમા દાખલ થનાર એક દાસી હતી એ જોઇને મે
છૂટકારાનો શ્વાસ લીધો.

તે દાસી ગભરાયલી જણાતી હતી તેણે કહ્યું “ એમ ખાનગી
વાન કહેવાની છે, મિસ ! ” તે બંને જણ બહાર ગયા.

હું એકલો પડ્યો મને હવે મારા ઘરના, મારી માતાના, મારી
બહેનના અને લડનના ઓળખીતાઓના વિચાર આવ્યા હવે મારે એ
બધા પાસે જવું પડશે. પણ એજ વખતે મને એની કેથેરિક સાભરી
આવી તે મને લડનમા મળી ત્યારનો આખો દેખાવ મને યાદ આવ્યો
અત્યારે મને તે શાથી યાદ આવી ? લડન ! લડન ! તે લડનમા પોતાની
એક ઓળખીતી બાઈ ને ત્યા “ ટોટરહામ સ્ટ્રીટ ” તરફ ગઈ હતી હું
પણ લડન જનાર હતો કદાચ લડનમા મારો ને તેનો ફરીથી ભેટા
થાય હું તેના વિષે વિચાર કરવા ધારતો નહતો તોપણ મારૂં મન તેના
જ વિચારોમા ધસડાતું ચાલ્યું ! હું ન સમજી શક્યો કે, મને અત્યારે
શા માટે તેનાજ વિચારો આવતા હતા ?

ચોડીક ક્ષણ પછી મિસ હોલ્કોબ પાછી આવી તે પણ ગભરા-
યલી જણાતી હતી પણ મને તો તેણે મઝકમપણાથી કહ્યું “ મિ.
હાર્ટરફિટ ! આપણે હવે અધુ નક્કી કરી દીધું છે મિત્રો તરીકે આપણે
બંને એક બીજાના મન પારખી શક્યા છીએ બધા ખુલાસા થઈ
ચૂક્યા છે હું ધાર છું કે, હવે કાઈ કહેવાનું બાકી રહેતું નથી મારે હવે
જવું જોઈએ ખરૂં કહું તો, લૉરા સબધી અત્યારે એક ચિતાતુર સમા-
ચાર મળ્યા છે, તેથી મારે તેની પાસે જવું જ જોઈએ પેલી નોકરડી
કહી ગઈ કે, પેલો કાગળ વાંચ્યા પછી લૉરા ગભરાઈ ગઈ છે—અસ્વસ્થ
બની ગઈ છે કાગળમા કોણ જાણે એવું થું હશે ? હું તપાસ કરું છું
દરમ્યાન તમને આપેલી સૂચનાઓ પ્રમાણે તમારો કાર્યક્રમ ધડી રાખજો ”

અમે બંને લતાકુજમાથી બહાર નીકળ્યા મિસ હોલ્કોબે મને
કહ્યું કે, બધા ખુલાસા કરી લીધા છે પણ મને બધા ખુલાસા થયલા
લાગ્યા નહીં મિસ ફેરલીનું સગપણ કોઈક બીજાની સાથે થયું છે, એ

ખપ્પર જાણ્યા પછી મને એ બીજો કોણ છે તે જાણવાની જીજ્ઞાસા થઈ હતી મિસ હોલ્કોમ્બે તેના વિષે કાંઈ ખુલાસો કર્યો નહતો. આથી જ ખુલાસા બાકી હતા એમ મને લાગ્યું. અમે બન્ને મકાન તરફ જતા હતા તે દરમિયાન મેં મિસ હોલ્કોમ્બને પૂછ્યું “ મિસ હોલ્કોમ્બ ! તમે અલ્બાર સુધી મારા તરફ મમતા બતાવી છે અને મેં તમારી મરજી પ્રમાણે વર્તવાની કબૂલાત આપેલી છે, એ જાણેતા, મને એક વાતનો ખુલાસો કરી શકશો ? મિસ ફેરલીનું મગપણ જે ગૃહસ્થ સાથે થયું છે તેઓ કોણ છે ? ” હૈન્ડ્રુ વાક્ય મેં તુટક તુટક સ્વરે અને આનાકાની માથે પૂછ્યું.

તેણે કહ્યું “ તેઓ હેપ્શાપરના એક શ્રીમત ગૃહસ્થ છે ”

હેપ્શાયર ! એની કેથેરિકની જન્મભૂમિ ! ફરીથી મને સંકેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી યાદ આવી ! આજ હરધડીએ મને એ સ્ત્રી કેમ યાદ આવ્યા કરતી હતી ?

‘ એ ગૃહસ્થનું નામ ? ’

“ સર પર્સિવલ ઝ્લાઇડ ”

સર !—સર પર્સિવલ !—અહોં પાછું મને યાદ આવ્યું કે, એની એ મને બેરોનેટના દરજ્જાના માણસોના નામ પૂછ્યા હતા એ પ્રશ્નો વખતે તે કેટલી બધી શકાશીલ જણાતી હતી, એ પણ મને યાદ આવ્યું હતું એકાએક ઉભો રહી ગયો અને મિસ હોલ્કોમ્બ તરફ જોવા લાગ્યો.

“ સર પર્સિવલ ઝ્લાઇડ ” જાણે તેનો પહેલો જવાબ મેં સાંભળ્યો ન હોય એમ માની લઈને તેણે ફરીથી એ નામ કહ્યું.

ઉચ્ચેરાયલી હાલતમાં મેં પૂછ્યું —

“ નાઈટ કે બેરોનેટ ? ”

તે એક ક્ષણ થોભી ગઈ અને તદ્દન બેદરકારીભરેલી શાંતિથી બોલી.

“ અલબત્ત, બેરોનેટ ! ”

પરિચ્છેદ. ૧૨.

નનામો કાગળ !

અમે એક પણ શબ્દ બોલ્યા વિના ધરમા ગયા મિરા હોદ્કોળ પોતાની સાવકી બહેનના ઓરડામા ગઇ અને હું મારા ઓરડામા ગયો હું એકલો પડ્યો એટલે જે વિચારો અત્યાર સુધી મારા મનમા ઉપજ્યા નહોતા અને જે વિચારો હું ન સહન કરી શકું એવી મારી હાલતના કારણે રૂપ બન્યા હતા તે વિચારોમા હું તક્લીન થયો.

મિસ ફેરલીનું સગપણ થઈ ચૂકેલું છે તેનો બવિધ્યનો ભરથાર સર પર્સિવલ પ્લાઇડ છે તે બેરોનટ છે અને હેપ્થાયરમા મિલ્કત ધરાવે છે.

ઈંગ્લાંડમા મેકડો બેરોનેટા છે અને હેપ્થાયરમા કેટલાયે ડઝન મિલ્કતદારો હશે સાબિતીના સામાન્ય નિયમો પ્રમાણે અનુમાન દોરતા, મને લાગ્યું કે, સફેદ વસ્ત્રોવાળી સ્ત્રીએ જે શકારૂપદ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા હતા તેમની સાથે સર પર્સિવલનો સબધ યોગ્યો નિરર્થક છે કદાચ હેપ્થાયરનો કોઇ બીજો બેરોનેટ તેના દુખના કારણે રૂપ હોઇ શકે પરંતુ તેમ છતાં મને સર પર્સિવલ ઉપર જ શક આપ્યો આનું કારણ શું હશે? કદાચ એ હોઇ શકે કે, એની અને મિસ ફેરલીનો પૂર્વકાળનો આછો સબધ હમણાં મારા મનમા તરવરી રહ્યો હતો અને મિસ ફેરલીનો સબધ સર પર્સિવલ સાથે હમણાં માનુષ પડ્યો તેથી એનીનો પણ સર પર્સિવલ સાથે સબધ હોઇ શકે ખરી વાત શી હતી, એ શોધી કાઢવું અશક્ય હતું આ તો માત્ર ઉડતું અનુમાન હતું પ્રથમદર્શનિક શકા હતી મિસ હોદ્કોળે મને લતાકુળ માથી ધર તરફ આવતા બાગમા જે ખખર આપી હતી તે જણ્યા પછી મારા ઉપર વિચિત્ર અસર થઈ હતી નજદિકના બવિધ્યમા કોઇક અણુચિત્તો બધા અમારી ઉપર આવી પડશે, એવી મને પ્રેરણા થઈ જે એની સાથે સર પર્સિવલને સબધ હોવાની મારી શકા ખરી પડે

તો તે જ ગૃહસ્થ સાથે મિસ ફ્રેલી પરણનાર હોવાથી બધા આવી પડે, એ દેખીતું હતું પણ મારી પાસે કાંઈ સાબિતીઓ નહોતી મગજના તરંગથી હું ગમે તેને ગમે તેની સાથે જોડી દઉં, એથી કાંઈ વળે તેમ નહતું સમય ઉપર બંધી બાબતોનો સ્ફોટ કરવાનું છોડીને હું મિ ફ્રેલીના અધૂરા રહેલા ચિત્રો પુરા કરવાના કાર્યમાં પ્રવૃત્ત થયો.

આશરે અર્ધી કલાક પસાર થયા પછી મારા ઓરડાના બારણા ઉપર ટકોરા સભળાયા મેં બારણા ઉઘાડ્યા અને મિમ હોલકોબ તેમાં દાખલ થઈ! મારી અજાયબીનો પાર રહ્યો નહીં તે ગુસ્સે થયેલી હતી એકદમ હડકડ હડકડ કરતી તે એક ખુરશીમાં બેઠી અને બોલી “ મિ. હાઈરાઈટ, મેં ધાર્યું હતું કે, આજથી જ હવે તમારો અને અમારો સબંધ પુરો થયો છે કોઈ દુષ્પ્રધાયક વાત હવે મારે તમને કહેવી પડશે નહીં એમ મેં અનુમાન કર્યું હતું પણ ઓચિંતા બનાવો બન્યા છે અને મારે તમારી સલાહ લેવાની છે મારી બહેનના લગ્ન સબંધમાં તેના મન ઉપર આઘાત કરવાની-તેને ગભરાતી મૂકવાની-લુચ્ચાઇભરેલી કોશિષ કોઇકે કરી છે તમને પેલો વિચિત્ર અક્ષરનો કાગળ યાદ હશે ”

“ હા ખરેખર ! ”

“ એ કાગળ મારી બહેનને માળીની છોકરો આપી આવ્યો તે પછી મારી બહેને તે વાચ્યો કાગળમાં લખનારનું નામ નથી તેમાં સર થર્સિવલ સ્લાઈડની નિદા કરીને તેમને હડકા પાડવાનો પ્રયત્ન કરવામાં આવેલો છે મારી બહેન એ વાચીને ગભરાઈ ગઈ છે તેણે મને બોલાવી તે પછી હું તેને આશ્વાસનો આપીને, એ કાગળ તદ્દન જીરું તથા કોઈકની અગત અદેખાઇને લીધે લખાયેલો છે એમ જણાવીને અહીં આવી છું હું જાણુ છું કે, આ બાબત અમારા કુટુંબને લગતી જ ખાનગી બાબત છે. હું જાણુ છું કે-જે બાબતમાં તમને સબંધ ન હોય તે બાબતમાં તમારી સલાહ લેવી ન જોઈએ—”

“ મિસ હોલકોબ, મને કહેવાની પરવાનગી આપશો કે, તમારી

અથવા તો મિસ ફ્રેલીની સુખદુખની બધી વાતોમા હું અતકરણ પૂર્વક લાગણી ધરાવું છું ખાનગી વાતો જીવીને તેવી ખાનગી રાખીને તમને તનમનથી મદદ કરવા હું હમેશા ઇતેમ્મર છું ”

“ આ સાબળીને મને આનંદ થાય છે અત્યારે તો અમને મદદ અને સલાહ આપી શકો એવા આ ધરમા તમે એકલા જ છો મિ. ફ્રેલીના મગજની તદ્દન નબળી હાલતમા આવા ગભરાવનારા બનાવો વિષે તેમની કાંઈ સલાહ લેવા જતા હું અચકાઉં છું એવી વાતો જાણીને કદાચ તેમનું દર્દ વધી જાય અને એકને બદલે વધારે પીડાઓની પચાતમા પડવું પડે મિસિસ વેમેની સલાહ તો કાંઈ બાબતમા ઉપયોગી થઈ પડે જ નહીં અહીંના પાદરી એક ઘણો ભલો આસામી છે તેને કાંઈ પૂછવા જાઉં તો તે બદગી કરવાની જ-ખરા મનથી બદગી કરવાનીજ-સલાહ આપે આસપાસના પાડોશીઓને કાંઈ દહાડો આફતોના પ્રસંગોનોજ અનુભવ નથી આથી આપણે બન્નેએ આ બાબતમા પગલા ભરવાના છે મારો વિચાર એવો છે કે, આ લખનારને રોધી કાઢવા માટે પોલિસની મદદ મેળવવી વળી મને એવો વિચાર આવે છે કે, એક દિવસ થોભી જવું અને આવતી કાલે મિ ફ્રેલીના ધારાશાસ્ત્રીની સલાહ લેવી, પણ એમ કરું તો એક દિવસ ભાગે છે આ બાબતમા ઝડપથી કામ લેવુંજ જોઈએ તો શું કરવું ? મિ હાર્ટરાઈટ, તમારી શી સલાહ છે ? મને તમારા પ્રમાણિકપણામા અને તમારી સહૃદયતામા વિશ્વાસ છે મને ખાતરી છે કે, ત્રણ મહિના સુધી તમે અમારા વિશ્વાસુ મિત્ર તરીકે જ અહીં રહેલા છો ”

આમ કહ્યા પછી તેણે મને કાગળ આપ્યો અને કહ્યું “ વાચો, આ કાગળ ” કાગળમા સંબોધન રૂપે કાંઈ પણ લખાયેલું નહતું તે નીચે પ્રમાણે હતો —

“ સ્વપ્નોમા તમને વિશ્વાસ છે ? તમારા હિતને ખાતર આશા રાખું છું કે, તમને વિશ્વાસ હશેજ બાઈબલમા સ્વપ્નો વિષે શું કહ્યું છે તે જુઓ (જીનેસીસ ૪૦ ૮, ૪૧ ૨૫ કેનીઅલ ૪ ૧૮-૨૫) અને બહુ મોડું ન થાય તે પહેલાં એનો

“ ગાંધ કાલે રાત્રે મને તમારા વિષે સ્વપ્ન આવ્યું હતું મિસ ફ્રેસ્લી, હું એક દેવળમાં ઉભી હતી વચ્ચેવચ્ચ વેદી આગળ એક પાદરી સાહેબ ધર્મનું પુસ્તક લઈને ઉભા હતા અને એક બાજુએ હું ઉભી હતી ચોડીક વાર પછી બે જણ અમારી પાસે આવ્યા તે બે જણ લગ્ન માટે આવતા હતા—એક પુરુષ અને એક સ્ત્રી સ્ત્રીએ રેશમી પોષાક પહેર્યો હતો તેનું વદન સુંદર અને નિર્દોષ હતું એને જોઈને મારૂં હૃદય રડી પડ્યું મારી આખોમા આસુ ભરાઈ આવ્યા એ સ્ત્રી તમે જ હતા.

ઓ યુવાન બાળા ! હૃદય તમારૂં સાફ કરો મારા આસુ દરરોજ કોઈ દુઃખદાયક બનાવ જોઈને પડતા આસુ ન હતા પણ એક ધાતકી અને પ્રપચી પુરુષની દયાહીનતા બદલ મારા હૃદયને પહોંચેલા આધાતથી દ્રવતા હૃદયના આસુ હતા મને તમારી દયા આવી

તમે જે પુરુષ સાથે દેવળમાં પરણવા આવ્યા હતા તેનો બહારનો દેખાવ એક ગૃહસ્થના જેવો હતો તે બહુ ઉંચો ન હતો તેમજ ઠીંગણો પણ ન હતો—સામાન્ય ઉચાઈ કરતા તો જરાક નીચો હતો. તેના મો ઉપર તેજ હતું, ચચળતા હતી, હાસ્ય હતું, ને આનંદ હતો તેનું વય ૪૫ વર્ષનું હતું તેના વાળ કાળા હતા કપાળ મોડું હતું તેને એક નાની સરખી દાઢી હતી, અને તે છોડા આગળ અણીદાર હતી તેની આખો ભુરી હતી તેમાં ચળકાટ જણાતો હતો તેનું નાક સીધું અને પોપટ જેવું અણીઆળું હતું તે રંગે ગોરા હતો. ધડીએ ધડીએ તેને ઉધરસ આવતી અને તેથી બખ્ખે ત્રણ ત્રણ ક્ષણ પછી તે ધીમા ખુખારા કરતો હતો એ ખુખારા દાખવા માટે બ્યારે તે પોતાનો જમણો હાથ તેમાના રમાલ સાથે પોતાના મો ઉપર દાખતો હતો ત્યારે તે હાથમાં એક કાળો તલ ચોખ્ખો જણાતો હતો આ પુરુષને લગતું મારૂં સ્વપ્ન શું બરાબર છે ? મિસ ફ્રેસ્લી, તમે સારી રીતે જાણો છો કે એ તેજ છે અને હું છેતરાતી નથી પણ મારે હજી તમને વિશેષ કહેવાનું છે બરાબર વાચજો અને તેનો લાભ લેજો.

તમે બંને અમારી તરફ આવતા હતા ત્યારે મારી આખમાના આસુના બે કિરણો સીધાં નીકળ્યા એક તમારા હૃદયમા અને એક તેના હૃદયમા પેહુ એને પરિણામે મે જોયુ કે, તેનુ હૃદય કેવુ હતુ ? તે રાત્રિના જેવુ કાળુ હતુ એમા લાલચોળ ધગધગતા નીચેના અક્ષરો ચોખ્ખા લખેલા હતા

“ કૂરતા અને દયાહીનતાથી તેણે બીજાઓના માર્ગમા કાટા વેર્યા છે અને પોતાની પરણેતરના માર્ગમા પણ તે એવી જ રીતે દુ ખ રૂપી કાટા પાથરશે ” કોઈક દેવે એ અક્ષરો લખ્યા હતા મે તે અક્ષરો વાંચ્યા અને તે પછી કિરણો બહાર નીકળ્યા એ કિરણોમા મે જોયુ કે, શયતાન તેની પીઠ પાછળ હસતો હમતો ઉભો હતો । કિરણો તે પછી તમારા તરફ પડ્યા મે જોયુ કે, દેવ તમારી પીઠ પાછળ રક્ત કરતો ઉભો છે । તમારૂ હૃદય નિર્મળ અને અચાન હતુ કિરણો દ્વારા એ તપાસ્યા પછી ફરીથી મે તમો બંને તરફ જોયુ નો જાણે તમે પૂર્વ દિશામા ધસડાતા હતા અને તે પશ્ચિમ દિશામા ધસડાતો હતો તમે બંને વિખૂટા પડ્યા અને પાદરી સાહેબ તમને એકત્ર કરવામા તથા તમારૂ બંનેનુ લગ્ન કરવામા નિષ્ફળ નીવડ્યો । તેણે ધર્મપોથી બધ કરી અને નિરાશ વદને જોઈ રહ્યો

હુ તરતજ જાગી મારી આખમા એ વખતે આસુ હતા મારૂ હૃદય કમકમ્યુ, કારણુ કે હુ સ્વપ્નોમા વિશ્વાસ ધરાવુ છુ

મિસ ફ્રેલી, મારી વિનતી છે કે, તમે પણ શ્રદ્ધાળુ બનજો, સ્વપ્ન કદી ખોટા પડતા નથી તમારા હિતને ખાતર કહુ છુ કે, સ્વપ્નની ચેતવણીની હામી કરશો નહીં જોસફ અને ડેનીઅલ તેમજ ધર્મ-પોથીમા આવતા બીજા મહાન પુરુષો સ્વપ્નમા વિશ્વાસ રાખતા હતા જમણા હાથ ઉપર કાળા તલ વાળા માણસની દુ ખી પત્ની બનો તે પહેલા મારી વાત ખરી છે કે ખોટી તેની તપાસ કરવા ખાતર તેનુ જૂતકાળનું જીવન કેવુ હતુ તેની બરાબર ચોકસાઈ કરશો આ ચેતવણીમા મને કશો જ લાભ નથી—તમને ઘણો લાભ છે. મારા અતકાળના શ્વાસ

સુધી તમારા હિત માટે હું લાગણી ધરાવ્યા કરીશ, કારણકે તમારી માતા મારી સૌથી પહેલી, સૌથી ઉત્તમ અને સૌમા એક જ શુભેચ્છક અને મિત્ર હતી મારા હૃદયમા મારી શુભેચ્છકની પુત્રી માટે કામળમા કામળ લાગણીઓ કેમ ન હોય ? ”

આ અપૂર્વ કાગળ અહીં પુરો થયો તેની નીચે કોઈની સહી નહતી અક્ષરો ઉપરથી કાંઈ ભેદ શોધી શકાય એવી આશા નહતી લોંટીઓવાળા ચીમળાયલા કાગળ ઉપર ને વાકાચુકા લખાયલા હતા. તેમા ગાંધા પણ ધણા હતા

મિસ હોલકોએ કહ્યું “ કોઈ અમણે આ કાગળ લખ્યો હોય, એમ જણાતુ નથી. વળી તેજ સાથે કોઈ ખાનદાન અને વિદ્વાન કુળના કુટુંબી તરફથી પણ તે લખાયલો જણાતો નથી તમે શુ ધારો છો, મિ હાર્ટરાઈટ ? ”

“ હું એમજ ધારૂ છુ આ કાગળ કોઈ સ્ત્રીએ લખ્યો છે, એ તો ચોક્કસ પણ તે સ્ત્રી—”

“ દિવાની જ હોવી જોઈએ ” મિસ હોલકોએ મારૂ વાક્ય પુરૂ કર્યું.

મે જવાબ દીધો નહી કાગળના છેવટના વાક્યો મારૂ ખાસ ધ્યાન ખેંચી રહ્યા હતા લખનારને મિસ ફ્રેલીની માતા સાથે સારો પરિચય હતો, એમ તેમા જણાવેલું હતું લખનારને મિસ ફ્રેલી માટે કામળ લાગણીઓ હોવાની વાતનો તેમા ઉલ્લેખ હતો એ લખાણનો અને મિસ હોલકોએ મારા પુરા કરેલા વાક્યનો અર્થ હું સરખાવવા લાગ્યો મારા મનમા એ સરખામણીથી જે વિચારો સ્પુર્યા તે ખુલ્લી રીતે જાહેર કરતા અથવા તો છૂપી રીતે મનમા ને મનમા તે વિચારોને ઉત્તેજન આપતા હું ડરવા લાગ્યો. મને તો એવીજ શકા ઉપજી કે—મારૂ પોતાતુ મગજ ઠેકાણે છે કે નહીં ? લાડન છોડ્યા પછી આજ સુધીમા જે જે બનાવેલ બનતા જતા હતા તેમા એકની એક બાબતની ગંધ મને કેમ આવ્યા કરતી હતી ? એકની એક વ્યક્તિના જ વિચારો દરેકે દરેક બનાવમા કર-

વાનુ મને પણ શુ દિવાનાપણુ લાગ્યુ હતુ ? મેં મારા મનમા દંઠાથી કરાવ કર્યો કે, ચોખ્ખી દેખાતી સાબિતી વિના તરગવશ થઇને મારે આ બાબતમા કોઇ પણ જાતના વિચારો પહેલેથી ધડવા નહીં

મેં કહ્યું. “ પોલિમને આ બાબત અત્યારથી જ સોપવા પહેલા આપણે પોતે કાઈ તપાસ કરીએ તો ઠીક માળીના છોકરાને આપણે ફરીથી પૂછી જોઇએ કે, તે કાગળ આપી જનારી બાઈ કઈ દિશા તરફ ગઈ? હજી બહુ વખત ગયો નથી એટલે કદાચ તે ગામમા ગઈ હશે તો હરકોઇને પૂછતા પૂછતા આપણે તેનો પત્તો મેળવીશુ બીજી બાબત તમે મને હમણાજ કહ્યું કે, મિ. ફ્રેલીના ધારાશાસ્ત્રીને કાલે લખી જણાવીશુ આવતી કાલે શા માટે? આજે જ તેને આ હકિકત લખી જણાવવામા કાંઈ વાધો છે ? ”

મિસ હોલકોએ જવાબ દીધો “ એ સવાલનો જવાબ આપતા પહેલા મારે તમને અમુક વાતોનો ખુલાસો કરવો જોઇએ એ બાબતો મારી બહેનના લગ્નને લગતી છે સહવારે તમને તે જણાવવાની મને જરૂર લાગી નહતી સર પર્સિવલ જ્હાંસઝ અહીં આવવાના છે એનું કારણ એ કે, લગ્નની તારીખ નક્કી કરવી સર પર્સિવલનો વિચાર આ વર્ષ પુરૂ થતા પહેલા લગ્ન કરી નાખવાનો છે ”

મેં આતુરતાથી પૂછ્યું “ મિસ ફ્રેલીને એ વિષે ખબર છે ? ”

તેણે જવાબ દીધો “ ના, તેને મુદ્દલે ખબર નથી અને હાલમા જે બધું બન્યું છે તે જોતા, એ ખબર તેને કહેવાની જોખમદારી હું મારે શિરે લેવાની નથી સર પર્સિવલે પોતાનો ધરિદો, માત્ર મિ. ફ્રેલીને લખી જણાવેયો છે હોારાના વાલી તરીકે તેમણે આ બાબતમા મિ ગિલમોર નામના પોતાના લડનમાના ધારાશાસ્ત્રીની સલાહ માગી છે. મિ ગિલમોર જરૂરી કામ પ્રસંગે જ્હાંસઝો ગયલા છે પણ તેમણે ત્યાંથી જવાબ લખેલો છે કે, ‘ લડન જતા હું લિમરિજ આવી જમશુ માટે હું આવું ત્યાં સુધી આ મુદ્દાનો વિચાર મુલતવી રાખજો. ’ આવતી કાલે મિ ગિલમોર અહીં આવવાના છે સોમવારે સર પર્સિવલ આવવાના

છે આથી બન્ને પક્ષ એકત્ર મળીને વિચાર ચલાવશે જો સર પર્સિવલની ઇચ્છા મુજબ આ વર્ષ પુરૂ થતા પહેલા લખ કરશે તો મિ ગિલમેર લડન પાછા જશે, અને મારી બહેનના લખનુ કરારપત્ર ઘડી કાઢશે મિ હાર્ટશર્પટ, ધારાશાસ્ત્રીની સલાહ આવતી કાલે લેવાનું મે કેમ કહ્યું હતું તે હવે તમે સમજી શક્યા હશે. મિ. ગિલમેર, ફેરલીકુટુબનો ખે પેઢીઓનો જીનો અને વૃદ્ધ ધારાશાસ્ત્રી છે અમારૂં કુટુંબ તેના ઉપર જેટલો વિશ્વાસ રાખે છે, તેટલો બીજા કોઈના ઉપર રાખતું નથી ”

લખનુ કરારપત્ર । એ શબ્દોએ મારી પ્રેરણાપ્રુદ્ધિને આઘાત પહોંચાડ્યો. એ શબ્દોએ મારા મનમાં અદેખાઈ ભરેલી નિરાશા ઉત્પન્ન કરી એ શબ્દોએ મારા હૃદયને ડખ દીધો એ શબ્દો સાંભળીને મને જે વિચારો આવ્યા તે અત્રે મારે જણાવવા જોઈએ, કેમકે આ કમ-કમાડી ઉપજવનારી કથાનું પ્રારંભથી તે અત સુધી, જેવું ને તેવું વર્ણન કરવાનું મે માથે લીધું છે લખનુ કરારપત્ર થનાર છે, એ સાંભળીને મને વિચાર આવ્યા કે જો સર પર્સિવલ ઝલાઇડ ઉધર આ નનામાં પત્રમાં મૂકાયલા આક્ષેપો ખરા કરે તો મિસ ફેરલીની કેવી અવસ્થા થાય ? જો એ આક્ષેપો પુરવાર કરી આપવામાં આવે તે પહેલા આ કરારપત્ર મજબૂર થાય તો સર પર્સિવલ ઝલાઇડ પાછળથી બિલ્કુલ દાદ દે નહીં કરારપત્ર એકદમ વહેલું શા માટે મજબૂર થવું જોઈએ ? મને મિસ ફેરલીના પોતાનાજ હિતને ખાતર આ કરારપત્રની વાત ગમી નહી સર પર્સિવલ ઝલાઇડ માટે મારા મનમાં કુદરતી રીતેજ વેર અને તિરસ્કારની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ મે મારા હૃદયને છેતરું નથી. અને બીજાઓને છેતરવાની કોશિષ કરતો નથી એ વખતે મારા મનમાં ઉપર જણાવેલી જે લાગણી ઉત્પન્ન થઈ તે કેવળ એક અબળા પ્રત્યેની શુદ્ધ બક્તિભરી ઉર્મિઓના પરિણામ રૂપ હતી

નવી લાગણીથી ઉત્તેજિત થઈને મે મિસ હોલ્ડકોપને કહ્યું “ આ-પણે જો ભેદ શોધી કાઢવો હોય તો એક પણ ક્ષણ નિરર્થક ગુમાવવી

જોઈએ નહીં હું ફરીથી કહીશ કે, માળીના છોકરાને પૂછપરછ કરીને તરતજ આપણે ગામમા તપાસ કરવા જવું જોઈએ ”

મિ હોલ્કોએ ખુરશીમાંથી ઉઠતા કહ્યું “ આલો, હું તમારી સાથે આવું છું આપણે બન્ને આ બાબતમા આપણાથી બનતું કરીશું ”

મે બારણા પાસે જઈને તેને આગળ જવા દેવા માટે તે ઉઠાડ્યું પણ એજ વખતે મને એ ત્રણ વિશેષ પ્રશ્નો પૂછવાની ઉર્મિ થઈ આવી

મે કહ્યું ‘ એ નનામા કાગળમા જે પુરુષનું વર્ણન આપેલું છે, તે શું સર પર્સિવલ ક્લાઈડને આબેહુલ્ય મળતું આવે છે ? તેમા તેમનું નામ તો બિલ્કુલ લખેલું નથી ! ”

“ વર્ણન આબેહુલ્ય તેમનું જ છે-તેમની ઉંમર પણ ચોક્કસ લખેલી છે અત્યારે તેઓ બરાબર ૪૫ વર્ષના છે—”

૪૫ વર્ષની ઉંમરનો વર !-અને કન્યા તો પુત્રી ૨૧ વર્ષની પણ નથી ! આવી ઉંમરના કેટલાયે કુવારા કે રાડેલા પુરુષો ધણી વાર આટલી જ વયની સ્ત્રીઓ સાથે પરણે છે અનુભવ ઉપરથી માનુષ પડ્યું છે કે, એવા લગ્નવાળાઓ સુખી થાય છે હું એ વાત જાણતો હતો એમ છતાં પણ ૨૧ વર્ષની વયની તુલનામા અમમાન જણાતી ૪૫ વર્ષની વયનો ઉલ્લેખ થતા જ મારા તેના પ્રત્યેના અધ નિરસ્કારમા અને અવિશ્વાસમા બમણો વધારો થયો

“ વળી તેમના જમણા હાથમા જે કાળો તલ જણાય છે તેનું વર્ણન પણ આબેહુલ્ય છે ” મિસ હોલ્કોએ કહેવા માડ્યું “ ઈટાલિ-મા જ્યારે તેઓ મુસાફરી કરતા હતા ત્યારે ધણી વર્ષ પહેલાં તેમને થયલા જખ્મને લીધે તેમના હાથ ઉપર નાનું સરખું કાળું ધાતુ પડેલું છે અને તે દૂરથી જોતા તલ જેવું જ લાગે એ મુદ્દામા તો શક નથી કે, આ નનામો પત્ર લખનાર બાઈ, સર પર્સિવલના અગત દેખાવની પુરેપુરી માહિતી ધરાવે છે.”

“ શું તેમને વારવાર ઉધરસ આવે છે ? શું એ મુદ્દાનો ઉલ્લેખ પણ ખરો છે ? ”

“ હા તે તદ્દન ખરો છે સર પર્સિવલને ઉધરસની દરકાર જણાતી નથી, પણ તેમના મિત્રોને ધણીવાર એથી બારે ચિન્તા થાય છે. ”

“ તેમના ચારિત્ર વિરૂદ્ધ કોઈ જાતની ફરિયાદ તમારે કાને નહોતી આવી હોય, એવી હું આશા રાખુ છું ”

“ મિ હાર્ટરાઈટ એ નનામા કાગળની ખરાબ અસર તમારા ઉપર થયેલી લાગે છે, તેથી જ તમે તેમને અન્યાય કરો છો. ”

મને લાગ્યું કે, મારા વદન ઉપર લોહી ધાઈ આવ્યું કારણકે મને ખબર હતી કે, એ કાગળે મારા મન અને મગજ ઉપર પુરેપુરી અસર કરી હતી. પરંતુ એ ખરી વાત તેને કેમ કહેવાય ? મેં જરાક ગુચવાયલા મ્વરે કહ્યું “ હું બૂલી ગયો એ સવાલ પૂછવાનો મને અધિકાર નથી ખરો ? ”

તે ખોલી ‘ તમે એ સવાલ પૂછ્યો તેથી મને દિલગીરી થતી નથી, કારણ કે સર પર્સિવલના નિષ્કલક ચારિત્રની સામિતી આપવાની તક, મને એ સવાલથી મળે છે મિ હાર્ટરાઈટ ! હું ખાતરીથી કહું છું કે, તેમની સામે એક પણ શબ્દ આજ સુધી અમે સાબળ્યો નથી તેઓ એ વખત અખત હરિકાઈ વાળી ચુટણીઓમાંથી તદ્દન ફત્તેહમદ રીતે અને મોટી સંખ્યાના મતો મળવીને પાર્લામેન્ટના સભાસદ તરીકે ચુટાયા હતા. ઈંગ્લાંડમાં સારી કીર્તિવાળો પુરુષ જ આવી ફત્તેહ મેળવી શકે છે, એ વાત તમે જાણતા હશે. ”

મારે હવે તેને કોઈ પણ પૂછવાનું નહોતું મેં બારણું ખોલીને તેને મારી આગળ બહાર નીકળવા દીધી અને તેની પાછળ હું બહાર નીકળ્યો મને તેના જવાબોથી સતોષ થયો નહતો માનવજાતના પાપ પુન્યની નોંધ રાખનાર દેવ, જો આ વખતે આકાશમાંથી નીચે ઉતરી આવ્યો હોત અને તે દેવે તેના કથનને પુષ્ટિ આપી હોત તેમજ મારી આખો આગળ પોતાની નોંધોની પવિત્ર પોથી ખુલ્લી મૂકી હોત તોપણ હું તેના લખાણથી સતોષ પામત નહીં.

અમે માળીના છોકરા પાસે ગયા તેણે માત્ર એટલું જ કહ્યું કે-તે

કાગળ આપનારી એક બુઢી સ્ત્રી હતી તેણે એક પણ શબ્દ પોતાના મોમાથી કાઢ્યો ન હતો કાગળ આપીને તે ઉતાવળી ઉતાવળી દક્ષિણ તરફ ગઇ હતી

દક્ષિણ દિશા તરફ લિમરિજ ગામડાના ખોયડા આવેલા હતા અમે તરત જ ગામ તરફ ગયા

પરિચ્છેદ ૧૩.

ભૂતના ભણકારા !

લિમરિજ ગામડામા અમે બધી જાતના માણુમાને પૂછપરછ કરી પણ અમને ક્તોહ મળી નહી ત્રણ ગામડીઆઓએ તે બાઇને જોઈ હતી પણ તેનુ વર્ણન તેઓ આપી શક્યા નહી તેમજ તે કઈ દિશામા ગઈ એ વિષે પણ તેઓ કાંઈ ચોક્કમ ખબર આપી શક્યા નહી

હુ અને મિમ હોલ્કેબ કરતા કરતા મિસિસ ફ્રેલીએ સ્થાપેલી શાળા આગળ જઈ પહોચ્યા શાળાના મકાનમા પ્રવેશ કરતા તે બોલી “ અહીંથી કાંઈ પત્તા મળે એની મને આશા લાગતી નથી. કારણ કે તે સ્ત્રી અહીંથી પસાર થઈ હશે ત્યારે શિક્ષક ભણાવવામા અને છોકરા ભણવામા રોકાયલા હશે એટલે ભાગ્યે જ કાંઈએ તેને જોઈ હશે ”

મે કાંઈ જવાબ ન દેતા શાળાના મકાન તરફ જ જવા માડ્યુ શાળાની પાછલી બારી આગળ જઈ પહોચતા, અમે જોયુ કે, શિક્ષકની પૂઠ અમારા તરફ હતી તેના હાથમા એક ચોપડી હતી તે છોકરાને ઉદ્દેશીને કાઢક કહેતો હતો એક ખૂણામા એક બાકડા ઉપર એક છોકરા-ને ઉભો રાખવામા આવ્યો હતો ખીજ બધા છોકરા શિક્ષકનુ કહેવુ સામળતા હતા અમે બારી આગળ જ ઉભા રહ્યા અને શિક્ષક પોતાનુ કહેવુ પુર કરી રહે, તે પછી અદર દાખલ થવા વિચાર રાખ્યો શિક્ષક નીચે પ્રમાણે મોટેથી બોલતો હતો “ છોકરાઓ, હુ કહુ છુ તે ધ્યાન ધરને

સાબળો હવેથી આ શાળામાં જો જૂતોની વાત કરતા હું કોઈને સાબળીશ તો આ જોડાળના કરતા પણ તમારી ખરાબ વસ્ત્રે કરીશ દુનિયામાં જૂતો છે જ નહીં જૂતોની વાત તમારે કોઈ દિવસ માનવી નહીં. ખોટા વહેમની આવી વાતો આ શાળાના છોકરા માનશે તો તે મૂરખાજ કહેવાશે એવા મૂરખા છોકરાને શિક્ષા કર્યા વિના હું રહીશ નહીં આજે જોડાળને એવી મૂરખાઈ બરેલી વાત કહેવા માટે મેં ખૂણમાં ઉભો રાખ્યો છે જુઓ, તેને કેવી શરમ ઉપજે છે? ધ્યાનમાં રાખજો, મેં તેની હડીલાઈને ખાતર તેને આ સળ કરી છે ગમ કાલે રાતે તેણે જૂત જોયું એમ તે કહે છે હું કહું છું કે, જૂત છે જ નહીં, એમ છતાં તે હડ કરે છે જો હજી પણ તે હડ કરશે નો હું સોડીએ સોડીએ તેને મારીને તેના શરીરમાંથી અને મગજમાંથી જૂત કાઢી નાખીશ! માદ રાખજો, તમે પણ આવું કાઈ કહેશો તો તમને બધાને ફટકારતા હું અચકાઈશ નહીં ”

મિસ હોલકોએ આ સાબળીને ધીમીથી મને કહ્યું “ આપણે ક્વખતે અહીં આવ્યા ” પણ મેં શાળાના બારણા તરફ જવા માડ્યું એટલે તે પણ મારી પાછળ આવી અમે અદર દાખલ થયા એટલે બધા છોકરા વિરમય પામ્યા “ હવે તમે બધા જમવા જાઓ પણ જોડાળ અહીંજ ઉભો રહે એને ખાવું હશે તો જૂત એને માટે ખાવાનું લાવશે! ” શિક્ષકે હુકમ કર્યો

આ વખતે બધા છોકરા પોતાની જગ્યાએથી ઉઠ્યા. જોડાળ પોતાની જગ્યાએથી હાથોચાથો નહીં પણ પોતાનું મોઢું મચકોડીને તેણે જરાક ખુખારો કર્યો બધા છોકરા એવાજ ખુખાર કરતા શાળાના મકાનમાંથી જતા રહ્યા જોડાળ તરફ સહાનુભૂતિ અને શિક્ષક તરફ અણુગમે બતાવવાની બાળકોની આ પદ્ધતિ હતી, એમ હું પામી ગયો

મિસ હોલકોએ શિક્ષક તરફ જોઈને કહ્યું “ મિ ડૉક્ટર અમે તમને એક બાબતમાં પ્રશ્ન કરવા માટે અહીં આવ્યા છીએ. તમે જૂત કાઢવાની ધાધસમાં હશે, એવી અમને ખબર ન હતી. આ બધી શી

ધાધલ છે ? શુ કોઈ અણુધાર્યો બનાવ બન્યો છે ? ”

શિક્ષકે કહ્યું “ પેલો મૂરખ છોકરો તેના ગોડીઆઓને પ્હોવ-
વરાવે છે તે કહે છે કે, ગઈ કાલે રાત્રે, ‘ મે બૂત જોયું ’ હુકહુ છુ કે,
બૂત જેવી બાબત દુનિયામા છે જ, નહીં પણ તેમ છતાં તે મમને
ચઢ્યો છે અને ‘ મે જોયું ’ ‘ મે જોયું ’ એમ કહ્યા કરે છે ”

મિસ હોલ્કોબ બોલી “ ઘણું જ વિચિત્ર ! નાના છોકરાઓના મગજ-
મા જે અત્યારથી ભૂતોની વાત પેસી જાય તો મોટપણમા તેઓ
પ્હોકણું જ બની જાય. આથી મિ ઉમ્પસ્ટર, તમે તેમના મગજમાથી
આ ખ્યાલ દૂર કરવા પ્રયત્નો કરો છો, એ ખુશી થવા જેવું છે દર-
મ્યાન, હું અહીં કેમ આવી છું એ બાબતમા હું તમને ખુલાસો
આપું ”

આમ કહીને તેણે ગામડીઆઓને જે પ્રશ્નો કર્યા હતા તેજ પ્રશ્નો
શિક્ષકને પણ પૂછ્યા પરંતુ તેના જવાબ નિરાશાજનક નીવડ્યા અને જે
અગ્નણી બાળને શોધતા હતા, તેને મિ ઉમ્પસ્ટરે જોઈ ન હતી મિસ
હોલ્કોબે અને મે તે પછી ત્યાંથી વધાયગિરી લઈ બહાર જવા માડ્યું
એટલામા જે છોકરાને બાકડા ઉપર ઉભો કર્યો હતો તેણે દયાજનક રીતે
નિસાસો નાખીને મિસ હોલ્કોબનું ધ્યાન ખેંચ્યું

મિસ હોલ્કોબે તેની પાસે જઈને કહ્યું “ ગાડા, તું શામાટે
હડ કરે છે ? મિ. ઉમ્પસ્ટરની માફી માગ અને ભૂતની વાત તારા મગજ-
માથી કાઢી નાખ, સમજ્યો ? ”

જેકોબે કહ્યું “ પણ મે જોયું છે અને જુદું શા માટે બોલું ? ”

“ છટ્ ! છટ્ ! તે તેવું કશું જ જોયું નથી આવેલું વહેમ ન
રાખવો જોઈએ—”

શિક્ષકે અત્રે અધવચ્ચ કહ્યું “ મિસ હોલ્કોબ, એ છોકરાને
તમે કાઈ સવાલો ન પૂછો તો ઠીક, આ હડીયો છોકરો મારી સોટીઓ
ખાઈનેજ પાશરો થશે અને ભય રહે છે કે, તમે જેમ જેમ તેને વધારે
સવાલો પૂછશો તેમ તેમ તે તમને વધારે બડકાવી મૂકશે ”

(૬૯)

મિસ હોલ્કોબ “ મિ ડેમ્પસ્ટર, હું કાર્મિ એના જવાબોથી ભડકી જાઉં એવી નથી. ” તે ઓકરા તરફ ફરીને તે પૂછવા લાગી “ વાર ઓકરા, કહે જોઈ તે ક્યારે એ ભૂત જોયું ? ”

જેકોબ “ કાલે સાંજે ”

“ એમ ? કાલે સાંજે જોયું ? એ કોના જોયું હતું ? ”

“ તદ્દન સફેદ ! બધા ભૂત એવાજ હોય છે ”

“ એ ક્યા હતું વાર ? ”

“ વળી ખીજે ક્યા હોય ? ભૂત તો કબરસ્તાનમાં જ હોય મે કબરસ્તાનમાં જોયું ”

“ ઓહો ! જાણે બહુ ભૂત પહેલા જોયા હોય અને ભૂતોનો અનુભવ હોય એમ તું વાત કરે છે તો ! ઘેલા ઓકરા ! તું જન્મ્યો ત્યારથીજ ભૂતોના રીતવાજની તને ખબર છે કે શું ? પણ તારો એ વાતોનો હમણાજ છેડો આવશે કહે જોઈ, એ ભૂત કોનું હતું વાર ? ”

“ એ પણ હું જાણુ છું ” આમ કહીને જેકોબે પોતાની ફતેહ ચર્ચ હોય, એમ દર્શાવતા માથું હલાવ્યું

શિક્ષક આ ઓકરાના જવાબોથી કટાણી મચો હતો તેણે કહ્યું “ મદ્દ કરજો, મિસ હોલ્કોબ, આવા આવા સવાલો પૂછીને તમે આ ઓકરાના વહેમને ઉત્તેજન આપો છો, એ ઠીક થતું નથી ”

“ મિ. ડેમ્પસ્ટર, આ એકલા જ સવાલનો જવાબ સાબળીને હું જાતી રહીશ કહે જોઈએ જેકોબ, એ ભૂત કોનું હતું ? ”

“ કહું ? ” આમ સામે સવાલ કરીને થોડીવાર સુધી તે મિસ હોલ્કોબ તરફ જોઈ રહ્યો અને પછી બોલ્યો “ એ ભૂત મિસિસ ફેરલીનું હતું ! ”

આ અસાધારણ જવાબથી મિસ હોલ્કોબનો ચહેરો તદ્દન બદલાઈ ગયો તે તદ્દન શીકી પડી ગઈ પણ વળી પાછો તેનો ચહેરો ગુસ્સાથી લાલચોળ બની ગયો અને તેના તરફ તે પોતાની આખો મોટી કરીને જોવા લાગી. આથી તે ઓકરા બાપડો ગભરાઈ ગયો. તેની આંખ-

માથી આસુ ટપકવા માડ્યા મિસ હોલ્કોમ્સ તે છોકરાને કાઢક કહેવા જતી હતી પણ તેને રડતો જોઈને અચકા ગાંઠ સયમ જાળવીને તે શિક્ષકને કહેવા લાગી

“ આ છોકરાના કહેવા ઉપર વજન આપતુ નકામુ છે પણ તે તેના મગજમાથી કોઈ ખ્યાલ ઉપજાવીને બોલેલો નથી મને મોટો શક છે, કે આસપાસના લોકો આવુજ કાર્ત્ત કહેતા હોવા જોઈએ અને તેમનુ કહેવુ સાબળીને આ છોકરો બોલ્યો હોવો જોઈએ, મિ ડેપરટર, હું નિર્ચક ખોદણી કરનારા નવરા લોકોને માફ કરી શકીશ નહીં મરનારાઓ તરફ જે માન અને આભારની લાગણીઓ આ ગામના લોકોએ રાખવી જોઈએ, તે તેમનામા નથી હું તપાસ કરીશ કે, એવા કોણ કોણ છે અને મિ ફ્રેલીની લાગવગથી હું તેઓને જરૂર શિક્ષા કરાવીશ ” શિક્ષક તેના કહેવા સાથે સમત થઈ શક્યો નહીં તેણે કહ્યું “ મિસ હોલ્કોમ્સ, તમારી ભૂલ થાય છે આ મૂરખ છોકરાના મગજનો જ એ ભ્રમ છે તે એમ કહે છે કે—ગઈ કાલે સાંજે તે કપરસ્તાન આગળથી પસાર થતો હતો ત્યારે મિસિસ ફ્રેલીની કપર આગળ એક સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી ઉભી હતી તેણે એ ખરેખર જોઈ હોય કે, તેના મગજમા એવો કોઈ ખોટો ખ્યાલ પેમી ગયો હોય, એ કહી શકાતુ નથી પણ એટલુ તો સ્વાભાવિક રીતે માની શકાય કે, જેની કપર આગળ આવી કોઈ આકૃતિ ઉભેલી હોય તેનુ જ તે ભૂત છે એમ હરકોઈ રસ્તે જનાર ધારી લે છોકરાના નબળા મગજનુ અને મૂરખાઇનું જ આ પરિણામ છે આ ઉપરાંત હું તેને કાંઈ વધુ મહત્ત્વ આપતો નથી ”

મિસ હોલ્કોમ્સને આ કથનથી સંતોષ તો થયો નહીં પણ દેખીતી રીતે તેને લાગ્યુ કે, શિક્ષકનુ અનુમાન ખોટુ નથી તેણે હાલ તુર્ત શિક્ષકનુ કહેતુ માની લેતુ ઠીક ધાર્યું અને વળી પાછી કોઠકવાર આવીશ, એમ કહીને તે ત્યાંથી વધાય થઈ.

હું આ આખી વિચિત્ર વાતચીત દરમ્યાન એક બાજુ ઉભો રહીને બધુ સાંભળ્યા કરતો હતો અને મારા મનમા આ બનાવ સંબંધમાં

અભિપ્રાયો બાધતો હતો. મિસ હોલકોબ અને હુ એકલા પડ્યા ત્યારે તેણે મને પૂછ્યું “ મિ. હાર્ટરાઈટ, આ બનાવના સંબંધમાં તમારો શે અભિપ્રાય છે ? ”

મે કહ્યું “ મારે માનવું છે કે, એ છોકરાની વાત તદ્દન ખરી મિના ઉપર રચાયેલી છે મારો વિચાર એવો છે કે, મિસિસ ફ્રેલીની કબર ને જગ્યાએ આવેલી છે, તે જગ્યાની મુલાકાત લેતી જોઈએ ”

“ ભલે એ જગ્યા તમને બતાવવાની જોડવણું કરી આપીશ ” આમ કહીને તે ચૂપ રહી ગઇ થોડી વાર સુધી અમે બંને વિચારમાં ને વિચારમાં આગળ ચાલ્યા બાદ તે બોલી “ નિશાળમાં મે એ છોકરા-ને મોઢેથી ને સાંભળ્યું, તેથી મારે મગજ એટલું બધું ગુચ્છાઈ ગયું છે કે, કાગળના બનાવ ઉપર મારે ધ્યાન જતુજ નથી હવે આપણે શું કરવું એ વિષે હું કાંઈ અભિપ્રાય બાંધી શકતી નથી એ કાગળ કેણે લખ્યો હશે એ વિષેની તપાસ આપણે હવે પડતીજ મૂકીએ અને ધાર-શાસ્ત્રીને આવતી કાલથી ને કાઈ કરવું હોય તે કરવા દઇએ તો કેમ ? ”

“ આપણી તપાસ પડતી મૂકવી નહીં, એવો મારો દૃઢ મત છે નિશાળમાં ને કાંઈ મે સાંભળ્યું છે, તે ઉપરથી મને તો આ કાર્ય કરવામાં ઉત્સાહ આવ્યો છે ”

તેણે આશ્ચર્ય બતાવતા કહ્યું : “ શું કહો છો ? ઉત્સાહ શા કારણે ? ”

“ કારણકે, બ્યારે તમે મને એ કાગળ સૌથી પહેલો વાચવા આપ્યો ત્યારે મારા મનમાં ઉપજેલી એક શકાને હવે ટેકો મળ્યો છે ”

“ તમને શી શકા ઉપજી હતી ? ”

“ કાગળ વાંચીને મે મારી શકા દબાવી દીધી હતી મારા તરંગો-ને લીધે મને શકા ઉપજી હશે એમ હું ધારતો હતો પણ હવે મને લાગે છે કે, મારી શકા કદાચ ખરી હોવી જોઈએ. છોકરાએ તમને આપેલા જવાબો તથા શિક્ષકે કરેલા ખુલાસાનો મેળ બેસાડીને હું બ્યારે તે ઉપર વિચાર કરું છું ત્યારે મારી તો એજ ખાત્રી થાય છે કે, કબર-સ્તાનમાં દેખાયેલું જૂત અને મિસ ફ્રેલી ઉપર કાગળ લખનાર, એ

બન્ને જૂદા જૂદા નહીં પણ એકજ વ્યક્તિ છે ”

“ કુર્ષ વ્યક્તિ ? ”

“ શિક્ષકે કહ્યું તે તમે સામન્ય જ હશે કે, છોકરાએ સંદેહ વસ્ત્રો વાળી સ્ત્રી જોઈ હતી હવે ધારી લ્યો કે, તે કોણ હશે ? ”

“ યુ એની કેથેરિક ? ”

“ હા, એની કેથેરિક ”

આ સામળીને તે મારો હાથ પકડીને પોતાનું શરીર ટેકવી રહી બહુજ ધીમા સ્વરે તે બોલી “ મને કાંઈ સમજ પડતી નથી પણ તમારી આ શકાથી મને કાંઈક ન સમજાય એવી ગમગમણ થાય છે મને ત્રાગે છે કે—” તે અટકી ગઈ અને ફિક્કું હાસ્ય કરીને પાછી બોલી ‘ મિ હાર્ટરાઈટ, હું હમણા તમને કપર બતાવું એ દીક થઈ પડશે હું તે પછી એકલી ઘેર જઈ શકીશ હોવાને એકલી રાખવી ન જોઈએ માટે તેની પામે ને પામે રહેવું જોઈએ ચાલો આપણે કપર-સ્તાન તરફ જઈએ ”

તે મને કપરસ્તાન આગળ લઈ ગઈ એક એકાન્ત સ્થાનમા એક દેવળ હતું અને તેની પાસે એ કપરસ્તાન આવેલું હતું તે બન્ને એક ટેકરી ઉપર આવેલા હતા કપરસ્તાનની આસપાસ પથ્થરની એક નાની દિવાલ હતી તેની પાસેજ પાણીનો એક ઝરો હતો અને ઝાડોની ઘટા તે ઝરાની આસપાસ ઝુકી રમી હતી કપરસ્તાન આગળથીજ એક ઉચ્ચ દેખાતા આરસપહાણના સ્તંભ તરફ આગળી ચીંધીને તે બોલી “ તમે જોવા માગો છો એ કપર ત્યાજ છે હું હવે વધારે આગળ નહીં આવું તમે કાંઈ બેઠ શોધી કાઢો તો મને કહેજો હું હવે ઘેર પાછી જઈશ ”

તે ગઈ હું કપરસ્તાનમા ગયો તેણે બતાવેલા સ્તંભ પાસે મિસિસ ફ્રેલીની કપર મે જોઈ તેની આસપાસ થોડું થોડું ધાસ ઉગેલું હતું અને જમિન ધૂળ વિનાની તેમજ સખત હતી, આથી કોઈના પગલા ત્યા નહોતા પરિણામે હું નિરાશ થયો સ્તંભ ઉપર કોતરેલા

અક્ષરો મેં વાંચ્યા એ અક્ષરો આગળનો ભાગ કોઈક તાજે જ સાફ કરેલો હતો. કમર પહોં અરેંલી સાફસુધ કરેલી હતી અને અડધી સાફ કરવાની બાકી હતી અને તરતજ પ્રશ્ન થયો “ આ કમર કોણે સાફ કરવા માડી હશે ? ” આમપાસની બીજી કમરો સાફ નહોતી માત્ર આ કમર અડધી સાફ થયેલી હતી મારા પ્રશ્નનું નિરાકરણ કરવા માટે મેં આસપાસ જરા લાંબે નજર કરી જે ટેકરા ઉપર કબરસ્તાન અને દેવળ આવેલા હતા તેની ઉપર કોઈની વસ્તી નહતી માણુમોના વસવાટના સ્થાનથી આ અત્રગ આવેલી ટેકરી ઉપર મિસિમ ફેરનીની કમર કોણે સાફ કરવા માડી હશે ? દેવળની એક બાજુ કમરસ્તાન હતું ત્યાં હું ઉભેલો હતો. દેવળની બીજી બાજુએ કોઈ ઝુપડું કે ઝુપડા છે કે નહીં, તેની તપાસ કરવાનો વિચાર કરીને હું દેવળમાં થઈને બીજી બાજુ તરફ ગયો. એ બાજુએ અને જણાયું કે, એ માળનું એક નાનું મકાન જરાક દૂર આવેલું હતું એ મકાનના બારણામાં એક બુઢી સ્ત્રી ઉભેલી હતી.

હું તેની પાસે ગયો અને દેવળ તથા કબરસ્તાન વિષે વાતચીત કરવા લાગ્યો. વાતચીત કરતાં તેણે કટાળો બતાવ્યો નહીં તેણે જણાવ્યું કે, “ મારો ધણી આ દેવળ અને કબરસ્તાનનો રખવાળ છે ” મારી તપાસનો પત્તો લાગશે, એવી આશા રાખીને મેં મિસ ફેરનીની કમર વિષે વાત કાઢી અને તેની સાફસુધી માટે તે બાઈના વખાણ કર્યાં તેણે માથું ધ્રુણવીને કહ્યું “ હું કે મારા ધણી હમણાં કબરસ્તાનની એકેકે કબરોની સભાળ રાખી શક્યા નથી કેમકે તે માદા છે અને હું ધરના કામકાજમાં તથા તેમની સારવારમાં જ રોકાયેલી રહું છું રવિવારે પણ મારા ધણી દેવળમાં જઈ શકતા નથી, આથી તમે કબરની સાફસુધી માટે મારા જે વખાણ કરો છો તેને હું બિંદુલ લાયક નથી ”

આ જવાબ ઉપરથી મારે જે ખબર જોઈતી હતી તે મળી શકી. કબર સાફ કરનાર તે નહોતી એટલું જણી લાંબે મેં તેને થોડાક પૈસા આપ્યા અને લિમરિજ-જીવનને રસ્તે ચાલવા માડ્યું. માર્ગમાં મેં નિર્ણય

(૧૦૪)

કર્ચો કે, આજે જ સાજે છૂપાઈને તપાસ કરવી કે, આ કબર કોણુ સાફ કરે છે મારે કહી દેવું જોઈએ કે, નિશાળમા જોકોય નામના વિદ્યાર્થીએ સફેદ વસ્ત્રવાળા સ્ત્રીને સાયકાળે કબરસ્નાનમા જોઈ હતી એટલે તે હમેશા સાયકાળે જ ત્યા નજરે પડતી હશે, એમ ધારી લઈને અને જો તે ખરેખર એની કેવેરિક હોય તો તેની સાથે વાતચીત કરીને કામળને લગતી ખરી હકીકત ઉપર અજવાળુ પાડવાની અત્યારે મને કાંઈક આશાઓ ઉપજી જોણે કબર સાફ કરવા માંડી છે તે પોતાનું કામ પુરૂ કરવા માટે જરૂર આજ સાયકાળે કબરસ્તાનમા આવશે, એમ મેં અનુમાન કર્યું

લિમરિજ ભુવનમા હું પાછો ફર્યો ત્યારે મિસ હોલકોમે મને અનેક પ્રશ્નો કર્યા “ આજ સાજે કબરસ્તાનમા જઈ આવ્યા પછી બધું કહીશ,” એમ મેં જણાવ્યું એ પછી હું ચિત્રોને લગતું મારૂં કામ પુરૂ કરવા માટે મારા ઓરડામા ગયો માત્ર હવે એકજ દિવસ મારે સાફ ફાજલ હતો પરમ દિવસે મારે લિમરિજ-ભુવનમાથી ઉઠાતરી કરવાની છે કાસે ધારાશાસ્ત્રી આવનાર છે એટલે કદાચ મને કુરસદ મળી શકશે નહીં આથી મેં ઠેઠ સાજ પડતા સુધી ચિત્રોની દુરસ્તીનું કામ પુરૂ કરવાનો ઠરાવ કર્યો મારૂં કામ કગતા કરતા હું થોડી થોડી વારે બારી તરફ જોતો અને મ્યારે સૂર્યાસ્ત થાય તેની રાહ જોતો

આખરે સૂર્ય આથમવા લાગ્યો અને હું મારૂં કામ પુરૂ કરી રહ્યો આ કામ પુરૂ કર્યાથી મને સ્વસ્થતા ઉપજી, કારણકે મિ ફેરલી તગદ્ધી હવે મને ઠપકો મળવાની ચિંતા રહી નહીં. મિ ફેરલીને બધું બ્યવસ્થિત રીતે પાછું સોંપી દેવા માટે ગોઠવીને મારો લાખો કાટ તથા ટોપી હાથમા લઈને હું તે ઘરમાથી બહાર નીકળ્યો

(૧૦૫)

પરિચ્છેદ ૧૪.

કબરસ્તાનમાં સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી

કબરસ્તાન ખુલ્લુ હોવાથી મારે ક્યા છપાઈ રહેતું, એ વિષે થોડાક વખત મારે ગડબાગ કરવી પડી આખરે દેવળના પમથીઆ આગળ એક દિવાલ પાછળ મેં છપાઈ રહેવાનો નિયુક્ત કર્યો છપાઈને કોઈની ચિકિત્સા આગ સુધી મેં જોઈ નહતી, પરંતુ અત્યારનો હેતુ લક્ષ્યમાં લેતા તેમ કર્યા નિવાય ચાલે તેમ નહતું જે દિવાલ પાછળ હું છપાયો તેને એક મોટી બારી જેવું બાકોડ પથ્થુ હતું અહીં ઉભો રહીને હું બંને પાસ નજર કરી શકતો હતો મિસિમ ફેરવીની કબર હું એક પાસ જોઈ શકતો અને રખવાળનું મકાન પથ્થુ બીજી પાસ જોઈ શકતો.

વાદળા ઘેરાવા માડયા હતા આસપાસ નિરવ શાન્તિ હતી. કોઈ પથ્થુ માણસનો અવરજવર ત્યાં ન હતો એક પથ્થુ પક્ષી ત્યાંથી ઉડતું ન હતું એક પથ્થુ કુતરો ત્યાં ભમતું ન હતું એ નિરવ શાન્તિમાં થોડી થોડી વારે માડવાના પાદડાનો ખખડાટ વિદ્યેષ પાડતો હતો. કટાળા ભરેલો દેખાવ કટાળા ભરેલાં મમરે મારે જોયા કરવાનો હતો. લગભગ અર્ધી કલાક આ સ્થિતિમાં પસાર થયો, પથ્થુ મને તે એક અર્ધા દિવસ જેટલો લાગ્યો લાગ્યો. આખરે કોઈકના પગલાં સંભળાયા, અને વાતચીત પથ્થુ સ્પષ્ટતાથી સંભળાઈ “ બેટા ! એ કામળ માટે તું જરાકે હરમડી નહીં મેં એ છોકરાને કામળ આપ્યા પછી તે સીદ્ધા મકાનમાં જ ગયો હતો હું પાછી ફરી તે પછી કોઈએ મારી પૂછ પકડી નહોતી માટે કશી ચિન્તા કરીશ નહીં ”

મારું ધ્યાન આ વાક્યોથી તરતજ તે બોલનાર તરફ ખેંચાયું મારી સહિસલામત જન્માએથી મેં જોયું કે, બે સ્ત્રીઓ તે દિવાલની નજદિકે જ થઈને કબરસ્તાનમાં ગઈ તેમણે મને જોયો નહીં હું તેમને બરાબર નિહાળી શક્યો એક સ્ત્રીએ પોતાના શરીર ઉપર સાલ વીંટાળેલી હતી બીજી સ્ત્રીએ એક મોટો કાળો ઝબ્બો પહેરેલો હતો. મુસા-

ફૂગીમા આવા ઝમ્માઓ ઘણા સ્ત્રીપુરુષો પહેરે છે ઝમ્મો પહેરનારી સ્ત્રીએ પોતાનુ મોઢુ દેખાય નહીં એટલી નીચી પોતાની ટોપી રાખેલી હતી તેના ઝમ્માની નીચે તેના પગ આગળ, મે જોયુ કે, તેના અદરના પોષાકની મકેદ મુલ દેખાતી હતી આ સફેદ રંગની ઝુલ જોઇને મારું હૃદય ધડકવા લાગ્યુ

તેઓ મિસિસ ફ્રેલીની કપર પામે જ જઇ પહોચ્યા તે વખતે શાલમા લપેટાયતી સ્ત્રીએ ઝમ્માવાળી સ્ત્રીને કહ્યુ “ જો, આ ગરમ ઝમ્મો તારા શરીર ઉપરથી મિલકુલ ઉતારીશ નહીં ગર્ભ કાચે તુ તદ્દન સફેદ પોષાકમા વિચિત્ર દેખાતી હતી એની મિસિમ ટોડે મારી આગળ ફરિયાદ કરી છે મને તે ખરી લાગે છે એવી વિચિત્રતા અહીં તુજ્જાન કારક થઈ પડે જે, તુ અહીં અર્થો કલાપ ગાળીશ તે દરમ્યાન હુ જરાક પેલી બાળુ ફૂગી આવુ મને આની મિહામણી જગ્યામા તારી પેઠે રહેવુ ગમતુ નથી તારે જે કાંઈ કામ કરવુ હોય તે હવે આજે તો પુરુ જ કરી નાખજે રાત પડતા પહેલા હુ અહી પાછી આની પહોચીશ અને આપણે દીવા થતા પહેલા ઘેર જઈશુ ”

આમ કહીને તે બાઈ તેની પામેથી વિખૂટી પડી તે પાછી ફરી ત્યારે મારા તરફજ તેનુ મો હતુ હુ તેની નજરે ન પડુ માટે સાવ-ચેતીથી છૂપાઈ રહ્યા પણ મે તેનુ મો જોઈ લીધુ તે એક બુઢી અને તદુસ્ત સ્ત્રી હતી તેના ચહેરા ઉપરથી તે પ્રપચી કે લુચ્ચી હોય એમ જણાવુ નહતુ દિવાલ આગળ આવીને તે પોતાની શાલ બરામર રીતે લપેટવા ઉભી રહી અને એમ કરતા કરતા તે બખડી “ વિચિત્ર ! તદ્દન વિચિત્ર ! નાનપણમાયે આ છોકરી આની તરગી અને એકની એક વાતની હા કરનારી હતી અને હજીયે તેવીને તેવીજ રહી છે. પણ બિચારી નિર્દોષ છે— ગરીબ બિચારી ! માગે મન તો ને છોકરુ જ રહેવાની ”

તેણે એકવાર તે કપર તરફ નજર કરી અને નિસાસો નાખ્યો જાણે પોતાને આ છોકરીની હા નાપસદ હોય તેમ તેણે જરાક માથુ ધુણાવ્યુ અને તે પછી તે ત્યાંથી ચાલી ગઈ

હવે હુ વિચારવમળમા પડ્યો આ બાઈ સાથે મારે વાતચીત

કરવી કે કપર આગળની સ્ત્રી સાથે વાતચીત કરવી? જોણે કાગળ પહોંચાડ્યો હતો તેના કરતા જોણે તે પત્ર લખ્યો હતો તેની સાથેની વાતચીત કાષ્ઠક ફળદાયક થઈ પડે અને વળી કપર પાસેની સ્ત્રીના અદરનો પોષાક સફેદ હતો એટલે કદાચ આ અપરિચિત સ્ત્રી કરતા તે મારી કાષ્ઠક પરિચિત-કદાચ મને લાડન આગળ મળેલી મફદ વસ્ત્ર વાળી સ્ત્રી-હોય, એમ ધારીને મેં આ વૃદ્ધ સ્ત્રી સાથે વાતચીત કરવાનો વિચાર માડી વાળ્યો.

વૃદ્ધ સ્ત્રી તો ગઈ હવે મેં કપર પાસેની સ્ત્રી તરફ નજર ફેરવી ને સ્ત્રી થોડીકવાર સુધી કપર તરફ જોતી ઉભી રહી અને તેની આસપાસ ફરીને તેણે પોતાના ઝબ્બામાથી એક સફેદ રૂમાલ અથવા તો સફેદ કપડાને કડકો બહાર કાઢ્યો એ પછી તે કમરસ્તાન પાસેના પાણીના ઝરા તરફ ગઈ આ ઝરાનો ચોડાક ભાગ કમરસ્તાનની દિવાલની લગોલગનજ વહેતો હતો. તે સ્ત્રીએ કપડાનો કડકો પાણીમા બોળ્યો અને કપર પાસે પાછી આવી મેં જોયું કે-આરસપહાણના સફેદ સ્તંભને તે સ્ત્રીએ સપ્રેમ ચુપ્પન કર્યું, કોતરેલા અક્ષરો આગળ ધુટણમદીએ પડીને તેણે નમસ્કાર કર્યા અને તે પછી કપર સાફ કરવાનું કામ શરૂ કર્યું.

આ સ્ત્રીને ગભરામણની હાલતમા નહીં નાખીને કેવી રીતે તેની સમિપ જઈને ઉભા રહેવું, એ બાબતમા મેં વિચાર કરી જોયો દેવળ બહાર આવીને જરાક ખખડાટ કરતા કરતા મેં દેવળના પગથીઆ ઉપર ચઢવા માણ્યું આમ કરવાથી તેનું ધ્યાન મારા તરફ ખેંચવાને મારો ધરાદો હતો, પણ પોતાના કામમા તે એવી એકાગ્રતાથી ગુચાપલી હતી કે, મારા તરફ તેનું ધ્યાન ગયું નહીં ધીમે પગલે હું તે કપર આગળ જઈને તેની સામે ઉભો રહ્યો તેનું ધ્યાન મારા તરફ જતા તે ધીમી ચીસ પાડીને ઉભી થઈ ગઈ અને મારા તરફ ગભરાપલી હાલતે જોવા લાગી મેં તેને ઓળખી. લાડનના રસ્તામા મને મળેલી તે સ્ત્રી હતી! મેં તેને આશ્ચર્યન આપવા યત્ન કર્યો “બાળા, ગભરાઈશ નહીં. માફ છે? આપણે એકવાર મળ્યા હતા. હું તારો મિત્ર છું.”

તે મારા તરફ એકાદશો જોઈ રહી થોડી વાર સુધી તેણે કાઠ જવાળ ન દીધાથી મે કહ્યું “લેડન જવાના રસ્તામાં એક વાર મધ્ય રાત્રિ વીત્યા પછી તું મને મળી હતી અને તારી સાથે ચાલીને લેડનમાં મે તને ગાડીમાં બેસાડીને મદદ આપી હતી એ બનાવ તો તને જરૂર યાદ હશેજ તારા એક મિત્રને તું એકદમ ભૂલી ગય, એમ હું નથી માનતો.”

તેના વદન ઉપરનો ગમરાટ દૂર થયો તેણે છૂટકારો મેળવ્યો હોય એવી રીતે શ્વાસ લીધો તેને પાછલા સંસ્મરણો યાદ આવ્યા હોય, એમ લાગ્યું તેને મે હજી પણ વધારે ઉત્સાહ આપતા કહ્યું “જો તે મને ઓળખ્યો હોય તો હજી પણ વધારે સ્વસ્થતા મેળવવા માટે પાંચેક ક્ષણ આરામ લે એકદમ મારી સાથે વાતચીત કરવાની કોશિષ ન કરીશ.”

તે બોલી “તમે બહુ માયાળુ છો તે રાત્રે જેવા માયાળુ હતા તેવા જ અત્યારે પણ છો.”

તે આથી કાંઈ વિશેષ બોલી નહીં મે તેને સ્વસ્થ થવા માટે વખત આપ્યો અને હવે કેવી રીતે વાતચીત શરૂ કરવી તેને લગતી વિચારમણા ગોઠવી ન્યારે મે તેના વદન ઉપર સપૂર્ણ શાન્તિના ચિહ્ન જોયા ત્યારે પૂછ્યું “હવે તું સ્વસ્થ થઈ ? લગભગ પણ ગમરાયા વિના મારી સાથે થોડીક વાતચીત કરી શકીશ ? હું તારો મિત્ર છું એ બિના ભૂલી જઈશ નહીં.”

મારા સવાલનો જવાબ આપ્યા વિના તેણે પૂછ્યું “તમે અહીં કેવી રીતે આવ્યા ?”

“જો, પાછી તું એક વાત ભૂલી ગઈ મે તને તે રાત્રે કહ્યું હતું કે, હું કેબરલેડ જવાનો છું એ પછી હું અહીં આવ્યો અને લિમરિન્-ભુવનમાં રહું છું.”

“લિમરિન્-ભુવનમાં ?” તેના ફિક્કા ચહેરામાં અત્રે ઝળકાટ માલુમ પડ્યો. આહુ અવળું જોતી તેની આખો મારા તરફ ફરી અને તે બોલી “ખરે, એ મકાનમાં તમે કેવા સુખી હશો !”

તેના હૃદયમાં ઉત્પન્ન થયેલા ઉત્સાહનો પુરેપુરો લાભ લેવાનો મે દરેક ક્યો મે તેના તરફ ખાસ નિહાળીને જોયુ મિસ ફેરલી સાથેનું તેનું આબેહુલ સરખાપણું મે એકવાર ફરીથી તપાસ્યું મારા નિરીક્ષણમાં મે જોયું કે, એની, હોંસારાને મળતી હોવા છતાં તે બન્નેમાં કેટલોક તફાવત પણ હતો તેઓ બન્નેના મોનો ઘાટ સામાન્ય રીતે એકસરખો હતો બન્નેના વાળનો રંગ એક હતો બન્નેના હોઠ કોઈ કોઈ વાર જરાજરા ફરકતા ત્યારે હૃદયનું બહીકણપણું જણાઈ આવતું બન્નેના શરીરની ઉચાઈ એક સરખી હતી એટલું જ નહીં પણ બન્નેના શરીરનો ઘાટ એકવડો હોવાથી તેઓ બન્ને એકાવનારી રીતે એક બીજાને મળતો આવતો હતો, પણ સરખાપણું એટલેથી જ આવતો હતો એ સિવાય તે બન્નેનો તફાવત હું નીચે પ્રમાણે નિહાળી શક્યો - મિસ ફેરલીની નાજુક ખુબસુરતી, તેની આખમાંનો આરપાર દેખાતો ચળકાટ, તેના શરીરની આમડીની સુવાળી સ્વચ્છતા, તેના હોઠ ઉપર ભાસતી અદ્ભુત નિર્મળતાની લાલાશ-આ બધું એનીમાં નહતું એનીનો દેખાવ માદ્યો, કટાણો ઉપજાવે એવો અને તદ્દન ફિક્કો હતો એ બન્નેમાં આ તફાવત હોવા છતાં પણ મારી પાસે ઉભેલી મૂર્તિને જોતાં મને એવો તરમ આવ્યો કે, કદાચ મિસ ફેરલી માદી પડે તો બરાબર આ એનીના જેવી દેખાય ખરી ! એ તરમને વધુ વખત પોષવા મે આનાકાની કરી, પરંતુ તે મારા મનમાંથી દૂર થયો નહીં મિસ ફેરલી માદી પડે એવું હું ઇચ્છું જ શી રીતે ? પણ કદાચ એમ બન્યું તો ? એ વિચાર આવતાં જ મને કપારી થઈ અચાનક મારા હાથને સ્પર્શ થયો હું ચમક્યો. જોઈ છું તો એનીએ મારો હાથ ઝાલ્યો હતો ટમર ટમર મારા તરફ જોતાં તેણે વિચિત્ર ઉતાવળા સ્વરે પૂછ્યું “ તમે મારા તરફ જોઈ રહીને કેમ વિચાર કરો છો ? તમને કઈ બાબતના વિચારો આવે છે ? ”

મે જવાબ દીધો “ હું તો અમસ્તો જ જોતો હતો. તું અહીં શી રીતે આવી ? ”

“ મિસિસ કલેમટસ સાથે તે મારા ઉપર બહુ માયા રાખે છે. મે દિવસથી જ હું અહીં આવી છું ”

“ ગઈ કાલે સાંજે તુ અહીં આવી હતી ને ? ”

“ તમે કેવી રીતે એ વાત જાણી ? ”

“ મેં તેા માત્ર અનુમાન કર્યું ”

તે મારી પાસેથી ખસીને કબર પાસે ગઈ અને ઘુટણ વાળીને એસીને તે કબરને પ્રણામ કર્યા બાદ બોલી “ હું અહીં શા માટે ન આવું ? મારી જન્મદાતા માતા કરતા પણ જોણે મારા ઉપર વધારે વહાલ કર્યો હતો તેને ખાતર જ હું લિમરિજમા આવી છું પહેલી તકે મેં તેની કબરના દર્શન કર્યા અને તેના ઉપર કયરો છવાયલો જોઈને મારૂં હૃદય કપી ઉઠ્યું તેની કબર બરફ જેવી સફેદ રાખવી જોઈએ, કેમકે તેનો આત્મા સ્વચ્છ હતો ગઈ કાલે મેં જ્યારે આ કબરની ખરાબ હાલત જોઈ ત્યારે તરતજ મેં તેને સ્વચ્છ બનાવવાનું કામ આદર્યું રાત પડી ગઈ એટલે તે અધુરૂં મૂકીને હું ગઈ હતી આજે પાછી આવીને તે પુરૂં કરવાનો વિચાર રાખ્યો છે એમા થું હું કાંઈ ખોટું કરું છું ? નહીં જ મિસિસ ફેરલીને ખાતર હું જે કાંઈ કરું છું તેમા કશુંયે ખોટું ન હોય ” તેના ઉપર ઉપકારો કરનાર મિસિસ ફેરલી પ્રત્યેનું વહાલ તેના હૃદયમા હજી પણ જાગ્રત હતું, એ જોઈને હું ચકિત થયો તેની ઉગતી જીવાતીમા તેને જે પ્રેમ એ મરનાર સત્તારી પ્રત્યે ઉપજ્યો હતો તે વય વધતા વધ્યાજ કર્યો હતો મને લાગ્યું કે, તેના મનમા મને પરિ તરંગો સદગત મિસિસ ફેરલીને લગતા હતા તેથી તેના વધુ વિશ્વાસ સપાદન કરવા માટે તેજ વિષય ઉપર વાતચીત કરવી ઠીક થઈ પડશે આથી મેં કહ્યું “ આ કબર સ્વચ્છ રાખવી જોઈએ, એ વિચાર સાથે હું સમત થાઉં છું જેમ બને તેમ વેળાસર આ કામ આટોપી નાખવું જોઈએ માટે તારૂં કામ તું ખુશીથી પુરૂં કર ”

આ સાંભળીને તેણે કપડાનો કકડો કબર ઉપર ધસવા માડ્યો. તેને એ કાર્ય કરવા દબને હું બોલ્યો “ તને અહીં આવેલી જોઈને મને ખુશી ઉપજી છે પણ તેજ સહિત અગમ્યખી પણ ઉપજી છે જે રાતે આપણે વિખૂટા પડ્યા તે રાતે મને તારી સહિસલામતિ માટે

બહુ ચિતા ઉપજી હતી આખી રાત મને ઉઠ આવી નહોતી ”

તેણે અભયબી બતાવતા મારા તરફ જોઇને પ્રશ્ન કર્યો “ ચિન્તા ? ! શા માટે ? ”

“ મને ખાસ ચિન્તા તો એટલા માટે ઉપજી હતી કે, તુ ગાડીમા બેસીને ગઈ ને પછી તરતજ ત્યા આગળ બે માણસો એક ગાડીમા બેસીને આવ્યા હતા હું જે જગ્યાએ ઉભો હતો ત્યાથી તેમને જોઈ શકતો હતો પણ તેમણે મને જોયો નહતો. તેઓએ રસ્તામા ઉભેલા પોલિસના સિપાહીને ફેટલીક પૂછપરછ કરી—”

તેણે કપર સાફ કરવાનું કામ તરતજ પડતું મૂક્યું તેના હાથમાથી કપડાનો કકડો પડી ગયો તેણે તરતજ આરસપહાણના સ્તંભને પોતાના બન્ને હાથથી બાથ ભરી પ્હીતા પ્હીતા તેણે મારા તરફ જોયું તેના દિલમા ગભરાટ ઉપજ્યો હતો, એ હું સમજી ગયો, પણ હવે મારે એ વાત આગળ કહ્યા સિવાય છૂટકો નહતો મે આગળ બોલતું ચાલુ રાખ્યું “ તે બે માણસોએ સિપાહીને પૂછ્યું કે, કોઈ બાઈને અહીંથી જતા જોઈ છે ? તેઓએ તારા પોષાકનું વર્ણન આપ્યું પણ સિપાહી તેમને સતોષકારક જવાબ દઈ શક્યો નહીં શી રીતે આપે ? તેણે તને જોઈજ નહોતી એ પછી એક જણે સિપાહીને કહ્યું કે, દિવાનશાળામાથી એ બાઈ નાસી ગયલી છે માટે તેને પકડી પાડવી જોઈએ—”

આ સાંભળીને તે કુદકારો મારીને ઉભી થઈ અને જાણે તે ધડી-એજ તેને કોઈ પકડવા આવ્યું હોય તેમ નાસવા તૈયાર થઈ

“ ઉભી રહે ! પ્હીવાની જરૂર નથી” મે કહ્યું ‘ અત્યારે તને કોઈ પકડવા આવ્યું નથી હું તો તારો મિત્ર છું મારી વાત પુરી સાંભળી લે મે એ વખતે તને કેવી રીતે બચાવી, એ સંબંધીની હકિકત તારે જાણવી જોઈએ મે તે વખતે, જો એ માણસોને તારી પૂઠ પકડવા કહ્યું હોત તો જરૂર તેઓ તને પકડી પાડત પણ મે એકે સપ્ત એ વિષે ઉચ્ચાર્યો નહીં તેમને મે કશું કહ્યું નહીં, આથી તે વખતે તું બચી ગઈ અને સહિસલામત રહી. હું જોઉં છું કે, મારે નસિબે તુ

અત્યારે પણ સલામત છે. મારી વાત ઉપર વિચાર કરી જો તુ અત્યારે તદ્દન સલામત છે અને હું તારો મિત્ર છું, એ એ વાતો તારા મગજમા બરાબર ઠસાવજો ”

મેં જોયું કે, આ વાક્યોથી તેના મન ઉપર સારી અસર થવા પામી મારા વાક્યો ઉપર તે મનન કરતી હોય, એમ મને લાગ્યું તેના હાથથી તે પોતાના ઝબ્બાની કરોચળીઓ વાળવા લાગી થોડી વારે તે બોલી “ મને તેઓ દિવાનશાળામા લઈ જાય, એ તમે પસંદ કરો છો? હું ફરીથી દિવાનશાળામા જઈ એ તમને ઠીક લાગે છે? ”

“ બિલ્કુલ નહીં તુ તેમથી નાસી ગઈ અને મેં તને બચાવી, એથી મને આનંદ થાય છે ”

“ હા, હા, તમે મને બચાવી હતી ખરેખર, તમે મને કટોકટ વખતે બચાવી હતી ત્યાંથી નાસી જવું એ તો સહેલું હતું કારણ તેઓ-ને મારા માટે લગારે શકા ઉપજી ન હતી હું હમેશા શાન્ત અને તાબેદાર રહેતી વળી હું સહેલાઈથી ગભરાઈ જતી એટલે તેમને મારી દહેશત નહોતી હું ત્યાંથી નાઠી તો ખરી, પણ મને લાગ્યું નહોતું રસ્તો જડ્યો નહીં મુશ્કેલી તે વખતે જ ઉભી થઈ હતી મને લાગ્યું હતું કે, નાસી જવું સહેલું હતું પણ પાછા પકડાવું નહીં, એ સહેલું નહતું. જો તમે મને એ વખતે મદદ કરી નહોત તો હું જરૂર પકડાઈ જાત. તમે મને કટોકટ વખતેજ બચાવી હતી મેં તે વખતે તમારો આભાર માન્યો હતો કે નહીં? હું તમારો ધણોજ આભાર માનું છું તમે બહુ બલા છો ”

“તુ મને જ્યાં તે વખતે પહેલવહેલી મળી હતી ત્યાંથી એ દિવાન-શાળા બહુ દૂર હતી કે પાસે? તુ મને તારો મિત્ર માનતી હોઈ તો બરાબર જવાબ આપ કહે જોઈએ, એ દિવાનશાળા પાસે જ હતી કે નહીં? ”

તેણે મને એ દિવાનશાળા ક્યા આવેલી હતી તેની માહિતી આપી. તે એક ખાનગી દિવાનશાળા હતી. અમે બન્ને પહેલવહેલા બન્ને

મળ્યા ત્યાથી તે બહુ દૂર નહોતી એ જગ્યાની માહિતી આપ્યા બાદ તેણે પુનઃ મને પૂછ્યું “ હું ફરીથી એ દિવાનશાળામાં જઉં, એ તમને ઠીક લાગે છે ? ”

“ નહીંજ-અલબત્ત-નહીંજ તું બચી ગઈ એથી મને ખરેખર ખુશાલી ઉપજી છે વાર, તે કહ્યું હતું કે, લગ્નમાં તારી એક ઓળખીતી બાઈ હતી એ બાઈને ત્યાં જ તું તે પછી રહી હતી કે ? તેણે તને ચોખ્ખી રીતે આશ્વરો આપ્યો હતો કે ? ”

“ હા રાત તો બહુ વીતી ગઈ હતી પણ મિસિસ ક્લેમટસને જગાડવામાં મને તેના ઘરમાંની એક છોકરીએ મદદ કરી હતી એ છોકરી સિવલ્યુક્રામ કરતી હોવાથી તે વખતે જગતી હતી મિસિસ ક્લેમટસે મને માયાથી આવકાર આપ્યો હતો મિસિમ ક્લેમટસ બહુ બલી છે પણ મિસિસ ફેરલી જેવી નહીં મિસિસ ફેરલી જેવું તો આ દુનિયામાં હવે એકંકે માણસ નહીં હોય ”

“ મિસિસ ક્લેમટસ તને નાનપણથી જ ઓળખે છે ? ”

“ હા હું પંચાયરમાં તે એકવાર અમારી પાડોશણ હતી મને નાનપણથી ઉછેરનાર મિસિસ ક્લેમટસ જ છે બહુ વરસ ઉપર જ્યારે તે અમારા ગામમાંથી વઢાય થઈ ત્યારે મને ખાસ કહેતી ગઈ હતી કે “ એની, જ્યારે તને કાંઈ મુશિયત પડે ત્યારે જરૂર મારી પાસે આવજો તને હું કાંઈ પણ વખતે-મને મધરાત વીતી ગઈ હશે તોપણ-આશરો આપી શકીશ, કારણ મારો ભરથાર ભરી ગયો છે એટલે હવે તને આશરો આપવામાં મને ના પાડનાર કોઈ જ નથી. વળી મને કાંઈ બાળ બચ્ચા નથી. મેં પહેલેથી તારી સભાળ લીધી છે અને તું રાજી હોઈશ તો ગમે ત્યારે તારી સભાળ લઈશ ” કેવી બલી બાઈ ? એ માયાભરેલા શબ્દો જાણે અત્યારે પણ તે કહેતી હોય એમ અક્ષરે અક્ષર મને યાદ છે ”

“ તારા માઆપ હયાત નથી ? ”

“ બાપને તો મેં કહી જોયા જ નથી. મારી માએ કદી એમના વિષે એકંકે અક્ષર મને કહ્યો નહોતો. બાપ ! બાપનું સુખ તો મેં જોયું

જ નથી મારા બાપ કદાચ મારા જન્મ પહેલા મરી ગયા હશે ”

“ અને તારી માતા ? ”

“ મને એની સાથે બનતુ નથી અમે એક બીજાને ત્રામ રૂપ થઈ પડીએ છીએ મને તે ગમતી નથી હુ તેને ગમતી નથી ”

મે આ શુ સામળ્યુ ? પરસ્પર ત્રાસ રૂપ ? શા માટે ? મને પહેલી જ વખત શકા ઉપજ કે, કદાચ તેની માએ તેને દિવાન-શાળામા મોકલી હોય ! મારા વિચારોમા એનીએ બગ પાડ્યો તે બોલી ‘ મારી માને માટે મને કશુ પૂછશો જ નહી મિસિસ કલેમટસ માટે તમે જે કાંઈ પૂછશો તેના જવાબો હુ આપીશ મિસિસ કલેમટસ તમારા જેવીજ માયાળુ છે તે પણ તમારી પેઠે મને કહે છે કે, “ મારે દિવાન-શાળામા હવે પૂરાઈ રહેતુ ન જોઈએ, ” અને હુ નામી આવી તેથી તે પણ તમારી પેઠે જ ખુશ થયલી છે મારી કમનસિખીથી તેને બહુ લાગી આવ્યુ છે તે એકવાર રડી હતી અને તે હમેશા કહે છે કે, એ કમનસિખીને લગતી વાત બધા લોકોથી છૂપાવી રાખવી જોઈએ. ”

તેની કમનસિખી ? ક્રિયા અર્થમા તે આ ‘ કમનસિખી ’ શબ્દનો ઉપયોગ કરતી હતી ? તેણે લોારા ઉપર કાગળ લખ્યો હતો તેના ઉદ્દેશ કોઈ જાણી જાય નહીં એને લગતી કમનસિખી ? કે પછી એ બોળી અને કોમળ હૃદયવાળી સ્ત્રીના લગ્ન તોડી નાખવામા મદદ રૂપ થઈ પડે એવી રીતે લગ્ન પહેલા જ તેના હૃદય ઉપર આધાત કરવાની રીતને લગતી કમનસિખી ? આ શબ્દ તેણે ક્રિયા અર્થમા વાપર્યો હતો, એ જાણવાનો ઠરાવ કરીને મે સીધો જ પ્રશ્ન કર્યો

“ કમનસિખી શેની ? ”

“ હુ દિવાનશાળામા ગઈ તેને લગતી જ તો ? બીજી તે કઈ બાબતની કમનસિખી હોય ? ” તેણે જવાબ દીધો

મને લાગ્યુ કે, આ છોકરીએ ખુબીબધ કોઈક બાબત મારાથી છૂપાવી દીધી છે મને તેના જવાબ ઉડાવનારો લાગ્યો કાગળને લગતી વાત કાઢવી જ એવો ઠરાવ કરીને મે કહ્યુ “ એક બીજી બાબતને લગતી કમનસિખી પણ હોઈ શકે ”

‘ કંઈ બાબતને લગતી ? ’

“ જન્મારા સુધી શોક અને શરમમા કોઇને મનડુ પડે તેને લગતી કમનસિથી પણ હોઇ શકે વળી એક સ્ત્રી જે પુરુષને ચઢાતી હોય તે પુરુષના માનઆયરમા અને પોતાના ગુણોમા આધળી શ્રદ્ધા ધરાવવાની પણ કમનસિથી હોઇ શકે ”

એક બાળકની માફક મુઝવણુ ભરેલી ઢોમે તે મારા તરફ જોઇ રહી હું અજમ થયો કે, મારી વાન સાબળીને તેના વદન ઉપર કોઇ છૂપી વાત જાહેર થઈ જવાથી ઉપજતી શરમનો લગારે શેરડા કેમ પડ્યો નહીં ! તેના હૃદયમા કોઇ જાતની વેદના થતી હોય અને તેથી મો ઉપગ બહારાટની ‘ગયા પડી ગઢે, એવા કાઈ પણ ચિહ્ન મે જોયા નહીં

તેણે કહ્યું “ હું તમાડ કહેવું સમજી શકી નહીં ”

“ કાઈ ફિકર નહીં આપણે જે વાત કરતા હતા તે ફરીએ કહે જોઇએ, તું લડનમા મિસિસ ક્લેમન્ટને ત્યાં કેટલા દિવસ રહી ? અને પછી અહીં કેવી રીતે આવી ? ”

“ કેટલા દિવસ ? અમે અહીં આવ્યા ત્યાં સુધી અમે ગયે પગમ દિવસે જ અહીં આવ્યા મિસિસ ક્લેમન્ટસ પણ અહીં મારી સારે આની છે ”

‘ એમ ? ત્યારે તો તું આ ગામમા રહે છે વાહ ! તું અહીં રહે છે તોયે તારા વિષે મને બિલકુલ ખબર પડી નહીં, એ અજાણી જ ને ? ’

“ ના ના અમે કાઈ આ ગામમા જ રહેતા નથી અહીંથી ત્રણ ગાઉ દૂર એક ખેતરમા અમે રહીએ છીએ મિસિસ ટોડનું એ ખેતર છે ”

એ ખેતરથી હું પરિચિત હતો અમે ધણીવાર એ જગ્યાએ ફરવા ગયા હતા, કારણકે તેની આસપાસ કેટલીક ટેકરીઓ આવેલી હતી

તેણે કહ્યું “ મિસિસ ટોડ અને મિસિસ ક્લેમન્ટસ સગા થાય છે વારવાર લડનમા મિસિસ ક્લેમન્ટસ ઉપર તે કાગળો લખતી હતી

કે, અહીં આવી જા આથી તે અહીં આવી અને મને પણ પોતાની સાથે લાવી કેવી ભલી બાઈ? અહીં આવ્યા પછી લિમરિનનુ આ કબરસ્તાન નજીકજ છે, એવી મને ખબર પડી ત્યારે તો હું બહુ જ ખુશી થઈ ગઈ કાલે હું આ જગ્યાએ આવી ગઈ ત્યારે મિસિસ ક્લે-મટસ મને રસ્તા બતાવવા આવી હતી એ બધા ભલા છે ખરા, પણ મને એ લોકોની એક રીત ગમતી નથી—”

“કઈ રીત ?”

“એ બધા મને વારવાર ઠપકો આપ્યા કરે છે કે, મારે સફેદ પોષાક પહેરવો ન જોઈએ તેઓ મને વિચિત્ર કહે છે પણ તેઓ મારો સ્વભાવ રી રીતે જાણે? મિસિસ ફેરલી બહુ સારી રીતે જાણતા હતા. મિસિસ ફેરલી મને હરરોજ સફેદ પોષાક પહેરવા દેતા મારો એ પોષાક જોઈને તેમને આનંદ થતો તે જાણ્યા ત્યાં સુધી એ જ પોષાક પહેરવામા મને ઉત્તેજન આપતા જુઓ, તેમની કબરના પથ્થરનો રંગ સફેદ છે સ્તબ પણ સફેદ છે હું તે સ્વચ્છ કરું છું શા માટે? મિસિસ ફેરલીને ખાતર જ મિસિસ ફેરલી પોતે સફેદ પોષાક પહેરતા એમની છોકરીને પણ તેવો પોષાક પહેરાવતા મિસ ફેરલી સુખી છે કે? તેમની તબિયત સારી રહે છે ને? હજી પણ તે સફેદ પોષાક પહેરે છે કે? નાનપણમા અમે બન્ને જણ સફેદ પોષાક પહેરતા ”

અહીં મારે જોઈતા ખાસ જવાબોની ખરેખરી તક મને મળી કાગળને લગતી વાત અત્રે કાઢવી ઠીક થઈ પડશે, એમ ધારીને મે કહ્યું. “મિસ ફેરલીની તબિયત આજે સહવારની સારી નથી તેનું મન પણ આજે દુખી હોય એમ મને લાગ્યું હતું ”

તે કાઠક બરબડી, પણ તેનો બરબડાટ એટલો બધો અરપણ હતો કે, તેના શબ્દો મને સમજાયા નહી

મે પૂછ્યું “મિસ ફેરલીની તબિયત આજે સહવારે કેમ સારી નહોતી, એ વિષે તે મને કાંઈ પૂછ્યું ખરું ને ?”

“ના મે એવું કાંઈ પૂછ્યુંજ નથી ”

“ હું જ મારી મેળે એ વિષે કાઠક કહીશ. ” મે કહ્યું “ મિસ ફેરલીને તારો લખેલો કાગળ મળ્યો છે ”

તેની રીતભાત તપાસવા માટે હું આટલું કહીને યોખી ગયો તે વિહ્વલ બની ગઈ તેના મો ઉપર વધુ ફિક્કાશ પથરાઈ ચૂકી તેણે પૂછ્યું “ તમે કેવી રીતે જાણ્યું કે, એ કાગળ મે લખ્યો હતો ? તમને એ કાગળ કોણે બતાવ્યો ? મે એ કાગળ લખ્યો નહોતો એ કાગળ વિષે હું કાંઈ જ જાણતી નથી ”

મે દઢતાથી કહ્યું “ ખોટું જ શા સાડ બોલે છે ? એ કાગળ તે જ લખ્યો છે એવો કાગળ લખવામા તે મોટી ભૂલ કરી છે બિચારી મિસ ફેરલી એ વાચીને બહુ જ ગભરાઈ ગઈ છે જો તારે તેને કાંઈ ખબર આપવી હતી તો તેને જાતે મળીને કેમ ન આપી ? લિમરિજ બવનમા તું આવી હોત અને મિસ ફેરલીને એકાન્તમા મળીને બધી વાત પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી તે કહી હોત તો અત્યારેજો તને આઘાત થયો છે, તેવો ન થાત ”

તેણે સ્તબ્ધ બની બીજી બાજુએ પોતાનું મો છૂપાવ્યું અને કશોજવાબ દીધો નહીં મે કહ્યું “ એ કાગળમાની હકિકત જો સાચી જ હોય તો મિસ ફેરલીને હજી પણ રૂબરૂમા મળીને તારે બધો ખુલાસો કરવો પડે છે. તારી દાનત જો શુદ્ધ હશે તો મિસ ફેરલી પોતાની માની માફક જ તારા પ્રત્યે માયાળુપણ બતાવશે તારી છૂપી વાત તે કોઈને કહી દેશે નહીં તને કોઈ જાતની ઈર્ષ્યા થાય નહીં, એ સંબંધમા તે ખાસ સમાજ રાખશે આવતી કાલે તું તેને મળીશ ? કહે તો તું અત્યારે જ ખેતરમા રહે છે ત્યાં તે તને મળે, અથવા તારી મરજી હોય તો લિમરિજ-બવનના બાગમા તે તને મળે ”

પોતાનું મો હજી પણ મારાથી છૂપાવેલું રાખીને તે સ્વગત બોલી “ અરેરે, હું મરી ગઈ હોત, હું મારું મો છૂપાવી શકી હોત, હું આરામ મેળવી શકી હોત તો કેવી સાડ થાત ? મિસિસ ફેરલી ! તમારી છોકરીને હું કેટલી બધી ચાહું છું ? મિસિસ ફેરલી ! ઓ મિસિસ ફેરલી !

એક વાર મને જવાબ આપો-મને બચાવો એક વખત તમે મારી માતા તરીકેનું સ્થાન જાળવ્યું છે અત્યારે મને કહો, મારે શું કરવું ? તમારી માથે હું કબરમા કેમ દટાઈ ગઈ નહીં ? ” તેણે સ્તબ્ધને જોશથી સુબન કર્યું એ સુબનનો અવાજ હું માલગી શક્યો એ સ્ત્રી અત્યારે પોતાની લાગણીઓ કાલુમા રાખો શકી નહતી અને મગજની નમણી હાલતમા તેનો મરનાર પ્રત્યેનો વહાન તેને અત્યંત મિલ્લવન અને અડધી બેભાન બનાવી ચૂક્યો હતો ગરીબ મિયારી ! મેં ધીમે રહીને તેની પામે જઈને તેના બન્ને હાથ મારા હાથમા લીધા અને તે થાપડતા થાપડતા તેને આશ્વાસન આપવા યત્ન કર્યા પણ તે યત્ન નફામા હતા તેણે આચરે મારીને પોતાના હાથ છટકાવી નાખ્યા અને પુનઃ પોતાનું મોં તે સ્તબ્ધની પાછળ મારાથી વિમુખ રાખ્યું ગમે તે ઉપાયે પણ તેને શાન્ત કરવી જોઈએ એમ ધારીને મેં તેની સામે એક નમ્ર ધમકી રજૂ કરી “ એની, એની, આ સાફ દેખાય છે ? જે તું સ્વસ્થ નહીં થાય તો પછી મારે તારા વિષે ખરાબ અભિપ્રાય બાધવો પડશે અત્યાર સુધી મેં તને ગાંધી છોકરી ગણી છે પણ જો તું આમ હક કર્યા કરશે તો મારે એમ ધારી લેવું પડશે કે જે માણસે તને દિવાનશાળામા મોકલી તેણે ઠીક કર્યું—”

હું એ વાક્ય પુરૂં કરી શક્યો નહો કેમકે તેને દિવાનશાળામા મોકલનાર સબધી મેં જ્યાં ઉલ્લેખ કર્યો ત્યાં તો તે સફાળી ઉડીને ઉભી થઈ એક વિકાળ વાઘણના જેવી તેની આંખો લાલચોળ થઈ ગઈ તેના શરીરમા કાંઈ અજબ જોશ આવ્યું અને કપડાનો જે કડકડો નીચે પડેલો હતો તે પોતાના હાથમા લઈને તેણે એવા જોરથી દાખ્યો કે, તેમાથી પાણી નીતરવા લાગ્યું

“ બીજી કોઈ વાત કરો ” તે દાત કચકચાવતી બોલી “ એ વાત કરો તો મારૂં મગજ ઠેકાણે નહીં રહે ”

હવે મને તેની આ રીતભાત ઉપરથી લાગ્યું કે તેના મગજમા માત્ર મિસિસ ફ્રેડલીની માયાના જ તરંગો ભરેલા નથી પણ તેને

દિવાનશાળામા મોકલનાર માણસ પ્રત્યેના ગુસ્સાના તરંગો પથ્થુ છે ખરા. તેને કોણે દિવાનશાળામા મોકલી હશે ? તેની માએ તેને ત્યાં મોકલી હશે, કે બીજા કોઈએ ? એ માણસ કોણ હશે, એને લગતો ખુલાસો આ ત્રી પાસેથી મળવો મુશ્કેલ હતો, કારણ કે હમણા જ મે તેનું જે બયાનક સ્વરૂપ જોયું તે ઉપરથી એ મુદ્દામા વધારે હક કરતી, એ નિર્દયતા યદ્યપિ પડે, એમ મને લાગ્યું. જો આવી ને આવી રીતે આ નબળા મગજની છોકરા ગભરાયલી અને ઉરકેરાયલી રહે તો જરૂર તેના હૃદય ઉપર વધારે આધાત થાય અને એ દશામા કદાચ ન બનવાનું કાંઈ બની જાય તો મારે પગલાં પડે, એમ ધારીને મે બીજા વિષયમા વાતચીત કરવા દરાવ કર્યો. મે કહ્યું “ તને ત્રાસ ઉપજે એવું હવે હું કાંઈ નહીં બોલું ”

તેણે કહ્યું “ તમે મારા તરફ ટગર ટગર થું કરવા જોઈ રહો છો ? તમે મારી પાસેથી કઈ વાત જાણવા માંગો છો ? મને સીધો સવાલ કરો તમારે થું જાણવું છે ? ”

“ તું શાન્ત થા અને તે પછી મે જે કાંઈ કહ્યું છે તે ઉપર વિચાર ચલાવી જો, એટલું જ મારે તને કહેવાનું છે ”

“ કહ્યું ? ” તે કપડાના કકડાને આમળતી આમળતી સ્વગત બબડવા લાગી “ તેણે થું કહ્યું ? તે મારા તરફ જોઈને પોતાનું માથું ધુણાવીને બોલી “ તમે મને શા માટે મદદ નથી કરતા ? ”

“ હા હું તને જરૂર મદદ કરીશ જો યાદ કર, મે તને કહ્યું કે, આવતી કાલે તું મિસ ફેરલીને રૂબરૂમા મળ અને પેલા કાગળની રજૂ-રજૂ વાત તેને રૂબરૂમા કહે ધ્યાનમા આપ્યું ? ”

“ ઓ મિસ ફેરલી !-મિસ ફેરલી-મિસ ફેરલી—” આ શબ્દો ઉચ્ચારવાથી જ તેને કાંઈક શાન્તિ વળતી હોય એવો મને ભાસ થયો તે અસલ મુજબ સ્વસ્થ બની

મે કહ્યું “ મિસ ફેરલીની ખીંક રાખવાની જરૂર જ નથી એ બહુ બધી છે. તારા કાગળમાની હકિકત તે પુરેપુરી જાણે છે એટલે તને

ખુલાસાથી વાત કરતા ફાવશે-કાગળમાં જોડે તે કોઈના નામ લખ્યા નથી પણ મિસ ફેરલીને ખબર છે કે જે માણસ વિષે તે લખાણ કર્યું છે તે માણસ સર પર્સિવલ ગ્લાઈડ—”

બસ ! થઈ ચૂક્યું ! આ નામનો ઉચ્ચાર તેને કાને પડતા જ તે એક હરણીની માફક ચોકી જ્યાં તે ઉભી હતી ત્યાંજ એક ઝલગ મારી ને તેણે મોટી ચીસ પાડી એ ચીસથી આખા કમરસ્તાનમાં પડધો સભળાયો અને મારૂ હૃદય પણ એ કરુણાન્નક અતિ તીવ્ર ચીમથી ધ્રૂજી ઉઠ્યું જ્યારે મેં એ નામ દીધું નહોતું, પણ માત્ર તેનો ઉચ્ચેષ કર્યો હતો ત્યારે મેં તેનો વિકાળ ચહેરો જોયો હતો પણ હવે જ્યારે એ નામ દીધું ત્યારે તેણે મોટી ગગનભેદી ચીસ પાડી એ ઉપરથી મને બધો ખુલાસો મળી ગયો હવે મારા મનમાં શકા રહી નહીં કે, તેને દિવાનશાળામાં પૂગનાર તેની મા નહોતી પણ એક પુરુષ હતો અને તે પુરુષ ખીજે કોઈ જ નહીં પણ સર પર્સિવલ ગ્લાઈડ જ હતો !

એનીએ પાંડેલી ચીસ મેં એકલાએજ સાંભળી નહોતી, કારણ કે, થોડીક જ વારમાં મેં દૂરથી એક અવાજ સાંભળ્યો “ આવું છું, બેટા, આવું છું ”

એકાદ ક્ષણ વીત્યા બાદ દેવળની બાળુમાથી શાલમાં લપેટાયેલી સ્ત્રી ત્યાં આવી પહોંચી તેને જોતા જ એની તેને વળગી પડી

તે સ્ત્રીએ મારા તરફ ગુસ્સાભરેલી નજરે જોતા કરડા અવાજે કહ્યું “ તમે કોણ છો ? આ બિચારી નિરાધાર છોકરીને આવી રીતે ગભરાવી મૂકતા તમને શરમ ન આવી ? ” એનીના શરીર ઉપર હાથ ફેરવતા ફેરવતા તેના તરફ જોઈને તે બોલી “ શું થયું, બેટા ? એણે તને હેરાન કરી ? ”

“ ના ના ”

“ ત્યારે તે શાથી ચીસ પાડી ? ”

“ હું ગભરાઈ ગઈ છું ઘેર ચાલો આપણે અહીં ઉભા નહીં રહીએ ”

મે તેને હુરાન કરી નથી, એ જાણીને મિસિસ કલેમટસનો ગુસ્સો ઓછો પડ્યો ખુલાસો માગતી હોય, એવી દમે ને મારા તરફ જોઈ રહી

મે કહ્યું “ તમને ગુસ્સે થવાનું કારણ આપનાર કામ કરતા મારે ખરેખર શરમાવું જોઈએ પણ એવું કોઈ શરમિદગીનું કૃત્ય મેં કર્યું નથી માત્ર કમનસિમે મારી “વાતચીતથી અજાણતા જ તેને ગમ-રાવાનું કારણ મળ્યું છે હું કાઈ આજે તેને પહેલીવાર મળ્યો નથી તમે જ તેને પૂછો તે તરત જ કહેશે કે, કોઈ પણ સ્ત્રીને જાણી જોઈને હુરાન કર એવો હું છું જ નહીં ”

આ શબ્દો એની કેથેરિક મામળે, એવી રીતે મોટથી અને સ્પષ્ટતાથી હું બોલ્યો હતો તેણે ખરેખર તે સામળ્યા અને કહ્યું “ હા હા એમણે એકવાર મને મજા કરી હતી એમણે એકવાર મારા તરફ ભલાઈ બતાવી હતી—” બાકીનું કાંઈક તેણે મિસિસ કલેમટસના કાનમાં ધીમેથી કહી સંભળાવ્યું

મિસિસ કલેમટસે, ગુચવણભરેલી નજરે મારા તરફ જોઈને કહ્યું “ વિચિત્ર સંયોગ ! તમારી સાથે મેં ગુરુસાબરેલી રીતભાત દાખવી તે માટે હું દિલગીર છું. પણ સાહેબ ! તમે જ કપ્પલ કરશો કે, અજાણ્યા ને આપણા બંને બરાબર હોય છે શરઆતના ખુલાસાને અભાવે હું ગુસ્સે થઈ જઈ એ સ્વાભાવિક જ હતું પણ તમારા કરતા મારો જ મોટો વાક કે મેં તેને આ જગ્યાએ એકલી મૂકી ગઈ ગુનરી ભૂલી જાણે, સાહેબ ! ચાલ, બેઠા, ચાલ હવે આપણે ઘેર જઈએ ”

તેઓ કપરસ્તાનમાંથી જવા લાગ્યા. મેં તેમના ખેતર સુધી તેમનો સગાથ કરવા તત્પરતા દાખવી, પણ મિસિસ કલેમટસે સંવ્યતાથી મારો આભાર માનીને ના પાડી.

મે એની કેથેરિકને કહ્યું, “ મને માફ કરવા કોશિષ કરજો. ” તેને ઉચ્કેરી મૂકવાનો મારો ધરાદો નહીં હોવા છતાં અજાણ્યતા જ સર પસંવલના નામોચ્ચારથી તે ખૂબ પાડી હતી અને એ પછી જે કાંઈ

(૧૨૨)

અન્યુ તેથી મને દિલગીરી ઉપજી હતી પણ તેના ચહેરા ઉપર સ્વસ્થતા નહોતી એ જોઈને મને તે બિચારીની દયા આવી

તે બોલી “ હું કોશિષ તો કરીશ પણ તમે ધણી વાતો બાણી ગયા છો, તેથી હવે બ્યારે પણ હું તમને જોઈશ ત્યારે મને તમારી ખીંક લાગશે ”

મિસિસ કેનેમટ્સ મારા તરફ દયાજનક નજરથી જોઈ રહી તેઓ યોડાક ડગલા આગળ ચાલ્યા મને લાગ્યું કે, તેઓ હવે પાછા નહી ફરે પણ તરત જ એની યોબી ગઈ અને બોલી “ ઉભા રહો હું છેલ્લા પ્રણામ કરી આવું ”

તે મિસિસ ફ્રેલીની કમર પામે ગઈ પોતાના અન્ને હાથ તેણે સ્તનની આસપાસ વીટાળ્યા અને તેને સુમન કર્યું તે પછી જતા જતા તેણે મારા તરફ જોઈને કહ્યું “ હવે મને શાન્તિ વળી છે હું તમને માફ કરું છું ”

તેઓ અન્ને કમરસ્તાનમાથી વદાય થયા દેવળ આગળ ચઢીને, રખવાળના મકાન નજદિક તેમને મે જતા જોયા રખવાળની સ્ત્રી મકાન બહાર ઉભી હતી તેની સાથે તેઓએ કાઠક વાતચીત કરી અને તે પછી તેઓ સરિયામ રસ્તા ઉપર ચાલવા લાગ્યા એની કેથેરિકની પૂઠ બ્યા સુધી હું જોઈ શકતો હતો ત્યાં સુધી એજ જગ્યાએ ઉભો રહ્યો અને બ્યારે મારી નજરે દેખાતી તે બધ ચઢી ત્યારે મારા મનમા ચિન્તા અને શોકમિશ્રિત લાગણી ઉપજી. મને લાગ્યું કે, સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રીના એ છેલ્લા જ દર્શન હતા !

પરિચ્છેદ ૧૫.

અચાનક અલોપ !

અર્ધા કલાક પછી હું લિમરિજ-લુવનમા જઈ પહોંચ્યો મિસ હોલ્કોપ મારી વાન સાબળવા તૈયાર થઈને દિવાનખાનામા બેઠી હતી મે તેને અથેતિ સર્વ બિનાઓ કહી સમજાવી

શાન્તિથી અને દૃઢતાથી તેણે એ વાત સાબળી તેની સાબળવાની હબથી હું અજ્ઞય થયો અધવચ્ચા કોઈ પણ જાતનો પ્રશ્ન કર્યા વિના ધીરજથી આની વાતો સાબળનાર સ્ત્રીની સચમી પ્રકૃતિના જોટલા વખાણ કરાય તેટલા ઓછા છે

મારૂં કહેવું પુરેપુરું સાબળ્યા બાદ તે બોલી. “ માઃ મન સાક્ષી પૂરે છે કે, ભવિષ્ય વાદળાઓથી ઘેરાયલું છે ”

મેં કહ્યું “ આપણે વર્તમાનકાળનો સદુપયોગ કરીએ તો ભવિષ્ય સારૂં નીવડવાનો સંભવ છે એ બનવા નોગ છે કે, હું એક પુરુષ હોવાથી એની કેયેરિકે મારી સાથે છૂટથી વાત કરી ન હોય, પણ એક સ્ત્રી આગળ તે પોતાનું હૃદય ખોલીને કદાચ વધુ રડાટ કરે જે મિમ ફેરવી—”

મિમ હોડકામે તરત જ કહ્યું “ અરે, એનો વિચાર તો અત્યારે કરવા જેવો જ નથી ”

મેં કહ્યું “ તો હું ખીજી સૂચના કરૂં છું એની કેયેરિકે તમે મળો. તેનો વિશ્વાસ સપાદન કરવાના પ્રયત્નો તમે સારી રીતે કરી શકશો હું તો હવે તેની લાગણીઓ ઉશ્કેરતા ડરૂં છું મને તેના નમળા મગજની દયા આવે છે જે તમને વાધો ન હોય તો આવતી કાલે જ આપણે એ ખેતરમાં જઈએ ”

“ મને કશો જ વાધો નથી. હોડારાત્રી હિત સાધી શકાતું હોય તો હું કોઈ વાતની આનાકાની કરીશ નહીં તમે એ ખેતર કોત્રું કહ્યું ? ”

“ મિસિસ ટોડનું આપણે ઘણી વખત એ જગ્યાએ ફરવા ગયા છીએ, એ તમને યાદ હશેજ ”

“ બરાબર પણ એ ખેતર મિસિસ ટોડનું નથી એ તો મિ. ફેરલીનું ખેતર છે મિસિસ ટોડ તો માત્ર તે ખેતર ખેડનાર ખેડુતની સ્ત્રી છે અમારે ત્યાં એ ખેડુતની એક છોકરી હમેશા દૂધ આપવા આવે છે એ છોકરી રોજ આવતી હોવાથી ત્યાંના કાષ્ઠક સમાચાર આપણને આપી શકશે હું હમણા જ તેને પૂછી જોઉં કદાચ તે છોકરી હજી પણ નોકરો આમળ વાતચીત કરતી બેઠી હશે ”

તેણે ઘટ્ટી વગાડી એક નોકર ત્યાં આવ્યો તેને પૂછપરછ કરતા ખબર મળી કે, એ છોકરી અહીં નથી નોકરના જવાબાદ મિસ હોલકોમે કહ્યું “ કાંઈ ફિકર નહીં આવતી કાલે હું એ છોકરીને પૂછી જોઈશ. દરમ્યાન એની કેથેરિક પાસેથી મારે શુ શુ જાણી લઉં, તે આપણે નક્કી કરીએ તમારા મનમાં એ વાતની તો હવે શકા જ નથી રહી કે, તેને દિવાનશાળામાં મોકલનાર સર પર્સિવલ ઝ્લાઇડ જ હતા ખરે ? ”

“ હા મને યોક્તમ ખાત્રી થઈ છે કે, એ કામ એ ગૃહસ્થનુ જ હતું ફક્ત શકા રહે છે તેમના હેતુની ક્રિયા હેતુથી એનીને દિવાનશાળામાં મોકલવામાં આવી હતી, એ આપણે જાણુ જોઈએ એ બંનેના જીવનમાં એવો શો ભેદી બનાવ બન્યો હતો કે જેથી આ કગાલ સ્ત્રીને એ શ્રીમત, મોભાદાર અને આયરદાર ગૃહસ્થે દિવાનશાળામાં પૂરાવી એ એનીની માતા હયાત હોવા છતાં સર પર્સિવલ જેવા મોટા માણસને આ જોખમદારી વહોરવાની જરૂર શા કારણે જણાઈ ?—”

“ તેને એક ખાનગી દિવાનશાળામાં રાખી હતી ખરે ? ”

“ હા ખાનગી દિવાનશાળામાં આવી એક સસ્થામાં હમેશા નાણાં આપવા પડે છે, કોઈ ગરીબ અવસ્થાની સ્ત્રીને કે પુરુષને આવી સસ્થાનું ખર્ચ જરૂર ભારે પડે, આથી આપણે જે બીજાને ખુલાસો મેળવવાનો છે તે એ કે, આ ગરીબ બાઈનું ખર્ચ સર પર્સિવલે આપ્યું હતું કે નહીં ? ”

“ મિ હાર્ટરાઈટ તમારી શકાઓ સગીન છે હું તમને ખાત્રી આપુ છું કે, તેના ખરા ખુલાસા હું મેળવીશ જ આવતી કાલે જો એની કેથેરિક આ બાબતમાં મદદગાર થઈ પડશે તો ઠીક, નહીંતર સર પર્સિવલ ઝ્લાઇડને જાને તેના ખુલાસા કરવા પડશે અને મને તથા મિ. ગિલ્મોરને સંતોષવા જોઈશે મારી બહેનનું ભવિષ્ય મને વધારે વહાલું છે અને જ્યાં તેના લગ્નને લગતી વાત હોય ત્યાં બરાબર વિચાર કરીને પગલું ભરવામાં જ ડહાપણુ સમાયલું છે ”

અત્રે અમે વિખૂટા પડ્યા

બીજે દિવસે સહવારે નાસ્તો કર્યા પછી તરત જ અમે ખેતર

(૧૨૫)

તરફ જઈ શક્યા નહીં, કારણ કે, મિસ હોલ્કોબને બાગમા લતાકુળમા મે આપેલા વચન પ્રમાણે તે દિવસની ટપાલ આવ્યા બાદ મારે મિ ફ્રેલીને મળીને અહીંથી વદાય થવાની પરવાનગી લઈ લેવાની હતી આથી ટપાલ આવતા સુધી હું થોભ્યો.

મારૂં ધારતું હતું કે, તે દિવસે ટપાલમા મારો એક કાગળ નહીં આવે અને તેમ છતાં કાગળ આવ્યો છે એમ જણાવીને મારે જુદું બોલવું પડશે પણ તે દિવસે ટપાલમા અને બે કાગળો મળ્યા હતાં. મારા મિત્રોના તે પત્રો હતા તેમા કાંઈ ખાસ અગત્યના સમાચાર ન હતા પણ મારે અગત્યના સમાચાર મળેલા હોવાનો દેખાવ કરવાનો હતો. હું મારા ઓરડામા ગયો અને કાગળો વાંચ્યા બાદ નોકરને બોલાવીને મિ ફ્રેલીને મે સંદેશો કહેવરાવ્યો કે, એક અગત્યના કારણસર મારે આપને મળવું છે.

સંદેશો કહાવ્યા બાદ મે તો નિશ્ચય જ કરી દીધો કે, મિ ફ્રેલી રજા આપે કિવા ન આપે તોપણ આવતી કાને હું હાલ જઈ જ મે આજ સુધી મારી ફરજ બજાવી હતી અને હજી પણ બજાવવા તૈયાર હતો પરંતુ સન્નેગોને લીધે મારે અહીંથી ગયા સિવાય છૂટકો ન હોવાથી મિ ફ્રેલીની પરવાનગી મળે કે નહીં, તેની અને મુદ્દલે દરકાર નહોતી.

નોકરે થોડીવાર પછી પાછા આવીને મને ખબર આપી કે, મિ ફ્રેલીએ રજા માગવાની ના પાડી છે, કારણ કે, તેમની તબિયત આજે બહુ ખરાબ છે આથી મારે જે કાંઈ જણાવવાનું હોય તે લખીને જણાવવું મને આ સંદેશો સાંભળીને નવાઈ ઉપજી નહીં આવી રીતે ધણી વખત મારા ત્રણ માસના વસવાટ દરમિયાન અમારી વચ્ચે ચીઠ્ઠીઓ-થીજ વાતચીતનો વહેવાર ચાલ્યો હતો અત્યાર સુધીમા તેમના દર્શનનો લાભ માત્ર હું એક જ વાર પામી શક્યો હતો એ લાભ મે લિમરિંગ-બુવનમા પગ મૂક્યો ત્યારે મને મળ્યો હતો તે જ એ દર્શનનો લાભ જેમ સાથી પહેલો હતો તેમ સાથી છેલ્લો જ નીવડ્યો. તેમના

સદેશને માન આપીને મેં તરત જ ટૂંકાણુમા સબ્યતાથી અને સ્પષ્ટતાથી એક કાગળ લખી કાઢ્યો અને નોકર સાથે તે મોકલી આપ્યો. આશરે અર્ધા કલાક પછી એ કાગળનો જવાબ મને મળ્યો. તે એક જાડા વાદળી રંગના નોટ-પેપર ઉપર મોટા અને મોતીના દાણા જેવા અક્ષરે લખાયેલો હતો. એ જવાબમા મને રજા તો આપવામા આવી હતી પણ આના-કાની અને અપમાન સાથે રજા આપવામા આવી હતી. મિ. ફેરલી એ તે જવાબમા શરૂઆતમા પોતાની રીત મુજબ મને ધન્યવાદ આપીને જણાવ્યું હતું કે “ તમારી અરજીથી હું ધણોજ તાગ્યું અને નિરાશ થયો છું હું કોઈ ધધાદારી માણુમ નથી પણ મારા મુખ્ય નોકરની મેં સલાહ લીધી છે ને ધધાદારી માણુમ છે તે મને સલાહ આપે છે કે મોત અને જીવનના જ એકલા સવાલને અપવાદ રૂપ ગણીએ તે સિવાય બીજા કોઈ પણ દાખલામા તમોને રજા મળી શકે નહીં. જો કલા પ્રત્યેની મારી ઉચ્ચ પૂજ્યયુદ્ધિ મારી હાલની મગજની નયબી હાલતમા ઓછી કરી શકાય તો જ મિ. હાર્ટશાઈટ, તમારી હાલતની માગણી પુરી પાડી શકાય પણ તેવી વસ્તુસ્થિતિ નથી અને હાલના દાખલામા કલા પ્રત્યે તમારી પૂજ્યયુદ્ધિ ઓછી થઈ ગઈ હોય એમ મને જણાય છે ” મિ. ફેરલીએ જવાબમા છેવટે જણાવ્યું હતું કે, “ આ અરજી અત્યંત અનિયમિત છે મને સંપૂર્ણ આરામ અને શાંતિની જરૂર છે એમા તમે દખલગિરી કરો અને આ મકાનમા અસતુષ્ટ મનથી રહો એથી બંને પક્ષને ચરબડાટનું કારણ મળે તેમ છે હું અત્યારના સંજોગોમા તમને રજા આપવાની ના પાડી શક્યો હોત પણ મારા મગજને શાન્તિ આપવા ખાતર, મિ. હાર્ટશાઈટ, તમને ખબર આપુ છું કે, તમારે જવું હોય તો તમે જઈ શકશો ”

આ કાગળની ગડી કરીને મેં બીજા કાગળો ભેગો મૂક્યો. મિસ હોલ્કોબને જો મેં વચન આપ્યું નહોત તો મિ. ફેરલીના પત્રને અપમાન રૂપે ગણીને તેનો અસ્વીકાર કર્યો હોત પણ મેં જવાનું વચન આપેલું હોવાથી મારી નોકરીની ક્ષિપિત પરવાનગી તરીકે તે કાગળ મેં

(૧૨૭)

જળવી રાખ્યો મે તે કાગળની લગારે દરકાર કરી નહી અને મારી યાદગિરીમાથી તેને દૂર કર્યો અપોરે જમવાનો વખત થયો ત્યારે હું નીચે ગયો અને મિસ હોલ્કોબને મે ખબર આપી કે, “ ખેતરમા આવવા હવે હું તૈયાર છું ” જમી રહ્યા પછી અમે ખેતરમા જવા નીકળ્યા ત્યારે તેણે મને સાથી પહેલો પ્રશ્ન કર્યો “ મિ ફેરલીએ તમને સતોષ-કારક જવાબ દીધો કે ? ”

“ મિસ હોલ્કોબ, તેમણે મને જવાની છૂટ આપી છે. ” એક-દમ તેણે મારા મો સામે જોયું અને મારૂ મ્હાન મુખ જોધને તેણે પોતાની મરજીથી મારો હાથ ઝાલ્યો અને કેવી રીતે રમ્મ મળી એ પોતે સમજી ગઈ છે એમ બતાવવા માટે કોઈ પણ ગતના શબ્દો કરતા આ માયાળુપણું વધુ સૂચન કરનારું હતું પોતે મારા તરફ મમભાવ બતાવે છે અને તે પણ એક ગેઠ તરીકે નહીં પણ એક મિત્ર તરીકે બતાવે છે, એમ પ્રદર્શિત કરવા માટે તેની આ રીતભાત બમ હતી મે એ બુદ્ધા ગૃહસ્થના કાગળ માહેલા અપમાનની દરકાર નહોતી કરી પણ આ સ્ત્રીની સહૃદયતા મારા અતરના ઉંડાણમા પહોચી

ખેતરમા જતા જતા અમે નક્કી કર્યું કે, મિસ હોલ્કોબ એકલીજ તે મકાનમા જશે અને હું બહાર ઉભો રહીશ એ પ્રમાણે નક્કી કર્યા બાદ તે મિસિસ ટોડના મકાનમા ગઈ અને મારી અગ્નયણી વચ્ચે તરતજ તે પાચેક ક્ષણમા પાછી ફરી

મે પૂછ્યું “ તેણે વાતચીત કરવાની ના પાડી કે શું ? ”

તેણે જવાબ દીધો “ એની કેથેરિક તો જતી રહી ! ”

“ શું જતી રહી ? ! એકાએક ? ! ”

“ હા આજે સહવારે જ આઠ વાગે, તે અને મિસિસ ક્લેમટસ ચાલ્યા ગયા ! ”

હું કાઈ વધુ બોલી શક્યો નહી-મને લાગ્યું કે, શોધખોળની દરેક તક, એ સ્ત્રીઓની સાથેજ ચાલી ગઈ !

મિસ હોલ્કોબે કહ્યું “ મિસિસ ટોડ કહે છે કે, એ લોકોના

સબધમા હુ કશુ પણ જાણતી નથી ગઇ કાલે રાતે તેઓ સહિસલા-
મતિથી ઘેર આવ્યા હતા અને બધાની સાથે તેમણે હસી ખુશીને વાતચીત
કરી હતી પણ રાત્રે વ્યાળુ કરતી વખતે એની કેથેરિક બેભાન થઇ
ગઇ હતી તે લોકો જે દિવસે લાડનથી આવ્યા તે દિવસે પણ આવી જ
રીતે એની બેભાન થઈ ગઈ હતી પહેલી મૂર્ચ્છાનું કારણ એક છાપુ
હતુ એ છાપામા કાષ્ટક સ્થાનિક ખબર વાચીને તે ચીસાચીસ પાડીને
મૂર્ચ્છિત થઇ હતી ”

“ મિસિસ ટોડને ખબર છે કે, છાપામાના ક્રિયાક્રમથી એનીની
એવી દશા થઇ હતી ? ”

“ ના, મિસિસ ટોડે છાપુ પહેલેથી તે છેલ્લે સુધી વાચી જોયુ
હતુ પણ તેમા કોઈ ઉશ્કેરનારા બનાવનુ વર્ણન નહોતુ, મિ હાર્ટરાઈટ !
એમ છતા પણ મે એ છાપુ જોયુ તો મને જણાયુ કે, અધિપતિએ
અમારા કુટુંબને લગતી ખબરો ઉપર તેમા નોંધ લખેલી હતી મારી
બહેનના સર પર્સિવલ સાથે થનારા લગ્નની ખબર તે છાપામા પ્રકટ
થયેલી હતી મે તરત જ અનુમાન કર્યુ કે, આ નોંધ વાચ્યાથી જ
એનીનુ મગજ ઠેકાણે રહ્યુ નહીં હોય વળી એનીએ જે કાગળ લખ્યો
તે આ નોંધ વાચ્યા પછી જ લખ્યો હોવો જોઈએ, એવુ મે બીજુ
અનુમાન પણ કર્યુ તમારુ શુ માનવુ છે, મિ હાર્ટરાઈટ ? ”

“ બંને અનુમાન ખરા છે પણ ગઇ કાલે એની બેભાન થઈ
તેનુ કારણ શુ ? ”

“ એ કારણ હજી મળી શક્યુ નથી એમના ઘરમા કોઇ અનજન
માણસ આવેલુ નથી કોઈએ તેની સાથે ઉશ્કેરી મૂકનારી વાતચીત
કરી નથી જમતી વખતે જ્યારે અમારી દૂધવાળી અહીંના બનાવોને
લગતી વાતચીત કરતી હતી ત્યારે તેમણે બધાએ બહારથી એક મોડી
ચીસ સાંભળી અને જ્યારે બધા બહાર દોડી ગયા ત્યારે એની કેથેરિક
મોત જેવી ફિક્કી પડી ગઈ હતી અને બેભાન થઇ ગઇ હતી, એવુ
તેમણે જોયુ ! તેને ઘરમા લાવવામા આવી એ પછી મોડી રાત સુધી

(૧૨૬)

મિસિસ કયેમટસ સાથે એની કાઠક વાતો કરતી હતી આજે સહવારે એકાએક મિસિસ કયેમટસે જાહેર કર્યું કે, અમારે અહીંથી જવું જ પડશે કારણ પૂજા તેણે જણાવ્યું કે, ‘ એક બનાવ અચાનક બનવા પામ્યો છે તેથી એનીને અહીં રહેવું ગમતું નથી આ ધરના લોકોનો કોઇ પણ જાતનો દોષ નથી અને એ બનાવ માયે આ ધરમાના કોઇને કાંઈ લાગતું વળગતું નથી ’ મિસિસ કયેમટસને દયાણુ કરવા નક્કમ્મ હતું, કાગણુ તે જવાની જ છડ કમી હતી એનીની તબિયતની ખાતર વડું દયાણુ કરવાનું બધ રાખીને તેઓએ આજ સહવારે તેમને જવા દીધા એ બન્ને જાણુ કોઇ પણ જાનની સબ્યના કે શિષ્ટાચારની રીત-ભાત દાખવ્યા વિના જ જતા રહ્યા તેથી મિસિસ ટોડને ધણો ગુસ્સો ઉપજ્યો છે મિ હાર્ટરાઇટ, હું નથી સમજી શકતી કે, એનીને ખીજ વાર બેભાન થવાનું અને એકદમ ચાલ્યા જવાનું કારણ શું મળ્યું હશે ? તમે કાંઈ અનુમાન કરી શકો છો ? ”

“ અનુમાન ખીજી શું હોઈ શકે ? કબરસ્તાનમા જે માણસનું નામ સાબળીને તે ચીસ પાડી ઉડી હતી અને છાપામા પણ જે માણસનું નામ અને તેના લખના સમાચાર વાંચીને તે બેભાન થઇ ગઇ હતી તેજ માણસને લગતા કાંઈક વિશેષ સમાચાર વાંચીને તે ખીજ વખત બેભાન થઈ ગઇ હશે એવું મારું અનુમાન છે વાતચીતની વિગત આપણે મેળવીશું તો મારું અનુમાન ખરૂં છે કે ખોટું, એ તરત જ સમજશે ”

“ મિસિસ ટોડને વિગત પૂછીએ તેના કરતા તેની છોકરીને પૂછીએ તો ઠીક. તે જીવાન અને ચગરાક હોવાથી તેની યાદગિરી સારી હશે એ છોકરી આજે સાંજે દૂધ આપવા આવશે ત્યારે તેને પૂછી જોઇશું. હાલ તુર્ત ચાલો, આપણે ઘેર જઇએ ”

અમે મિસ ટોડનો આભાર માનીને ઘેર ગયા ઘેર પહોંચ્યા બાદ અમે તપાસ કરી તો દૂધવાળીને રસોડા આગળ પોતાનું દૂધનું વાસણ માજતી અને ધીમા સ્વરે કાંઈક ગાતી જોઇ

મિસ હોલ્કોમ્સ સાથે હું તેની પાસે ગયો મિસ હોલ્કોમ્સ

હસીને તેને પૂછ્યું “ હાના, તું હમેશા જે દૂધ લાવે છે તેના આ ગૃહસ્થ બહુ વખાણુ કરે છે એ દૂધની સ્વચ્છતા અને સુદરતા માટે હું તેમના તરફથી તને ધન્યવાદ આપુ છું ”

તે શરમાઈ ગઈ અને નીચું જોઈને બોલી “ એમા કાંઈ વિશેષતા નથી હું મારી ફરજ જ બજાવું છું ”

મિસ હોલકોબે મૂળ મુદ્દાની વાતનું સાધણું કરતા કહ્યું “ તારા પિતાને ત્યાં અમે હમણા જ જઈ આવ્યા ગઈ કાંઈ સારું તું ઘેર ગઈ તે પછી તારે ત્યાં આવેલા પરોણામાથી એકને અકસ્માત થયો હતો ખરું ને ? ”

“ હા જ એક છોકરી બેભાન થઈ ગઈ હતી ”

“ એ શાથી બેભાન થઈ ગઈ હશે ? તમે લોકોએ તેને ગભરાતી નાખવા જેવું કંઈ નહીં જ કહ્યું હોય તમે કોઈ ભૂતપ્રેતની વાતો કરતા હતા કે શું ? ”

“ ના રે ! ” તે છોકરી હસીને બોલી “ અમે તો ગામગપાટા હાકતા હતા ”

“ તારી બહેનો ખેતરની વાતચીત કરતી હતી ખરું ને ? ”

“ હા ”

“ અને તું આપણા ઘર વિષે કાંઈક સમાચાર કહેતી હતી ખરું ને ? ”

“ હા એમ જ અમે તો જરાકે ગભરાટ ઉપજાવે એવી વાતો કરતા નહોતા બધાએ હમતા હસતા આનંદ કરતા હતા એટલામા અચાનક એ છોકરીને વાંધ આવ્યું મને તો એ વખતે અજાણ્યી જ થઈ કે, ઉશ્કેગણીની લગારે વાત અમે કરી નથી અને એ છોકરીને વાંધ કેમ આવ્યું ? ”

મિસ હોલકોબને મે ધીમે રહીને કહ્યું “ વાતચીતની વિગત ”
તે મારો ઉદ્દેશ સમજી ગઈ અને તે છોકરીને પૂછવા લાગી “ વાત-ચીત દરમિયાન તે કોઈના નામ દીધા હતા ? અને આપણે ત્યાં મહેમાનો આવવાના છે, એ સમાચાર કહ્યા હતા ? ”

“ હાસ્તો ! નામ વગર વાતચીત કેમ થાય ? લડનવાળા વકીલ મિ. ગિરમોર, શનિવારે આવવાના છે અને સર પર્સિવલ ઝ્લાઈડ સોમવારે આવવાના છે, તેથી હવે વધારે દૂધલઈ જતુ પડશે, એમ મે કહ્યું હતું નામ દઈને મે વાતચીત કરી, એ મે ખોટું કયું ? નામ નહોતા દેવાના ?”

“ ના ના નામ દીધા એમા કશુંએ ખોટું થયું નથી હું તો અમસ્થી જ પૂછતી હતી ચાલો મિ. હાર્ટરસાઈટ આપણે હુનાને નક્કમી રોકી રાખીએ છીએ તારૂ કામ કર્યા કર હુના કાઈ ખામ કારણસર મે પૂછપરછ કરી નથી હો કે ?”

અમે બન્ને તે છોકરી આગળથી વદાય થયા મકાનમા પેસતા બારણા આગળ અમે બન્ને ઉભા રહી ગયા અને એક બીજાના મો સામે જોવા લાગ્યા મે પૂછ્યું —

“ મિસ હોલ્કોબ, તમારા મનના હવે કોઈ જાનની શકા રહે છે કે ?”

“ સર પર્સિવલ ઝ્લાઈડ મારી શકાતું મમાધાન કરનારો ખુલાસો કરવો જ જોઈશે જો તેમ નહીં થાય તો હોારા કદાપિ કાળે તેમને પરણશે નહીં ”

પરિચ્છેદ. ૧૬.

વસમી વદાય !

અમે ઘરમા દાખલ થયા કે તરતજ નોકરે આવીને ખબર આપ્યા કે, વકીલ મિ ગિરમોર આવી પહોંચ્યા છે મિસ હોલ્કોબ તેને આવકાર આપવા માટે બહાર ગઇ. થોડીવારે તે અને મિ. ગિરમોર દીવાનખાનામા દાખલ થયા અમારો બન્નેનો પરિચય કરાવવામા આવ્યા બાદ હું આ ગૃહસ્થ તરફ જીજ્ઞાસાથી અને કૌતુકથી જોવા લાગ્યો. લિમ-રિજ-બવનમાથી મારી વદાયગિરી બાદ આ વૃદ્ધ ગૃહસ્થ રહેનાર હતો, સર પર્સિવલ ઝ્લાઈડનો ખુલાસો તેને સાબળવાનો હતો અને તે સામ-

બાપા બાદ કેવા નિર્ણય ઉપર આવતુ તે વિષે તે મિત્ર હોદ્દાઓને
 પોતાની અનુભવી સલાહ આપનાર હતો. લગ્નનો આખો સવાલ બરાબર
 રીતે ગુચવણ વિનાનો અને સાફ બનાવના સુધી તેને લિમરિજ-ભવનમાં
 રહેવાનું હતું જે સર પર્સિવલના ખુલાસાથી તેને સતોષ થાય તો લગ્નનો
 લિખિત કરાર તે ધડનાર હતો. મેં આ ધારાશાસ્ત્રીને સૌથી પહેલાં
 જોયો ત્યારે મને તેના સબધમાં રમતરી લાગણી ઉપજી ગઈ અજાણ્યા
 માણસ તરફ તેને જોના વેત જ આવી લાગણી કદી મારા મનમાં
 ઉત્પન્ન થઈ નહતી તેનો બહારનો દેખાવ ગોઠવેલ ધારાશાસ્ત્રીના
 જેવો તો નહોતો જ તેના ચહેરામાં ચળકાટ હતો તેના સંદેહ વાળ
 જરાક વધારે લાખા હતા પણ તે સફાઈથી દોઢેલા હતા તેનો કાગો
 કોટ, અદરતુ બદન અને ‘વેસ્ટ કોટ’ તેમજ તેનો પાટનૂન વગેરે તેના
 શરીરને બરાબર બધેએસતા હતા તેણે હાથમાં નારંગી રંગના મોજા
 પહેરેલા હતા એ મોજા પાદરીઓ પહેરે છે તેવા હતા તેની રીત
 ભાતમાં માયાગુપ્ત અને વિવેક જણાતા હતા ધધાની રમતે આવા
 લોકોને હમેશા જે ચપળતા અને હાજરજવાબીપણું રાખના પડે છે, તે
 આ ધારાશાસ્ત્રીમાં પુરેપુરા હતા તેનો બાધો મજબૂત હતો માન
 આખર અને સર્વ પ્રકારની સગવડો આખા જીવનમાં મળી હોય અને
 તેથી જે જાતના સુખી દેખાવની પ્રતીતિ થાય, તે પ્રતીતિ તેને જોતા
 તરત જ થતી તે હસમુખો હતો અને ચચળ હતો તેને જોઈને
 મને માન ઉપજ્યું

હું મિત્ર હોદ્દાઓને અને ધારાશાસ્ત્રીને વાતચીતમાં રોકાયેલા જોઈને
 દીવાનખાનામાંથી બહાર ગયો અને બાગમાં લટાર મારવા લાગ્યો
 લિમરિજ-ભવનમાં હવે હું બહુ જ થોડા વખતનો મહેમાન હતો આવતી
 કાલે સહવારે મારે ચોક્કસ વધાય ચવાનું હતું નનામાં કાગળ વિષે
 અત્યાર સુધી જેટલી તપાસમાં મેં ભાગ લીધો હતો તેટલી અધૂરી મૂકીને
 મારે આપ્યા જવાનું હતું આ અધૂરી તપાસ માટે હું મારો જીવ બાળું
 અને મારા હાથે જ તે તપાસ પુરી કરવાની આશા ધરાવું તો તે

મૂરખાઈ ભરેલુ જ ગણાય મારો હિસ્સો અત્રે પુરે થતો હતો અને બની ગયલા બનાવોને, મને મળેલા ક્ષણિ સુખને, મારામા મનન થયલા પવિત્ર પ્રેમને, સ્વપ્ન સમાન ગણીને મારે હવે અહીંથી વદાય થતુ જ જોઈએ સિમરિ-અવન, તેનો બાગ તેની આમપામના દેખાવો વગેરેના ફટ ન છેલ્લીવાર દર્શન કરવા માટે હું આમનેમ આમપાસ નિહાળવા લાગ્યો મારા અમ્યામ-ગૃહની બારી નીચેથી મે આગળ ને આગળ ચાલવા માડ્યુ શિયાળો બેગી ચૂંદલો હોવાથી બાગમા ઝાડ ઉપરના ધ્રુવ ખરી પડેલા હતા કેટલાક ધ્રુવના નામ મિમ ફેરલીએ મને શીખવ્યા હતા કેટલાક ધ્રુવના ચિત્ર મે તેની પાસે દોરાવ્યા હતા. એ ધ્રુવ અત્યારે ખરી પડેલા હતા અને ચીમળાયતી હાનતમા રસ્તામા વીખરાયલા પડ્યા હતા, હું લનાકુજ આગળ ગયો અમે બન્નેએ ઓગ-ઝ મામની ઘણીક ખુશનુમા માગ તેમા પમાર કરી હતી ચિત્રકામ કરતા અમુક ચિત્રોમા પડછાયો વધારે પાડવા અને અમુકમા ખુલ્લો રંગ રાખવા માટે સૂર્યપ્રકાશનો મે તેને અહીં જ અમ્યાસ કરાવ્યો હતો એ સૂર્ય પ્રકાશ અત્યારે મને કામનો નહતો હું જરાક આગળ ચાલ્યો- બાગ બહાર નીકળીને હું પાસેની એક ટેકરી ઉપર ચઢ્યો એ ટેકરીની ટોચ ઉપર અમે બન્ને ઘણીવાર એકલા ઉભા રહીને એક બીજાને પૂજતા હતા એ સુખી દિવસો અત્યારે નહતા અને એ ભૂતકાળ હવે પુન આવી શકનાર નહતો ! તેના દર્શન રૂપ સૂર્યપ્રકાશ હવે હું જોઈ શકનાર નહતો તેના રૂપેગી ઘટકી જેવા સ્વર હવે હું માબળી શકનાર નહતો આ ટેકરીની ટોચ ઉપર તે મારી સાથે વાતો કરતી પોતાના બાગપણ વિષે પણ તેણે મને કેટલુક કહ્યુ હતુ, મારી માતા અને બહેન વિષે પૂછપરછ કરી હતી એની વાતોના મને ખાલી ભણકારાજ અત્યારે વાગવા માડ્યા મે આસપાસ નજર કરી ત્યા કોઈ જ નહોતુ હું એકલો ઉભો હતો વાયુ અને દરિયાના મોજામા જેમ અગાઉ તેની વાતો લીન થઈ ગઇ હતી તેમ આ જ તેના વિષેના મારા વિચારો પણ વાયુ અને દરિયાના મોજામા લીન થઇ ગયા. હું ખી જિગરે અને બહેબાકળી નજરે હું ટેકરી પરથી નીચે

ઉત્તરો મૂઢપણે મે અહી તહી લટાર મારવામા વખત ગાળ્યો એ બાદ કેટલીકવારે હુ ધરમા દાખલ થવા માટે પાછો ફરીને જવો ધરના પગ થીઆ ઉપર ચઢતો હતો કે તરત જ મિ. ગિંમોરને મે બારણામાથી બહાર નીકળતો જોયો મારો અને તેનો સામસામે ભેટો થતા અને અમારી બેની નજર એક થતા તેણે મને કહ્યુ “ હુ તમને જ મળવા માગતો હતો યુવાન ગૃહસ્થ, મારે તમારી સાથે થોડીક વાતચીત કરવાની છે તમને પુરસદ છે ને ? ” આમ કહ્યા બાદ મારા જવાબની રાહ જોયા વિના તેણે આગળ કહેવા જ માડ્યુ “ મિસ હોલકોમે મને નનામા કાગળની વાત કહી છે તમે તેને એ સબધમા તપાસ કરવામા જે મદદ કરો છે, તે મિરે પણ મને ખંધી હકિકત તેણે કહી છે સ્વાભાવિક છે કે, તમારી તપાસ અધૂરી રહી છે અને તમારે જવાનુ છે તેથી તમને એ સબધમા એક પ્રકારની ચિતા થાય કે, હવે પછી શુ બનશે ? સાહેબ, હુ તમને ખાત્રી આપુ છુ કે, હવેની તપાસનુ કામ સહિસલા-મતપણે આગળ ચાલશે તમે નિમ્નિત રહેજો, કેમકે, મને આ કામ સોપાયા પછી તેની વ્યવસ્થા થોગ્ય રીતે જ થશે ”

“ મિ. ગિંમોર, આ તપાસમા ચોક્કસાઇથી કામ કરવા અને વધારે સારી સલાહ આપવા માટે તમે મારા કરતા દરેક રીતે વધારે લાયક છો તમે કેવી રીતે હવે કામ કરનાર છો, તે જાણવા માગુ તો ધૃક્તા નહીં લેખાય ? ”

“ નહીં જ મિ હાર્ટરાઇટ, આ બાબતમા મે એવો નિર્ણય કર્યો છે કે, લાંડનમાના સર પર્સિવલ ગ્લાઇડના વકીલ ઉપર મજકુર નનામા કાગળની હુ એક નકલ મોકલી આપીશ તથા તે સાથે એક હકિકતપત્ર મોકલીશ સર પર્સિવલ અહીં આવશે ત્યારે અસલ કાગળ હુ તેમને બતાવીશ જે બે સ્ત્રીઓ ગુમ થઈ છે, તેઓની તપાસ માટે તો મે હમણા જ એક વિશ્વાસુ નોકરને જૂદા જૂદા સ્થળોએ તપાસ કરવા મોકલી દીધો છે તેને થોગ્ય ખર્ચ કરવા માટે નાણા આપેલા છે. તે પત્તો

મેળવશે એટલે તરત જ અહીં ખબર આપશે સોમવારે સર પર્સિવલ અહીં આવશે તે દરમ્યાન આટલું કામકાજ પૂરતું છે એક ગૃહસ્થ અને એક આશ્રિત બેરોનેટ પાસેથી જે જાતના ખુલાસાની આપણે આશા રાખી શકીએ, તે સર પર્સિવલ આપશે, એની મને શકા નથી. સર પર્સિવલ શિટ સમાજમાં ઉંચા દરજ્જા ઉપર છે, આજ સુધી તેનું ચારિત્ર નિષ્કલક ગણાયેલું છે અને તેથી મને તો બિંકુલ શકા નથી રહેતી કે, સર પર્સિવલનો ખુલાસો સતોષકારક નહીં હોય, પરિણામ માટે આવવાનું છે એની મને તો ખાતરી છે સાહેબ, આવા બનાવો તો સમાજમાં હરધડી બનતા રહે છે નનામા કાગળો-કમનમિમ્ સ્ત્રીઓ-અને ઉમરાવોના ખુલાસા, આ બધું તદ્દન સામાન્ય છે એમાં કશું જ નવાઇ બરેલું નથી મિ. હાર્ટરાઇટ, આ બનાવમાં જો કે કેટલીક ગુચ્છણ છે ખરી તોપણ તે તદ્દન સામાન્ય જાતનો બનાવ છે ”

“ મિ ગિલ્મોર, મારો અભિપ્રાય તમારા કરતા તદ્દન જુદો છે આ બનાવ મને તો અસાધારણ લાગે છે ”

“ ભાઈ, તમને તે અસાધારણ લાગે એમાં નવાઇ નથી હું બુદ્ધિ માણુસ છું એટલે વ્યવહાર નજરે આ બનાવ તપાસુ છું. તમે જીવાન છો એટલે હૃદયની લાગણીથી દોરવાઈ જઈને આ બનાવ વિષે અભિપ્રાય બાંધો છો. આજ કાલ કરતા કેટલાયે વર્ષથી આ ધંધામાં આવા અનેક બનાવોનો ફેડ મે પોતે કર્યો છે મારે મન તો આ બનાવ તદ્દન સામાન્ય છે. તમારો મત વિરુદ્ધ પ્રકારનો હોઈ શકે જવા દો એની બાજગડ આવી બાજગડોમાંથી હું નાસી છૂટીને અહીં આવ્યો છું, એ ઠીક થયું છે વાર હવે પછી શું બને છે, એ આપણે જોઈશું દરમ્યાન ખુલાસાની રાહ જુઓ. મિ. હાર્ટરાઇટ, આ સ્થળ કેવું રમણીય છે ? શિકારની અહીં સારી મોજ મળી શકે મે સાબળ્યું છે કે, તમે સારા ચિત્રકાર છો તમારા જેવા કુદરતના પૂજારીની મને અદેખાઈ આવે છે. તમને કઈ જાતના ચિત્રોનો વધુ શાખ છે ? ”

મને અસાધારણ લાગેલા બનાવને આમ તદ્દન સામાન્ય અને

નજીવુ સ્વરૂપ આપીને આ ડોંગો અનેક પ્રકારની ખીજી ત્રીજી વાતો કરવા લાગ્યો મને તેની આ સફાઈ ગમી નહીં માફ ચિત્ત તેની વાતોમા ચોટયુ નહી બે કલાક સુધી હુ બાગમા ફરેલો હોવાથી હવે થાકી ગયેલો હતો એમા પણ આ વધીયે મારા અભિપ્રાયથી તદ્દન વિરુદ્ધ અભિપ્રાય આપીને મારા મનને અને મગજને વધારે થકવી નાખ્યા મને લાગ્યુ કે, હવે સિમરિજ-ભવનમા રહેવાની મારે શી જરૂર ? કોઈને હવે મારી મેવાઓની ગજ નહોતી તો પંડી નિરર્થક વખત વિતાડવા કરતા મારા વનન ભેગો થાઉ, એ જ બહુતર, આવો નિશ્ચય કરીને સભ્યતાથી મિ. ગિ'મોર આગળ એક બહાનુ કાઢીને હુ તેની પાસેથી છૂટો પડ્યો

હજી સાજ પડી નહોતી એટલે વેળાસર આ મકાનમાથી જતુ ઠીક થઈ પડ્યો, એમ ધારીને કોઈને કહ્યાકહાયા મિવાય મારો સામાન મારી ઓરડીમાથી લેવા માટે હુ દાદર ઉપર ચઢવા લાગ્યો એટલામા મિન હો'કેમ મને મામી મળી મને ઉતાવળો ઉતાવળો ઉપર ચઢતો જોઈને તથા માગ મુખ ઉપર ખિન્નતા જોઈને તેણે મારી ખબર પૂછી મે તત્કાળ જણાવી દી'તુ કે, “ હુ લડન જવાની ઉતાવળમા છુ સામાન લેવા માટે ઉપર જાઉ છુ ”

તેણે આતુરતાથી અને માયાળુપણાથી કહ્યુ, “ ના ના એમ તો ન જવાય આજની રાત રોકાઈ જાઓ આપણે મિત્રો તરીકે છૂટા પડી એ છીએ, તેના ચિદ્દન તરીકે તમારે આજ રાતનુ ભોજન અમારી સાથે લેવુ જોઈએ, એટલુ જ નહીં પણ જે રીતે દરરોજ રાતે આપણે આનંદ કરતા તેમ આજની રાત પણ આનંદમા ગાળીશુ મિ. હાર્ટરાઇટ, તમને રોકાઈ જવા ખાસ નિમત્રણ ધર છુ—મિસિસ વેસેનુ પણ નિમત્રણ મમજાએ—” તે યોડોક વખત બોલી નહીં અને પછી આના-ઝાનો બાદ બોલી “ લોગનુ નિમત્રણ પણ મમજાએ ”

મે રહેવાનુ વચન આપ્યુ તેઓને કોઈને મારા વિષે ખરાબ અમર થાય, એવો મારો જરાકે વિચાર નહતો, એ ઈશ્વર સિવાય ખીજુ કોણ જાણે ?

આજે આખા દિવસ દરમ્યાન મને મિસ ફ્રેવીનો મેળાપ થયો નહતો. તેની સાથે મારે બિંદુલ વાતચીત થઈ નહતી રાતના બોજનનો સમય થતા જ્યારે હું જમવાના ઓરડામાં ગયો ત્યારે તેની માથેના મેળાપ વેળા મારે અને તેને બહુજ સયમ રાખવાનો છે, એમ મને લાગ્યું એ એક બારે કસોડીની વેળા હતી પણ મેં જોયું કે, આ અમાગી છેલ્લી મુલાકાતની યાદગિરી મને રહી જાય એવી તેની રીતમાત હતી તેનો જે પોષાક હું હમેશા વખાણુનો તે તેણે અત્યારે પહેર્યો હતો એ પોષાક વાદળી રંગનો રેશમી પોષાક હતો અને તેના ઉપર જૂની ઢમની ડોર ચોટેલી હતી હમેશની માફક અત્યારે તેણે મારી સાથે માયા-લુતાથી હાથ મિલાવ્યો એ હાથ ઠડો હતો તેના ફિક્કા જણાતા ગાલમાં ચક્રચક્રિત લાલાશના મિન્દુઓ હતા તેનું હમતુ પણ ફિક્કું હતું તે બળાત્કારે હમતી હતી અથવા તો હૃદયમાની નિરાશાને ઢાકી દબને હસવાનો દેખાવ કરતી હતી, એમ મને ભાસ્યા વિના રહ્યું નહીં ખરેખર, એ એક કમનસિખી હતી કે, મારા હૃદયની ઈચ્છા છતાં હું તેને હૃદય સરસી આપી શકતો નહતો જો મને શિષ્ટાચાર નહોતો ન હોત તો મેં તેને આજ સુધી કદાપિ આહી નથી તેના કરતા વિશેષ પ્રેમથી એ વખતે તેને આહી હોત !

અમાગ બોજન દરમ્યાન મિ. જિ'મોરે રમુજ કગવીને અમારી દિલગીરી જૂથારી દીધી એ વાતોડીઓ ડોસો તરેહવાર વાતો કર્યા જ કરતો અને મિસ હોલ્કોલ્ક તેને ઉત્તેજન આપતી એ બન્નેનું અનુકરણ કરવા મેં મારાથી બનતી કોશિષ કરી, મિમ હોલ્કોલ્કની ભુરી આખોના ફેરફાર, તેના હૃદયમાના ભાવોને હમેશા વ્યક્ત કરતા હતા તે હું જાણતો હતો આજે તે મારા તરફ જ્યારે વાતચીત દરમ્યાન જોતી હતી ત્યારે હું ખુલ્લી રીતે જોઈ શકતો હતો અને તે ઉપરથી સમજી શકતો હતો કે, તેના હૃદયની ઈચ્છા શી છે? તેની આખોની સાન, મને એમ સમજાવતી હતી કે, “ મારી બહેનને મદદ કરો અને તમે મને મદદ કરી એમ હું માની લઉંશી. ”

એ આખોના ભાવથી અને તેના પોતાના દાખલા ઉપરથી ખુશ મિજાજ દેખાડતા મે વાતચીતમાં ભાગ લીધો અને એ રીતે ભોજન, બહારના બધા આનંદભરેલા દેખાવમાં પૂર થયું મિ ગિરમોર અને હું તે પછી બહાર આવ્યા એટલામાં એક નોકર આવી પહોંચ્યો તેની સાથેની મિ ગિરમોરની વાતચીતથી મને જણાયું કે, એની કેરેરિક અને મિસિમ કુલેમટસની તપાસ માટે મોકલેલો નોકર એ જ હતો.

મિ ગિરમોરે તેને પૂછ્યું “ કેમ, તું શું કરી આવ્યો ? ”

“ સાહેબ, એ મે જણે અહીંથી કાર્લાઈલની ટીકોટો લીધી હતી ”

“ વાર તું તેમની પાછળ કાર્લાઈલ ખાતે ગયો હોઈશ ”

“ હા, સાહેબ પણ મને તેમનો પત્તા મળ્યો નથી ”

“ કેમ ? તે બધે રથજે તપાસ કરી નહોતી ? ”

“ ફરી હતી રેશન ઉપરના નોકરોને તેમજ કાર્લાઈલ ખાતેની જૂદી જૂદી વીશીઓમાં મે પૂછપરછ કરી હતી ”

“ વાર પોલિસખાતાને ખબર આપી હતી કે ? ”

“ હા, સાહેબ આપે જે હકિકત-પત્ર મને આપ્યું હતું તે મે પોલિસખાતાને સોંપ્યું છે ”

“ બસ તે તારાથી બનતું સધળું કર્યું છે, એની મને ખાત્રી થઈ છે મે પણ મારાથી બનતું કર્યું છે હવે તેઓને શોધી કાઢવા, એ કામ પોલિસખાતાનું છે તે સ્ત્રીઓ આપણી પાસેથી તો છટકી જ ગઈ હવે આપણે સર પર્સિવલ પ્લાઈડના ખુલાસા ઉપર આધાર રાખવાનો રહ્યો સોમવારે એ વિષે બંધુ સમજારો દરમ્યાન—” મારા તરફ જોઈને તેણે કહ્યું “ મિ. હાર્ટરાર્ટ, દારૂ પીરો ? આ મકાનમાં મે એટલું તો જોયું છે કે, દારૂ ઉંચી જાતનો જ વાપરવામાં આવે છે ”

આમ કહીને તેણે વળી પાછો કાગળને લગતો ગંભીર મુદ્દો સામાન્ય વાતથી ઢાકી દીધો એથી મને તેના પ્રત્યે અણુગમો ઉપજ્યો, પણ હવે મારે આ બાબતમાં ઝાઝું માથું મારવાનું નહતું એટલે હું લાચાર હતો એ પછી અમે દીવાનખાનામાં ગયા આ દીવાનખાનામાં

હમેશા રાત્રે જમ્યા પછી અમે રાતનો પહેલો પહોર આનદમાજ ગાળતા આજ એ આનદ છેલ્લીવારનો હતો મિસ ફ્રેલી પિયાના આગળ ફરતી હતી રોજ હું આનાકાની વિના તેની પામે જઈ તેનું સગીત સાભળતો. આજ શું કરું એ વિષે હું વિચાર કરવા લાગ્યો પણ તે મારી મદદે આવી મારી નજદિક આનીને તે બોલી “ ચાલો, હું પિયાનો વગાડું અને તમારી પસંદગીના ગીત લલકાડ ”

હું તેનો આભાર માનવા જાઉં તે પહેલાં તો તે પાછી પિયાના આગળ જઈને તેની હમેશની ખુરશીમાં બેસી અને પિયાનો વગાડવા લાગી હું હમેશા, તેની પામેની ખુરશીમાં બેસતો હું તે આવી ખુરશી આગળ જઈને ઉભો રહ્યો તેણે મારા તરફ નજર કરી અને કહ્યું “ તમે નહોં બેસો ? ”

“ હું બેમીશ અલખત, છેલ્લી વખત બેસીશ ” મારા આ નિરાશા-જનક ઉત્તરનો તેણે સામો જવાબ વાળ્યો નહીં તેણે પિયાનાના સૂર-કાઢવા આનું રાખ્યા હું ખુરશી ઉપર બેઠો તે બાદ તે ધીમેથી બોલી “ તમે જવાના છો તેથી મને બહુ દિલગીરી ઉપજે છે ” એ જવાબમાં તેણે પોતાના હૃદયની લાગણી જ બહાર પાડી હતી તેણે જવાબ દીધેલો તેથી મને સારું લાગ્યું. મેં કહ્યું “ મિસ ફ્રેલી, આ માયાળુ શબ્દો મને યાદ જ રહેશે આવની કાલ પછી હમેશને માટે તે શબ્દો હું જરૂર યાદ રાખીશ ”

તેનું વદન મ્હાન બની ગયું મારા તરફ જોયા વિના જાણે પોતાની ખિન્નતા છૂપાવતી હોય તેમ તે બોલી “ આવતી કાલની વાત ન કરશો. આજનો આનંદ, સગીતને જ તેની સુખદાયક ભાષામાં બહાર પાડવા દો ”

તેના હોઠ કંપ્યા—એક ધીમે નિસાસો તેમથી બહાર પડ્યો. તેણે પોતાનું દુઃખ દાખી દેવા યત્ન કર્યો પણ વ્યર્થ ! પિયાના ઉપર તેની આગળી સરળતાથી ફરી શકી નહીં તે ખોટા સૂર કાઢવા લાગી અને સગીતની જે સુખદાયક ભાષા તે બહાર પાડવા માગતી હતી તે

ખરેખર ખહાર પડી શકી નહીં-તેણે પ્રત્યન કર્યા છતાં પણ પિયાના-
માથી યોગ્ય અને ખરા સૂર નીકળી શક્યા નહીં । ગુસ્સાથી તેણે
પિયાનો વગાડવો અંધ કર્યો અને પોતાના હાથ જોરથી પોતાના જોખામા
પછાડ્યા મિ ગિરમોર અને મિમ હોલ્ડોમ આ વખતે પત્તા રમતા
હતા તેમનું ધ્યાન પણ આ તરફ જાયું આરામ ખુશીમા ઝોકા
ખાતી મિસિસ વેસે પણ ચોકી

“ આવો, આપણે પત્તા રમીએ ” મિમ હોલ્ડોમે મારા તરફ
જોઈને કહ્યું

તેણે આમ શા માટે કહ્યું તે હું સમજી ગયો હવે પત્તા રમવા
જવું, એ જ ઠીક હતું હું તેમની સાથે રમતમા જોડાયો મિસિસ વેસેને
પણ આમત્રણ કરીને રમતમા ભાગ લેવાવવામા આવ્યો

અમે ચારે જણુ રમવા લાગ્યા એટલે મિમ ફેરલીએ જુરસાથી
અગત કહ્યું “ હું આજે તો વગાડીશ જ ન કેમ વગડે ? છેલ્લીવાર
પણ વગાડીશ જ ”

એ પછી અમે ન્યા સુધી પત્તા રમતા રહ્યા ત્યા સુધી તેણે
પિયાનો વગાડ્યા કર્યો મે જોયું કે, આજ તે હમેશની માફક સાડ વગાડી
શકતી નહતી ઘણીવાર તે વચ્ચે વચ્ચે કટાણી જતી પણ તેમ છતાં
ફાવે તેમ વગાડ્યા જ કરતી તેના હૃદયની નિરાશાનો આ ચોખ્ખો
પડઘો હતો અમે ન્યારે પત્તા રમીને છૂટા પડવા માટે દીવાનખાના-
માથી જવા લાગ્યા ત્યારે તે પણ ઉઠી

ખાણા પાસે અમે પહોંચ્યા ત્યારે મિસિસ વેસેએ મારો હાથ
ઝાકીને કહ્યું “ મિ હાર્ટરાઇટ, સહવારે તો તમે જગો એટલે હવે
ફરીથી આપણે મળી શકીશું નહીં તમે જાઓ છો તેથી મને દિવગીરી
ઉપજે છે તમે અહીં રહ્યા તે દરમ્યાન મને હમેશા માયાળુ લાગ્યા છો.
મારા જેવી એક વૃદ્ધ સ્ત્રી પ્રત્યે જે જાતની સમ્મતા તમને દાખવવી
વટે તે તમે દાખવી છે એ માટે તમારો આભાર માનીને તમારી ફતોહ
ધન્ય હું તમે સુખી રહો, એવો આશિર્વાદ આપુ છું ”

એ બાદ મિ ગિઓરે મારી સાથે હાથ મેળવીને કહ્યું “ મિ. હાર્ટરાર્ટ, બવિષ્યમા આપણે ફરીથી આપણી ઓળખાણ વધારીએ, એમ હું ઇચ્છું છું વાર, મને જે કામ સોંપાયું છે, તે હું સારી રીતેજ બજાવીશ, એની ખાત્રી રાખજો તમારી સફર સફળ ઇચ્છું છું તમારો હાથ ઠડો છે તમને હવે હું ઝાઝીવાર નહીં મેડું ”

એ બાદ મિમ હોલકોમ મારી પામે આવી અને ધીમેથી બોલી “ કામ સહનારે જા વાગે નામ્ના વખતે હું તમને જરૂર મળીશ આજ તમે ધારતા હશે તેના કરતા મે વધુ વધારે જોડું છે અને સામજ્ય છે તમારી આજની રીતભાત મને પસંદ પડી છે અને તેથી હું જિદગી પર્યનની તમારી મિત્ર બની છું, ”

એ પછી મિમ ફેરલી મારી નજદિક આવી તેના હાથમા માગે હાથ મેળવતા તેની સામે જોવાની અને હિમ્મત રહી નહીં નીચું જોઇને મે કહ્યું “ સહવારે હું ઘણો વહેંચે જવાનો છું મિસ ફેરલી, તમે ઉડ્યા હશે નહીં તે પહેલા—”

“ ના ના ” તે જરાક દબતાથી બોલી “ હું પણ સહવારે વહેલી જ ઉઠવાની છું મેરીઅન સાથે હું નાસ્તો કરવા જરૂર વહેલી ઉઠીશ ” થોડી વાર પછી તે બોલી “ ગયા ત્રણ માસનો સહવાસ વિસરી ગઇ એવી કૃતધ્ન હું નથી મને—” તે વધારે આગળ બોલી શકી નહીં તેણે ધીમેથી મારો હાથ દાખ્યો અને તરતજ છોડી દીધો હું તેને કાઢી કહું તે પહેલા તે દીવાનખાનામાથી જતી રહી

મારો અહીંનો નિવાસ પુરો થાય છે. લિમરિજ ભવનમા શનિવારની સહવારે સૂર્યનાં કિરણોનો પ્રકાશ પડતા મારી અહીંની પ્રવૃત્તિ મારે લાચારીથી બંધ કરવી પડે છે.

સહવારના સાડા સાત થતા પહેલા હું બોજનગૃહમા જઈ પહોંચ્યો અને જોડું છું તો તે બન્ને મારી રાહ જોતાબેઠા છે ધરમા સર્વત્ર શાંતિ હતી. પ્રાતકાળનો મૃદુ પવન વાઈ રહ્યો હતો કુદરત પણ શાંતિ ફેલાવી રહી હતી એ શાંતિમા અમે ત્રણે જણ નાસ્તો કરવા બેઠા નાસ્તો લેવાના અને વાતો કરવાના પ્રયત્નો અમે કર્યા, પણ તે ફાકટ નીવડ્યા.

અહારના ઢોગ કરીને શાંતિ જાળવવી અશક્ય હતી હું શાંતિ જાળવી શક્યો નહીં મેંજ આગળથી હું જ પહેલો ઉઠીને જવા લાગ્યો મિસ હોલ્કોબ સાથે છેલ્લી મુલાકાત કરવા મેં હાથ મેળવ્યો પણ તે જ વખતે મેં જોયું કે, મિસ ફેરલી એકાએક તે આરડામાથી જતી રહી મારો હાથ દાખતા મિસ હોલ્કોબ બોલી “ એણે ઠીક કર્યું તમારી ખાતર અને તેને પોતાને ખાતર તેણે ઠીક કર્યું ”

હું આભો બની ગયો મિસ ફેરલી સાથે છેવટનો એક પણ શબ્દ બોલ્યા વિના, તેની મૂર્તિની ઝાખી કર્યા વિના, અહીંથી જવું મને કારી ધા સમાન લાગ્યું મેં સયમ રાખ્યો મિસ હોલ્કોબના દેખતા કાંઈ અણુછાજતો દેખાવ કરવો યોગ્ય નહતો જેની સાથે અત્યારે હું હાથ મિલાવી રહ્યો છું તેને આભારના શબ્દો મારે કહેવા જોઈએ, એમ ધારીને મેં મિમ હોલ્કોબને ગળગળા સાદે પૂછ્યું “ તમારી સાથે પત્ર વહેવાર કરવા જેવો યોગ્ય હું નીવડયો છું ?”

“ તમે ઉમદાપણે યોગ્ય નીવડ્યા છો જ્યાસુધી હું જીવીશ ત્યાં સુધી તમારી સાથે પત્રવહેવાર ચલાવીશ અને આ બાબતમા જે કાંઈ છેવટનો નિર્ણય આવશે, તે હું તમને લખી જણાવીશ ”

“ ભવિષ્યમા ફરીથી હું તમને કોઈપણ રીતે ઉપયોગી થઈ પડું એમ તમને લાગે તો મારી ચાલચલગત તમારી યાદગિરીમાથી ભૂમી નાખીને અને મારી મૂરખાઈ વિનમરી જઈને તમે—”

હું વાક્ય પુરું કરી શક્યો નહીં મારો સાદ બિંકુલ બેસી ગયો સપ્ત દિલનો થવા મેં કોશિષ કરી તેમ છતાં મારી આખમા ઝળઝળીઆ આવી ગયા

તેણે મારા બંને હાથ ઝાલ્યા-એકપુરુષના જેટલા જોશથી તેણે તે માખ્યા-તેની આખોમા ચળકાટનો ભાસ થયો-તેનો ચહેરો સતેજ દેખાયો તેના હૃદયની ઉદારતા અને મારા તરફની તેની મમતાની આ ચોખ્ખી પ્રતીતિ હતી તે બોલી “ હું તમારા ઉપર વિશ્વાસ રાખીશ જે જરૂર પડશે તો હું મારા મિત્ર તરીકે-તેના મિત્ર તરીકે, મારા ભાઈ

તરીકે અને તેના બાધ તરોકે—તમારા ઉપર સપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખીશ ”
તેણે જરાક જોરથી મને પોતાની સરસો ખેંચ્યો—આ બચરહિત, ઉદાર
વ્યક્તિએ મારા કપાળમા, એક બહેનની માફક, ચુપ્પન કર્યું અને મારા
ખ્રિસ્તિ નામથી સબોધીને તે બોલી “ વૉલ્ટર, ઇશ્વર તમારૂં સારૂં કરો ”

મારા હાથ તેણે મૂકી દીધા અને કહ્યું ‘ અહીં નિરાતે થોડી
વાર સુધી એકલા ઉભા રહો અને સ્વસ્થ થાઓ હું ઉપર જાઉં છું અને
અગાશીમાથી તમને વદાયગિરી આપવી એજ બહેતર લેખુ છું ”

તે જતી રહી હું સ્વસ્થ થવા માટે બારી પાસે ગયો બહારના
દેખાવ તરફ હું શૂન્ય મને જોઈ રહ્યો હમેશને માટે આ સ્થાન તજી
જવા માટે હું થોડીવાર પછી પાછો વળીને બારણા તરફ જવા લાગ્યો
પણ તેજ અરસામા બધ બારણુ ધીમેથી ઉઘડ્યું, એક સ્ત્રીના પોષાકનો
ફડફડાટ મારે કાને અથડાયો અને તરતજ મિસ ફ્રેન્કીને તે ઓરડામા
દાખલ થતી મેં જોઈ મારૂં હૃદય જોશથી ધબકવા લાગ્યું.

મારી અને તેની નજર એક ચર્ધ તે ઓરડામા અધવચ્ચ ઉભી
રહી, જરાક આમ તેમ જોવા લાગી અને એ પછી સ્ત્રીજાતિમા રહેલી
સ્વાભાવિક ચચલતાનું દિગ્દર્શન કરાવતી, અણીના સમય સિવાય બાગ્યેજ
પ્રકટ થતી સ્ત્રીજાતિની અનુપમ હિમ્મત દર્શાવતી તે ઉતાવળી ગતિથી
મારી પામે આવીને ઉભી રહી તેના પોષાકમાથી એક સત્તાડેવી વસ્તુ
બહાર કાઢતા તે બોલી “ હું આ લેવા માટે ગઈ હતી તમારી અહીંની
મુલાકાતનું સ્મરણ તમને તેનાથી થશે તમારા જે મિત્રોને તમે તજી
જાઓ છો, તેમનું પણ સ્મરણ થશે તમે મને કહેતા હતા કે, હમણા
હમણા ચિત્રકામમા મેં સુધારો કર્યો છે હું ધારૂં છું કે, તમને આ
પસંદ ”

પોતાનું લજ્જાશીલ વદન આડું ફેરવીને તેણે એક ચિત્ર મારા તરફ
ધર્યું લતાકુજમા અમે સૌથી પહેલાં મળ્યા ત્યારેના દેખાવનું તેણે
પોતાને હાથે તૈયાર કરેલું એ ચિત્ર હતું ચિત્રવાળો કાગળ મારા તરફ
ધરતા તેનો હાથ ધૂનતો હતો. મેં તે કાગળ મારા હાથમા લીધો મારી

લાગણીઓ બહાર કાઢતા મને હું ખૂબ થવું હતું કહેવા બેસું તો ધણું કહી શકાય તેમ હતું પણ મેં માત્ર નીચે મુજબ થોડું કહ્યું “ હું આ ચિત્ર કદી વ્હીલ મૂકીશ નહીં મારા જીવનપર્યંત એક કિમતી ખજાનાની માફક હું તે જળવી રાખીશ તમે આ યાદગિરી આપી તેથી હું આભારી છું, અને છેવટના મેળાપની તક આપીને તમે મારા ઉપર જે ઋણ ચઢાવ્યું છે, તે માટે ક્રિયા શબ્દોમા આભાર માનું ? ”

તેણે નિર્દોષતાથી જવાબ દીધો “ વાહ ! આટલા બધા મુખી દિવસો આપણે સાથે રહીને વીતાવ્યા પછી, જે હું તમને મળ્યા વિના જવા દઉં તો કૃતઘની ન લેખાઉં કે ? ”

“ મિસ ફ્રેડી, એ દિવસો ફરીથી આવવાના નથી એ દિવસો તો ગયા જ ! મારા અને તમારા જીવનના માર્ગો જૂદા છે પણ કોઈ વાર તમારા જીવનની ધન્ય ઘડીઓમા કે એકાદ ક્ષણના શોકમા, જે તમને દુરસદ હોય તો આ ગરીબ ચિત્રકલા-શિક્ષકને સભારશો ? મારા હૃદયની ભક્તિથી, મારા આત્માના બની શકતા બળથી, મેં તમને શિક્ષણ આપવા યત્ન કર્યો છે આ ગરીબ શિક્ષક કદાપિ એક ક્ષણને માટે પણ સાબરશે ? મિસ હોલકોએ મારા ઉપર વિશ્વાસ રાખવા મને વચન આપ્યું છે એવું વચન તમે પણ આપી શકશો ? ”

હું તેના તરફ અનિમિષ નયને નિહાળી રહ્યો તેની ભુરી આખોમા ધસી આવતા આસુમા, આ છેવટના મેળાપની દિલગીરીનો મને ચોખ્ખો ભાસ થતો હતો

તે રડતી રડતી બોલી “ હું વચન આપું છું અરેરે ! મારા તરફ એની રીતે ન જુઓ ! અતઃકરણપૂર્વક હું વચન આપું છું ”

હું તેની નજરે ઘેર્યો અને મારો હાથ લાગ્યો કરીને બોલ્યો “ મિસ ફ્રેડી, તમારા પર સ્નેહ રાખનાર તમારા ધણા મિત્રો છે તેઓ સર્વ તમારું ભવિષ્ય મુખી નીવડે, એમ ઈચ્છે છે વદાય થાઉં છું તે વેળા મારૂં પણ એટલું કહેવું ધ્યાનમા રાખશો કે, તમારા પ્રત્યે મારી એવી જ શુભેચ્છાઓ છે ? ”

(૧૪૫)

તેના કપોતપ્રદેશ ઉપર અશ્રુની સતત ધારા ચાલવા લાગી. પાસેના મેજ ઉપર એક હાથ ટેકીને બીજો હાથ તેણે મારા તરફ ધર્ષો મે ઝડપથી તે ઝાલી લીધો—જોશથી પકડી રાખ્યો. મારૂં મસ્તક નીચું નમ્યું મારા આસુ તેના હાથ ઉપર ટપક્યા એ નાનુક કોમળ હાથને મે મારા હોઠ અરકાડ્યા—પ્રેમના આવેશમાં નહીં અરે, આ છેલ્લી ધડીએ પ્રેમના આવેશમાં તો નહીંજ, પણ હૃદયના દુઃખ અને કંકળાણની લાગણીમાંજ !

“ ઇશ્વરને ખાતર હવે જાઓ ! ” તેણે બહુજ મદ અને કંકળના સ્વરે કંથ્રું આટલા ચાર શબ્દોના દુકા વાક્યમાં તેના હૃદયની ગુમ વાતનો તેણે સ્ફોટ કરી દીધો એ આજીજી ભરેલા શબ્દોમાં તેણે જે ક'બુલાત કરી દીધી તે સાબળવાનો મને અધિકાર નહતો. તેનો જવાબ વાળવાનો પણ મને અધિકાર નહતો. તેની પવિત્ર નબળાઈને ખાતર આ ઓરડામાંથી મને હાડી કાઢનારા એ શબ્દો હતા બધું ખત્તાસ થઈ ચૂક્યું ! મે તેનો હાથ છોડી દીધો મારી અને તેની આખો આસુથી ભરપૂર હતી આસુના પડદામાંથી તેના તરફ મે છેલ્લીવાર નજર નાખી તે પામેની ખુરશી ઉપર તદ્દન હતાશ થઈને ઝીકાઈ અને પોતાના બન્ને હાથથી તેણે પોતાનું વદન ઢાકી દીધું છેલ્લી વખતની નજર કરીને હું તે ઓરડાની બહાર ગયો ઓરડાનું બારણું બંધ કરતાજ મને લાગ્યું કે, તેની અને મારો વચ્ચે વિરહનો મોટો ઉપસાગર ઉપસ્થિત થયો છે !

પરિચ્છેદ ૧૭.

લગ્નની સાંજગાડ.

લગ્નના, ચોન્સરી લેનના, સોલિસિટર મિ વિન્સેન્ટ ગિલ્મોરનો અહેવાલ —

મારા મિત્ર, મિ. વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટની વિનિતિથી હું આ વિગત લખુ છું મિ. હાર્ટરાઇટ લિમરિંગ-લુવનમાંથી ગયા પછી જે ફેટલાક

બનાવો બન્યા અને જે મિસ ફ્રેલીના લાભમા ગભીર પ્રકારે આડે આવનારા હતા, તે બનાવોનું વર્ણન મારા અહેવાલમા છે

આ નોંધવાજોગ કૌટુંબિક કથામા મારો અહેવાલ ધણો અગત્યનો અને મુખ્ય છે, પણ એ અહેવાલ ખુલ્લો પાડવામા મારી મજૂરી છે કે કેમ એ વિષે અત્રે કાંઈ જણાવવાની હું જરૂર જોતો નથી મિ. હાર્ટરાષ્ટે બંધી જોખમદારી પોતાને માથે લીધેલી છે અને જે સજોગોનું બ્યાન હવે પછી થનાર છે તે ઉપરથી જણાશે કે, એ સજોગો જાહેર કરાવવાનો તેને હક્ક છે પ્રત્યેક બનાવો જે વેળા બન્યા તે વેળા તેમા ભાગ લેનારાઓની મુખ્ય જગ્યાની તદ્દન માગી અને ખુલ્લે ખુલ્લી રીતે-ક્રમવાર રજૂ કરવાની મિ. હાર્ટરાષ્ટે જે યોજના ઘડી છે, તે યોજના પ્રમાણે જ હું માત્ર આ કથાનકમા મારો જે હિસ્સો છે, તે વર્ણું છું

સર પસિવલ ગ્લાઇડનું આગમન કબરવેડમા થયું અને તે પછી તેઓ ત્યાં થોડા દિવસ રહ્યા તે વખતે હું લિમરિજ-ભુવનમા હાજર હતો મિ. હાર્ટરાષ્ટ, મિ. ફ્રેલીનું મન ઓડી ગયા તે પછી જે બનાવો બન્યા તેના વર્ણનની સાક્ષી હું નીચે પ્રમાણે સાધુ છું

લિમરિજ-ભુવનમા હું નવેબર માસની બીજી તારીખે ને શુક્રવારે આવ્યો સર પસિવલ ગ્લાઇડ આવે ત્યાં સુધી મિ. ફ્રેલી પાસે રહેવાનો મારો ઇરાદો હતો, અને જો એ બે ગૃહસ્થો વચ્ચે એમ નક્કી થાય કે, મિસ ફ્રેલીના લગ્ન અમુક સમયે સર પસિવલ સાથે કરવા તો, મારે લાડન પાછા જઇને એ સત્તારીના લગ્નનું કરાર-પત્ર કાયદેસર રીતે તૈયાર કરવાનું હતું

શુક્રવારે મિ. ફ્રેલીએ અમારી સાથે વાતચીત કરવા મહેરમાની બતાવી નહીં ધણા વર્ષોથી તે માદા રહેતા અથવા તો માદા હોવાનું જણાવતા, એ મારાથી અજાણ્યું નહોતું શુક્રવારે મારો મેળાપ કરવા જેવી તેમની સ્વચ્ચતા નહીં હોવાથી લિમરિજ-ભુવનમા મારો સૌથી

પહેલો આદરસકાર કરનાર મિસ હોલ્કોબ હતી મકાનના દરવાજા ઉપર મારો તેની સાથે મેળાપ થયો એ જ સમયે તેણે મિ હાર્ટરાઇટનો પરિચય મારી સાથે કરાવ્યો તે ચિત્રકલા શિક્ષક હતો અને થોડાક માસથી લિમરિંગ-બુવનમાં રહેતો હતો, એ મે તે વખતે જાણ્યું

રાત્રે ભોજન વખતે હું મિસ ફ્રેસ્લીને મળ્યો તેની તથિયત સારી નહોતી એ જોઈને હું દિવસગીર થયો તે એક મોહક અને મમતાળુ છોકરી છે તેનો મિલનસાર અને સરળ સ્વભાવ તેની માતાના જેવો જ છે પણ તેના પિતાને હું સારી રીતે ઓળખતો હોવાથી કહી શકું છું કે, દેખાવમાં તે તેના પિતાને મળતી આવે છે તેની માતા મિસિસ ફ્રેસ્લીની આખો અને વાળ કાળા હતા જ્યારે હું મિસ હોલ્કોબને જોઉં છું ત્યારે મને મિસિસ ફ્રેસ્લી યાદ આવે છે મિસ ફ્રેસ્લી એ રાત્રે પિયાનો વગાડવા બેઠી હતી પણ તે બહુ સારૂ વગાડી શકી નહીં બીજા બધા પત્તાની રમત રમ્યા હતા મિ. હાર્ટરાઇટ વિષે મારા મનમાં સાગી લાગણીઓ પ્રથમથી જ ઉપજી હતી પણ મે જોયું કે, તેની વયના જુવાનીઓમાં જો અતડાપણું હોય છે, તેમાંથી તે વિમુખ ન હતો. હાલના જમાનાના યુવકો ત્રણ બામનોમાં નિષ્ફળ નીવડેલા છે તેઓ સારી પેઢે દારૂ પી શકતા નથી, તેઓ પત્તા સારી રીતે રમી શકતા નથી અને તેઓ એક સન્નારીને યોગ્ય રીતે અભિનન્દન આપી શકતા નથી આ સર્વસામાન્ય નિષ્ફળતાઓના અપવાદ રૂપ મિ હાર્ટરાઇટ નહોતો એ સિવાય મારા અને તેના ટૂંક પરિચય દરમ્યાન મને તે વિનમી અને ગૃહસ્થાધી ભરપૂર જુવાનીઓ લાગ્યો

શુક્રવાર આમ પસાર થયો એ દિવસે એક વધારે અગત્યની બાબત ઉપર મે ધ્યાન આપ્યું હતું તે વિષે હું કામ કહેતો નથી, કારણ મિ. હાર્ટરાઇટ તે વિષે લખાણથી જણાવેલું છે એ બાબત નનામાં કાગળની છે માત્ર એટલું જ એ વિષે કહીશ કે, મે તે કાગળ લખનારની ભાળ કાઢવા યોગ્ય ધ્યાન લીધા અને સર પર્સિવલ સ્લાઇડને ખુલાસો મેળવવાનું માથે લીધું

(૧૪૮)

શનિવારે નાસ્તો કરવા હું નીચે ઉતર્યો તે પહેલા મિ. હાર્ટરાઇટ ગયેલો હતો. મિસ ફ્રેલી તે દિવસે પોતાના ઓરડામાંથી બહાર નીકળી જ નહીં. મિસ હાર્ટરાઇટ એવેન હતી મહુમ મિ ફ્રિલિપ ફ્રેલી અને તેમની પત્નીના વખતમાં આ ઘરમાં જેવો આનંદ મે નિહાળ્યો હતો તેવો તે દિવસે ન હતો. હું બહાર ફરવા નીકળી ગયો અને પહેલા બ્યારે લિમરિજમાં આવતો ત્યારે જે જગ્યાઓની મુલાકાતે જતો ત્યાં ગયો. મને લાગ્યું કે, એ જગ્યાઓ પણ પહેલાના જેવી રહી ન હતી.

બપોરે બે વાગે મિ ફ્રેલીએ મને મળવાની ઇચ્છા બતાવી તેમનામાં પહેલાના કરતા જરાકે ફેરફાર થયો નહતો. પોતાના વિષે તથા પોતાના દરેક વિષે જ તેમણે વાતો કરવા માડી કુટુંબને લગતી વાત શરૂ કરવા બ્યારે હું પ્રયત્ન કરતો ત્યારે તેઓ આખો મીચી દેતા અને કહેતા કે “ તમે મને કટાળો આપ્યો ” પણ હું વારવાર એજ વાત શરૂ કરીને તેમને ખચિત કટાળો આપવા લાગ્યો એ વાતમાંથી હું એવો સાગ દોરી શક્યો કે, તેમની બત્રીજીના લગ્નને તેઓ એક નક્કી થઇ ચૂકેલી બાબત તરીકે જ ગણતા હતા તેના પિતાએ ને લગ્ન મજુર કહેલા હોવાથી પોતે પણ તે મજુર કરતા હતા એ લગ્ન થવાની જરૂર છે એમ જણાવતા હતા અને બધા ખુલાસા થઇ જઇને લગ્નનું કાર્ય નિર્વિઘ્ને પતી જાય એવી ઇચ્છા ધરાવતા હતા. પત્ર માટે તેમણે મિસ ફ્રેલીની સલાહ લેવા તેમજ કુટુંબને લગતા ઇતિહાસનું વધારે બારિકાથી સરમરણ કરીને બન્ને પક્ષને માફક આવે તેમ કરારપત્ર ઘડી કાઢવા મને જણાવ્યું એકદરે મિ ફ્રેલીને આની બાબતોથી કટાળો આવતો તો પછી મારે શા માટે નક્કામી માથાફાડ કરવી ? મે તેમને વધારે ચીડવ્યા નહીં.

હું આ કુટુંબના ઇતિહાસથી વાકેફ હતો અને ખબર હતી કે, મિ ફ્રેલી કુવારા છે અને તેથી લિમરિજની મિલકતમાં માત્ર પોતાની હયાતિ સુધી જ રસ ધરાવે, એ શક્ય છે જો હું આ બિના જાણતો નહોત તો મિ ફ્રેલીએ મારી સાથેની વાતચીતમાં કરારપત્ર માટે જે

બેદરકારીભરેલી વલણ બતાવી, તેથી હું જરૂર વિસ્મિત થયો હોત. અધી વસ્તુસ્થિતિ હું જાણતો હોવાથી મને મિ. ફ્રેન્લીની વાતચીતથી અન્યમ્ની ઉપજી નહીં તેમ જ નિરાશા પણ થઈ નહીં તેમણે મને મારા જ્ઞાનનો ઉપયોગ કરવાની સંપૂર્ણ છૂટ આપી હતી એટલું આશ્વાસન મને પુરતું હતું.

રવિવારનો દિવસ કટાગો ઉપજાવે એવી રીતે પસાર થયો તે દિવસે સર પર્સિવલના ધારાસભી તરફથી મને એક પત્ર મળ્યો. મે તેને નનામો કાગળ મોકલીને તેનો જ ખુલાસો એક ખીમ્મ પત્રમાં માગ્યો હતો તે બંને પત્રોની પહેલ્ય સ્વીકારનારો એ પત્ર હતો. મિમ ફ્રેન્લી તે દિવસે બપોરે અમારી સાથે જન્મવા બેઠી હતી તે શીક્રી લાગતી હતી-નિરાશ લાગતી હતી અને હમેશના કરતા તદ્દન જીદાજ દેખાવતી લાગતી હતી. મે તેની સાથે થોડીક વાતચીત કરી, સર પર્સિવલ વિષે થોડોક ઈશારો કર્યો પણ તે સાભળી રહી તેણે કાંઈ જવાબ દીધો નહીં ખીમ્મ વિષયોની વાતચીતમાં તેણે મુદ્દાસર ટુકા જવાબો દીધા પણ આ વિષય તેણે પડતો મૂક્યો અને શકા ઉપજી કે, આ લખને મજુરી આપ્યા પછી હવે કદાચ તે પસ્તાતી હશે-જીવાન બાળાઓની હમેશા આવી ટેવ હોય છે, પણ આ પસ્તાવો બહુ મોડો હતો.

સોમવારે સર પર્સિવલ ઝાઝડે આવી પહોંચ્યા તેમની રીતબાત અને તેમના દેખાવ ઉપરથી મને તેઓ ધણા કામકાજવાળા માણસ લાગ્યા. મે અતુમાન કર્યું હતું કે, તેઓ જીવાન જ રહ્યા હશે પણ મારી ધારણા કરતા તે વધારે વૃદ્ધ લાગ્યા. તેમનું કપાળ મોટું, ચહેરો ચિતાતુર અને શ્રમિત લાગણીઓવાળો હતો, પણ તેઓ એક જીવાનની માફક ચપળતાથી કરતા હતા. મિસ હોલકોબ સાથે તેમણે ખુશ મિલનજથી હાથ મેળવ્યો. હું જાણે તેમનો જીનો દોસ્ત હોઈ તેમ માયાથી તેમણે મારી સાથે વાતચીત કરી. સર પર્સિવલના આગમન વખતે મિસ ફ્રેન્લી હાજર નહોતી પણ દશ મિનિટ બાદ તે આવી. સર પર્સિવલે પોતાની ખુરશી ઉપરથી ઉઠીને તેને એક સંપૂર્ણ ગૃહસ્થની

રીતભાતથી અભિનદન દીધું એ સન્નારીની તખિયતમા પહેલાના કરતા
જગક વધારે બગાડો થયેલો જોઈને લાગણી થઈ આની હોય તેમ સર
પર્સિવલે મિશ્રશથી અને આદર પૂર્વક તેમજ અવાજ અને રીતભાતમા
જોમ બને તેમ મૃદુતા લાનીને તેની ખચર અતર પૂઝી એક ખાનદાન
કુટુંબીની માફક તથા યોગ્ય રીતના આદરથી સર પર્સિવલ વર્તતા
હતા, છતાં પણ મિમ ફ્રેસ્લી અવસ્થા અને ખિન્ન રહી તેથી મને
જરાક અજાણી ઉપજી અને જ્યારે તે યોડીક વાર પડી અમારા ખડ-
માથી જતી રહી ત્યારે મારી અજાણીમા વંચાગે થયો આદરમત્તરની
આ દેખીતી ખામી ઉપર સર પર્સિવલે જગકે ધ્યાન આપ્યું નહીં કિંવા
આશ્ચર્ય દેખાડ્યું નહીં મિમ ફ્રેસ્લી જતી રહી તેમણે જરાકે ટીકા
કરી નહીં અથવાનો પોતાને માહું લાગ્યું છે, એમ પણ જણાવ્યું નહીં
લિમરિજ-ભવનમા આ પછી પોતાના વસવાટ દરમ્યાન આની કોઈ
ખામી વિશે સર પર્સિવલે કદી પણ ઉલ્લેખ કર્યો નહોતો મેં આ ઉપર
થી તેમને એક કુશળ સંયમી તરીકે ગણ્યા

મિસ ફ્રેસ્લી, તે ઓરડામા ગઈ એટલે સર પર્સિવલે પોતાની
મેજે જ નનામા કાગળની વાત કાઢી તેઓ હેપ્થાયરથી અહીં આવતા
લાડનમા ઉતર્યા હતા અને પોતાના ધારાશાસ્ત્રીને ત્યાં જતા, ધારાશાસ્ત્રીએ
તેમનો નનામો કાગળ તથા તે સાથેનો મારો કાગળ-એ બંને વચ્ચે
હતા સર પર્સિવલે જણાવ્યું કે, તમારી શકાઓના બધા ખુલાસા કરવા
હું તૈયાર છું અને તે પહેલી જ તકે કરવા માટે મેં પોતેજ આ
વિષય સૌથી પહેલો છેડ્યો છે તેમનું આ કથન સાંભળીને મેં
તેમને અસહ કાગળ બતાવ્યો તેમણે મારે આભાર માન્યો અને કહ્યું
“ તે કાગળના રજરજ આક્ષેપો મારા ધારાશાસ્ત્રીની નફલમાથી મેં મોઢે
કરી રાખેલા છે તેથી તે અસહ કાગળ જેવાની જરૂર નથી ” સર
પર્સિવલે તે પછી આક્ષેપોના જે રદીઆ આપ્યા તેનો મુખ્ય મુખ્ય સાર
નીચે પ્રમાણે હતો

તેમણે જણાવ્યું કે, “ મિસિસ કેથેરિકે ભૂતકાળમા મારા કુટુંબની

તથા મારી અથાગ સેવાઓ બનતીને અમારા કુટુંબને આભારી કર્યું હતું તેના ભરવારે પરણ્યા પછી તેને તથા દીધી હતી તેને એક છોકરી હતી આ છોકરીની માનસિક ગિચાઈ નબળી હતી નાનપણથી જ તે છોકરી વિચિત્ર મગજની માનુષ પડી હતી મિમિસ કેયેરિક પગણીને હું પચાસમા અમાગ મઠાનથી ઘણે દૂર રહેતી હતી તોપણ એ ગરીબ બાઈને નુ બુલી ગયો ન હતો તેના ઘણીએ તેને તથા દીધી, એ તેની એ- કમનમિત્રી અને તેની છોકરી બુદ્ધાહીણ હતી એ બીજી કમનસિખી આ બે કમનસિખીઓ છતાં પણ તે હિંમતથી પોતાનું ગુજરાન ચલાવતી હતી વખત વહી જતા તેની છોકરી એટલી બધી મૂખ જણાઈ કે, તેને કોઈ ડાકટરની સારવાર નીચે મૂકવાની જરૂર ઉભી થઈ તે છોકરી માત્ર મૂખ જ ન હોતી પણ ગમે તેવું બોલ્યા કરતી મિસિસ કેયેરિકને એમ લાગ્યું કે, જો કોઈ જાહેર દિવાનશાળામાં એ છોકરીને મોકલવામાં આવે તો પોતાની આયરને ઝાખ લાગે આથી શુ કરવું, એ સબધમાં તે મારી સલાહ માગવા આવી. મિસિસ કેયેરિકની આયર જાળવવાની જવાબદારી મને પ્રામાણિક લાગી અમારા કુટુંબ ઉપર તેણે પોતાની સેવાઓથી આભારનો ભાર નાખેલો હતો, આથી તેની આપત્તિ અને મુશ્કેલીના વખતમાં તેને મદદ અને રાહત આપવાની મારી ફરજ વિચારીને મેં તેને સલાહ આપી કે, એ છોકરીને એક ખાનગી દિવાનશાળામાં રાખવી. ત્યાં તેની વૈદકી સારવાર થતાં જો તેના મગજની હાલત સુધરે તો ઠીક, આમ ધારીને મેં તે છોકરીની સારવારનું તથા બીજું જે કાંઈ ખર્ચ દિવાનશાળામાં થાય તે આપવાનું કબજા કર્યું છોકરીને ખાનગી દિવાનશાળામાં મૂકી, પણ તેની માતા તથા હું એ જોઈને દિલગીર થયા કે, અમે તેના હિત માટે જે અકુશ તેના ઉપર મૂક્યો તે બદલ તે છોકરી અમારા બન્ને તરફ સખ્ત તિરસ્કાર અને અવિશ્વાસ દર્શાવવા લાગી. દિવાનશાળામાં તે પોતાની આ લાગણીઓ વારંવાર ઉદ્ગાર રૂપે બહાર કાઢતી એવું તે દિવાનશાળાના ઉપરીએ મને જણાવ્યું છે તેનામાં આ

લાગણીઓ વખત જતા હૃદયી જ્યાં વધી ગયલી જણાય છે એના પરિણામ રૂપે તે છોકરી દિવાનશાળામાંથી નાસી ગઈ છે અને તે પછી તેણે આ કાગળ લખેલો છે ”

સર પર્સિવલે આ હકિકત જણાવ્યા પછી ઉમેર્યું કે “ જો તમારી બન્નેની ખાત્રી ન થતી હોય તો દિવાનશાળાના ઉપરીને તમે આ વિષે પૂછાવી શકશો તેમજ જે બે બાહોશ અને જાણીતા ડાક્ટરોના પ્રમાણ પત્રોથી તે દિવાનીને દિવાનશાળામાં દાખલ કરી હતી તેઓ બન્નેને તમે પૂછી મગાવીને ખાત્રી કરશો ” (સર પર્સિવલે અત્રે અમને દિવાનશાળાનું શરણામ આપ્યું તેમજ ઉપર કહેલા બે ડાક્ટરોના શરણામા પણ આપ્યા) આગળ આવતા તેમણે જણાવ્યું કે, એ કમનમિય જીવાન છોકરીને શોધી કાઢવા માટે અને ફરીથી તેને વેદડી સારનાર હેઠળ મૂકવા માટે મારા ધારાશાસ્ત્રીને મે બનતું કરવાની સૂચના આપી છે, કારણકે એમ ડરવાની મારી ફરજ છે વળી મિસિસ ફ્રેન્ચ અને તેમના કુટુંબનું હિત વિચારતું એ પણ મારી ફરજ હોવાથી તે છોકરી ફરીથી આવા છપ્પરડા વાળે નહીં તે માટે તેને શોધી કાઢવી, એ પણ મારી ફરજ છે, એમ તમે પણ કમુલ કરશો એવી મને આશા છે ”

તેમણે દર્શાવેલી આશા સબધમાં જવાબ આપવાની મે જરૂર વિચારી મારો પોતાનો માર્ગ સરળ હતો કાયદાની એ એક મહાન ખુબી છે કે, કોઈ પણ માણસની હકિકત સામે તે વાધો ઉઠાવી શકે-પછી તે હકિકત ભલે કોઈ પણ સંજોગોમાં અથવા તો ભલે કોઈ પણ જાતના દૂષ્ટ મુદ્દામાં રળૂ કરેલી હોય જો અત્યારે એક ધારાશાસ્ત્રી તરીકે મને સર પર્સિવલ ગંદાઈડના પોતાના જ ખુલાસા ઉપરથી તેમની સામે એક મુકદ્દમા ઉભો કરવાનું કામ ધધાની રૂઝવે સોપવામાં આવ્યું હોત તો ખચિત જ મે તેમ કહ્યું હોત, પણ મારી ફરજ એ દિશામાં નહોતી- અત્યારે મારી ફરજ એક ન્યાયાધીશના જેવી હતી જે ખુલાસો મે હમણા જ સાંભળ્યો તેનો મારે તોલ કરવાનો હતો જે આખરફાર સપ્તમે તે ખુલાસો રળૂ કર્યો હતો તેની શાખ ઉપર પણ ઘટતું વજન આપ

વાનુ હતુ અને પ્રામાણિકપણે ન્યાય આપવાનો હતો કે, સર પર્સિવલે જે ખુલાસો કર્યો તે મુજબ બનાવો બનવા શક્ય હતા કે નહીં તેમજ સર પર્સિવલનો ખુલાસો આ બાબતમા સતોષકારક હતો કે નહીં ? મને તો વિચાર કરતા તો એમ લાગ્યુ કે, તેમણે વર્ણવેલા બનાવો શક્ય હતા આથી મે તરત જ જાહેર કર્યુ કે, માગ અભિપ્રાય મુજબ, સર પર્સિવલનો ખુલાસો વગર આનાકાનીએ સતોષકારક હતો મિસ હોલ્કોમ થોડીજવાર સુધી આતુરતાથી મારા મામે જોઈ રહી એ પછી પોતાની તરફથી યોગ્યક શબ્દોમા એજ મતનમનુ બોલી, પણ મને લાગ્યુ કે, તે આનાકાની માથે બોલી હતી સચોગો જોતા એવી આનાકાની મને નિરર્થક લાગી સર પર્સિવલ, મિસ હોલ્કોમની આનાકાની સમજી શક્યા કે નહીં તે હુ ખાત્રીથી કહી શકતો નથી પણ મારો અભિપ્રાય છે * તેઓ સમજ્યા હતા કારણ કે, એ જ વિષય અત્રે બધ કરવાને બદલે તેમણે વધારે આગળ ચનામના કહ્યુ “ જો મારી સાદી હકિકત માત્ર મિ. ગિલ્મોરને મારે કહેવાની હોત તો તેમણે ઉચ્ચારેલા અભિપ્રાય પછી એ વિષે કાઈ વધારે કહેવુ નિરર્થક લેખાત એક ગૃહસ્થ તરીકે મારા કથન ઉપર તેઓ વિશ્વામ રાખે એવી આશા રાખવામા હુ ખોટો નથી તેમણે મને ન્યાય આપ્યો છે પરિણામે આપણા વચ્ચે આ કમનસિય વિષયની ચર્ચા પુરી થાય છે પરતુ એક સન્નારી સમક્ષ મારી સ્થિતિ જુદા પ્રકારની છે મારી હકિકત વિષે સાચો પુરાવો હજી પણ મારે કોઇ પુરૂષને આપવો જોઈએ, એમ હુ માનતો નથી, પણ તે એક સન્નારીને તો આપવો જ જોઈએ મિસ હોલ્કોમ તમે કદાચ એ પુરાવો ન માગો, પરતુ મારી ફરજ છે કે, મિસ ફ્રેલીને મારે તે આપવો જ જોઈએ. મારી વિનતિ ઉપર ધ્યાન આપશો ? આ કાગળ લખનાર કમનસિય છોકરીની માતા મિસિસ કેથેરિક હજી હયાત છે મે જે ખુલાસો આપ્યો છે તે તદ્દન સાચો છે કે કેમ એવુ મિસિસ કેથેરિકને પૂછવાની મહેરબાની કરશો ?”

મે જોયુ કે, આ સાબળીને મિસ હોલ્કોમનો ચહેરો ફિક્કો પડી

ગયો તે જરાક અસ્વસ્થ દેખાઈ મિસ હોલકોએ, જે આનાકાની સાથે સર પર્સિવલનું પ્રથમ કથન માન્ય રાખ્યું હતું તેના સચોટ જવાબ રૂપે સર પર્સિવલે આ વિનંતિ કરી હતી, એમ મને લાગ્યું મિમ હોલકોએની સમજમાં પણ આ મુદ્દો ઉતર્યો હોય એમ જણાયું, કારણ કે તેણે જવાબ દીધો : “સર પર્સિવલ, હું તમારા પ્રત્યે અવિશ્વાસ ધરાવું છું એમ તમને લાગે છે કે શું ?”

“ બિંદુલ નહીં, મિસ હોલકોએ સ્ત્રી જાતિની લાગણીઓ તરફ હું બેદરકાર નથી એમ બતાવના ખાતર જ મારી પોતાની મેજે વંધુ પુરાવો હું રજૂ કરું છું મને આશા છે કે, મારી આ હઠ માટે તમે મને માફ કરશો ”

તેઓ આમ કહીને લખવાના મેજ આગળ ગયા અને એક ખુરશી તે મેજ પાસે ખમેડીને તથા લખવાના કાગળોની પોથી ઉઘાડીને બોલ્યા : “ મહેરબાની કરીને તેના ઉપર પત્ર લખો એમ કરતા તમને માત્ર બે લાણુ લાગરો મારા ઉપર અગત આભાર કરવા ખાતર મિસિસ કેયેરિકને બે જ પ્રશ્નો પૂછી જુઓ પ્રથમ એ કે, તેની છોકરીને તેની પરવાનગીથી અને વિનંતિથી મે દિવાનશાળામાં મૂકી હતી કે નહીં ? બીજો પ્રશ્ન એ કે, એ બાળકમાં મારો જે હિસ્સો હતો તે માટે તે પોતે આભારની લાગણી ધરાવે છે કે નહીં ? મિ. ગિલ્મોરનું અને તમારું મન, આ પ્રશ્નોમાં શકારહિત ભલે બન્યું હોય પરંતુ મિસિસ કેયેરિકના ખુલાસા વિના મને પોતાને સ્વસ્થતા નહીં મળે એટલાજ માટે આટલી ચીઠ્ઠી લખવા કૃપા કરશો ? ”

“ સર પર્સિવલ, મને એ ચીઠ્ઠી લખવાની કાંઈ જરૂર લાગતી નથી પણ તમારો આગ્રહ છે તો હું લખું છું ” એમ કહીને મિસ હોલકોએ પોતાની ખુરશીમાંથી ઉઠીને લખવાના મેજ આગળ ગઈ સર પર્સિવલે તેના હાથમાં કલમ આપતા તેનો આભાર માન્યો અને તે પછી તેઓ, તે ઓરડામાં બધા મિમ ફ્રેડીનો ઇટાલિયન શિકારી કુતરો બેઠેલો હતો ત્યાં ગયા પોતાનો હાથ તેના તરફ ધરીને તેમણે ખુશ મિઞ્નજથી તે

કુતરાને ઉદ્દેશીને કહ્યું ' નિના ! નિના મને ઝોળખે છે કે ? વાહ ! આપણે બે એક બીજાને ભૂલી ગયા નથી "

તે કુતરા પોતાના આગલા બે પગ વડે સરસીને સર પસિવલના પગની સોડમા ભગયો. યોડીવાર તેણે તેમના સામુ જોયું તેમના હાથ ઉપર ઝડપ મારી અને પછી એકદમ ત્યાથી છટકીને ધુરડીક કરતો એક ખુરશી નીચે મતાર્લ ગયો. સર પસિવલે આ કુતરા સાથે નજીવો ગેલ કર્યો નહોત તે નબી શકત એમ મને લાગ્યું પણ એ પછી જ્યારે તેઓ એકદમ એક બારી આગળ જઈને ઉભા રહ્યા ત્યાં હું સમજી ગયો કે, પોતાનો ગરમ મિજાજ છપાવા માટે જ તેમણે આ રમતનો ઢોંગ કર્યો હતો જે તેમણે ખરેખર પોતાનો કોઈ શમાવવા માટે તેમ કર્યું હોય તો મારી તેમના તરફ દિલ્લોજી છે, કારણ કે કોઈકવાર હું પણ મિજાજ ખોઈએસુ છું.

મિસ હોલકોમને પત્ર લખતા બહુ વાર થઈ નહી તેણે ખુરશી ઉપરથી ઉડીને તે પત્ર ખુલ્લો રાખીને સર પસિવલના હાથમા આપ્યો તેમણે નમન કર્યું અને લખાણ વાંચ્યા વિનાજ તે કાગળની ગડી કરીને તેના ઉપર શરણામુ લખીને, કાંઈ પણ બોલ્યા વિના જ, મિસ હોલકોમ ના હાથમા મૂક્યું આવી સમ્યક્તા અને તે પણ અત્યંત સુદર રીતભાત સાથે બતાવનાર કોઈ પણ ગૃહસ્થને જે મારી જીદગીમા જોયો નથી,

" સર પસિવલ, આ કાગળ ટપાલમા નાખવાનો હજી પણ તમારો આગ્રહ છે ? " મિસ હોલકોમે પૂછ્યું.

" મારી વિનંતિ છે કે, તે ટપાલમા નખાવો " સર પસિવલે જવાબ દીધો.

ઘટ્ટી વગાડીને એક નોકરને બોલાવીને મિસ હોલકોમે તે પત્ર ટપાલમા નાખવાની વરદી આપી.

એ પછી સર પસિવલે કહ્યું " હવે એ કમનસિખ બાઈને લગતા એક બે પ્રશ્નો હું પૂછું તેના ખુલાસા કરવા મહેરબાની કરશો ? મિ ગિલ્મોરે મારા ધારાશાસ્ત્રીને મહેરબાનીની રાહ જો પત્ર લખ્યો.

હતો, તેમા નનામો કાગળ લખનાર છોકરીના સબધમા જે શોધખોળ થઇ હતી તેનુ વર્ણન લખેલુ છે પણ અમુક મુદ્દાઓ વિષે તેમા કશો ઇસારો નથી કૃપા કરીને કહેશો કે, એની કેથેરિકનો, મિસ ફ્રેલી સાથે મેળાપ થયો હતો ? ”

“ અલબત્ત નહી જ ” મિસ હોલકોએ કહ્યું

“ તે તેમને મળી હતી ? ”

“ ના ”

“ માત્ર કોઈક મિ હાર્ટરાઈટ અચાનક તેને કમરમ્તાનમા જોઇ હતી એટલુ જ ને ? એના સિવાય આ ધરમાથી કોઇ તેને મળ્યુ નથી ખરૂ ને ? ”

“ ના કોઇ જ મળ્યુ નથી ”

“ મિ. હાર્ટરાઈટ અહી ચિત્રકળા શિક્ષક તરીકે નોકર હતો ખરૂ ને ? તે કોઈ ચિત્રકલા મડળીનો સભાસદ છે કે નહી ? ”

“ હુ ધાડ છુ કે, એકાદ બે મડળીઓના તે સભાસદ છે ”

ચોડીકવાર પછી સર પર્સિવલે ફરીથી પ્રછયુ “ આ ગામડામા એની કેથેરિક આવી ત્યારે કયા રહેતી, એ તમે જાણી શક્યા છો ? ”

“ હા મિમિમ ટોડના ખેતરમા રહેતી હતી ”

સર પર્સિવલ “ એ કમનસિય છોકરીના પોતાના હિતને ખાતર તેને શોધી કાઢવી, એ આપણી બધાની ફરજ છે મિસિસ ટોડને ત્યા તે કદાચ કાઇક બોલી હોય અને તે ઉપરથી તેનો પત્તો મળે, એ બનવા જોગ છે હુ જાતે તે ખેતરમા જઈશ અને તે સબધમા પૂછપરછ કરી જોઈશ દરમ્યાન, મિસ ફ્રેલી સાથે આ દુ બદાયક બનાવ વિષે રૂબરૂ-મા હુ વાતચીત કરી શકુ એમ નહોવાથી, મિમ હોલકોએ, કૃપા કરીને તમે બધા જરૂરી ખુલાસા મિમ ફ્રેલીને કરશો ? અલબત્ત, મિસિસ કેથેરિકનો જવાબ આવે ત્યા સુધી તમે થોભી શકશો. ”

મિસ હોલકોએ ખુલાસો કરવાનુ માથે લીધુ સર પર્સિવલે તેનો આભાર માન્યો અને તે પછી તેઓ ત્યાથી વદાય થયા તેઓના જવા

બાદ પેલો કુતરો ખુરશી નીચેથી બહાર આવ્યો અને તેમના તરફ જરાક બસવા માડ્યો.

અમે બે એકલા પડ્યા એટલે મેં મિસ હોલ્કોબને કહ્યું “આજની સહવાર ખુશનુમા થઈ પડી બધા ખુશાસા થઈ ગયા એટલે હવે આપણે નિશ્ચિત બન્યા.”

“હા, એમા તો શક નથી તમને પોતાને સતોષ થયો તેથી મને આનંદ થાય છે.”

“મને સતોષ ! મિસિસ કેથેરિકને તમે કાગળ લખ્યો તેથી તમને પણ સતોષ થયો જ હશે.”

“હા, એથી ઉલટું તો બને જ રી રીતે ? ચોડીવાર પછી તે બોલી “પણ મને લાગે છે કે આ ખુશાસા વખતે તેમજ મિસિસ કેથેરિકને કાગળ લખવાનું સર પર્સિવલને કહ્યું તે વખતે મિ હાર્ટરાઈટ અહીં હાજર હોત તો ઠીક થઈ પડત.”

આ છેલ્લું વાક્ય સાંભળીને હું આશ્ચર્યચકિત થયો મેં કહ્યું “નાનામા કાગળની બાબતમા બનેલા બનાવો સાથે મિ. હાર્ટરાઈટને ધણી સબધ હતો, એ ખરૂં છે અને હું તરત જ કયુલ કરીશ કે, તેણે આ બાબતમા બારિકાઈથી અને ઉત્સાહથી તજવીજ કરી હતી, પણ સર પર્સિવલના ખુલાસા વખતે હાજર રહીને તેણે આ પ્રશ્નમા શું વધારે અજવાળું પાડ્યું હોત, તે હું સમજી શકતો નથી.”

“એ તો મારો એક તરંગ છે મિ. ગિલ્મોર, એ વિષે ચર્ચા કરવાની મને કાઈ જરૂર બાસતી નથી તમે અનુભવી છો તેથી તમારી સલાહમા અને દોરવણીમા મને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે.”

મારા ઉપર તેણે બધી જોખમદારી નાખી દીધી, એ મને ગમ્યું નહીં જો મિ. ફ્રેલીએ આમ કહ્યું હોત તો મને તાજુખી થાત નહીં, કારણ કે તેમનું મગજ નબળું છે પણ મિસ હોલ્કોબ જેવી દૃઢ અને ચતુર બાળા પોતાની મેજે અભિપ્રાય નહીં બાધતાં, બધી જોખમદારી મારા ઉપર ઢાળી પાડે અને મને સતોષ થયો તેથી પોને પણ સતુષ્ટ

બની છે, એમ કહે, એ અસ્વાભાવિક તો હતુ જ મે કહ્યું “ જો હજી પણ તમારા મનમા શકાના ગુચળા હોય તો શા માટે તે તમે ખુલ્લે ખુલ્લુ જણાવી દેતા નથી ? મને સ્પષ્ટ કહો સર પશ્ચિમવલ્લભ ઉપર તમને હજી પણ અવિશ્વાસ છે ખરો ? ”

“ ના ના બિલકુલ નથી ”

“ તેમના ખુલાસામા તમને કાંઈ અશક્ય કે વિરોધાભાસ જેવું લાગે છે ? ”

“ મને એવું શી રીતે લાગે ? તેમણે દિવાનશાળાના ઉપરીની અને એ કાકટગેના પ્રમાણપત્રોની સામિતી આપી છે અને તે ઉપરાંત એ છોકરીની માનો પુરાવો પણ આપ્યો છે મિ. ગિરમોર, આ બધા પુરાવા તેમની તરફેણમા નથી એમ શી રીતે કહી શકાય ? ”

“ ન જ કહી શકાય તમે લખેલા કાગળનો જવાબ જો સતોષકારક આવે તો પછી સર પશ્ચિમવલ્લભ એથી વધુ સતોષ કારક પુરાવો શો આપવો પડે, એ હું સમજી શકતો નથી ”

“ બસ ત્યારે જવાબ આવના સુધી આપણે આ વિષયની ચર્ચા બંધ કરીશું મારી આનાકાની ઉપર, મિ. ગિરમોર, કાંઈ વજન મૂકશો નહીં એ આનાકાનીનું કારણ એટલું જ છે કે લાગના ભવિષ્ય માટે હું હમણા હમણા અને ચિતાતુર બની છું-જેઈએ તે કરતા વધારે ચિતાતુર બની છું આથી મારું દૃઢ મન પણ અનિશ્ચિત બની ગયેલું છે ” આમ કહીને તે તરત જ ત્યાંથી ચાલતી થઈ તે છેલ્લું વાક્ય બોલતી વખતે જરાક ગળગળી થઈ ગઈ હતી હું તેને ધ્યાન વખતથી ઓળખતો હતો તે હમેશા સહૃદયી, અને સ્પષ્ટવક્તા હતી તેનું બોલવું હમેશા જુસ્સાદાર અને લાગણીભર્યું હતું તેને આ પ્રશ્નમા જો સંપૂર્ણ સતોષ થયો હોત તો તે કહી પણ ગળગળી થઈ જત નહીં-જરાકે આનાકાની કરત નહીં ધણીવાર મિ. ફ્રેડીની કૌટુંબિક બાબતોમા જો ગુચવણો ઉભી થતી તો મિ.મ હોલકોબ આહોશીથી અને સાફ મનથી તથા શાન્ત મગજથી તે ગુચવણો ઉકેલવામા ભાગ લેતી, પણ આ બનાવમા

(૧૫૯)

તેણે તેમ ન કર્યું અને આનાકાની બતાવીને જોખમદારી મારા ઉપર ઢોળી પાડી, તેથી મને લાગ્યું કે આ આનાકાની સકારણ જ હોવી જોઈએ બીજી કોઈ સ્ત્રીની આનાકાનીને હું ગણત્રીમાં લેત નહીં પણ મારા અનુભવથી મને મિસ હોલકોબની આનાકાની બિનજરૂરી લેખવી દીક લાગી નહીં પણ મારા પોતાના મનને સર પરિવર્તના પુરાવાઓથી સતોષ થયેલો હતો એ હું કેમ ભૂલી જાઉં ? મિમ હોલકોબની વક્તવ્યથી હું અસ્વસ્થ બન્યો. તેની શક્યો તેણે જણાવી ન હોવાથી શો નિકાલ લાવવો એની મને ગડભાગ થઈ જો હું જીવાન હોત તો લાગણીઓથી દોરવાઈ જાત જીવાનીમાં હું મિમજ ખોઈ દેતો ત્યારે ગમે તેવું બકી જતો, પણ હવે મારા ખુદ્દાપામાં હું કાંઈક વધુ સમજણો થયો છું દિલસુદીમાં ગરકાવ થઈને હું તે ખડમાથી આજ્યો ગયો

પરિચ્છેદ ૧૮.

ધારાશાસ્ત્રીને પણ દૃઢ્ય હોય છે !

રાત્રે જમવા વખતે અમે બધા ફરીથી એકઠા થયા સર પરિવર્ત અત્યારે ઘણા જ ખુશમિજાજી જણાતા હતા સહવારે મને તે એક શાત, સયમી, સમ્ય અને દરેક પ્રકારના સદ્ગુણો વાળા ગૃહસ્થ તરીકે લાગ્યા હતા પણ અત્યારે તેઓ તેવા લાગ્યા નહીં માત્ર બ્યારે મિસ ફેરલી કાંઈક કહેતી અથવા તેમના તરફ જોતી ત્યારે તેઓ પોતાનું અદૃઢાસ્ય રોકી દેતા, વાતચીત ધીમા સ્વરે કરવા મડી પડતા અને અને તેના તરફ કાળજીથી જોઈ રહેતા સહવારવાળી સમ્ય રીતભાત માત્ર મિસ ફેરલી તરફ જ તેઓ આ પ્રમાણે બતાવતા અને બીજા કોઈ તરફ જ બતાવતા નહીં ખાસ કરીને તેઓ સીદ્ધા સવાલો પૂછીને મિ ફેરલી સાથે વાત કરતા નહીં પણ આડકત્રી રીતે વાતચીતના પ્રવાહમાં વચ્ચે બોલીને તેને જવાબ

(૧૬૦)

દેવા પ્રયત્ન કરતા ઘણીવાર મે બીજા માણસોના સબધમાં જોયું છે કે, ઓછી કુશળતાથી અને લજ્જાહીનતાથી તેઓ આવા પ્રસંગોમાં સીદ્ધી રીતે વાતચીત કરવા મડી જાય છે, પણ સર પર્સિવલમાં મે તેની અસાધ્યગિરી જોઈ નહીં મિસ ફ્રેલી સર પર્સિવલની જરાકે દરકાર કરતી નહોય એમ મને લાગ્યું જ્યારે તે બેની આખ મળતી અથવા સર પર્સિવલ કાઈ આડકત્રી રીતે તેને જવાબ દેતા ત્યારે તે મે ફ્રેલી દેલી મને આથી અન્યથા તો ઉપજી જ ઉઘો દરજ્જે, પુષ્કળ સપત્તિ, સારી ખાનદાની, સપૂર્ણ માનભરેલી નજર અને એક ગૃહસ્થના જેવી રીત-ભાન-એ બધું મિસ ફ્રેલીના ચરણોમાં સર પર્સિવલે મૂક્યું હતું પણ તે બધું જ નિરર્થક હતું એમ મિસ ફ્રેલીએ પોતાની રીતભાતથી બતાવી આપ્યું।

બીજે દિવસે મહવારે સર પર્સિવલ, મિસિસ ટોડના ખેતરમાં જઈ આવ્યા તેઓ એક નોકરને પોતાની સાથે ભોમિયા તરીકે લઈ ગયા હતા તેમની તપાસ કોઠરીતે લાભદાયક થઈ પડી નહીં એ પછી, મિ ફ્રેલી સાથે તેમને મુલાકાત થઈ બપોરે મિમ હોલ કોમ સાથે તેઓ બહાર ફરી આવ્યા આ સિવાય બીજે કોઈ નોંધવાજોગ બનાવ તે દિવસે બન્યો નહીં રાત્ર પણ એનીજ રીતે પસાર થઈ સર પર્સિવલ અને મિમ ફ્રેલીની રીતભાતમાં આગલી રાત્રિ કરતા કાંઈ ખામ ફેરફાર થયો નહોતો।

બુધવારે મિસિસ કેથેરિક તરફથી જવાબ આવ્યો તેની એક નકલ મે ઉતારી લીધી અને મારી પાસે રાખી મૂકી જવાબ નીચે મુજબ હતો —“ શ્રીમતી,—તમારો પત્ર મળ્યો છે તમે પૂછાવ્યું કે, મારી છોકરી એનીને વૈદકી સારવાર હેઠળ મારી માહિતીથી અને મનુરીથી મૂકે લી હતી કે કેમ તેમજ સર પર્સિવલ ઝલાઈડે એ બાબતમાં જે વર્તણૂક બતાવી હતી તે એક ગૃહસ્થને હાજતી તથા મારા આભારને યોગ્ય હતી કે કેમ ? આ બન્ને પ્રશ્નોનો જવાબ હું હકારમાં આપુ છું, તે સ્વીકારી આભારી કરશે।

લે તમારી તામેદાર દાસી,
જેન એની કેથેરિક ”

(૧૬૧)

ટૂંકો, સરળ અને મુદ્દાસર તેમજ એક ધધાદરીના જેવો આ જવાબ સર પર્સિવલના ચારિત્રને નિષ્કલક પુરવાર કરતો હતો તે જવાબ સર પર્સિવલે જે હકિકત આપી હતી તેનો ટેકો આપતો હતો. મિસ હોલ્કોબને તે જવાબ આપવાની ટૂંકી પદ્ધતિ ગમી નહોતી એ પદ્ધતિ એક સ્ત્રીની હોય કે કેમ તે માટે તેણે શકા બતાવી મારે તો એટલું જ જોવાનું હતું કે, તે ખુલાસો સર પર્સિવલની વિરૂદ્ધ જાય છે કે નહીં ? તે તેમની તરફેણમાં હતો એટલે મેં સતોષકારક લેખ્યો. સર પર્સિવલને આ જવાબ બતાવવામાં આવતા તે લખવાની પદ્ધતિ માટે તેમણે અન્યથા બતાવી નહોતી અને જણાવ્યું કે, મિસિસ કેથેરિક ઓછા બોલી, સીધી અને નિર્મળ મનની બાઈ છે લાખી પરંતુ તેને પસંદ ન હોવાથી તેણે પોતાની રીત મુજબ આ જવાબ લખ્યો છે.

આ જવાબ મળ્યા પછી હવે અમારી ફરજ હતી કે, મિસ ફેરલીને સર પર્સિવલના ખુલાસાથી વાકેફ કરવી. મિસ હોલ્કોબે આ કામ માથે લીધું હતું આથી તે તરત જ તે ઓરડામાંથી જતી રહી થોડીક જ ક્ષણમાં તે પાછી ફરી અને એક આરામ ખુરશીમાં બેઠી સર પર્સિવલ અત્યારે તે ઓરડામાં નહોતા.

મિસ હોલ્કોબે મને ઉદ્દેશીને કહ્યું “ હું ધાર છું કે, આ બાબતમાં આપણે જે કાર્ષ કરવાનું હતું તે બધું જ આપણે કરી ચૂક્યા છીએ ”

“ જો આપણે સર પર્સિવલના મિત્ર હોઈએ અને તેમના પરિચયથી તેમના ઉપર વિશ્વાસ રાખતા હોઈએ તો આપણે જરૂર કરતા પશુ વધારે ચોકસાઈ કરી લીધી છે પણ જો આપણે સર પર્સિવલના દુશ્મન હોઈએ અને તેમના તરફ અવિશ્વાસ જ રાખતા હોઈએ તો—”

“ એવું કાર્ષ કહેવાની જરૂર નથી ” મિસ હોલ્કોબ મને આગળ બોલતો અટકાવીને કહેવા લાગી “ આપણે સર પર્સિવલના મિત્રો જ છીએ ઉદારતાથી અને સહનશીલતાથી આપણે તેમના તરફ માયાળુ બનવું જોઈએ—આપણે તેમના ગુણપૂજક પણ બનવું જોઈએ. તમે જાણો છો

કે, ગઈ કાલે સર પર્સિવલ મિ ફેરલીને મળી આવ્યા હતા અને પછી મારી સાથે બહાર ફરવા આવ્યા હતા ”

“ હા મે તમને બેને સાથે બહાર જતા જોયા હતા ”

“ અમે ફરતા ફરતા એની કેથેરિક વિષે વાત કરતા હતા મિ હાર્ટરાષ્ટ તેને જે અસાધારણ સજ્જેગમા મળ્યા હતા, તે વિષે મે સર પર્સિવલને કહ્યું પણ એ વિષય અમે તરત જ પડતો મૂક્યો તે પછી સર પર્સિવલે, લૉરા સાથેના પોતાના વેવિશાળ માટે નિસ્વાર્થપણે કેટલીક વાતચીત કરી તેમણે કહ્યું કે, તેનું મન અગ્વસ્થ બનેલું છે અને તે નિરાશ થઈ ગયેલી છે, એવું હું જોઈ શક્યો છું તેથી જો જરૂર જણાય અને લૉરાના મનની હાલત આ વેવિશાળથી દુખી બની ગઈ હોય તો હું ઘણી ખુશીથી એ વેવિશાળ રદ કરવા તૈયાર છું લૉરાના મનની સ્વસ્થતાને ખાતર તેમ કરવાની પોતાની ઈચ્છા જણાવીને સર પર્સિવલે માત્ર એટલી જ યાદ આપી કે, ડિયા મયોગોમા આ વેવિશાળનો કરાર થયો હતો તે પણ વિચારી જોવું પડે છે એ કગર થયા પછી અત્યાર સુધીની પોતાની મહત્ત્વ રીતભાતની યાદ પણ તેમણે મને દેવરાની હતી આ બે મુદ્દાઓનો ગંભીરપણે વિચાર કર્યો પછી પણ જો લૉરા છૂટી થવા માગતી હોય તો તેના પતિ થવાનું માન જતું કરવા અને આત્મ-ત્યાગ કરવા પોતે ખુશી છે, એ વાત સર પર્સિવલે મને બાર મૂકીને કહી હતી ”

“મિસ હોલકોમ્, એક ગૃહસ્થને જાજતું આ બધું તેમણે કહ્યું છે મારા અનુભવ પ્રમાણે આવું કહેનારા ગૃહસ્થો દુનિયામાં બહુ જ ઓછા હોય છે ”

મે આ પ્રમાણે સર પર્સિવલને અભિનન્દન આપ્યું તે ઉપર મિસ હોલકોમ્ વિચાર કરવા લાગી એ દરમિયાન મારા તરફ તે ગુચવણ અને ત્રાસની લાગણીથી જોઈ રહી તે અચાનક બોલી “હું કોઈનો વાક કાઢતી નથી અને મને કોઈના ઉપર શક નથી, પણ લૉરાને આ લગ્ન કરવાનું સમજાવવાની જોખમદારી હું મારે માથે લઈ શકીશ નહીં.”

મે આશ્ચર્યચકિત થતા જવાખ દીધો “સર પર્સિવલ ઝાઝડના શબ્દો હુ સમજ્યો છુ તે પ્રમાણે તમે આવી જ વલણ લ્યો, એવુ સર પર્સિવલે તમને કહ્યું છે મિમ ફ્રેલીને જોરજુલમથી આ લખ કરવા ન કહેવા એજ સર પર્સિવલનો આશય લાગે છે.”

“પણ મને લાગે છે કે, જ્યારે તેમનો સંદેશો હુ લૉરાને કહુ ત્યારે આડકત્રી રીતે મારે તેને આ લખ કરવા મમજાવવી એવો પણ અર્થ સર પર્સિવલના વાક્યોમાથી નીકળી શકે છે ”

“ એમ રી રીતે કહી શકાય ?”

“મિ. ગિરમોર, લૉરાનો સ્વભાવ કેવો છે, એ તમે જાણો છો જે ક્યારે તેના પિતાની મરણપથારી ઉપર થયો છે તેની યાદ હુ તેને આપુ ત્યારે તેના મનમા તરત જ એવી લાગણી થાય કે પિતાની આજ્ઞા માનવી જોઈએ તેનુ મન અત્યારે દુખથી ભરપૂર હોય તોપણ એ આજ્ઞા તેણે પાળવી જોઈએ, એમ તેને લાગે, એ સ્વાભાવિક છે આજ સુધી તેણે આ આજ્ઞાનો ભંગ કર્યો નથી, એની તમને ખબર છે—”

મે અધવચ્ચ કહ્યું “ ખરેખર, ગઈ કાલે સર પર્સિવલે તમારી આગળ પોતાના હૃદયની લાગણીનો રફાટ કર્યો ત્યારે તેમના વાક્યોનો તમે આવો અર્થ કરશો એવી આશા તેમણે નહીં રાખી હોય ”

મિસ હોલકોપ્પનો નિડર અને સ્પષ્ટવક્તા સ્વભાવ, તેના વદન ઉપર અત્યારે અકિત થઈ રહ્યો તે તરત જ બોલી “ શુ તમે એમ ધારો છો કે, જે માણસને હુ કોઈ જેરવાજખી કૃત્ય માટે શકદાર ગણતી હોઉં તેની સગતમા એક ક્ષણ પણ રહુ ? ”

મે કહ્યું “ તો પછી હુ કાયદાની દૃષ્ટિથી કહુ તો માફ કરજો કે, તમે સુદૃઢથી વેગળા જાઓ છો પરિણામો ચાહે તેવા આવે, પણ સર પર્સિવલને એવી આશા રાખવાનો હક્ક છે કે, તમારી બહેન વેવિ-શાળ તોડવાની ઇચ્છા બતાવે તે પહેલા તેણે દરેક વાજખી દૃષ્ટિબિન્દુ-ઓનો સભાળપૂર્વક વિચાર કરી જોવો જોઈએ જે પેલા કમનસિખ નનામા કાગળથી તમારી બહેનના મનમા સર પર્સિવલના ચારિત્ર સામે

(૧૬૪)

શક ઉત્પન્ન થયો હોય, તો જાઓ, હમણા જ તમારી બહેનને કહી આવો કે સર પર્સિવલે મારી અને તમારી આગળ કરેલા ખુલાસાથી પોતાનું ચારિત્ર નિષ્કલક સાબિત કર્યું છે એ પછી તમારી બહેન સર પર્સિવલ સાથે લગ્ન નહી કરવા માટે કિયો વાધો રજૂ કરી શકે તેમ છે? બે વર્ષ ઉપર જે ગૃહસ્થને તેણે પોતાના પતિ તરીકે માની લીધો છે તેની સાથેનો સબધ તોડવા માટે તમારી બહેનને, કાયદાની નજરે તો, અત્યારે કાઈ પણ ખાસ કારણ નથી ”

“ કાયદાની નજરે કદાપિ કાઈ કારણ નહી હોય એ હું કબુલ કરું છું પણ તેમ છતાં, તે હજી પણ આનાકાની કરતી હોય અને હું પણ હજી આનાકાની કરું છું તેનું કારણ અમારો બન્નેનો તરંગ છે. કદાપિ તમને અમારી વર્તણૂક વિચિત્ર લાગતી હશે પણ અમને જે લાગે તે અમારે કહેવું જોઈએ ”

આમ કહીને તે એકદમ ઉભી થઈ અને મારી પાસેથી જતી રહી જ્યારે કોઈપણ ચપળ સ્ત્રીને એકાદ ગભીર પ્રશ્ન પૂછવામા આવે છે અને તે જ્યારે તેનો ઉત્તર ઉદ્ઘાટકી અને તરંગીપણાથી આવે છે ત્યારે સો માથી નવાણું દાખલાઓમા એમજ સમજવું કે, તે કાંઈક પણ છૂપાવવા માગે છે હું વર્તમાનપત્ર વાચના લાગ્યો પણ મને ચોખ્ખો શક ઉત્પન્ન થયો કે, મિસ હોલકોબ અને મિસ ફ્રેલી, સર પર્સિવલથી કાંઈક પણ છૂપાવવા માગે છે તેઓ શું છૂપાવે છે, એ સમજી શક્યો નહી પણ તેમના કંઈક હૈયા માટે મને આનંદ ઉપજી

તે દિવસ બપોરે અમે પાછા મળ્યા ત્યારે મિસ હોલકોબે મારી સાથે બહુ થોડી વાતચીત કરી, પોતાની બહેન સાથે તેણે શી વાતચીત કરી હતી તે મને કહી નહી પણ મારે તેનું પરિણામ જાણવાની જરૂર હતી કારણ કે, મને અહીં બહુ દિવસ રોકાવું પાલવે તેમ નહતું આથી મિસ હોલકોબને એ સબધમા મે સીધો પ્રશ્ન કરી જોયો મને તેનો જે કાંઈ ઉત્તર મળ્યો તેનો સાર એ હતો કે, મિસ ફ્રેલીએ સર પર્સિવલના ખુલાસાથી વાકેફ થયા બાદ લગ્ન માટે કિયો દિવસ ઇરાવવો, એ

મુદા વિષે વિચાર કરી જોવા વખત માગ્યો છે પોતાનો જવાબ આ વર્ષ પુર થયા પહેલા તે જરૂર આપશે મિસ હોલ્કોએ મને જણાવ્યું કે, હાલ તુર્ત આ મુદા વિષે વિચાર નહીં કરવાની મિસ ફેરલીએ ખાસ આજીજી કરી છે આથી તેના મગજને ત્રાસ રૂપ નહીં થઈ પડવા સાર લગ્નની તિથિ ઠરાવવાનું અત્યારે તો મુતતવી રાખવું જોઈએ

મને આ જવાબથી સ્વસ્થતા થઈ નહીં એજ દિવસે સહવારે મારા ભાગીઆ ધારાશાસ્ત્રીનો પત્ર આવ્યો હતો તેમા બીજે દિવસે બપોરે એક અગત્યના કામકાજ માટે તેણે મને લડન આવી પહોચવા લખ્યું હતું હું જો બીજે દિવસે જઈ તો તે પછી આ વર્ષ પુર થતા પહેલા કદાચ લિમરિજમા ન આવું એ સંભવિત હતું દરમ્યાન મિસ ફેરલી આ લગ્ન કરવાનું ઠરાવે તો મારે જે કરારપત્ર તૈયાર કરવાનું હતું તેના સંબંધમા કેટલાક ખુલાસાઓ જાણવા માટે તેની સાથે પત્રવહેવાર કરવો પડે પણ તેમા નાહક કેટલુંક લખાણ થાય અને વખત વહી જાય અને બદલે એ ખુલાસાઓ મોઢામોઢ કરી લેવાનો વખત જો મને હમણા જ મળ્યો હોત તો હું નિરાતે કરારપત્ર તૈયાર કરી શક્યો હોત પણ મિસ ફેરલીએ અત્યારે તો બધી ચર્ચા મોકુફ રાખવા વિનંતિ કરી હતી, એટલે મારે શું સમજવું ? મારી મુશ્કેલી મે કાંઈને જણાવી નહીં, પણ મિસ ફેરલીની વિનંતિ વિષે સર પર્સિવલ શું કહે છે, તે જાણવા હું થોભ્યો સર પર્સિવલે અન્યથા કરી નાખનારી ઉદારતા બતાવી ત્યારે તેમને કહેવામા આવ્યું કે, “લગ્નની તિથિનો પ્રશ્ન અત્યારે મુલતવી રાખીએ તો તમને વાધો નથી ને ? ” ત્યારે તેમણે તરતજ જણાવ્યું કે, પોતાને કાંઈજ વાધો નથી. મિસ હોલ્કોએ મને આ વાત કહી ત્યારે મારી મુશ્કેલીઓ તો ઉભીને ઉભી જ રહી એવું જોઈને મે મિસ ફેરલી સાથે વાતચીત કરવાનો ઠરાવ કર્યો. આ ઠરાવ પ્રમાણે બીજે દિવસે સહવારે તેના ઓરડામા હું ગયો એ બિચારી ફિક્કી અને નિરાશ જણાતી હતી, પણ મને જોઈને તે તરત જ પોતાની જગ્યાએથી ઉઠીને મને આવકાર આપવા સામી આવી. હું તેને અત્યારે તેના અચોક્કસ સ્વભાવ માટે ઠપકો આપવા માગ્યો

હતો, પણ તેના વદન ઉપરની નિરાશા અને તેજ સાથે તેની સ્વચ્છતા જોઈને તેને ઠપકો આપવાનો વિચાર મેં માડી વાળ્યો. માયાળુપણાથી તેને સમજાવવાનો ઠરાવ કરીને તેના હાથ ઝાલીને હું ઓરડાની અંદર ગયો. અમે બન્ને સામસામા અફેક પુરશી ઉપર ખેડા તેનો શિકારી કુતરો તે ઓરડામાં હતો. માડ ધારતુ હતુ કે, મને જોઈને તે ભસવા અને ધુર-ક્રીઆ કરવા લાગશે, પણ નહીં, તેણે તો કુદકો મારીને મારા ખોળામાં ખેસવા યત્ન કર્યો. મેં તેના શરીર ઉપર હાથ ફેરવીને માયા બતાવી, અને હસતા હસતા મિસ ફેરલીને મેં કહ્યું “આ કુતરો તારી જાયા લેવા માગે છે. નાનપણમાં તું મારા ખોળામાં ખેસતી અને હું તને રમાડતો, એ યાદ હશે, મને લાગે છે કે, તારૂં એ ખાલી તપ્ત આ તારૂં વહાતુ પ્રાણી જરૂર પચાની પાડશે.” તેની પાસેના મેજ ઉપર ચિત્રાવલિ પડી હતી તે તરફ આગળી કરીને મેં કહ્યું “આ ચિત્રાવલિ તારી છે કે ? જોઈ, જોઈ, તું કેવા ચિત્રો દોરે છે ?” મેં તે ચિત્રાવલિ હાથમાં લીધી એટલે તે તરત જ ખોલી “ના એમાના ચિત્રો મેં દોરેલા નથી.”

આ જવાબ આપતા તેના મોં ઉપર લજ્જાની છાયા પડી રહી, એ મેં ચોખ્ખું નિહાળ્યું એ પછી તે આડું અવળું જેવા લાગી મારે તો જ્યાં ત્યાં વાતચીતની શરૂઆત કોઈકે હાસ્ય અને આનંદ આપનારા વિષયોથી શરૂ કરવાની હતી તે પ્રમાણે કર્યા પછી મેં તરત જ મારા મનનો મૂળ મુદ્દો આગળ ધર્યો અને કહ્યું “ખેટા, હું અત્યારે અહીં તારી પાસે શા માટે આવ્યો છું તે તું જાણે છે ? હું આજે બપોરે લડન જનાનો છું તેથી જતા પહેલાં આપણા કુટુંબને લગતી બાબતમાં મારે તને થોડુંક કહેવાનું છે—”

મારા તરફ મમતા ભરેલી નજર કરતા, તે અધવચ્ચે જ ખોલી “બસ ? એટલી વારમાં જતા રહેશો ? તમે જશો એથી મને દિલગીરી થાય છે પહેલા તમે અહીં આવતા ત્યારે મને જેવો આનંદ થતો તેવોજ હમણા તમે આવ્યા તેથી થયો છે.”

“ મને જો ડુરસદ મળી શકતી હોય તો હું વારે ઘડીએ અહીં આવીને તને આનંદ આપુ, પણ બેટા, હવે પછી તરત જ હું અહીં આવી શકું કે કેમ, એ અચોક્કસ છે અને તેથી જ અત્યારે હું અહીં કેટલાક ખુલાસા માટે આવ્યો છું તું જાણે છે કે, હું તારો જૂનામા જૂનો અને ધરડામા ધરડો ધારાશાસ્ત્રી છું હું તારો હિતચિતક છું અને તેથી મને ખાતરી છે કે, સર પર્સિવલ સાયેના તારા લગ્ન સમયે તું મારી સાથે ખુલ્લા દિલથી વાત કરીશ ”

કોઈ ગરમ ચર્ચા ગયલી વસ્તુ ઉપરથી હાથ ઉઠાવી લેવાય તેમ તેણે પોતાનો હાથ એકદમ ચિત્રાવલિ ઉપરથી ઉઠાવી લીધો અને ખીજા હાથ સાથે મેળવીને તે મસળવા લાગી એ હાથ ધ્રુજતા હતા તેની આખોની ભમ્મર જરાક ખેંચાઈ તેના મોં ઉપર દુઃખ થયું હોય એવા ચિહ્ન જણાયા આ લાગણીઓ સમયે હું આશ્ચર્યચકિત થતો હતો તેવામા તેણે અસ્ફુટ સ્વરે મને પ્રશ્ન કર્યો ‘ મારા લગ્નની વાત ક્યાં વિના છૂટકો જ નથી શું ? ’

મે આશ્વાસન આપતા કહ્યું “ ના બેટા, આપણે માત્ર તેનો ઉલ્લેખ જ કરીશું તે ઉપર લાખા વિવેચનો નહીં કરીએ હું માત્ર એટલું જ કહીશ કે, પરણતું કે નહીં, એ તારી મુનસરીની વાત છે પણ મારી ફરજ છે કે, તારા લગ્નને લગતું કરારપત્ર ઘડી કાઢવું એ માટે તારી મરજી તો મારે જાણવી જોઈએ કરારપત્રમા કેવી શરતો દાખલ કરવાનો મારો ઇરાદો છે તેની રૂપરેખા હું તને સમજાવીશ અત્યારે તું કેવી સ્થિતિમા છે અને ભવિષ્યમા તારી કેવી સ્થિતિ હશે, તેનો ખ્યાલ તને તે ઉપરથી આવશે પણ કરારપત્ર વિષે હું તને સમજૂતિ આપુ તે પહેલા મારે એટલું તો ધારી લેવું પડશે કે, તું સર પર્સિવલ સાથે પરણીશ ”

મે તેને ટૂંકાણુમા કરારપત્રની રૂપરેખા જણાવી અને એ બાદ તેની વિશાળ સપત્તિની સ્થિતિ સમજાવી તે વચવટી થતા તેને શું મળે અને તેના કાકાના મરણ બાદ તેને શું મળે તેમજ મિલ્કતનો

કેટલો ભાગ તેની પોતાની માલિકીનો ગણાય અને કેટલો ભાગ તેના પતિની સાથે તે ઉપયોગમાં લઈ શકે—એ બધું તેને સમજાવ્યું છેવટે મેં તેને પૂછ્યું “ હવે મને કહે આમાં તારે પોતાને કાંઈ શરત ઉમેરાવવાની છે ? ”

તે જરાક અસ્વસ્થ બની અને મારા તરફ દયાભરી નજર કરતાં બોલી “ જો હું લગ્ન કરું તો—”

મેં કહ્યું “લગારે ગુઆઘશ નહીં તારે જે કહેવું હોય તે કહે વાર તું જો લગ્ન કરે તો—”

“ મેરીઅનને મારાથી જૂદી પાડજો નહીં મિ ગિલ્મોર, તમારા કરારમાં એવું ચોખ્ખું લખો કે, મેરીઅન મારી સાથે જ હમેશને માટે રહે ”

બીજા કોઈક સંયોગોમાં મેં તેનો આ મુદ્દો હમી કાઢ્યો હોત પણ અત્યારે તે દયાર્દ્રતાથી બોલતી હતી—પોતાના અતરૂની લાગણીથી બોલતી હતી અને તેથી મેં તેને સમજાવ્યું કે “એ ગાંઠવણ તું ખાનગી રીતે બેલાશક કરી શકશે. મારો પ્રશ્ન તું સમજી હોય એમ જણાવું નથી તારી પોતાની સપત્તિના ઉપયોગ સંબંધમાં તારે કાંઈ શરત લખાવવી છે એમ મેં તને પૂછેતું છે હું એક દાખલો આપીશ ધાર કે તું પુખ્ત ઉમ્મરે પહોંચ્યા બાદ વસિયતનામું કરે એ વસિયતનામામાં તારી પોતાની મિલ્કત કોને આપવાની તું ફરમાશ કરે ? ”

“ મેરીઅને આજ સુધી મારા ઉપર એક માતા જેટલું અને એક બહેન જેટલું હેત રાખેલું છે મિ ગિલ્મોર, હું તેને એ મિલ્કત આપું તો ? ”

“ તારી ઇચ્છા હોય તો તું જરૂર તેમ કરી શકે પણ બેટા, તને ખ્યાલ નથી કે, એ મિલ્કત કેટલી બધી છે એ અપાર સપત્તિ એકલી મેરીઅનને જ આપવી, એ તને ઠીક લાગે છે ? ”

તે આનાકાની કરવા લાગી તેના વદન ઉપર ધડીકમાં લાલાશ અને ધડીકમાં દ્વિકાશ જણાઈ તેના હાથની આગળીઓ ચિત્રાવલિ ઉપર ધ્રુજવા લાગી.

“ મેરીઅનને બધું જ નહીં આપવાનું ” તે બોલી “ મેરીઅન સિવાય બીજા કોઈકને પણ આપવાનું છે—”

તે બોલતી અટકી ગઈ તેના મો ઉપર ઉશ્કેરણીની લાગણી ફેલાઈ ચિત્રાવલિ ઉપર તે ધીમે ધીમે આગળા ઠોકવા લાગી

મે પૂછ્યું “ મિસ હોલકોબ સિવાય આ કુટુંબમાંથી બીજા કોનું નામ દાખલ કરવાનું છે ? ”

મારા તરફ જોયા વિના જ તે કહેવા લાગી “ બીજું કોઈક પણ છે મારી મિલ્કતમાંથી તેને કોઈક મળે તો તે ખુશી થશે—જે હું તેને માટે કાંઈ રાખું પણ હું વહેલી મરી જાઉં તો કશો વાધો નથી ”

તે પાછી અટકી ગઈ તેના આ ઉદ્ગારો હું બિલકુલ સમજી શક્યો નહીં મિસ હોલકોબ સિવાય બીજા કોને તે પોતાની મિલ્કતમાંથી ભાગ આપવા ઇચ્છતી હતી? મે તેના ચહેરા સામે જોયા કર્યું તેણે પોતાનું મો નમાવી નાખ્યું તેના હાથમાંથી રમાલ પડી ગયો તેણે તરતજ પોતાના બન્ને હાથથી પોતાનું મો ઢાકી દીધું

તે આમ શા માટે કરતી હશે? તેના મનમાં કોઈક પણ દુ ખદ વિચારો ઘોળતા હોવા જોઈએ તેના જેવી ઉગતી કળીના હૃદયની આવી આકુળવ્યાકુળતા મારાથી સહન થઈ શકી નહીં મે જમીન ઉપરથી તેનો રમાલ ઉચકી લીધો અને મારી ખુરશી તેની લગોલગ લઈ જઈને તેના મો ઉપરથી હાથ ખસેડવા યત્ન કર્યો મે શું જોયું? તેની આખમા આસુ હતા! બિચારી! મને તેની દયા આવી મે કહ્યું “ બેટા લૉરા! રડીશ નહીં હિમ્મત રાખ ” મે રમાલ વતી તેની આખોમાના આસુ લેહોવા માડ્યા દશ વર્ષ ઉપરની જ તે નાની લૉરા ફેરલી હોય તેમ મે તેને મારી છોકરીની માફક વહાલ સહિત પૂછ્યું “ તને શા માટે અકળામણ થાય છે? હું તને બિલકુલ અકળાવવા માટે તારી પાસે આવ્યો નથી બેટા, હું ખી ન થઈશ.”

મારાં આશ્વાસનના આ વાક્યોથી તેનામાં કોઈક ઉત્સાહ આવ્યો. ફિક્કું હસતી હસતી તે બોલી “ મને નથી સમજતું કે, હું આમ કેમ

કરે છુ? મિ. ગિરમોર, હું ભાન બૂલી ગઇ તે માટે દિલગીર છું પણ પણ થોડાક દિવસથી મને ન સમજાય એની દિલગીરી થયા કરે છે હું એકલી હોઉં છું ત્યારે મને એન પડતું નથી પણ હવે હું સ્વસ્થ છું કહો, તમે મને શું પૂછના હતા? હું ખરાબર જવાબ આપીશ મને હવે ઠીક છે”

“ના બેટા હવે તો હું આ વિષયની વાત આટલેથી જ બંધ કરીશ તારા હિતની બની શકતી સર્વ સભાળ રાખવા મારે પ્રયત્ન કરવાનો છે, એટલો સાર આજની થોડીક વાતચીતમાંથી હું મેળવી શક્યો છું તે પુરતો છે હવે કોઇક બીજી તકે આપણે વિશેષ વિગતો સંબંધી ચર્ચા કરીશું અત્યારે તો નહીં જ કરીએ હવે આ બામતના વિચારો તારા મનમાંથી દૂર કર આપણે કોઇક બીજા વિષય ઉપર વાત કરીએ”

આમ કહીને મે બીજી આડી અવળી વાતો કરવા માડી દશેક ક્ષણના અરસામાં તેના હૃદયમાં મે પહેલાના જેવો જ ઉત્સાહ ઉત્પન્ન કર્યો તે બ્યારે ખરાબર સ્વસ્થ થઇ ત્યારે હું ઉભો થયો અને બોલ્યો “હવે હું જઇશ”

તેણે મૃદુતાથી કહ્યું “પાછા આવજો ખરા હવે હું તમારી આગળ આજના જેવી નબળા મનની નહીં બનું તમે મારા ઉપર મમતા બતાવો છો, તે માટે હું બહુ જ આભારી છું”

“વાર જો હવે હું આવીશ તો મને આશા છે કે, તું આજના કરતા વધારે ઉત્સાહી અને વધારે સુખી હોઇશ ઈશ્વર તારા સાથે કરો, બેટા”

તેણે પોતાનું મો મારા સરસુ ધર્યું અને એક વડીલની માફક મે તેના કપાળમાં ચુપ્પન કર્યું અમને ધારાશાસ્ત્રીઓને પણ હૃદય હોય છે. હું ધધાની રીઠીએ તેની સાથે અત્યારે વાતચીત કરવા આવ્યો હતો પણ તેની પાસેથી વધાય થતા મને ખરેખર દુઃખ ઉપજ્યું. હું તેની સાથે વાતચીત કરતા પહેલા હૈયાસુનો એક ધારાશાસ્ત્રી હતો પણ વાતચીત પછી એક સહૃદયી શુભેચ્છક તરીકે છૂટો પડ્યો!

અમારી વાતચીત આશરે અર્ધો કલાક ચાલી હશે તેના હૃદયની અપાર અકળામણુ વિષે તેણે મને ફાડીફાડીને કશો ખુલાસો કર્યો ન હતો. પણ તેની રીતભાત ઉપરથી મને એમ જ લાગ્યું કે, હવે મારે તેની બહારે ધાતુ જોઈએ તેના તરફ પક્ષપાતની લાગણી મને શાથી ઉપજી તે હું સમજી શક્યો નહીં પણ માફ મન મને કહેવા લાગ્યું કે, હું તેને જીતવા ગયો હતો પણ તેણે મને જીતી લીધો છે ! મિસ ફેરલીના ઓરડામા હું દાખલ થયો ત્યારે મારા મનમા એમ હતું કે, મિસ હોલ્કોબ અને મિસ ફેરલી તરફથી સર પર્સિવલને અન્યાય કરવામા આવે છે સર પર્સિવલ સાથેના મિસ ફેરલીના લગ્ન અટકાવી શકાય નહીં, એમ મે માન્યું હતું, પણ બ્યારે હું મિસ ફેરલીના ઓરડામાથી બહાર નીકળ્યો ત્યારે મારી માન્યતામા તદ્દન ફેરફાર થઈ ગયો. માફ મન એમ જ ઈચ્છવા લાગ્યું કે, સર પર્સિવલના અને આ છોકરીના લગ્ન થાય નહીં તો ઠીક મારી ઉમ્મરનો અને મારા જેવા અનુભવવાળો માણસ આમ તરંગવશ થઈ ને, આ લગ્ન ન થાય એવું ઈચ્છે, એ આશ્ચર્ય ઉપગમનારું હતું પણ હું કશું છપાવવા માગતો નથી મારા મનની હાલતની સાચેસાચી વાત મારે અને જણાવવી જોઈએ મે ખરેખર તે વખતે ઈચ્છ્યું હતું કે, હું ખદ દેખાવોનો છોડી લાવવા માટે આ લગ્ન બંધ પડે તો ઠીક

મારે લડન જવાનો વખત નજદિક જ આવતો હતો મે મિ. ફેરલીને કહેવરાવ્યું કે મને ઉતાવળ છે એટલે તમને મળ્યા વિના જ હું વધાય થાઉં છું ” તરત જ મને ચીઠ્ઠી મળી કે, “ પ્રિય ગિલ્મોર તમારી સફળ ઇચ્છુ છું મને પોતાને તો કોઈ પણ બાબતમા ઉતાવળ તુકશાનકારક લાગે છે તમારી તબિયત મહેરબાની કરીને સંભાળજો ”

મે જવાની તૈયારી કરી જેવો હું મારા ઓરડામાથી નીકળતો હતો કે તરત જ મિસ હોલ્કોબ મને સામી મળી તેણે પૂછ્યું “ લૉરા-ને તમે જે બધું કહેવા માગતા હતા તે કશું ને ? ” મે જવાબ દીધો- “ હા તેની તબિયત નરમ છે અને તેનું મન અસ્વસ્થ છે, પણ તમે તેની સંભાળ લ્યો છો, એટલું સારું છે. ”

(૧૭૨)

તેણે મારા તરફ તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિપાત કર્યો થોડીવાર સુધી એમ જ નિહાળી રહ્યા પછી તે બોલી “ હોં મારા માટે તમારો અભિપ્રાય ફેરવાયો હોય એમ લાગે છે ગઈ કાલે તમે કેટલા બધા મક્કમ હતા ? આજ તમે છૂટછાટ મૂકેલી લાગે છે ”

મારા વિચારો તે આટલી બધી ચપળતાથી પારખી ગઈ તેથી હું અનન્ય થયો તેણે સાચુ જ કહ્યું હતું મેં તેની સાથે કાંઈ વિવાદ કર્યો નહીં પણ માત્ર એટલું જ કહ્યું “ શું બને છે, તે મને લખી જણાવતો તમારો કાગળ આવ્યા વિના હું હાલ તુર્ત કાંઈ કરવાનો નથી ”

તે મારા તરફ જોઈ રહી “ મિ. ગિલ્મોર, હું ઈચ્છુ છું કે આ બધી ગુચવણનો અંત આવે અને તે પણ યોગ્ય રીતે જ આવે તમે પણ એમ જ ઇચ્છો છો ખરૂં ને ? ”

આમ કહીને તે મારી આગળથી વદાય થઈ હું મકાનમાંથી બહાર નીકળ્યો ગાડીમાં બેસવા જતો હતો તે વખતે સર પર્સિવલ ગ્લાઝીંગ, વિનયપૂર્વક મને કહ્યું “ જો કોઈ વાર તમે મારા શહેરની આસપાસ અચાનક આવો તો કૃપા કરીને વિચરશો નહીં કે, આપણો સબ્ધ વધારવાની હું આતુરતાપૂર્વક ઈચ્છા રાખુ છું જરૂર થોડાક દિવસ મારા મકાનને પાવન કરશો આ કુટુંબના સૌથી જૂના અને વિશ્વાસુ સલાહકાર તરીકે તમે સુયોગ્ય નીવડેલા છો અને તેથી મને તમારા પ્રત્યે અત્યંત માન છે ”

હું ગાડીમાં બેઠો ગાડી સ્ટેશન તરફ ચાલવા લાગી સારે આ વ્યક્તિ વિષે મારો મત એવો બધાયો કે તે સહેજવારમાં ચીઢાઈ જાય એવી વ્યક્તિ છે પણ તેમ છતાં તેનામાં સમ્મતતા, ગંભીરતા અને નિરભિમાનપણ છે ઉપરાંત આ વ્યક્તિમાં ગૃહસ્થાશ્રના દરેકે દરેક લક્ષણો છે, પરંતુ મારે ખુલ્લા દીલથી અત્રે જણાવવું જોઈએ કે, તેનું સર્વ પ્રકારનું હિત માત્ર એક જ આમત મિવાય સાધના હું તૈયાર હતો મને લાગ્યું કે સર પર્સિવલ ગ્લાઝીંગ માટે આ દુનિયામાં હું બધું જ હિતાવહ કરું, પરંતુ તેમની પત્નીના લખનું કરારપત્ર ધડવાનું મને સોંપાય નહીં તો બહુ ઠીક થઈ પડે !

(૧૭૩)

પરિચ્છેદ ૧૯.

વારસાની તકરાર

મને લડનમા આવ્યે એક અઠવાડીઉ થઈ ગયું પણ તે દરમ્યાન મિસ હોલ્કોબ તરફથી કાઠ સમાચાર મળ્યા નહી

આઠમે દિવસે મારા બીજા કાગળો ભેગો તેના હસ્તાક્ષરનો એક પત્ર મારા મેજ ઉપર મૂકવામા આવ્યો તેમા જણાવેલું હતું કે, સર પર્સિવલ સ્લાઇડને એક્સપેક્ષે સ્વીકારવામા આવ્યા છે, તથા લગ્ન આ વર્ષ પુરૂ થતા પહેલા કરવામા આવશે ધણુખરૂ ડીસેમ્બર મહિનાના પાછલા પખવાડીઆમા લગ્નની તારીખ દરશે મિસ ફ્રેલીને એકવીસમું વર્ષ આવતા માર્ય માસમા બેસશે, એટલે, આ ગોઠવણ પ્રમાણે, તે પુખ્ત ઉમ્મરની થાય તેના ત્રણ માસ પહેલા સર પર્સિવલની પત્ની થશે

આ વાતીને મારે અન્યથ થવા જેવું નહોતું, કિવા મારે દિલગીર થવા જેવું નહોતું, એમ છતાં પણ મને અન્યથા અને દિલગીરી થયા. આ લાગણીઓ ઉપરાંત મિસ હોલ્કોબના કાગળના અસતોષકારક ટૂંકાણુને લીધે મને થોડીક નિરાશા ઉપજી આથી તે આખો દિવસ હું બેચેન રહ્યો છ-સાત લીટીઓમા લગ્ન વિષેના સમાચાર લખ્યા બાદ મિસ હોલ્કોબે વિશેષ ત્રણ લીટીઓમા મને ખબર આપી હતી કે, સર પર્સિવલ પોતાને ગામ હેપ્થાયર જવા ઉપડી ગયા છે વધારાની અને છેલ્લી બે લીટીઓમા તેણે લખ્યું હતું કે, લૉરાને લિમરિજમા ગમતું નથી તેથી અમે ચૅર્કશાયરમા હવાફેર માટે જવાના છીએ અત્રે પત્ર પુરો થતો હતો મિસ ફ્રેલીએ એક અઠવાડીઆ જેટલા ટૂંકા વખતમા એકદમ સર પર્સિવલનો સ્વીકાર શા કારણે કર્યો તેની વિગત મિસ હોલ્કોબના પત્રમા નહોવાથી મને નિરાશા ઉપજી

પાછળથી મને ખબર પડી કે, લૉરાએ સર પર્સિવલનો સ્વીકાર કેમ કર્યો હતો. આ બાબતમા હું માત્ર મોઢે સાબળનાર હોવાથી મારી પૂઠ પાછળની હકીકત હું અહીં જણાવતો નથી. મિસ હોલ્કોબે

એ બનાવો જાને જોયા છે અને તેમા ભાગ લીધેલો છે એટલે હવે પછી તેના વર્ણનમા એ વિગતનો સમાવેશ થશે દરમ્યાન માઝ વર્ણન પુઝ કરતા પહેલા મારી એકજ ફરજ વાચકવર્ગ સમક્ષ રહેલી છે અને તે, લખના કરારપત્રની સપૂર્ણ વિગત આપવાની.

મારી વિગતમા હું એક ધારાશાસ્ત્રીની માફક અત્રે બધું લખવા એસુ તો લખાણુ થઈ જાય તેથી મુદાસર અને સ્પષ્ટતાથી હું બધી વિગત રજૂ કરું છું એક ધારાશાસ્ત્રી તરીકેના અનુભવથી મારે જણાવવાનું કે, મિસ ફ્રેલીના વારસાને લગતી બાબત ધણીજ અગત્યની છે હવે પછી આ કથાનકમા જે કહાણી રજૂ થશે તે બરાબર રીતે સમજવા માટે આ અગત્યના ભાગ ઉપર અને તેમાના કાયદાના મુદ્દાઓ ઉપર વાચકવર્ગને લક્ષ આપવા ખાસ ભલામણુ છે

આ લગ્ન વખતે મિસ ફ્રેલીનું હિત એ પ્રકારની મિલકતોમા હતું (૧) તેના કાકાના અવસાન બાદ તેને મળનારી સ્થાવર મિલકતમા અને (૨) તે પોતે પુખ્ત ઉમ્મરની એટલે કે ૨૧ વર્ષની થાય ત્યારે તેને ખેંચાને મળનારી જગમ મિલકતમા

સ્થાવર મિલકત તેને કેની રીતે મળવાની હતી તે તપાસીએ

મિસ ફ્રેલીના દાદા જ્યારે મરણુ પામ્યા ત્યારે લિમરિજની ગિયતિ નીચે મુજબ હતી.—

મિ. ફ્રેલીને ત્રણ પુત્રો હતા (૧) ફિલિપ (૨) ફ્રેડ્રિક અને (૩) આર્થર સૌથી મોટા પુત્ર તરીકે ફિલિપને સ્થાવર મિલકત મળી જે તેને છોકરો ન થાય અને મરણુ પામે તો એ મિલકત બીજા પુત્ર ફ્રેડ્રિક ને મળવાની હતી અને જે ફ્રેડ્રિક પણ છોકરા વિના મરણુ પામે તો તેના ત્રીજા ભાઈ આર્થરને તે મિલકત મળવાની હતી

વખતના વહેવા સાથે ત્રીજો ભાઈ આર્થર મરણુ પામ્યો તેને એક છોકરો હતો પણ તે ૧૮ વર્ષની ઉમ્મરનો થતા આક્કર્ડ ખાતે ડૂબીને મરણુ પામ્યો હતો તેને એક છોકરી હતી તેનું નામ એગ્નેલીન હતું. આર્થરના મરણુ પછી કેટલોક કાળ વીત્યા બાદ મિ. ફિલિપ

ફેરલી મરણ પામ્યો તેને માત્ર એક જ છોકરી હતી અને તે, આ કથા-
નકની નાયિકા હોવાથી પણ વચલો ભાઈ મિ. ફેડ્રિક ફેરલી જીવતો
હોવાથી અને મિ. ફિલિપને છોકરો ન હોવાથી મિ. ફિલિપના મરણ
પછી મિલકત મિ. ફેડ્રિકને મળી મિ. ફેડ્રિક ફેરલી અત્યારે હયાત છે
પણ તેઓ કુવારા છે તેઓ જો પરણે અને પોતાની પાછળ એક
પુત્ર મૂકીને મરણ પામે તો અવગત લિમરિંગની મિલકત તે પુત્રને મળે
પણ તેઓ પરણે એવો સંભવ નથી આથી મિ. ફેડ્રિક ફેરલીના અવ-
સાન પછી તેમના મોટાભાઈ મિ. ફિલિપની પુત્રી હોવાને આ મિલકત
મળે પણ તે માત્ર તેની હયાતિ સુધી જો હોવા પરણ્યા વિના
મરણ પામે અથવા તો પરણીને નિમત્તાન મરણ પામે તો આ
મિલકત ત્રીજા ભાઈ મર્ડમ મિ. આર્ચર ફિલિપની છોકરી એગ
ડેલિનને મળે હું જે કરારપત્ર તૈયાર કરવાનો છું તે મુજબ જો હોવા
પરણે તો આ મિલકતની વાર્ષિક આવક પૈા ત્રણ હજાર તેની હયાતિ સુધી
તેની ધન્યજાનુમાર ઉપભોગ માટે તેને મળે જો હોવા, તેના પતિ પહેલા
મરણ પામે તો સ્વાભાવિક છે કે, ઉપલી આવક પોતાને હયાતિ સુધી
મળે એવી આશા રાખી શકે જો હોવાને છોકરો થાય તો આ મિલકત
તે છોકરાને જ મળે અને મર્ડમ મિ. આર્ચરની છોકરી એગડેલિનને
કાર્જ ન મળે

આ રીતે અત્યારે વસ્તુસ્થિતિ એવી હતી કે, જો સર પર્સિવલ,
હોવાને પરણે તો તેને બે પ્રકારના લાભ થાય પ્રથમ તો એ કે, તેને
પોતાની પત્નીના વાર્ષિક ત્રણ હજાર પૌડ મળે (હોવા હયાત હોય ત્યા
સુધી તેની પરનાતંગીથી તે આ રકમ વાપરી શકે અને હોવા મરણ પામે
તો એ રકમનો એકનો હકકદાર તે હશે) હોવા સાથેના લગ્નથી સર
પર્સિવલને બીજો લાભ એ કે, લિમરિંગની મિલકતનો માલિક, જો તેમને
છોકરો થાય તો, તે છોકરો અને

સ્થાવર મિલકત અને તેની વાર્ષિક ઉપજની હકિકત આ મુજબ
છે આ પ્રમાણેની શરતો હું કરારપત્રમાં દાખલ કરું તો સર પર્સિવલના
ધારાશ્રાબીને અને મારે તકરાર કરવા જેવું કાંઈ રહે નહીં

હવે જગમ મિલકતની સ્થિતિ તપાસીએ આ જગમ મિલકત અથવા તો નાણા, મિસ ફેરલીને ૨૧ વર્ષની ઉમ્મર પછી મળવાના છે મિસ ફેરલીના પિતા મર્હુમ મિ ફિલિપે કરેલા એક વસિયતનામાની રૂઠિએ તેને તે મળવાના છે એ રકમ વીસ હજાર પૌડની છે આ વીસ હજાર તો તેની પોતાની માલિકીના ઠરાવેલા છે પણ તે ઉપરાંત બીજા દશ હજાર પૌડ મિ ફિલિપે ફરમાવ્યા મુજબ, લૅરાના મરણ પછી તેની કોઈ અર્થાત્ મિ. ફિલિપની બહેન, એલિનોર ને મળનાર છે એલિનોરને, લૅરાના મરણ પછી જ એ રકમ કેમ આપવાની અને આત્યાર સુધી કેમ ન આપવામા આવી, એવી શકા સહસા જ કોઈને ઉપગ્રે પણ આની ફરમાશના કેટલાક કારણો હતા

એલિનોર બ્યારે કુવારી હતી ત્યારે મર્હુમ મિ ફિલિપ ફેરલી સાથે તેને કોઈ જાતની તકરાર થઈ ન હતી પણ બ્યારે તે પરણી ત્યારે ભાઈ બહેન વચ્ચે તકરાર ઉભી થઈ એલિનોરે એક ઇટાલિયન ગૃહસ્થ નામે ફેરકો સાથે લગ્ન કર્યા આ ગૃહસ્થ પોતાને એક ઉમરાવજીવ તરીકે જાણખાવતો હતો મિ, ફિલિપે બ્યારે આ લગ્નની વાત જાણી ત્યારે તેમને ગુસ્સો ઉપજ્યો તેમને આ લગ્ન પસંદ પડ્યા નહીં પણ એલિનોરે મિ ફિલિપના વિરોધની દરકાર કરી નહીં આથી મિ ફિલિપે તેની સાથે પત્રવહેવાર કરવો બંધ કર્યો, એટલુંજ નહીં પણ વસિયતનામામાંથી તેનું નામ રદ કર્યું કુટુંબના બીજા બંધાઓને મિ. ફિલિપની આ રીત પસંદ પડી નહીં કાઉન્ટ ફેરકો, પૈસાદાર નહોતો તેમજ છેક કગાલ માણસ પણ નહોતો તે કેટલાક વર્ષ ઇતિહાસમાં રહ્યો હતો અને તે દરમ્યાન સમાજમાં તે સાડ માન પામ્યો હતો આમ છતાં મિ ફિલિપનો તેના તરફનો આજુગમે જોછો થયો નહીં મિ. ફિલિપને વિદેશીઓ તરફ એક જાતની સુગ હતી એક વિદેશી ગમે તેવો સારા સ્વભાવનો કે સારા દરજ્જાવાળો હોય તોપણ આખરે તે અંગ્રેજ ન હોવાથી તેના તરફ મિ. ફિલિપને સુગ રહેતી આથી કુટુંબના બીજા બંધાઓની વિનવણી છતાં પણ મિ ફિલિપ એકનો એ થયો

(૧૭૭)

નહીં, કેટલાક વર્ષ વોત્યા પછી તેનું દિલ નત્ર બન્યું મિસ ફેરલીએ એક બે વખત પોતાની ફાઈ માટે પોતાના પિતાને વિનવિત કરી ત્યારે તેનું કહેવું માન્ય રાખીને મિ. ફિલિપે એલિનોરના નામ ઉપર દશ હજાર ચઢાવ્યા, પરંતુ તેમાં એવું ઠરાવ્યું કે, એ રકમનું વ્યાજ મિસ ફેરલીને હયાતિ સુધી મળે અને મિસ ફેરલીના મરણ પછી જ તે આખી રકમ એલિનોરને મળે એક બીજી શરત એ ઠરાવી કે જો એલિનોર મિસ ફેરલી પહેલાં મરણ પામે તો તે રકમ એગેડેલિનને આપવી આ પ્રમાણે દશ હજાર પૌડ એલિનોરની મોટી ઉમ્મર અને મિસ ફેરલીની નાની ઉમ્મર જોતા, બાગ્યે જ એલિનોરને મળી શકે એવી કડક શરત દાખલ કરવામાં આવી ત્યારે એડમ ફેરકોને, અગાઉના કરતાં પણ વધુ ગુસ્સો મિ. ફિલિપ ઉપર ઉપજ્યો તેણે પોતાની બત્રીજીનું મોઢું જોવાની ના પાડી અને પોતાનું નામ વસિયતનામામાં આવી કડક શરત સાથે દાખલ થયું તેમાં બત્રીજીએ કિંવા બાઇએ પોતાની ઉપર કશો જ ઉપકાર કર્યો નથી એમ ચોખ્ખું જાહેર કર્યું.

દશ હજાર પૌડનો ઇતિહાસ આ પ્રમાણે હતો સર પર્સિવલના ધારાશાસ્ત્રી સાથે આ મુદ્દામાં પણ કાઈ વાધો પડે એમ નહોતું. તે રકમનું વ્યાજ સર પર્સિવલની પત્નીને મળનાર હતું અને તેના મરણ પછી એ આખી રકમ તેની ફાઈને કે પછી ફાઈહયાત ન હોય તો કાકાની છોકરીને આપવાની હતી.

બધા પ્રાથમિક ખુલાસાઓ કર્યા પછી હવે હું મુખ્ય તકરારી મુદ્દા વિષે કહીશ આ મુદ્દો ૨૦ હજાર પૌડનો છે આ રકમ મિસ ફેરલીની અગત માલિકીની છે ૨૧ વર્ષની તે થાય ત્યારે આ આખી રકમ તેને સોંપવી એવું મિ. ફિલિપે પોતાના વસિયતનામામાં લખેલું છે આથી કરારપત્રમાં એવી રીતે ઠરાવ્યું કે, આ આખી રકમ મિસ ફેરલીની હયાતિ સુધી તેના નામ ઉપર ચઢાવવી તેનું વ્યાજ તેને હયાતિ સુધી મળે અને તે બાદ સર પર્સિવલને મળે, પણ મૂળ રકમ આ લખાથી જે છોકરા થાય તેમને જ મળે. જો છોકરા થાય નહીં તો

મિસ ફ્રેન્ચી પોતાનું એક વસિયતનામું ધડીને જેને તે રકમ આપવાનું દર્શાવે તેને મળે વધુ સ્પષ્ટતા ખાતર જણાવીશ કે, જે લેડી ગ્લાઇડ, નિ સતાન મરણ પામે તો તેની બહેન મિસ હોલકોબને અથવા તો તેના જે બીજા સગાઓને કે મિત્રોને આ રકમ આપવાનું લેડી ગ્લાઇડ ફરમાવે તેઓને સર પર્સિવલના મરણ પછી આ રકમ મળે દેખીતું છે કે, લેડી ગ્લાઇડને છોકરા થાય તો સર પર્સિવલના મરણ બાદ મૂળ રકમ અને તે ઉપરનું તમામ વ્યાજ તે છોકરાને જ મળે આ કલમ વાચનારાઓ જોઈ શકશે કે, દરેક પક્ષને સરખો ઇન્સાફ મળે એવી રીતે મે ૨૦ હજાર પૌડનો ફંડનો સૂચનો હતો.

હવે આ રકમ સબધમા સર પર્સિવલ ગ્લાઇડના ધારાશાસ્ત્રીએ કેવી તકરાર ઉઠાવી તે આપણે તપાસીએ.

મિસ હોલકોબે મને આ લખ્ત મળુર થયાનો પત્ર લખી જણાવ્યો ત્યારે મને બીજા કામકાજનું ધણું દબાણ હતું તોપણ મે ડુરસફ મેજીસ્ટ્રેટને કરારપત્ર ધડી કાઢ્યું અને તેમા ઉપર જણાવેલી બંધી શરતો દાખલ કરી એ કરારપત્ર મે સર પર્સિવલના ધારાશાસ્ત્રી ઉપર મોકલી આપ્યું મિસ હોલકોબનો પત્ર મને મળ્યા પછી આ કરારપત્ર તૈયાર કરતા સહેજ આંકેક દિવસ વહી ગયા.

સર પર્સિવલના ધારાશાસ્ત્રીએ એ દિવસ પછી તે કરારપત્ર મને પાછું મોકલી આપ્યું તેમા કેના ફેરફાર કરના જોઈએ તે વિષે તેણે ટીકાઓ લખી મોકલી સામાન્ય રીતે બોલેલી કલમોમા તેણે સૂચવેલા ફેરફાર માત્ર શાબ્દિક અને નહીં હતા, પણ ૨૦ હજાર પૌડની રકમ માટે તેણે લીધેલી તકરાર ગંભીર પ્રકારની હતી એ રકમ સામે લાન શાહીથી બેવડી લીટીઓ દોરીને તેણે લખ્યું હતું કે -

“ આ કલમ સ્વીકારી શકાશે નહીં મૂળ રકમ તો સર પર્સિવલ ગ્લાઇડ ને જ મળવી જોઈએ લેડી ગ્લાઇડની હયાતિમા તે મળે એમ અમો કહેતા નથી પણ લેડી ગ્લાઇડ જે વહેલા મરણ પામે અને તેમને કાંઈ સતાન ન હોય તો આ મૂળ રકમ બીજા કોઈને ન આપના સર પર્સિવલને જ આપવી ”

(૧૭૮)

આનો અર્થ એ થયો કે, લેડી ગ્લાઇડે જે ધ્વિજા મારી આગળ ખતાવી હતી તે બર આવે નહીં ' એટલે કે મિમ હોલ્કોમને અથવા લેડી ગ્લાઇડના કોઈ મિત્રોને આ રકમમાથી કશું જ મળે નહીં । જે લેડી ગ્લાઇડને કાઈ છોકરા થાય નહીં તો આ આખી રકમ તેના પતિના જ ખિરસામા પડે ।

આ સૂચના મામે મે ખામ વાંધો લીધો સર પર્સિવલના ધારા-શાસ્ત્રીને મે લખી જણાવ્યું “ વહાલા માહેબ, મિસ ફ્રેલીનુ કરાર પત્ર તમે જે ક્લબ સામે વાંધો ઉઠાવો છો તે મારા સૂચના પ્રમાણે જેમની તેમ રહેવી જ જોઈએ તેમા કાઈ ફેરફાર થઈ શકશે નહીં ” આશરે ૦૧ કલાકના અરસામા, ધારાશાસ્ત્રીનો પટાવાળો જવાબ લાવ્યો કે “ વહાલા માહેબ, મિસ ફ્રેલીનુ કરારપત્ર લાલ શાહીની લીટીઓ વાળી ક્લબમા માગે વાંધો છે મારી સૂચના પ્રમાણે તે ફેરવવી જ જોઈએ ”

અમો બંને ધારાના હિમાયતીઓ આ પ્રમાણે મહમત ન થઈ શક્યાની આ બાબતમા અમારા અમીતોને પૂછવાનું અને બ્યા સુધી અતિમ નિષ્ણય થાય નહીં ત્યાં સુધી આ બાબત એમને એમ અદમદ રાખવાનું હતું

મિસ ફ્રેલીના વાંધી, મિ ફ્રેડ્રિક ફ્રેલીને તે દિવસે મે ટપાલમા એક લાંબો પત્ર લખ્યો આ કરારપત્રમા દાખલ કરેલી કલમોની મે તેમને સવિસ્તર સમજૂતિ લખી જણાવી અને વીમ હઝાર પૈડાના તકરારી મુદ્દામા મારી કલમ શા માટે કાયમ રહેવી જોઈએ તેના કારણુ લખી જણાવ્યા સર પર્સિવલની નાણાને લગતી હાલત અત્યારે કેવી હતી, એ સબંધમા મે માહિતી મેળવી હતી. તેમના પક્ષે કોઈ સ્વાર્થી કારણુ-થી મૂળ રકમ સર પર્સિવલને આપવી એવી તકરાર ઉઠાવી છે, એવો મને શક થયો. મારી તપાસના પરિણામમા મને જણાયું કે, અત્યારે સર પર્સિવલે પોતાની મિશ્કત ઉપર ધણુ દેવું કર્યું હતું । સર પર્સિવલને પોતાને સારી વાર્ષિક આવક હતી તોપણ એ આવક તેમનું દેવું અદા

કરવા પુરતી નહોતી તેઓ માત્ર નામનાજ ઈકામવાળા મોટા માણસ હતા પણ તેમની નાણાની હાલત સગીન નહોતી અત્યારે કોઈ ગમ્મવર રકમની સર પસિંવલને જરૂર હતી આથી મને તરત જ ખાત્રી થઇ કે, સર પસિંવલના ધારાશાસ્ત્રીની તકરાર કેવળ તેનું સ્વાર્થપિણ્ય સૂચવનારી હતી

મિ. ફ્રેડ્રિક ફ્રેડલીને મે લખેલા પત્રનો જવાબ વળતી ટપાલમા મને મળ્યો તે જવાબ તદ્દન અસબદ્ધ અને ખોટી ફિલસૂફીથી ભરપૂર હતો મિ ફ્રેડલીએ લખ્યું હતું કે “લાંબે કાળે જે બાબત બનવાની હોય તેનું અત્યારે પિન્જણ કરવું નિર્ણય છે વહાલા ગિલ્મોર, તમારા મિત્ર અને અસિલને આવી નજીવી બાબતમા શા સાર ત્રાસ આપો છો ! શું એ બનવા જોગ છે કે, ૨૧ વર્ષની એક યુવતી ૪૫ વર્ષના એક માણસ કરતા વહેલી મરણ પામે ? અને શું એ પણ બનવા જોગ છે, કે તેને કાંઈ સતાન જ ન થાય ? ખીછ બાબત એ વિચારવાની છે કે, આ દુષ્ટ જન્મળી જગત્મા શાંતિ અને આરામની કિમત વધારે પડતી આક્રાંતી શી જરૂર ? જે શાંતિ અને આરામના સ્વર્ગીય સુખ, વીસ હજાર પૌડની લાંબે કાળે પડનારી, આ દુનિયાની તકરારની લગણાઝીક હાલ તુર્ત ન કરવાથી, મળી શકતા હોય તો તે શા માટે ન મેળવવા ? પતવી દો એ તકરાર, અને જતો કરો એ મુદ્દો ”

કટાણીને આ કાગળ મે દૂર ફેંકી દીધો એ કાગળ જમીન પર નાખ્યો કે તરત જ મારા ઓરડાના બારણા ઉપર ટકોરા સબળાયા. બારણું ધીમેથી ઉઘડ્યું અને સર પસિંવલનો ધારાશાસ્ત્રી મિ એરિમેન અદર દાખલ થયો આ દુનિયામા ચપળ ધારાશાસ્ત્રીઓ ઘણી જાતના હોય છે, પણ મને લાગે છે કે, જેઓ ખુશમિજનનો દેખાવ કરીને ટાણા મારતા હોય તેઓની સાથે કામ પાડવું અને તે સરળતાથી પાર ઉતારવું ઘણું મુશ્કેલ છે આમા પણ એક જાડો, ધીકતી કમાણી કરતો, હમનો અને મિત્ર તરીકેનો દેખાવ કરતો ધારાશાસ્ત્રી આપણું કામ સરળતાથી પાર પાડી આપશે, એમ ધારવું સૌથી વધુ નુકશાનકારક છે. મિ. એરિમેન આવી જાતનો ધારાશાસ્ત્રી હતો

તેણે અદર દાખલ થતા જ હસતા હસતા એક ખુરશી ઉપર બેસીને કહ્યું “ કેમ છો મિ. ગિલ્મોર ? તમારી તમિયત તો બહુ સારી જણાય છે બહુ ખુશીની વાત છે, વહાલા સાહેબ ! હું આ બાબતુએ એકાદ કામ માટે આવ્યો હતો દરમ્યાન તમારી આશીર્વાદ આગળ આવ્યો એટલે મને વિચાર આવ્યો કે, હાવ, મિત્ર ગિલ્મોર પાસે જાણે તપાસ કર કે, આપણા મુકર્દમામાં તેમને કાંઈ કહેવાનું છે કે નહીં ? હવે મહેરબાની કરીને આ પચાતમા નીવેડો લાવો તો સાડ આપણે વાંધો રૂબરૂમાં બાધછોડ કરવાથી સહેજમાં પતી જશે વાડ મિત્ર, તમારા અમિલનો કાંઈ જવાબ આવ્યો કે ? ”

“ હા તમારા અસિલે પણ જવાબ આવ્યો હશે જ ”

“ જુઓને સાહેબ, મારા ઉપરની જોખમદારીમાંથી છટકી જવાનું મને ધાણે મન થાય છે પણ મારા અસિલ તો હડીલા છે-અથવા બીજો શબ્દ વાપરું તો, મક્કમ છે જેમ જેમ હું જોખમદારીમાંથી છૂટો થવા ચાહું છું તેમ તેમ તેઓ મારે માથે જ ઓઢાડે છે ! સર પર્સિ-વલ્લે એક પખવાડીઆ ઉપર મને કહ્યું હતું કે ‘ મિરિમેન, બધી વિગત તમારે જ નક્કી કરવાની છે મારા હિતમાં નમને જે કાંઈ વાજબી લાગે તે હરાવજો હું અગત રીતે તો આ પચાતમા કાંઈ માથુ મારવા માગતો નથી બધી ભાજગડ તમને જ સોંપુ છું ” મિત્ર, હમણા પણ તેઓએ આવું જ લખી જણાવ્યું છે. મિ. ગિલ્મોર તમે જાણો છો કે, હું સપ્ત માણસ નથી જો મારો અગત અને ખાનગી અભિપ્રાય પૂછતા હો તો મેં લખેલી ચીઠ્ઠી હું હમણા જ ફાડી નાખવા તૈયાર છું પણ સર પર્સિવલ્લે મારા ઉપર આધજો વિશ્વાસ મૂક્યો અને પોતાનું સર્વ હિત વિચારી જોવાની ફરજ મારે માથે નાખી એટલે હું લાચાર બન્યો છું તેમના લાભ મારાથી જતા કરાય નહીં મારા હાથ બધાઈ ગયા છે. તમને નથી લાગતું, વહાલા સાહેબ, કે આ મુકર્દમામાં મારા હાથ બધાઈ ગયા છે ? ”

મેં કહ્યું “ ત્યારે તમે ફરફાર માટે આમલ જ કરો છો. ખરું ને ? ”

“ એજ દુ ખદ ફરજ મારે બળવવી પડે છે ફેરફારનો આગ્રહ કર્યા સિવાય મારો છૂટકો જ નથી ” તે ખુરશીમાંથી ઉઠ્યો અને ઓર-અમાના ચુલા પાસે જઈને પોતાના હાથને અગ્નિની દુધ આપવા લાગ્યો એ પછી હાથ મસળતો મસળતો કોમળ સ્વરે તે બોલ્યો “ તમારું અસિત્ત શુ કહે છે ? મહેરમાની કરીને કહો, તમારો પત્નિ શુ હજી મક્કમ જ છે ? ”

ખરી વાત કહેતા મને લગ્ન ઉપજી ધારાશાસ્ત્રી નરીકેના અનુભવથી મે તેની સાથે સાદુ કરવા પ્રયત્ન કર્યો મે કહ્યું “ વીમ હજાર પૌડની રકમ એક સન્નારીના મિત્રો માત્ર બે દિવસની ખર્ચથી છોડી દે, એ બનવું અશક્ય જ છે ”

“ બરાબર કહ્યું, સાહેબ, તમે તદ્દન બગાડ્યો કહ્યું ”

“ હુ ધાર છું કે એ સન્નારીના કુટુંબના લાભ જોતા તેમજ તેના પતિનું હિત વિચારતા આ બાબતમાં કાંઈ સમાધાનની શરતો રજૂ કરી હોય તો તેઓની ગુચવણમાં ઘટાડો થશે મિ. મેરિમેન, બોલો, કાંઈ સમાધાન કરવા ઇચ્છા છે ? કહો, તમે ઓછામાં ઓછું શુ લગો ? ”

તે બોલ્યો “ ઓછામાં ઓછું ? ૧૯ હજાર નવસો નવાણું પૌડ, ઓગણીસ શિલિંગ, અગીઆર પેન્સ અને ત્રણ ફાર્થિંગ ! હા હા હા ! માફ કરજો મિ ગિલ્મોર, મારું વ્યય કેટલું બધું સુધર છે ? ”

“ બાધી રકમને છુટી કરી નાખીને લાખુ વાક્ય બોલવામાં તમે નાહક તમારો વખત ગુમાવ્યો છે, સાહેબ ! ”

તે મોટેથી હસવા લાગ્યો આખો ઓરડો તેના હાસ્યથી ગુજી રહ્યો અને તેની મસ્કરીની ટેવ બિંકુલ પસદ પડી નહીં મે ગભીર રીતે વાત કરીને આ મુલાકાતનો અંત લાવવા નક્કી કર્યું

“ જુઓ, મિ. મેરિમેન, આજે શુક્રવાર થયો છેવટનો જવાબ હુ તમને મગજવારે આપીશ ”

“ જેવી તમારી ઇચ્છા કાંઈ વધુ મુદત જોઈતી હોય તો પણ ના નથી, સાહેબ ” તેણે પોતાની ટોપી હાથમાં લીધી અને ખુરશી ઉ-

પરથી ઉઠતા ઉઠતા કહ્યું “ ફરમ્યાન પૂછવાનું કે, તમારા અસિયોને પેલો નનામો કાગળ લખનારી બાઈનો કાઈ પત્તો મળ્યો કે નહીં ? ”

“ ના તમને કાંઈ પત્તો મળ્યો ? ”

“ હજી સુધી તો નથી મળ્યો પણ અમે નિરાશ થતા નથી સર પસિલને એવો શક છે કે, કોઈકે તેને દૂપાવી રાખી છે અમે એક જાણ ઉપર છૂપી દેખડેખ રાખીએ છીએ ”

મે કહ્યું “ કબરવેડવાળા પેલા ખેતરવાળી બાઈ ઉપર દેખડેખ રાખતા હશે ખરું ને ? ”

“ નહીં, સાહેબ બીજા કોઈકે છે અમે એ વૃદ્ધ બાઈને સતાવવાનો ઘરાટો રાખતા નથી અમે જોની હિંચાણ તપાસીએ છીએ તે એક પુરુષ છે તે લડનમાં જ છે શરૂઆતમાં તે પુરુષે તેને દિવાનશાળામાંથી નાસી જવામાં મદદ કરી હોય એવો અમને મનજૂત શક છે સર પસિલ તો તે પુરુષને સીધો જ પ્રશ્ન કરવા માગતા હતા પણ મેં ના કહી તેને પ્રશ્નો કરવામાં આવે તેનો સાચો જવાબ મળવો મુશ્કેલ, અને વળી તે પુરુષ વધારે સાવચેત બને એ સંભવિત આ કારણે માત્ર અમે તેની હિંચાણ છૂપી રીતે તપાસતા થોભ્યા છીએ થું બને છે, તે હવે પછી જોઈશું મિ ગિલ્મોર, એક બચકર સ્ત્રી છટકી ગઈ છે તે હવે પછી કેવું પગલું ભરશે, એ આપણે જાણતા નથી હવે હું રંગ લઈશ તમારી કુશળતા ઇચ્છું છું, મિ ગિલ્મોર આવતા મગજવારે તમારા તરફથી કાઈ સમાચાર મળે, એવી આશા રાખું છું ” તે હસીને જતો રહ્યો.

તેની વાતચીતના પાછલા ભાગ તરફ મારું ધ્યાન નહોતું મારું ચિત્ત માત્ર કરારપત્રની બાબતમાં જ પરોવાયેલું હતું એટલે બીજી આડી અવળી વાત મને ગમતી નહોતી તેના ગયા પછી હું વિચાર કરવા લાગ્યો કે, હવે મારે શું કરવું ?

બીજા કોઈ અસિલની બાબતમાં માત્ર એ અસિલની સૂચનાઓ પ્રમાણે જ વર્તવામાં મારી ફરજ પુરી થતી મિ. ફેરલીએ વીસ હજાર પૌડની રકમક પડતી મૂકવાનું મને લખ્યાથી ખરું જોતા મારે તે મુદ્દામાં

કશી વધારે ખાખત રાખવી જોઈતી નહતી પણ મિસ ફેરલી માટે મને લાગણી ઉત્પન્ન થયેલી હોવાથી તેને જ ખાતર કેવળ ધધાનરી પદ્ધતિથી કામ કરવું મને ઉચિત લાગ્યું નહીં મિસ ફેરલી પ્રત્યે મને સ્નેહ અને મમતાની પ્રામાણિક લાગણીઓ હતી તેનો પિતા માત્ર મારો માયાળુ અસિલ જ નહોતો પણ એક ભલો મિત્ર હતો આથી મારી પોતાની છોકરી તરફ જેવી મારી લાગણીઓ હોય તેની જ મારા ભણા મિત્રની છોકરી પ્રત્યે મારી લાગણીઓ હતી મિસ ફેરલીનું હિત માયવવા ખાતર મારી સેવાઓ કુર્યાન કરવા અને બની શકતો આત્મસાગ કરવા હું તત્પર હતો આથી આ બાબત ઉપર મેં મારૂં મગજ વધારે ઝગ્યું મિ. ફેરલીને બીજો પત્ર લખવો મને રીક લાગ્યો નહીં કારણ તેનો સ્વભાવ હું જાણતો હતો તેણે એક વાત જાણી હોય તે છેવટ સુધી પકડી રાખે, એવી તેની પ્રકૃતિ હોવાથી મેં એકવાર તેને રૂબરૂ મળી આવવાનું નક્કી કર્યું બીજો દિવસે શનિવાર હતો વળતી મુસાફરી માટે કામ લાગે એવી ટિકિટ લઈને લિમરિજ જવાનું મેં ઠરાવ્યું

શનિવારે ઝડપુ પુશનુમા હતી ડાક્ટરે મને જાતમહેનત કરવાની સલાહ આપેલી હોવાથી ઇસ્ટન સ્કવેર મેડેશન સુધી મારી 'બેગ' હાથમાં લઈને હું ચાલતો ગયો હું હોમોને આગળ પહોંચ્યો એટલામાં ઉતાવળે જતા એક ગૃહસ્થ સાથે મારી નજર મળી અમે બન્ને ઉભા રહી ગયા જો તેણે સામેથી નમન કર્યું નહોત તો મારૂં તેના તરફ ધ્યાન ગયું નહોત તે મિ. વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટ હતો

તેનો ચહેરો અત્યારે બદલાઈ ગયેલો હતો લિમરિજમાં મેં તેને એક તદુરસ્ત અને ચપળ યુવક તરીકે જોયો હતો અત્યારે તે ફિક્કો અને માદલો દેખાતો હતો ને ઉતાવળમાં હોય એમ જણાતું હતું તેના મોં ઉપર અનિશ્ચિતતા પણ ફેલાયેલી હતી લિમરિજમાં તેનો પોષાક સ્વચ્છ અને સુદર હતો અત્યારે તેનો પોષાક મેલો અને જોવો ન ગમે એવો હતો મારા એકાદ કારકુને જો આવો પોષાક પહેર્યો હોય તો મારે જરૂર શરમાવું પડે.

તેણે મને પૂછ્યું “ આપને કબરસેડથી આવ્યે ફેટલો વખત થયો, માહેબ ? મિસ હોલ્કોબનો હમણા મને એક પત્ર મળ્યો હતો સર પર્સિવલનો ખુલાસો સતોપકારક ગણવામા આવ્યો છે, એની મને ખબર પડી છે લમ હમણાજ થશે કે મોડા ? તમે શું ધારો છો, મિ ગિલ્બોર્ ? ”

તે બહુ ઉતાવળથી બોલતો હતો આવી વિચિત્રતાથી અને ગુચ્છ વણથી બોલતો મે તેને કદી સાંભળ્યો નહતો લિમરિંગના ફેરલી કુડબ સાથે તેને થોડાક વખત ઉપર ગાઢ સબ્બ હતો એમ છતાં પણ તે કુડબની ખાનગી આમનોમા તેને અત્યારે કાંઈ પૂછવાનો હક્ક નહતો, કેમ કે તે કુડબની નોકરીમાથી તે મુક્ત થયેલો હતો આથી તેને મે માત્રી માહિતી આપવી વાજબી લેખી નહીં

મે કહ્યું “ વખતના વહેવા માથે બધું જાહેર થશે, મિ હાર્ટર-ઈટ બધું આપોઆપ જાહેર થશે હું ખાત્રીથી કહું છું કે, જો તમે દૈનિક વર્તમાનપત્રો વાચતા રહેશો તો એકાદ દિવસે એ લમની તારીખ થી વાકેફ થશો પણ માફ કરજો, મિ હાર્ટર-ઈટ, તમારી તબિયત હમણા ઠીક જણાતી નથી તબિયત તરફ તમારા જેવા જુવાનોએ ગેર-કાળજી દાખવવી ના ઘટે ”

મે તેને જે દેખીતો સાવચેતીભરેલો જવાબ દીધો તે માટે મને તેનો ચહેરો જોઈને પસ્તાવો થયો, કેમકે તેના હોઠ અને તેની આંખો જરાક ધુન્ધા અને તેણે કહ્યું “ મે આપને પ્રશ્ન કર્યો તે ગેરવાજબી હતો એ લમ વિષે આપને કાંઈપણ પૂછવાનો મને હક્ક નથી બીજા લોકોની માફક જ મારે વર્તમાનપત્રો જોઈને મારી જાણસા તમ કરવી જોઈએ હું હમણા હમણા જરા માંદો રહું છું હવાફેર માટે અને કાંઈક ગુજરાન જોગ મેળવવા માટે હું દેશાવર જવાનો ધરાદો રાખું છું મિસ હોલ્કોબને મને આ સબ્બમા ઠીક મદદ કરી છે મારા પ્રમાણપત્રો સતો-પકારક ગણાયા છે જો કે મારે અહીંથી ધણે દૂર જવાનું છે અને ત્યાંની હવા કેવી છે તેની મને ખબર નથી તો પણ હું જવાનો ઠરાવ કરી ચૂક્યો છું.” પોતાનું કહેવું પૂરું કર્યા પછી તેણે આસપાસ જતા આવતા

માણસો તરફ શકમદ નજરે જોયુ હુ સમજી ગયો કે, તેની હિલચાલ કોઈ તપાસે છે કે કેમ એની તપાસ માટે તેણે આમતેમ જોયુ હતુ

મે કહ્યુ “ તમારી સફર સફલ ઇચ્છુ છુ હુ આજે કામ પ્રસંગે લિમરિજ જાઉ છુ ” તેને કાઈક થોડી માહિતી આપની જોઈએ, એમ ધારીને મે ઉમેર્યુ “ મિસ હોલકોબ અને મિસ ફ્રેલી તો હમણા થોડક શાયર ખાતે હવાફેર માટે ગયા છે ”

તેની આખમા ચળકાટ દેખાયો તે મને જવાબ આપવા ચલ કરતો હોય એમ જણાયુ પણ તેની લાગણીમા કાઈક ફેરફાર તરત જ થઈ ગયો આખમાના ચળકાટને બદલે ફિક્કાશ દેખાઈ તેણે મારો હાથ ઝાલ્યો-જરાક ઉમળકાથી દાખ્યો અને કાઈ પણ કલ્પા વિના, લોકોની ગીર્દોશ માં તે ભળી ગયો

તેનો મને બહુ પરિચય નહતો તોપણુ તે દેખાયો ત્યા સુધી હુ ઉભો રહ્યો મારા મનમા તેને માટે અજબ ખિન્નતાની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ મારી જિદગીમા મને જુવાનીઆઓના સ્વભાવનો બહુ અનુભવ થયો હતો તેઓના બહારના દેખાવ અને ચિહ્નનો ઉપરથી તેઓ આડે માર્ગે વહેતા હોવાનુ હુ તરત જ કળી જતો હતો અત્યારે જ્યારે રેલ્વે સ્ટેશન તરફ જવા માટે મે આગળ ચાલવા માડ્યુ ત્યારે, દિલગીરી સાથે જણાવતુ પડે છે કે, મિ. હાર્ટરાઈટના ભવિષ્ય માટે મને સદેહ ઉત્પન્ન થયો

પરિચ્છેદ ૨૦.

નામોશીભરેલુ કરારપત્ર.

સાયકાળની ગાડીમા બેસીને હુ લિમરિજ ખાતે રાત્રે ભોજન વખતે જઈ પહોંચ્યો લિમરિજ જીવન તદ્દન ખાલી હતુ કુટુંબીઓની ગેરહાજરીને લીધે તે ઉજ્જડ બની ગયલા મકાનમા મિસિસ વેસે તો હશે જ, એમ મે આશા બાંધી હતી, પણ ઠંડી પડતી હોવાથી તે બાઈ

પોતાના ઓરડામા જ ભરાઇ રહેલી હતી અને જોઇને નોકરોને ધણી જ અગ્નયખી થઈ તેઓએ દોડધામ કરી મૂકી અને કેટલીક નિરર્થક ધમાકા કરવાને લીધે ચીઠ ચઢે એવી ભૂલો કરી મૂકી મુખ્ય બમગચીએ પણ અત્યારે પોતાની અકસ્માત ધરાણે મૂળી હોય એમ મને લાગ્યું કારણ કે તે મારે માટે તદ્દન ખરાબ દારૂની બાટલી લાવ્યો મિ. ફ્રેડીની તબિયત હમેશના જેવીજ રહેલી હોવાના સમાચાર મને મળ્યા મે તેમને કહેવરાવ્યું કે, હું એક અગત્યના કામસર આવ્યો છું તેના જવાબમા તેમણે ‘ સહવારે મળીશુ ’ એવું મને કહેવરાવ્યું તેમ જ હું ઓચિતો અહીં આવ્યો તેથી પોતાની તબિયત વધારે બગડી છે, એવા સમાચાર મને કહાવ્યા આખી રાત પવનનો જોશભર સુખવાટ ચાતુ રહ્યો તથા એ આખા ખાલી મકાનમા બારીઓની વાસકિવડના અને કંઈ કંઈ પ્રકારના તીણા અવાજો તેમજ નોકરોના ધોરણ બોલવાના અવાજો મને સભળાયા ક્યાં એ આખી રાત મે બહુ ખરાબ અવસ્થામા વીતાવી બીજો દિવસે સહવારે નાસ્તા વખતે જ્યારે હું ઉઠ્યો ત્યારે મારો મિત્રજ તદ્દન ચીઢીઓ બની ગયો.

દશ વાગે મિ. ફ્રેડી ફ્રેડીએ મને પોતાની પાસે બોલાવ્યો. તે પોતાના હમેશના ઓરડામા હમેશના પોષાકમા અને મનની તથા તનની હમેશની ખરાબ હાલતમા હતા હું તેમના ઓરડામા દાખલ થયો ત્યારે એક નોકર એક મોટું ચિત્ર પોતાના હાથમા લઇને તેમની પાસે ઉભો હતો. એ ચિત્ર મારી ઓફિસના લખવાના મેજ જેટલું લાંબુ પહોળું હતું નોકરના મો ઉપર કટાણાના ચિહ્ન ચોખ્ખા જણાતા હતા પણ તેનો માલિક તો નિરાતે એક સૂક્ષ્મદર્શક યત્ર પોતાના હાથમા લઇને તે ચિત્ર નિહાળતો અને એક બીજા કાગળ ઉપર તે ચિત્રની નકલ કરતો બેઠો હતો.

મારા સામુ જોયા વિના જ મિ. ફ્રેડીએ મને કહ્યું “ તમે મારા બધા જીવના મિત્રોમા ઉત્તમ છો તબિયત તો તદ્દન સારી છે ને ? મારી એકાંત દશામા તમે અહીં આવવા તરફી લીધી એ કેવું સારું કર્મ, મિ. ગિલ્મોર ! ”

મારા મનમા કે, પેલા નોકરને હવે રમ્મ આપવામા આવશે પણ એવુ કાઠજ બન્યુ નહી મિ ફેરલીએ તો ચિત્ર દોરવાનુ પોતાનુ કામ પાછુ ચાલુ જ કર્યુ ।

મે કહ્યુ “ હુ એક અગત્યની બાબતમા તમારી સાથે વાતચીત કરવા આવ્યો છુ આથી હુ સૂચના કડ છુ માટે માફ કરજો આપણે બન્ને એકલા હોઇએ તો બહેતર ”

તે કમનસિખ નોકરે મારા તરફ આભાર ભરી નજરથી જોયુ મિ ફેરલીએ મારા છેલ્લા શબ્દો ફરીથી ઉચ્ચાર્યા “ એકલા હોઇએ તો બહેતર ” તેમના મોઢા ઉપર આશ્ચર્યના ચિહ્નન પ્રકટ થયા મને અત્યારે મગ્નક કરવા જેવી શાંતિ નહોતી તે માફ કહેવુ ગભીરતાથી સાબળે એ માટે મે પુનઃ કહ્યુ “ આ માણસને અહીંથી જવાની પરવાનગી આપવા મહેરબાની કરો ”

મિ ફેરલીએ પોતાના ભવા ઉંચા ચઢાવ્યા અને હોઠ ફફડાતીને કહ્યુ “ માણસ ! અવિનયી વૃદ્ધ ગિરમોર ! એને તમે ‘માણસ’ શી રીતે કહો છો ? તે માણસ નથી અર્ધા કલાક પહેલા તે માણસ હશે અથવા તો અર્ધા કલાક પછી તે માણસ બનશે પણ અત્યારે તો તે માત્ર માફ ચિત્ર ટાગવાનો થાભલો છે ગિરમોર ! એક થાભલો અહીં હોય, એમા તમને શો વાધો છે ? ”

“ હુ ખાસ વાધો ઉઠાવુ છુ હુ ત્રીજી વખત તમને વિનતિ કરુ છુ કે, આપણને એકાતની જરૂર હોવાથી આ માણસને અહીંથી જવા કહો ”

મારો અવાજ અને મારી રીત ઉપરથી હવે મિ ફેરલીને મારી વિનતિ ઉપર ધ્યાન આપવુ પડ્યુ તેમણે નોકર સામે જોયુ, દાતીઆ કરતા કરતા પાસેની ખુરશી તરફ આગળી ચીંધી તેમણે કહ્યુ —

“ એ ચિત્ર ત્યા મૂકી દે અને જતો રહે હેવાન જેવો છે કે શુ ? મારી પાસે ઘટડી મૂકી છે કે નહીં ? હ મૂકી છે ખરી. ત્યારે અહીં શુ કરવા મદ્દ જેવો ઉભો રહ્યો છે ? જા ”

નોકર બહાર ગયો મિ. ફ્રેલીએ પોતાના હાથમાત્ર સફળદર્શક
યત્ર રમાલ વતી સાફ કર્યું અને તે પછી ફરીથી તે યત્ર આખ સામે
રાખીને ચિત્ર તપાસવા માડ્યું મારો મિત્રજ શાત રાખવો, હવે તો
બની શકે નહીં આ મારૂં અપમાન જ હતું

મેં કહ્યું “ હું મારા અગત્યના કામકાજ રહેવા દઇને અને ઘણી
અગવડ વેડીને અહીં આવ્યો છું તમારા કુટુંબનું અને તમારી ભત્રીજાનું
હિત સાધવા માટે હું બ્યારે આમ તત્પરતા દાખવું છું ત્યારે તેના
બદલામાં તમારે મારા તરફ ધ્યાન આપવાનો વિનય દાખવવો ઘટે ”

“ મને મૂર્ખ ન બનાવો ” મિ. ફ્રેલીએ યત્ર આધુ મૂકી દઇને
ખુરશીમાં પોતાનું શરીર નિરાશાથી નાખી દઇને તથા આખો મોઝી દઇને
કહ્યું “ મહેરબાની કરીને મને મૂર્ખ ન બનાવો, સમજ્યા ? મારી તબિ-
યત કાંઈ તમારા જેવી સારી નથી. ”

મેં આગ્રહપૂર્વક કહ્યું

“ મારો અહીં આવવાનો હેતુ એ છે કે, તમે મને જે કામજ
લખ્યો છે તે ઉપર ફરીથી વિચાર ચલાવી જેવા તથા તમારી ભત્રીજાના
જે વાજખી હક છે તે પડતા નહીં મૂકવા તેમજ તેનું પોતાનું જે
સર્વસ્વ છે તે ખીજાને નહીં આપી દેવા મારે તમને એકવાર ફરીથી
રૂબરૂમાં બધું સમજાવવું છે માત્ર છેલ્લીવાર મારૂં કહેવું શાંતિથી
સાંભળી લ્યો ”

મિ. ફ્રેલીએ નિસાસો નાખીને પોતાનું માથું હલાવ્યું અને
કહ્યું “ તમે દયાહીણ છો ગિલ્મોર, તમે તદ્દન હૈયાસુના છો પણ કાંઈ
વાધો નહીં તમારે જે કહેવું હોય તે કહો ”

મેં વારસાની બધી હકિકત તેમને સમજાવી દરેકે દરેક મુદ્દો સાવ-
ધાનીથી મેં રજૂ કર્યો. તે દરમ્યાન તેઓ આખો મોઝીને ખુરશીમાં પડી
રહ્યા. મારૂં કહેવું પુરૂ થયું ત્યારે તેમણે તપકીરની રૂપાની શીશી હાથમાં
લઇને તેમાંથી તપકીર સુધી અને નરકોરા સાફ કરતા કરતા કહ્યું -

“ ભલા ગિલ્મોર ! તમે કેવા સારા છો ? માનવસ્વભાવ તમે
કેવી રીતે સમજી શકો છો ? ”

“ સીદ્ધા પ્રશ્નનો મને સીદ્ધો જવાબ આપો મિ ફેરલી, હું તમને ફરીથી જણાવું છું કે, મૂળ રકમના વ્યાજ ઉપરાંત એક રાત્રી બદામ મેળવવાનો સર પર્સિવલને હકક નથી તમારી ભત્રીજીના જ ને નાણા છે તેને સત્તાન થાય નહીં તો તેની મરજી માફક તે ગમે તેને એ નાણા આપવાનું ફરમાવી શકે જે તમે દૃઢ રહેશો તો સર પર્સિવલને નમ્યુ આપવાની ફરજ પડશે તમારી શરતને સર પર્સિવલે તામે થવું જ જોઈએ નહીંતર મિમ ફેરલીને માત્ર પૈમા ખાતર પરણવાના સ્વાર્થા-પણનો આરોપ સર પર્સિવલ ઉપર ઉભો રહે છે ”

મિ ફેરલી પોતાની રૂપાની શીશી સાથે રમત કરવા લાગ્યા

“ પ્રિય વૃદ્ધ ગિલ્મોર, તમે ખિતામધારીઓ ઉપર અને ધનવાન માણસો ઉપર આટલા બધા કરડા કેમ થાઓ છો ? સર પર્સિવલ ઝા-ઘડિ એક બેરોનેટ છે તેથી તેમના ઉપર તમને કેટલો બધો તિરસ્કાર ઉપજે છે ! ખરેખર ! તમે મજૂરવાદી છો—પ્રિયબાઈ, સાચું કહેજો મડી-વાદીઓને તમે ધિક્કારતા નથી ?”

મૂડીવાદીઓને હું ધિક્કારનારો ! ! મને આ મામળાને બહુ ગુસ્સો ઉપજ્યો મારા આખા જીવનમાં હું મૂડીવાદીઓના સસર્ગમાં આવેલો છું ઘણા શ્રીમતો મારા અસિલ છે હું કદી મજૂરોનો હિતેથી થયો નથી છતાં હું મજૂરવાદી કહેવાઉં, એ કેમ સાખી શકું ? મારૂં લોહી ઉકળ્યું હું પુરશીમાંથી ગુસ્સામાં જ ઉભો થયો ગુસ્સાને લીધે હું કાઠ બોલી શક્યો નહીં અને અહીં તહીં ફરવા લાગ્યો

“ આ ઓરડો શું કરવા હલાવી નાખો છો ? ” મિ ફેરલીએ ખુબ મારી “ ઈશ્વરને ખાતર ઓરડો ધુળની ના નાખો ! સૌથી ભલા ગિલ્મોર, તમારૂં અપમાન કરવાનો મારો ઈરાદો નહોતો મારા પોતાના વિચારો ઘણા જ ઉદાર છે એટલે હું માનું છું કે, હું મજૂરવાદી છું હા આપણે બન્ને મજૂરવાદી છીએ મહેરમાની કરીને ક્રોધ ન કરશો મારાથી તક-રાર થઈ શકે તેમ નથી—મારામાં એટલું બધું જોર નથી આપણે આ વિષય પડતો મકીશું ? હા જુઓ, આ મારા સુદર ચિત્રો વિષે આપણે

વાત કરીએ આ ચિત્રોની સ્વર્ગીય ખૂબી સમજવું ? આવો અને જુઓ.
બલા ગિશ્મોર, આવો, આપણે ચિત્રો જોઈએ ”

આ પ્રમાણે જ્યારે તેઓ ગમે તેવું બક્યા જતા હતા ત્યારે માગ
અમાનને ખાતર હું સ્વસ્થ બનવા યત્ન કરવા લાગ્યો હું જ્યારે ફરીથી
બોલ્યો ત્યારે સુભાગ્યે હું તદ્દન શાંત બની ગયો હતો તેની હનીલાઈનો
શાંતિથી તિરસ્કાર કરવો, એજ હવે મને વાજબી લાગ્યું

મે કહ્યું “ તમારૂં કહેવું તદ્દન ગેરવાજબી છે, માહેબ, હું સર
ખસિવલ તરફ પૂર્વશકાથી કાંઈ બોલુ છું, એમ તમે ખોટી કલ્પનાથી
ધારી લીધું છે અને દિલગીરી થાય છે કે, તેમણે આ આખી બાબત
પોતાના ધારાશાસ્ત્રીને સોંપી દીધી છે એટલે તેમને કાંઈ કહેવું નિરર્થક
થઈ પડશે, પણ મે તેમને માટે અવિચારીપણે પ્રથમથી કોઈ જાતના
અભિપ્રાય બાધ્યા જ નથી. મારી સ્થિતિમા જો કોઈ બીજો ધારાશાસ્ત્રી
હોત તો તે પણ મિમ ફેરલીના હિત ખાતર મારા જેવા જ વિચારો બહાર
કરત જે મુદ્દો હું હજી પણ પકડી રહ્યો છું તે સત્યનો અને ન્યાયનો
મુદ્દો છે તમે જો અહીંથી ઘણાજ પામેના એકાદ શહેરના અથવા તો
હાલના કોઈ પણ આમરદાર ધારાશાસ્ત્રીની આ બાબતમા સલાહ લેવા
જગો તો મે તમને મિત્ર તરીકે જ સલાહ આપી છે તેજ સલાહ તે
એક અજાણ્યા તરીકે તમને આપશે તે તમને સ્પષ્ટ કહેશે કે, એક
સન્નારીની સપત્તિ તેને પરણનાર ગૃહસ્થના હાથમા સોંપી, એ દરેક
કાયદાથી વિરુદ્ધ છે સાદી સમજ અને કાયદાની દેખીતી સાવચેતીના
કારણથી કોઈ પણ મજેગોમા કોઈ પણ પ્રામાણિક ધારાશાસ્ત્રી એક સ્ત્રીના
આગવા નાણાં બાજુ પણ તેના ભરથારને આપવાની ના પાડશે ”

“ શું તે ખરેખર એમ જ કહેશે ? ” મિ. ફેરલીએ પૂછ્યું અને તે
પછી કહ્યું “ જો તે આવું ગમરાવી નાખનાર કાંઈક પણ કહે તો, મિ.
ગિશ્મોર, હું તમને ખાત્રી આપુ છું કે, એજ વખતે હું મારી ઘટડી
વગાડીને મારા નોકરને બોલાવું અને તરત જ મારા મકાનની બહાર તેને
કાઢી મૂકાવું. ”

“ મિ. ફેરલી હુ ફરીથી કહુ છુ કે, તમારી ભત્રીજીની ખાતર અને તેના માનવત પિતાને ખાતર મને ગુસ્સે ના કરો તમારી કીર્તિને ઝાખપ લગાડનાર આ કરારપત્ર ધડવાની બંધી જવાબદારી હવે તમારે માથે રહેશે હુ આ ઓરડો છોડી જતા પહેલા તમને આટલી ચેતવણી આપતો જઉં છુ ”

મિ. ફેરલીએ કહ્યું “ ન જશો ભલા ગિત્તેમોર, મહેરમાની કરીને ન જશો તમારો પોતાનો વખત કેટલો બધો કિમતી છે તેનો ખ્યાલ રાખો તમારી સાથે હુ તકરાર કરવા જેટલો શક્તિમાન હોત તો મે જરૂર તેમ કર્યું હોત પણ માગમા એટલું જોર નથી તમે મને નિરાશ કરવા માગો છો, તમે પોતે પણ નિરાશ બની ગયા છો, સર પર્સિવલને અને લૅરારને પણ તમે નિરાશ કરવા માગો છો પણ આ તકરાર કેવી બાબતને સાર તમે કરો છો ? દુનિયામા જે બાબત બનવાની હતી તો મુદ્દે આશા નથી તે બાબતમા શા સાર તમે હઠ કરો છો ? વહાલા મિત્ર, શાંતિ અને આરામને ખાતર આવી તકરાર તમારે કરવી ન જોઈએ ”

“ ત્યારે હવે મારે શુ એમ જ સમજવાનું છે કે, તમારા કાગળ-મા તમે જે વિચારો દર્શાવ્યા છે, તેને તમે હતી પણ વળગી જ રહ્યા છો ? ”

“ હા સાહેબ, હા આપણે એક બીજાના કથન આખરે સમજ્યા ખરા એસો, મિત્ર, એકવાર ફરીથી એસો ”

હુ તરત જ બારણા તરફ ગયો મિ. ફેરલીએ ધટડી વગાડી હવે મારે અહીં થોભવુ નિર્ણય જ હતું, પણ ઓરડો છોડી જતા પહેલા બારણા પાસેથી જ હુ મિ. ફેરલી તરફ જોઈને મોટથી બોલ્યો “સાહેબ, ભવિષ્ય કેવું આવશે તે હુ કહી શકતો નથી પણ યાદ રાખજો કે, તમને ચેતવણી આપવાની મારી ફરજ મે બળવી છે તમારા કુટુંબના મિત્ર તરીકે, અને સેવક તરીકે પણ, છેવટની વધાય લેતા લેતા તમને કહેતો જઉં છુ કે, મિસ ફેરલી માટે જેવું નામોશીભરેલું કરારપત્ર ધડવાની તમે મને ફરજ પાડો છો તેવા કરારપત્ર મુજબ મારી પોતાની દીકરીતો આ દુનિયાના દોષપણ માણસ સાથે કદી પણ પરણે નહીં. ”

મે ખારણુ ઉઘાડ્યુ અને નોકર ઝોરડામા દાખલ થયો.

મિ ફેરલીએ તેને કહ્યું “ લુઇસ, મિ. ગિલ્મોરને બહાર લઈ જા અને તે પછી પાછો આવીને પેલુ ચિત્ર હાથમા લઇને ઉભો રહે મિ ગિલ્મોરને સારી પેઠે સારી વાનીઓથી ભરપુર નાસ્તો પોરસવાનુ બીજા નોકરોને કહેજે મિ. ગિલ્મોર, કૃપા કરીને શાંતિથી જાગજો ”

આનો જવાબ આપવો અને ગમ્યો નહી કટાળીને હું ઝડપથી ખારણુ બહાર નીકળી ગયો બપોરે બે વાગે એક ટ્રેન લાડન જતી હતી હું તેમા બેસીને લાડન આવ્યો.

મગળવારે મે કરારપત્ર મિ ફેરલીના કહેવા પ્રમાણે ફેરવ્યુ. આ ફેરવાયલા કરારપત્રમા મિસ ફેરલીએ પોતાના મુખથી જેમને વારસો આપવાની ઈચ્છા મારી આગળ દાખવી હતી તેઓને કાઈપણ ન આપતા સ્વર પર્સિવલને મૂળ રકમ આપવી એવી શરતો મે દાખલ કરી મારે આમ કર્યા સિવાય છુટકો નહોતો મારી પસંદગીને કે મારી મગજને અહીં બિલ્કુલ તક નહોતી. જો મે આ કરારપત્ર ફેરવી આપ્યું નહોત તો કોઈ બીજા ધારાશાસ્ત્રીને તેવો ફેરફાર કરવા મિ. ફેરલીએ ફરમાવ્યું હોત અને તેમની મરજી મુજબ ફેરફાર કરી આપનારા ધારાશાસ્ત્રીઓ લાડનમા કાઈ ઓછા નહોતા.

મારું કાર્ય પૂર્ણ થયું છે આ કથાનકમા મારો હિસ્સો આટલો સુધી જ છે હવે પછી જે બનાવો બનનાર છે, તેમનું વર્ણન બીજાઓ કરશે મારી કલમ દુ ખદાયક લાગણીઓ વચ્ચે અટકે છે હું મબીરતાથી અને દુ ખદ લાગણીઓ વચ્ચે આ વર્ણન પુરૂ કરતા લિમરિજ બુવનમા ઉચ્ચારેલા શબ્દો પુનઃ કહું છું કે “ લોરડા ફેરલી માટે જેવું નામોશી બરેલું કરારપત્ર ધડવાની મને ફરજ પાડવામા આવી છે તેવા કરારપત્ર મુજબ મારી પોતાની દીકરી તો આ દુનિયાના કોઈ પણ માણસ સાથે કદી પણ પરણી નહોતી. ”

(૧૯૪)

પરિચ્છેદ ૨૧.

પવિત્ર દ્રવ્યનો એકરાર

ઝેરીઅન હોલકોબની નોંધપોથીમાથી આ કથાનકને લગતા
અગત્યના ફકરાઓ * —

લિમરિજ-ભવન, તા ૮ મી નવેબર

x x x x
આજે બપોરે મિ. ગિલ્મોરે અમારી આગળથી વદાય લીધી
અને તેઓ લંડન ગયા

મિ. ગિલ્મોરને લૉરા સાથેની વાતચીત પછી હું ખ ઉપજ્યુ હતું
તેમજ આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થયું હતું, પણ મારી આગળ નેમણે એ લાગ-
ણીઓ વ્યક્ત કરી નહતી તેમની વદાયગિરી વેળાએ તેમનો દેખાવ
અને રીતભાત ભય ઉપજાવનારા હતા કદાચ લૉરાએ પોતાની નિરાશા-
નું ખરૂં રહસ્ય તેમને કહ્યું હશે, એની મેં કલ્પના કરી લૉરા
આગળથી એ વિષે ખરી હકીકત મેળવવા મને ઇચ્છા થઈ તેથી મિ.
ગિલ્મોરના ગયા પછી સર પર્સિવલ સાથે બહાર ફરવા જવાની ના
પાડીને હું લૉરા પાસે ગઈ

લૉરાના દુર્ભાગી પ્રેમની પ્રબળતાની મારી અજ્ઞાનતા બ્યારથી
મેં શોધી કાઢી છે ત્યારથી આ ગુચ્છવણુ ભરેલી અને શોક ઉપજાવનારી
બામતમા મારી પોતાની શક્તિઓમા મને ખેદજનક અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન
થયો છે મારે પ્રથમથી જ સમજવું જોઈતું હતું કે, બિચારા હાર્ટર-
પટ પ્રત્યે મને કોમળતા, સહનશીલતા અને માનની જે લાગણીઓ ઉ-
પજી હતી અને જેને લીધે હું તેને અત કરણુ પૂર્વક વખાણુનારી અને
અત્યંત માન આપનારી બની છું, તેજ લાગણીઓ, લૉરા જેવી લદ્દન

* મિસ હોલકોબની નોંધપોથીમાની બધી બાબતો અત્રે લીધી નથી
જે બાબતોને આ કથાનક સાથે બિલ્કુલ સબંધ નથી તે પડતી મૂકવામાં
આવેલી છે

સાલસ સ્વભાવની અને સપૂર્ણ સહૃદયી હોતી જાળાને કાષ્ઠક વિશેષ પ્રમાણુમા અને ન અટકાવી શકાય એવા વેગથી કુદરતી રીતે ઉપજે જ. લૌંરાએ જ્યાં સુધી સ્વેચ્છાથી પોતાની હૃદયસ્થ ગુપ્ત વ્રાતો મને કહી નહતી ત્યાં સુધી મારામા ઉપલી સમજણનો પ્રવેશ થયો નહતો, પણ હવે મને વિના શકે સમજાય છે કે, નવી જાતની લાગણીઓના મળ તેના હૃદયમા ઉડા પ્રવેશલા છે પહેલા મારૂં માનવુ હતુ કે, સમય અને સાવચેતીથી એ લાગણીઓ નિર્મૂળ કરી શકાશે હવે મને દહેશત છે કે, તે કદી પણ નિર્મળ થશે નહીં ! તેના જીવન પર્યંત એ લાગણીઓ-નુ અસ્તિત્વ રહેશે જ અને તેના જીવનમા તે મોટો ફેરફાર કરશે.

જો પ્રથમથી જ મને આ ખ્યાલ આવ્યો હોત તો કેવુ સાઈ થાત ? મે તેનુ હૃદય સમજવામા અને તેને ન્યાય આપવામા ભૂલ કરી છે, એવુ જ્યારથી શોધી કાઢ્યુ છે ત્યારથી દરેક બાબત પ્રત્યે હુ શક્ય આનાકાની કરૂ છુ સર પર્સિવલે ચોખ્ખી સાબિતીઓ રજૂ કરી છે તોપણ હુ તેમના તરફ આનાકાનીની દૃષ્ટિથી જોઉં છુ લૌંરા સાથે વાતચીત કરવાની પણ હું આનાકાની કરૂ છુ તેના ઓરડાના બારણા ઉપર મે અત્યારે હાથ મૂક્યો છે તોપણ હુ આનાકાની કરૂ છુ કે, મારે અત્યારે જે કાંઈ પૂછવુ છે તે પૂછુ કે નહીં ?

તેના ઓરડામા હુ દાખલ થઈ ત્યારે તે અધીરતાથી અહીં તહીં ફરતી હતી તેણે મારા તરફ ઉશ્કેરણીની લાગણીથી નજર કરી. તે તરતજ મારી પાસે આવી અને મારા બોલતા પહેલા જ તે મને કહેવા લાગી “ મને તારી જ જરૂર હતી આવ, મારી સાથે બેસ. એરીઅન ! હવે મારાથી સહન થઈ શકતુ નથી-મારે આનો અત લાવવો જોઈએ અને હુ તે લાવીશ જ. ”

તેના ગાલમા લાલાશ ધાઈ આવી તેની રીતભાતમા સ્ફુર્તિ જણાઈ. તેના સ્વરમા અત્યંત દૃઢતા ભાસી. હાર્ટરાર્પટિના ચિત્રોની પોથી-લૌંરા એકતી પડતી ત્યારે જે નાશકારક પોથી તરફ જોઈને તરખોમાં લીન થઈ જતી તેજ પોથી-અત્યારે તેના હાથમા હતી ધીમેથી પણ-

દહતાથી મે તે પોથી તેના હાથમાથી લઈ લીધી અને તેની નજરે ન પડે એવી રીતે બાળુના એક મેજ ઉપર મૂકી દીધી

“ વહાલી બહેન, તારે જે કાઈ કહેવું હોય તે મને શાંતિથી કહે,”
મે કહ્યું “ મિ ગિંમોરે તને સલાહ આપી ને ? ”

તેણે પોતાનું માથું ધુણાવ્યું અને કહ્યું “ ના હું અત્યારે જે બાબતમા વિચાર કરું છું તે બાબતમા તેમણે કાઈ કહ્યું નથી તેઓ બહુ માયાળુ છે ઘણા બલા છે મેરીઅન, મને એ કહેતા શરમ ઉપ-
જે છે કે, હું રડી પડી હતી અને તેથી તેમને બહુ જ ખેદ થયો હું તદ્દન લાચાર છું—મારાથી મારી લાગણીઓ ઉપર સયમ રાખી શકાતો નથી મારા પોતાના હિતને ખાતર અને આપણા બધાના હિતને ખાતર આ બાબતનો અત લાવવાની સંપૂર્ણ હિમ્મત મારે રાખવી જોઈએ ”

મે પૂછ્યું “ વિવાહ તોડવાની સંપૂર્ણ હિમ્મત કે ? ”

“ ના બહેન, સાચું કહી દેવાની હિમ્મત ”

તેણે પોતાના બન્ને હાથ મારા કઠની આસપાસ વિટાળ્યા અને મારી છાતી ઉપર ધીમેથી પોતાનું માથું નાખી દીધું સામેની દિવાલ ઉપર તેના સ્વર્ગસ્થ પિતાની તસ્વીર ટાંગેલી હતી મે નીચે વળીને દોંઝારા તરફ જોયું મને માલમ પડ્યું કે, મારી છાતી પર પોતાનું મસ્તક ટેકીને તે એકીટશે પોતાના પિતાની તસ્વીર તરફ નજર કરી રહી હતી

“ વિવાહના બધનમાથી હું છુટી થવાની માગણી કદી કરી શકું નહીં ” તે બોલી “ જે રીતે આનો અત આવે તે મને પોતાને જ હું ખદાયક હોવો જોઈએ મેરીઅન, હું જે કાંઈ કરી શકું તેમા મારે એટલું તો યાદ રાખવું જોઈએ કે, મે પોતે વચનભંગ કર્યો નથી અને મારા પિતાએ મરણ-પથારી ઉપર કહેલા વેણું હું ભૂલી ગઈ નથી. ”

મે પૂછ્યું “ ત્યારે તું શું કરવા માગે છે ? ”

તેણે જવાબ દીધો “ સર પર્સિવલ ઝાંઝડને મારા પોતાના મુખથી હું સાચી વાત કહેવા માગું છું એ પછી બધી વાતથી તેઓ

વાકેશ થવાને લીધે જો મને છુટી કરે તો ઠીક પણ તેમાયે હું તેમને એમ નહીં કહું કે, આ વિવાહ તોડો ”

“ હોરારા, ‘બંધી સાચી વાત’ એટલે શું ? આ વિવાહ તારી પોતાની ઇચ્છા વિરુદ્ધ થાય છે, એમ જો સર પસિવલને કહેવામા આવે તો તેઓ કાંઈ તેની ખેચતાણુ કરતા નથી. તેમણે પોને જ મને આવું કહેલું છે ”

“ મારી ઇચ્છા વિરુદ્ધ થાય છે, એમ હું મારા મુખથી શી રીતે કહી શકું ? મારા પિતાએ મારી સમતિથી આ વિવાહ નક્કી કર્યો છે મારે મારૂ વચન નિભાવતું જોઈએ, અને સતોષ રાખવો જોઈએ, એ હું જાણું છું, પણ બ્યારે સર પસિવલને મેં વિવાહ માટે મારા પિતાની મરણ્ય-પથારી ઉપર સમતિ આપી ત્યારે મારા હૃદયમા કોઈ અન્યને માટે પ્રેમ ઉત્પન્ન થયો ન હતો પણ હવે મારે એ વિષે એકશર કરવો જોઈએ ” આમ કહીને મારો અભિપ્રાય જાણવાની તે આતુરતા ધરાવતી હોય તેમ મારા તરફ જોઈ રહી

“ હારારા, એકશર કરીને તારી પ્રતિજ્ઞા તારે હલકી પાડવી જોઈએ નહીં ”

“ તેમને જે વાત જાણવાનો હક્ક છે, તે ન કહેતા એ વાત છુપાવીને હું વિવાહ તોડવાનું કહું તેને બદલે હૃદયની સાચી વાત કહેવાથી જો પ્રતિજ્ઞા ધટતી હોય તો ભલે ઘટે ”

“ સર પસિવલને એ વાત જાણવાનો બિંદુલ અધિકાર નથી. ”

“ ખોડુ, એરિયન, ખોડુ ! મારે કોઈને છેતરવાની જરૂર નથી-આસ કરીને જે માણસને મારા પિતાએ મારા ભરથાર તરીકે નક્કી કર્યો અને જેને મેં સ્વીકાર્યો તેને તો મારે ન જ છેતરવો જોઈએ ” તેણે પોતાના હોઠ મારા હોઠ આગળ લાવીને ચુબન કર્યું “ મારી વહાલી બહેન, ” તે ધીમા સ્વરે કહેવા લાગી “ તને મારા ઉપર એટલો બધો અથામ વહાલ છે અને તું મારે માટે એટલી બંધી મમર છે કે, તારા પોતાના હાથલામા જે વાતનું તને સ્મરણ રહે તે વાત તું અત્યારે મારા

દાખલામા વિસરી ગઇ સર પર્સિવલને મારા હેતુઓ માટે શક ઉત્પન્ન થાય અને મારી વર્તણુક માટે તેઓ આડા અવળા તર્ક કરે તે પહેલા જ ખરી હકીકત તેમને કહી દેવી, એ બહેતર છે જુઠાણુ કયા લગી નભી શકે ?”

મે આશ્ચર્યથી તેને મારાથી અળગી કરી અને તેના વદન તરફ નિહાળ્યા કર્યું અમારા જીવનમા આજે જ અમે બન્નેએ અમારા સ્વભાવ સૌથી પહેલી વખત પલટયા ! આજે તે દૃઢ હતી અને હું આનાકાતી કરતી હતી પહેલા તે આનાકાતી કરતી અને હું દૃઢ રહેતી એના દ્વિષા, શાત અને નિરાશાપૂર્ણ વદન તરફ મે નજર કરી તો તેમા વિશુદ્ધતાની અને નિર્દોષતાની મને સપૂર્ણ પ્રતીતિ થઇ તેની વહાલમરી મિઠી નજર જોના મને લાગ્યું કે આ કગાલ જગતની સાવધગિરીઓ અને વાધાઓ આની આગળ રજૂ કરવા ખરેખર નિર્થક જ છે મારા હોઠ-માથી કાઢ શખ્દો નીકળી શક્યા નહી ચૂપકીદી ધારણુ કરીને મે માફ મસ્તક નીચુ નમાવ્યુ તેનો મુદ્દો મને ખરો લાગ્યો ધણી સ્ત્રીઓ છળ-કપટ કરીને તે સબધે ગર્વ ધરાવે છે, કદાચ લૌરાની જગ્યાએ હું હોત તો મે આવો ગર્વ ધારણુ કર્યો હોત પણ તેણે એવો ધરાદો પણ ન કર્યો તેથી મને તેને માટે માન ઉપજ્યુ મારી ચૂપકીદીનો અનર્થ કરીને લૌરાએ પૂછ્યુ “ મેરિઅન, તને ગુસ્સો ઉપજ્યો ? ”

તેને મારી છાતી સાથે મારા સરસી ચાપીને તેના પ્રશ્નનો મે પ્રેમ-સચક મૂંગો ઉત્તર દીધો મને લાગ્યું કે, જે અત્યારે હું બોલવા પ્રયત્ન કરીશ તો મારાથી રડી જવાશે મારા આસુ સહેલાઈથી ટપકતા નથી, પુરુષોની માફક હસકા ભરતા ભરતા હમેશા હું રોઉ છુ અને તે વખતે જાણે મારા હૃદયના કકડે કકડા થઇ જતા હોય તેમ મને લાગે છે અને મને નિહાળનારને ખેદજનક ભય ઉપજે છે મારી આવી પ્રકૃતિથી હું માહિત હોવાથી બળપૂર્વક હું ચૂપ રહી

મારા માથાના વાળ સમારતી અને ગુથતી, એક નાની વ્હાલિકા-ના જેવી નિર્દોષતાથી તેણે કહ્યું “ વહાલી, ધણા દિવસો સુધી મે આ

બાબતમા વિચાર કરી જોયો છે મે બહુ જ ગંભીરતાથી વિચાર કર્યો છે મારૂ હૃદય બ્યારે એવી સાક્ષી પુરે છે કે, હું ખરી છું ત્યારે મારી હિંમત ટકી શકશે, એવી મને ખાત્રી જ ઉપજે છે આવતી કાલે સહવારે જ, મેરિયન, તારી હાજરીમા સર પર્સિવલ સાથે વાત કરવાનો મારો ઇરાદો છે હું એક પણ ગેરવાજબી શબ્દ બોલીશ નહીં અમત્ય કહીશ નહીં હું કે તું લજ્જાસ્પદ ફરીએ એવું પણ હું કાંઈ કહીશ નહીં પણ ખરેખર, એમ ક્યાંથી આ કગાલ છેતરપિંડીનો અત આવશે અને મારા હૃદયને શાંતિ વળશે મે મારા તરફથી કશું પણ નથી છુપાવ્યું, એમ બ્યારે સર પર્સિવલ જાણશે ત્યાર પછી તેઓ મારા તરફ ચાહે તેમ વર્તે, તેની મને દરકાર નથી ”

તેણે નિસાસો નાખ્યો અને પુનઃ પહેલાની માફક મારી છાતી ઉપર પોતાનું માથું મૂક્યું વાતચીતનું શું પરિણામ આવશે, એ સંબંધમા હું અત્યારે કશી કલ્પના કરી શકી નહીં અશ્રદ્ધાચુકત સ્થિતિમા મે લૅંકારાને કહ્યું “ તારી જે ઈચ્છા હશે, તેમા હું તને મદદ કરીશ અને તું કહીશ તેમજ વર્તીશ ” તેણે મારો આભાર માન્યો એ પછી ધીરે ધીરે અમારી વાતચીતનો પ્રવાહ બીજી દિશાએ વળ્યો.

બોજન વખતે અમે ફરીથી મળ્યા. તેના મગજ ઉપરથી ચિંતાનો ભાર ઓછો થયો હોય, એમ મને લાગ્યું તે બધાની સાથે શાંતિથી રીતસર વાત કરતી હતી જમ્યા પછી તેણે પિયાનો વગાડ્યો સગીતના તેણે નવા નવા રાગ પસંદ કર્યા પણ તે તેના જુના અને પ્રિય રાગ નહોતા મેઝાર્ટનું સગીત બિચારા હાર્ટરોષ્ટના જવા પછી તેણે આજ સુધી કદી વગાડ્યું નથી એ સગીતની ચોપડી પણ દીવાનખાનામા ક્યાંયે નજરે પડતી નથી રખેને કોઈ એ ચોપડી જુએ તો પોતાને એમાનું સગીત વગાડવાનું કહે, એમ ધારીને તેણે તે સતાડી દીધી હશે

સગીત ચર્ચ રહ્યા પછી સર પર્સિવલે બ્યારે છુટા પડતા પહેલા સુખદ શત્રિની શુભેચ્છા દાખવી ત્યારે લૅંકારાએ બહુ જ શ્રાંત સ્વરે તેમને જણાવ્યું કે “ આવતી કાલે સહવારે નાસ્તો કર્યા પછી મારે તમારી

માથે કાઠક વાતચીત કરવી છે હુ મારા ઓરડામા જ રહીશ. ” આ સામળીને સર પર્સિવલના ચહેરામા ફિક્કાશ ફેલાઈ રહી અને હાથુ કે બ્યારે મારી સાથે તેમણે હાથ મેળવ્યા ત્યારે તે હાથ ધ્રુજતા હતા આવતી કાલે સહવારે તેમના જીવનનું ભવિષ્ય નક્કી થવાનું છે આ મુદ્દો તેઓ સમજી ચૂક્યા હોય, એવો મને ભાસ થયો

હમેશ મુજબ મારા સુવાના ઓરડાના વચલા બારણામા થઈને હુ લૌરા પાસે સુખદ રાત્રિની વાચ્છના પ્રકટ કરવા ગઈ તેના કપોલપ્રદેશ-મા ચુબન કરવા હુ નીચી વળી ત્યારે મે જોયું કે, બિચારા હાર્ટરાઇટની ચિત્રપોથી લૌરાના ઉશીકા નીચે પડેલી હતી તે નાનપણમા આવી રીતે પોતાના પ્રિય રમકડા ઉશીકા નીચે છુપાવી રાખતી ચિત્રપોથી જોઈને તેને શુ કહેવું એની મને સુઝ પડી નહીં પણ તે પોથી તરફ જોઈને મે મારૂ માથુ ધુણાવ્યું તેણે પોતાના બન્ને હાથ મારા ગાલને અડકા-ડયા અને મારૂ વદન નીચું નમાવીને મારા હોઠ સાથે પોતાના હોઠ મેળવીને ચુબન કર્યું, અને બહુજ ધીમાસ્વરે મને કહ્યું “ આજ રાત્રે એ પોથી ભલે ત્યા રહી જે કદાચ આવતી કાલ ફૂર નીવડશે તો મારે સદાને માટે તેને દૂર કરવી પડશે ”

તા ૯ મી.—પ્રાતઃકાલનો બનાવ મને કાઈ સ્ફુર્તિ આપે એવો નથી બિચારા વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટનો એક પત્ર આવ્યો છે સર પર્સિવલે જે ખુલાસો નનામા કાગળ સંબંધી કર્યો હતો તેની મે લખી જણાવેલી વિગતનો એ જવાબ છે હાર્ટરાઇટે સર પર્સિવલના ખુલાસા વિષે ટુકડું પણ સખ્ત લખ્યું છે માત્ર તેણે એટલુંજ લખ્યું છે કે, “જેઓ મારાથી ઉંચા હોય તેમની વર્તણૂક વિષે અભિપ્રાય આપવાનો મને કાંઈ હક્ક નથી ” આ ખેદજનક ચર્ધ પડે છે પણ પોતાના વિષે હાર્ટરાઇટે જે કાંઈ લખ્યું છે તે વળી વધારે ખેદજનક ચર્ધ પડે છે તે જણાવે છે કે “ દિવસે દિવસે મારી જીતી ઢબે રહેવા અને જીતો ધધો કરવા હુ પ્રયત્ન કર છું પણ તે મુશ્કેલ ચર્ધ પડે છે આથી મારી ખાસ વિનંતિ છે કે, ઇચ્છાથી ક્યાક દૂરના ભાગમા મને ગુજરાનજોગ મળી રહે,

એવી નોકરી અપાવશે તો આભારી થઈશ નવા દેખાવો અને નવા માણસો વચ્ચે કદાચ મારૂં મન સ્વસ્થ થઈ શકશે ” હાર્ટરાઈટના પત્રની છેવટની વીગત વાચતા હું ધણી ચોકી ઉઠી છું એની કેથેરિક્ટો પોતાને હાલમાં કયાંયે સમાગમ થયો નથી એમ જણાવ્યા બાદ તે લખે છે કે “ લંડનમાં હું આવ્યો છું ત્યારથી હમેશા અગ્નિપ્રણા માણસો મારી પાછળ ફરીને જનસુસી કામ કરે છે કોણે આ માણસોને મારો પિછો પકડવાનું કંઈ હશે તે વિશે હું કાંઈ કહેતો નથી પણ હરરોજ રાત અને દિવસ આવા જનસુસોના ત્રાસથી મને અતિશય ચિંતા થયા કરે છે.” આ લખાણ વાંચ્યાથી મને બંધ ઉપજ્યો છે હોંારા સાથેના પરિચયથી બિચારા હાર્ટરાઈટને મુક્ત કરી દીધાથી તેના મગજની આવી હાલત માટે દયા આવે, એ સ્વાભાવિક છે આથી મેં વિચાર કર્યો છે કે, લંડનમાંના મારી માતાના જુના ઓળખીતાઓને પત્રો લખીને હાર્ટરાઈટને ક્યાંક પણ નોકરી આપવાનું તેઓ ઉપર દબાણ કરીશ હાર્ટરાઈટનું એ લખવું ખરૂં છે કે, નવા દેખાવો અને નવા માણસોના સહવાસથી તેના મનને સ્વસ્થતા મળી શકશે

નાસ્તા વખતે સર પર્સિવલે કહેવરાવ્યું કે, મારી તબિયત ઠીક નહોવાથી હું નાસ્તો લેવા આવી શકીશ નહીં માટે મારી માથું છું મને આથી નિરાત વળી. સહવારના પહોરમાં તેમના ઓરડામાંજ તેમણે કોશીનો પ્યાલો મગાવ્યો હતો નોકરના કહેવાથી જણાય છે કે, તેઓ અત્યારે પોતાના ઓરડામાં બેઠા બેઠા કાષ્ટક લખે છે.

૧૧ વાગ્યા સર પર્સિવલે કહેવરાવ્યું કે, જો તમને દુરસદ હોય તો હમણાજ મળું હોંારાએ જ્યારે આ સંદેશો સાંભળ્યો, ત્યારે તેના મુખ ઉપર બિસ્ફુલ ગભરાટના ચિહ્ન દેખાયા નહીં આજ સહવારની તે જ્ઞાત, સયમી અને ગંભીર બનેલી છે અત્યારે પણ તે તેવી જ દેખાય છે. સર પર્સિવલને મળવા માટે ‘ હા ’ કહેવરાવીને તેણે મને કહ્યું “ મેરીઅન, મારી લગારે ચિંતા કરીશ નહીં. આપણા જુના મિત્ર મિ ગિલ્મોર આગળ અથવા તો તારા જેવી વહાલસોથી બહેન

આગળ હું કદાચ બાનભૂલી બની જાઉં પણ સર પર્સિવલ આપણે સમક્ષ એક ક્ષણભર પણ હું તેવી નહીં બનું ”

તેનું આ કથન સાંભળીને મને, ખરેખર, આશ્ચર્ય ઉપજ્યું તેનું આવું આત્મબલ આજ સુધી કોણ જાણે કયાં છુપાઈ રહેલું હશે તેના જીવનમાં જ્યાં સુધી પ્રેમનો આવિર્ભાવ થયો નહતો અને જ્યાં સુધી તેને હું ખ પડ્યું નહતું ત્યાં સુધી છુપાયેલું આ પવિત્ર બલ, આજ પ્રકટ થયું, એથી મને સહર્ષ આશ્ચર્ય ઉપજે, એ સ્વાભાવિક છે

થોડીક વારમાં બારણા ઉપર ટકોરા પડ્યા અને સર પર્સિવલ આપણે દેખા દીધી તેમના વદન ઉપર ચિતાની અને ઉસ્કેરણીની છાયા હતી વારવાર ધીમી ઉધરસ ખાવાની ટેવ તેમને અત્યારે વધારે પ્રમાણ માં મુઝવતી હોય એમ મને લાગ્યું અમે એક કોચમાં બેઠા હતા, સર પર્સિવલે નમન કરીને અમારી સામેની પુરશીમાં બેઠક લીધી એ પુરશી આગળજ એક મેજ પડેલું હતું મેં લૉરા તરફ તેમજ સર પર્સિવલ તરફ જોયું બંનેમાં સર પર્સિવલ, વધારે ફિક્કા જણાતા હતા વાતચીત શરૂ થતાં પહેલાં બચકર શાંતિ પ્રસરી રહી એ પછી લૉરાએ કહ્યું “ સર પર્સિવલ, અત્યારે હું આપણા બંનેના હિતના એક અત્યંત અગત્યના પ્રશ્ન ઉપર તમારી સાથે વાતચીત કરવા માગુ છું મારી બહેન અહીં હાજર છે તેથી મને કાંઈ નવું બલ અને નવી શ્રદ્ધા ઉત્પન્ન થાય છે હું અત્યારે તમને જે કાંઈ કહેવા માગુ છું તે વિષે તેની સાથે બિલકુલ વાતચીત થઈ નથી મારી પોતાની મેળેજ વિચાર કરીને હું તમને બધું કહેવા માગુ છું તેના વિચારો મેં ઉછીના લીધા નથી મને ખાતરી છે કે, આપણે વાતચીત શરૂ કરીએ તે પહેલાં આ મુદ્દો તમે બરાબર રીતે સમજી લેશો ”

સર પર્સિવલે નમન કર્યું લૉરાએ ઉપલા વાક્યો બહુ જ શાંતિથી અને સંપૂર્ણ સભ્યતાથી કહ્યાં હતા બંને એક બીજા સામું જોઈ રહ્યાં એક બીજાને બરાબર રીતે સમજવાનો તેમણે નિશ્ચય કર્યો હોય એમ આ ઉપરથી મને સમજાયું.

લોંરાએ વિશેષમા કહેવા માડ્યુ “ મેરીઅનના કહેવાથી મે જાણ્યુ છે કે, જો આપણે વિવાહ તોડવાની મારી મરજી હોય તો તમને તેમ કહ્યાથી તમે મને છુટી કરવા તત્પર છો. સર પર્સિવલ એમ કહેવામા તમે ખરેખર સૌજન્ય દાખવ્યુ છે તમારી ઇચ્છા તમે વ્યક્ત કરી તે માટે હુ તમારી આભારી છુ, પણ તમારી એ સૂચના હુ માન્ય કરી શકતી નથી હું ધારુ છુ કે, એમ કહેવામા હુ ન્યાયથી જ વર્તુ છુ ”

સર પર્સિવલના ચિતાતુર ચહેરામા કાંઈક સ્વસ્થતાનો આભાસ થયો. પણ મે જોયુ કે, મેજ નીચેનો પોતાનો એક પગ તેઓ ધીમેથી જમીન ઉપરના ગાલિયા ઉપર ઠોકના હતા. આથી મને લાગ્યુ કે, લોંરા હવે પછી શુ કહે છે તે સામળવા પોતે અતિ આતુર છે.

લોંરા બોલી “ વિવાહની દરખાસ્ત મને પોતાને કરતા પહેલા તમે મારા પિતાની પરવાનગી માગી હતી, એ વાત હુ જુલી ગઈ નથી આપણા વિવાહને સમિતિ આપતી વખતે મે શુ કહ્યુ હતુ તે તમે પણ વિસરી ગયા નહીં હો. મે કહ્યુ હતુ કે “ મારા પિતાની સમજાવટથી અને સલાહથી ખામ કરીને મે તમને વિવાહનુ વચન આપ્યુ છે. ” મારા પિતાની સલાહ પ્રમાણે હુ વર્તી હતી તેનુ કારણુ એ હતુ કે, મારા બધા સંબંધીજનોમા તેઓ મારા પ્રત્યે સૌ કરતા અત્યંત મયાળુ અને અત્યંત સહૃદયી હતા. વળી એક સાચા તથા ઉત્તમ સલાહકાર હતા. હવે મારા પિતા હયાત નથી. તેમના પ્રેમનુ મને સંસ્મરણુ છે, પણ મારા એ વહાલા મર્દુમ સલાહકાર અને મિત્ર પ્રત્યેનો વિશ્વાસ મારા હૃદયમાથી રજમાત્ર પણ ડગ્યો નથી. અત્યારે પણ મને શ્રદ્ધા છે કે, મારે માટે તેમણે ઉત્તમ પ્રકારનીજ યોજના કરી હતી, કારણુકે ઉત્તમ શુ ગણાય, એ તેઓ સારી પેઠે સમજતા હતા. એમની આજ્ઞાઓને અને ઇચ્છાઓને સફળતા આપવી, એ જેમ તેમની હયાતીમા હુ મારો ધર્મ સમજતી તેમ અત્યારે પણ સમજુ છુ. ”

તેના અવાજમા અત્રે જરાક ચરકાટ જણાયો. મારા બોણામાં તેની અશ્વંત આગળીઓ તેણે અહીં તહીં ફેરવી અને મારો એક હાથ

તેણે મજબુતપણે પકડ્યો થોડીવાર સુધી શાંતિ ફેલાઇ એ બાદ સર પર્સિવલે કહ્યું “ મને પૂછવાની રગ્ગ આપશો કે, આજ સુધી મારામા જે વિશ્વાસ મૂકવામા આવેલો છે, તેને હું નાલાયક નીવડ્યો હોઉં એમ તમને લાગ્યું છે ? ”

“ તમારી વર્તણૂકમા દોષ દેવા જેવું મને કાઠ પણ લાગ્યું નથી ” તેણે જવાબ દીધો અને આગળ કહ્યું “ તમે મારા પ્રત્યે યોગ્ય માનથી અને સહિષ્ણુતાથી વર્ત્યા છો તમે વિશ્વસનીય નીવડ્યા છો ખાસ અગત્યની વાત તો એ છે કે, મારા પિતાના વિશ્વાસથી તમારા પ્રત્યે મારો જે વિશ્વાસ વૃદ્ધિગત થયો છે તેમા તમે તો ક્ષતિનું કાઠ કારણ ઉભું કર્યું નથી વિવાહ તોડવાની હું માગણી કરી શકું એવું એક પણ અપમાનકારક બહાનું તમે ઉત્પન્ન કર્યું નથી અત્યાર સુધી મેં જે કાઠ કહ્યું તે તમારી વર્તણૂક સઅધે મારો આભાર દર્શાવવા માટે કહ્યું છે. એ આભારને લીધે, મારા પિતાની યાદગિરીને લીધે અને મેં આપેલા વચનને લીધે હું તો વિવાહ તોડવાની માગણી ન જ કરી શકું, પણ સર પર્સિવલ, આપણો વિવાહ તોડવાની બાબત, કેવળ તમારી ઇચ્છા અને તમારા પગલા ઉપર આધાર રાખે છે ”

સર પર્સિવલનો ગાલિયા ઉપર ધીમેથી ઠોકાતો પગ, સ્થિર થયો પાસેના મેજ ઉપર ટેકો દબાવે આગુર વદને તેમણે પૂછ્યું “ મારી ઇચ્છા ? વિવાહ તોડવાની ઇચ્છા મારે શા માટે દાખવવી જોઈએ ? એવું કારણ મને પોતાને ક્યા મળ્યું છે ? ”

લૉરાના શ્વાસની ગતિ વધી-તેનો હાથ ઠડો બન્યો તેણે મને કહ્યું હવે કે, પોતે હિમ્મત હારશે નહીં પણ મને ભય ઉપજ્યો કે, તે હિમ્મત હારી ગઇ છે મારૂ આ ધારવું ખોટું નીવડ્યું તે બોલી “ એવું એક કારણ છે સર પર્સિવલ, એ કારણ કહી બતાવવું મુશ્કેલ છે. ” તે થોડીવાર થોભી અને પછી કહેવા લાગી “ મારામા ફેરફાર થયો છે આપણો વિવાહ તોડવા માટે તમે ન્યાય પુર સર માગણી કરી શકો, એવો ગભીર ફેરફાર મારા વર્તનમા થયો છે. ”

(૨૦૫)

આ વાક્યો સામળતાજ સર પર્સિવલનો ચહેરો ઉજળો પુણી
જેવો બની ગયો મેજ ઉપરથી પોતાનો હાથ ઉઠાવી લઈને તેમણે
પોતાના કપાળ ઉપર મૂક્યો, અને એ સ્થિતિમાં તેઓ ક્ષણભર આકુ
જેમ રહ્યા

ચોડીવાર પછી તેમણે ખોખરા સ્વરે પ્રશ્ન કર્યો “ શે ફેરફાર ? ”

લૉરાએ નિસાસો નાખ્યો તે મારી સોડમાં બરાબ મારા ખભા
ઉપર તેણે પોતાનું મસ્તક ટેકવ્યું તે ધ્રુજતી હતી તેને બદલે મે સર
પર્સિવલને જવાબ દેવાનો વિચાર કર્યો પણ મારો હાથ દાખીને તેણે મને
રોકી તથા સર પર્સિવલ તરફ નજર કર્યા વિના જ બોલી. “ મે
સામળ્યું છે અને હું માનું છું કે, એક પ્રમદા પોતાના પતિને જે પ્રેમ
અર્પણ કરે તેજ સર્વ પ્રકારના પ્રેમમાં સૌથી ઉત્તમ અને સાચો પ્રેમ
કહેવાય આપણો વિવાહ થયા પછી મારે એ પ્રેમ તમને અર્પવો જોઈતો
હતો અને તમારે એ પ્રેમ જીતવો જોઈતો હતો અલબત્ત, આપણે
બંનેએ પ્રયત્ન કર્યો હોત તો જ તેમ થઈ શકત. પરંતુ સર પર્સિવલ,
અત્યારે એ વસ્તુસ્થિતિ રહી નથી એમ હું કબૂલ કરૂં તો ૨૫૯ કથન
કહેવા માટે તમે મને માફ કરશો ? ”

અહીં તેની આખમાથી અશ્રુબિન્દુ સરી પડ્યા સર પર્સિવલના
જવાબની તે રાહ જોવા લાગી, પણ જવાબ મળ્યો નહીં લૉરા આ
એકરાર કરતી હતી તે વખતે સર પર્સિવલે પોતાના હાથથી પોતાનું
મોઢાકી દીધું હતું અને ન સમજાયું કે, તેમણે એમ શા માટે કર્યું
હશે ? કદાચ પોતાનો ગુસ્સો કિંવા પોતાનું દુઃખ છુપાવવા માટે તેમણે
આમ કર્યું હશે. પણ બેમાથી કંઈ લાગણી તેમના મનમાં સર્વોપરિ હતી
એ કહી શકાતું નહતું, કેમકે તે વખતે તેઓ ધ્રુજતા નહોતા અને
આશ્ચર્ય થયું કે, જીવનના આ અણીના પ્રસંગે આ ગૃહસ્થના વિચારો કળી
શકાય એવો કોઈ પણ જાતનો બહારનો દેખાવ કેમ માલુમ પડતો ન-
હતો ! પણ લૉરાને ખાતર તેમની પાસેથી જવાબ મેળવવો જ જોઈએ
એવો મે દૃઢ નિશ્ચય કર્યો અને તીવ્રતાથી કહ્યું “ સર પર્સિવલ !

મારી બહેને આટલું બધું કહ્યા પછી શું તમારે કાઈ જ કહેવાનું રહેતું નથી ? મારા અભિયાય પ્રમાણે, તેની પાસેથી આ બધું સાબળવાનો તમને હક્ક છે અને તમારી સ્થિતિમા બીજા કોઈ માણસને જવાબ આપવા જેવું બાકી સુઝે ”

મારું છેલ્લું ઉદ્ધત વાક્ય સાબળીને તે જરૂર જવાબ દેશે, એમ મે કલ્પના કરી અને તે ખરી ઠરી પોતાનું મો હજી પણ આકુ ફેરવેલું રાખીને અને તેના ઉપર હજી પણ હાથ મૂકેલો રાખીને સર પર્સિવલે જવાબ દીધો “તમને યાદ આપુ છું મારે માફ કરશો મિસ હોલ્કોમ, તમે કહેલા મારા હક્કનું મે દબાણ કરેલું નથી ”

બીજા બે ત્રણ કડક વાક્યો અત્રે કહેવાનો મે ધરાહો કર્યો પણ લૉરાએ મને બોલતી અટકાવીને કહ્યું “ મને આશા છે કે, મારો હું ખદ એકરાર મે નિરર્થક કર્યો નથી હજી મારે કેટલુંક કહેવાનું છે અને તેમા તમે સંપૂર્ણ વિશ્વાસ રાખશો, એવી મને આશા છે ”

“ એવા વિશ્વાસની ખાત્રી રાખજો ” આટલો ટૂંક ઉત્તર આપીને તેમણે પોતાનો હાથ મેજ ઉપર મૂક્યો અત્યારે સર પર્સિવલના ચહેરા-મા સ્વસ્થતા હતી ગમે તે જાતની લાગણીઓ તેમને પહેલા ઉપજી હશે પણ તે કંઈ હતી, એ હવે કહી શકાય તેમ નહોતું

લૉરાએ આગળ કહેવા માડ્યું “ હું કોઈ પણ સ્વાર્થો ઉદ્દેશથી આ બધું બોલી નથી એ સાબળ્યા પછી જો, સર પર્સિવલ, તમે મને છુટી કરશો તો હું કોઈ બીજા માણસને પરણવાની નથી હું જન્મભર કુવારી રહીશ તમારા પ્રત્યે મારો જે ગુન્હો ઉપસ્થિત થયો હતો તે માત્ર વિચારોમાજ હતો અને વિચારોમાજ તેનો અત આગ્યો છે એથી આગળ હું હદ ઓળંગી ગઈ નથી, એક પણ શબ્દ—” અત્રે તે અટકી ગઈ ક્ષણભર વિચાર કરીને તેણે કહેવા માડ્યું “ એક પણ શબ્દ અમારા મુખથી અમે ઉચ્ચાર્યો નથી તે વ્યક્તિની મારા તરફની લાગણી સબધી તે કે હું એક પણ શબ્દ બોલ્યા નથી હવે હું તેને કાંઈ કહું એ પણ સંબંધિત નથી, કેમકે આ જગતમા તે કે હું હવે પછી

ફરીથી એકઠા મળીએ, એમ નથી. આટલું સાબળ્યા પછી હવે તમે મારી પાસેથી કાઢી વધુ જાણવાનું દયાથી કરશો નહીં અને મારા ઉપર વિશ્વાસ રાખશો, એવી મને આશા છે મેં જે કહ્યું છે તે સત્ય જ છે, સર પર્સિવલ, મારી પોતાની લાગણીઓના બોગે પણ આ સત્ય જાણવાનો, મારા વિવાહિત ભરથાર તરીકે તમને હક્ક છે તમારી ઉદારતામા મને વિશ્વાસ છે કે, તમે માફ નહીં લગાડો અને મને માફ કરશો તમારા માનઆપરમા મને વિશ્વાસ હોવાથી હું ધાર છું કે, મારી આ ગુપ્ત વાત તમે ગુપ્ત જ રાખશો. ”

“ બન્ને પ્રકારના વિશ્વાસને હું પવિત્ર ગણુ છું અને તમારી બન્ને શ્રદ્ધાભરી માગણીઓ પવિત્રપણે જાળવવા બંધાઉં છું ” આટલું કહ્યા પછી સર પર્સિવલ, તેને બોલતી સાબળવા માટે આતુરતાથી તેના તરફ નિહાળી રહ્યા

લૅરા ધીમા સ્વરે બોલી “ મારે જે કાંઈ કહેવાનું હતું તે બધું મેં કહી દીધું છે અને હું ધાર છું કે, વિવાહ તોડી નાખવાની માગણી તમે ન્યાય પૂર્વક કરી શકો, એવું કારણ મેં રજૂ કર્યું છે, એટલું જ નહીં પણ તેથીયે ઘણું વધારે મેં તમને કહ્યું છે ”

તેમણે જવાબ દીધો “ અલબત્ત, તમે ઘણું વધારે કહ્યું છે, પણ તે ઉપરથી હું એવા નિર્ણય ઉપર આવ્યો છું કે, આ વિવાહ જીદગી સુધી કાયમ રાખવો ” આમ કહીને તેઓ ખુરશીમાંથી ઉઠ્યા અને તે જ્યાં બેઠેલી હતી ત્યાં આવ્યા

તે એકદમ ચોક્કી અને અત્યંત આશ્ચર્યથી તેણે એક ધીમી તીણી ચીસ પાડી ! નિર્દોષપણાથી, હૃદયની શુદ્ધતાથી અને સમ્યાધથી તે જે દરેક શબ્દ બોલી હતી તે સાબળનાર પુરુષ તેની અમૂલ્ય કિંમત સંપૂર્ણ રીતે સમજી શક્યો હતો પણ તેના જે જવાબની આશા રાખવામા આવી હતી તેનાથી વિરુદ્ધ પ્રકારનો જવાબ મળ્યો હતો સ્વાભાવિક છે કે, આથી લૅરાને દુઃખ ઉપજે પોતાની ઉત્તમ પ્રકારની વર્તણૂકમા આશા ધરાવીને તેણે વિશ્વાસ રાખ્યો હતો કે, પોતાને છુટી કરવામા

આવશે પણ તેની એ જ વર્તણૂક અત્યારે તેના છુપા શત્રુરૂપ થઈ પડી અને પ્રથમથી જ આવા કોઈક ભયકર પરિણામનો ભય ઉપજ્યો હતો અને વચ્ચે વચ્ચે બોલવાની લૌરાએ જો તક આપી હોત તો હું આ સ્થિતિ અટકાવી શકત નુકશાન તો થઈ ચુક્યું હતું એમ છતાં હું હજી પણ એવી ઇચ્છા ધરાવવા લાગી કે, જો અને બોલવાની તક મળે તો સર પર્સિવલને કડક શબ્દો કહીને લૌરાની ઇચ્છાનુસાર પરિણામ લાવી શકું

સર પર્સિવલે કહ્યું “ મિસ ફ્રેલી, મારે તમને છુટા કરવા કે નહીં તેને લગતો નિર્ણય કરવાનું તમે મારે માથે નાખ્યું છે પણ જો સત્તારીએ હમણા જ પોતાને સૌથી ઉચ્ચ સ્ત્રી-રત્ન તરીકે સાબિત કરેલ છે તેને તજ દઉં એવો હૃદયશૂન્ય નથી ”

તેમણે આ વાક્યો જીરસાથી, લાગણીથી અને ઉત્સાહથી ઉચ્ચાર્યાં તેમના વદન ઉપરના હાવભાવમાં એ વાક્યો બોલતી વખતે પૂર્ણ સભ્ય તા જણાતી હતી લૌરાએ પોતાનું વદન ઉચ્ચ કરીને તેમના તરફ જોયું અને કહ્યું “ નહીં જ સ્ત્રી દેહ-લગ્ન કરે પણ પ્રેમ-લગ્ન કરે નહીં તે સૌથી વધુ કગાળમાં કગાળ સ્ત્રી છે ”

“ શું પ્રેમ ભવિષ્યમાં ઉત્પન્ન થઈ શકે નહીં ? જો ભરથાર એ પ્રેમ જીતવાની જ એકલી ભાવના પોતાના આખા જીવનમાં ધરાવતો હોય તો શું એ પ્રેમ માટે તે યોગ્ય નથી ? ”

“ કદી નહીં ” લૌરાએ જવાબ દીધો “ જો હજી પણ તમે આપણો વિવાહ કાયમ વાખવાની હઠ કરતા હો તો હું જણાવીશ કે, સર પર્સિવલ, હું તમારી સાચી અને વફાદાર પત્ની થઈ શકું, પણ મારા હૃદય દેવતાની સાક્ષીથી કહું છું કે, તમને આહતારી તમારી પ્રેમાળ પત્ની તો હું કદી બની શકું નહીં. ”

અત્યંત હિંમનથી તેણે આ શબ્દો કહ્યા હતા. તે અત્યારે આ સાચી હિંમતના પ્રભાવથી એવી રમ્ય ભાસતી હતી કે, જો બીજો કોઈ પુરુષ આ સ્થળે હોત તો તેણે તેના હૃદય વિરૂદ્ધ આચરણ કર્યું

ન હોત સર પર્સિવલ હઠ કરતા હતા તેથી મને લાગ્યું કે, તેઓ ઇષકા પાત્ર છે. હું આ મુદ્દો સ્પષ્ટતાથી તેમને કહેવા જતી હતી, પણ એ જ વખતે મને તેમના ઉપર દયા આવી અત્યારની હાલતમા શું તેઓ દયાપાત્ર નહતા ?

સર પર્સિવલે કહ્યું “ સાચી વાત નિરૂપતાથી કહેવા માટે હું તમારો આભાર માનું છું જમનની ખીજ કાઢ સ્ત્રી પાસેથી જે કાઢ વધારેમા વધારેતી હું આશા રાખી શકું તેના કરતા તમે મને જે કાઢ ઓછામા ઓછું આપી શકો તે હું માથે ચઢાવું છું ”

લૉરાનો ડાબો હાથ મારા હાથમા હતો પણ તેનો જમણો હાથ છુટો હતો સર પર્સિવલે એ જમણો હાથ ધીમેથી પોતાના હાથમા લપ્પને પોતાના હોઠે અરકાડ્યો—ચુબન કરવાની ધૃષ્ટતા ન કરતા માત્ર ધીમેથી પોતાના હોઠ સાથે તે હાથનો સ્પર્શ કરાવ્યો—મારા તરફ જોઈને મને નમન કર્યું અને એ બાદ સંપૂર્ણ શાંતિથી અને વિનયથી તેઓ ઓરડામાથી વદાય થયા

લૉરા પોતાની જગ્યાએથી હાલીચાલી નહીં કિવા કાઢ બોલી નહીં તે મારી પાસે બેઠેલી જ રહી તે ઠડીગાર બની ગઈ હતી તેની નજર જમીન તરફ હતી અત્યારે કાઢ બોલવું નિરર્થક હતું મેં મારો હાથ તેના ગળામા નાખ્યો અને ચૂપકીદીમાજ તેને મારા પાસામા દબાવી ધણી વખત સુધી આ નિઃશ્વેષ સ્થિતિમા અમે બેસી રહ્યા. ન તે કાઢ બોલી કે ન હું કાઢ બોલી બહુ વખત આમને આમ કરાળાથી બેસી રહેવા કરતા કાઢ બીજા વિષયમા મન પરોવ્યું હોય તો ઠીક એમ ધારીને મેં ધીમે સ્વરે તેને બોલાવી “ લૉરા ! ”

મારો સ્વર સામળીને જણ્યું પોતે શુદ્ધિમા આવી હોય તેમ તે ચોક્કસ તે મારી આગળથી ઉઠી ગઈ અને ઉભે ઉભે બોલી “ મેરીઅન, મારાથી બની શકતી સારી રીતે મારે હવે તેને વફાદાર રહેવું જોઈએ મારા નવા જીવનમા મારે બહુ જ મુશ્કેલ ફરજો અદા કરવાની છે અને તેમાની એક ફરજની શરૂઆત આજે થાય છે. ”

આમ કહીને ખારી પાસેના મેજ આગળ તે ગઈ તે મેજ ઉપર ચિત્રકામની સામગ્રીઓ પડેલી હતી એ બધી તેણે એકઠી કરી અને મેજના એક ખાનામા મૂકી દીધી એ ખાનાને તેણે તાળુ વાસ્યુ અને તાળાની કુચી લઈને તે ખારી પાસે આવી

“ જો કોઈ વસ્તુ જોતા અને તેનું સ્મરણ થાય તે વસ્તુનો હવે મારે ત્યાગ કરવો જોઈએ તારી મરજીમા આવે ત્યા આ કુચી રાખ—હવે મને કદી તેની જરૂર પડશે નહીં ”

હું તેને જવાબ આપુ તે પહેલાં તો તે પોતાની ચોપડીઓના કપાટ પાસે ગઈ અને તેમથી વૉલ્ટર હાર્ડરાઈટની ચિત્રપોથી બહાર કાઢીને તેણે પોતાના હાથમા ઝાલી રાખી થોડીવાર સુધી તે હાથમા રાખ્યા બાદ તેણે પોતાના હોઠ સરસી તે ધરી અને તેને ચુબન કર્યું

“ હા ! લૉરા ! લૉરા ! ” મારાથી સહસા આમ બોલાઈ જવાયુ —ગુસ્સામા નહીં, ઠપકામા નહીં પણ ખેદમા જ બોલાઈ જવાયુ મારૂ હૃદય એ પછી ખિન્નતાથી છવાઈ રહ્યું

મારૂ સંબોધન સાંભળીને લૉરા આજીવ બરેલી રીતે મને કહેવા લાગી “ મેરીઅન, છેલ્લી જ વખત હું આમ કંઈ છું હમેશને માટે હું તેને છેલ્લી વદાય આપુ છું ”

એ ચિત્રપોથી તેણે મેજ ઉપર મૂકી મેજમાથી તેણે એક કાસકી બહાર કાઢી અને પોતાના છુટા વાળમા તે કાસકી ખોસી, તેના ખભા ઉપર, તેની પીઠ ઉપર અને આંગુબાન્ડુ, એ સુદર વાળ, ઠેઠ તેની કમર સુધી ફેલાઈને ઝળકવા લાગ્યા કાસકીથી તે વાળ હોળીને તેણે એક લાખી લઈ તેમથી વિખુટી પાડીને પોતાના હાથમા લીધી. સળાળથી તે લઈતુ તેણે ગોળ ગુચળુ વાળ્યુ અને ચિત્રપોથીના પહેલા કોરા પૃથ્ઠ ઉપર મુકીને પોથી બંધ કરી તરત જ એ પોથી મારા હાથમા આપીને તેણે કહ્યું “ તારી અને તેની વચ્ચે પત્રવહેવાર ચાલે છે, એ હું જાણુ છું મેરીઅન, જ્યાં સુધી હું હયાત હોઉ ત્યાં સુધી તેને કદી લખી જણાવીશ નહીં કે ‘ હું દુખી છું. ’ તે મારી ખબર અતર

પ્રજાએ તો હમેશા લખજો કે ‘ હુ સુખી છુ ’ તેના દિલમા હુ ખ ઉપ-
ગવીશ નહીં, મેરીઅન, મારી ખાતર, કદી તેના દિલને હુ ખી ખના-
વીશ નહીં જો હુ પહેલી મરણ પામુ તો મને વચન આપ કે, આ
પોથી તુ તેને આપશે અને તેમાનુ વાળનુ ગુચળુ પણ તેને જ આપશે.
મારા મરણ પછી તેને કહેવામા હરકત નથી કે, મારે પોતાને હાથે મે
તે ગુચળુ આ પોથીમા મુક્યુ હતું અને કહેજો-ઓ મેરીઅન, મારા
તરફથી, એ વખતે તેને કહેજો-જો શબ્દો હુ પોતે મારા મુખથી તેને
કહી શકી નથી કિવા કદી પણ કહી શકીશ નહીં તે શબ્દો-તેને કહેજો
કે “ હુ તેને ચહાતી હતી ! ”

મારા કદમા પોતાનો બાહુપાશ વીંટાળીને છેલ્લા ચાર શબ્દો તેણે
મારા કાનમા અત્યત લાગણી ભર્યા હર્ષાવેશમા પણ ધીમા સ્વરે કહ્યા
અને એ સામળતી વખત જાણે મારે હૃદય ચીરાઈ જતુ હોય, એમ
મને લાગ્યુ આજ સુધી લાખો વખત તેણે પોતાની વાણ્ઘીમા સયમ
રાખ્યો હતો આજ પહેલી જ વાર અને વળી છેલ્લી જ વાર તેણે એ
સયમ તજ દીધો એ મૃદુતા ભર્યો ઉમળકો પ્રકટ કર્યા પછી વાયુવેગે
તે મારા શરીરથી છુટી પડી અને સામેના કાંચ ઉપર ધખ્ય દબને પડી.
સોડીઉ વાળીને, પોતાનુ મો છુપાવીને, ને ડુસકા ભરતી ભરતી રડવા
લાગી. માથાથી તે પગ સુધી તેનુ શરીર ડુસકા ભરતી વખતે કપી
જતું હતું

તેને આશ્વાસન આપવા અને સમજવવા મે પ્રયત્ન કર્યો-પણ
તે શાત પડી નહીં ડુસકા ભરતા તેનુ ચાલુ રહેલુ રૂદન મને દુ ખદાયક
થઈ પડ્યુ આજના આ યાદગાર દિવસની ખિન્નતા અને દુ ખદ અવ-
દશા કદી પણ વિસરાશે નહીં. લાખી ભાજગડનો આજો આવેસો આ
અચાનક અત મને હમેશા યાદ રહેશે

રૂદનથી ધણીવાર અકળામણુ ઓછી થાય છે લૌરાની અકળા-
મણુ આ પ્રકારે ઓછી થવાની જરૂર હતી તેને રૂદન-દશામા મે રહે-
વા દીધી હુ તેની પાસે જ બેસી રહી. ન્યારે તેના વાયુવેગ શાંત

પડ્યો, જ્યારે તેનું રૂદન બંધ પડ્યું ત્યારે તે તદ્દન થાકી ગયલી જણાઈ. તે કાંચમાથી ઉઠી નહીં પણ તેમા પડી જ રહી અને લાગ્યું કે, થાકથી તે અર્ધ-નિદ્રિત દશામા છે.

બપોર સુધી તે માથું ઉઘુ ધાલીને કાંચમા પડી રહી તે દરમ્યાન મે હાર્ટરાઈટની ચિત્રપોથી છુપાવી દીધી હવે તે પોથી તેની નજર ન પડે, એ જ મને ઠીક લાગ્યું વખત વહી ગયો બપોર પછી નમતા પહોરે તે જાગૃત થઈ તેણે મારા સામે જોયું મારા હૃદયમા ગમે તે લાગણીઓ હતી પણ બહારથી તો મારો ચહેરો તદ્દન શાંત હતો અમે બન્નેએ કાંઈ વાતચીત કરી નહીં સર પર્સિવલના નામનો અમે કોઈએ ઉલ્લેખ કર્યો નહીં વૉલ્ટર હાર્ટરાઈટ વિષે પણ, આખા દિવસ દરમ્યાન, અમે કશુંજ બોલ્યા નહીં

પરિચ્છેદ ૨૨.

એકરાર પછી—

તા: ૧૦ મી નવેમ્બર બીજે દિવસે સહવારમા લૉરા સ્વસ્થ થયલી જણાઈ તેને શાંત જોઈને મે ગઈ કાલની દુ:ખદ બાબતમા તેની સાથે વાતચીત કરવા વિચાર કર્યો મે તેને સૂચવ્યું કે, આ કમનસિય લગ્ન સખમમા હું મિ ફ્રેલી અને સર પર્સિવલ સાથે વધારે સ્પષ્ટતાથી અને વધારે સખ્તાઈથી વાત કરીને આ લગ્ન તુટે, એવી વ્યવસ્થા કરૂ તો તને વાંધો છે ? પણ તેણે તરતજ જવાબ દીધો “ગાંધ કલેજ બધો નિર્ણય કરવાનું મે ઠરાવ્યું હતું અને એ નિર્ણય હવે થઈ ચુક્યો છે આમા હવે વધારે સુચણા સુચવા નિર્રથક છે ” તેની દૃઢતા જોઈને મે એ વિષય પડતો મૂક્યો.

બપોરે સર પર્સિવલે એ વિષય ઉપર મારી સાથે વાત કરી. તેમણે મને ખાત્રી આપી કે, “ મિસ ફ્રેલીએ મારામા જે અદ્વિતીય

વિશ્વાસ મુકયો છે તેથી મારા મનમા તેમની પ્રામાણિકતાની અને નિર્દોષતાની છાપ પડી રહી છે તે એકરારની સહાયતા જોઈને એક ક્ષણ પણુ મને અયોગ્ય ઈર્ષી ઉપજી નથી તેમની હાજરીમા અને હવે પછી પણુ તેમની પીઠ પાછળ હું જાહેર કર છું કે, હું તેમને સ્વીકારીશ જ ને કમનસિય પ્રેમ કોઈ અન્યને માટે તેમના હૃદયમા જાગ્રત થયો હતો તે અત્યંત ખેદજનક હોવા છતાં પણુ મિસ ફેરલી પ્રત્યેના મારા આદર-માનમા કોઈ ઘટાડો થયો નથી એ એકરાર થયો નહોત તો પણુ નબી શકત અને ભવિષ્યમા પણુ હું એમજ માની લઉંશ કે, એવો કોઈ એકરાર થયો નથી હું દૃઢપણે આવી માન્યતા ધરાવું છું તેની એક વધારે સાબિતી એ છે કે, જે વ્યક્તિ પ્રત્યે આ પ્રેમ ઉપજ્યો હતો તે કોણ છે, એવું જાણવાની મને કાંઈ જાણાસા નથી તેમજ એ પ્રેમ જીવના વખતનો છે કે હાલ વર્તનો છે તે પણુ જાણવાની મને ઈચ્છા નથી. મિસ ફેરલીમા મને સંપૂર્ણ વિશ્વાસ છે અને જેટલું મને કહેવામા આવ્યું છે તેટલું જ બસ છે. મારે વધારે કાંઈ પણુ જાણવું નથી, એ હું અતઃકરણપૂર્વક જાહેર કર છું”

આ શબ્દો કહ્યા પછી મારો જવાબ સાંભળવાની ઉમેદથી તેમણે મારા તરફ જોયા કર્યું, મને સર પર્સિવલની રીતભાત માટે થોડાક વખતથી એટલી બધી શકા ઉત્પન્ન થઈ હતી કે, હોંરાના જીવનનું કોઈ પણુ રહસ્ય તેમને જાહેર કરી દેવું, એ મને બચભરેલું લાગતું હતું. કદાચ સર પર્સિવલના મનમા એમ હશે કે, જે મુદ્દાઓ જાણવા જેવા છે તે પોતાને નથી જાણવા એમ લાગણીભરેલી રીતે જાહેર કરવામા આવશે તો સ્વયમેવ તે મુદ્દાઓ વિષે હું તેમને બધું કહી દઉંશ જે તેમનો આવો ઈરાદો હોય તો અત્યારે તેઓ ચોક્કસ છેતરાતા હતા, કેમકે, મેં એ મુદ્દાઓ વિષે કશો ઉત્સેખ, ખાસ સાવધાની રાખીને, ન જ કર્યો પણુ મારા જવાબમા મેં હોંરાની તરફેણમા એક વાર ફરીથી વકિલાત કરી મેં સર પર્સિવલને હિંમતથી કહી દીધું કે “તમે જ્યારે ઉદાર હોવાનું કહ્યું છે ત્યારે તમારી ઉદારતામા માત્ર એક પગલું જ

માટે આમળ નથી ભરતા અને આ લગ્નથી છુટા થવાની સુજનતા શા માટે નથી દર્શાવતા, એ હું સમજી શકતી નથી ”

મેં મોઢામોઢ તેમને સાફ સાફ કહી દીધું તેથી તેઓ અજબ તો થયા પણ શાંતિપૂર્વક તેમણે કહ્યું “ આ મુદ્દામાં એક ખાસ તકાવત ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે મિસ ફ્રેલી ને આ લગ્નની ના પાડે તો મેં લગ્ન તોડવાની કયા ના પાડી છે ? એ સ્થિતિમાં હું મિસ ફ્રેલીની ઈચ્છાને તાબે થવા તૈયાર છું , પણ લગ્નની ના પાડવાની ફરજ જ્યારે મારે માથે નાખવામાં આવે છે ત્યારે મારે કહેવું જોઈએ કે, તે સ્થિતિમાં મારી આશાઓ હું મારેજ હાથે છૂદી નાખવા શી રીતે તૈયાર થઈ શકું ? ગઈ કાલની મિસ ફ્રેલીની રીતભાત જોયા પછી બે વર્ષના લાખા ગાળા ઉપરનો મારો પ્રેમ વધારે દૃઢ બન્યો છે, મારૂં મિસ ફ્રેલી પ્રત્યેનું માન વધારે મજબૂત બન્યું છે એ બે લાગણીઓને લીધે હવે હું તો મારા મુખથી આ લગ્ન તોડી નાખવાની વાત કરવા તૈયાર નથી તમે કદાચ મને નબળો લેખશો કદાચ તમે મને સ્વાર્થી કહેશો અને જે સત્તારીને હું પૂછું છું તેની લાગણીઓ વિરુદ્ધ હું વર્તું છું એમ કહેશો, બલે તમે મને એવો કહો પણ મારો સવાલ એટલોજ છે કે, જે પ્રેમનો ઉચ્ચાર વાણીથી કદાપિ કાળે થયો નથી, જે પ્રેમ વિચારમાંજ ઉત્પન્ન થઈને વિચારમાં જ લય પામ્યો છે, તેને ખાતર આપું જીવન કષ્ટમય વીતાવવું અને નિસાસા નાખ્યા કરવા તેને બદલે ધણીજ સુખોવાળું જીવન વીતાવવું અને ચરણરજને પણ ભક્તિ અને આદરથી પૂજનાર એક પ્રેમીની પત્ની થઈને રહેવું એ શું મિસ ફ્રેલીને માટે ઇષ્ટ નથી ? મારા દાખલામાં તો સમય આવ્યે બધું પાશર પડશે અત્યારે મારા માટે મિસ ફ્રેલીને લેશ પણ પ્રેમ નહોત્ય તોપણ સમય આવ્યે તે જરૂર જાગ્રત થશે અને વધશે, એવી મારી માન્યતા છે. ”

મેં કહ્યું “ હોંારાએ ગઈ કાલે જે પદ્ધતિ ગ્રહણ કરી હતી તેમાં તમને પસંદગી કરી લેવાની તેણે તક આપી હતી એ તો ચોખ્ખું જ છે. જે એવી તક નહોત તો તમે તેનો લાભ લઈ શકત નહીં. અસ્તુ-

તમે આખરે પસંદગી કરી છે જ એટલે હવે મારે કાઈ કહેવાનું નથી. હારા પ્રત્યે તમારી પ્રેમની લાગણી અત્યારે વધારે દઢ થઈ છે, એમ તમો કહો છો, એ કાંઈક આશાજનક છે ખરું ”

એ પછી અમે છુટા પડ્યા સાયકાળે મે બિચારા હાર્ટરાઈટને માટે લડનમાના મારી માતાના જુના ઓળખીતાઓને બલામણપત્રો લખ્યા હોંારા સિવાય આજ સુધી મે કોઈના વિષે લાગણી ધરાવેલી નથી પણ હવે મને વોઈટરને માટે લાગણી ઉત્પન્ન થાય છે તેના ગયા પછી જે બધું બન્યું છે, તેથી મારી તેના તરફ દિલસોજી વધી છે. હાર્ટરાઈટને દેશાવરમા નોકરી અપાવવામા હું વાજખી કાર્ય કરું છું એમ મને લાગે છે તેનું બહુ થયલું જોવા હું ખાસ ઇતેજાર છું

તા: ૧૧ મી સર પર્સિવલને મિ. ફ્રેલી સાથે વાતચીત થઈ, અને મિ ફ્રેલીએ તે વખતે મને જોલાની અને તેમની પાસે જતા જણાવ્યું કે, આ ‘ કુટુંબની જનન ’ નો આખરે અત આલ્યો અને આ લક્ષ્મ નક્કી થયા તે માટે મિ ફ્રેલીને આનંદ થયો હતો પોતાની એ લાગણી જાહેર કર્યા છતાં તેમણે કહ્યું કે “ હવે સર પર્સિવલની ઇચ્છા હોય ત્યારે આ લક્ષ્મની તિથિ ઠરાવવી જોઈએ ” મને આ સાબળીને ચુસ્તો ઉપજ્યો. મે તરત જ મિ ફ્રેલીના હમેશના ‘ નબળા મગજ ’ ઉપર આધાત કર્યો અને હોંારાનો આ નિર્ણય કરવાનો હક્ક ખૂચવી લેવાની તેમની સૂચના સામે વાંધો ઉઠાવ્યો સર પર્સિવલે મને તરત જ ખાત્રી આપી કે, “ તમારો વાંધો મને વજનકારક લાગે છે. મારા તરફથી આવી સૂચના થઈ નથી, એની ખાત્રી રાખજો ” મિ. ફ્રેલી ખસીઆણા પડી ગયા. ખુરશીમા શરીર નાખી દબને અને આખો બધ કરી દબને તેઓ થોડીવાર પડી રહ્યા પછી થોડીવારે તેમણે કહ્યું “ તમે બન્ને જણે મનુષ્યસ્વભાવને માન આપ્યું છે પણ મારું કહેવું ખોટું નથી. ” તેમની આ પ્રકારની હઠ હવે ચાલવા ન દેવી જોઈએ એવો ઠરાવ કરીને મે મોટે સાદે કહ્યું “ હોંારા પોતાની મેળે તિથિ ઠરાવશે નહીં અથવા તો પોતાની મેળે આ બાબતમા મને પૂછશે નહીં ત્યાં સુધી આ વિષે હું

તેને એક પણ શબ્દ કહીશ નહીં ” આ ચેતવણી આપીને હું તરત જ મારી જગ્યાએથી ઉઠી સર પસિવલના ચહેરા ઉપર અસારે ખિન્નતાની છાપ જણાતી હતી મેં બારણું જોસથી ઉઘાડ્યું એટલે મિ. ફેરલીએ કહ્યું “ મેરીઅન ! હું તારા જેવો શરીરે મજબૂત હોત તો કેવું સાર થાત ? મહેરબાની કરીને બારણું જોરથી પછાડીશ નહીં ”

હું લૌરા પાસે ગઇ તેને ખબર પડી હતી કે, મને મિ. ફેરલીએ બોલાવી હતી તેણે એ વિષે મને પ્રશ્ન કર્યો મેં મારો ગુસ્સો દાખ્યા વિના જે કાંઈ બન્યું હતું તે બધું કહ્યું અને મિ. ફેરલીની ધૃષ્ટતા સામે બખાળા પાડ્યા લૌરાનો જવાબ મને દુ ખદાયક અને આશ્ચર્યકારક લાગ્યો તેણે જે જવાબ આપ્યો તેની મેં આશા રાખી ન હતી

“ મારા કાકા ખરા છે,” તે બોલી “ મેં તમને બધાને ત્રાસ આપ્યો છે હવે મારે કોઇ જાતનો ત્રાસ કોઇને આપવો નથી મેરીઅન ! સર પસિવલ બંધે લગ્નની તિથિ ફરવે ”

મને આ સામળીને બહુ માઠું લાગ્યું એટલી બધી નિરાશ થઇને લૌરા પોતાનો હક્ક શા માટે ગુમાવે છે, એ હું સમજી શકી નહીં તે આગળ બોલી “ હવે મારા વિવાહને મારે ટકાવી ગખવાનો છે મારી જીન્ડી મારે વિસરી જવાની છે હવે લગ્ન મુલતવી રાખવાથી કે મોડા કરવાથી જે મારે સહન કરવાનું છે તેમા તો કાંઈ જ ઓછું થનાર નથી મેરીઅન ! હું સાચું જ કહું છું મારા કાકા વાજબી કહે છે મેં બધાને બહુ ચિન્તા કરાવી હવે મારે કોઇને ત્રાસ દેવો નથી. કોઇને ચિન્તા કરાવવી નથી ”

આત્મ-સામના અને નિરાશાના, એના એ શબ્દો તે હરધરી બોલતી જ રહી હું વિશેષ શુ લખુ ? મારો અભિપ્રાય શો હતો, એ લૌરા જણાતી હતી પણ તેણે તે સ્વીકાર્યો નહીં અને હું તેને ચઢાતી હતી એટલે તેની ઈચ્છાને માન આપીને તેની લાગણીઓ વધુ નહીં હું ખાવવાની મતલબથી હું કશું બોલી નહીં

તા. ૧૨મી: નાસ્તા વખતે સર પસિવલે મને લૌરાના વિચાર

વિશે પુછ્યુ હું જવાબ દેવા જતી હતી એટલામા લૌરા ત્યા આવી, એટલે હું કાઠ બોલી નહીં નાસ્તો કરી રહ્યા પછી સર પર્સિવલે ધીમેથી તેને કાઠક કહ્યુ એટલે તે ઉડીને એક બારી નજદિક ગઈ તે બન્નેએ બે ક્ષણ સુધી વાતચીત કર્યા પછી લૌરા તે ઓરડામાથી જતી રહી સર પર્સિવલે મારી પામે આવીને કહ્યુ “ મે મિસ ફ્રેસ્લીને લખતી તિથિ અનુકૂળતા પ્રમાણે નક્કી કરવાની સૂચના કરી પણ હું જે તિથિ ઠરાવુ તે પોને કબૂલ રાખશે એવો જવાબ તેમણે મને આપ્યો છે મિસ ફ્રેસ્લીએ મને વધારામા કહ્યુ છે કે, જે તિથિ હું નક્કી કરૂ તે મારે તમને જણાવવી આવી હવે લેડન જઈને હું તમને તારીખ લખી જણાવીશ ”

હવે આ બાબતમા વધુ લખવાની મારામા ધીરજ રહી નથી. સર પર્સિવલ, આટલા નાના મુદ્દામા પણ જીત મેળવી ગયા છે લૌરાના લખ સબધમા આ નાના મુદ્દાથી માડીને મોટા મુદ્દા સુધી તેઓ હરખડી જીત મેળવતા રહ્યા છે મારી મરજી પ્રમાણે હું એકે મુદ્દામા જીતી શકી નથી અત્યારે બપોરના ત્રણ વાગે હું આ લીટીઓ લખું છું. તે વખતે સર પર્સિવલ, પોતાના સર્વ તરંગામા જીત મેળવીને હૈંષાયર જવા ઉપડી ગયા છે કોઈ પણ અસાધારણ સયોગ નહીં બને તો, મારી ખાતરી છે કે, આ વર્ષ પુરૂ થતા પહેલા એકાદ તારીખે તેઓ જરૂર લખ કરવાનું ઠગવશે આ લખતી વખતે જાણે મારી આગળીઓ આગથી દાઝતી હોય, એમ મને લાગે છે !

તા. ૧૩મી: મને આખી રાત ઉંઘ આવી નથી પ્રાતઃકાળમા મે ઠરાવ કર્યો કે, ક્યાક બહાર ગામ જવાય તો સારૂ લૌરાને પણ રાત્રે ઉંઘ આવી નથી આ સ્થિતિમા તેને અહીં રાખવી, ઈષ્ટિ નથી લિમરિજથી દૂર રહેવું અને નવા મિત્રોના સહવાસમા રહેવું-એજ હાલની સ્થિતિમાથી છુટકારો મેળવવા માટે બહેતર છે થોડાક વિચાર કરીને થેર્કસાયરમા આર્નોલ્ડ કુટુંબને ત્યા જવું એવો મે ઠરાવ કર્યો. આર્નોલ્ડ કુટુંબને હું નાનપણથી ઓળખુ છું. એ કુટુંબના સર્વ જણ

સાદા, માયાળુ અને મળતાવડા સ્વભાવના છે મેં એક પત્ર લખીને ટપાલમા નખાવ્યો અને તે પછી લૅંબારને મારો ધરાદો કલ્લો તે મારી સામે થઈ હોત, -તેણે ગુસ્સો ખતાવ્યો હોત તો હું રાજી થાત, પણ ના, તેણે તો માત્ર એટલું જ કહ્યું “ મેરીઅન, તારી સાથે હું ગમે તે સ્થળે આવીશ હવાફેરથી મને નિરાત વળશે, એવું તારૂં માનવું ખરૂં છે ”

તા. ૧૪મી મિ ગિલ્મોરને આજે મેં પત્ર લખ્યો તેમા બહુ વિગત લખવાનું મને ગમ્યું નહીં મેં માત્ર લખીને સમતિ મળી ગયા વિષે અને અમે યોર્કશાયર જવાના છીએ, એ વિષે તેમને માહિતી આપી

તા ૧૫મી: આજરોજ ત્રણ પત્ર આવ્યા પહેલાંમા આર્નોલ્ડ કુટુંબે અમારી સૂચના વધારી લખીને પોતે અમને આવકાર આપવા તૈયાર છે, એમ જણાવેલું હતું બીજામા એક સ્ટેડીજને મને ખબર આપી હતી કે, બોલ્ટર હાર્ટરાઇટ માટે મેં એક નોકરી શોધી કાઢી છે ત્રીજા પત્ર બોલ્ટરનો હતો બિચારાએ મને અલત આભારભર્યા શબ્દોમા લખ્યું હતું કે, “ મારે માટે તમે જે મહેનત કરી છે તે હું કદી ભુલી જઈશ નહીં ” તેના પત્રથી મને ખબર પડી કે, અમેરિકા ખાતે નાશ પામેલા શહેરોમા શોધખોળ કરવા સારૂં લિવરપુલથી એક ટોળા જનાર છે એ ટોળાના વડાએ નકશાઓ દોરવા માટે એક ચિત્રકારને રોક્યો હતો પણ છેક છેલ્લી ઘડીએ તેણે ના પાડયાથી હાર્ટરાઇટને તે માણસની જગ્યાએ નીમવામા આવેલ છે અને છ માસ સુધી આ જગ્યાએ રાખવાની બાંધણી કરવામા આવી છે.

આ ખબર વાંચીને મને આનંદ થયો

તા ૧૬ મીએ અમે યોર્કશાયર જવા ઉપડ્યા તા ૨૩મીએ પોલ્સડીન લૅંબ, યોર્કશાયરમા અમને રહાને એક અઠવાડિયું થયું આર્નોલ્ડ કુટુંબીઓ બહુજ મમતાળુ છે. અમને હમેશા આનંદમા રાખવા સહુ જણ પ્રયત્નો કરે છે મેં હજી એકાદ અઠવાડિયું અહીં માળવાનો વિચાર કર્યો છે

તા: ૨૪ મી: આજની ટપાલમા દુ ખદ સમાચાર મળ્યા.

(૨૧૯)

અમેરિકા ખાતે જવા હાર્ટરાઇટની ટોળી ઉપડી મઈ અમારો એક સાચો સલાહકાર અને સન્મિત્ર અમે ગુમાવ્યો ! કોણ જાણે હવે તેને ક્યારે મળીશું અથવા તો તે આ દેશમાં આવશે ત્યારે અમારી કેવીયે સ્થિતિ હશે !

તા. ૨૫ મી આજરોજ વળી વધારે દુખદ અને આશ્ચર્ય જનક સમાચાર મળ્યા સર પર્સિવલે મિ. ફ્રેલીને એક પત્ર લખ્યા-થી મિ. ફ્રેલીએ લૉગને અને મને એકદમ લિમરિજ આવવા લખ્યું. છે આનું શું કારણ હશે ? લમ્બની તિથિ શું અમારી ગેરહાજરીમાં નક્કી કરવામાં આવી હશે ?

તા. ૨૭ મી અમે લિમરિજ જીવનમાં આવ્યા મારી શકા ખરી પડી છે લમ્બની તિથિ ૨૨ મી ડીસેમ્બરની ઠરી છે મિ. ફ્રેલીના કહેવાથી મે જાણ્યું કે, આ તારીખ ઠરાવવામાં તેમણે જ આપ-ખુદી બાપરેલી છે સર પર્સિવલે તો માત્ર એક પત્રમાં તા. ૧૭ મી નવેમ્બરે એટલું જ પૂછાવેલું કે, ‘ મારા વિશાળ મકાનમાં કેટલુંક સમારકામ કરવાનું છે અને તેમાં કેટલાક મહિના વીતી જાય તેમ હોવાથી લમ્બની તારીખ કંઈ ઠરી છે તેનો ચોખ્ખા થાય તો સારું એ તારીખ આવી પહેાચે તે પહેલાં બધું કામકાજ આટોપી લેવાય તો મકાનના સમારકામની ચિતાથી મુક્ત થવાય માટે મિસ ફ્રેલીને પુછીને તારીખ લખી મોકલશો. ’ આના જવાબમાં મિ. ફ્રેલીએ સર પર્સિવલને લખ્યું કે, તારીખ તમેજ નક્કી કરજો અને તમે જે તારીખ લખશો તે તારીખને લૉરાના વાલી તરીકે હું સમતિ આપીશ સર પર્સિવલે તરતજ ૨૨ મી, ૨૪ મી અથવા તો તે પછીની કોઈક પણ તારીખ જોવાને કાવશે એમ લખ્યું અને મિ. ફ્રેલીએ લૉરાની ગેરહાજરી હોવાથી તેને પૂછવાનું કાવે શકે તેમ નહીં હોવાનું બહાનું કાઢીને એક-દમ તા. ૨૨ મી ડીસેમ્બર માટે સમતિ લખી મોકલી !

લૉરાની પ્રકૃતિ હાલમાં બદલાયલી હોવાથી અને મિ. ફ્રેલીએ આ પ્રમાણે બધું ચોક્કસ કરી દીધેલું હોવાથી મે હવે ટકર ઝીલવી

નિરર્થક લેખી. હોંઠારને બ્યારે મે તારીખ ઠ્યાં વિષે વાત કરી ત્યારે તેની બધી શાન્તિ દૂર થઈ ગઈ તેનું મો અધાન બન્યું તે ખૂબ કપવા લાગી ગળગળે સાદે તે બોલી “આટલા બધા વહેલા લગ્ન ઠ્યાં ? મેરીઅન, આવી ઉતાવળ શા માટે ? શું તારીખ ફરી શકશે નહીં ?”

તેના આટલા ઉદ્ગાર અને તેજ સાથે તેની આંત્રિ, તેના કપ અને તેની ફિક્કાશ-એ બધું જોઈને મારા મનમાં આ તારીખ ફેરવવાની લાગણી પ્રબળ થઈ મિ. ફેરલી પાસે જઈને આ તારીખ માટે સખ્ત વાંધો જાહેર કરવાના ઇરાદાથી હું ઉભી થઈ મે બારણા બહાર જવા માટે બધા પ્રયત્ન કર્યો કે તરતજ હોંઠારા મારી પાછળ આવી અને મને અટકાવીને બોલી “બહેન ન જઈશ”

“શા માટે ? હું તો જવાની જ તારા કાકાની આ આપણુદી મારાથી સહન થતી નથી લગ્નની તારીખ ઠરાવવાનો હક્ક તારોજ છે, —સર પસિવલનો હાથ આ બાબતમાં તો ઉપર નહીં જ રહી શકે”

તેણે નિસાસો નાખ્યો મારો પોષાક પકડીને તે બોલી “હવે મોકુ થઈ ગયું ! મેરીઅન, હવે હઠ નકામી છે”

“એક ક્ષણ પણ મોકુ થયું નથી આપણી હઠ બિંદુલ નકામી નથી હોંઠારા, મારા ઉપર વિશ્વાસ રાખ આવી બાબતમાં સ્ત્રીઓને જરૂર ન્યાય મળી શકે છે”

મે તેને મારાથી અળગી કરવા પ્રયત્ન કર્યો પણ પોતાના બંને હાથ તેણે મારી કમર આસપાસ વીંટાળ્યા અને મને જોરથી પકડી રાખી

“આપણી મુશ્કેલીઓ અને ગુચવણો આ હઠથી વધશે,” તે બોલી “મારા કાકાને અને તને તકરાર થશે તો સર પસિવલને ફરીથી અહીં આવવું પડશે કદાચ તેઓ કોઈ નવીજ ફરિયાદ કરશે અને—”

“બલે તેમ થાય,” મે જુસ્સાથી કહ્યું “સર પસિવલની ફરિયાદોની અહીં કોને પરવા છે ? શું તેનું ફાવતું થવા દઈને તારા અતકરણના તુ ચુરેચુરા કરવા ધારે છે ? આટલો બધો આત્મચામ કરવાની સ્ત્રીઓને કોઈ પણ પુરૂષ ફરજ પાડી શકે નહીં—એવી ફરજ ખાડવાનો

કોઈ પણ પુરુષને હક્ક નથી પુરુષો ! તેઓ આપણી નિર્દોષતાના અને આપણી શાંતિના દુશ્મનો છે—તેઓ આપણા માઆપના પ્રેમથી અને આપણી બહેનોના સ્નેહથી આપણને દૂર ખેંચી જાય છે—આપણા શરીર અને આત્મા બંને પોતાના જ હોય એમ માની લઈને આપણી લાચારીમાં—આપણી અનાયદશામાં, બંને એક કુતરાને ચાબલા સાથે બાંધી લેવામાં આવે તેમ, આપણને જકડી લે છે અને સારામાં સારા પુરુષો પણ એના બદલામાં આપણને—સ્ત્રીઓને—શુ આપે છે ? મને જવા દે, લૌરા, જ્યાં સુધી આ તારીખ હું ફેરવીશ નહીં ત્યાં સુધી મારું મગજ દિવાની હાલતમાં જ રહેશે મારે સખ્તમાં સખ્ત વેણ સબળાવીને તારો હક્ક સાબીત કરવો છે ”

કોઈ અને ઉદ્વેગથી મારી આખમાં આસુ આવ્યા—દુ ખી, નબળી અને લાચાર સ્ત્રીઓના સાથી રૂપ, એ આસુ મારી આખમાંથી કેમ પડવા લાગ્યા તે હું જ સમજી શકી નહીં તેણે ફિક્કું હાસ્ય કર્યું મારો જે નબળાઈ મારાથી દાખવી જવાઈ તે છુપાવવા માટે તેણે પોતાનો હાથ રમાલ મારી આપે દાખ્યો તે જાણતી હતી કે, આવી નબળાઈ તરફ મને સખ્ત તિરસ્કાર હતો છતાં પણ મેં તે દર્શાવી તેથી તેને આશ્ચર્ય થયું હશે તેણે કહ્યું “ મેરીઅન ! મેરીઅન ! તારી આખમાં આસુ ! વિચાર કર, હું રડતી હોઉં તો તું મને શું કહે ? આમાં હિમ્મત હારવા જેવું છે શું ? તારા ગુણો તારે તજી દેવા ન જોઈએ બલિષ્ઠતા વહેંચ કે મોડું ગમે તે બંને તોપણ તું સદાની પેઠે પ્રેમી, હિમ્મતવાળી અને દીર્ઘદષ્ટિવાળી જ રહે, એવું હું ચાહું છું આ મુદ્દામાં નિર્ણયક હક શા સારું કરે છે, બહેન ? બલે મારા કાકા પોતાનું ધાર્યું કરે મારા કોઈપણ જાતના આત્મ-ત્યાગથી વિરૂદ્ધતાઓ અને હૃદયની બળબળ દૂર કરી શકાતા હોય તો બલે આત્મ-ત્યાગ કરવો પડે મેરીઅન, કહે, મારા લગ્ન પછી તું મારી સાથે જ રહીશ ને ? કહે કે, તું હમેશા મારી સમિપે રહીશ. મારે ખીન્નું કોઈ માગવાનું નથી—મારી ખીજી કોઈ ઇચ્છા નથી. ”

મેં આંસુ હોઈ નાખ્યાં અને પુનઃ બહુ જ ધીમેથી પણ મક્કમ-

તાથી મિ. ફેરલી પાસે જવાની હઠ કરી પણ તે નિર્રથક જ નીવડી પોતાની સાથે જ લગ્ન પછી રહેવાનું વચન તેણે મારી પાસે લેવરાવ્યું એના એ શબ્દો બે ત્રણ વખત મારા મુખથી બોલાવરાવ્યા અને તે પછી તેણે અચાનક મને જે પ્રશ્ન પુછ્યો તેથી મારૂં ધ્યાન ખીજી દિશામાં રોકાયું તેણે પુછ્યું “આપણે પોસ્ટસીનમાં હતા ત્યારે તારી ઉપર કાગળ આવ્યો હતો ખરેખર ?—”

હું તેના તરફ ઠપકાભરેલી નજરથી જોવા લાગી એટલે તે ઝખ-વાણી પડી ગઈ હું સમજી ગઈ હતી કે, તે કોના પત્રની વાત કરે છે મેં જવાબ દીધો “હોં, મારૂં ધારવું હતું કે હું કે તું હવે પછી તેના સંબંધમાં કદી પણ વાતચીત કરીશું નહીં ”

“પણ આ પ્રશ્નનું કારણ છે પહેલાં મને કહે તેનો પત્ર તારા ઉપર આવ્યો હતો ને ?”

“હા. આવ્યો હતો ”

“હવે તેનો જવાબ તું લખવાની હોઈશ.”

મેં જવાબ આપવાની આનાકાની કરી હાર્ટરોઈટ ઈંગ્લાડમાં નથી, એ વાત મેં તેને કરી નહોતી કદાચ મારા જવાબથી ‘તે ક્યા છે,’ એવો પ્રશ્ન તે કરશે તો તેના સંબંધમાં વાતચીત નક્કામી લાખી થશે અને મારે તેનાથી કેટલુંક છુપાવવું પડશે એમ ધારીને મેં તેને જવાબ દીધો નહીં આથી તે બોલી “મને ખાતરી છે કે, તું તેને જવાબ લખ્યા વિના રહેવાની નથી મારે ખીજી કાંઈ કહેવાનું નથી માત્ર એટલું જ કહેવાનું કે, ૨૨ મી તારીખ સંબંધી તેને કાઈ પણ લખીશ નહીં” તે મારી નજદિકે આવીને ધીમેથી બોલી “મને વચન આપ, મેરીઅન, કૃપા કરીને વચન આપ, કે હવે જ્યારે તું તેને જવાબ લખે ત્યારે મારૂં નામ સુદ્ધાત પણ તે કાગળમાં તું નહીં લખે ”

આ સૂચના મને રચિકર થઈ પડી. મેં તરત જ વચન આપ્યું તરત જ તે મારી પાસેથી છુટી પડીને એક બારી પાસે જઈને ઉભી રહી અને લાગ્યું કે, તે રૂંદન કરી રહી હતી થોડીવાર પછી બારી બહાર

(૨૨૩)

જ પોતાનું મો રાખીને મારા તરફ જોયા વિના તેણે પ્રશ્ન કર્યો “ તુ મારા કાકા પાસે જઈશ કે ? મેરીઅન, તુ એમને કહી શકીશ કે, ૨૨ મી તારીખને હું સમિતિ આપુ છું ? હું એકલી પડુ તેની ચિન્તા ન કરીશ તુ પાછી આવીશ એટલામા તો હું જરૂર સ્વસ્થ બની જઈશ ”

હું તરતજ બહાર ગઈ એ વખતે મને એવી ઉર્મિ થઈ આવી કે, જો મિ ફેરલી અને સર પર્સિવલને મારી એકજ આગળા ઉંચી કરવાથી આ પૃથ્વીના દૂર-દૂરના ખૂણામા મોકલી શકાતા હોત તો મે જરૂર તેમ કર્યું હોત ! ગુસ્સાથી ઘેરાયલા મગજે હું મિ ફેરલીના ઓ-રડા તરફ ગઈ જોસથી એક લાત મારીને મે તેનું બારણું ઉઘાડી નાખ્યું અને ઉબરા ઉપરથીજ તીવ્રમા તીવ્ર સ્વરે બૂમ પાડીને કહ્યું “લૉરાએ ૨૨મી તારીખ ક્યૂલ રાખી છે ” જવાબ સાંભળવાની જરૂર પડવા રાખ્યા વિના મે બારણા ખૂબ જોરથી પછાડીને બંધ કર્યા અને ખાત્રી છે કે, આજનો આખો દિવસ મિ ફેરલીનું દર્દ ખૂબ વધ્યું હશે અને તેના નબળા જ્ઞાનતત્ત્વોમા અત્યંત ઝલુઝલુટ આખો દિવસ રહ્યા કર્યો હશે !

પરિચ્છેદ ૨૩.

વિદીર્ષુ દૃઢ્યનુ પ્રેમવિહિન લજા !

તા: ૨૮ મી નવેમ્બર: આજે સહવારે બિચારા હાર્ટરાઈટનો અમેરિકા ઉપડી જતી વખતે મારા ઉપર આવેલો કાગળ મે ફરીથી વાંચી જોયો ગઈ કાલથી મારા મનમા એવી શકા ઉપસ્થિત થઈ છે કે, એ કાગળની વિગતથી લૉરાને મે વાકેફ કરી નથી એ ઠીક કર્યું છે કે નહીં ?

વિચાર કરતા મને લાગે છે કે, મે ઠીક જ કર્યું છે જે ટાળી શોધખોળ માટે ઉપડી ગઈ છે તેના આગેવાનોને પોતાનું કામ ભયંકર હોવાની ખબર છે, એવું હાર્ટરાઈટના પત્રમા લખેલું છે આવા ભયંકર કામમા હાર્ટરાઈટ પોતાની સામેલગિરી કરી તેથી જો મનેજ ભય

ઉપજે છે તો પછી લૉરારને એ વાતની ખબર પડે એટલે તેને મારા કરતા વધુ ભય ન ઉપજે ? હુદૃરાષ્ટિ જેવો અમારો સાચો સલાહકાર અને અણીને વખતે હરકોઈ પ્રકારની સહાય આપનાર અમારી પાસે નથી એ જો કે કમનસિખી છે પણ એક ભયકર કામ માથે લાધને ખરાબ હવાવાળા પ્રદેશમાં આહુ તેવી વિપત્તિ સહન કરવામાં તેણે આનાકાની કરી નથી એ જો લૉરા જાણે તો વધુ કમનસિખીની વાત થઈ પડે આથી ખાસ પ્રસંગ વિના તેને આ વાત ન જ કહેવી, એવો મેં નિર્ણય કર્યો છે.

મને એક પગલુ વધારે આગળ ભરવાનો વિચાર આવ્યો આ કાગળ શા માટે બાળી નાખવો નહીં ? કોઈ વાર તે ગમે તેના હાથમાં જઈ પડે અને તેને લીધે કોઈ પ્રકારનો અનર્થ થવા પામે એ સંભવિત છે વળી તેમાં લૉરા માટે પણ જે લખાણ કરેલું છે તે ગુલ્લ રાખવા જેવું જ છે તેમજ એની કેથેરિક વિષે પણ એ કાગળમાં કેટલોક ઉલ્લેખ છે હુદૃરાષ્ટિ લખે છે કે “ લિવરપુલથી અમારી ટોળી અમેરિકા જવા ઉપડી તે વખતે અમને જોવા આવેલા લોકોના ટોળામાં મેં ફરીથી પેલા ખે અન્નપ્રયા માણુઓ જોયા લડનમાં તેઓ રાતદિન શેરીએ શેરીએ મારી પાછળ ભમતા હતા વળી એની કેથેરિકનું નામ તેઓમાંનો એક જણ બોલ્યો હોય, એમ મને લાગ્યું જરૂર આ પિછો પકડનારાઓ એની કેથેરિક માટે વહેમ રાખીને મારી પાછળ પાછળ ભમે છે પણ એની કેથેરિક હજી મને પુન મળી નથી કદાચ તે કોઈ વાર મને મળે, પરંતુ, મિસ હોલકોમ્, મારી એટલી વિનતિ ધ્યાનમાં રાખજો કે, તે તમને કોઈવાર મળે તો એ મિલન-પ્રસંગનો પુરેપુરો લાભ લેજો. તેનો ભેદ ઉકાર્યો નથી એ ખેદજનક છે પણ તે ઉકેલાશે, ત્યારે કાંઈને કાંઈ અવનવું જાણવાનું મળશે, એમાં તો શકાજ નથી મારી વિનતિ ખરાબર ધ્યાનમાં રાખજો ” આવા લખાણવાળો કાગળ સાચવી રાખવો, એ મૂરખાઈભરેલું કૃત્ય ઠરે તેથી તેને બાળી નાખવોજ સારો, એવો મેં ઠરાવ કર્યો છે.

તા ૨૯ મીઃ--હાર્ટરાષ્ટવાળો કાગળ મેં બાળી નાખ્યો છે ચુલામાં તેની રાખ જોતા અને ઝાનિ ઉપજે છે એક કમનસિય કહાણીનો શુ આવો જ અત ! પણ નહીં, બીજી જ ક્ષણે મને વિચાર આવે છે કે, અત તો નથી જ આવ્યો ! ચોક્કસ ! અત તો નથી જ આવ્યો !

લૅરાના લગ્નની તૈયારીઓ થવા માડી છે લગ્નનો પોષાક સીવડાવવા માટે દરજીને બોલાવવામાં આવ્યો છે, લૅરાના મુખ ઉપરનું હાસ્ય તો મેં હાર્ટરાષ્ટના ગમન પછી પુનઃ કદી જોયું નથી હા ! શુ હવે તે હમેશા ગમગીન અને ખેદરકાર જ રહેશે ? પોષાક કેવો બનાવવો, એ વિષે તેની મરજી પૂછતા તે મને ખેદરકારીથી કહે છે કે, તુ અને દરજી, બન્ને જણુ ફાવે તેવો સીવડાવો ! અહા ! જે બિચારો હાર્ટરાષ્ટ ખેરોનેટ હોત અને વળી લૅરાના પિતાની પસંદગી પામેલો બરધાર હોત તો લૅરાનું વર્તન અત્યારે કેટલું બધું ભિન્ન પ્રકારનું હોત ? તે નાચતી હોત, કુદતી હોત, ઘાટાઘાટ કરી મૂકતી હોત અને મોટેથી હસ્યા કરતી હોત ! અને શુ દરજી સાથે તેણે તેવી સ્થિતિમાં માથાઝીક કરી નહોત ? મને લાગે છે કે, તેણે દરજી સાથે જરૂર 'છીકને ઝીંડા' પાડ્યા હોત ! પણ હા ! એ વસ્તુસ્થિતિ નથી એજ મોડું દુઃખ છે !

તા ૩૦ મીઃ--સર પર્સિવલનો આજે પત્ર આવ્યો છે પત્રમાં શરૂઆતમાં પોતાના મકાનના સમારકામ વિષેની હકીકત છે લૅરા જો મકાનમાં ભવિષ્યમાં ગૃહરાણી થઈને રહેનાર છે તે મકાન કેવું છે અને તેમાં શા શા ફેરફાર કરવામાં આવે છે એની હકીકત લૅરાને અને મને લખી જણાવવી જ જોઈએ એમ ધારીને પોતે તે વિગત લખી છે એવો સર પર્સિવલ એ પત્રમાં બચાવ કર્યો છે, પણ મને તે નિર્ધાર લાગ્યો છે આગળ ચાલતા સર પર્સિવલ લખે છે કે, " મિસ ફેરલીની તબિયત નાજુક હોવાથી મારો વિચાર લગ્ન પછી તેમને ઈટાલિ ખાતે લઈ જવાનો છે. આખો શિયાળો અમે ત્યાં રહીશું અને ઉનાળાની શરૂઆતમાં આ દેશમાં પાછા ફરીશું " આ બાબતમાં મિસ

ફેરલીનો અભિપ્રાય શો છે તે જણાવશે ” આ બાબત વિચારવા જોગ હતી લૌરા કહે છે કે, મારે તેનાથી દૂર થવું નહીં પણ લગ્ન પછી આટલો વખત તો તે મારાથી દૂર રહે એમા તેને નુકશાન નથી શિયાળાની ઋતુમા ઇટાલિની હવા ખુશનુમા હોય છે લૌરા ત્યા જાય તો તેની તબિયત સુધરે એવો દરેક સભવ છે વળી નવા માણસો, નવા દેખાવો, મુસાફરીની મજા વગેરેને લીધે લૌરાના મનની ચિંતાઓ દૂર થશે—ગમગીની દૂર થશે આ બધા લાભ જોતા સર પર્સિવલના લખવા પ્રમાણે લૌરાને ઇટાલિની મુસાફરીની સલાહ આપવી મને ઉચિત લાગે છે શરૂઆતમા બધું નવું નવું જોવાથી લૌરાને કદાચ ફાવશે નહીં પણ તે આવી રીતે મુસાફરી કરે એ એકદરે તેની તદુરસ્તીને માટે લાભદાયક જ છે

મારી નોંધપોથીમા આ નોંધ લખ્યા પછી બ્યારે હું તે ફરીથી વાચુ છું ત્યારે મને વિચાર આવે છે કે, જાણે લગ્ન થઇ ચૂક્યા હોય એવી રીતે હું આ લગ્ન પછીની બાબતમા અત્યારથી લગ્ન પહેલા વિચાર કરું છું તે શું વાજબી છે ? પણ એમ કયાં સિવાય બીજો કોઇ માર્ગ જ છે કયા ? આવતા મહિનામા તો આ લગ્ન થશે જ અને લૌરા, મારી મટીને તેની થશે તેની લૌરા ! અલબત્ત સર પર્સિવલની જ લૌરા ! વિધિએ એ લગ્ન આખરે નિર્માણ કર્યા છે મનુષ્યના હાથથી બની શક્યા એટલા પ્રયત્નો તે લગ્ન તોડવા માટે કરવામા આવ્યા છે પણ તે નક્કામા નિવડ્યા છે આ લીટીઓ લખતી વખતે મારું મગજ જાણે ખેંચે મારી જતું હોય, કોઇ ન સમજાય એવા બયની મને શકા રહેતી હોય, એવી લાગણીઓ કેમ ઉપજતી હશે ? લૌરાના લગ્ન વિષેના વિચારની સાથે જ તેના મોતના વિચારો મને કેમ આવતા હશે ?

તા: ૧ લી ડીસેમ્બર:—હું ખદાયક દિવસ દિલગીરી ઉપજાવનારો દિવસ આજના દિનની વિગતો હું લખાણથી લખી શકતી નથી. સર પર્સિવલનો જે પત્ર ગઇ કાલે મને મળ્યો હતો તે ઉપર તર્ક-વિતર્ક કર્યા પછી આજ સહવારે સર પર્સિવલની સૂચના મેં લૌરાને

કહી સમજાવી તેની સાથે હું પણ ઇટાલિ જમણ જ એવી સમજથી એ બિચારી બાલિકાએ-ખરેખર । મારે તેને બાલિકા જ કહેવી જોઇએ, કેમકે ઘણી બાબતોમાં તે હજી નાની બાલિકા જેવી જ છે-કુસોરેન્સ, રોમ, નેપલ્સ વગેરે શહેરોની રમણીયતા જોવાની તક મળશે એ માટે આનંદ દર્શાવે। તેની જેરસમજ દૂર કરતા માફ અતકરણ ચીરાઈ ગયું મારે તેને સમજાવવી પડી કે “ લગ્ન પછી તો હમેશા એક પતિ એમ જ ઇચ્છે કે, ‘ મારી પત્ની મને એકલાનેજ ચલાય ’ કોઈ પણ પુરૂષ એ વખતે પોતાના પ્રેમમાં ભાગ પડાવનાર હરોફને સહન કરી શકે નહી—પછી ભલે તે હરીફ કોઈ સ્ત્રી હોય તોપણ । આથી તમે બે એકલા મુસાફરી કરો એ હાલ તુર્ત તો ઠીક જ થઈ પડશે ” મે તેને વધારામાં ચેતવણી આપી કે “ હું તારી સાથે કાયમને માટે રહું એવી જો તારી ઇચ્છા હોય તો હાલતુર્ત માફ કહેવું માન તમારા લગ્ન પછીના શરૂઆતના દિવસોમાં તમારી વચ્ચે અનરાય રૂપ થઈ પડીને સર પર્સિ-વલનો ગુસ્સો અને અવિશ્વાસ હું મારે શિરે વહોરી લઉં, એમાં તને લાભે ગણે નુકશાન છે તે ચીઢાઈને હઠ કરે અને મને તારી સાથે રહેવા દે નહીં, એવો પ્રસંગ શરૂઆતથી જ આપણે ન લાવીએ એ ડહાપણ ભરેલું થઈ પડશે આથી હાલ તુર્ત તું તેમની સાથે એકલી જ જુદાઈ માટે ખેદ ન કરીશ ” આમ કહીને મે દૂનિયાદારીના ડહા-પણની અનેક નાની નાની બાબતોના દૃષ્ટાંત તેની આગળ રજૂ કર્યા. તેના વિશુદ્ધ અતકરણમાં અને નિર્દોષ તેમ જ નિર્મળ મનમાં બ્યારે એ વાતોએ પ્રવેશ કર્યો ત્યારે ખરેખર તેનામાં સમજણ આવી હોય એમ મને લાગ્યું સુભાગ્યે મારી સૂચના તેને ગળે ઉતરી અને તેની સાથે જ બાલિકાતાના ચિહ્ન તેના વદન ઉપરથી દૂર થયા

આ રીતે મારી પ્રથમ સૂચના તો સ્વીકારવામાં આવી છે તે બંને ઇટાલિ જશે અને મારે સર પર્સિવલને જાહેર કરવાનું રહ્યું છે કે બ્યારે ‘ તમે બંને જણ પાછા આવશે ત્યારે હું તમને લેડનમાં મળીશ અને લેડનની સાથે રહીશ. ’ બીજા શબ્દોમાં લખ્યું તો, મારા જીવનમાં

મારે સૌથી પહેલીવાર—અગત મહેરબાની માટે વિનતિ કરવાની છે મારી પ્રકૃતિ અનુસાર સર પર્સિવલ આગળ તો આવી વિનતિ હું કદી પણ કરે નહીં પરંતુ હોંસારને ખાતર આથી પણ કોઈ વિશેષ નીચા પ્રકારની વિનતિ કરવામા હું કદી નાનમ સમજીશ નહીં ।

તા. ૨ જી—દિવસે દિવસે હવે મને સર પર્સિવલ ઉપર ઘણો કટાણો આવતો જાય છે હાર્ટરાઈટના જવા પછી જે બનાવો બન્યા છે, તેમા કોણ જાણે શાથી મને સર પર્સિવલ તરફ આવી કટાણાભરી લાગણી થયા કરી છે મારા મનમા એ લાગણી કેમ દાખલ થઈ તે હું સમજી શકતી નથી ખરેખર, આવી લાગણી મારા મનમા પહેલા તો હતી જ નહીં

હોંસારએ તે ગૃહસ્થની સાથે પરણવાની આનાકાની કરી ત્યારથી શું તેમના વિરુદ્ધ મારી આ લાગણી થઈ છે ? શું હાર્ટરાઈટની સૂક્ષ્મ બુદ્ધિશક્તિ શકાઓએ મારા હૃદયમા આડકત્રી રીતે પ્રવેશ કર્યો છે ? એની કેથેરિકે લખેલો પેપો નનામો કાગળ શું હજી પણ મારા મન ઉપર અસર કરી રહ્યો છે ? સર પર્સિવલનો ખુલાસો તથા સાબિતીઓ શું હજી પણ મને અવિશ્વસનીય જ લાગ્યા કરે છે ? આ બધા પ્રશ્નોના જવાબ મારા મનની હાલની ગુચવણુભરી હાલતમા હું આપી શકતી નથી એક બાબત સ્પષ્ટ છે અને તે એ કે, સર પર્સિવલ ઉપર અન્યાય પણે અવિશ્વાસ રાખીને મારે તેમને દૂભવવા જોઈતા નથી જો હું હમેશા તેમના વિરુદ્ધની લાગણીઓને મારા મનમા દબા કરતી રહું, તો વખતના વહેવા સાથે મને તેમનું મો જોતું પણ ગમે નહીં હોંસારને ખાતર મારાથી આમ થઈ શકે નહીં તેથી બહેતર છે કે લગ્ન થઈ જાય ત્યાં સુધી આ નોંધપોથી મારે ઉઘાડવી જ નહીં અને તેમા કાંઈ પણ લખતું નહીં

તા. ૧૬ મી ડીસેમ્બર—એક પખવાડીઈ વહી ગયું છે એ દરમિયાન મેં નોંધપોથી ઉઘાડી જ નથી સર પર્સિવલ પ્રત્યે સારી લાગણીઓ મારા હિલમા ઉપજાવવા માટે જ મેં આ નોંધપોથી તરફ આંટલા દિવસ સુધી નજર સુઘાત કરી નથી

પાછલા બે અઠવાડીઆમાં કોઇ ખાસ નોંધવા જેવું બનાવ બન્યો નથી. પોષાક તૈયાર થઇ ગયા છે. લડનથી મુસાફરી માટે નવી ટ્રકો આવી ગઈ છે. મિચારી લૉરા એક ક્ષણ પણ મારાથી દૂર ખસતી નથી. ગઈ કાલે રાત્રે તેને ઉંઘ આવી નહીં. તે મારા મિછાનામાં આવીને મને કાનમાં કહેવા લાગી “ મેરીઅન, હવે હું થોડાક દિનમાં તારાથી જુદી પડીશ. દરમ્યાન જેટલો વખત સાથે રહી શકાય તેટલો વખત શા માટે સાથે ન રહેવું ? ”

તેઓ લિમરિજ દેવળમાં પરણ્યો. લગ્ન પ્રસંગે પાડોશીઓને નિમત્રણ કરવાનું નથી. માત્ર અમારા જૂના સ્નેહી મિ. આર્નોલ્ડને ચોર્કશાયરથી ખોલાવવાના છે. કન્યાદાનનું કાર્ય તેમને સોંપવામાં આવશે, કારણ લૉરાના કાકા પોતાની નાન્યુક તબિયતને લીધે ઘર બહાર કદી નીકળતા જ નથી. આ લગ્નની ઉજ્જળી બાબતો તરફ જ જોવાનો મેં નિર્ણય ન કર્યો હોત તો લૉરાના કોઇ પુરૂષ સ્નેહીસબંધીજનોની લગ્ન-પ્રસંગનિમિત્તે ગેરહાજરી હું કદી નિભાવી લેત નહોં.

સર પર્સિવલ આવની કાલે આવનાર છે તેમણે પુછાવ્યું હતું કે, “ શિષ્ટાચાર પ્રમાણે લગ્ન પહેલાં મારાથી લિમરિજ ભુવનમાં રહેવાય નહોં જો તમે લખો તો, હું પાદરીને સૂચના આપું કે, લગ્ન પહેલાંના દિવસોમાં હું તેનો મહેમાન થઈને રહીશ ” પણ આવી નાની નાની રૂઢિઓને વળગી રહેવું મને તથા મિ. ફેરલીને હીક લાગ્યું નથી તેથી સર પર્સિવલનો આભાર માનીને મેં જવાબ લખ્યો છે કે, “ એવી કોઈ મહેનતમાં ઉતરવાની જરૂર નથી તમે નિરાતે લિમરિજ-ભુવનમાં ઉતરજો ”

તા. ૧૭ મી:—સર પર્સિવલ આજે આવ્યા છે તેમના મો ઉપર ચિતાની છાયાનો મને ભાસ થયો. પણ બની શકે તેટલા ખુશ મિલજથી તેઓ વાતચીત કરે છે. લૉરા માટે તેમણે બહુ સુદર અને કોમતી આભૂષણો આપ્યા છે. લૉરાએ બહારથી તો તે જોઈને આનંદ દર્શાવ્યો છે, પણ તેના સ્વભાવમાં મેં એક જાતનો ફેરફાર જોયો છે.

તે એ કે, પોતે હવે એક ક્ષણ પણ એકલી રહેતી નથી પોતાના ઓરડામા જવાને બદલે તે અનેક વખત બહાર જવા અથવા તો મારી સાથે રહેવા યત્ન કરે છે બપોરે જમી રહ્યા પછી બહાર જવા માટે હું મારા ઓરડામા મારી ટોપી લેવા ગઇ એટલે તરતજ તે મારી પાછળ પાછળ આવી અને કહેવા લાગી “ મને હરઘડી વાતોમા જ રોકી રાખજે મેરીઅન ! મને હરઘડી તારી સાથે જ રહેવા દેજે મને ખીજા કશા વિચાર કરવા દઢશ નહીં—જરૂર, હો ?—ખીજા કશાએ વિચાર કરવા દઢશ નહી ”

તે આવી ઈચ્છા દર્શાવે છે તેનું શુ કારણ હશે ? શુ હું સમજતી નથી ? હું સારી પેઠે સમજું છું એ જ—એ જ કારણ કે—તે હાર્ટરોઇટને વિસરી શક્તી નથી પણ તેને વિમરી જવાની પોતાની ફરજ સમજીને તે ફરજ અદા કરવાના પ્રયત્ન કરે છે ! સર પર્સિવલ સાથે આનંદિત સ્વભાવથી વાતચીત કરવા તે પ્રયત્નો કરે છે રાત્રિના બોજન સમયે તે વિચિત્ર ઢબે આનંદિત દેખાવા પ્રયત્ન કરતી હતી તે ગમે તેવું ગાડુઘેલુ બોલીને વાતો જ કર્યા કરતી હતી મને તેની આ હાલ-તથી ભય ઉપજ્યો મેં છુપી રીતે ઇશારત કરીને તેને ચૂપ કરી અને બોજનના ઓરડામાથી મારી સાથે બહાર આવવા ફરજ પાડી લૉરા ખુશખુશાલ દેખાવા માટે જે વાતચીત કરતી હતી તેથી સર પર્સિવલને આનંદ થતો હતો મેં જોયું હતું કે, તેઓ આવ્યા ત્યારે તેમના વદન ઉપર ચિતાનો જે થોડોક ભાસ હતો તે લૉરાની વાતચીતથી બિટકુલ દૂર ધઈ ગયો હતો

મેં સર પર્સિવલના સદ્ગુણો જ તપાસવાનો હવે ઠરાવ કર્યો છે. એક સારા વાતચીત કરનાર તરીકે, મિલનસાર તરીકે, સબ્ય ગૃહસ્થ તરીકે અને મમતાળુ ઉમરાવ તરીકે સર પર્સિવલમા મને કાંઈ ખામી લાગી નથી, પણ તેમની બે ખામીઓ જોઈને મને જરાક કટાણો ઉપજે છે એક તો એ કે, તેમનામા ધાધલીઆપણું વિશેષ છે અત્યંત અધી-રાધી અને અત્યંત ઉતાવળથી તેઓ બધા કામકાજ કરે છે માણસ

દરેકે દરેક કામમા અને દરેકે દરેક સંજોગમા આમ વર્તે, એ તેના સ્વ બાવની એક ખામી જ ગણાવી જાય છે. સર પર્સિવલની ખીજી ખામી મને એ લાગી કે, તેઓ નોકરો સાથે બિલકુલ વિનયથી વાતચીત કરતા નથી. દુકા, ગુસ્સા ભરેલી અને જોડુકમી ફરમાશે કરીને નોકરોને તેઓ ચથરાવી નાખે છે. નોકરો સાથે બહુ છૂટ ન લેવી જાય છે, એ હું કબૂલ કરું છું પણ આમ તિરસ્કારપૂર્વક વર્ત્યા કરવું એ તો સુજનતા ન જ ગણાય એકદરે આવી તામસી પ્રકૃતિ ખામી ભરેલી જ ગણાય. પણ નહીં, મારે સર પર્સિવલની ખામીઓ જોવી ન જાય છે તેઓ. અમારી સાથે હજી સુધી તો સંબંધતાથી જ વર્ત્યા છે તેથી તેઓ સારા જ છે એમ મારે કહેવું જાય છે. આખરે મેં તેમને માટે આટલી યે સારી નોંધ લખી છે અને તેમના સદ્ગુણો જ જોવા, એવો મારો નિયમ પાળ્યો છે ।

તા. ૧૮ મીઃ—આજ સહવારે મને ઉદાસીનતા લાગ્યાથી, હોંટારા પાસે મિસિસ વેસેને બેસાડીને, હું બહારની ખુલ્લી હવામાં ફરવા ગઈ. ફરતા ફરતા મિસિસ ટોડના ખેતર તરફનો રસ્તો આવ્યો. હું આગળ ને આગળ ચાલતી રહી, મિસિસ ટોડનું ખેતર જરાક જ દૂર રહ્યું હશે, એટલામાં તે તરફથી કોઈક પરિચિત વ્યક્તિને મેં મારા તરફ આવતી જોઈ એ કોણ છે? સર પર્સિવલ!! તેઓ ઉતાવળા ઉતાવળા આવતા હતા તેમના હાથમાં એક લાકડી હતી અને તેમના કોટના બટન ખુલ્લા હતા અમારો બન્નેનો બેટા થયો તેમણે મને પ્રશ્ન ન કરતા એકાએક ખુલાસો કરવા માડ્યો કે, “ લિમરિજમાં ગઈ વખતે હું આવ્યો ત્યારે એની કેથેરિક વિષે મિસિસ ટોડ કાંઈ ખબર આપી શક્યા નહતા. આજ મને વિચાર આવ્યો કે, ઋતુ ખુશનુમાં છે એટલે આ તરફ ફરવા જઈ તો ઠીક ફરતા ફરતા મિસિસ ટોડને ત્યાં જઈ આવ્યો અને એની કેથેરિકના સમાચાર પૂછનો આવ્યો—”

“ તેના કાંઈ સમાચાર મળ્યા ? ”

“કાઈ જ ન મળ્યા મિસિસ ટોડ ઉપર તેનો એકંકે કાગળ આવ્યો નથી તેમજ ગઇ વખતના કરતા તેઓને કાઈ પણ વિશેષ માહિતી મળી નથી અને તો ભય રહે છે કે, એ છોકરી હમેશને માટે કયાક ગુમ થઇ ગઇ તમને ખમર છે—” મારા ચહેરા તરફ ધ્યાનપૂર્વક નિહાળતા નિહાળતા તેમણે વધુ કહ્યું “તમને ખમર છે કે, પેલો ચિત્ર-કાર—શુ નામ તેનું? હા, હા, મિ હાર્ટરાઇટ—આ સબધમા આપ-ણને કાંઈ માહિતી આપી શકશે ? ”

મે જવાબ દીધો “ ના, રે ! તેને પણ તે કંબરલેડમાંથી ગયા પછી મળી નથી ”

ખિત્ર વદને સર પર્સિવલે કહ્યું ‘બહુ જ ચિન્તાજનક સમાચાર ! એ કમનસિખ ગાડીનું શુ થયું હશે અથવા તો તે કંઈ નવી વિપત્તિઓ-મા પડી હશે, એ સબધમા મને બહુ ચિતા થયા કરે છે તેને યોગ્ય માણસોની સલાહ લેકળ રાખ્યાથી કદાચ તેનું ભવિષ્ય સુધરી શકત પણ હાલની સ્થિતિમા તે કદાચ વધુ દુખી બની ગઈ હશે મે તેને શોધી કાઢવા માટે ધણા પ્રયત્નો કર્યા પણ હું નિષ્ફળ જ નીવડ્યો છું તેથી મને દુખ થાય છે ”

આ વાક્ય બોલતા તો સર પર્સિવલના ચહેરામા મને દુખનો ચોખ્ખો ભાસ થયો મે યોગ્યક આશ્વાસનના શબ્દો કહ્યા અને તે પછી બીજા વિષયો ઉપર વાતચીત કરતા અમે બન્ને લિમરિજ-ભુવનમા આવ્યા ખરેખર, આજ અચાનક હું તમને મળી ગઇ તે ઉપરથી તેમના સ્વભાવની મને જરાક વિશેષ માહિતી મળી મે કહ્યું છે કે, મને તેમનો સ્વભાવ ધાધલીઓ લાગ્યો છે પોતાના લગ્ન પ્રસંગે, આ ભૂલાઈ ગયલી બાળતમા તપાસ કરવાનું તેમને સુઝ્યું, એ ઉપરથી તેમનો ધાધલીઓ સ્વભાવ શુ વિશેષ સ્વરૂપમા પ્રગટ થતો નથી ? અત્યારે મિસિસ ટોડના ખેતરમા જવાની તેમને શી જરૂર હતી ? લૉરા સાથે રહીને આનંદમા વખત વીતાડવાને બદલે આ બાળત તરફ તેમનું લક્ષ શા માટે ગયું હશે ? માત્ર ધાધલીઓ નહીં પણ તેમનો ખાખડીઓ સ્વભાવ જ આ ઉપરથી

સાબિત થાય છે કદાચ તેઓ પવિત્ર ઉદ્દેશથી આ તપાસ કરતા હશે એમ માનવા હું તૈયાર છું પણ આવી પ્રકૃતિ અમાધારણ તો ગણાય જ તેમના સદ્ગુણો શોધી કાઢવાનો મેં નિર્ણય કર્યો છે, એટલે હું કહીશ કે, આ બાબતમાં તેઓ અસાધારણ ઉદારતાથી અત્યારે વર્તતા હતા આ બાબતને જે વિશિષ્ટ સ્વરૂપ અત્યારે મળતું નોંધતું નહતું તે આપવા તેઓએ પ્રયત્ન કર્યો હતો તેથી તેઓ વધારે પડતા ઉદાર સ્વભાવના છે, એમ હું કહીશ ખરેખર! મેં તેમને ઉદાર કહ્યા છે અને તેમના વખાણ કર્યા છે, તેથી તેમના સદ્ગુણો જ નોંધવાનો મારો નિયમ મેં પાળ્યો છે!

તા ૧૯ મી.—સદ્ગુણો જોવાના નિયમમાં આજે વધારો થયો મેં સર પર્સિવલને આજે રૂબરૂમાં કહ્યું કે ‘ તમે ઇટાલિયની આવગો ત્યાર પછી હું લૅરાના સાથે તમારે ત્યાં રહીશ, કારણ કે લૅરાનાની એવી મરજી છે—”મેં હજી તો એ વાક્ય પુરું કર્યું નહીં એટલામાં તેમણે ઉમળકાથી મારો હાથ ઝાલ્યો અને કહ્યું “ ખરેખર, તમે જે માગણી કરી તે જ માગણી હું તમને કરવાનો હતો! મને પણ એવો જ વિચાર આવ્યો હતો કે, તમે તમારી બહેન સાથે રહો તો કેવું સારું? હું તમને ખાત્રી આપુ છું કે, આ સૂચના મને બહુ જ પસંદ પડી છે જેવી રીતે તમે લક્ષ્મ પહેલા માયાથી અને મમતાથી તમારી બહેન સાથે રહ્યા છો તેવી જ રીતે લક્ષ્મ પછી મારે ત્યાં તમે રહેજો મને બહુ આનંદ થશે ”

મેં સર પર્સિવલનો આભાર માન્યો એ પછી અમે ઇટાલિયની મુસાફરી વિષે વાતચીત કરી રોમમાં વસતા પોતાના અનેક પરિચિત અંગ્રેજ કુટુંબોની સર પર્સિવલે મને ઓળખાણ આપી અનેક જણના તેમણે નામ ગણાવ્યા એ બધા તો મને ખાસ યાદ ન રહ્યા પણ કાઉન્ટ ફ્રાસ્કોનું નામ ખાસ યાદ રહ્યું

લૅરાનાની ફ્રાઈ એલિનોરનો પતિ કાઉન્ટ ફ્રાસ્કો છે. એલિનોર અને લૅરાનાના પિતા મર્ફમ મિ. ફિલિપ ફ્રેસ્લીને બનતું નહોતું એ જાણીતું છે.

કાઉન્ટ ફ્રાસ્કોને એલિનોર પરણી તેથી મર્ફમ મિ. ફિલિપે

ગુસ્સે થઇને વારસામાંથી એલિનોરનો ભાગ રદ કર્યો હતો અને ધણુ વખત સુધી કોઈની આજુબાજુ ઉપર લક્ષ નહીં આપીને મહુમ મિ. ફિલિપે પોતાનો ઠરાવ કાયમ રાખ્યો હતો, પરંતુ લૉરાની વિનંતિથી આખરે તેમણે નમ્રતા દાખવી હતી, એ અનુષ્ઠુ નથી, જૂના વખતની આ તકરાર પછી લૉરા અને એલિનોર કદી મળ્યા નહતા લૉરા હવે ઇટાલિ જશે ત્યારે તેને મળશે જૂના ધા રૂઝાય અને સ્નેહસંબંધ પુનઃ તાજે થાય એ અત્યારે આવશ્યક હોવાથી એ બન્નેના મિલનમાં હુ શુભાશા જોઈ રહી લૉરા પોતાના સ્નેહાળ શાત સ્વભાવથી એલિનોરની કડકાઈ દૂર કરાવશે એવી શ્રદ્ધા મારા મનમાં ઉપજી વળી કાઉન્ટ ફ્રેસ્કો, સર પર્સિવલનો દિવોળન દોસ્ત છે એટલે આ બન્ને ગૃહસ્થાની પત્નીઓ એક બીજા ઉપર પ્રેમ ધરાવે, એ જ મને વાજબી લાગ્યું એકદરે મને તો ઇટાલિમાં કાઉન્ટ ફ્રેસ્કો અને એલિનોર વસતા હોવાથી, લૉરા પોતાના સંબંધીજનોની હુકમાં જ જાય છે, એવો સંતોષ થયો

કાઉન્ટ કેવા સ્વભાવનો હશે, એ જાણવાની મને ચટપટી થઈ મેં કે લૉરાએ તેને કદી જોયો નથી તેના વિષે હું એટલું જ જાણુ છું કે, ઇંગ્લાંડમાં કેટલોક વખત તે રહ્યો હતો ત્યારે એક સારા ગૃહસ્થ તરીકે ઓળખાતો હતો. સર પર્સિવલના કહેવાથી મેં જાણુ છે કે, એક વખત સર પર્સિવલ ખૂન અને લૂટની આપત્તિમાં હતા ત્યારે કાઉન્ટ બહાદુરીથી તેમને બચાવ્યા હતા. સર પર્સિવલને જો એ વખતે કાઉન્ટની મદદ ન મળી હોત તો તેમના હૃદયમાં જખ્મ થયો હોત અને કદાચ ન બનવાનું બન્યું હોત. વળી મને એક બીજી બાબત પણ યાદ હતી મહુમ મિ. ફિલિપ ઉપર એકવાર કાઉન્ટનો કાગળ આવ્યો હતો તેમાં એલિનોર સાથેના પોતાના લગ્ન વિષે કાઉન્ટે વિનંતી અને પ્રગટા પૂર્ણ ભાષામાં મિ. ફ્રેસ્કોને મારી આપવા વિનંતિ કરી હતી. મિ. ફિલિપે તોછડાઈથી તેનો જવાબ સુદ્ધાત લખ્યો નહતો, એ વાત અત્યારે સભારતા મને શરમ આવે છે કાઉન્ટ વિષે હું આટલું જાણુ છું તે ઉપરથી મારું એમુમાન થાય છે કે, તે સારા સ્વભાવનો માણસ હોવોજોઈએ

સર પર્સિવલના મિત્ર સબધી હું આવા શેખરસ્લીના વિચારોમા શા માટે કાળક્ષેપ કરે છું ? મુખ્ય વાત વિષે જ મારા વિચારો અત્રે જણાવવા ઠીક થઈ પડશે સર પર્સિવલે લગ્ન પછી મુસાફરી કરી આવ્યા બાદ મને પોતાની પત્ની સાથે રહેવા દેવાની પરવાનગી આપી, એ તેમનું માયાળુપણુ જ ગણાય મને ખાત્રી છે કે, લૉરાના પતિને મારા વિષે ફરિયાદ કરવાનું કારણુ હું નહીં આપુ તેણે મારા તરફ માયાળુપણુ બતાવ્યું છે, તો હું પણ તેના તરફ માયાથી વર્તવા પ્રયત્ન કરીશ

તા. ૨૦ મી:—સર પર્સિવલ ઉપર મને તિરસ્કાર આવે છે ! કેટલીક વાર તેમનું બચકર હાસ્ય મને લગારે ગમતું નથી તેમનેા ચીઢીઓ સ્વભાવ જ નહીં પણ કેટલીક વાર તેમના ચહેરા ઉપરની કઠોરતા મને ક્ષણે ક્ષણે એમ માનવાનું કારણુ આપે છે કે, તે માયાળુ નથી—સહૃદયી નથી સર પર્સિવલનો સ્વભાવ ધાધલીઓ છે, એમ મે કહ્યું છે. એની વધુ સાબિતી નીચેના એક દષ્ટાન્તમાથી મળે છે હજી તો લૉરા સાથે સર પર્સિવલના લગ્ન થયા નથી એટલામા તેમના બન્નેના નામના ‘કાર્ડ’ છપાઇને આવ્યા । અને લૉરાએ બ્યારે ‘કાર્ડ’નું ‘પેકેટ’ છોડ્યું ત્યારે લેડી જ્ઞાપ્ત તરીકે પોતાનું નામ તેમા સૈથી પહેલીવાર છપાયલું જોયું । લગ્ન પહેલાથી જ કુવારી કન્યાને, આવી રીતે પરણેલી ઓ તરીકે ગણી લઇને તેના નામના કાર્ડ છપાવવા, એ એક જાતની ધૂણ્ણતા ખરી કે નહીં ?—સર પર્સિવલની આ જાતની ધાધલ શું પમદ કરવાજોગ ગણાય ? લૉરા ‘પેકેટ’ છોડતી હતી ત્યારે સર પર્સિવલ તેની નજદિક જ ઉભા હતા તેમણે મારી હાજરીની દરકાર કર્યા વિના જ, લૉરાના ખભા ઉપરથી નીચા વળાને એ વખતે જે છૂટ લીધી તે બિલકુલ ગેરવાજબી હતી છાપેલા ‘કાર્ડ’માથી એક ‘કાર્ડ’ લઇને તેમણે સત્તાધારક પદ્ધતિથી અદ્દહાસ્ય કર્યું અને લૉરાના કાનમા કંઇક કહ્યું તેમણે શું કહ્યું તે મે સાંભળ્યું નહીં—લૉરાએ મને એ કહેવાની ના પાડી—પણ

એજ વખતે મેં જોયું કે, જાણે સમિપ ઉભેલા મૃત્યુદેવને જોઈને ભય ઉપજે તેવો ભય લોરારને ઉપજ્યો ! તેનો ચહેરો તદ્દન ફિક્કો અને સફેદ થઈ ગયો કદાચ હમણા જ તે મૂર્ચ્છિત થઈ જશે, એવી તેની સ્થિતિ થઈ ગઈ સર પસિવએ તેને આઘાત કરનાર શું કહ્યું હશે ? અને એ કહ્યા પછી પણ તેમની કેવી ધૃષ્ટતા ! લોરારની ભય ઉપગવનારી હાલતની લગારે દરકાર કર્યા વિના એક જગલી માણસના જેવી બેદરકારીથી તેઓ આડું જોઈ રહ્યા ! મને સર પસિવલ ઉપર અત્યંત ગુસ્સો ઉપજ્યો અત્યાર સુધી તેમના સદ્ગુણો જોવાનો મેં નિયમ પાળ્યો છે પણ આ બનાવ પછી મારી વેરની લાગણીઓ ઉછળી રહે છે હવે હું સર પસિવલ માટે ચોખ્ખું જાહેર કંઠ છું કે, હું તેને ધિક્કાર છું !

તા. ૨૧ મી.—અત્યારના ચિતાતુર સમયની ચિતાઓએ મારા મનને હયમચાવી મૂક્યું છે છેલ્લા ચોડાક દિવસથી મારું એ ચિતાઓ થી ઘેરાયેલું મન ગુસ્સાભરેલું પણ બન્યું છે, છતાં ઈશ્વર જાણે છે કે, હું કેટલો બધો સયમ રાખું છું

ગઈ કાલની રાત્રિ પછી મારા મનમાસતત એ જ વિચાર આવ્યા કરે છે કે, આ લગ્ન બધ પડે એવો કોઈક બનાવ હજી પણ કદાચ બનશે આ તરંગ મારા મનમા કેવી રીતે દાખલ થયો છે, એ હું સમજી શકતી નથી લોરારનું ભવિષ્ય ચિન્તાજનક છે, એવો ભય ઉપજ્યાથી શું મને ઉપલો તરંગ હરધડી ઉઠતો હતો ? અથવા તો મારી ચિન્તા-ઓથી અને મારા દબાયેલા ક્રોધથી શું હું એ તરંગમા તલ્લીન થઈ જતી હોઈશ ? કશું કારણ મળી શકતું નથી સંયોગોને લીધે કોઈ પણ સ્ત્રીના હૃદયમા આવા તરંગ ઉપજે, એમા નવાઈ નથી આ કારણની કલ્પના કરીને હું તેના ઉપર વિશેષ વજન આપવું નિરર્થક લેખું છું

આવતી કાલે લોરારના લગ્ન થશે પણ મને એ લગ્ન માટે ઉત્સાહ થતો નથી, અને જો કાંઈ પણ ઉત્સાહ રહ્યો હોય તો તે આજના બનાવોથી બિલ્કુલ જતો રહ્યો છે

બલી મિસિસ વેસેએ આજ સહવારે અઝણપણે જ અમારા મન ઉપર ખિન્નતા પ્રસારી કેટલાક મહિનાથી તેણે ખાસ લૉરાને માટે ઉનની એક ગરમ શાલ પોતાને હાથે બરવા માડી હતી મિસિસ વેસેની વૃદ્ધ વય જોતા તે શાલનું બરતકામ અઝણપણી પમાડે એવું સુદર હતું લૉરાના લગ્નની ખુશાલીમા આજે સહવારે તે શાલ ન્યારે મિસિસ વેસેએ તેને બેઠ આપીને તેના ખમા ઉપર નાખી ત્યારે બિચારી લૉરાથી અચાનક મોટે સાદે રડી પડાયું ! મિસિસ વેસે લૉરાની આ હાલત જોઇને ગભરાઈ ગઈ તેની આખમા પણ આસુ આવી ગયા તે બન્નેને આશ્વાસન આપતા મને બહુ મહેનત પડી દેખાવ એવો કરુણાન્નક હતો કે કોઇ પણ તટસ્થ માણસને યે તે દેખીને રડવું આવે મારી આખમાના થોડાક આસુ દ્હોઇને હું લૉરાને ધીરજ રાખવા કહેતી હતી તેવામા નોકરે આવીને મને ખબર આપી કે, મિ. ફ્રેલી બોલાવે છે

હું મિ. ફ્રેલી પાસે ગઈ ત્યારે તેમણે મને કહ્યું “ વહાલી લૉરાને હું લગ્નની આ બેઠ આપવા માગુ છું ” તેમણે મને એક ગદી વીંટી આપી તેમા કોઇ કીંમતી હીરા કે રત્નને બદલે “ વહાલા કાકા ” ના વાળનું એક ગુચળું હતું !! એ વીંટીમા લગ્નની ભાવના અને અવિછિન્ન મિત્રતા જળવવાની સૂચના કરતા ફ્રેય ભાષાના વાકયો કેતરેલા હતા એ વીંટી મે મારા હાથમા લીધી મિ. ફ્રેલીએ કહ્યું- “ આ વીંટી વહાલી લૉરાને હમણાને હમણા જ આપજે, કારણકે તે મારી પાસે આવે તે પહેલા આ બેઠ અને તેમાના વાકયો ઉપર મનન કરીને મનની શાંતિ મેળવવા જેવી દૃઢ બને, એમ હું ઇચ્છુ છું બીજું, આજે સાંજે વહાલી લૉરા મને મળી જાય એમ તેને કહેજે, પણ મારી પાસે આવીને રડી પડીને નકામા બોપાગાળા નં કરે, એમ તેને ખાત કહેજે. ત્રીજું, આવતી કાલે સહવારે પોતાના લગ્નના પોષાકમા તે મારી પાસે આવે એમ કહેજે, પણ ધ્યાનમા રાખવું કે, વળી પાછી તે રૂએ નહીં. એથી, ન્યારે તે પોતાના પતિ સાથે દેશાવર જાય,

ત્યારે પણ મને છેલ્લીવાર મળી જાય, પણ તે વખતે આખમા આસુ ન હોવા જોઈએ એરીઅન, દયાને ખાતર, પ્રત્યેક પવિત્રતાને ખાતર, આનંદજનક, સયમી અને હસતા વદનથી તે મળવા આવે, એ જ તેનો પોતાનો વહાલા કાકા ઉપરનો ખરો વહાલ ગણાશે ધ્યાનમા રાખજે આખમા આસું ન જ હોવા જોઈએ ” મને આ વિચિત્ર શરતો સાબળીને ધણો જ ગુસ્સો ઉપજ્યો મારી જિંદગીમા મે તેમને કદી ન સબળાવ્યા હોય એવા સખ્તમા સખ્ત અને કેટલાક ખુલ્લામા ખુલ્લા સત્ય વેણુ હુ અત્યારે તેમને સબળાવી દેવાની હતી પણ એટલામા નોકરે આપીને ખમર આપી કે, મિ આર્નોલ્ડ ચૅર્કશાયરથી આવી પહોચ્યા છે આથી એ બલા મિત્રને આવકાર આપવા હુ દોડી ગઈ

દિવસનો બાકીનો ભાગ લગ્નની તૈયારીઓમા વીતી ગયો નાની નાની અનેક ગોઠવણો અમારે કરવાની હતી હોારને લઈ જવાના કપ ડા ટ્રકોમા ભરવાના હતા, પાસેના અને દૂરના મિત્રો તથા સ્નેહીઓ તરફથી લગ્નની ભેટો લઇને થોડી થોડી વારે આવતા માણસોને ધટો આવકાર આપી, તેમની સાથે ધટતી વાતચીત કરીને, તે ભેટો સ્વીકારવાની હતી અને ખીજી અનેક વ્યવસ્થાઓ પાછળ ધ્યાન આપવાનુ હતુ સર પર્સિવલે તો પોતાનો અધીરો અને ધાધલીઓ સ્વભાવ પાત્ર પાત્ર ક્ષણે પ્રકટ કરી ખતાવ્યો એક જ જગ્યાએ પાત્ર ક્ષણથી વધુ વખત તેઓ ટકીને ઉભા રહેતા નહીં ધડીકમા બહાર જાય તો ધડીકમા પાછા ધરમા આવે આવનારા અજાણ્યા માણસોને અથવા તો ધરમાથી નોકરો કાઢક સંદેશ લઈ જાય કે સંદેશાના જવાબો બહારથી લાવે તેમને સર્વને સર પર્સિવલ હરધડી ઉભા રાખીને પૂછપરછ કરતા ધડીએ ધડીએ, ધીમી ઉધરસ ખાવાની તેમની ટેવ તો ચાલુ જ હતી

હોાર મારી સાથે રહેતી પણ આવતી કાલે અમે વિખૂટા પડનાર છીએ, એ વિચાર તેને મુઝવતો હોય, એમ મને લાગ્યુ તે વારંવાર મૂગી દુ ખભરી નજર મારા તરફ કર્યા કરતી. જીવનમા બ્યારથી તે સમજણી થઈ ત્યારથી આજ સુધીમા અમે બન્ને કદી વિખૂટા

પડેલા નહતા જુદા પડવાનો આ પ્રથમજ પ્રસંગ હતો, અને તેથી તેને દુખ થાય એ સ્વાભાવિક હતું હું લાચાર હતી પણ મારે કહેવું જોઈએ કે, મને પોતાને આજે ઓછું દુખ થતું ન હતું ભવિષ્યમા વિધિએ મારે માટે અનેક વિશેષ દુખોનો ભગાર ભલે ભરી રાખ્યો હોય પણ આજનો દિવસ—એકવીસમી ડીસેમ્બરનો દિવસ—મારા જીવનમા એક સૌથી વિશેષ દુખદ અને સૌથી વિશેષ અશાંત દિવસ છે, એ હું કદી પણ ભૂલી જઈશ નહીં

મધ્ય રાત્રિ વીતી ગયા પછી મારા શયનખંડના એકાંત ભાગમા હું આ લીંટીઓ લખુ છું હમણા જ હોરા પાસે જઈ આવી છું મેં શું જોયું છે ? તેને ઉંઘ આવતી નથી અતરના દુખનો મૂંઝા પડીયો તેના વદન ઉપર જણાય છે પથારીમા તે ધડકમા જમણી પાસે તો ધડકમા ડાબી પાસે, પાસા બદલ્યા કરે છે આજની રાત્રિ તેને પણ અશાંત લાગે છે મારી વહાલી બહેન ! હું તને કેટલી બધી સુખી જોવા ઇચ્છુ છું એ ઇશ્વર જાણે છે મેં તને સુખી કરવા કેટલા બધા ચત્ત કર્યો છે તે પણ ઇશ્વર જાણે છે પણ તું સફળ સપતિવતી હોવા છતાં, સ્વરૂપમા અત્યંત સુંદર હોવા છતાં, સ્વભાવે નિર્ભય અને નિર્દોષ હોવા છતાં પણ આ રે રે ! તું હૃદયથી સુખી નથી ! તારો સહાયક કોઈ નથી—તારો મિત્ર કોઈ નથી ! હું જાણુ છું કે, એક જણ એવો છે અહા ! પોતાનો જાન તેણે તારે ખાતર કુર્યાન કર્યો હોત ! હૃદયના જે સુખની તારી વાચ્છના છે તે તને જરૂર તેના વડે મળ્યું હોત ! પણ હા ! તે અત્યારે દરિયાપારના દેશમા જર્ણુ ખડિયેરોની હારકટારમા દુખી અને બળતા જીગરે સખ્ત કામ કરી રહેલો છે ! સિવાય તાર કોણ છે ? નથી પિતા, નથી માતા, નથી ભાઈ,—એક જીવતું પ્રાણી હયાત છે તેને તું ‘બહેન’ કહે છે ! પણ તે એક નિરપયોગી અને અસહાય અબળા છે ! પોતાના બળતા હૃદયના ઉભરા માત્ર નોંધપોથીમા તે ટપકાવી શકે છે સિવાય તે શું કરી શકવા સમર્થ છે ? ! શકાઓના નિવારણ કે દુખને પલટવાની શક્તિ જેનામા નથી તે જીવિત છતાં મૃત છે !

લોરા ! વહાલી લોરા ! તારી આ ‘ બહેન ’ અત્યારે તો તેવી જ છે !
અ રે રે ! આવતી કાલે તારો હાથ કોના હાથમા હશે ? જેના ઉપર,
લોરા ! તે વિશ્વાસ મૂક્યો છે તેના હાથમા તારો હાથ સોપાશે એ વિ-
શ્વાસ જાળવવાનું તેણે વચન આપેલું છે જો તે એ વચનનો ભંગ
કરશે—જો તારા શિરનો એક પાણુ વાળ તે વાકો કરશે તો—

હું વધુ લખી શકતી નથી—

બાવીસમી ડીસેમ્બર—પ્રાત કાળના સાત વાગ્યા છે ઋતુ
અશાત છે તે હમણા જ ઉડી છે ગાંધી કાલના કરતા તેનું વદન અત્યારે
વધારે શાત દીસે છે

દશ વાગ્યા તેણે પોષાક પહેર્યો અમે પરસ્પર ચુપન કર્યો—અમે
બંનેએ એક બીજાને હિમ્મત નહીં હારવાના વચન આપ્યા છે હું
એક ક્ષણ મારા ખડમા આવી અત્યારે વિચારોની ગુચવણમા અને
માણસોની અવરજવરમા તથા ઘાટાઘાટમા પેલો વિચિત્ર તરંગ મારા
મનમા છે કે નહીં ? લગ્ન બધ રહે એવો કોઈ બનાવ બનાવવાની મે
રાખેલી આગાહી ખરી પડશે કે નહીં, તે હું કહી શકતી નથી, પણ સૈર
પર્સિવલ કેમ અસ્વસ્થ જણાય છે ? મકાન પાસે ઉભેલી ગાડીઓ
આગળ તેઓ અહીંથી તહી કેમ આટાફેરા મારી રહ્યા છે ? શું કોઈ
લગ્ન અટકાવનાર આવશે એવો તમને ભય ઉપજ્યો છે ?—અરે ! પણ
હું કેવું મૂરખાઈભરેલું લખુ છું ? લગ્ન તો ચોક્કસ થશે જ અર્ધા
કલાકના અરસામા અમારે દેવળમા જવાનું છે

અગીઆર વાગ્યા બધુ પતી ગયું તેઓ બંને પરણી ચૂક્યા !

ત્રણ વાગ્યા પરણીને તેઓ બંને ઇટાલિ જવા ઉપડ્યા હું લેખન
—સાહિત્ય પુરૂ જોઈ શકતી નથી કેમકે મારી આખ જળજળીઆથી ભર
પૂર છે—હવે હું કાઈ વધારે લખી શકું એમ નથી—

x

x

x

x

(૨૪૧)

પરિચ્છેદ ૨૪.

છ માસ પછીનાં સસ્મરણો.

(મેરીઅન હોલ્કોએ રજૂ કરેલી વિગત -)

બ્લેકવોટર પાર્ક

હૅન્થાપર

તા' ૧૧ જૂન ૧૮૫૦--પાછલા બનાવોને છ મહિના વીતી ગયા છે--છ લાખા અને એકાન્તવાસના મહિનાઓ સુધી, હું અને લૅારા, એક બીજાને મળ્યા નથી !

હજી મારે કેટલા દિવસ સુધી તેનો વિરહ સહન કરવાનો છે ? ફક્ત એક દિવસ ! આવતી કાલે--બારમી તારીખે, પ્રવાસીઓ ઇંગ્લાન્ડમા આવશે મારા પોતાના આનંદની કલ્પના હું કરી શકતી નથી--શુ હવે પછીના ૨૪ કલાક પછી લૅારાની અને મારી વચ્ચેની જુદાઈનો અંત આવશે ?

તેણે તેના પતિ સાથે આખી શરદ ઋતુ ઇટાલિમા ગાળી હતી અને તે પછી તેઓ ટ્રોઇક્ષ ખાતે ગયા હતા તેઓની સાથે કાઉન્ટ ફ્રાન્કો અને તેની પત્ની મેડમ ફ્રાન્કો પણ ઇંગ્લાન્ડ આવશે કાઉન્ટનો ઇરાદો લાંડનની નજદિકામા ક્યાક વસવાનો છે, પણ હાલતુર્ત તે બ્લેકવોટર પાર્કમા સર પર્સિવલ સાથે રહેનાર છે લૅારા પોતે આવતી હોય તો પછી તેની સાથે ચાહે તે લોકો આવે, તેની મને દરકાર નથી હું અને લૅારા સાથે સાથે વસીએ, એજ હું ચાહું છું અમે સાથે રહેતા હોઈએ તે પછી ભલેને સર પર્સિવલ પોતાના બગલાના બોય-તળીઆથી તે ઠેક ઉપરના મળલાની છત સુધી મહેમાનો ઉભરાવી દે તોયે મને વાધો નથી

દરમ્યાન હું અત્રે બ્લેકવોટર પાર્કમા રહું છું આ મકાન સર પર્સિવલ બ્લાઈડનું પોતાનું છે મકાન વિશાળ છે પણ હું તો મારા નાના સરખા ઓરડામા અત્યારે મારી બધી મિશ્કત સાથે બેઠી છું તે

મિલકત શી છે ? ફક્ત ત્રણ પેટીઓ અને એક કાથળી ! આ દુનિયામા મારી પોતાની મિલકત તરીકે ગણાવી શકુ તો તે આટલી જ વસ્તુઓ છે ! મારી પાસેના એક મેજ ઉપર રહાનો પ્યાલો પડેલો છે હું ધીમે ધીમે તેમાની રહા પીઈ છું અને આગળ પાછળના વિચારોમા પ્રવૃત્ત થાઈ છું

તા ૯ મી જૂને લૉરાનો પેરિસથી લખાયેલો એક પત્ર મને લિમરિજમા મળ્યો તેના આગમનના હર્ષ ઉપજવનારા સમાચાર તે પત્રમા હોવાથી ગઈ કાલે હું લિમરિજથી ઉપડીને લાડનમા રહી અને લાડનથી આજે અહીં હે પ્શાયરમા સાજ પડ્યા પછી દિવાળતી વખતે આવી પહોચી છું લૉરાના પત્રમા લખેલું હતું કે “અમે સાઉથેમ્પટન રોડેશને ઉતરીશું અને ત્યાંથી બારોબાર હે પ્શાયર આવીશું થોડાક દિવસ લાડનમા ગાળવાનો અગાઉ વિચાર કરેલો પરંતુ ખર્ચ એટલું બધું થઈ ગયું છે કે, લાડનમા મોજ માણવા જેટલા નાણા હાતુર્ત પાસે રહ્યા નથી. આથી કરકસર કરીને આખો ઉનાળો અને પાનખર ઋતુ શાંતિથી બ્લેકવૉટરમા ગાળવાનો નિશ્ચય કર્યો છે પ્રવાસ દરમ્યાન કુદરતના રમણીય દેખાવોથી અને જનસમૂહના વિવિધ પ્રકૃતિના નરનારીઓ સાથેના મેળાપથી એક રીતે મને આનંદ ઉપજ્યો છે એમા તો શકા નથી પરંતુ હવે તો શાન્ત એકાન્ત આમ્યજીવન માટે તલસુ છું” લૉરાની આ ઇચ્છા મને પસંદ પડી તેને જે પસંદ પડે તે મને પસંદ પડે, એમા નવાઈ નથી

ગઈ કાલે રાત્રે હું લાડનમા એક મિત્રને લા સુતી હતી, કારણ કે કેટલાક જણને મળવાનું હતું બ્લેકવૉટર પાર્ક જોતા મારા ઉપર કેવી અસર થઈ ? આ સ્થાન લિમરિજની બરાબર સામી દિશામા આવેલું છે સર પરિવલનો બગલો વિશાળ છે, પણ તેની આસપાસ ઝાંડાની ઘટા એટલી બધી આવેલી છે કે હવા રૂધાઈ જાય છે હું બ્યારે આ બગલા આગળ આવી ત્યારે એક નોકરે તેનો દરવાજો ઉઘાડીને મને અવકાશ આપ્યો. ઘરના કામકાજની વ્યવસ્થા રાખનાર બાઈ

વિવેકી અને સભ્ય હતી. મારે ખેસવા ઉઠવા માટે તૈયાર રાખેલા ઓરડામાં તે મને લઈ ગઈ અને મને સ્નાનો પ્યાલો આપ્યો. બગલાના પહેલા માળને છેડે એ ઓરડો છે નોકરોના અને બીજા ફાલતુ ઓરડાઓ બગલાના બીજા માળ ઉપર આવેલા છે મહેમાનો માટે, મોજન માટે, પુસ્તકો રાખવા માટે તેમજ આદરસત્કાર માટે જે ઓરડાઓ આ બગલામાં છે, તે બધા નીચેના બોયતળીઆના ભાગમાં આવેલા છે

આ વિશાળ બગલામાંજ પરતુ ઉપર જણાવેલા ખડોથી અલગ પડી જતા એક ભાગમાં પાચસો વર્ષેની જૂની અને કોઈથી નહીં વસાયેલી એક ઈમારત છે પહેલા તેની આસપાસ એક ઉડી ખાઈ હતી. સર પસિવલના બગલાનું નામ 'બ્લેકવોટર પાર્ક' એટલા માટે રાખવામાં આવેલું છે કે, તેમના બગીચાને છેડે એક સરોવર આવેલું છે અને તે સરોવરના પાણીનો રંગ લગભગ કાળો છે

રાત્રિના અગીઆર વાગ્યા. બગલાની મધ્યમાં આવેલા પુરજ ઉપરના મોટા ઘડીઆળમાં જ્યારે તે ટકોરા પડ્યા ત્યારે આ એકાન્ત સ્થાનમાં તેમનો ઘેર રણુકાર કોઈને ભયાનક લાગે એવા પડધા પાડી રહ્યા

આ વખતે એક કુતરો બિહામણી રીતે ભસવા અને રડવા લાગ્યો ઘડીઆળના ટકોરાના ઘેરા અવાજથી કદાચ તે આમ કરવા મડ્યો હશે મકાનના નીચેના ભાગમાં પડધો પાડનારા પગલા સભળાવા લાગ્યા અને બારણાને સાકળો વાસવામાં આવતી હોય એવા ખખડાટ થયા નોકરો હવે સુઈ જવા માટે તૈયારીઓ કરતા હશે, એવું મેં આ ઉપરથી અનુમાન બાધ્યું હતું તેમનું અનુકરણ કરું ?

ના મને લગારે ઉંઘ આવતી નથી મને એમ થાય છે કે, જાણે હવે કદી પણ મારે મારી આખો મીંચવી જોઈએ નહીં. આવતી કાલે હું એક પ્રિય મુખ્યમંત્રી જોઈશ, એક અત્યંત પરિચિત અવાજ સામળીશ એને લગતી જીઝાસાને લીધે મારા શરીરમાં એક પ્રકારનો ઉશ્કેરણીનો જ્વર આવેલો છે. જો મને એકાદ પુરૂષના જેવા હક્ક મળ્યા

હોત તો અત્યારે જ મે સર પસિવલની ઘોડારમથી એક ઉત્તમ ઘોડો મગાવ્યો હોત અને પૂર્વ દિશા તરફ ઉગતા સૂર્યને મળવા માટે તે ઘોડા ઉપર બેસીને તેને પૂરપાટ દોડાવી મૂક્યો હોત—આખી રાત મે એ ઘોડા ઉપર સ્વારી કરી હોત અને જાણીતા બહારવટીઆઓની માફક લાખી, સખ્ત અને સતત મુસાફરી કરીને હું જરૂર પ્રાતઃકાલમા ચોર્ક ખાતે જઈ પહોંચી હોત પરંતુ હા ! સ્ત્રી સિવાય હું અન્ય કોઈ જ ન હોવાથી જીવનપર્યંત સહિષ્ણુતા, સમ્યતા, અને સ્ત્રીઓને પહેરવાના વસ્ત્રોમા જ મારે સખડવાનું હોવાથી હું લાચાર બની ગઈ છું ગૃહ—વ્યવસ્થાપિકા મિસિસ મિચલસનના અભિપ્રાયને મારે માન આપવું જોઈએ અને કોઈક નબળી, બાયલી, અને સ્ત્રીઓમા રહેલી બીરપ્રકૃતિજન્ય રીતિથી મારે ધરમા જ રહેવું જોઈએ

વાચવાનો પ્રશ્ન જ ઉભો કરાય તેમ નથી—ચોપડીઓમા મારૂં ધ્યાન હું એકચિત્તે પરાવી શકતી નથી મારી આખમા ઉઘ ભરાય અને હું ચાકી જાઉં ત્યાં સુધી લખું તો કેમ ? મારી નોંધપોથી તરફ મે ધણુ વખતથી ધ્યાન આપ્યું નથી શું લખવું ? નવી જિંદગીના ઉબર ઉપર ઉભેલી હું અત્યારે કોના વિષે વિચાર કરું ?—છેલ્લા છ માસ દરમ્યાન પરિચિત માણસો, અવનવા બનાવો, અનેક તકો અને વિવિધ ફેરફારો તો થયા છેજ, લૌરાના લગ્નના દિવસ પછી લાખા, કટાળાભરેલા અને શુષ્ક સમયમા શું શું બન્યું છે ? લાવ, સભારી કાઢું

વૉલ્ટર હાર્ડિંગનું સ્મરણ અત્યારે અચાનક મને થાય છે મારા ગેરહાજર મિત્રોની હારમાળામા તેનું નામ સૌથી મોખરે મને યાદ આવે છે તે બિચારો અમેરિકા જવા ઉપડ્યો તે પછી હોન્ડુરાસ ખાતે પહોંચ્યા બાદ તેણે મને એક પત્ર લખ્યો હતો આજ સુધીમા તેણે લખેલા અનેક પત્રોમા એ પત્ર વિશેષ આશાભર્યો અને વિશેષ ઉત્સાહજનક હતો એ પત્ર મળ્યા બાદ એક કે દોઢ મહિના બાદ એક અમેરિકન વર્તમાનપત્રમા મે એક ફકરો છપાયેલો જોયો તેમા વૉલ્ટરવાળી શોષબોળ કરનારી મડળીના પ્રવાસનું વર્ણન હતું એક છેલ્લા વર્ણન

સુખ, આ મડળી વિશાળ અને ભયાનક જગલમાં દાખલ થઈ હતી. મડળીના પ્રત્યેક માણસને ખભે એકેકડી બદક હતી અને તે દરેકની પીઠ ઉપર દરેકના બિસ્તરા બાંધેલા હતા. બસ આ ફરો વાગ્યા બાદ તેના સબધમાં ખીજો એકેકે ફરો આજ સુધીમાં કદી મારા વાચવામાં આવ્યો નથી. શિષ્ટ સમાજને એ મડળીના એકેકે માણસને વિષે આત્મારે કાંઈ સમાચાર મળ્યા નથી. વૉશ્ટરે પોતે પણ મને એકેકે પત્ર લખ્યો નથી. આ મડળીનું અને ખાસ કરીને વૉશ્ટર હાર્ટરાઇટનું શું થયું હશે ?

આવીજ હૃદયભેદક ચૂપકીદીનો પડદો એની કેથેરિકના હતભાગી જીવન ઉપર છવાઈ રહેલો છે. તે અથવા તો તેની સાથીદારણુ મિસિસ કલેમન્ટસ સબધી મારા જાણવામાં કાંઈજ ખબર આવી નથી. તેઓ આ દેશમાં રહેલા છે કે પરદેશમાં ગયેલા છે અથવા તો તેઓ હયાત છે કે મરણુ પામેલા છે, તે વિષે કોઈને કાંઈ માહિતી નથી. સર પર્સિવલના ધારાશાસ્ત્રીએ પણ આશા તજ દીધી છે અને એ નાસી ગયેલાની શોધખોળ બધ રખાવી છે.

અમારા બલા વૃદ્ધ સ્નેહી મિ. ગિલ્મોરની ચપળ ધધાદારી કાર-કીર્દી ઉપર અકુશ મૂકાયો છે. વસત ઝડપના પ્રારબમાં અમે સાલળીને બયબીત થયા હતા કે, મિ. ગિલ્મોર તેમના લખવાના મેજ ઉપર બેશુદ્ધ હાલતમાં મળી આવ્યા હતા. મગજ ઉપર એકદમ લોહી ચઢી જવાથી તેઓને ચક્કર આવતા તેમની એ હાલત થઈ હતી. માથું દુ ખવાની ફરિયાદ તેઓ લાખ્યા વખતથી કરતા હતા, જેને પરિણામે ડાક્ટરે તેમને ચેતવણી આપી હતી કે, કામકાજથી નિવૃત્ત થઈને તમે આરામ લ્યો, નહીંતર પસ્તાવું પડશે. પણ મિ. ગિલ્મોરે ડાક્ટરની સલાહ માની નહીં અને રાત દિવસ સખ્ત મહેનત કર્યા કરી. જ્યારે એક દિન તેઓ બેશુદ્ધ થઈ ગયા ત્યાર પછી ડાક્ટરે કામકાજ કરવાની સખ્ત મનાઈ કરી. આથી તેઓ હાલમાં આરામ લે છે. તેમના બાગીદાર તેમનો ધધો ચલાવે છે. મિ. ગિલ્મોર પોતે તો આત્મારે જર્મની ગયા છે. ઝોઝામાં ઝોઝા એક વર્ષ સુધી તેઓ આ પ્રમાણે કામકાજથી નિ-

વૃત્ત રહેશે. અમે એક વધુ સન્મિત્ર અને વિશ્વાસુ સલાહકાર ગુમાવ્યો છે—હું અતઃકરણપૂર્વક ઈચ્છુ છું કે, તેઓ વહેલા સાજા થાય

બલી મિસિસ વેસે મારી સાથે લગ્ન સુધી આવી હતી લૅરા અને હું બન્ને લિમરિજ-લુવન છોડી જઈએ તે પછી તેને એકલીને ત્યાં રાખવી નિર્ણયક થઈ પડે આથી અમે કરેલી ગોઠવણ મુજબ તે પોતાની કુવારી નાની બહેન સાથે રહીને હવે પછીનું જીવન વીતાવશે મિસિસ વેસેની એ નાની બહેન કલેપહામમા એક શાળામાં શિક્ષિકા છે

હું તેની આગળથી વધાય થઈ ત્યારે તે સ્વસ્થ હાલતમાં હતી. મેં તેને થોડાક મહિના બાદ લૅરાને મળવા સાડ અહીં આવવાનું નિમત્રણ કરેલું છે

અમે-ત્રીઓ-લિમરિજ લુવનમાંથી વધાય થઈ તેથી મિ. ફ્રેસ્લી બહુજ ખુશી થયા છે પોતાની ભત્રીજીથી વિખૂટા પડતા તેમને બાગ્યે જ ખેદ થયો હશે, કારણ કે ઘણીવાર મહિનાઓ સુધી તેમણે તેને પોતાની પાસે કદી બોલાવી નહતી તેઓ કદી પણ તેની સાથે વહાલથી વાત સુદ્ધાત કરવા મથ્યા નહતા મને અને મિસિસ વેસેને તેમણે વધાયગિરી વખતે કહ્યું હતું કે “ તમારા જવાથી મારૂ હૃદય અર્ધું વિદીર્ણ થયું છે ” આનો અર્થ એ જ કે, અમારાથી વિખૂટા પડવા માટે તેમને અદ્વરખાનેથી આનંદ થયો હતો વૅલ્ટર હાર્ટરાઇટના જવા પછી તેમણે બે ફોટોગ્રાફરને નોકરીમાં રાખ્યા છે પોતાના જૂના ચિત્રો અને સિદ્ધાન્તોના ફોટોગ્રાફ તેમણે લેવરાવ્યા છે અને કાલ્કાઇલ ખાતેની હુબર ઉદ્યોગની એક સરથાને તે ફોટોગ્રાફની નકલો ભેટ આપવાનો ઇરાદો રાખે છે મેં લિમરિજ છોડ્યું ત્યારે આમાની થોડીક નકલો તૈયાર થતી હતી મને લાગે છે કે, મિ. ફ્રેસ્લી આ વિચિત્ર ધખારામાં જ પોતાનું જીવન પુરું કરશે બિચારા ફોટોગ્રાફર્સ પાસેથી તેઓ ધણું કામ લે છે. એ બે કમનસિખ કલાકારો અને ત્રીજો તેમનો જૂનો નોકર લુઇસ, જરૂર અદ્વરખાનેથી તેમને માટે કટાણી જતા હશે, એમ હું માનું છું

હોંસારા મારા હૃદયમા સૌથી મુખ્ય સ્થાન ભોગવે છે હું આ લોંટીઓ લખુ છુ તે વખતે તેને વિસારી શકતી નથી ગત છ માસ દરમ્યાન તેની કેવી સ્થિતિ થઇ હતી? એ મુદ્દા વિષે હું શુ જાણુ છુ? મારી પાસે તેના તરફથી આવેલા પત્રો પડ્યા છે પરંતુ તેની સ્થિતિ વિષે જે મુખ્ય પ્રશ્ન મારા મનમા રમી રહેલા છે તેના જવાબ તેમના એકંકે પત્રમા નથી સર પર્સિવલ તેના પ્રત્યે માયાથી વર્તે છે કે? તેના લગ્નને દિવસે હુ તેનાથી છુટી પડી ત્યારે જે પ્રકારનુ સુખ તેને હતુ તે પ્રકારનુ સુખ અત્યારે તેને મળે છે કે? મે જોયલા પત્રો તેને લખ્યા છે તે બધામા સૌથી પહેલા આ બે પ્રશ્નો તેને પુછેલા છે કોઇ વાર એક રીતે તો કોઇવાર બીજી રીતે, પણ મારો ઉદ્દેશ તો એ જ મુખ્ય પ્રશ્નોના જવાબ મેળવવાનો રહેલો છે, પણ હજી સુધી એ પ્રશ્નોના જવાબ જ તેણે આપ્યા નથી કોઇકવાર એ પ્રશ્નોના અર્થ તેણે ઉલટાવી નાખ્યા છે જાણે પોતાની તબિયતની ખબરઅતર પૂછવામા આવી હોય એમ ધારી લઇને તેણે પોતાની તદુરસ્તીના સમાચાર મને લખેલા છે વારવાર તેણે મને લખ્યુ છે કે, “ મારી તબિયત સારી છે પ્રવાસ મને બહુ ગમે છે આ વખતની શરદ ઋતુમા મને બિલ્કુલ શરદી થઈ નથી ” પરંતુ મારા મૂળ પ્રશ્નોના જવાબ તેમા ક્યા છે? તેનો ગૃહસ્થાશ્રમ કેવો ચાલે છે, એ વિષે તેણે ચૂપકાદી જ ધારણુ કરેલી છે. પોતાના પતિ માટે તેણે કદી વહાલબર્યો શબ્દ એકંકે કાગળમાં લખ્યો નથી. જાણે એક દોસ્તદાર સાથે પોતે પ્રવાસ કરતી હોય તેમ હમેશા સર પર્સિવલ વિષેનો ઉલ્લેખ તેમનુ આખુ નામ લખીને તેણે કરેલો છે. “ સર પર્સિવલે આજે અમારા પ્રવાસ માટે અમુક પ્રકારની ગોઠવણુ કરી ” “ સર પર્સિવલે ઠરાવ્યુ છે કે, અમારે અમુક રસ્તે થઇને અમુક શહેરમા જવુ ” —આવી જ રીતે તે લખતી રહી છે કોઇ વાર તેણે “ પર્સિવલ ” શબ્દ પણ વાપરેલો છે, પરંતુ દૃષ્ટમાથી નવ લખવામા તેમનો ખિતાબ “ સર ” તેમના નામની આગળ મૂકતા તે ચૂકી નથી.

એક જુવાન, તાજી પરણેલી અને સહુથી બાળાના અત કરણુમાં લમ્પ પછી જે વાસ્તવિક નીતિવિષયક ફેરફાર થાય છે, તે લૌરામાં થયો હોય એમ હું માની શકતી નથી પતિવિષયક હોશીલા અને ઉત્સાહ જનક ઉદ્ગારો તેના એકંકે કાગળમાં મારા વાચવામાં આવ્યા નથી જુદા જુદા શહેરોમાં અવનવી નવાઈઓ, અવનવા દેખાવો વગેરે જોઈને તેણે પોતાના અગત વિચારો તે બાબતો સબધમાં દર્શાવેલા છે પણ તે દર્શાવવાનો પ્રકાર તદ્દન સામાન્ય છે તેના પતિને બદલે હું તેની સાથે પ્રવાસ કરતી હોઉં અને અમારા બન્નેના સબધમાં તે કોઈ ત્રીજી વ્યક્તિને કાગળ લખે એવી જ ઢબે તેણે બધા કાગળો લખ્યા છે એ કાગળોમાં મે એક મુદ્દો બારિકાઈથી તપાસ્યો છે તે એ કે, સર પર્સિવલ માટે તેણે કદી એક પણ અવિવેકી અથવા તિરસ્કારસ્પ્યક શબ્દ વાપર્યો નથી, તેમ જ પોતાની પરણેલી જિંદગીમાં પોતે દુ ખી હોવાની કિંવા સર પર્સિવલ તરફથી કોઈ જાતનો ત્રાસ અપાયાની કૃત્રિયા તેણે કરેલી નથી આથી એ પત્ર વહેવારમાંથી હું એવો સાર દોઢ છું કે, સર પર્સિવલ તેને દુ ખ નહીં દેતા હોય પણ લૌરાની, આ બાબત વિષે સ્પષ્ટીકરણ કરવાની બેદરકારી અને પસંદ પડતી નથી લેડી બ્લાઇડ તરીકે તેનું જીવન કેવી રીતે વીતે છે, એ જાણવા હું આતુર છું પણ તેના કાગળોનો થોડકો મારી પામે હોવા છતાં એ સબધમાં હું અધકારમાં જ છું। અને ખેદ એટલો જ થાય છે કે, મારી બહેન લૌરા ફેરલી તરીકે જ તેણે એ બધા પત્રો લખેલા છે, અને લેડી બ્લાઇડ તરીકે, ગત છ માસમાં તેણે એક અક્ષર સુદ્ધાત લખ્યો નથી

તેના પત્રોમાં કાઉન્ટ ફ્રાસ્કોનું નામ પણ કેટલીક વાર આવે છે તેના પતિના આ જીવનન દોસ્ત કાઉન્ટ ફ્રાસ્કો અને તેની પત્ની મેડમ ફ્રાસ્કો, પહેલા રોમમાં રહેતા હતા પરંતુ અચાનક તેઓ એ શહેર છોડીને વીએના ખાતે રહેવા ગયા હતા સર પર્સિવલ, દિગ્વિહારથી વીએના ગયા ત્યારે આ બન્ને-પતિપત્ની-તેમને ત્યાં મળ્યા હતા અને તેઓએ સર પર્સિવલ, અને લૌરા સાથે ટ્રાઇલ ખાતે પણ મુસાફરી

કરી હતી એડમ ફ્રાન્કો સબધમા લૉરાએ મને લખ્યું છે કે “ તેના સ્વભાવમા ધણો સારો ફરફાર થયો છે તે કુવારી હતી ત્યારે તેનામાં જે ઉચ્છ્વલતા હતી તેને બદલે હવે તે શાત અને તાબેદાર પત્ની બનેલી છે મેરીઅન, બ્યારે તું તેને મળીશ ત્યારે હવે તેને બાગ્યે જ ઓળખી શકીશ ” પરંતુ કાઉન્ટ ફ્રાન્કો મબધી તે લખે છે કે “ તેનો સ્વભાવ મને ગુચવણમા નાખે છે મેરીઅન, તેની સાથે તારો મેળાપ થાય અને તે પછી તેના વિષે તું કેવો અભિપ્રાય બાધે છે, એ જાણ્યા પછી હું તેના વિષે મારો અભિપ્રાય દર્શાવીશ ”

કાઉન્ટ માટે ખરાબ લાગણી ઉત્પન્ન થાય, એવું આ લખાણ છે લૉરાના સ્વભાવનું એ એક લક્ષણ છે કે, એક બાળકની માફક પ્રેરણા બુદ્ધિથી ને કોઈના વિષે સારો કે નરસો અભિપ્રાય તરતજ બાધી દે છે કાઉન્ટ વિષે તેનો સારો અભિપ્રાય નથી એમ હું માની લઉં છું, પણ એ નામાકિત વિદેશીજનને બ્યાસુધી મેં નજરે નિહાળ્યો નથી ત્યાસુધી તેના વિષે અવિશ્વાસથી અને કુશકાથી હું તેને ખરાબ ધારી લઉં તો તેમા હું ઉતાવળ જ કરૂં છું એમ ગણાય, પણ આ સબધમા આવતી કાલે આપોઆપ બધો સ્ફોટ થઈ જશે કાઉન્ટને હું જોઈશ અને તેના પરિચયમા આવીશ, એટલે તે કેવો છે, એ વિષે હું તરત જ પરીક્ષા કરી લઉંશ

બાર વાગ્યા છે ખુલ્લી બારીમાથી બહાર ડોડીઈ કરી આવીને હું હવે આ નોંધ-પોથીનું લખાણ આટલેથી જ બંધ કરવા ધારૂં છું આજની રાત્રિ શાન્ત છે, શુષ્ક છે, અધકારમય છે આકાશમા તારાઓ છે પણ તે થોડા છે બગલાની આસપાસના ઝાંડોની ધટાને લીધે દૂરનો દેખાવ નિહાળી શકાતો નથી એ ધટા જાણે માર્ગમા એક કાળી, નક્કર બીત ઉભી કરી હોય એવી લાગે છે સરોવરમાથી દેડકાના અવાજ સભળાય છે બ્લેકબૉટર પાર્ક દિવસે કેવો દેખાતો હશે ? રાત્રે તો તેનો દેખાવ મને ગમ્યો નથી.

(૨૫૦)

પરિચ્છેદ ૨૫.

અપશુકન.

તા. ૧૨ મી જૂન:—અવલોકન અને શોધખોળનો દિવસ મારા ધારવા કરતા અનેક વિશેષ કારણોથી આજના દિવસને હું વધારે રસભરેલો દિવસ ગણુ છું.

આસપાસના દેખાવો નિહાળવા જતા પહેલાં મેં બગલાનું અવલોકન કર્યું. ગૃહ-વ્યવસ્થાપિકા મિસિસ મિચલસને મારી સાથે આવીને મને આખો બગલો બતાવ્યો. રાણી ઈલિઝાબેથના વખતના મકાનોના જેવો આ બગલાનો ઘાટ છે. સામો અને વચ્ચે ભાગ અદર પડતો અને ડાબી અને જમણી પાસના બે ભાગ, પાખોની માફક, આગળ પડતા-એવા ઘાટનું આ મકાન છે. નીચેના વચ્ચેના ભાગમાં આવેલા ઓરડાઓ બધા હતા પણ તે વ્યવસ્થિત હાલતમાં ન હોવાથી કદાચ તેમાંની ધૂળ મારા કપડાને વળગે, એવી બ્હીકથી મેં તે ઉધડાવીને જોવાની ના પાડી. મિસિસ મિચલસને આથી મને એક સમજદાર બાઈ તરીકે લેખી મકાનની ડાબી પાખ જૂની અને મરામત કામ કરાવવા જેવી છે. યાદમાં સૈકામાં તે પાખ, બધાવેલી હતી, પણ તે જીર્ણ હાલતમાં હોવાથી બેજ અધાર અને ઉદરડાની બ્હીકથી મેં જોવાની ના પાડી. આથી ફરીથી એકવાર મિસિસ મિચલસને મને એક ઠાવડી બાઈ તરીકે લેખી મકાનની જમણી પાખની મરામત સર પર્સિવલે લૉરાના લગ્ન પહેલાં તરત જ કરાવી છે. આ ભાગમાં અમારે બધાને રહેવાનું છે. મારા બે ઓરડાઓ તથા બીજા બધા સુવાના ઓરડાઓ આ ભાગના પહેલા મજલા ઉપર આવેલા છે, અને નીચેના ભાગમાં મુખ્ય દિવાનખાનું, જમવાના ઓરડા, પુસ્તકશાળા, લૉરાને ખેસવા ઉઠવાના ઓરડા અને બીજા કેટલાક ઓરડાઓ આવેલા છે. આ ઓરડાઓમાં હાલની ઢબની બધી સામગ્રી-ઓ છે અને રાચરચીલું તથા દૈનિક ઉપયોગનો હરેક પ્રકારનો સામાન હાલની ઢબનો છે. મરામતકામ કાળજીપૂર્વક કરાવેલું જણાય છે, જેથી

દરેક ઓરડો સુદર અને વ્યવસ્થિત હાલતમાં છે લિમરિંગ-બુવન જેવા વિશાળ અને પુષ્કળ હવા અજવાળા વાળા આ ઓરડાઓ નથી તોપણ એશક તે વસવા જોગ અને સુદર લાગે છે

મકાનની દરેક બાજુએ વિશાળ ખુલ્લી જમીનવાળું ચોગાન છે સામેના વચલા ભાગની સીધી લીટીમાં એક સુંદર કુવારો છે. આ કુવારામાં સ્વચ્છ પાણી છે અને તેમાં સોનેરી અને રૂપેરી ચામડી વાળી માછલીઓ પુષ્કળ સંખ્યામાં છે કુવારાની કારીગરી નેત્રરજક છે

ગઈ રાત્રે મને એમ લાગ્યું હતું કે, ઝડોની ઘટાથી આ મકાન ઢકાઈ ગયલું છે, પણ એ અભિપ્રાય રાતના દેખાવનો હતો એટલે સહવારે ખરો અભિપ્રાય બાધવા મેં ઠરાવ્યું હતું મારો અભિપ્રાય અત્યારે ખરો જ ઠર્યો છે અહીં આસપાસ ઝાડવા એટલા બધા છે કે, હવા અજવાળાનો અવશ્ય અટકાવ થાય છે

મકાનની ડાબી બાજુએ મેં નજર કરી તો એક બાગ દેખાયો. મેં એ દિશા તરફ જવા માડ્યું બાગની અદર જતા મને ખેદ થયો, કારણ કે તે નાનો હતો તેમાં વિવિધ પ્રકારના સુદર ફુલોના ઝાડ બહુ સંખ્યામાં ન હતા અને તેની સાફસુફી બિલ્કુલ ન હોતી. બાગમાં થઈને હું આગળ ચાલી. એક નાનો દરવાજો ઉઘાડીને આગળ ચાલતા મેં જોયું કે, લાખા અંતર સુધી એક રસ્તો બનાવેલો હતો અને એ રસ્તાની બન્ને બાજુઓએ ઝાડવા રોપેલા હતા એ રસ્તામાં થઈને મેં આગળ ચાલવા માડ્યું આશરે અર્ધો માઇલ હું ચાલી હોષ્ટથ તે પછી મને જણાયું કે, રસ્તો વાકો વળતો હતો એ વાક આગળથી ઝડોની ઘટા એકદમ બંધ પડતી હતી અને એક ખુલ્લું વિશાળ મેદાન નજરે પડતું હતું આ મેદાનનો કેટલોક ભાગ વટાવ્યા બાદ સામે બ્લેકવોટર સરોવર જણાતું હતું મેં તે તરફ જવા માડ્યું સરોવર આગળની જમીન રેતાળ હતી. સપાટ રેતાળ મેદાનનો દેખાવ કટાળાબરેલો લાગે એમ ધારીને મકાનના માલિકે વચ્ચે વચ્ચે નાની નાની ટેકરીઓ બનાવેલી હતી. આ ટેકરીઓ મોટે ભાગે માટી અને ધૂળની ટેકરીઓ હતી. મેં એવું

અનુમાન કર્યું કે, જ્યાથી ઝાડોની ઘટા બધ થતી હતી ત્યાંથી રેતાળ પ્રદેશ શરૂ થતો હોવાથી બ્લેકવોટર સરોવર અસલ એ જગ્યાએથી શરૂ થતુ હોવુ જોઈએ ધીમે ધીમે તે પુરાવી દેવાયુ હશે અને હાલમા દેખાય છે એટલો ભાગ પાણીવાળો રહેવા દેવામા આવ્યો હશે રેતાળ જમીન અને પાણીવાળા ભાગની લબાઇ સરખાવતા મને માલુમ પડ્યુ કે, અત્યારે સરોવરના પાણીવાળા ભાગની લબાઇ, જમીનવાળા ભાગના ત્રીજા ભાગ જેટલી હતી પવનની ધીમી ધીમી અને ઠંડી લહેકીઓથી ખુશ થતી હુ સરોવર નજદિક ગઇ મરોવરનો દેખાવ મને ગમ્યો નહીં પાણી જો કે શાન્ત હતુ પણ ગદુ હતુ જ્યા ત્યા લીલ બાઝેલી હતી અને વચ્ચે વચ્ચે રોપાઓ ઉગેલા હતા વળી માટીની ટેકરીઓ પણ પાણી બહાર કોઇક કોઇક સ્થળે ડોકીઆ કરીરહી હતી આથી પાણીની ઉઝાઈ વિશેષ નહી હોય એમ મને લાગ્યુ સરોવરના કિનારા આગળ ખુલ્લી જમીન નહોતી પણ પુષ્કળ ઝાડો ઉગાડેલા હતા મે જોયુ કે કિનારા ઉપરના ઝાડોની શાખાઓ પાણીમા પણ ઝુકી રહેલી હતી અને એ શાખાઓ ઉપરથી ખરેલા પાદડાઓ પાણીમાની લીલ ઉપર પડેલા હતા સરોવરની આસપાસ હુ ફરી એ બંધી જમીન ભેજવાળી હતી અને પાદડા, ઘાસ વગેરે અહી તહી વિખરાયલા પડેલા હોવાથી તે ગદી લાગતી હતી પાણીનો કાળો રંગ મને લગારે ગમ્યો નહી. ઉપરાંત પાણીમા વસતા દેડકા, સાપોલીઆ અને ઉદરડાની કુદાકુદ જોઇને મને આ સરોવરની ખેદરકાર હાલત માટે કટાળાખરેલો ખેદ ઉપજ્યો એક જગ્યાએ એક ભાગેલી હોડી પડી હતી એ હોડી અર્ધી પાણીમા હતી અને અર્ધી જમીન ઉપર હતી કંઇ વર્ષોથી તે ત્યા પડી રહી હોય તેમતેની આસપાસ માટીના થર બાઝેલા હતા અને જતુઓએ તેમા પોતાના દર કર્યા હતા આ હોડી નજદિક સુકા ઝાડતુ એક થડીઉં હતુ તે થડીઆની આસપાસ મે એક સાપ વીટળાયલો જોયો સરોવરની આ હાલહવાલ હાલત માટે મનમા ને મનમા ખેદ પામતી હુ આગળ ચાલી. જરાક જ દૂર જતા એક લાકડાતુ છાપરૂ મારા જોવામા આવ્યુ. એ

છાપર માત્ર ચામલાથી ટેકવેલુ છાપર નહતું પરંતુ તેને લાકડાના પાટી-આની દિવાલો પણ હતી એ દિવાલોના પાટીઆ નવા જેવા જણાતા હતા અને છાપરાના પાટીઆ જૂના હતા, આથી મેં અનુમાન કર્યું કે, પહેલા તે હોડીઓ મૂકવાનું નૌકા-ગૃહ હશે અને પાછળથી તેને પાટીઆ જડી લઈને ખેસવા ઉઠવા માટેનું આરામસ્થાન બનાવવામાં આવ્યું હશે. હું તેમાં દાખલ થઈ. તેમાં મોટી બારીઓ હતી તેમજ કેટલાક બાક ડાઓ, થોડાક સ્ટુલ, એક મેજ અને શિયાળામાં તાપવા માટે એક ચુલો વગેરે સાધનો પણ હતા વિશ્રાંતિ લેવા માટે એક બાક ઉપર હું બેઠી

આ સ્થળે અત્યારે એક અણુચિત્તો બનાવ બન્યો. એ બનાવને અત્યારે તો મેં નજીવો ગણ્યો પણ પાછળથી તેને મોટું અને મેં નહીં ધારેલું સ્વરૂપ મળ્યું હતું

આ નૌકા-ગૃહમાં દાખલ થયાને મને એકાદ ક્ષણ થઈ હશે. એટલામાં કોઈકેનો જોરથી શ્વાસોશ્વાસ લેવાનો અવાજ મારા સામળવામાં આવ્યો થોડીવાર સુધી મેં મારા કાન માંડીને તે અવાજ સામળ્યો તે બ્રમણ્યું નહતી પણ હું બેઠી હતી તે બાક નીચેથી ધીમે, દુ ખપૂર્ણ અને ડચકા ખાતો એ અવાજ હવે સ્પષ્ટપણે સમજાતો હતો હું આવા અચાનક બનાવો જોઈને કે સામળીને કદી એકાએક ગભરાઈ જતી નથી, જેથી મારી જગ્યાએથી ઉડીને મેં બાક નીચે નજર કરી મેં જોયું કે એક કાળા અને ઘોળા અટાપટાવાળા રંગનો કુતરો બાક નીચે ખૂલ્લામાં ભરાઈને પોતાને થતા કોષક દુ ખથી ડચકા ભરી રહ્યો છે ! તેની આખો ઉઘાડી હતી. મેં તેના તરફ જોયું એટલે એ ચળકતી આખો વડે તે મારા સામું જોઈ રહ્યો મેં સિસોટી વગાડીને તેને બોલાવ્યો પણ તે હાલ્થોઆલ્થો નહીં તેને શું થતું હશે ? શા માટે તે થોડે થોડે અતરે ડચકા ભરે છે ? હું વિશેષ નીચી નમી અને સિસોટીઓ વગાડતી માયાથી તેના શરીર ઉપર હાથ ફેરવવા મડી અચાનક મારા હાથ લોહીથી ખરડાયા “ અરે ! તેને કાષ્ઠક વાગેલું જણાય છે,” હું મણુમણી. એક અસહાય મૂંગા પ્રાણીનું દુ ખ જોવું, એ જગત્માં ખીજ બોલતાં

પ્રાણીઓના દુખ કરતાં પણ વિશેષ દુખદ બનાવ છે બોલતું પ્રાણી, પોતાના તરફ માયા બતાવનારને કહી શકે છે કે, પોતાને શુ દુખ થાય છે, પરંતુ અબોલની બિચારાની કેવી મુઝવણ ભરી હાલત થતી હશે ? ન તેનાથી કહી શકાય કે પોતાને શુ દુખ થાય છે કિવા ન તેનાથી કાંઈ એસડ કરી શકાય ! માત્ર તેને તો ટગર ટગર નિહાળવાનું અને દુખપૂર્ણ નિસાસા નાખવાનું જ રહ્યું ! આ બિચારા દુખી કુતરાને મેં ધીમેથી બાક નીચેથી બહાર કાઢ્યો તે બહુ મોટો કુતરો નહતો તેમજ તદ્દન નાના કુરકુરીઆ જેવો પણ નહતો મધ્યમ કદનો, સુવાળા વાળ વાળો અને સુંદર મોઢાનો એ કુતરો હતો મારા બંને હાથમા મેં તેને લઈ લીધો અને એ હાલતમા ઉચકીને હું ઉભી થઈ શુ કરવું ? મેં વિચાર કર્યો કે, તેને બગલામા લઈ જવો અને જરૂર તેની સારવાર કરવી

જે રસ્તેથી હું અહીં આવી હતી તેજ રસ્તે થઈને હું બગલામા પાછી આવી પહોંચી નીચેના દિવાનખાનામા કોઇ પણ માણસ નહતું મિસિસ મિચલસન પણ નહોતી હું તરત મારા બેસવા ઉઠવાના ઓરડામા ગઇ મારી એક જૂની શાલ જમીન ઉપર ચોવડી પાથરીને મેં આ બિચારા અબોલ પ્રાણીને તેમા સુવાડ્યું અને ઘટ વગાડ્યો. ઘરના નોકરોમાથી એક બીડી નોકરડી તરત જ ત્યાં આવી આ નોકરડી બીજા બધા નોકરો કરતા વધારે બધી અને વધારે મૂર્ખ હતી તે આવીને હસતી હસતી ઉભી રહી

જાણે તે મારી પોતાની જ નોકરડી હોય તેમ મેં તેને ગુસ્સાથી કહ્યું “ અહીં હસવા જેવું તું શુ જુએ છે ? આ કુતરો કોનો છે ? ”

તે હસતી બંધ રહી અને નીચી વળીને કુતરા તરફ જોઇ રહી. એ પછી તેની આખમા કાંઈક ચળકાટ જણાયો કુતરાના શરીરમા પડેલા ધા તરફ આગળી ચીધીને તે બોલી “ બહુટરનું જ આ કામ હોવું જોઇએ ચોક્કસ, એનું આ કામ ! ”

આ કથન મારા સવાલના જવાબ રૂપ ન હોવાથી મને એવો ગુસ્સો ચઢ્યો કે તેના મોઢા ઉપર એક મુકકી લગાવી દઉં, પણ હું થોભી ગઇ

અને પુનઃ પૂછવા લાગી “બદ્દર કોણ છે? એ મૂરખાનું મારે શું કામ છે? પહેલા એ તો કહે કે, આ કુતરો કોનો છે?”

“મને ખબર નથી, મિસ! પણ બદ્દર તો આ બગલાનો રખવાળ છે એને શેઠ સાહેબનો હુકમ છે કે, કોઈ અળસ્યા કુતરા બગલાની હદમાં જોવામાં આવે તો તરત જ તેમના ઉપર ગોળીબાર કરવો આ કોઈક અળસ્યો કુતરો છે એટલે બદ્દરે તેના ઉપર ગોળીબાર કર્યો હશે. હવે આ કુતરો મરી જ નજી બદ્દરનું જ એ કામ, મિસ! બદ્દરનું જ એ કામ!”

મને અત્યારે એવો જ વિચાર સ્પુર્યો કે, બદ્દરે જે આ કુતરા ઉપર ગોળીબાર કર્યો હોય તો આ કુતરાને બદ્દરે તેણે આ મુર્ખી નોકરડી ઉપર શા સારું ગોળીબાર ન કર્યો? આ નોકરડી તરફથી કુતરાની સારવારમાં મને કશી જ મદદ મળે એવી આશા નહતી તે તો એકનું એક વાક્ય વારંવાર બોલતી હતી “બદ્દરનું જ કામ! બદ્દરનું જ કામ!” એમાં શું વળે? મેં તરત જ તેને બહાર મોકલી અને મિસિસ મિચલસનને મારી પાસે એકદમ આવવા તેની સાથે કહેવાયું જતા જતા પણ મુર્ખી નોકરડી ગણગણવા લાગી “બદ્દરનું જ એ કામ, ચોક્કસ, બદ્દરનું એ કામ!”

થોડીકજ ધણુ પસાર થઇ હશે એટલામાં મિસિસ મિચલસન પોતાના એક હાથમાં ગરમ દૂધનો પ્યાલો, તથા બીજા હાથમાં ગરમ પાણીનું એક વાસણ લઇને તેમજ ખભા ઉપર ફલાલીનો એક કકડો નાખીને મારા ઓરડામાં આવી પહોંચી તેને આ સામગ્રી સાથે આવી પહોંચેલી જેતા મને આનંદ થયો મેં તરત જ કહ્યું “ધણુ સારું કર્યું, મિસિસ મિચલસન”

મારી નજદિક આવીને અને વાસણો જમીન ઉપર મૂકીને તેણે કુતરા તરફ નજર કરી. તરત જ તે બોલી ઉઠી “અરે! આ તો મિસિસ કેથેરિકનો કુતરો!”

અત્યંત અન્યબીથી મેં પૂછ્યું “કોનો?”

(૨૫૬)

“ મિસિસ કેથેરિકનો મિસ હોલ્કોમ, હુ ધાર છું કે, તમે મિસિસ કેથેરિકને ઓળખતા હશે.

“ મને તેનું અગત ઓળખાણ નથી, પણ મે તેનું નામ સાંભળ્યું છે ખરું શું તે અહીં રહે છે? એની નામની મિસિસ કેથેરિકની છોકરીના કાઠિ સમાચાર મળ્યા કે? ”

“ ના, મિસ હોલ્કોમ એ બિચારી તે છોકરીના જ સમાચાર પૂછવા માટે અહીં આવી હતી ”

“ ક્યારે આવી હતી? ”

“ ગાંધકાલે જ કોઠકે તેને ખબર આપી હતી કે, તેની છોકરી આટલામા જ ક્યાંક રખડતી હતી આ ખબરને આધારે તે તપાસ કરવા આવી હતી પણ તેને નિગશા મળી એ છોકરીને આટલામા અમે કોઠકે હમણા હમણા જોઈ નથી ગામમા પણ મે મિસિસ કેથેરિકના કહેવાથી તપાસ કરાવી પણ તેમાયે નિરાશા મળી મિસિસ કેથેરિક અહીં આવી હતી ત્યારે પોતાના આ કુતરાને લાવી હતી તે જ્યારે મારી આગળથી વિખૂટી પડી ત્યારે કુતરો તેની પાછળ પાછળ જ ગયો હતો. હુ ધાર છું કે, રખડતા રખડતા તે બાગ પાછળની હદમા જઈ ચઢ્યો હશે અને ત્યાંના રખવાળે અળાણ્યા કુતરા તરીકે તેના ઉપર ગોળીબાર કર્યો હશે મિસ હોલ્કોમ, આ પ્રાણી તમને ક્યાંથી મળ્યું? ”

“ સરોવર પાસે પેલું છાપર છે તેમાથી ”

“ બરાબર કુતરાને હમેશા આદત હોય છે કે, મરવા માટે તેઓ કોઈ છાયડાવાળી જગ્યા શોધી કાઢે છે એ બધી હદમા જનારા અળાણ્યા કુતરાને આપણે રખવાળ હમેશા ઠાર કરે છે, કારણ કેટલીકવાર અળાણ્યા હડકાયા કુતરા ક્યાંક ભરાઈ બેસે અને ઓચિંતા બહાર આવીને કોઈ આવનાર જનારને કરડે તો ઉલ્ટી પીડા થાય આમ ધારીને સર પર્સિવલે તેને ગોળીબાર કરવાનો જ હુકમ આપેલો છે. ” તે કુતરા તરફ જોઈને મિસિસ મિચલસન બોલી “ મિસ હોલ્કોમ, તમે તને આ દ્વંધ પાઓ અને હુ તેના જખ્મને પાણીથી ધોઈ નાખુ છું આવા

પ્રાણીઓના દુ ખ જોવા, એ મોટી કમનસિખી છે મને લાગે છે કે, આ-
પણી સારવાર બહુ મોટી થાય છે છતાં પણ, આપણે યતન કરીશું ”

મારૂં ધ્યાન મિસિસ મિચલસનના કહેવા તરફ નહોતું મિસિસ
કેથેરિકનું નામ મારા કાનમાં રણકાર કરી રહ્યું હતું જાણે એજ નામે
મને ઠડીગાર બનાવી દીધી હોય તેમ મારૂં મન કુતરાની સારવારમાં
પરોવાયું નહીં, અને વૉલ્ટર હાર્ટરોઈટના કાગળમાંનું એક વાક્ય યાદ
આવ્યું “ જો એની કેથેરિક કદાપિ તમને મળે, તો, મિમ હોલ્કોબ,
એ મિલનપ્રમગ્નો ખામ લાભ લેજો અને સાવધાન રહેજો કે, મે
જેમ એ તકનો બરાબર લાભ લેવામાં નિષ્ફળતા મેળવી છે, તેમ તમારાથી
ન થાય ” મિમિસ કેથેરિકનું આ બગલામાં આગમન, અને તેના
કુતરાનું ધવાવું, એ બનાવો ઉપરથી મે તક કર્યો કે, જો આ કુતરો
સામે થાય તો મિસિસ કેથેરિકને જરૂર એની કેથેરિકના બેદમાં પૂછપરછ
કરી જોઈને હું કાઈક વધારે જાણવા મથીશ

મિસિસ મિચલસન કુતરાના ધા ઉપર પાણી રેડીને કપડા વતી
તે ધોવા લાગી મે તેની સારવારમાં મદદ કરતા કરતા તેને પૂછ્યું
“ મિસિસ કેથેરિક આટલામાં જ ક્યાંક રહે છે, એવું તમે કહ્યું ને ? ”

“ ના, મિમ હોલ્કોબ તે તો વેલ્થિંગહામમાં રહે છે અહીંથી
તે ગામડું ૨૫ માઈલ દૂર આવેલું છે ”

“ તમે તેને ધણી વર્ષોથી ઓળખતા હશે ”

“ના, મિસ હોલ્કોબ હું તેને મુદ્દે ઓળખતી નહોતી. ગઈકાલેજ
ન્યારે તે અહીં આવી ત્યારે તેણે મને પોતાના સબધમાં કેટલીક
હકીકત કહી. તેના કહેવાથીજ મે જાણ્યું કે, અગાઉ તેણે સર પર્સિવલ
ઉપર કેટલાક ઉપકારો કર્યા હતા અને તેને લીધે તેમણે તેની ગાડી
છોકરીને વૈદકી સમાજ નીચે પોતાને ખર્ચે રાખી હતી મિસિસ
કેથેરિકની રીતભાત તો મને જરાક વિચિત્ર લાગી પણ તેના દેખાવ તો
કોઈ ખાનદાન બાઈ જેવો જણાતો હતો ન્યારે તેની છોકરીના સમાચાર
માટે નિરાશા મળી ત્યારે તેને બહુજ દિલગીરી થઈ હતી. તેણે

શોધખોળમા મદદ કરવા માટે મારો આભાર માન્યો હતો ”

વાત લખાવવાના ધરિદ્રાથી મે કહ્યું “મિસિસ કેથેરિકની બાબતમા હું કેટલોક રસ ધરાવું છું હું અહીં એક દિવસ વહેલી આવી પહોંચી હોત તો કેવું સારૂ થાત ? તે અહીં બે ચાર કલાક તો થોભી હશેજ ”

મિસિસ મિચલસને જવાબ દીધો “ હા એટલો વખત કદાચ બેઠી હશે, કારણ કે, ગામમા મે તજવીજ કરવા માણસ મોકલ્યો હતો તેને જરાક વાર લાગી હતી મારૂ ધારતું છે કે, તે કદાચ આથીયે વધારે અહીં બેઠી હોત પરંતુ મારે અચાનક એક અનુભવ માણસ સાથે વાતચીત કરવા જવું પડ્યું નોકરડીએ મને આવીને ખબર આપી કે, એક અનુભવો માણસ જાણુવા માગે છે કે, સર પર્સિવલ ક્યારે આવશે ? આ વખતે મિસિસ કેથેરિક મારી પાસે બેઠી હતી તે એકદમ ઉભી થઈ અને મને કહેવા લાગી કે “ હવે હું જઈશ પણ હું અહીં આવી હતી એ વાત, મહેરબાની કરીને, સર પર્સિવલને કહેશો નહી ” મે તેને કાંઈ જવાબ દીધો નહીં અને તે ગમ્મ મને તેની સૂચના કઢગી તો લાગી જ, કારણ કે, સર પર્સિવલની ગેરહાજરીમા કોણ આવ્યું હતું અને શા માટે આવ્યું હતું, એ વિષે તમામ હકીકત મારે તેમને છુપાવ્યા વિના કહી દેવી એ મારી ફરજ છે ”

મિસિસ કેથેરિકની સૂચના મે પણ કઢગી મારી લિમરિજમા સર પર્સિવલે મને ચોક્કસ એમ સમજાવ્યું હતું કે, મિસિસ કેથેરિક અને તેમની પોતાની વચ્ચે સંપૂર્ણ વિશ્વાસની લાગણી ફેલાયલી છે જે વસ્તુસ્થિતિ એવી હતી તો પછી મિસિસ કેથેરિકે પોતાની આ બગલાની મુલાકાત ગુપ્ત રાખવાનું શા માટે જણાવ્યું ?

મારો અભિપ્રાય જાણુવા મિસસ મિચલસન આતુર હોય એ સ્વાભાવિક હતું તેથી મે જણાવ્યું “ પોતાની મુલાકાતની વાત ખાનગી રાખવાનો મિમિસ કેથેરિકનો ઉદ્દેશ કદાચ એ હશે કે, પોતાની ગુપ્ત થયેલી છોકરી હજી સુધી પણ મળી આવી નથી એ વાતની યાદ સર પર્સિવલને કરાવવામા આવે તો તેઓ પોતાના સ્વભાવ પ્રમાણે નક્કામા ગુરસે થાય

(૨૫૯)

અને તેમના જીવને નિરર્થક ઉદ્દેગ થાય આ વિષયમા તેણે કાઈ ઝાઝી વાતચીત કરી હતી ? ”

મિસિસ મિચલસને કહ્યું “ ના. તેની વાતચીતનો મુખ્ય વિષય સર પર્સિવલને જ લગતો હતો તેઓ હાલમા ક્યા ક્યા મુસાફરી કરતા હતા, તેમજ તેમના નવીન પત્ની-મારા શેફાલ્પી-કેવા હતા, એ વિષે તેણે મને બહુજ પ્રશ્નો પુછ્યા હતા. તેની છોકરીનો પત્તો ન લાગ્યો તેથી તેના ચહેરા ઉપર ખૂબ દિલગીરી છવાઈ ગઈ હતી એ સબ્બમા તેણે કાઢેલા ઉદ્દગારો મને યાદ છે તે બોલી હતી કે “ હુ તો હવે તે હમેશને માટે ગુમ થઈ છે, એમ માની લઉં છુ ” લેડી સ્લાઇડ માટે તેણે મને પુછ્યુ કે, ‘ તે રૂપવતી છે કે કેમ, મિલનસાર સ્વભાવ વાળી છે કે કેમ, તદુરસ્ત, સુદર અને જીવાન છે કે કેમ—’ અરે ! અરે ! પણ જુઓ મિસ હોલ્ડોઅ, આ કુતરો બિચારો મરી ગયો ! હુ એમજ ધાગતી હતી કે, તે હવે જીવશે નહીં હશે, બિચારો દુ ખમાથી છુટ્યો ! ”

છેવટની એક તીણી પણ મુડદાલ ચીસ નાખીને કુતરો સદાને માટે સ્વધામ પહોચ્યો જે વખતે મિસિસ મિચલસને “ તદુરસ્ત, સુદર અને જીવાન ” એ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા તે વખતે જ તે પ્રાણીના ગાત્રોમા એક ક્ષણપર્યંત ખૂબ આચકી આવી હતી ! અમારી સારવાર ચોક્કસ મોડી હતી પણ અમે અમારાથી બનતું કર્યું હતું

ગરીબ બિચારો કુતરો ! બ્લેકવૉટર પાર્કમા હુ નિવાસ કરવા આવી તેને પહેલેજ દિવસે અપશુકન રૂપ આ એક મરણ્ય થયુ એથી મને ખિન્નતા ઉપજી. જોકે એ મરણ્ય એક અગ્નિપ્રાણીતુ જ હતું તોપણ પ્રથમ જ દિવસ એ મરણ્યને બદલે કોઇ સારા શુકનમા વીત્યો હોત તો ઠીક થાત.

આઠ વાગ્યા સૂર્યના કિરણો ઝાડોની ધટામાથી આસપાસ ફેલાતા બધ પડ્યા છે. પ્રવાસીઓ હવે ક્યારે આવી પહોચે એવી અધીરાઇ મને ઉપજવા માડી છે ગાડીના પૈડાંનો અવાજ હું સાંભળુ અને તરત જ નીચે દોડી જઈને તેમાંથી બહાર આવતી હોારને હું બેટી પકું તો

કેવો આનંદ થાય ? હજી મારે કેટલી ક્ષણ આમને આમ રાહ નેવામાં વીતાવવી પડશે ?

વખત પસાર કરવા માટે મારી નોંધ-પોથીના પાછલા પાના હું નેવા લાગી એ પાનામા હું જોઈ છું કે, વેલ્મિગહામ ગામડામા મિસિસ કેથેરિક રહે છે તેના હાથ દસ્કતની ચીટ્ટી હજી મારી પાસે છે આ ચીટ્ટીને આધારે હું કોઠકિવાર મિસિસ કેથેરિક પાસે જરૂર જમ્મશ અને તેની સાથે રૂબરૂમા વાતચીત કરીશ સર પર્સિવલને તેણે પોતાની આ બગલાની મુલાકાતની ખબર નહીં આપવાની સૂચના મિસિસ મિચલ-સનને શા સાર કરી હતી, તે હું સમજી શકતી નથી તેમ જ તેની છોકરી એની કેથેરિક અહીં-આસપાસના ભાગમા-નહીં હોય, એવી મને ખાત્રી થતી નથી અત્યારના સન્નેગમા વોટર હાર્ટરાઈટ શે અભિપ્રાય આપે ? મિચારે વહાયો હાર્ટરાઈટ ! તેની પ્રામાણિક સલાહ અને રાજીખુશીની મદદની હવે મને જરૂર ભાસવી શરૂ થઇ છે

અહા ! પણ હું શું સાબળું છું ? દાદરા નીચે મે કોઇનો પગરવ સાબળ્યો ? હા ગાડીના પૈડાનો અવાજ હું સાબળું છું-ધોડાની ખરી-ઓનો અવાજ પણ સભળાય છે-ચોક્કસ પ્રવાસીઓ આવી પહોંચ્યા છે-

પરિચ્છેદ ૨૬

‘ મનાઈ કરેલો ’ વિષય !

તા. ૧૫ મી જૂન : પ્રવાસીઓને આવ્યાને એ દિવસ થઇ ગયા છે એ બન્ને દિવસ ફરીકામ થવાની ધમાલમા પસાર થયા છે બ્લેક-વોટર પાર્કમા અમારૂં જીવન વીતાવવા માટે અમે હવે સંપૂર્ણ વ્યવસ્થા કરી લીધી છે

આજે નોંધપોથીમા મારે કેટલીક અગત્યની નોંધો કરવાની છે. પરંતુ એ નોંધ કરતા પહેલા, હોંસા આવી ત્યારે મારા મનમા જે એક વિચિત્ર ઉર્મિ ઉત્પન્ન થઇ, તે અત્રે ટપકાવી લેવી હું દુરસ્ત ધારું છું.

જ્યારે એક કુટુંબના બે સમજૂતો કિંવા બે પરમપ્રિય મિત્રો જીવ
પડે છે અને તેમાંથી એક જણ ઘેર રહે છે તથા બીજી વ્યક્તિ દૂર
દેશાવર જાય છે ત્યારે બન્નેને વિરહ-દુઃખ થાય છે એ ખરૂં છે, પરંતુ
દેશાવર ગયેલી વ્યક્તિનું જ્યારે પુનરાગમન થાય છે ત્યારે હમેશા એવું
બને છે કે, બન્નેના પ્રથમ મિલન-પ્રસંગે, ઘેર રહેલી વ્યક્તિ દુઃખ-
દાયક ગેરલાભની સ્થિતિમાં પડે છે પ્રવાસ કરી આવેલી વ્યક્તિ
નવા વિચારો, નવી આદતો અને નવા ઉત્સાહથી ભરપૂર બનેલી હોય
છે અને ઘેર રહેલી વ્યક્તિ જીવો પ્રેમ, જીવના વિચારો અને જીવની દબા
રહેલી હોય છે આથી એક વખતના એ બે પ્રેમી મિત્રો અને સ્નેહી-
જનોમાં કાર્ષ્ણિક અજબ પ્રકારનું અગ્નિપ્રાપ્તિ પ્રવેશે છે અને ન સમજાય
એવી સ્નેહની અણુધારી ઉણપ માલુમ પડે છે બન્નેના મનમાં જાણી
જોઈને આવા ભાવ ઉત્પન્ન કરવાના વિચારો હોતા નથી પણ કોણ જાણે
અચાનક રીતે જ એ ભાવ તરફ બન્નેનું વહન થાય છે હું અને હોંડારા,
છ માસના ગાળા પછી પુનઃ જ્યારે મળ્યા ત્યારે એક બીજાને ભેટ્યા
પછી થોડીક વાર સુધી તો કાર્ષ્ણિક વાતચીત જ કરી શક્યા નહોં મેં ઉપર
વર્ણવેલું વિચિત્ર અગ્નિપ્રાપ્તિ મારા મનમાં ઉત્પન્ન થયું અને હોંડારાને
પણ તેવી જ લાગણી થઈ હોય એમ મને લાગ્યું

હવે એ ભાવ-એ લાગણી-અર્થે અશે દૂર થયા પછી અમે અમસ્તી
જીવની આદતો, જીવો સ્નેહ અને જીવના વિચારોમાં પ્રવૃત્ત થવા પાત્ર
કરીએ છીએ અને હું ધારૂં છું કે, થોડાક દિવસમાં અમારા દિલ,
પહેલાની માફક જ, પાછા એકરૂપ બની જશે પણ પ્રથમદર્શક ઉર્મિ
વિષે મેં અત્રે નોંધ એટલા માટે કરી છે કે, જીવદાઈ હમેશા પ્રેમીઓને
અતરાય રૂપ થઈ પડે છે એ વાત, મારા અને હોંડારાના સ્મરણમાં હવેથી
સતત રહેશે

હોંડારાએ મારામાં કાંઈ જ ફેરફાર જોયો નથી, પરંતુ મારે કહેવું
જોઈએ કે, મેં તેનામાં ફેરફાર જોયો છે શારીરિક વિકાસમાં તે ફેરવાઈ
છે; અને ચારિત્રમાં પણ ફેરવાઈ છે. બીજાઓની દૃષ્ટિમાં પહેલાના કરતાં

તે ઝોઘી સુદર લાગે છે એમ હું નથી કહેતી-પણ હું માત્ર એટલું જ કહીશ કે-મને પોતાને તો તે ઝોઘી સુદર લાગે છે મારી આંખે નહીં જોનારાઓ અત્યારે હોંસારને જોઈને એમજ કહે કે, તેનું શરીર સુધર્યું છે તેનો ગૌરવર્ણુ વિશેષ વિકાસ પામ્યો છે, તેનું વદન વિશેષ ગોળાકૃતિ ધારણ કરી શક્ય છે, તે વદનમાં નિશ્ચયાત્મકતા અને દઢતાની વધારે છાપ જણાય છે તેના શરીરનો આધો, કુવારી જિદ્દગી કરતા વધારે સારી રીતે ખીલ્યો છે તેને જોનાર કોઈપણ વ્યક્તિ એમ કહી શકે કે, તે ગંભીર, ઠાવકી, દઢ અને સુધડ સન્નારી છે પરંતુ બ્યારે હું તેના તરફ જોઉં છું ત્યારે મને તેમાથી કાઠક પણ ગુમ થયેલું ભાસે છે-હોંસાર ફેરવી તરીકેની તેની સુખી અને નિર્દોષ જિદ્દગીમાં જે કાઠક તેનામાં હતું તે હવે લેડી ચલાઈડ તરીકેની તેની જિદ્દગીમાં હું દેખી શકતી નથી પહેલા તેનામાં મૃદુતા હતી, પહેલા તેનામાં ક્ષણે ક્ષણે નૂતનતા દેખાતી, પહેલા તેના વદનચંદ્રમાં તેજસ્વિતાની વિવિધતાની પણ તે સાથે સ્થિર ભાવની સુરેખ છવાયેલી રહેતી તેનું આ મોહકપણું સખ્દોમાં વર્ણવી શકાય નહીં કિંવા બિચારો હાઈડરાઇટ કહેતો તેમ, ચિત્રમાં પણ ચીતરી શકાય નહીં આ બધું હવે તેનામાથી જતું રહ્યું છે વિરહ પછી અમે એકાએક મળ્યા ત્યારે પ્રથમ ક્ષણે જ મને તેની પૂર્વવત્ મોહકતા માલુમ પડી પરંતુ તે ખીજી જ ક્ષણે નષ્ટ થઈ, અને હવે અત્યાર સુધી તેના દર્શન મને પુનઃ થયા નથી તેના કાગળોમાથી હું એવો સાર દોરી શકી ન હતી કે, તેનું શરીર વિકાસ પામ્યું હશે એથી ઉલ્ટું જ, મેં તો એવું અનુમાન કર્યું હતું કે, તેના લગ્ન થવા છતાં પણ તેના શરીરમાં કાંઈ જ ફેરફાર થયો નથી કદાચ તેના કાગળો વાચવામાં મારી ગેરસમજ થઈ હશે અને હવે તેના વદન ઉપરના ભાવ નિહાળવામાં પણ હું ગેરસમજ કરતી હોઈશ ! પણ તેની કાંઈ ચિંતા નથી તેનું સૌન્દર્ય વિકસિત થયું હોવા નહીં, ગત છ માસમાં તેનામાં ફેરફાર થયો હોવા નહીં, પણ એટલું તો નક્કી છે કે, જીદ્દગી પછી તેનો દેહ મને પહેલાના કરતા વધારે કિંમતી અને વધારે વહાલો લાગે છે તેના લક્ષ્મીનું આટલું તો એક સાફ પરિણામ આવ્યું છે, એ નિઃસંશય છે.

ખીજો ફેરફાર-તેના વર્તનમા અને ચારિત્રમા મને લાગેલો ફેરફાર-મને આશ્ચર્યચકિત કરતો. નથી, કારણ કે, તેના પોતાના પત્રોથી આ મુદ્દામાનો ફેરફાર નિહાળવા હું તૈયાર થઈ રહી હતી હવે તે પુનઃ ઘેર આવી છે ત્યારે પોતાના પરિણિત જીવનના વિષયમા મારી સાથે વિગતવાર વાતચીત કરતા હજી પણ તે આનાકાની કરતી જણાય છે. મેં મારા દરેક પત્રમા જે પ્રશ્નો તેને પુછ્યા હતા, તેના જવાબો તેણે આપ્યા ન હતા, અને હવે પણ એ પ્રશ્નોના જવાબ તે રૂબરૂમા મને આપતી નથી, જેથી આ વિષયને હું એક 'મનાઈ કરેલો વિષય' ગણું છું. અમે વાતચીત કરતા હતા તે દરમ્યાન ખીજા વિષયોમાથી બ્યારે હું આ 'મનાઈ કરેલા વિષય' ઉપર તેને પ્રશ્ન કરવા લાગી ત્યારે તરત જ પોતાના ચહેરા ઉપર કટાણાના અને હું ખના ચિહ્ન સહિત તેણે મારા હોઠ ઉપર પોતાનો હાથ દાખ્યો. ખરેખર, આથી મને બહુ ઝ્ઞાનિ થઈ મને તેનું કુવારું જીવન યાદ આવ્યું. એ સુખી દિવસોમા મારા અને તેના વચ્ચે કશી પણ ગુમ વાતનો પડદો નહોતો. અત્યારે તેના લગ્ન પછી તેના જીવનની વીતક સબધી અમારા વચ્ચે ગાંધ્યનો પડદો પડ્યો છે !

તેણે કહ્યું “ મેરીઅન, માફ પરિણિત જીવન જેવું છે તેવું જ સ્વીકારી લઈને એ સબધમા આપણાથી બની શકે તેટલા ઓછા વિચાર આપણે કરીશું અને બની શકે તેટલી ઓછી વાતચીત કરીશું તો હું અને તું બન્ને વધારે સુખી અને વધારે આનંદી રહીશું વહાલી બહેન, માફ ન લગાડીશ હું મારી મેળે જ તને ધીરે ધીરે બધું કહીશ.” તે ગળગળી બની ગઈ મારી કમ્મરે વીંટાળેલી રેશમી દોરીના છેડાઓ પોતાના હાથમા લઈને તેની સાથે રમત કરતી કરતી નીચું બેઠી રહીને તે આગળ બોલી. “ મારો વિશ્વાસ આટલેથી જ પુરો થયો હોત તો સાફ થાત, પણ...પણ તેમ થઈ શક્ય નથી-મારા પતિ સબધમા મારે વિશ્વાસ રાખવો બેઠ્યો મારી પરસ્પા પછીની જિંદગીની વાત, તેના હિતને ખાતર, મારા અને તારા પણ હિતને ખાતર આપણે ન કરીએ, એજ ઠીક થઈ પડશે. તેઓ તને હેરાન કરશે અથવા મને હેરાન કરશે

એમ હું નથી કહેતી પણ સુખી રહેવા માટે-અહા ! હવે આપણે બે એકઠા મળ્યા છીએ ત્યારે ખરેખર સુખી રહેવા માટે-" તેની આખ- માથી મોટા આસુ પડ્યા તે દિવાલો તરફ આસપાસ જોવા લાગી અને પછી બોલી " વાહ ! એક બીજા જુના સાથીનો મેળાપ થયો ! મેરી- અન, ચોપડીઓ મૂકવાનું તારૂં કળાટ !-અહા ! એ નાનું સરખું-જુનું પુરાણું કળાટ જોઈને મને કેટલો બધો આનંદ થાય છે ? તું તે લિમ- રિન્જની લાવી, એ સાંજનું કર્યું ! અને પેલી જુની પુરાણી છત્રી ! અને એ બધાં કરતા સૌથી વધારે મને કંઈ વસ્તુ પસંદ પડી છે તે કહું ? તારો પોતાનો વહાલો, શ્યામલ, ચપલ, જાદુગારો ચહેરો ! પહેલાની માફકજ નિરંતર વહાલથી એ ચહેરો મારા તરફ જોઈ રહે છે ! હાશ ! હવે બધું એહી આપણા ઘર જેવું છે ! હજીપણ આપણે અહીં થું થું ઉમેરીને આપણા ઘરની પેઠે સુખી થઈએ ? હ મારા પિતાની તસ્વીર હું મારા ઓરડામાંથી અહીં તારા ઓરડામાં લાવીશ-લિમરિન્જની મારી બીજી બંધી વસ્તુઓ હું અહીંજ લાવીશ અને મેરીઅન, તે પછી આપણે કલાકોના કલાકો સુધી, આ દિવાલોની અંદર બેસીને આનંદમાં આપણા વખત ગાળીશું " એકદમ તે મારા પગ પાસે પડેલા એક નાના રુટલ ઉપર બેઠી અને મારા ચહેરા તરફ જોઈને બોલી ' તું કદી પરણીશ નહીં અને મને તણ જઈશ નહીં, એવું વચન આપ આવી માગણી કરવી, એ સ્વાર્થપણ ગણાય, પણ એક કુવારી સ્ત્રી તરીકે તું ઘણી સુખી છે તું પરણે અને નારા પતિને અતરથી પૂજે તો જ આ સ્થિતિ કરતા વધારે સુખી બને, પણ હું જાણું છું કે, મારા સિવાય તું બીજા કોઈના ઉપર વધારે વહાલ કરવાની નથી ખરૂં કે નહીં ? " અને તે અટકી ગઈ મારા બોળામાં મારા બંને હાથ ભેગા કરીને તેણે એક ઉપર એક આડા ચઢવીને " કોસ " નું નિશાન કર્યું, અને પોતાનું માથું તે " કોસ " ઉપર તેણે મૂક્યું એજ સ્થિતિમાં ધીમા પરતું કાઢકે ફેરવાયલા અને બેસી ગયેલા સ્વરે તેણે પુછ્યું " હમણા હમણા તું બહુ કાગળો લખે છે ? તારા ઉપર બહુ કાગળો પણ આવતા હશે. "

સ્પષ્ટ સમજી શકાય એવા અર્થપૂર્ણ આ કથનોનો મારે તેને જવાબ દેવો કે નહીં તેના વિચારમાં હું પડી, મને લાગ્યું કે, આ સંબંધમાં તેને ઉત્તેજન ન આપવું, એ મારી ફરજ છે. પણ હું 'કાઈ બોલુ તે પહેલાં તો મારા હાથને ચુબન કરતા કરતા તેણે અને સીધોજ, સવાલ પુછ્યો “ તારા ઉપર તેનો કાગળ હમણા આવ્યો છે ? ” ધીમેથી તેણે પોતાનું વદન ઉઘ્યું ક્યું અને વિનનિપૂર્ણ બાવથી તેણે પુનઃ પુછ્યું “ તે સુખી છે ? તદુરસ્ત છે ? તેનો ધધો કેવો ચાલે છે ? તેનું ચિત્ત હવે સ્વસ્થ થયું છે. મારૂં મસ્તક તેના ચિત્તમાંથી બૂસાઇ ગયું છે ? ”

બેશક, આ બધા પ્રશ્નો વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટના સંબંધમાં હતા એ પ્રશ્નો તેણે પૂછ્યા બેઠતા નહતા. સર પર્સિવલ સાથે તેના લગ્ન થયા તે દિવસથી તેને હાર્ટરાઇટ માટે લગારે વિચાર કરવાનો હક્ક નહતો તેની ચિત્રપોથી અને સોપતી વખતે તેણે તેને બૂલી જવાનું અને વચન આપ્યું હતું એ વચન તેણે વિસરતું બેઠતું નહતું પણ હા ! જગત્માં એવું કોણ નિર્દોષ માનવી છે કે જે કવચિત્ નિષ્ક્રિય થયા વિના, પડ્યા આપડયા વિના પોતાનો દૃઢ નિશ્ચય ટકાવી શકે છે ? જગત્માં એવી સ્ત્રી ક્યા છે કે જેણે વિશુદ્ધ અને સાચા પ્રેમની પોતાના હૃદયમાં જાડા પાલી મૂર્તિને તોડીફાડીને હૃદયમાંથી ખરેખર બહાર કાઢી નાખી હોય ? પુસ્તકો એવું કહે છે કે-આવી દૈવી વ્યક્તિઓ આ જગત્માં અસ્તિત્વમાં છે, પણ પુસ્તકોના જવાબમાં આપણે પોતાનો અનુભવ આપણને શું કહે છે ?

મેં તેને ઠપકો આપવાનો પ્રયત્ન કર્યો નહીં શા માટે ? કદાચ તેનું કારણ એ હશે કે, તેની આ પ્રકારની હિમ્મતને હું અત કરણપૂર્વક પસંદ કરતી હતી હોવાના જેવી જ સ્થિતિમાં ખીજી કોઈ સ્ત્રી હોત તો તેણે પોતાના સાથી વહાલા સ્નેહીજનથી પણ પોતાની આ વાત છુપાવી હોત, પણ તેનાથી ઉલ્ટું જ વર્તન બતાવીને હોવાર એ ભયરહિત હિમ્મતથી પોતાનું અત કરણ મારી આગળ ખુલ્લું કર્યું ! વળી તેને ઠપકો નહીં આપવાનું મારું ખીજું કારણ કદાચ એ હશે કે, તેણે આ

પ્રશ્નો પુછ્યા તે વખતે જ મારૂ અતકરણુ મને કહેવા લાગ્યું કે, જો તેની સ્થિતિમા હું હોત તો મે શું કર્યું હોત ? જરૂર મે પણ આવા જ પ્રશ્નો તેને પુછ્યા હોત, મને પણ તેના જેવાજ વિચારો આવ્યા હોત ! મે તેને કપકો દીધો નહીં પરંતુ મારાથી હાર્ટરાઈટને લગતી વિગત તેને પુરી ખાડી શકાઈ નહીં, આથી પ્રામાણિકપણે મે જે કાઈ કર્યું તે એટલું જ કે, હાલમા મારે તેની સાથે પત્રવહેવાર નહોતો તેમજ તેના વિષે મે કાઈપણ હકીકત સાબળી નહોતી-એ સત્ય વાત દુકાણમા તેને કહીને વાતચીતનો વિષય બદલી નાખ્યો.

લૅારા પાછી આવી ત્યાર પછી મારી સાથે તેને થયલી આ પ્રથમ ખાનગી વાતચીતને અતે મારૂ હૃદય શોકથી છવાઈ ગયું તેના ત્રણ કારણો હતા પ્રથમ કારણુ તો એ હતું કે, અમારી જિંદગીમા સૌથી પહેલી જ વાર એક વિષયમા અમારી બન્નેની વચ્ચે ગૌપ્યથી અતરાય વધ્યો હતો એ વિષય ‘ મનાઈ કરેલો ’ વિષય, એટલે કે, તેની પરણ્યા પછીની જિંદગી કેવી વહે છે, એ વિષય ! મને ખેદ થવાનું બીજું કારણુ એ કે, તેણે પોતાના પતિ વિષે કેટલાક અસ્પષ્ટ શબ્દો કહ્યા તે ઉપરથી તેમજ તેની આનાકાની ઉપરથી મારે એવું અનુમાન કર્યા વિના છૂટકો જ નહતો કે, જે ગાઢ રોહવિવશતા અને સમભાવની લાગણીઓ એક દપતી વચ્ચે હોતી જોઈએ તે અવશ્ય આ ‘ દપતીમા નથી જ ત્રીજું કારણુ એ કે, હજી પણ તેના લગ્ન પહેલાનો પેલો કમનસિખ પ્રેમસબ્ધ તે વિસરી શકી નથી એ પ્રેમની લાગવગ કદાચ નિર્દોષ હોય, કદાચ તેને પતિતાવસ્થા તરફ ન ધસડી ગઈ હોય તોપણ હાલની વસ્તુસ્થિતિમા તેનો લેશપણુ અશ તેના હૃદયમા હોવો ધટતો નહતો-આ બધા કારણો, મારા જેવી, લૅારાને અત્યંત વહાલથી ચાહનારી અને લૅારાને માટે લાગણી ધરાવનારી કોઈપણ સ્ત્રીને ખેદ ઉપજાવે, એમા નવાઈ નહતી.

પરંતુ આ બધા દુ ખંદ સંયોગોમા માત્ર આશ્વાસનનું મને એક મોટું કારણુ મળ્યું છે તે એ કે, તે પોતે આ જગતના બીજા બધાઓ

(૨૬૭)

કરતાં મને સૌથી વિશેષ ચાહે છે માત્ર આ આધાસનને લીધે જ, માફ
હૃદય વધારે ને વધારે ઉલ્લસિત બને છે વાતચીત દરમ્યાન તેણે જે
' મનાઇ કરેલા વિષય ' વિષે ગૌપ્ય રાખ્યું છે તેને માટે કદાચ તેને
કાંઈક કારણો હશે, એટલે હાલતુર્ત હું તેમા ઉડી ઉતરતી નથી પરંતુ તે
મને ચાહે છે એ અનુમાન હું એટલા ઉપરથી જ બાધુ છું કે, પહેલા
તેની રીતભાતમા સરળતા, મદુતા, સાદાઈ વગેરે સ્ત્રીત્વને ધાળે તેવા
જે શુણે મેં જોયા હતા તે હાર્ટરાઈટને લગતી વાત વખતે મેં તેનામાં
પ્રક્ટી નીકળેલા જોયા હતા !

પરિચ્છેદ ૨૭

પ્રતિભાશાળી પુરુષ—કાઉન્ટ ફ્રાસ્કો.

હોંસા સબંધી મારો અભિપ્રાય દર્શાવ્યા બાદ હવે તેના પ્રવાસી
સાથીઓ વિષે હું બે બોલ લખીશ તેના પતિ તરફ માફ ધ્યાન પહેલું
જાય છે સર પર્સિવલ વિષે જે અભિપ્રાય અત્યાર પહેલા મેં આપ્યો
છે, તેમા કાંઈ સુધારો કરવા જેવું હવે મને માણુમ પડે છે કે ?

ભાગ્યે જ તેમા કાંઈ સુધારો કરવા જેવું હોય નાની નાની બાબતો-
મા ચીઢીઆપણું અને હરકોઈની સાથે સ્વભાવનો મેળ ન બેસવો,
એ તો તેઓ જન્મ્યા ત્યારથી પોતાને લલાટે જ લખાવીને આવ્યા હોય,
એમ જણાય છે કાંઈપણ માણુસ તેમને સારો લાગતો હશે કે કેમ,
એ વિષે મને શંકા છે મને લાગે છે કે, પહેલાના કરતા તેઓ પ્રવાસમા
વધારે દુખળા બની આવ્યા છે વારંવાર ઉધરસ અને અસ્વસ્થતા તેમજ
ધાંધલીઆપણું-આ ત્રણ બાબતોએ તેમના ઉપર પોતાના જોર વિશેષ
અજમાવેલા છે તેમની રીતભાત-મારી પોતાની જ વાત કરે તો, મારા
તરફની તેમની રીતભાત, પહેલાના કરતાં વધારે તોછડી બની હોય, એમ
મને લાગ્યું છે. પ્રવાસેથી આવતા વેત તેમણે મારા તરફ જોઈને પોતાની

ટોપી વિવેકપુર સર ઉતારી હતી ખરી, પરંતુ પહેલાના જેવી સમ્યક્તા તેમનામા નહોતી તેમણે આવકારની કાંઈ વાતચીત કરી નહોતી, મને જોતા પોતાને કાંઈ અનહદ આનંદ થયો, એવા ચિહ્ન પણ તેમણે બતાવ્યા નહતા માત્ર શિષ્ટાચાર પ્રમાણે હાથ મેળવવાની તસ્દી પડતી હોય તેમ જરાક હાથ લખાવીને તેમણે એટલું જ કહ્યું હતું કે “ કેમ છો મિસ હોલકોબ, આપણે ફરીથી મળ્યા તેથી હર્ષ થયો ” જાણે બ્લેક વૉટર પાર્કમા મારૂ વસતુ પોતાને મને કે કમને સ્વીકારી લેતું પડતું હોય અને મે મારી મેળે મારૂ યોગ્ય સ્થાન શોધી લીધું તેથી પોતાને સતોષ થયો હોય, એવા ભાવનું ઉપલું વાક્ય કહીને કાંઈ વિશેષ વાતચીત કર્યા વિના, તેઓ તરત જ મારી કનેથી ચાલ્યા ગયા હતા

ધણા માણસો પોતાના સ્વભાવનો ખરો પડછો પોતાના ધરમા બતાવે છે બીજી જગ્યાએ તેઓ દબાયલા ચપાયલા રહીને પોતાનો ખરો સ્વભાવ બતાવતા નથી સર પર્સિવલનો સ્વભાવ કેવો છે, એ વિષે હું તેમના મકાનમા વિશેષ માહિતી મેળવી શકી તેમને વ્યવસ્થા અને નિયમિતપણાની ધેલછા હતી તેમની આ ધેલછાનો આભાસ મને ફિલિમરિજમા બિલ્કુલ થયો નહતો આનું કારણ કદાચ એ હશે કે, એ સ્થાન પારકું હોઈને ત્યાં તેઓ દબાયલા ચપાયલા રહ્યા હતા મેં જોયું કે, જો એકાદ ચોપડી હું પુસ્તકશાળામાંથી લઉં અને કપ્પાટમા પાછી ન મૂકતા ટેબલ ઉપર રાખીને ચાલવા માડું તો સર પર્સિવલ તરત જ તે ચોપડી ટેબલ ઉપરથી ઉઠાવી લઈને પાછી તેની અસલ જગ્યાએ ગોઠવી દેતા જો એકાદ ખુરશીમાંથી હું ઉઠું અને તે વાડીચૂકી હાલતમા રાખીને ચાલતી થાઉં તો સર પર્સિવલ તરત જ તે ખુરશી તેના અસલ સ્થાન ઉપર બેરોબર વ્યવસ્થામા ગોઠવી દેતા ગાલીચા ઉપર એકાદ ડુલ પડ્યું હોય અથવા તો ઘાસનું તણખલું પડ્યું હોય તો સર પર્સિવલ અસતુષ્ટ બની જતા અને કેમ જાણે એ વસ્તુ એકાદ ધગધગતો અગારો હોય તથા તે ત્યાં પડેલી હોવાથી ગાલીચામા કાણું પડી ગયું હોય તેમ નોકરો ઉપર બખાળા પાડીને તેમના ઉપર બેદરકારીનો દોષ મૂકતા તથા

તે વસ્તુ તરત ઉપડાવી લેતા ત્યારે જ જપતા મેજ ઉપર બિછાવેલા કપડામાં જો જરાક કરોચણી પડતી, અથવા તો જમવાના મેજ ઉપરના છરી, કાટા કે ચપ્પુમાંથી એકાદ ચીજ ગુમ થતી તો તેઓ નોકરો ઉપર એટલા બધા ગુસ્સે થઈ જતા કે જાણે નોકરોએ તેમનું અગત અપમાન જ કર્યું હોય !

ખરેખર, એક માણસ લાખી ગેરહાજરી પછી પોતાના ઘરમાં પગ મૂકે તેજ ઘડીએ તેને ગુસ્સાનું કારણ મળે, તો તે સયોગમાં તેના સ્વભાવની ખરેખરી કસોટી થાય છે મારી હાજરીમાં આવે એક બનાવ સર પર્સિવલ સબધમાં બન્યો પ્રવાસીઓ જે રાત્રે આવી પહોંચ્યા તે રાત્રે હું જ્યારે તેમનું સ્વાગત કરવા સાર નીચેના દિવાનખાનામાં ગઇ ત્યારે મિસિસ મિચલસન પણ મારી પાછળ પાછળ આવી તેને જોતાજ સર પર્સિવલે તેને પુછ્યું કે, “થોડાક દિવસ ઉપર કોઇ આવ્યું હતું કે ?” મિસિસ મિચલસને તેના જવાબમાં જણાવ્યું કે, “હા ત્રીજે દિવસે એક અજાણ્યો માણસ આવ્યો હતો અને તમે ક્યારે આવવાના છો, એમ પૂછતો હતો ” સર પર્સિવલે પુછ્યું “ એનું નામ શું હતું ? ” એ માણસે પોતાનું નામ જાહેર કરેલું ન હોવાથી મિસિસ મિચલસન તેનું નામ જણાવી શકી નહીં સર પર્સિવલે આ ઉપરથી વિશેષ પૂછપરછ કરવા માંડી તેમણે તે માણસનો ધંધો પુછ્યો, પણ એ મુદ્દામાયે મિસિસ મિચલસન અજાણી માલુમ પડી, કારણકે આવનાર માણસે તે વિષે કાંઈજ માહિતી આપી નહોતી સર પર્સિવલે પુછ્યું “તે કેવો હતો ?” ગૃહ-વ્યવસ્થાપિકાએ તેનું વર્ણન આપવાનો પ્રયાસ કર્યો પણ સર પર્સિવલ, એ નામવિનાના માણસને ઓળખી શકે એવી કાંઈ પણ સંતોષકારક નિશાની તે આપી શકી નહીં સર પર્સિવલ, આથી એકદમ ગુસ્સે થઈ ગયા, જમીન ઉપર જોશથી તેમણે પગ પછાડ્યો અને દિવાનખાના માહેલા અમે બધા બેઠેલાની બિલ્કુલ દરકાર કર્યા વિના કંઈક અસ્પષ્ટ ગણગણાટ કરતા કરતા જોશથી અહીં તહીં ફરવા માડ્યું. આ નજીવી બાબતમાં તેમણે શા સાર મિનન ખોઈ દીધો હશે,

(૨૭૦)

એની મને સમજ પાડી નહીં-પણ તેઓ સખ્ત ગુસ્સે થઈ ગયા હતા એ તો નિશક સમજી શકાતું હતું

આ બધા અવલોકન પછી મારે તેમના વિષે કેવો અભિપ્રાય આપવો? પણ અભિપ્રાય આપતા પહેલા હું સમયની રાહ જોઈશ કદાચ કોઈક ખાનગી બાબતમાં તેમનું મન ગુચવાઈ ગયું હોય તેની ચિંતા-એને લીધે પોતાના ધરમાં તેઓ પોતાના આ ઉચ્ચસ્થિતિનું દર્શન કરાવતા હોય, એ બનવાનું છે ભલે સમય વહી જાય હાલ તુર્ત હું મારો નિશ્ચિત અભિપ્રાય આપવાનું કાર્ય મુલતવી રાખું છું

મારા સૂચિ-પત્રકમાં હવે, કાઉન્ટ અને તેની સ્ત્રીના નામ નજરે પડે છે કાઉન્ટેસ વિષે હું પહેલા જ લખી નાખું છું

લૅરાએ પોતાના પત્રમાં મને એમ લખ્યું હતું કે “ મેરીઅન, તું તેને મળીશ ત્યારે તેને ભાગ્યે જ ઝોળખી શકીશ ” એ વાક્ય યાદ લાવીને હું જ્યારે કાઉન્ટેસ તરફ જોઉં છું ત્યારે લૅરાએ અતિશયોક્તિ કરી નહોતી એમ મને સ્પષ્ટ ભાસે છે મેડમ ફ્રાંસ્કો સિવાય મે કોઈ-પણ સ્ત્રી આજ સુધી એવી નથી જોઈ કે જેનામાં લગ્ન પછી અદ્ભુત પ્રકારનો ફેરફાર થઈ ગયો હોય

એલિનોર ફ્રેલી તરીકે ૩૭ વર્ષની ઉંમરે તે હમેશા ગાકુ ઘેલુ બકનારી ઉચ્છ્રમ્બલ કુમારિકા હતી તેના સમાગમમાં તે વખતે જેઓ આવતા તેમને તે ત્રાસ આપતી, ખાલી બડાઈખોર અને મૂર્ખ લવારો કરીને તે કુટુંબના બધા પુરૂષોને હેરાન કરતી હવે મેડમ ફ્રાંસ્કો તરીકે, ૪૩ વર્ષની વયે, તે કલાકોના કલાકો સુધી એક પણ શબ્દ ઉચ્ચાર્યા વિના અમારી સાથે બેસી રહે છે, અને વિચિત્ર પ્રકારે તે ઠડીગાર બની ગઈ હોય એવું મને લાગે છે એલિનોર તરીકે તેના માથાના વાળની લટો હમેશા તેના ચહેરા ઉપર વિખરાયલી રહેતી પણ હવે મેડમ ફ્રાંસ્કો તરીકે તેના વાળ, જુના વિચારની સ્ત્રીઓની માફક ગુથેલા રહે છે. એક સારી ટોપી હમેશા તે પોતાના માથા ઉપર પહેરેલી રાખે છે, જેથી આભારે તે એક સખ્મ સ્ત્રી તરીકેનો આભાસ આપે છે. આછા કાળા

અને બૂખરા રગના તેમ જ ઠેઠ ગળાથી પગ સુધી શરીરના બધા અંગ બરાબર ઢકાય એવા કપડા તરફ તે કુવારી હતી ત્યારે તિરસ્કાર બતાવતી હતી, પરંતુ હવે તો તે તેવી જ ઢબના અને તેવા જ રગના કપડા પહેરે છે અને કુવારી અવસ્થામાં તે કામ ઉપર બિંદુલ લક્ષ ન આપતી તેને બદલે હવે સતત કાંઈ ને કાંઈ કામ કર્યા જ કરે છે, કાનો તે કટાણા ભરેલું ભરતકામ કરે છે અથવા તો કાઉન્ટની પસંદગીની ‘સિગારેટ્સ’ પુષ્કળ સંખ્યામાં બનાવ્યા કરે છે કોષ્ટકવાર જો તે થાકી જાય છે તો પોતાના પતિ તરફ નજર કરે છે પણ તે નજર એક વફાદાર કુતરાની માફક પોતાના માલિક પાસેથી વિશેષ આગ્રા મેળવવા માટે મૂગો પ્રત્ન કરી રહેતી નજર જ હોય છે બરફ જેવી તેની ઠડી પ્રકૃતિમાં મે કેટલાક પ્રસંગોએ સ્ફુર્તિ જોઈ છે ખરી, પણ તે પ્રસંગો અને તે સ્ફુર્તિ નિયમિત જ હોય છે મે જોયું છે કે, બ્યારે કાઉન્ટ કોઈ સ્ત્રી સાથે-પછી ભલે તે સ્ત્રી એક નોકરડી પણ હોય-ખૂબ હસી હસીને વાતો કરતો તેના જોવામાં આવે છે ત્યારે તે એક પાળેલી વાઘણની માફક આખામાંથી ઈર્ષાના અગ્નિની ચીલુગારીઓ ફેંકે છે આવા પ્રસંગો સિવાય અન્ય કોઈપણ પ્રસંગમાં મે તેનામાં સ્ફુર્તિ જોઈ નથી સહવારે, બપોરે કે સાંજે, ધરમાં કે ધરબહાર, સારી હવામાં કે ખરાબ ઋતુમાં, ઉપલા એક જ જાતના પ્રસંગ સિવાય બીજા સર્વ પ્રસંગોમાં એકમ ફેરફારને હું હમેશા એક પૂતળીની માફક નિશ્ચેતનવાળી અને પત્યસની માફક ન બેઠી શકાય એવી નકકુર રીતે હાલ્યા ચાલ્યા વિના બેસી રહેલી જ જોઉં છું સમાજના સામાન્ય નિયમનને ખાતર તેનામાં થયેલો આ અપૂર્વ ફેરફાર બેશક સારો ફેરફાર છે. અસંભવને બદલે સંભવ, વાતોડી-અણુને બદલે ઓછાબોલી, ત્રાસ રૂપ થઈ પડનારીને બદલે પોતાના જ કામમાં માત્ર ધ્યાનનિમગ્ન રહેનારી સ્ત્રી બેશક માન આપવા જોગ છે પરંતુ આ ગુણો, તેને લાભકર્તા નીવડ્યા છે કે તેને પતિત અવસ્થામાં ધકેલી દેનારા નીવડ્યા છે, એ એક મોટો સવાલ છે તેના બીડાયલા હોઠમાં મે અચાનક એક બે વખત અજબ ભાવસૂચક ફેરફાર જોયા

હતા અને તેના શાન્ત અવાજમા ઉતાવળાપણુ અને તીખાપણુ પણ મિશ્રિત થતુ સાબળ્યુ હતુ આથી મને શક ઉત્પન્ન થાય છે કે, તેનો ખરો સ્વભાવ હાલની આગ્રાકિત સ્થિતિમા જરાકે સ્વાતંત્ર્ય મેળવી શક્યો નથી તેની કુવારી જિંદગીમા કોઈકવાર આવુ સ્વાતંત્ર્ય નિર્દોષતાથી તે ભોગવી શકતી હતી, પણ પરિણિત જીવનમા તેણે એ લાભ ગુમાવ્યો છે મારા આ અનુમાનમા હુ ગોચુ ખાતી હોઉં એ બનવાભેગ છે, પરંતુ મારૂં ધારવુ છે કે, મેં ખરૂં જ અનુમાન કર્યું છે આ વિષે યોગ્ય નિર્ણય સમય આવ્યે આપોઆપ થશે

મેડમ ફ્રાંસ્કોની પૂર્વવત્ પ્રકૃતિને તદ્દન વિભિન્ન સ્વરૂપ આપનાર જાદૂગર-એ ઉચ્છ્વેલ ઇંગ્લિશ સ્ત્રીને તેના જીના સંબંધીઓ પણ ઝોળખી શકે નહીં એવા આશ્ચર્ય પમાડનાર સ્વભાવવાળી બનાવી દેનાર તેનો વિદેશીય ભરથાર-કાઉન્ટ ફ્રાંસ્કો કેવો છે ? હવે હુ તેના સંબંધમા મારા વિચારો જાહેર કરીશ

એક જ વાક્યમા કહુ તો તે હરકોઈને તાબેદાર બનાવી શકે એવો પ્રતિભાશાળી નર છે એક સ્ત્રીને બદલે જો તે કોઈ વાંધાજીને પરણ્યો હોત તો અવશ્ય એ વાંધાજીને તે તાબેદાર બનાવી શક્યો હોત જો તે મને પરણ્યો હોત તો જરૂર તેની વહુની માફક મારે તેને માટે “ સિગ્નારેટ્સ ” બનાવવી પડત-જેમ તેની વહુ તરફ તે જીએ છે ત્યારે તે પોતાની લુલ્લીબાઈ બંધ કરી દે છે તેમ જ મેં ચૂપકીદી ધારણ કરી હોત !

મારા આ ખાનગી પૃષ્ઠોમા પણ, આ વાત કબૂલ કરતા હુ લગભગ બયચકિત થાઉં છુ આ માણસ માટે હુ ધણી ધણી વાતો જાણવા ચાહુ છુ અને તેનામા રસ ઉત્પન્ન થયો છે, તેણે મારા મનનુ આકર્ષણ કર્યું છે, હુ તેને પસંદ જ કરૂં એવી પ્રતિભા તેણે મારા ઉપર પાડી છે બે દિવસના ટૂંક અરસામા તો તે કોણુ જાણે કેવી જાદુગારી રીતે વર્ત્યો છે કે જેથી તેના પ્રત્યે પક્ષપાતભરેલી પસંદગીથી જ નિહાળવાનુ મને મન થઇ જાય છે

મારું મન તેના વિચારોથી રોકાઈ ગયું છે તે વખતે તેને હું ખુલ્લા સ્વરૂપમાં ઓળખી શકી છું એ જોઈને હું ખરેખર ચમકી ઉઠું છું । સર પર્સિવલ અથવા મિ ફ્રેડલી અથવા વૉલ્ટર હાર્ટર અથવા તો બીજી કોઈ પણ ગેરહાજર વ્યક્તિ-માત્ર હોંરાના અપવાદ સિવાય—ના કરતા હું તેને વધારે સ્પષ્ટતાથી નિહાળી શકી છું જાણે આ ક્ષણે પણ તે મારી સાથે વાત કરતો હોય, એમ હું તેનો અવાજ સાંભળું છું ગઈ કાલે તેણે મારી સાથે શી વાતચીત કરી હતી, તે મને યાદ છે હું તેનું વર્ણન કેવી રીતે આપું ? તેના શારીરિક દેખાવમાં, તેની આદતોમાં, અને તેની ગમ્મતોમાં કંઈને કંઈ વિચિત્રતાઓ છે જો બીજા કોઈનામાં મેં એ વિચિત્રતાઓ જોઈ હોત તો જરૂર સૌથી વધારે સખ્ત શબ્દોમાં મેં તેને વખોડ્યો હોત અથવા દયા રહિત રીતે મેં તેને મસ્કરીમાં ઉડાવ્યો હોત પરંતુ તેનામાં એવું શું છે કે જોને લીધે હું તેને ઠપકો આપી શકતી નથી, અથવા તો તેની હાસી કરી શકતી નથી ?

દાખલા તરીકે, તે બહુજ નડો છે આજ સુધી મેં ખાસ કરીને આના નડા માણસો તરફ નાપસદગી દર્શાવેલી છે હું હમેશા એમ કહેતી આવી છું કે, વધારે નડા માણસો જ વધારે હાસ્યપ્રધાન વાતો કરી શકે છે એવી જે લૌકિક માન્યતા છે તે ખોટી છે જો એ માન્યતા ખરી હોય તો તેનો અર્થ એ થયો કે, દુનિયામાં માત્ર હાસ્યવૃત્તિ વાળાજ માણસો નડા થઈ શકે છે અથવા તો અચાનક રીતે જેમના શરીરમાં પુષ્કળ માસ હોય તેઓ પાતળા માણસો ઉપર સીધી રીતે વધારે લાગવગ ધરાવી શકે છે આ માન્યતાઓને મેં વિચિત્ર જણાવીને હમેશા તેની સામે દાખલાઓ આપ્યા છે કે, નડા માણસો જેવા કોઈ પણ વધારે હલકા, ચારિત્રહીન અને ફૂર હોતા નથી. મેં પ્રશ્ન કર્યો છે કે, શું આમાં હેનરી રામ હાસ્યપ્રધાન વાતો કરનારો હતા ? પોપ અલેક્ઝાન્ડર છઠ્ઠો શું સારો માણસ હતો ? અથવા શું બાકુતી દાંધઓમાં જેઓ વધારે નડી હોય તેઓ વધારે ફૂર નથી હોતી ?

આવા અનેક, દેશી અને પરદેશી, ઉચ્ચ અને નીચ, પુરાણા અને આધુનિક કાળના દાખલાઓ મેં રજૂ કર્યા છે અને જાડા માણસો જ હાથરસ કેળવી શકે છે એમ કરવામા આવતા વિધાનને તોડી પાડ્યું છે આ વિષયમા હું કડક અભિપ્રાય ધરાવું છું તોપણ કાઉન્ટ ડ્રૌસ્કોને, આઠમા હેનરી રામ્સ જેટલો જાડો જોઈને હું તેના તરફ ધિક્કાર કેમ દર્શાવી શકી નથી ? એકજ દિવસના અરસામા તે મારી પસંદગી પામી શક્યો છે, એમ કેમ ? બેશક એ આશ્ચર્યજનક બાબત છે !

ગુ તેના ચહેરા જોઈને હું તેના વિષે સારો અભિપ્રાય બાધું છું ? કદાચ એમ હોય તે ઘણું ભાગે આમેલુઅ મહાન્ નેપોલિયનને મળતો ચહેરા ધરાવે છે તેના મોના બધા ભાવ, એ મહાન્ સૈનિકની અપૂર્વ પ્રતિભાનો અને ગભીર શાંતિનો ચોકખો ભાસ આપે છે તેનામા નેપોલિયનના જેવી અજબ નિયમિતતા છે આ ચોકાવનાર આમેલુઅપણુ મારા ઉપર અમર કરી ગયું હોય, એવું મારૂં ધારવું છે પણ એ ઉપરાંત તેનામા કાંઈક એવું વિશેષ તત્વ છે કે જેને લીધે મારા ઉપર વિશેષ અસર થઈ છે હું ધાડ છું કે, એ અમર કરનાર તેની આખો છે કાઉન્ટ ડ્રૌસ્કોના જેની સૌથી વિશેષ પ્રતિભાપૂર્ણ ભૂખરી આખો મેં આજ સુધીમા બીજા કોઈની જોઈ નથી કેટલીક વાર એ તેજદાર, સુદર આખોમા ન સહી શકાય એવો ચળકાટ જણાય છે એ ચળકાટ વારવાર તેના સામું જ જોઈ રહેનાની મને ફરજ પાડે છે અને વિહ્વલ ઉર્મિઓના કારણુરૂપ થઈ પડે છે એ તેજમા ન અજાણ જવા માટે હું ઘણીવાર તે આખો તરફ મિલકુલ નજર કરતી નથી પણ બ્યારે મારી નજર જાય છે ત્યારે અવશ્ય ઉપર વર્ણુવેલી ઉર્મિ જાગ્રત થાય છે તેના ચહેરામા અને મસ્તકમા કાંઈક અજબ વિચિત્રતાઓ રહેલી છે તેના ચહેરાનો રંગ ફિક્કો છે, પણ અજાયબી તો એ છે કે, ફિક્કા ગોરા ચહેરામા જે વાળ તદ્દન કાળા હોવા ન જોઈએ તે કાળા છે હું ધારૂં છું કે, એ વાળ નક્કી વાળ હશે અથવા તેને કાળો કલપ લગાડેલો હશે તેના ચહેરામા કરોચળીઓ નથી તેમજ તે ૬૦ વર્ષનો હોવા છતાં તે

(૨૭૫)

ચહેરામા ખુદાપાનુ એકે ચિહ્ન નથી, એ મને આશ્ચર્યજનક વિચિત્રતા લાગી છે મે આગળ કહ્યું તેમ, તેના ચહેરાના આ અન્ય તત્વોમા ખરેખરા અન્ય અસર કરનારા તત્વ તો તેની આખો માહેલા અપૂર્વ તેજ અને અપૂર્વ હાવભાવ જ છે

કેટલેક અગે તેની રીતભાત અને અમારી ભાષા ઉપરનો તેનો અકુશ, તેના વિષે સારો અભિપ્રાય ધરાવવામા મદદ રૂપ થઈ પડે છે એક સન્નારી સાથે વાતચીત કરતી વખતે તે શાન્ત, મદરિમત ભર્યો અને કાળજી દાખવનારો ચહેરો રાખી શકે છે, પણ તેમાયે એ વાતચીત વખતે તેના સ્વરમા રહેલા અન્ય મિઠાશ અને મૃદુતા હરકોઇને હેરાત પમાડે છે વળી તેના આ હાવભાવોમા ઇંગ્લિશ ભાષા ઉપરનો તેનો કામુ ખાસ ધ્યાન ખેંચનારો થઈ પડે છે ધણી ઇટાલિયનો, ઉત્તર યુરોપ-ખંડની કઠણ ભાષા ખરાબર રીતે બોલવાના યત્નો કરે છે તોપણ તેમા ભૂલચૂક કરે છે પરંતુ કાઉન્ટ ફ્રેડરિકોની ઇંગ્લિશ ભાષા સાબળ્યા પછી હું વગર શકે કહી શકુ છું કે, આવી ભૂલચૂક વિનાની ઇંગ્લિશ ભાષા બોલનાર વિદેશીઓ મે આજ સુધી જોયા નથી કેટલીકવાર અમુક ઉચ્ચાર ઉપર ભાર મૂકતી વખતે વિદેશીજન તરતજ પકાઈ જાય છે પરંતુ આનામા મે એવી ભૂલચૂક જોઈજ નથી જાણે તે ખરેખરો ઇંગ્લિશમેન હોય એમ સ્પષ્ટતાથી અને વળી જરૂર હોય ત્યાં ઉતાવળથી કિંવા ધીમેથી ચોખ્ખુ બોલે છે કદાચ તે વિદેશીપદ્ધતિથી વાક્યરચનાઓ કરે ખરો, પરંતુ ખોટો શબ્દોચ્ચાર તો મે તેના મુખમાથી કદી સાંભળ્યો નથી, તેમજ કોઈ શબ્દ વાપરતા તેણે એક અર્ધક્ષણની પણ આનાકાની કરી હોય એવું મે જોયું નથી

આ અદ્ભુત માણસની નાની નાની ઢબછબમા કાઠને કાઠ આગળ પડી આવતી નવિનતા હોવા સાથે પરસ્પર વિરોધાભાસ જેવી પણ કેટલીક ઢબછબ મે જોઈ છે તે ખૂબ જાડો છે, વૃદ્ધ છે, એમ છતાં પણ તેની ગતિ સરળ અને ચપળ છે કોઈ આરડામા તે ખેડો હોય છે ત્યારે એક સ્ત્રીની માફક તે શાન્ત હોય છે અને ન વિસરી શકાય એવી

મનની દૃઢતા તથા પ્રતિભાવાળો આ પુરુષ, કોઈવાર એક નબળા મનની સ્ત્રીના જેવો પોત્રો બની જાય છે કોઈ વાર અચાનક અવાજથી ઓરડાની શાંતિમાં ભગાણુ પડે છે ત્યારે જેમ દ્વારા ચમકી ઉઠે છે તેમજ આ કાઉન્ટ પણ અચાનક ચમકી ઉઠે છે ગર્ભ કાલે સર પસિવલે પોતાના એક કુતરાને માર માર્યો ત્યારે કાઉન્ટ કમકમ્યો હતો આથી મને લાગ્યું હતું કે, કાઉન્ટની સરખામણીમાં મારામાં કોમળતાની અને સહૃદયતાની ખામી છે તેથી મારે શરમાવું જોઈએ

આ છેલ્લા બનાવ ઉપરથી કાઉન્ટની એક મોટી વિચિત્રતા મને યાદ આવે છે તે એ કે, પાળેલા પ્રાણીઓ તરફ તેને નિર્સીમ પ્રેમ હોય છે

પોતાના દેશમાં તેણે પોતાને ઘેર ઘણા પ્રાણીઓ પાળેલા છે એ-માના કેટલાક તે પોતાની સાથે ઇંગ્લાન્ડમાં લાગ્યો નથી. તે માત્ર એક કાકા કૈઆ, બે કેનેરી પક્ષીઓ, અને પાંચ સફેદ ઉદરો પોતાની સાથે લાવેલો છે પોતાના આ બધા વિચિત્ર સાથીઓને તે પોતાનું કુટુંબ કહે છે અને તેમની ઉપર સર્વ પ્રકારની જરૂરી દેખરેખ અને કાળજી રાખે છે એ પ્રાણીઓ ઉપર તે જેમ અજબ વહાલ બતાવે છે તેમજ તે પ્રાણીઓ પણ તેના ઉપર વહાલ બતાવે છે કાકાકૈઆને ખીજ બધાઓએ એક ખરાબ અને કોઈ પક્ષી ગણ્યું છે પણ તે કાઉન્ટ ઉપર અજબ પ્રેમ બતાવતું જણાય છે જ્યારે તેને કાઉન્ટ પાંજરામાંથી બહાર કાઢે છે ત્યારે ને તેના ખોળામાં કુદકા મારતું નાચે છે અને તેના પ્રયત્ન શરીરના ખીજ ભાગો ઉપર ચઢે છે તેના ખભા ઉપર બેસીને તે પોતાનું મો કાઉન્ટની ગર્દન સાથે અતિશય પ્યારથી ધસે છે ત્યારે તેને જોનારને આશ્ચર્યજ ઉત્પન્ન થાય છે કાઉન્ટ જ્યારે કેનેરી પક્ષીઓનું પાંજરું ખુલ્લું મૂકે છે અને તેમને બહાર બોલાવે છે ત્યારે તે પક્ષીઓ ચનચનાટ કરતા બહાર આવીને તેના હાથ ઉપર બેસે છે કાઉન્ટ જ્યારે તેમને કહે છે કે-“ ઉપર જાઓ ” ત્યારે આ પક્ષીઓ તેની ટચલી આગળથી મા-ડીને અગુલા સુધી દરેક આગળી ઉપર એકે એકે જાય છે અને ખુશ-

લીથી પોતાના કંઠમાંથી આલાપ કરી મૂકે છે કાઉન્ટના સફેદ ઉદરો પણ કેનેરી પક્ષીઓની માફક પાંજર ખુલ્લુ મૂકવામાં આવતા એક પક્ષી એક બહાર નીકળીને તેના જાડા અને મોટા શરીર ઉપર કુનાકુદ કરી મૂકે છે કેટલીક વાર તેઓ તેના બદનમાં બરાબ જાય છે અને કેટલીક વાર તેના ખભા ઉપર બપ્પેની હારના નિરાને બેસી રહે છે ઉદરો ઉપર કાઉન્ટને કાંઈક વિશેષ વહાન હોય એમ જણાય છે પોતાની સાથે તે ધણુ ખરૂં આ ઉદરોનું પાંજર રાખે છે તેમને વાતચીત દરમ્યાન વારવાર ઉદ્દેશીને, ચુબનો કરે છે, તેમને વારવાર પપાળે છે અને ધણી વાર તેમને અવનવા નામોથી સંબોધે છે, આવી બાલિશ્ચતા બરેલી આદતોવાળો જે કોઈ ઈંગ્લિશમેન બીજા લોકોની વચ્ચે પોતાની ગમ્મતના આવા પ્રાણીઓ લઈ આવે તો તે પોતે જરૂર તેમનાથી શરમ માય અને સૌની મારી માગે, પણ કાઉન્ટને એવી કોઈ જાતની શરમ ઉપજતી નથી. પોતે એક ખુદો છે અને આવા બાળકોને રમવાના પ્રાણીઓ સાથે લાડકોડ કરે છે એ વિચિત્ર દેખાય છે તેમજ બીજાઓની નજરમાં પોતે હાસીપાત્ર ઠરે છે, એવો કશો ખ્યાલ તેના મનમાં આવતો નથી તે નિરતર મોટી મેદનીમાં કે એકલો હોય તોપણ, પોતાના સફેદ ઉદરોને ચુબનો કરે છે, કેનેરી પક્ષીઓ સાથે રમતગમત કરે છે અને કાકાકોઓને નચાવે છે જે કોઈ અનન્યા ઇંગ્લિશ લોકો તેની આ રીતભાત જોઈને હસે છે તો પોતે અદૃહાસ્ય કરીને, તેમને જ ગલી કહીને, તેમના તરફ ધૂણા દર્શાવે છે.

મને એ જોઈને હમેશા આશ્ચર્ય ઉપજ્યું છે કે, એક બાળકના જેવી આ બધી રમતગમતો કરનાર આ માણસ કોઈવાર કોઈ ગંભીર વિષય ઉપર વાતચીત થતી હોય છે સારે વાદવિવાદમાં ગંભીર વિચાર-સ્વાતંત્ર્યવાળી દલિલો કહે-છે ! ધણીખરી ભાષાઓના શિષ્ટ લેખકોના પુસ્તકોના ફકરાઓ દલિલો દરમ્યાન ટાકી બતાવે છે, અને યુરોપના પાટ-નગરોના શિષ્ટ સમાજના સામારિક અનુભવનું પોતાનું ઉંડું જ્ઞાન જાહેર કરીને સુસરૂત અને મોટા ખ્યાનદાન લોકોની મહાળી આગળ જાણે એક

(૨૭૮)

વક્તા તરીકે પોતે બોલતો હોય એમ લાખાલાખા માથણો કરે છે કેનેરી પક્ષીઓને અદ્ભુત તાલીમ આપનાર આ માથુસ અને ઉદરો માટેનું “પેગોડા ” ઘાટનું પાજર પોતાને હાથે ધડનાર આ કરીગરે રસાયણુ શાસ્ત્રને લગતી એક ઉમદા શોધખોળ કરેલી છે, એમ સર પર્સિ-વલ્લના કહેવાથી મેં જાણ્યું છે માથુસના મરણ પછી તેના ચહેરા ઉપર ઉજ્જવળ ચળકાટ ચાલુ રહે અને એ ચહેરો આખેહુખ જાણે એક જીવતા માથુસનો ચહેરો છે એમ દેખાય એવી એક દવાની શોધખોળ આ કાઉન્ટે કરેલી છે

તેના સ્વભાવની વિશેષ વિચિત્રતા નીચેના એક દષ્ટાન્તમાથી મળી આવે છે એક કુતરાને માર પડતો હોય ત્યારે કમકમી જનાર અને અચાનક અવાજ થતા ચોકી ઉઠનાર આ જાડો વૃદ્ધ કાઉન્ટ એક દિવસ સહવારે સર પર્સિવલ્લના કુતરાઓના વાડામા ગયો હતો આ વાડામા એક શિકારી કુતરો ધણો જ ખરાબ હતો તે જેને તેને કરડતો તેથી તેને એક મજબુત સાકળથી બાંધી રાખવામા આવતો એ કુતરાનો રખવાળ પણુ ધણીવાર તેનાથી ડરતો આ કુતરા પાસે જવાની હિમ્મત કોઇ પણ અનુભવેા માથુસ કરતો નહીં, તેમ છતાં પણ કાઉન્ટ એવી અજબ શાન્તિ ધારણુ કરીને તે કુતરા પાસે ગયો અને તેના માથા ઉપર એવી અજબ દબે તેણે હાથ મૂક્યો કે જે જોઇને હુ અને તેની પત્ની અજબ થયા હતા કાઉન્ટ કુતરાના વાડામા ગયો ત્યારે અમે બન્ને તેની સાથે ગયા હતા એ કુતરા પાસે જતી વખતે કાઉન્ટને અને રખવાળને શી વાતચીત થઇ હતી અને કાઉન્ટે શુ કહ્યું હતું તે મને ખરાબર યાદ હોવાથી હુ અત્રે તેનું ટાચણુ કરૂ છુ

રખવાળે કહ્યું “ સાહેબ, એ કુતરાથી સાવધાન રહેજો તે જેને ને તેને કરડે છે ”

કાઉન્ટે શાન્તિથી જવાબ દીધો “ દોસ્ત, તે કોને બસે છે અને કોને કરડે છે તેની મને ખબર છે સાબળ, જેઓ તેનાથી ડરે છે તેઓને તે બસે છે અને જેઓ ડરતા ડરતા પણુ તેને પજવે છે તેઓને તે કરડે

(૨૭૮)

છે. હું જોઈ છું કે, તે મને શું કરે છે ? ” આમ કહીને તેણે પોતાના હાથના જડા આગળા તે કુતરાના માથા ઉપર મૂક્યા અને તેની આખના ડોળા સામે તે ટગર ટગર જોઈ રહ્યા. થોડીક ક્ષણ બાદ તે કુતરાને સંબોધીને તે કહેવા લાગ્યો “ તમે મોટા કુતરાઓ હમણા બાયલા હો છો. આ હેવાન પ્રાણી ! એક મિચ્છારી મિલાડીને મારી નાખવામા તને મોજ મળે છે, એક ગરીમ જિખારીને કરડવા તું તૈયાર થાય છે, તોપણ હું કહું છું કે તું બાયલો છે ખીજઓને તું અચાનક ગભરાવી શકીશ, તારા મોટા શરીરથી ખીજઓના હાળ તું ગગડાવી શકીશ, તારા સફેદ મોટા દાંતથી ખીજઓને તું ડરાવી શકીશ, લોહીતરસ્ય તારા મો ખીજઓને બચાનક લાગશે, પણ આ નીચ, કમળ બાયલા કુતરા ! મારી નજર સાથે એક ક્ષણ પણ તું તારી નજર મેળવી શકીશ નહીં, કારણ કે હું તારાથી લગારે બહીતો નથી તારા તોફાનની જરાકે અમર મારા ઉપર નહીં થાય જો એમ છતાં તારી ઈચ્છા હોય તો એકવાર તારા દાંત મારી આ જડા મદન ઉપર અજમાવ, જોઈ ! છટ ! તારાથી તેમ નહીં જ થઈ શકે, એની મને ખાત્રી છે ” ખરેખર ! કાઉન્ટ આ પ્રમાણે બોલીને હસતો હસતો અમારી નજરે આગ્યો. એટલે તે કુતરા બોલો હોતો ત્યાંથી પાછો ખસીને સોડીઈ વાળીને એક ખુણામા બરાબ ગયો ! “ હ મારા સુદર વેસ્ટકોટને તે બગાડ્યો કે ? ” કાઉન્ટ પોતાના કાદવથી બગડેલા વેસ્ટકોટ તરફ જોઈને કહ્યું “ મને બસવાનું કે કરડવાનું પોતાને કાવ્યુ નહીં એટલે આ મારા સ્વચ્છ વેસ્ટકોટને મારી જણ્યું બહાર તે તારૂં કાદવથી ખરડાયલું ગદુ શરીર ધસ્યું હોય, એમ લાગે છે બેશક બાયલો ! ” આ ઉદ્ગાર ઉપરથી કાઉન્ટની એક ખીજ ખાસિયતનું મને સ્મરણ થાય છે તેને પોતાના કપડા તદ્દન સાફ રાખવાનો આપ છે એક પણ ડાહ્ય પોતાના કપડાને ન લાગે તેવી સાવધાની તે રાખે છે અને હરધડી નવાનવા કપડા પહેરે છે બ્લેકજૉટર પાર્કમા રહેલા આવ્યાને હજી તો માત્ર બે દિવસ જ થયા છે તે દરમ્યાન તેણે કેટલીયે વાર પોતાના કપડા બદલી નાખેલા છે.

(૨૮૦)

તે નાના નાના બનાવોમા પણ હિકમત અને બુદ્ધિનો ઉપયોગ કરે છે તથા ચપળતાથી હાસ્યરસ જમાવે છે બે દિવસના અરસામાં તેણે બ્લેક વૉટર પાર્કમાના સૈની સાથે મિલનસારપણુ બતાવ્યુ છે, દરેકે દરેક જાણુની સાથે તેને લગતા અને તેને મનપસદ આવે એવા વિષયમા તે વાતચીત કરી ચૂક્યો છે તે સારી પેઠે જાણી ગયો છે કે, લૉરા તેને પોતાને ધિ ક્કારે છે-લૉરાએ પોતાના આ ધિ ક્કારની વાત મારા દયાણુથી મને કહી દીધેલી છે-પણુ કાઉન્ટ આથી નિરાશ થયો નથી-તે તેને ખુશ કરવા મથે છે

તે લૉરાની રીતભાત ઉપરથી જાણી ગયો છે કે, લૉરાને ડુલોનો ખામ શાખ છે આથી જ્યારે જ્યારે કાઇ સુગધીદાર વસ્તુની વાત નીકળે છે અથવા તો લૉરાને ડુલોની જરૂર પડે છે ત્યારે તરત જ કાઉન્ટ પોતાની પાસેથી સુગધીદાર ડુલોનો એક તાગ્ને ગુચ્છ કાઢીને લૉરાની સન્મુખ ધરે છે ખરા બપોરને વખતે પણ આવો એક ગુચ્છ તેની પાસે તૈયાર જ જણાય છે અને વળી એક ખુખી તો કાઉન્ટે એ રાખેલી હોય છે કે, જેવો ગુચ્છ તે લૉરાને આપે છે તેવો જ એક બીજાને ગુચ્છ તરત જ તેની ઈર્ષાળુ પત્નીને પણ તે આપે છે !

જાહેરમા તે પોતાની પત્ની તરફ ધણીજ સમ્મતા દાખવે છે કાઉન્ટ હર વખતે બોલતેચાલતે તેને નમન કરે છે, “મારી દેવી” એ ઉપનામથીજ તે તેને સબોધન કરે છે, જ્યારે મેડમ ફ્રેસ્કો તેના હાથમા સિગારેટ્સ મૂકે છે ત્યારે તરતજ કાઉન્ટ તેના હાથને ચુબન કરે છે, અને સિગારેટ્સના બદલામા તેને એક અથવા વધારે ચોકોલેટ્સ ભેટ આપે છે કોઈક વાર તો તે અત્યંત રસિકતાથી એકાદ ચોકોલેટ મેડમ ફ્રેસ્કોના મોમા મૂકી દે છે આ બધુ બહારનુ વર્તન જેટલું સમ્મ્ય છે તેટલું સમ્મ્ય અંદરખાનેનુ વર્તન હશે કે કેમ, એ શકારપદ છે કાઉન્ટે જે રીતભાતથી આ બાધને તાબેદાર બનાવી દીધી છે તેનો બેદ તો તેમના ખાનગી એકાન્તવાસના અવલોકનથી જ મળી શકે. એવા અવલોકનની તક હજી સુધી મને મળી નથી

મારી ખુશામદ કરવાની તેની રીત જીદાજ પ્રકારની છે હું જાણું એક પુરુષ હોઈ એવી રીતે તે હરધડી મારા ગુણોની અતિશયોક્તિ કરીને મારી સાથે વાતચીત કરે છે ખરેખર, જ્યારે હું તેની સમિપ નથી હોતી અને મારા ઓરડામા બેસીને વાતચીત ઉપર મનન કરૂ છું ત્યારે મને લાગે છે કે, તે મારા ખોટા વખાણુ કરીને મને છાપરે ચઢાવે છે, પણ જ્યારે હું નીચે જઈ છું અને તે મારી સાથે વાતચીત કરે છે ત્યારે મને એમજ લાગે છે કે, તે ખરૂજ કહે છે અને મારામા પુરુષોના જેવી પ્રકૃતિ છે ખરી । બેશક, આ તેની એક પ્રકારની પ્રતિભા જ ગણી શકાય જેમ તેણે તેની પત્નીને તાબેદાર બનાવી દીધી છે, જેમ તેણે શિકારી કુતરા ઉપર પ્રતિભા પાડી હતી અને જેમ મારા ઉપર તથા હોંારા ઉપર તે પ્રતિભા પાડવા મથે છે તેમજ તેનું વર્તન સર પસિંવલ સાથે પણ પ્રતિભાપૂર્ણ હોય છે ધણીવાર તે સર પસિંવલને કહે છે કે “મારા બલા પસિંવલ ! હું તારી ખડખડી ઇચ્છિશ મશ્કરી પસદ કરૂ છું !” “પ્રિય પસિંવલ ! હું તારી ગંભીર ઇચ્છિશ બુદ્ધિના વખાણુ કરૂ છું. ” આમ કહીને તે સર પસિંવલની જગલીમા જગલી અને ખરાબમા ખરાબ ટીકાને પણ બેદરકારી બરેલી ખુશામદથી રમુજમા ફેરવી નાખે છે તે હમેશા આ બેરોનેટને તેના ખ્રિસ્તિ નામથીજ બોલાવે છે, હમેશા તેના ઉપર શાન્ત વડીલબાવ ધારણુ કરે છે, હમેશા હસીહસીને તેને વશવર્ત બનાવી દે છે, ધણીવાર તેના ખબા ઉપર પોતાનો હાથ મૂકીને જેમ એક સયમી અને સારા સ્વભાવનો પિતા, પોતાના ઉચ્છ્રખલ છોકરાને સમજાવતો હોય તેમ મૃદુ અને મિઠ્ઠા શબ્દોથી સમજાવી લે છે

આ વિચિત્ર પ્રતિભાશાળી પુરુષનું જૂતકાળનું જીવન કેવું હતું તે જાણવાની મને ખાસ ઇચ્છા થવાથી મેં સર પસિંવલને પૂછપરછ કરી-ને તે મુદ્દામા કેટલીક હકીકત જાણવા પ્રયાસ કરી જેથી પશુ કાંતો સર પસિંવલ તેની જૂતકાળની જિંદગી વિષે કાંઈ બહુ જ્ઞાન ધરાવતા નહીં હોય અથવા તો તેઓ મને બહુજ થોડું કહેવા માગતા હોય, તેમ તેમણે મને ઝાઝી હકીકત પુરી પાડી નહીં. સર પસિંવલના કહેવાથી

મે બાપ્તિ કે, કાઉન્ટ પહેલા કેટલાક વર્ષો ઉપર સર પર્સિવલને રોમમા મળ્યો હતો તે વખતે સર પર્સિવલ કેવી ભયકર સ્થિતિમા હતા અને કાઉન્ટ તેમને કેવી રીતે બચાવ્યા હતા એ વિષેની હકિકત અગાઉ મે વર્ણવેલી છે એ સમય પછી તેઓ સાથે ને સાથે રહ્યા છે લંડન, પારિસ, વીએના વગેરે સ્થળે તેઓએ મુસાફરી કરી છે પણ એ બનાવ પછી તેઓ કદી ઇટાલિમા પાછા ગયા નથી કાઉન્ટે આથી પોતાની જન્મભૂમિના દર્શન ધણા વર્ષોથી કરેલા નથી કદાચ એ માટે કાઇ રાજદ્વારી કારણ હોય તો તે બનવા જોગ છે તે હમેશા પોતાના દેશ બંધુને લગતી તપાસ કરતો રહે છે ઇંગ્લાંડમા ક્યે ક્યે ટેકાણે કોણુ કોણુ ઇટાલિયનો વસે છે એ વિષે તે પુછપરછ કરતો રહે છે તે બ્લેકવોટર પાર્કમા આવી પહોચ્યો તેજ રાત્રે તેણે પુછ્યું હતું કે, અહીથી સૌથી પાસેનું શહેર કિયું છે અને તે કેટલું દૂર છે ? વળી તેણે પુછ્યું હતું કે, આટલામા કોઇ ઇટાલિયન ગૃહસ્થ વસવાટ કરીને રહેલો તમારા બાળવામા છે ? તે યુરોપ ખડના લોકો સાથે પત્રવહેવાર તો કરે છે જ કારણુ કે તેના ઉપર જે કાગળો આવે છે તેના ઉપર કોઇને કોઈ જાતની વિચિત્ર સિલો અને સ્ટાપ હોય છે આજ સહવારે જ નાસ્તાના મેજ ઉપર તેનો એક પત્ર પડેલો હતો તેના ઉપર કોઇક મોટી સરકારી છાપ હતી કદાચ તેના દેશની સરકાર સાથે તે પત્રવહેવાર ચલાવતો હોવો જોઇએ પણ તે છતા મારા મનમા એવો ખ્યાલ આવે છે કે, તે લાખા વખતથી પોતાના દેશમા ગયો નથી માટે તે કદાચ રાજદ્વારી દેશવટો પામેલો હોવો જોઇએ

કાઉન્ટ ફ્રાંસ્કો સબ્બી મે ઘણું જ લખી નાખ્યું કદાચ મિ ગિલ્મોર માર આ લખાણુ જુએ તો સાદો અને સીધો ધધાદારી સવાલ પુછે કે, આ લખાણુનો હેતુ શો ? એના જવાબમા હું માત્ર એટલું જ કહીશ કે, મને ચોક્કસ એમજ લાગે છે કે આટલી નાની સરખી મુલાકાત પછી કાઉન્ટ માટે મને એક વિચિત્ર અર્ધા મરજીઆત અને અર્ધા નામરજીઆત એવી પસંદગીની લાગણી ઉત્પન્ન થઇ છે. સર

પર્સિવલ ઉપર તેણે જે વડીલપદ ધારણ કર્યું છે, તેજ વડીલપદ તેણે મારા ઉપર મેળવ્યું હોય એમ જણાય છે સ્વતંત્ર અને વળી અસભ્ય બનીને જો કે સર પર્સિવલ ધણીવાર પોતાના આ જડા મિત્ર તરફ તોછડા બનવા યત્ન કરે છે તોપણ તેઓ તેનાથી બહીએ છે અને તેનું ગંભીર અપમાન ન થઇ જાય, એ માટે ખાસ કળજી રાખે છે હું અગત્યથી સહિત સ્વગત પ્રશ્ન કરૂં છું કે, શું હું પણ કાઉન્ટથી બહીઉં છું ? એટલું તો નક્કી છે કે, મારા આજ સુધીના અનુભવ દરમ્યાન આવો મેં એક પણ માણસ જોયો નથી તેને શત્રુની કોટિમા જોઈને મને અત્યંત દિલગીરી થાય છે તે મારો શત્રુ ન હોત તો ઠીક થાત આવી ધમ્મ્યા હું કેમ વ્યક્ત કરૂં છું ? શું હું તેને પસંદ કરૂં છું તે માટે ? અથવા તો શું હું તેનાથી બહીઉં છું તે માટે ? કોને ખબર ? કાઉન્ટે પોતાની ભાષામા કહ્યું હોત તેમજ હું કહું છું- કોને ખબર ?

પરિચ્છેદ ૨૮.

કુપાઇને સાંભળેલી વાતચીત.

તા. ૧૬ મી જુન: મારા વિચારો અને મારી લામણીઓ સિવાય આજે બનેલા એક અણચિતવ્યા બનાવ વિષે મારે કાંઈક લખવાનું છે એક મહેમાન આજે આવ્યો છે-હું કે હોંસારા, જેમથી કોઈ તેને ઝોળખતા નથી સર પર્સિવલે તેની મુલાકાતની આશા આજે સ્વપ્નમાયે રાખી નહોતી

અમે ભોજનગૃહમા જમવા બેઠા હતા બહારના ઓટલા ઉપર પડતી નવી ફ્રેચ બારીઓ ખુલ્લી હતી કાઉન્ટ, પોતાના હમેશના રિવાજ મુજબ અમને ગમત કરાવતો હતો, અને વસતિ-ગૃહોમા રહેતી છોકરીઓની માફક રોટલીઓનો પુષ્કળ આહાર કરતો હતો એ વખતે નોકરે

અદર આવીને સર પર્સિવલને જણાવ્યું “શેઠ સાહેબ ! મિ. મેરીમેન હમણાજ આવી પહોંચ્યા છે અને તાકીદે આપને મળવા માગે છે.”

સર પર્સિવલ ચમક્યા ! તેમણે ક્રોધ અને ભય ભરેલી મુદ્રાથી નોકર સામે ક્ષણભર જોયા કર્યું અને પછી જાણે સાભળવામા પોતે છેતરાયા નથી તેની ખાત્રી કરવા માટે પુછ્યું “ મિ મેરીમેન ! ”

“ હા, સાહેબ-મિ. મેરીમેન હાડનથી આવ્યા છે ”

“ તે ક્યા છે ? ”

“ ચોપડીઓ વાળા ઓરડામા તેમને બેસાડ્યા છે ”

આ સાભળીને અમને કોઈને કશું જ કહ્યા વિના સર પર્સિવલ એકદમ પોતાની ખુરશીમાંથી ઉઠ્યા અને ભોજનગૃહ બહાર જતા રહ્યા

હોારાએ મને ધીમા સ્વરે પુછ્યું “ મિ. મેરીમેન કાણુ છે ? ”

મે પણ ધીમેથી ઉત્તર દીધો “ કાણુ જાણુ ! હું એને નથી ઓળખતી ”

કાઉન્ટ આ વખતે પોતાની જગ્યાએથી ઉઠીને બારી પાસે કાકા-કૌઆના પાજરા આગળ ગયો હતો તે પક્ષીને પોતાના ખમા ઉપર બેમાડતા બેસાડતા તેણે શાન્ત સ્વરે અમને કહ્યું

“ મિ. મેરીમેન, સર પર્સિવલનો ધારાશાસ્ત્રી છે. ”

હોારાએ મને પૂછેલા પ્રશ્નનો આ સીદ્ધો જવાબ હતો પરંતુ સ-યોગો જોતા તે સંતોષકારક નહોતો જો મિ. મેરીમેનને તેના અસીલે અહી ખાસ બોલાવ્યો હોત અને તે મુજબ તે અહીં આવ્યો હોત તો આશ્ચર્યચકિત થવા જેવું નહોતું, પરંતુ અસીલ બોલાવે નહી તેમ છતાં પણ જ્યારે એક ધારાશાસ્ત્રી હાડનથી હેપ્શાયર આવે અને તેના આવવાથી અસીલને ગભરામણુ ઉપજે ત્યારે તો સહિસલામતીથી કલ્પના કરી શકાય કે, એ ધારાશાસ્ત્રી કોઈક અત્યંત મહત્વના અને વળી નહીં ધારેલા સમાચાર લાવ્યો હોવો જોઈએ એ સમાચાર કદાચ બહુ સારા હોય અથવા તો બહુજ ખરાબ હોય, પરંતુ હમેશા બનતા કોઈ સાધારણ પ્રકારના એ સમાચાર તો ન જ હોઈ શકે

હું અને લૅારા, લગભગ ૦૧ કલાક સુધી અમારી જગ્યાએ વિચારશૂન્યતામા બેસી રહ્યા, “ શા સમાચાર હશે ? ” “ સર પસિવલના ચહેરા ઉપર ગભરામણ કેમ જણાઇ હતી ? ” “ તેઓ હમણાજ પાછા આવશે કે તેમને રોકાઈ રહેવું પડશે ? ” ઇત્યાદિ તરંગો મારા મનમા ઉઠવા લાગ્યા, પણ થોડીક ક્ષણ વધુ રાહ જોયા પછી તેઓ ન જ આવ્યા ત્યારે અમે બન્ને અમારા ઓરડાઓમા જવા તૈયાર થયા

હમેશની માફક ચપળ કાઉન્ટ, બારી આગળથી કાકાકૈઆને પોતાના ખભા ઉપર જ બેસાડેલુ રાખીને તેને એક હાથે એક ફળ ખવરાવતો ખવરાવતો ભોજનગૃહના બારણા આગળ અમારા કરતા પહેલો જઈ પહોંચ્યો અને અમને બહાર જવા માટે પોતાના બીજા હાથથી બારણુ ઉઘાડીને ત્યા જ ઉભો રહ્યો લૅારા અને મેડમ ફ્રેસ્કો પહેલા બહાર નીકળ્યા હું તરત જ તેમની પછી બહાર જતી હતી તેવામા પોતાનો એક હાથ લામો કરીને તેણે મને અટકાવી અને કહ્યું “ હ મિસ હો-લકોબ, કાંઈક પણ અસાધારણ બનાવ બન્યો છે ખરો ! ”

જાણે મે તેને પ્રશ્ન કર્યો હોય અને તે મને જવાબ દેતો હોય, એવી તેના વાક્યની ઢગથી મને ગુસ્સો ઉપજ્યો હું તેને જવાબ દેવા જતી હતી કે “ મે કાંઈ એવું કહ્યું નથી ” પણ તે જ ધડીએ, કાકા-કૈઆએ પોતાની પાખો જોરથી ફફડાવીને એવી એક તીણી ચીસ પાડી કે જેથી કાઉન્ટને જરાક પાછળ હટી જવું પડ્યું હું તરત જ ત્યાથી પલાયન થઈ ગઈ અને દાદરા આગળ લૅારાની સમીપ જઈ પહોંચી

અમે બે એકલા પડ્યા ત્યારે હું એ જાણીને અજબ થઈ કે, કાઉન્ટ ફ્રેસ્કોના મનમા જે વિચાર ઉપજ્યો હતો તે જ વિચાર લૅારાના મનમા પણ ઉત્પન્ન થયો હતો તેણે મને એજ કહ્યું કે, “ બહેન, મને દહેશત ઉપજે છે કે કાંઈક પણ અસાધારણ સમાચાર આ ધારાશાસ્ત્રી લાગ્યો હોવો જોઈએ ” કાઉન્ટના શબ્દોના લગભગ પડખા રૂપ આ શબ્દો હતા

બે કલાક પછી હું બાગમા ફરવા જવા માટે મારા ઓરડામાંથી

બહાર નીકળી હું જરાક દૂર ગઈ એટલામાં નીચેનું પુસ્તકશાળાનું
 આરણ્ય ઉઘડ્યું અને તેમાંથી બે ગૃહસ્થો બહાર નીકળ્યા, દાદરમાંથી બે
 બેચુ તો સર પસિવલ અને તેમનો ધારાશાસ્ત્રી, વાતચીતમાં લીન થયલા
 જતા હતા આ વખતે બે હું દાદર ઉપરથી નીચે ઉતર તો તેમની
 વચ્ચે નડતર રૂપ થઈ પડું, આથી તેઓના ગયા પછી નીચે ઉતરવાનો
 મેં ઠરાવ કર્યો વચલા ઓરડામાં તેઓ ઉભાઉભા ધીમે સાદે વાતચીત
 કરવા લાગ્યા પણ તેમની વાતચીત મારાથી સભળાય એટલી સ્પષ્ટ હતી
 ધારાશાસ્ત્રીએ કહ્યું “ સર પસિવલ, તમે બેલાશક નિશ્ચિત રહેજો
 લેડી ગ્લાઈડની સહી મળે તો બેડા પાર સમજજો ”

હું તેમની વાતચીત સાંભળવા ઉભી રહી નહોત, પરંતુ એ અન્ય-
 ક્ષ્યા માણસના મુખમાંથી લોહારાનું નામ નીકળ્યું એટલે મારાથી જતા
 રહેવાયું નહીં હું થોભી ગઈ અને કાન માડીને તેમની વાતચીતનો વધુ
 ભાગ સાંભળવા લાગી હું કબૂલ કરું છું કે, બે જણની વાત છુપાઈને
 સાંભળવી, એ તદ્દન ગેરવાજબી અને અત્યંત નામોશી ભરેલું કામ છે
 પરંતુ નીતિશાસ્ત્રમાં લખેલા માનમર્યાદાના સિદ્ધાંતો મુજબ પોતાના બધા
 કામ નિયમિતપણે કરનાર એક પણ સ્ત્રી, અમારી આખી સ્ત્રી-જાતિમાં
 છે ક્યા ? જ્યારે એ સિદ્ધાંતો એક બાબત જવાનું સૂચવતા હોય છે ત્યારે
 સબધીજન પ્રત્યેના પ્રેમ અને હિતની લાગણીઓ એ જ સિદ્ધાંતોમાંથી
 ઉત્પન્ન થઈને બીજી બાબત જવાનું સૂચવતી હોય છે । આવી સ્થિતિમાં
 એ સિદ્ધાંતો શી રીતે જળવાઈ શકે ?

મેં તે બંનેની વાત સાંભળવા માડી-અને આવા જ સંયોગમાં
 હું તે ફરીથી સાંભળીશ-હા, હું સાંભળવાની જ જો બીજો કોઈ માર્ગ
 મને નહીં જડે તો બધા આરણ્યની ફાટમાંથી પણ હું એવી વાત
 સાંભળીશ જ !

ધારાશાસ્ત્રીએ આગળ કહેવા માડ્યું “ લેડી ગ્લાઈડની સહી કેવી
 રીતે કરાવવી, એ તો તમે સમજી ગયા હશે જ જો તમે ખાસ કરીને
 આવધ રહેવા માગતા હો તો એક અથવા તો તમારી ઇચ્છા હોય તો,

એ સાક્ષીઓની હાજરીમા તેમની સહી કરાવળે એ પછી શિક્ષા ઉપર તેમની આગળી રખાવીને સાક્ષીઓની હાજરીમા તેમની પાસે કહેવરાવળે કે ‘ મારા વસિયતનામા તરીકે રાજપુત્રીથી હું તમને આ સોંપુ છું ’ બસ ને આ પ્રમાણે બધી વ્યવસ્થા એકાદ અઠવાડીયાની અદર થઈ જશે તો બધી ચિતાઓ દૂર થશે, પણુ ને તેની કાર્ધવ્યવસ્થા ન થઈ શકે તો—”

“ ‘ ન થઈ શકે તો ’ એમ શા સાર કહો છો ? ” સર પસિવલે ગુસ્સા ભરેલા અવાજે પુછ્યું ‘ ન શું થાય ? થશે જ ને તમારે એ વ્યવસ્થાની જરૂર જ હશે તો તે થશે જ મિ. મેરીમેન, હું વચન આપુ છું કે, તમારા કહેવા મુજબ સૌ કાંઈ થશે જ ”

“ સર પસિવલ, એમ થાય તો ઘણુંજ સાર પણુ આવા બધા કામકાજેમા હમેશા બેઉ બાળુઓનો અમારે ધારાશાસ્ત્રીઓને વિચાર કરવો પડે છે એકાદ અસાધારણ અકસ્માતને લીધે જ મે સૂચવી તેવી વ્યવસ્થા ન થઈ શકે તો પછી મારે બીજો માર્ગ પણુ શોધી આપવો જોઈએ ને ? હું ધારુ છું કે, સહી ન થાય તો દેવાના નાણાની મુદત વધુ ત્રણ માસ સુધી વધારવાની ગોઠવણુ આપણે કરીશુ અત્યારે તો મહેલાઈથી એ ગોઠવણુ કરી શકાશે પણુ ત્રણ માસ પછીયે એનો એજ સવાલ ઉભો થશે કે નાણા લાવવા કયાથી ?—”

“ છટ્ ! છટ્ ! મુદત વધારવાની વાત હું પસંદ કરતો નથી નાણા બ્યારે ત્યારે પણુ માત્ર એકજ માર્ગે મેળવવા પડશે એ માર્ગે મોડો લેવો તેના કરતા હમણાજ શા સાર ન લેવો ? હું ફરીથી કહું છું કે, સહીની તમારે જરૂર હોય તો તે અવશ્ય હું કરાવીશ જ મેરીમેન, હવે એની લમણાઈકે પડતી મૂકો અને જતા પહેલા દારનો એક પ્યાલો પીના જાઓ ” સર પસિવલે પોતાનો નિશ્ચય પુનઃ સ્પષ્ટ રીતે જણાવ્યો

ધારાશાસ્ત્રીએ કહ્યું “ તમારી મોટી મહેરબાની સર પસિવલ ! હું એક પણુ ક્ષણુ હવે નકામી ગુમાવી શકુ તેમ નથી મને જવાની રજા આપો, અને તમારી ગોઠવણુ પુરી થાય એટલે તરતજ મને

ખપર આપજો સાક્ષીઓનો મુદ્દો બૂલશે નહીં—,

“ અલમત નહીજ બહુ દરવાજા આગળ તમને લઈ જવા માટે ગાડી તૈયાર રખાવી છે તાકીદે પહોચાડવાની વરદી હું ગાડીવાનને આપું છું ”

એજ વખતે પારણામાથી મોટી જૂન મારીને સર પસિવલે ગાડીવાનને બોલાવ્યો “ બેન્ઝમિન—” ગાડીવાન દોડતો દોડતો ત્યાં આવી પહોચ્યો સર પસિવને તેને કહ્યું “ ઘોડા પૂરપાટ હાકી મૂક, બેન્ઝમિન ! જો મિ મેરીમન ટ્રેન ચૂકી જશે તો યાદ રાખજો કે, તારી નોકરી જશે મેરીમેન, બિલકુલ મુઝાશો નહીં જો તમને આ માણસ તાકીદે નહીં પહોચાડે તો એની તો પુરી દયાજ થશે ” આટલું કહીને આ બેરોનેટ પાછા ફર્યા અને પુસ્તકશાળામા પેઠા

મે બહુ થોડું સાબળ્યું છે પણ જેટલું સાબળ્યું છે તેટલાથી માફ મન અસ્વસ્થ બની ગયું છે જે “ કાષ્ઠક પણ અસાધારણ બનાવ ” બન્યો છે તેની બધી વિગત મારા જાણવામા આવી નથી પણ એ તો તદ્દન ખુલ્લું છે કે, સર પસિવલ નાણાને લગતી કાષ્ઠક ગભીર આપત્તિમા આવી પડેલા છે અને એ આપત્તિમાથી તેમને બચાવનાર જો કોઈપણ હોય તો તે લૅરાજ છે લૅરાના પતિની ખાનગી મુશ્કેલીઓથી લૅરા માહિત હશે કે નહીં, તેની મને ખપર નથી પરંતુ જો તે પોતે પણ પોતાના પતિની સાથે આવી મુશ્કેલીઓમા સામેલ રહે, તો બવિષ્ય ખેદજનક જ છે, એમ હું ધારું છું.

બગીચામા ફરવા જવાનો વિચાર મે માડી વાળ્યો મે જે વાત સાબળી હતી તે લૅરાને કહેવાના ધરાદાથી હું તરતજ તેના ઓરડામા ગઈ તેણે શાંતિથી માફ બધું કહેવું સાબળ્યું આ ઉપરથી મે અનુમાન કર્યું કે, તેના પતિના ચારિત્ર વિષે તેમજ તેની મુશ્કેલીઓ વિષે ને સારી પેઠે વાકેફ હોવી જોઈએ મારી વાત પુરી થતા જ તે બોલી “ મને આ બાબતમા પહેલેથીજ શક ઉત્પન્ન થયો છે જ્યારથી પેલો અગ્નિયો માણસ અહીં આવી ગયો છે અને તેણે પોતાનું નામ જણાવ્યું નથી ત્યારથી શક ઉપજ્યો છે કે—”

મે અધવચ પ્રશ્ન કર્યો “ શુ તે કોઈ લહેણુદાર હોય, એવો તને શક છે ? ”

“ હા સર પર્શિવલ પાસે તે જરૂર પુષ્કળ નાણા માગતો હોવો જોઈએ મિ. મેરીમેનને અચાનક અહીં આવવું પડ્યું તેનું કારણ એ માણસ જ હોવો જોઈએ તે જરૂર તમારો કરતો હશે ”

“ તેનું લહેણુ કેટલું નીકળતું હશે ? ”

“ મને વિગતની બિંદુલ ખબર નથી. ”

“ હોરાર, સહી કરવા માટે તને કોઈ પણ દસ્તાવેજ આપવામાં આવે, તે પુરેપુરો વાત્સા વિના કદી પણ સહી કરીશ નહીં ”

“ જોશક નહીં જ કરૂં મેરીઅન, મારી અને તારી જિંદગી પ્રેમ-પૂર્ણ, નિષ્કટક અને સુખદાયક બનાવવા સારૂ જે કોઈ જાતની મદદની તેમને જરૂર હશે તે હું આપીશ, પરંતુ તે નિર્દોષ પ્રકારની તેમજ પ્રામાણિક મદદ હોવી જોઈએ, એ વાત મારા લક્ષ બહાર નહીં રહે અજાણુ-પણે મારી સહીનો લાભ લેવાય અને બવિધ્યમાં કોઈક દિવસ આપણું ને શરમાવું પડે, એવું કૃત્ય હું કદી નહીં કરૂં આ બાબતમાં હવે તારે મને કશું જ નહીં કહેવું પડે હાલતુત આ વાત વિસરી જવા માટે ચાલ, આપણે બન્ને બગીચામાં ફરવા જઈએ ”

બગીચામાં એકાદ ઝાડની છાયા નીચે બેસવાના ઇશ્વરથી અમે ધરમાથી બહાર નીકળ્યા. થોડેક દૂર અમે ગયા એટલામાં કાઉન્ટને અમે એક સ્થળે ફરતો દોઠો ધાસની જમીન ઉપર તે ધીમે પગલે અહીંથી તહીં ફરતો હતો તેણે ધાસની એક પહોળી ટોપી પહેરી હતી તે ટોપીના ઉપલા ભાગની આસપાસ વાદળી રંગની એક રેશમી પટી વીટા-જેલી હતી તેણે જુરા રંગનું પહેરણું પહેરેલું હતું કમ્મરે એક કાળો પટો બાંધેલો હતો. એક સફેદ ચોરણું પહેરેલો હતો તેના નીચેના ભાગમાં સફેદ જાળીવાળું ભરતકામ હતું. પગમાં મોરબકો મામડાના જેમ પહે-રેલા હતા તે અત્યારે ફિગારોનું એક માનીતું ગીત “ બાર્બર આફ સેવિલિ ” ગાતો હતો. કોઈ ઇટાલિયનના મોમાથી ન સમજાયા હોય એવા શુદ્ધ

અંગ્રેજ શાખદોઆરથી તથા આખેહુખ એક અંગ્રેજના જેવા જ હાથના હાવભાવથી તેના મોમાથી એ ગીતની કડી “ ફિગારો ક્વા ! ફિગારો લા ! ફિગારો સ્યુ ! ફિગારો યુ ” સમજાતી હતી અમને જોઈને તેણે એવી છટાથી નમન કર્યું કે, જાણે પોતે જ ૨૦ વર્ષની ઉમ્મરનો સુદર ફિગારો હોય ! અમે કાઉન્ટ આગળ થઈને જરાક દૂર ગયા તેપછી મેં લોારને કહ્યું “ સર પસિવલની મુઝવણો આ માણસ બહુ સારી રીતે જાણતો હોય એમ મારે માનવું છે ”

“ તુ શા ઉપરથી એમ કહે છે ? ”

મેં કહ્યું “ જો એમ ન હોય તો તે શા ઉપરથી જાણે કે, મિ. મેરીમેન, સર પસિવલનો ધારાશાસ્ત્રી છે ? વળી, જ્યારે આપણે જન્મવાના ઔરડામાંથી બહાર નીકળતા હતા ત્યારે મેં તેને એકકે સવાલ પુછ્યો નહોતો છતાંયે તેણે મને કહ્યું કે, ‘ જરૂર કાષ્ઠક અસાધારણ બનાવ બન્યો છે ’ હું ખાત્રીથી કહું છું કે, આપણા કરતા તે કાષ્ઠક વધારે જાણે છે ”

“ તે ભલે જાણતો હોય પણ તેને તુ એક પણ સવાલ પુછીશ નહીં આપણી ખાનગી બામનોમા તેના ઉપર વિશ્વાસ રાખવાની કે તેની સલાહ લેવાની બિલકુલ જરૂર નથી ”

“ લોારા, આટલી બધી દૃઢતાથી તુ તેને કેમ ધિક્કારે છે ? એના અભાવનો તને પૂર્ણ પરિચય થઈ ચુક્યો છે ? ”

“ મારે તેના સ્વભાવ સામે કાષ્ઠ જ વાધો ઉઠાવવાનો નથી એથી ઉલ્ટું, અમારા પ્રવાસ દરમ્યાન તે મારા પ્રત્યે ઘણો માયાળુ અને સમ્ય રહ્યો હતો સર પસિવલના ગરમ મિઝાજને તે ઘણીવાર અકુશમા રાખતો અને મારી તરફેણ કરીને તેણે ઘણીવાર મને ઋણી બનાવી છે પરંતુ એમ છતાં પણ મને તેના પ્રત્યે કટાણો ઉપજે છે કદાચ મારા પતિ ઉપર તેનો અત્યંત કાળુ હોવાથી મને તે અકારો લાગતો હશે અથવા તો સર પસિવલ આગળ હું ઝખવાણી પડું છું

ત્યારે તે માફ ઉપરાણું લખને મને આભારવશ બનાવે છે તેથીયે કદાચ મને તેના પ્રત્યે અણુગમો ઉપજતો હશે ગમે તે કારણ હો, પણ એટલું તો ચોક્કસ છે કે, માફ અતર તેને જોઈને કમકમે છે-હું તેને ધિક્કાર છું ”

દિવસનો બાકીનો ભાગ અને સાજ શાંતિથી પસાર થયા રાત્રિના બોજન બાદ હું અને કાઉન્ટ શેતરજની રમત રમવા બેઠા પહેલી બે બાજી સુધી તો તેણે મને સમ્યક્તાથી જીતવા દીધી, પણ મેં તેને કહ્યું કે, ‘ તમે જાણી જોઈને હારો છો, ’ ત્યારે તેણે મારી માફી માગી અને ત્રીજી બાજીમાં દશેક ક્ષણના અરસામાં તેણે મને હાર આપી સર પસિવલ તે વખતે અમારી પામે બેઠા હતા, પરંતુ તેઓ તદ્દન શાન્ત દેખાતા હતા ધારાશાસ્ત્રીની મુલાકાત વિષે તેમણે એક પણ શબ્દ અત્યારે પોતાના મુખ વાટે બહાર કાઢ્યો નહીં લિમરિંગ-બુવનમાં લૉરાના લમ પહેલા પોતાના વસવાટ દરમ્યાન તેમણે જેવી મમ્યતા અને મિલનસાર વૃત્તિ દાખવી હતી તેવીજ અત્યારે દાખવી લૉરા તરફ તેમણે અત્યારે માયાળુપણુ દાખવ્યું, તેના તરફ કાળજી અને સમ્યક્તા દાખવ્યા હમેશની ઠડીગાર જણાતી મેડમ ફ્રેડકો પણ આ જોઈને અત્યંત આશ્ચર્ય પામી સર પસિવલની આ સમ્યક્તાનો અર્થ શો હશે ? હું ધાર છું કે, હું એનો અર્થ કળી શકું છું મને બય છે કે, લૉરા પણ તેનો અર્થ સમજી શકી છે અને મને ખાત્રી છે કે, કાઉન્ટની જાણ બહાર આ બધું થતું નથી સર પસિવલને એક બે વખત મેં કાઉન્ટની સમતિ માટે કાઉન્ટ તરફ બાડી આપે નિહાળતા પકડી કાઢ્યા. અસ ! આ કૃત્રિમ શાંતિ મને તેજ ક્ષણે શકારપદ લાગી !

(૨૬૨)

પરિચ્છેદ ૨૯.

ખૂનીઓનું વિચિત્ર વર્ગીકરણ !

તા. ૧૭ મી જૂન: અવનવા બનાવોનો દિવસ હું અત કરણ-
પૂર્વક આશા રાખુ છું કે, આપત્તિઓનો દિવસ એવું નામ આજના
દિવસને આપવું ન પડે તો ઠીક

પ્રાત કાલમા નાસ્તા વખતે સર પસિવલ ગઈકાલ રાત્રિની માફકજ
જ્ઞાન્ત હતા ધારાશાસ્ત્રીએ જણાવેલી પેલી ભેદ ભરેલી “ વ્યવસ્થા ” નો
વિષય સર પસિવલના મગજમા ગુચ્ચાતો હશે કે નહીં, એ વિષે નાસ્તા
વખતે હું કાંઈ અભિપ્રાય બાંધી શકી નહીં પણ એક કલાક પછી અમે
બધા બહાર જવા તૈયાર થઈને બેઠા હતા ત્યાં આવીને તેમણે પુછ્યું
“ કાઉન્ટ કયા છે ? ”

“ કદાચ હમણા આવશે ” મેં જવાબ દીધો

સર પસિવલ “ વાત એમ છે કે, ફેરફાર અને તેની પત્નીને હું
પુસ્તકશાળામા એક જરૂરી ધધાદારી કામ માટે લઈ જવા માગુ છું અને
હોંડારા, એક ક્ષણ સારું તું પણ ત્યાં આવી જાય તો ઠીક ” અત્રે તેઓ
અટકી ગયા અમે બધા બહાર જવાના પોષાક પહેરીને બેઠા હતા તે
તરફ તેમનું ધ્યાન ગયું, તેથી જરાક નમ્ર સ્વરે તેમણે પૂછ્યું “ તમે
બહારથી હમણાજ આવ્યા કે શું ? અથવા તો, શું બહાર જવા તૈયાર
થયા છો ? ”

“ ઝતુ પુશતુમા હોવાથી આજની સહવાર અમે સરોવર
આગળ ગાળવાનો વિચાર કરતા હતા ” હોંડારાએ કહ્યું “ પણ જો તમારે
કાંઈ ખાસ અગત્યનું કામ હોય તો—”

“ ના ના ” સર પસિવલે જવાબ દીધો “ મારું કામ તો થોડાંક
વખત મોડું થશે તોયે ચાલશે બપોરે જમ્યા પછી પણ તે થઈ શકશે.
વારું સરોવર જોવા જવાનો તમારો વિચાર સારો છે ફેરફાર પણ આવે
છે શું ? વાહ, આપણે ઠીક આજસુપણે અભારનો વખત ગુમાવવા

જમએ છીએ ! ચાલો, હું પણ આવું છું ”

પોતાનું કામ અત્યારે નહીં તો પછીથી પણ કરવાનું જ છે એવો ઇશારો કરવાથી તથા માત્ર ખીજાઓની સગવડ ખાતર પોતે અત્યારનો વખત ગુમાવવા લાચારીથી તૈયાર થાય છે એમ બાધેબાદે જણાવવાથી સર પર્સિવલને જાણે સ્વસ્થતા ઉપજી હોય એમ તેમના ચહેરા ઉપરના ભાવથી હું જોઈ શકી તેમના વાક્યો ઉતાવળા હતા પણ એ ઉતાવળમાં પોતાના કામ માટેની આવશ્યકતા તો પ્રકટ થઈ જતી જ હતી. આ અનુમાન બાધ્યા બાદ મારૂં હૃદય ખિન્નતાથી છવાઈ ગયું

થોડીકજ વારમાં ફ્રેડરિકો આવી પહોંચ્યો અને અમે બધા બહાર જવા નીકળ્યા કાઉન્ટના હાથમાં તેના સફેદ ઉદરોનું પાજર હતું. એ ઉદરો ઉપરની પોતાની મમતાની લાગણી જાહેર કરતાં તેણે કહ્યું “ તમારી બધાની મહેરબાની ભરેલી પરવાનગીથી હું આ મારૂં નાનું કુટુંબ-બિચારા નિર્દોષ અને સુંદર ઉદરડા-આપણી સાથે લાવું તો હરકત નથી ને ? આ મકાનની આસપાસ કેટલાક કુતરાઓ છે. મારા આ બાળ-બચ્ચાને દયાહીનતાથી કુતરાઓ ચૂંચી પીખી નાખે એવી હાલતમાં હું એકલા મૃતુ એ શું વાજખી ગણાય ? નહીંજ ? ”

પાજરાના શુભીઆ આગળ પોતાનું મોરાખીને તેણે એક પિતાની માફક પોતાના સફેદ બાળકોને સિસોટીઓ વગાડીને રમાડવા માડયા અને એજ સ્થિતિમાં તેણે અમારી સાથે ચાલવા માડ્યું અને ચાલતા હતા તે દરમ્યાન સર પર્સિવલ અમારાથી દૂર ને દૂર જ રહ્યા તેમના વિલક્ષણ સ્વભાવ પ્રમાણે હમેશા જ્યારે તેઓ નાશજ હોય છે ત્યારે પોતાની સાથેના માણસોથી દૂરને દૂર ચાલે છે અને જ્યારે તેઓ આવી રીતે એકલા હોય છે ત્યારે ઝાડોમાંથી નવી નવી સોટીઓ કાપી કાઢે છે. મોટીઓ કાપવી અને છોલીને સાફ કરવી, એ તેમને બહુજ પસંદ પડે છે. આખું મકાન આવી નવી નવી સોટીઓથી તેમણે ભરી કાઢ્યું છે એ સોટીઓમાંથી જે સોટી એક વાર વાપરી હોય તેને બીજી વાર તેઓ અડકતા નથી. એક વારની વપરાશ પછી તે વપરાયેલી સોટી પ્રત્યેનો તેમનો ગ્રેમ ઉતરી

નય છે, આથી પોતે હરહમેશ નવી નવી સોટીઓ બનાવે છે

સરોવરને કિનારે આવેલા હોડીઓ રાખવા માટેના મકાન પાસે પહોંચ્યા ત્યાર પછી જરાક વારે થોડીક સોટીઓનો ભારો લઇને સર પર્સિવલ આવી પહોંચ્યા અમે હોડીઓ રાખવાના મકાનમા બેઠા પછી અમારી વચ્ચે જે વાતચીત ચાલી તે હું અત્રે ઉતારું છું આ વાતચીત મને પોતાને ઘણીજ અગત્યની જણાઈ છે, કારણકે મારા વિચારો અને લાગણીઓ ઉપર કાઉન્ટ ફ્રેન્કોએ જે લાગવગ મેળવી છે, તેમા એ વાતચીત પછી મને અવિશ્વાસ ઉપજ્યો છે મારૂં મન ગભીરપણે અસ્વસ્થ બની ગયું છે, અને ભવિષ્યમા મારાથી બની શકે તેટલા બાળથી કાઉન્ટના વિચારો અને અણુઘટતી લાગવગ સામે થવાનો મે નિશ્ચય કર્યો છે

નૌકા-ગૃહ વિશાળ હતું અમે બધા તેમા નિરાતે બેસી શક્યા હોત પરંતુ સર પર્સિવલે બહાર રહેવું પસંદ કર્યું બહાર ઉભે ઉભે તેઓ સોટીઓ છોલ્યા કરતા હતા અમે ત્રણે સ્ત્રીઓએ એક જગ્યાએ બેસીને અમારા કામ આરબ્યા લૌકાએ બરવાનું કામ કરવા માડ્યું. મેડમ ફ્રેન્કોએ સિગારેટ્સ બનાવવા માડી મારે પોતાને તો કાઢજ કરવાનું નહતું મારા હાથ હમેશા પુરુષોની માફકજ કામકાજથી અતડા રહેલા છે અને રહેશે કાઉન્ટે હસતા હસતા એક નાનું ‘ સ્ટુલ ’ લઇને તેના ઉપર બેસવા યત્ન કર્યો પણ તેનું શરીર જડુ અને સ્ટુલ પાતળું હોવાથી તેને બેસતા ફાવ્યું નહીં આથી તેણે નૌકા-ગૃહની દિવાલને પોતાની પીઠ અરકાડીને તે ‘ સ્ટુલ ’ ઉપર જેમ તેમ પોતાના શરીરનો સમાસ કર્યો. ઉંદરોનું પાનડું તેણે પોતાના બોળામા મૂક્યું તથા તેના લોઢાના શ્લેષ્મીઆ બોલીને ઉંદરોને બહાર આવવા દધને પોતાના હાથ ઉપર રમવા દીધા, કાઉન્ટના ઉંદર સુદર છે, પરંતુ માણસના શરીર ઉપર એ ઉંદરડા ફરતા હોય છે તે વખતનો દેખાવ મને અપ્રિય લાગે છે એ દેખાવ જોતા મારા તત્તુઓમા કપારી આવી જાય છે અને કેદખાનાના બોયરામાથી આવ્યા છતાં, પ્રાણીઓ ધીમે ધીમે કેદીઓના શરીર ઉપર ફરીને કંગાળ હાલતમાં તેમના

પ્રાણુ લેતા હોવાનો બયાનક વિચાર મનમા સ્થુરી આવે છે. નૌકા-ગૃહના બારણામાથી અને બારીઓમાથી પ્રાત કાળનો શીતળ સમીર અદર આવતો હતો, પણ ઋતુ અનિયમિત હતી ધડીકમા વાદળા થતા અને ધડીકમા સૂરજના કિરણો પ્રકાશતા સરોવરના પાણીમા આથી ક્ષણે ક્ષણે વિવિધ દેખાવ થતા જ્યારે પાણીમા સૂર્યના કિરણો પ્રવેશતા નહી ત્યારે પાણીના દેખાવ બચકર અને જ્વાળિ ઉપજવનારો લાગતો અને કિરણોના પ્રકાશમા સોનેરી પતરા સરોવરમા ઢાળી દીધા હોય એવો દેખાવ જણાતો આકાશમા વાદળા વધુ વખત છવાઈ જતા તેથી સૂર્યના કિરણો બહુવાર દેખાતા નહી

સરોવર તરફ પોતાના હાથમાની અર્ધી છોલેલી સોટી ધરીને સર પર્સિવલે આ તડકા-ઝાયાને ઉદ્દેશીને કહ્યું “ કેટલાક લોકો આ દેખાવ રમ્ય ગણે છે, પણ હું તેને તેવો ગણતો નથી મને તો આ સરોવર જ પસંદ નથી એક ગૃહસ્થની મિલકતમા તે ડાક સમાન છે મારા દાદાના પિતાના વખતમા આ સરોવર નૌકા-ગૃહ સુધી પથરાયલું હતું. તેના તરફ જુઓ તેમા દરેક સ્થળે ચાર શીટથી વધારે ઉંડુ પાણી નહી હોય, અને જ્યાં જોશો ત્યાં લીલ બાઝેલી છે અને રોપાઓ ઉગેલા છે મને ધણી વખત વિચાર આવ્યો છે કે, તેમાનું પાણી ઉભેચી નખાવું અને તેના ઉપર ખેતી કરાવું મારો ખેડુત એક વહેમી અને મૂર્ખો માણસ છે તે કહે છે કે, કાળા સમુદ્રની માફક આ સરોવર કલકિત છે તેના ઉપર દેવનો આપ છે ફ્રેસ્કો! તું શું ધારે છે ? આ સ્થાન એક ખૂનીને માટે અનુકૂળ સ્થાન જેવું નથી શું ? ”

રુદુલ ઉપરથી મહા મહેનતે ઉડીને તથા નૌકા-ગૃહના બારણા આગળ ફરીથી બરાબર રીતે ગોઠવાઈને, સરોવર તરફ ફ્રેસ્કોએ થોડીક વાર સુધી નિહાળ્યા કર્યું અને પછી કહ્યું “ મહા પર્સિવલ, તારી ગભીર ઇંગ્લિશ બુદ્ધિ મને તો બહુર મારી ગયેલી જણાય છે. જેતો નથી કે, સરોવરમા પાણી એટલું બધું ઊંચું છે કે, જેનું ખૂન કરવામા આવે તેનું શબ પાણીમા છુપાવી શકાય નહીં ઉપરાંત અસપાસ જે રેતી છે

(૨૯૬)

તેમા ખૂતીના પગલા જરૂર પડી રહે આથી એકદરે ખૂન માટે તો આ જગ્યા તદ્દન નાલાયક છે ”

સર પર્સિવલે પોતાની સોટી ઉપર જોશથી ચપ્પુ મારીને મોઢું ગપ્પદાળી પાડતા પાડતા કહ્યું “ છટ્ ! છટ્ ! મારૂં કહેવુંજ તું કયા સમજ્યો છે ? આ કટાળા ભરેલો કુદરતી દેખાવ અને આ એકાન્ત સ્થાન ખૂન માટે અત્યુચિત છે એમ મારૂં કહેવું છે તારે સમજવું હોય તો સમજ અને ન સમજવું હોય તો લમણાઝીક પડતી મૃક ” આમ કહીને તેમણે સોટી જોશથી છોલવી ચાલુ રાખી

કાઉન્ટે કહ્યું “ અરાબર તારૂં કહેવું બે જ વાંચ્યોમા સમજાવી શકાય જો એક મૂર્ખો, ખૂન કરવાનો ઇરાદો રાખે તો તેને માટે તે તારા સરોવરનેજ પસંદ કરશે અને જો એક ડાહ્યો માણસ એવી ઇચ્છા રાખે તો હશે તો કદીપણ તે તારા સરોવર તરફ નજર સરખી કરશે નહીં તારા કથનનું રહસ્ય એ જ છે ને ? જો તેજ હોય તો તારા વાંચ્યોનો મેં યોગ્ય ખુલાસો જ કર્યો છે, પર્સિવલ ! ”

લૉરાએ કાઉન્ટ તરફ તિરસ્કારસૂચક દૃષ્ટિપાત કર્યો બીજા બધા પોતપોતાના ધ્યાનમાં હતા એટલે મારા સિવાય કોઈએ તે જોયો નહીં તે બોલી “ મને એ સાબળીને ખેદ થાય છે કે, આ સરોવરના દેખાવને ખૂનને લગતા ભયંકર વિચાર સાથે સરખાવવામાં આવે છે જો કાઉન્ટ ફ્રેડરિકે ખૂનના વર્ગીકરણ કરતા હોય તો હું ધારૂં છું કે, પોતાના ઉદ્દગારોની પસંદગી તેમણે કમનસિધ રીતે કરી છે ખૂનીઓને મૂર્ખ કહેવા એ, મને લાગે છે કે, જે જાતની બેપરવાઈ તેમના પ્રત્યે બતાવવી ન જોઈએ તે બતાવવા સમાન થઈ પડે છે એવી બેપરવાઈ માટે ખૂનીઓ હક્કદાર નથી તેઓને ડાહ્યા માણસો તરીકે વર્ણવવા, એમાં મને તો, વિચારોનો ચોખ્ખો પરસ્પરવિરોધ લાગે છે મેં હમેશા સાબળી છે કે, સપુરૂષો તો સદાયરણીજ હોય છે અને તેઓને ગુન્હાઓ પ્રત્યે અત્યંત તિરસ્કાર હોય છે. ”

કાઉન્ટે હસીને કહ્યું “ શાણા સનાગી ! તમે સુદર ભાવનાઓ જાહેર કરી છે બાળકોને લખાવાતી દસ્કત-શિક્ષક ચોપડીઓમાં આવી ભાવનાઓના વાક્યો મોટા એક્સર લખેલા હોય છે ” તેણે એક સફેદ ઉદરને પોતાના ખોળામાંથી પોતાની હથેલીમાં રાખીને તે ઉદર તરફ નેહન કહ્યું “ મારા સુદર સુવાળા સફેદ ઠગ ! તારે માટે અહીં એક બોધ-પાઠ રજૂ થયો છે એક ડાહ્યા ઉદર હમેશા ડાહ્યા ઉદરજ હોય છે ! જા, તારા ખીજ સાથીઓ આગળ આ બોધ-પાઠ કહી સમજાવ, અને કોઈ દિવસ તમે સર્વ ઉદરડાઓ આ પાજરાના લોઢાના શળીઆ કરડવાનો અને પાજરામાંથી નાસી જવાનો પ્રયત્ન ન કરશો. ”

લૌરાએ દબતાથી કહ્યું “ દરેક વાતને મશકરીના રૂપમાં ફેરવી નાખવી સહેલી છે પણ કાઉન્ટ ફ્રેડરિકો, એક ડાહ્યા માણસ, એક ગુન્હેગાર ખૂની તરીકે ઠર્યો હોય એવો કોઈ દાખલો મને શોધી આપવો તમને જરૂર સહેલો નહીં લાગે ”

કાઉન્ટે પોતાના ખભા હલાવ્યા, લૌરા તરફ જોઈ તેને મિત્રભાવે હસીને નમન કર્યું અને કહ્યું “ તમારૂં કહેવું તદ્દન સાચું છે જે ગુન્હો પકડાઈ જાય તે એક મૂરખાએ કરેલો ગુન્હો જાણવો, અને જે ગુન્હો પકડાય નહીં તે એક ડાહ્યા માણસે કરેલો ગુન્હો જાણવો જે હું તમને કોઈ દૃષ્ટાંત આપું તો તે જરૂર એક ડાહ્યા માણસના ગુન્હાનું નહીં હોય માનવતા લેડી ઝલાઈડ, તમે ઇંગ્લિશ લોકોની સાદી સમજ આગળ હું જરૂર હારી જાઉં છું આ વખતે તો મારી બાજીમાં પાસા બરાબર ન પડ્યા, ખરૂં ને મિસ હોઈકોમ્ ? ”

સર પર્સિવલ આ વખતે બારણામાં અધવચ આવીને ઉભા રહ્યા અને બોલ્યા, “ લૌરા, તારૂં નિશ્ચયન તું બિલકુલ ચૂકીશ નહીં ફ્રેડરિકોને કહી દે કે, ગુન્હાઓ હમેશા પકડાઈ જાય છે ફ્રેડરિકો, દસ્કત શિક્ષકનું એક વિશેષ વાક્ય નોંધી રાખજે. ‘ ગુન્હાઓની નિશાનીઓ અચૂક પકડાઈ જાય છે. ’ કેમ, આ વખતે તું કેવો હારી ગયો છે ? ”

લૌરાએ શાંતિથી કહ્યું “ તમારૂં કથન હું તદ્દન સાચું ગણું છું. ”

(૨૯૮)

સર પર્સિવલ આ વખતે ખૂબ જોશથી હસવા લાગ્યા તેમનું અદ્વહાસ્ય અમને સર્વને-અને ખાસ કરીને કાઉન્ટ ફ્રાસ્કોને વિશેષ-ચોક્કાવનારૂં લાગ્યું

લોહારાની તરફેણ કરીને મેં કહ્યું “ હું પણ એ જ અભિપ્રાય ધરાવું છું ”

સર પર્સિવલ, પોતાની પત્નીની ટીકાથી બહુ જ ખુશ થયા હતા પણ મેં જ્યારે તેને ટેકો આપ્યો ત્યારે તેમણે કટાણુ મોં કર્યું અને હાથમાની સોટી જુસ્સાથી છોલતા છોલતા તેઓ ખારણા આગળથી બહારના ભાગમા જતા રહ્યા તેમની પૂઠ તરફ નજર કરીને અમારા તરફ જોઈને કાઉન્ટે કહ્યું “ બિચારો પર્સિવલ ! અંગ્રેજોના પ્રકૃતિજન્ય કુતર્કનો તે ભોગ થઈ પડેલો છે પણ માનનીય મિસ હોલકોમ્પ, અને પ્રિયવાદિની લેડી ગ્લાઈડ, શું તમે ખરેખર એમ જ માનો છો કે, ગુન્હાઓ અચૂક પકડાઈ જાય છે ? અને તું મારી દેવી ? ” પોતાની પત્ની મેડમ ફ્રાસ્કો તરફ જોઈને તે બોલ્યો “ તું પણ શું એવી જ માન્યતા ધરાવે છે ? ”

જાણે અમારા તરફ કટાક્ષમા બોલતી હોય તેમ મેડમ ફ્રાસ્કો બોલી “ બહુ જ્ઞાનવાળી વ્યક્તિઓની હાજરીમા મારો અભિપ્રાય જાહેર કરતા પહેલાં હું હમેશા થોભી જાઉં છું અને એક શિષ્યા તરીકે જ વર્તું છું ”

મેં કહ્યું “ કાઉન્ટેસ, આ સાબળીને હું અજાણ્ય થાઉં છું મને યાદ છે કે, તમે એક વખત સ્ત્રીઓના હક્ક પ્રતિપાદન કર્યા હતા એ વખતે તો સ્ત્રીઓના અભિપ્રાયની સ્વતંત્રતાની તમે ખાસ હિમાયત કરી હતી ! ”

મારી ટીકા તરફ દુર્લક્ષ આપીને, સિગારેટ્સ બનાવવાનું પોતાનું કામ ચાલુ કરતા તેણે કહ્યું “ કાઉન્ટ, આ વિષયમા તમારો પોતાનો શો અભિપ્રાય છે ? ”

કાઉન્ટે જવાબ આપતા પહેલા એક ઉદરને પપાળ્યો અને તે પછી કહ્યું “ હું ખરેખર એ જોઈને અજબ થઈ છું કે, સમાજ, ગુન્હાઓ પકડવાના પોતાના થોડા સરખા બિનપુરતા સાધનોથી હરખાઈ જઈને પોતાની ખરાબમા ખરાબ આપત્તિઓ સબધમા પણ કેવો અનહદ સતોષ પકડે છે ! ગુન્હાઓ શોધવા માટેના સમાજના સાધનો અલ્પ છે, અપૂર્ણ છે, તદ્દન કગાલ છે, અને તેમ છતાં પણ સમાજ નીતિના સૂત્રો ધડી કાઢે છે સમાજ કહે છે કે, અમારા સાધનો બહુ મારી રીતે કામ કરે છે પણ હું કહું છું કે, એમ કહેતી વખતે સમાજ પોતાની ભૂલોમા દરેક જણને આધળા બનાવી દે છે ગુન્હાઓ પોતાની નિશાનીઓથી અચૂક પકડાઈ જાય છે, એ શું ખરૂં છે ? ખૂનો હમેશા પકડાઈ જ જશે, એ માન્યતા ખરી છે ? મોટા શહેરોમા ખૂનના મુકદ્દમાઓમા શમ ઉપર ભરાતી “ કોરોનર્સની જ્યુરી ”ના સભાસદોને એકવાર પુછો લેડી ઝલાઈડ, તેઓને પુછો કે, એ સિદ્ધાંત ખરો છે ? વીમાકંપનીઓના સેક્રેટરીઓને પુછી જુઓ મિસ હોલકોમ્, તેઓને પુછો કે શું ગુન્હાઓ બધા જ પકડાય છે ? તમારા જાહેર વર્તમાનપત્રો વાંચો. તેમા પ્રકટ થતા થોડાક ગુન્હાઓમા શું કટકે કટકા કરી નાખેલી લાશો મળી આવ્યાના અને ખૂનીઓનો બિલ્કુલ પત્તો નહીં લાગ્યાના દાખલાઓ નથી હોતા ? વર્તમાનપત્રોમા પ્રકટ થયેલા ગુન્હાઓનો સરવાળો, નહીં પ્રકટ થયેલા ગુન્હાઓ સાથે કરી જુઓ મળી આવેલી લાશો સાથે નહીં મળી આવેલી લાશોની ગણતરી કરી જુઓ. તમે કેવા નિર્ણય ઉપર આવશો ? એ જ નિર્ણય કે, મૂર્ખ ગુન્હેગારો હમેશા પકડાઈ જાય છે અને ડાહ્યા ગુન્હેગારો છટકી જાય છે એક ગુન્હો છુપાવવો અથવા તો એક ગુન્હો પ્રકટ થઈ જવો, એ શેની ઉપર આધાર રાખે છે ? બુદ્ધિ ઉપર પોલિસ ખાતુ એક બાજુ અને ગુન્હેગાર વ્યક્તિ બીજી બાજુ. બન્ને વચ્ચે બુદ્ધિની હરિકાષ ત્યાલે છે બન્નેની બુદ્ધિની કસોટી થાય છે. જે દાખલામા ગુન્હેગાર મૂર્ખ, બુદ્ધિહીન અને બિનઅનુભવી તે દાખલામા જરૂર પોલિસખાતુ ફતેહ મેળવે છે. જેમા ગુન્હેગાર દહમનનો,

કેળવાયલો, અને અપૂર્વ બુદ્ધિશાળી, તેમા પોલિસખાતુ હારી જાય છે જે પોલિસખાતુ ફત્તેહ પામે છે તો સમાજ સમક્ષ બધી વાતો પ્રકટ થાય છે પણ જ્યાં તે ખાતુ કાંઈ શોધી શકતુ નથી ત્યાં સમાજને કશી વાતની માહિતી મળતી નથી આ સહેલા અને ડગમગ થઇ રહેલા પાયા ઉપરથી તમે લોકો તમને રૂચે તેમ નીતિના સૂત્રો ઘડી કાઢો છો જે મૂર્ખ ગુન્હેગારો પકડાઇ જાય છે તેઓના પકડાવાથી તમને બધાને એમ લાગે છે કે, ગુન્હાઓ અચૂક પકડાઈ જાય છે, પણ જેઓ નથી પકડાતા તેઓને માટે તમારી પાસે કાંઈ નીતિ-સૂત્ર છે કે ? ”

“ ફ્રાંસ્કો, તે બહુ ખૂબીબંધ તારો મુદ્દો પુરવાર કર્યો એમા શય-તાની સચ્ચાઇ રહેલી છે ” સર પર્સિવલે અચાનક આ વખતે નૌકા-ગૃહના બારણામા આવીને ઉપલા ઉદ્દગાર કાઢ્યા

મે કહ્યું “ આમાતુ કેટલુંક કદાચ સાચુ હશે અને આ આપો મુદ્દો જલે બહુ સારી રીતે રજૂ કરવામા આવ્યો તો પણ હું એ સમજી શકતી નથી કે, સમાજ ઉપર ગુન્હેગારો ફત્તેહ મેળવે તેમા કાઉન્ટને આવેલો બધો હર્ષ શાથી થાય છે ? અને તમે, સર પર્સિવલ, આટલી બધી ખુશાલીથી તેમને કેમ પુષ્ટિ આપો છો, એ પણ મારી સમજમા ઉતરતુ નથી ”

સર પર્સિવલે પુછ્યું “ ફ્રાંસ્કો, સાબળ્યુ કે ? મારી સલાહ માની જા અને તારા શ્રેતાવર્ગ સાથે સમાધાન કર તેઓને કહે કે, સદ્ગુણ, એક સુદર વસ્તુ છે તેઓને એ વાત પસંદ પડશે, એ વિષે હું તને ખાતરી આપુ છું ”

કાઉન્ટે મદ મદ સ્મિત કર્યાં કર્યું. આ વખતે બે ઉદર તેણે પહે-રેલા કપડામા ભરાઇ ગયા હતા તેઓ એકદમ કુદકા મારતા બહાર નીકળ્યા અને પોતાના પાજરામા ભરાઈ ગયા

કાઉન્ટે કહ્યું “ પ્રિય પર્સિવલ, આ સન્નારીઓ સદ્ગુણ વિષે મને જરૂર સમજણ આપી શકે, કારણકે તેઓ જાણે છે કે, સદ્ગુણ એ શી વસ્તુ છે અને હું તો તે જાણતો નથી મારા કરતા એ વિષયમાં

તેઓ વધારે અનુભવી જ ગણાય ”

સર પર્સિવલે કહ્યું “તારો નિરાશાવાદ જોઈને હું અજબ થાઉં છું”

કાઉન્ટે ધીમેથી પોતાનું સમાપણ પાછું આગળ ચલાવતા કહ્યું “એ વાત ખરી છે કે, હું જન્મતો એક નામરિક છું, અને મારી યુવાનીમા જુદી જુદી તરેહના સદ્ગુણોના સમાગમમા આવેલો છું, પણ તેને લીધે મારી વૃદ્ધાવસ્થામા હું એટલો બધો મુઝાઈ ગયો છું કે, કિયો સદ્ગુણ વાજખી છે અને કિયો ગેરવાજખી છે, એને લગતો ભેદ હું હજીપણ શોધી શક્યો નથી અહીં ઈંગ્લાડમા અમુક બાબતને સદ્ગુણ કહેવામા આવે છે અને ત્યાં ચીનમા અમુક બાબતને સદ્ગુણ ગણવામા આવે છે જોન ઇંગ્લિશમેન કહે છે કે, મારો સદ્ગુણ જ સગીન સદ્ગુણ છે અને જોન ચાઈનામેન પોતાના સદ્ગુણને તેવો કહે છે ! હું એકની હામા હા મેળવું છું અને બીજાનું કહેવું માનવાની ના પાડું છું. એમ છતાં પણ ઉચી એડીવાળા જોનના સબધમા તેમ જ લાખી ચોટલી વાળા જોનના સબધમા હું હજીયે ગૂંચવણોના વર્તુલમા જ રહેલો છું ! અહા, મારા નાનકડા સુદર ઉદરડા ! આવ, મને ચુબન કર સદ્ગુણ સબધી તારો પોતાનો ખાનગી અભિપ્રાય શો છે તે મને કહે જો. હું તને હમેશાં સારૂં સારૂં ખાવાનું આપું છું, હુકવાળી જઆએ રાખું છું અને વળી અત્યારે તારી ભાવનાઓની કસોટી કરું છું આ બુદ્ધિને લગતા વિષયમા તને કાઈ સમજ નહીં પડે ખરું ? ”

મેં અત્રે કહ્યું “કાઉન્ટ એક ક્ષણ થોભો તમારા દાખલા વિષે હું અભિપ્રાય આપું અમારા ઇંગ્લાડમા એક સદ્ગુણ તો એવો છે જ કે જેની સામે શકા ન જ ઉઠાવી શકાય અને જે ચીનમા નથી જ. ચીનાઈ સત્તાવાળાઓ તદ્દન નજીવા બહાનાને કારણે હમારો નરપરાધી માણસોને મારી નાખે છે. અમે ઇંગ્લિશ લોકો આવી જાતના ગુન્હાથી તદ્દન વિમુખ છીએ-અમે એવા ભયકર કૃત્યો કરતા નથી-સ્વચ્છતાથી લોહીની નદીઓ વહેવરાવવાના કૃત્યોને અમે અતઃકરણપૂર્વક વિપ્લવીએ છીએ.”

હોવાએ કહ્યું “ મેરીઅન, તદ્દન સાચું ! બહુ જ ઉમદા વિચાર અને બહુ જ ઉમદા વક્તવ્ય ”

મેડમ ફ્રાસ્કોએ ગભીરતાથી કહ્યું “ મહેરબાની કરીને કાઉન્ટને આગળ બોલવા દો યુવાન સન્નારીઓ, તેમને જોઈ શકશો કે, પોતાના કથનની પુષ્ટિમા વાળખી કારણો હોય છે તો જ તે કોઈપણ સિદ્ધાંત હમેશા રજૂ કરે છે ”

કાઉન્ટે જવાબ દીધો “ મારી દેવી, તારો આભાર માનું છું આ એક ચૉક્લેટ લે ” આમ કહીને તેણે પોતાના ખિસ્સામાંથી એક પેટી કાઢી અને પાસેના એક બાક ઉપર ચૂકી “ ચૉક્લેટ એ લા વેનિસિ ” પુનઃ એ પેટી પોતાના હાથમા લઈને, તે ઉઘાડીને અમારી બધાની આગળ નમન કરતા કરતા ફેરવીને તે બોલ્યો “ આજના આ સુદર મેલાવડાને વદન કરતા ફ્રાસ્કો તરફની નમ્ર ભેટ ! ”

તેની પત્નીએ આ અભિનય નાપસંદ કરતા કહ્યું “ કાઉન્ટ, મહેરબાની કરીને હવે તમારા વિષય ઉપર વિવેચન કરો તો ઠીક મિસ હોલ્કોઅને જવાબ આપીને મને આભારી કરો ”

આ સભ્ય ઈશ્વરિયને કહ્યું “ મિસ હોલ્કોઅને જવાબ આપી શકાય તેમ નથી એટલે કે, જ્યાં સુધી તેમણે કહ્યું છે ત્યાં સુધી જ હા, હું તેમની સાથે સમત થાઉં છું જોન બુલને, જોન ચાર્લના-મેનના દુષ્કૃત્યો પ્રત્યે ખરેખર ધિક્કાર ઉપજે છે જોન બુલની એ પ્રકૃતિ છે કે, પોતાની ચપલ, અનુભવી અને વૃદ્ધ આખથી તે પોતાના પાડોશીઓના દોષ એક ક્ષણમા પારખી શકે છે પણ આ સૃષ્ટિ સર્ગાઈ ત્યારથીજ તેના પોતાનામા રહેલા દોષ જોવામા તે બહુજ ધીમો માનુસ પડ્યો છે હું પ્રશ્ન કરું છું કે, જોન બુલ, બીજા લોકોના દુર્ગુણોને વખોડે છે ખરો, પણ તેમના કરતા શું પોતે વધારે ચઢીઆતો છે ? મિસ હોલ્કોઅ, ઇંગ્લિશ સમાજ ગુન્હાની શત્રુ છે, એ હું કબૂલ કરું છું પણ તેજ સાથે હું કહીશ કે, એજ સમાજ ગુન્હાની સાથી પણ બને છે હા. હા બીજા દેશોમા ગુન્હો જે વસ્તુસ્થિતિમા છે

તેજ વસ્તુસ્થિતિમા તે આ દેશમા પણ છે ગુન્હો જેમ માણસનો શત્રુ છે તેમજ તે માણસનો અને તેની આસપાસનાઓનો એક સારો મિત્ર પણ છે એક અઠગ બદમાશ હમેશા પોતાની પત્નીનું અને પોતાના કુટુંબનું સારી રીતે બરણપોષણ કરે છે આમા એક હિંમત તો એ રહેલી હોય છે કે, તે પોતાના કુટુંબને ખીન્નઓની નજરે દયાપાત્ર ઠરાવી શકે છે એક બદમાશ હમેશા પોતાની જોગવાઈઓ પણ કરતો રહે છે એક અવિચારી ઉડાઉ, જેને હમેશા નાણા ઉછીના લેવાની આદત પડેલી હોય છે તેને તેના મિત્રો તરફથી વારંવાર વધારે નાણા મળતા રહેશે, પરંતુ નિયમિત જીવન ગાળનાર એક પ્રામાણિક માણસ માત્ર ખરેખરી તગીમા આવી પડે ત્યારે જ ઉંડી આનાકાની પછી નાણા માગવા જશે તો તેના માર્ગમા મુશ્કેલીઓ ઉભી થશે ઉડાઉના દાખલામા તેના મિત્રો લગારે અન્યથા થશે નહીં અને તે ઉડાઉને ખુશીથી નાણા આપશે પરંતુ પ્રામાણિક માણસના દાખલામા તેઓ અત્યંત આશ્ચર્યચકિત થઈને આનાકાની કરશે ! બદમાશ માણસ પોતાના જીવનને અતે જે કારાગારમા જાય છે તે શુ પ્રામાણિક માણસ પોતાના જીવનને અતે જે મુશ્કેલીસ અને હાડમારીઓથી ભરપૂર કારખાનામા જાય છે તેના કરતા વધારે અગવડ ભરેલી જાણ્યા છે ? જ્યારે એક પરોપકારી શ્રીમત ગરીબાઈ દૂર કરવાનો નિશ્ચય કરે છે ત્યારે તે સૌથી પહેલા કારાગારોની મુલાકાત લે છે શુ એ કારાગારો કગાલ ગુન્હેગારોથી વસાયલા નથી હોતા ? પરોપકારી શ્રીમત, ગામડા અને શહેરોના પ્રામાણિક ખેડુતોના ઝુપડા કે ગરીબોની ચાલીઓમા કેમ જતો નથી કે જ્યાં સદગુણ પણ કગાલ હાલત ભોગવી રહેલ હોય છે ? ક્રિયા ઈંગ્લિશ કવિની કવિતાઓ તરફ સમસ્ત જગત્ની નિલસોજી હોય છે ? જે કવિ કંઝણાજનક અને કગાલ હાલતનો આખાદ ચિતાર પોતાની કવિતાઓમા આપે છે તેના લખાણના જગત્ વખાણુ કરે છે તમે એવા કથાનકોને રસ ભરેલા ગણો છો કે જેમા એક નૌજુવાન પોતાના જીવનની શરૂઆત ખોટી સહીઓથી અને બનાવટી દસ્તાવેજોથી કરે છે અને પછી આખરે પસ્તાઈ

ને આત્મહત્યા કરે છે । બે ગરીબ અને ભૂખમરો વેઠતી પોષાક બનાવનારીઓમાથી કોણ સારી જિંદગી ગાળે છે ?—જે સ્ત્રી પ્રામાણિક અને દુર્ગુણોની લાલચમા નહીં ફસાનારી હોય છે તે ? કે જે સ્ત્રી દુર્ગુણોના બંધનમા ફસાઇને ચોરી કરે છે તે ? તમે સર્વ જાણો છો કે, જો તે ચોરી ન કરે તો તેને ભૂખે મરવું પડે આથી તે ચોરી શ્રીમતાઈની ટાંચે પહેાંચે છે—જુઓ, તે એમ કરે છે છતાં પણ તેને ત્યાં પુષ્કળ ધરાક જાય છે, પરોપકારી અને સારા સ્વભાવના ઇંગ્લિશ લોકો તેને કમાણી કરાવે છે અને એ રીતે તે અપ્રમાણિક બાઇ દશમી ધાર્મિક આચારોનો ભંગ કરીને સુખી થાય છે । જો એણે તે આચાર પાળી હોત તો પહેલી સ્ત્રીની માફક તેનું જીવન ભૂખમરામાજ વીત્યું હોત ।” એક ઉદરને ઉદેશીને તેઓણે “મારા નાનકડા ઉદરડા । આમ આવ દુતને યોગ્ય વખતને માટે એક માનવત સન્નારીમા ફેરવી નાખો છું મારી પહેાળી હથેલીમા સ્વસ્થતાથી બેસી રહીને હવે મારૂં કહેલું સાબળ પ્રિય ઉદર । એક સત્તારી તરીકે તું એક ગરીબ માણસને ચાહે છે અને તેને પરણે છે, એમ માની લે તું પરણે છે તે વખતે તારા અર્ધા દોસ્તદારો તારા તરફ દયા બતાવે છે, અને અર્ધા દોસ્તદારો તને ઠપકો આપે છે તારી પ્રમાણિક માન્યતાઓ પ્રમાણે વર્તવાનો તને આવો બદલો મળે છે, પણ એથી ઉલ્ટું જ, જો તારા હૃદયને છેતરીને કેવળ ચળકાટ વાળા સોનાને ખાતર, તારી નાપસદગીના માણસ સાથે તું લગ્ન કરે છે તો એ ચક્રચકિત સોનાને બીધે તારા મિત્રો તારા વખાણ કરે છે એ વખતે જો તું એકાદ પ્રતિષ્ઠિત પાદરીને બોજનના મેલાવડામા આમત્રણ કરે છે તો તરત જ તેનાથે મુખમાથી હાસ્યધારાઓ વહેવા માડે છે અને માનવજગતમા જે સાદુ ખરેખરી રીતે નીચમા નીચ ગણાતું જોષ્ઠએ—ત્રેમ વિનાના લગ્ન, અને કેવળ નાણા ખાતર થયેલા લગ્ન વખોડાવા જોષ્ઠએ—તેને બદલે એજ પ્રતિષ્ઠિત ધાર્મિક પાદરી, તારા લગ્નને પવિત્રતાનો સહીશ્ચિકકો કરી આપે છે । જોયું, છેતરપિંડીનું સુખ । બસ, હવે મારા પ્યારા ઉદરડા । તારા અસલ સ્વરૂપમા આવી જા જો વધુ વખત તું સ્ત્રી તરીકે રહે તો મને

ખાત્રી છે કે તુ મને એમજ કહેવા માડશે કે સમાજ ગુન્હાઓ તરફ તિરસ્કાર વૃત્તિથી જુએ છે-પણ, ઉદર ! તને ખબર છે કે, તુ મને એમ કહેશે તે વખતે તારી આખો અને તારા કાનનો તુ ખરાબર સદુપયોગ કરે છે કે કેમ તે માટે હું જરૂર થકા ઉઠાવીશ હા ! હું એક ખરાબ માણસ છું લેડી ઝલાઇડ, હું ખરાબ માણસ ખરોતે ? ખીજા માણસો માત્ર જે બાબતમા મનમા વિચાર કરીને બેસી રહે છે તે બાબત હું ચોખ્ખેચોખ્ખી કહી દઉં છું બ્યારે આખુ જગત્ અદરખાનેથી સારી પેઠે સમજતુ હોવા છતાં પણ બહારથી દેખાતા સાફ ચહેરા પર દ્વિધા થઇ જાય છે ત્યારે તેના ઉપરનો પોકળ પડદો હટાવી દેવાની અને તેને ખુલ્લા સ્વરૂપમા પ્રકટ કરવાની કૃષ્ણતા હું કરું છું ખરોતે ? વાર હવે હું તમારી ભાવનાઓમા અતરાય રૂપ નહીં થાઉં અને બહાર ફરવા જઈશ સન્નારીઓ ! શેરીડન કહી ગયો છે તેમ “ હું જાઉં છું-અને માફ ચારિત્ર મારી પાછળ તમારા અભિપ્રાયને માટે ખૂંજે, જાઉં છું ”

તે ઉભો થયો અને જે સ્ટુલ ઉપર તે બેઠો હતો તેના ઉપર ઉદરનું પાજર મૂક્યું એ બાદ તેણે ઉદરની ગણતરી કરવા માડી “ એક, બે, ત્રણ, ચાર—હું ? ” ગભરાઇને તે ચ્પીસ પાડીને બોલ્યો “ પાચમો આ ! સૌથી નાનો, સૌથી વિશેષ સફેદ અને સૌથી વધારે પ્રિય-મારો બેન્જમિન આ ! ”

હું કે હોંરા અત્યારે મસ્કરીમા ભાગ લેવા જેવી હાલતમા નહોતા કાઉન્ટનું વિચિત્ર સંભાષણ તેના સ્વભાવની એક નવી છાયા દર્શાવનાર હતું મને અને હોંરાને તે સામળીને તેના પ્રત્યે વધારે અભાવ ઉપજ્યો હતો. પણ એક નાના સરખા ઉંદરડા માટે આવો મોટી ઉમરનો માણસ હાસ્યાસ્પદ રીતે દુ ખ પામે ત્યારે બેચક હસતુ ખાળી થકાય નહીં અમારી મરજી નહોવા છતાં પણ અમે હસી પડ્યા એડમ ફ્રેસ્કો અત્રે પોતાની જગ્યાએથી ઉડીને ઉભી થઇ. તેનો પતિ સ્વસ્થતાથી ઉદર શોધી શકે, એ માટે તે નૌકા-ગૃહના બારણા તરફ જવા લાગી અમે પણ તેનું અનુકરણ કર્યું.

અમે આશરે ત્રણેક ડગલા ભર્યા હશે તેટલામા કાઉન્ટની ચપળ આખોએ અમે બેઠા હતા તે બાક નીચે ઉદર શોધી કાઢ્યો તેણે બાક આંધો ખસેડ્યો અને તે પ્રાણીને પોતાના હાથમા લીધું પણ તેજ વખતે તે એકાએક ઉભો રહી ગયો અને ઘુટણીએ પડીને જ્યા તે ઉદર હતો ત્યા બારિકાઈથી નજર ફેરવવા લાગ્યો વિચિત્ર મો કરતો તે પાછો ઉભો થયો ઉદરને પાજરામા મૂકતી વખતે તેનો હાથ ધ્રુજવા લાગ્યો. તેનો ચહેરો ફિક્કો બની ગયો અમે આંધી આશ્ચર્ય પામ્યા

તેણે ધીમા સાદે કહ્યું “ પર્સિવલ ! પર્સિવલ ! અહી આવ ”

દરેક ક્ષણ પહેલાથીજ સર પર્સિવલનું અમારા તરફ ધ્યાન નહોતું રેતીમા તેઓ એક સોટી વતી આકડાઓ લખવામા અને વળી પાછા તે ભુસી નાખવામા રોકાયા હતા કાઉન્ટે હાક મારી એટલે ચત્રવત્ તેની પાસે જતા બેન્યાનપણે તેમણે કહ્યું

“ કેન, તુને વૃણી શી બાબતની નવી તકરાર જાગી ? ”

કાઉન્ટે ધ્રુજતા હાથે સર પર્સિવલની ગર્દન આગળથી તેમનું ખમીસ ખેંચ્યું અને જે જગ્યાએ પોતે બારિકાઈથી નિરીક્ષણ કર્યું હતું તે જગ્યા તરફ આગળી ચીર્ધાને કહ્યું

“ એ જગ્યાએ તને કશું દેખાતું નથી ? ”

“ શું દેખાય વળી ? સુકી રેતી છે અને વળી ત્યા કેટલોક કચરો પડ્યો છે ! ”

“ કચરો નથી ! જરાક બારિકાઈથી નિહાળ લોહી છે ! ”

લોગએ આ છેલ્લા શબ્દો સાંભળીને મારા તરફ બચભરી નજર કરી

મે કહ્યું “ લગારે ખ્હીવો જેવું નથી, વહાલી બહેન ! એ તો એક નાના રખડેલ કુતરાનું લોહી છે ”

દરેક જણુને આ સાંભળીને અનન્યથી ઉપજી અને દરેક જણુની આખ મારા તરફ વળી

સર પર્સિવલે મને પુછ્યુ “ તમે શી રીતે જાણ્યુ કે, એ કુતરાનું લોહી છે ? ”

મે કહ્યું “ તમે જે દિવસે અહીં આવ્યા તે દિવસે એક કુતરાને આ જગ્યાએ મે મરતો જોયો હતો બિચારો અહીં તહીં રખડતો હતો તેથી તમારા રખવાળે તેના ઉપર ગોળીબાર કર્યો હતો ”

સર પર્સિવલે પુછ્યુ “ એ કોનો કુતરો હતો ? મારો તો નહીં જ હોય ! ”

લૉરાએ સહૃદયતાથી મને પ્રશ્ન કર્યો “ મેરીઅન, તે એ કુતરાને બચાવવા યત્ન કર્યો હતો ? મને ખાત્રી છે કે, તે તેવો પ્રયત્ન કર્યો જ હશે ”

મે જવાબ દીધો “ હા મે અને ધરકામની વ્યવસ્થા રાખનાર બ્રાઇ મિસિસ મિચલસને તે કુતરાની બની શકે તેટલી સારવાર કરી હતી, પરંતુ તેને પડેલો ધા પ્રાણુષાતક હોવાથી એ બિચારૂ પ્રાણી દયા-જનક રીતે અમારા જોખામાજ મરણ પામ્યું ! ”

સર પર્સિવલે જરાક ઉશ્કેરણી ભરેલા અવાજે પોતાનો આગલ્યો પ્રશ્ન કર્યો “ એ કુતરો કોનો હતો ? મારા કુતરાઓમાનો એક હતો કે શું ? ”

“ ના તે તમારો નહતો ”

“ ત્યારે કોનો હતો ? મિસિસ મિચલસન તો જાણતી જ હોવી જોઇએ ને ? ”

આ પ્રશ્ન થતા જ મને યાદ આવ્યું કે, મિસિસ મિચલસનને મિપિસ કેથેરિકે, પોતાની બ્લેકવોટર પાર્કની મુલાકાતની વાત છુપાવી રાખવા ભલામણ કરી હતી આથી એ વાત ખુલ્લી કરવાની મારા દિલમા આનાકાની થઈ પરંતુ બધાનો સર્વસામાન્ય ભય અટકાવવા માટે મે અવિચારીપણે અત્યાર સુધીમા જે કાંઈ કહી દીધું હતું તે જોતા છેલ્લા પ્રશ્નનો જવાબ ન આપવો મને ઠીક લાગ્યો નહીં વળી હું જવાબ ન દઉં તો ખોટો સંદેહ ઉપજે અને મામલો વધારે ખરાબ બને એવો મને ભય ઉપજ્યો. આથી પરિણામનો વિચાર કર્યા વિના મે જવાબ

દીધો “ હા મિસિસ મિચલસનને ખબર હતી તેણેજ મને ખબર આપી હતી કે, તે કુતરો મિસિસ કેથેરિકનો હતો-”

મારા મોઝાથી મિસિસ કેથેરિકનું નામ નીકળ્યું કે તરતજ મારી અને સર પર્સિવલની વચ્ચે ઉભેલા કાઉન્ટને ધકકો મારીને સર પર્સિવલ એકદમ આગળ આવી મારી નજદિકે ઉભા રહ્યા અને મારા તરફ પોતાની આખો તીવ્રપણે ટમટમાવતા બોલ્યા “ એ બાઇને ક્યાથી ખબર મળી કે, મિસિસ કેથેરિકનો જ તે કુતરો હતો ? ” સર પર્સિવલનો ચહેરો જોઇને હું અર્ધા ભયભીત બની ગઈ, પરંતુ મેં શાત સ્વરે જવાબ દીધો “ તે કેમ ન જાણે ? મિસિસ કેથેરિક પોતેજ એ કુતરા સાથે અહીં આવી હતી ”

“ તે પોતે અહીં આવી હતી ? શું મારા મકાનમાં તે કુતરા સાથે દાખલ થઈ હતી ? ”

“ હા ”

“ ક્રિયા સેતાનનું અહીં વળી તેને કામ પડ્યું હતું ? ” આ ઉદ્ધત પ્રશ્ન અને તે કરતા પણ વિશેષ ઉદ્ધત ઢબને લીધે સર પર્સિવલના સામાન્ય સંબ્યતાની પણ મને ખામી જણાવાથી મેં તેમને જવાબ દેવો ઉચિત લેખ્યો નહીં અને આ ઉદ્ધતાઈ બદલ હું મૂંઝે મ્હોંઝે મારી પીઠ તેમના તરફ કરીને ઉભી રહી

તરતજ કાઉન્ટે તેમના ખભા ઉપર હાથ મૂકીને ધીમા પરંતુ મૃદુ ઠપકાભર્યા સ્વરે કહ્યું “ પ્રિય પર્સિવલ!-ધીમેથી-જરા વિશેષ ધીમેથી ! ”

સર પર્સિવલે ગુસ્સાથી કાઉન્ટ તરફ જોયું. કાઉન્ટે હસવા માડ્યું અને પુનઃ કહ્યું “ વહાલા મિત્ર ! આટલો બધો આક્રોશ શું થઈ જાય છે ? ધીમે પડ ”

સર પર્સિવલ થોડીવાર સુધી ચૂપ રહ્યા અને તે પછી પાછળથી જરાક આગળ ડગલા ભરીને મારી અગ્નયણી વચ્ચે મારી સન્મુખ આવીને તેમણે મારી માગવા માડી.

“ મિસ હોલ્કોમ્, હું તમારી માશી માણુ છુ, યોડાક વખતથી મારો મિગ્ગજ જરા જરા વારમા તપી જાય છે હવેથી હુ સભ્ય રહેવા પ્રયત્ન કરીશ પણ મને એટલુ જ જાણવાની ઈચ્છા છે કે, મિસિસ કેથેરિકને અહીં કોનુ કામ પડયુ હશે ? તે શા માટે અહીં આવી હશે ? તે ક્યારે આવી હતી ? માત્ર મિસિસ મિચલસને જ તેને જોઇ હતી કે બીજા કોઇએ ? ”

મે કહ્યુ “ મને ખબર છે ત્યા સુધી તો માત્ર મિસિસ મિચલસને તે મળી હતી ”

કાઉન્ટે અત્રે પુન વચ્ચે પડીને કહ્યુ “ જો એમ હોય તો, પર્સિવલ ! મિસિસ મિચલસને તુ કેમ પુછી જોતો નથી ? એ બાઈ તને પુરતી પ્રથમદર્શક માહિતી આપી શકશે ”

“ બરાબર ! ” સર પર્સિવલે કહ્યુ “ એ બાઈને જ મારે બધુ પુછી જોતુ જોઇએ હુ પણ કેવો મૂર્ખ ! અત્યાર પહેલા મારે તેની જ પાસેથી બધી વિગત મેળવવી જોઇતી હતી ” આમ કહી તેઓ તરત જ અમારી આગળથી વદાય થયા અને મકાન તરફ ઝડપથી જવા લાગ્યા.

કાઉન્ટ વચ્ચે પડયો, એનો અર્થ પહેલા તો હું સમજી શકી નહોતી પણ સર પર્સિવલના ગયા પછી મને તેનો ઉદ્દેશ સમજાયો. તેણે મિસિસ કેથેરિક સબધી મને ઘણા પ્રશ્નો પુછ્યા બ્લેક વૉટર પાર્કમા તે શા સાર આવી હશે અને સર પર્સિવલને તેની સાથે શે સબધ હશે, એ મુદ્દાના પ્રશ્નો તેણે ખાસ કરીને પુછ્યા મે મૂળથી જ ઠરાવ કરી રાખેલો હતો કે તેને અમારી કોઈપણ ખાનગી બાતબી આપવી નહીં તેમ જ તેના ઉપર વિશ્વાસ મૂકવો નહીં, તેથી મે સભ્યતાથી ટુકા ટુકા જવાબો તેને આપ્યા એ જવાબો ઉપરથી તો તેને કશી જ બાતબી ન મળી હોત, પણ હોંડાએ તેને અજાણપણે મદદ કરી તે બિચારીએ સરળ હૃદયે મિસિસ કેથેરિકની મુલાકાત વિષે મને કેટલાક પ્રશ્નો પોતાની તરફથી પુછ્યા, એટલે મારે નિરપાયે તેને ખસ જવાબ આપવા પડ્યા. સર પર્સિવલની માફક હું પણ ઉદ્વેગથી ઉગ્ર-

વનારા જવાબો આપીને ગરમ મિનનું બની શકી હોત, પણ તેથી તેના સરળ હૃદય ઉપર જળરો આઘાત થાત પરિણામ એ આવ્યું કે, લગભગ દશેક ક્ષણના અરસામાં, હોંસારને મેં આપેલા જવાબોમાંથી કાઉન્ટને મિસિસ કેથેરિકનો બધો ઇતિહાસ માણુમ પડી ગયો. મિસિસ કેથેરિક અને તેની વિચિત્ર છોકરી એનીના સબધમાં અમે જેટલું જાણુતા હતા તેટલું પણ અત્યાર સુધી કાઉન્ટ જાણુતો નહતો, એટલે તે જાણ્યા પછી તેની જીજ્ઞાસાવૃત્તિ વધારે વિગતો જાણુવા માટે ઉત્તેજિત બની.

સર પર્સિવલનો તે ગાઢ મિત્ર છે અને સર પર્સિવલની બધો ખાનગી વાતો પોતે જાણુતો હોય એવો તે ડાંજ કરે છે પરંતુ તેને મિસિસ કેથેરિકની છુપી વાતોથી સર પર્સિવલે વાકેફ નથી જ કર્યો એમ હું માનુ છું. સર પર્સિવલના એ બેદનુ ઉડાણુ જોકે મને વધારે સ્પષ્ટાશીલ બનાવે છે તોપણ કાઉન્ટના મોં ઉપરના ભાવથી હું સારી પેઠે કળી શકી છું કે, તે પોતે તો અત્યાર સુધી આ વાત બિંદુલ જાણુતો ન હતો. જ્યારે જ્યારે હું તેને અથવા તો હોંસારને જવાબ દેતી અને તેમાં નવી વાત રજૂ કરતી ત્યારે તે, ન વિસરી શકાય એવી કુતૂહલતાથી મારા સામું જોઈ રહેતો. કુતૂહલતાઓ અનેક પ્રકારની હોય છે પણ જાણીયુઝીને કુતૂહલતા બતાવનારા કરતા તદ્દન અજાણ્યા માણુસના મોં ઉપર જે આશ્ચર્યભાવ પ્રકટી નીકળે છે તે વધારે સારી રીતે કળી સ્પષ્ટ છે. મારા જીવનમાં આવો આશ્ચર્યભાવ મેં કાઉન્ટના અહેરા ઉપર સૌથી પહેલી વાર જોયો.

બગલા તરફ જતા જતા આ સવાલ-જવાબ થયા હતા તે એક બાજુ પુરા થયા ત્યારે બીજી બાજુ અમે બગલાની નજદીક જઈ પહોંચ્યા. અમે બગલામાં દાખલ થતા થતા જોયું કે સર પર્સિવલની ઘોડા-ગાડી દરવાજા બહાર ઉભેલી હતી. મેં આ ઉપરથી ધારી લીધું કે, મિસિસ મિચલસનને સવાલો પુછ્યા બાદ સર પર્સિવલ, આ પ્રશ્નમાં કાંઈક વિશેષ પગલું ભરવા તૈયાર થયા હોવા જોઈએ.

ઘોડા ગાડીને જોઈને કાઉન્ટ તે તરફ ગયો અને ગાડીવાન સાથે વાત-

મીત કરવા લાગ્યો “ કેમ દોસ્ત, આ ઘોડો સુદર જથ્થાએ છે તુ પોતેજ હમથ્થા તે હાકી જવાનો હોઈશ ખર ને ? ”

“ હુ આ ઘોડાને કદી હાકતો નથી મારા શેઠ પોતેજ હાકે છે ”

“ એમ ? ” કાઉન્ટે કહ્યું “ વાહ ! તારા જેવા હોશિયાર માણસો પોતાની તહેનાતમાં હોવા છતાં તે પોતેજ હાકવાની તસ્દી લે છે એ વળી નવાઈની વાત ! પણ આવો સુદર ઘોડો બહુ દૂર જાય તો જરૂર થાકી જાય સર પર્સિવલ અત્યારે શુ આ ઘોડાને બહુ દૂર લઈ જશે ? ”

તે માણસે જવાબ દીધો “ મને ખબર નથી, સાહેબ ! આપને એક બીજી વાત કહુ. આ ઘોડો નથી પણ ઘોડી છે આ પ્રાણી કાષ્ટ સાધારણ જાતનું નથી અમારા તખેલામાં આના જેવી એક પણ ઘોડી નથી તેનું નામ અમે “ જુરી મોલી ” પાડ્યું છે અમારા માલિક આ ઘોડી કાષ્ટ હમેશા વાપરતા નથી સાધારણ અવરજવર માટે તો આઈ-એક એક ચોક્કસ “ નામનો ઘોડો જ વાપરે છે ”

“ એમ ? જ્યારે ખૂબ લાખી મળવ કરવાની હોય ત્યારે જ આ આ ઘોડીનો ઉપયોગ થતો હશે ” કાઉન્ટે પુછ્યું.

“ હા, સાહેબ ”

“ મિસ હોલ્કોમ્સ ” મારા તરફ વળીને કાઉન્ટે કહ્યું “ તર્ક પરપરાથી હું અનુમાન કરું છું કે, સર પર્સિવલ આજે બહુ દૂર જવાના હશે. ”

મે જવાબ દીધો નહીં મારૂં અનુમાન જુદા જ પ્રકારનું હતું, પણ મે કાઉન્ટને તે જણાવ્યું નહીં મે એવું અનુમાન કર્યું કે, જ્યારે સર પર્સિવલ, હોરા સાથેના લગ્ન પહેલાં કેબરલેડમાં રહ્યા હતા ત્યારે એનીને ખાતર મિસિસ ટોડનું ખેતર કે જે લિમરિન્જમન-થી ચોક્કસ દૂર હતું ત્યાં ખાસ પ્રત્નો કરી જેવા ખાતર પગે ચાલીને ગયા હતા હવે અત્યારે તેઓ હેપ્પાયરમાં છે અને કયાંક પણ લાખે અતરે જનાર છે. શા માટે ? એનીને માટે જ. આજે તેમણે મિસિસ કેથેરિકની મુલાકાતની વાત જાણી છે. તેમનો સ્વભાવ અધીરો હોવાથી

મિસિસ કેથેરિકને પુછ્યા વિના તેમને જપ વળે નહીં પરિણામે એની સબધી જ કાઢ વધુ ખબર મળી કે કેમ અને મિસિસ કેથેરિક, બ્લેકવોટર પાર્કમા શા માટે આવી હતી, એ સબધી પ્રશ્નોડરી જોવા માટે તેઓ મિસિસ કેથેરિકના નિવાસ-સ્થાન, વેલ્થિંગહામ ગામડામા જ જતા હોવા જોઇએ

અમે બગલામા દાખલ થયા. પહેલા ઓરડામા જ સર પર્સિવલ અમને મળ્યા તેઓ અત્યારે ઉતાવળમા હોય એમ મને લાગ્યું તેમનો ચહેરો ચિતાતુર અને ફિક્કો હતો તેમણે વિવેક ભરેલી રીતે કહ્યું “ હું તમને બધાને જણાવવાને દિલગીર છું કે, મારે એકાએક તમને છોડી જવા પડે છે એક જરૂરી કામ આવી પડ્યું છે તે કયાં સિવાય છૂટકો જ નથી એટલે મારે જરાક લાખી મુસાફરીએ જવાનું છે આ વતી કાલે બપોર પહેલા તો હું પાછો આવી પહોચીશ પણ હું જઉં તે પહેલા એક સાધારણ અગત્યનું ધધાદારી કામ આટોપી લીધું હોય તો ઠીક એમ મને લાગે છે મેં સહવારે જ એ વિષે વાત કરી હતી લૉરા, પુસ્તકશાળામા જરાક વાર આવી જઈશ ? ફક્ત એક જ ક્ષણ-એથી વધુ વખત નહીં લાગે એક સાધારણ અને નામનું જ કામ છે કાઉન્ટેસ, તમને પણ હું તમ્હી આપું ? ફ્રેસ્કો, તું અને કાઉન્ટેસ એક જ ક્ષણને માટે પુસ્તકશાળામા આવી જશો ? એક કાગળ ઉપરની સહીના સાક્ષીઓ તરીકે તમારી જરૂર છે-ખીજી કાઠ વધુ તમ્હી આપવાની નથી ચાલો, ઝટ ચાલો, પછી મારે જવું છે ”

સર પર્સિવલે પુસ્તકશાળાનું બારણું ઉઘાડ્યું અને તે ચારે જણે તેમા દાખલ થયા પછી તેમણે ધીમેથી તે બધ કરી દીધું

મારૂં હૃદય આ વખતે જોશથી ધમકારા મારવા લાગ્યું મારૂં મન અત્યારે અત્યંત ખિન્ન બની ગયું એકાદ ક્ષણ હું ત્યાં ઉભી રહી અને તે પછી દાદર ઉપર ચઢીને ધીમે ધીમે મારા ઓરડા તરફ જવા લાગી.

હુવાનની હુવાનિયત !

તા: ૧૭ મી જૂન* મારા ખડના બારણા ઉપર જ્યાં મેં હાથ મૂક્યો કે તરત જ નીચેથી સર પર્સિવલે મને સાદ પાડીને બોલાવી હું પાછી ફરી દાદરામાં જ સર પર્સિવલ મળ્યા તેમણે કહ્યું “ ફરીથી નીચે આવવા માટે તમને વિનંતિ કરવા હું આવ્યો છું મિસ હોલ્કોમ્, એમા ફ્રેસ્કોનો દોષ છે-મારો નથી જે કાગળ ઉપર હું તેની તથા તેની પત્નીની સાક્ષી તરીકે સહી કરાવવા માગુ છું તેના ઉપર તેણે તેની પત્નીની સહી કરાવવાની ના પાડી છે મૂર્ખાઈ બરેલો વાલો ઉઠાવીને તે કહે છે કે, તેની સહી નહીં આવે આથી મારે તમને ફક્ત એક ક્ષણ ત્યાં આવી જવા વિનંતિ કરવી પડે છે ”

હું તેમની પાછળ દાદરા ઉતરીને પુસ્તકશાળામાં દાખલ થઈ લખવાના મેજ આગળ હોંરા ઉભેલી હતી તે પોતાની ટોપી આમથી તેમ વાળતી કાઠક મુઝવણમાં ઉભેલી હોય, એમ મેં ધારી લીધું મેડમ ફ્રેસ્કો તેની પાસે એક આરામ ખુરશીમાં બેઠેલી હતી, અને તેનો પતિ તેની પાસે જ ઉભો ઉભો પાસેની એક બારીમાંના કુલના એક કુકા-માથી કુલો ચુટતો હતો મેડમ ફ્રેસ્કો તેના તરફ અનિમિષ નયને જોઈ રહી હતી હું પુસ્તકશાળામાં દાખલ થઈ એટલે તરત જ કોઉન્ટ મારી તરફ આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો “ મિસ હોલ્કોમ્, હું તમારો હઝારવાર આભાર માનુ છું તમને તરફી આપવાનું કારણ કહું ? ઇંગ્લિશ લોકો મારા દેશવાસીઓને કેવા કહે છે તે તમે જાણતા હશો અમે ઇટાલિયનો, બહા જોન જીલની સરખામણીમાં, સ્વભાવે સકાશીલ અને કપટી ગણાઈએ છીએ. મારા દેશવાસીઓના કરતા હું વધારે સારો છું એમ શી રીતે કહી શકાય ? માફ કરજો મિસ હોલ્કોમ્, હું નિશ્ચય એક કપટી અને સકાશીલ ઇટાલિયન છું. ઇંગ્લિશ લોકોએ જ અમને એવા બનતા શીખવ્યું છે. વાર. કપટ અને સકાના વિષયી

ઉન્મત્ત બનીને મે સર પર્સિવલને કહ્યું છે કે, જ્યાં મારી સહી હોય ત્યાં મેડમ ફ્રાસ્કોને હું સહી કરવા દેનાર નથી—”

“ આ સહી નહીં કરવા માટે તે જે કારણો આપ્યા છે તે લગભર સાચા નથી ” સર પર્સિવલે અધવચ્ચ કહ્યું “ ઇંગ્લાન્ડના કાયદા પ્રમાણે મેડમ ફ્રાસ્કોની સહી, તારી સહી હોય ત્યાં બેલાશક નબી શકે ”

કાઉન્ટે જવાબ દીધો “ હું તે કબુલ કર છું ઇંગ્લાન્ડના કાયદા ભલે હા પાડતો હોય પણ ફ્રાસ્કોનું અત્તકરણ ના પાડે છે ” આમ કહીને તેણે પોતાના હૃદય ઉપર હાથ મૂક્યો અને અમારા બંને તરફ જોઈને અમને નમન કર્યું જાણે પોતાનું હૃદય અમને ઓળખાવતો હોય એવો તેનો આ છટાદાર હાવભાવ, એક કુશળ નટને શોભે એવો હતો ! તે આગળ કહેવા લાગ્યો “ લેડી ઝ્લાઈડને સહી કરવા માટે અપાયલા આ કાગળમા શું લખાણ છે, તેની મને ખબર નથી હું તે જાણવા પણ માગતો નથી પરંતુ હું એટલું જ કહું છું કે, ભવિષ્યમા કદાચ એવો સંયોગો ઉભા થવા પામે કે જે વખતે પર્સિવલને અથવા તો તેના પ્રતિનિધિઓને, એ લખાણ નીચે સાક્ષી તરીકે સહી કરનારાઓને કાષ્ટક પૂછવું પડે એ વખતે એક બીજાથી સ્વતંત્ર અભિપ્રાયવાળા એ બે સાક્ષીઓ હોય તો તેથી તેઓને પૂછવામા આવેલી બાબત વિષે સ્વતંત્ર અભિપ્રાયો તેઓ આપી શકે, એ બેશક ઇચ્છિવા જોગ છે મારી પત્ની જે આ લખાણ નીચે સહી કરે તો બે જુદા સ્વતંત્ર અભિપ્રાય ન જ મળી શકે, કારણ કે, અમારા બંનેના વિચારો એક રૂપ જ છે અને તે પણ મારા પોતાના જ છે ભવિષ્યમા કોઈ એમ કહે કે, મેડમ ફ્રાસ્કોએ મારા દબાણથી સહી કરી તો તે માફ અપમાન જ છે. કોઈને પણ સમજ્યે કે વગર સમજ્યે એવું કહેવા દેવાની તક આપવા મારો ઇશદો નથી, તેથી બહેતર છે કે, તેણે સહી જ ન કરવી. હું પર્સિવલના હિતાર્થે જ આમ કહું છું આ લખાણમા તમારી સહી હોય તો તે વાજબીજ ગણાય, કારણ કે, મે પર્સિવલના પક્ષકાર તરીકે અને તમે લેડી ઝ્લાઈડના પક્ષકાર તરીકે સહી કરેલી છે, એમ ભવિષ્યમા આ

દસ્તાવેજ જોનાર કોષ્ટપિણ કહી શકશે મને આશા છે કે, મારા આ નમ્ર અભિપ્રાયની તમે કદર કરશો, મિસ હોલ્કોમ્બ ! ” તેણે અમને પુનઃ નમન કર્યું અને પોતાના હૃદય ઉપરથી હાથ ઉઠાવી લઈ, બે ત્રણ ડગલા પાછળ હટીને તે ઉભો રહ્યો.

કાઉન્ટની શકાઓ કદાચ પ્રામાણિક અને વાળખી હશે, પણ તેણે એ શકાઓ જાહેર કરતા જે બાવણ કર્યું તે સાબળ્યા પછી મને એમજ લાગ્યું કે, આ લખાણમા સાક્ષી તરીકે સહી આપવી ઠીક નથી મને અહીં બોલાવવામા ન આવી હોત તો સાડ થાત, એવો મને વિચાર આવ્યો, પણ હોંરા તરફ મારી નજર ગઈ, એટલે તેને ચિતાતુર ચહેરે ઉભેલી જોઈને મને તરતજ ખીજો વિચાર આવ્યો તેની સહી અને સાક્ષીઓની સહી ક્રિયા લખાણ ઉપર લેવામા આવે છે અને ભવિષ્યમા એથી કોઈ રીતે તે પોતે અથવા તો સાક્ષીઓ બંધનકારક સ્થિતિમા મૂકાય છે કે કેમ, એ તપાસવાની તક અત્રે મળે છે. વળી તે અત્યારે ચિતાતુર છે તો હું તેની સમિપમા હોઉં તેથી તેનામા કોઈક હિંમત આવે અને ચિતા ઓછી કરવાના તેને કારણો મળે, એ બનવા જોગ છે આથી શા માટે તેને છોડીને મારે અહીંથી ચાલ્યા જવું ? આ વિચારોને પરિણામે મેં કહ્યું “ બલે, તમે કહો છો ત્યારે હું આ ખડમા ખુશીથી હાજર રહીશ અને મારા તરફથી કોઈ શકા ઉઠાવવા જેવું મને નહીં લાગે તો જરૂર હું સાક્ષી તરીકે સહી કરીશ ”

સર પર્સિવલે આ સાબળીને મારા તરફ એક તીક્ષ્ણ દૃષ્ટિપાત કર્યો એજ વખતે એડમ ફ્રાસ્કો પોતાની ખુરશીમાથી ઉભી થઈ. તેના પતિએ તેને ધક્કારત કરી હતી અને પરિણામે તે ખારણા તરફ જવા માડતી હતી તેને જતી જોઈને સર પર્સિવલે કહ્યું “ તમારે જવાની જરૂર નથી. ”

એડમ ફ્રાસ્કોએ વધુ હુકમ મેળવવા માટે કાઉન્ટ તરફ નજર કરી અને તે મેળવ્યા બાદ કહ્યું “ મારી અહીં કોઈજ જરૂર નથી. તમારૂં કામ પુરું થશે તે પછી હું પાછી આવીશ. ” તે દંતથી ખારણા

તરફ ગઈ અને બારણું ઉઘાડીને બહાર ચાલી ગઈ કાઉન્ટે નિશ્ચિન્તપણે એક સિગારેટ સળગાવી અને બારી પાસે જઈને પુલ વીણવા માડ્યા

દરમ્યાન સર પર્સિવલે એક કપાટ ઉઘાડ્યું અને તેમાંથી એક કાગળ બહાર કાઢ્યો એ કાગળનું ગોળ બૂગળું વાળીને ફક્ત છેવટનો ભાગ ખુલ્લો દેખાય એવી સ્થિતિમાં પોતાના હાથમાં રાખીને તેમણે તે કાગળ, લખવાના મેજ ઉપર મૂક્યો કાગળ શા માટે તદ્દન પહોળો કરીને ખુલ્લો ન રાખ્યો, એવી શકા મને તરતજ ઉપસ્થિત થઈ વળી મે જોયું કે, જેટલો ભાગ ખુલ્લો હતો તેમાં પણ છેક છેલ્લી એક બે લીટીઓમાં છેકછાક કરેલી હતી લૅારાએ તે જોઈ અને તે બાદ મારા તરફ નજર કરી તેનો ચહેરો ફિક્કો હતો, પરંતુ તેમાં અનિશ્ચિતતાના કિંવા ભયના ચિહ્ન નહોતા. સર પર્સિવલે હોદ્દર હાથમાં લઈને શાહીના ખડીઆમાં બોળ્યું અને તે લૅારાના હાથમાં આપીને કહ્યું “ તારે આ જગ્યાએ સહી કરવાની છે અને ફૅાર્કો તથા મિસ હોલ્કોબ સામી બાજુએ સહી કરશે ફૅાર્કો ! ત્યાં શું કરે છે ? અહીં આવ ને ? વાહ ! સાક્ષી થવું એનો અર્થ શું એ છે કે સિગારેટ પુકતા બારી આગળ ઉભા રહેવું ? ! અહીં આવ ”

સિગારેટ બારી બહાર નાખી દઈને કાઉન્ટ મેજ નજદિક આવીને પોતાના પાટલૂતના ખિસ્સામાં હાથ નાખીને ઉભો રહ્યો તેની નજર સર પર્સિવલના ચહેરા તરફ હતી લૅારા પણ સર પર્સિવલ તરફ જોતી ઉભી રહી હતી હું આ વખતે એક ખુરશી ઉપર બેઠી હતી. મારી અને લૅારાની વચમાં સર પર્સિવલ વાળેલું કાગળીઉં દઢતાથી પકડેલું રાખીને ઉભા ઉભા મારા તરફ ગુચવણ અને શકાથી ભરપૂર બાંકી નજરે નિહાળી રહ્યા હતા પોતાના જ ધરમાં એક ગૃહસ્થના જેવા નહીં પરંતુ ન્યાયાસન આગળના એક કેદી જેવા મને તેઓ ભાસતા હતા !

એકાએક લૅારા તરફ ફરીને એક વાર ફરીથી સહી કરવાની જગ્યાએ આગળી મૂકીને સર પર્સિવલે તેને કહ્યું “ ઝટ કર, જો, અહીં સહી કરવાની છે ”

લૌરાએ શાન્ત પરતુ મક્કમ સ્વરે પ્રશ્ન કર્યો : “ આ શેનુ કાગળીડ છે ? ”

સર પર્સિવલે જવાબ દીધો : “ મને એ બધું સમજાવવાની કુરસદ નથી દરવાજા આગળ મારે માટે ગાડી ખોટી ચાલ છે અને ઉતાવળ છે વળી કદાચ મને કુરસદ હોય તોયે મારી સમજુતિથી તને આમા કશીયે સમજણ પડશે નહીં આ તો કાયદાની બારિકામીઓથી ભરપૂર અને ખાલી માથાફાડીઓ કાગળ છે વકીલ દોઢાંઘો થયો કે, આમા તારી સહી જોઈએ એટલે હું સહી કરાવું છું ચાલ, ચાલ, લખી દે તારું નામ, એટલે બધી પચાત રહે ”

“ સર પર્સિવલ, મારા નામની સહી કરતા પહેલાં શું મારે એ તપાસવું ન જોઈએ કે, હું શેના ઉપર સહી કરી આપું છું ? ” લૌરાએ સીદ્ધો અને સાદો પ્રશ્ન કર્યો

“ હટ્ટ ! તમે જૈરા આ બાબતમા શું સમજો ? હું ફરીથી કહું છું કે, હું તને સમજાવીશ તોયે તને કશી સમજ પડશે નહીં. ”

“ તોપણ હું તે સમજવા પ્રયત્ન કરીશ જ્યારે મિ ગિલ્મોર મારી પાસે કોઈ કાગળ ઉપર સહી કરાવતા ત્યારે સૌથી પહેલાં મને તેમાની બાબતની સમજુતિ આપતા અને તે વખતે હું તરત જ સમજી શકતી કે, મારે કેવા લખાણની નીચે સહી કરવાની છે ”

“ પણ તે તો તારો નોકર હતો. સમજાવવાની તેની ફરજ હતી હું તારો પતિ છું હું કાઈ તને સમજાવવાને બંધાયેલો નથી હવે તું મને ક્યા સુધી ઉભો રાખીશ ? અત્યારે કાંઈ વાચવા-વચાવવાની મને કુરસદ નથી મારી ગાડી બહાર ઉભી રહી છે એ તો મેં તને ક્યારેનું કહી દીધું ચાલ, ઝટ કર સહી કરી આપે છે કે નહીં ? ”

લૌરાના હાથમા હજી પણ હોલ્ડર હતું પરંતુ તેણે તેના વતી સહી કરવાનો પ્રયત્ન કર્યો નહીં

તે બોલી “ જો મારી સહીથી હું કોઈ પણ રીતે બંધાઈ જતી હોઈ તો, ખેશક, આ લખાણ શું છે એ જાણવાનો મને હક્ક છે. ”

સર પર્સિવલે તે કાગળ પોતાના હાથમા લીધો અને ગુસ્સાથી મેજ ઉપર પછાડ્યો.

“ તને મારા ઉપર વિશ્વાસ નથી ? કહી દે તુ હમેશા સત્ય કહેવા માટે પ્રખ્યાતિ પામેલી છે મિસ હોલ્કોબ અને ફ્રેડરિકો અહીં ઉભા છે તેમની ચિતા રાખવાની જરૂર નથી મને ખુલ્લેખુલ્લુ એક વાર કહી દે કે, તને મારા ઉપર અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન થયો છે ”

અત્રે કાઉન્ટે પોતાના પાટલૂનના ખિસ્સામાથી એક હાથ બહાર કાઢ્યો અને સર પર્સિવલના ખભા ઉપર મૂક્યો સર પર્સિવલે ગુસ્સાથી તે છટકાવી નાખ્યો. કાઉન્ટે લગાર પણ અશાન્ત બન્યા વિના તે ફરીથી તેના ખભા ઉપર મૂક્યો અને કહ્યું “ તારા દુર્ભાગી સ્વભાવને અકુશમા રાખ પર્સિવલ, લેડી ગ્લાઈડનું કહેવું ખરૂં છે ”

“ ખરૂં છે ? જો પત્ની પોતાના પતિ ઉપર અવિશ્વાસ રાખે છે તેની તુ તરફેણ કરે છે ? ”

લોરારાએ કહ્યું “ હું તમારા ઉપર અવિશ્વાસ રાખુ છું એમ કહેવું ગેરવાજબી અને ધાતકી જ થઈ પડે છે મેરીઅનને પુછો અત્યારની મારી વલણ વાજબી છે કે નહીં ? ”

“ હું કાંઈ મિસ હોલ્કોબને અરજ કરવા નવરો નથી મિસ હોલ્કોબને આ બાબત સાથે કાંઈ લાગતું વળગતું નથી ”

અત્યાર સુધી હું બોલી નહોતી અને હમણા પણ ન બોલત-પરતુ લોરારાના વદન તરફ મારી નજર જવાથી તેમજ તેના પતિએ તેને ઉદ્દતપણાથી જે અન્યાય કર્યો તેથી લોરારાને ખાતર મારો અભિ પ્રાય અત્રે દર્શાવ્યા વિના છૂટકો ન હતો.

મે કહ્યું “ માફ કરજો સર પર્સિવલ, તમારૂં કહેવું ખોટું છે આ કાગળ ઉપર સાક્ષી તરીકે સહી કરવા તમે મને બોલાવી છે; તેથી એક સાક્ષી તરીકે આ બાબત સાથે મને થોડુંક પણ લાગે વળજે છે, એમ મારૂં ધારવું છે. લોરારાએ ઉઠાવેલો વાઘો તદ્દન વાજબી છે. મારા સબંધમા હું કહીશ કે જ્યાં સુધી આ લખાણ થુ છે તેની પુરેપુરી

માહિતી તે મેળવે નહીં ત્યા સુધી તેની સહીની સાક્ષી તરીકેની જવાબ-
દારી હુ મારે માથે લઇ શકીશ નહીં ”

સર પર્સિવલે તીવ્ર સ્વરે કહ્યું “ હુ સોગદ ઉપર કહું છું કે,
આ પક્ષપાત બરેલું કથન છે મિસ હોલકોમ્પ, હવેથી જ્યારે તમે કોઇ
ગૃહસ્થના ધરમા રહેવા જવ ત્યારે જે આખતમા તમને લાગતું વળગતું
ન હોય તે આખતમા તે ગૃહસ્થની પત્નીને પક્ષ લઇને તે ગૃહસ્થની
મહેમાનગિરીના ઠંડા બદલો ન વાળશો, એવી મારી બલામણુ છે ”

જાણે તેમણે મને અકાદ સોટી લગાવી દીધી હોય તેમ, હુ ઉપલુ
કથન સામળીને ચમકી જે હુ પુરુષ હોત તો જરૂર અત્યારે તેના
પોતાના ધરના ઉંચરા ઉપર જ તેને લાત મારીને ગળગાવી દેત, એટ-
લું જ નહીં પણ તેનું મકાન છોડી ગઈ હોત અને કદી પણ તેના
ધરમા મે ફરીથી પગ મૂક્યો ન હોત, પણ હા ! આખરે હુ એક સ્ત્રી
હતી અને તેની પત્નીને હુ અત કરણુ પૂર્વક આહતી હતી ! પ્રભુને
ઉપકાર કે મારા એ પ્રેમે મને મદદ કરી અને એક પણ સામો શબ્દ
ઉચ્ચાર્યા વિના હુ મારી જગ્યાએ બેસી રહી લાંબો માફ અત કરણુ
કળી શકી-મને તેમા થયલો જખ્મ જોઇ શકી-મે સયમ રાખ્યો
એ પણ તેના લક્ષમા ઉતર્યું. તે મારા તરફ દોડી આવી. તેની આખમા
અશ્રુ હતા “ ઓ મેરીઅન ! ” તેણે મને ધીમા સ્વરે કાનમા કહ્યું
“ જે મારી માતા જીવતી હોત તો મારી ખાતર તે આવું અપમાન
ગળી જત નહીં ! તે વિશિષ્ટતા જ ખતાવી ”

સર પર્સિવલે મેજ આગળથી ઘાટો પાડીને કહ્યું “ ચાલ, પાછી
આવે છે કે નહીં ? ઝટ સહી કર ”

તેણે મને કાનમા જ કહ્યું “ હુ સહી કર ? જે તું કહે તો
તેમ કર ”

“ ના, ” મે કહ્યું “ સચ્ચાઇ તારી તરફેણમા છે, તું લખાણુ
વાચવાને હક્કદાર પણ છે. જ્યા સુધી તે વાંચી જોઈ નહીં ત્યા સુધી
સહી કરીશ જ નહી ”

કાઉન્ટ અત્યાર સુધી અમારા તરફ ખૂબ્ય બારિકાઈથી જોઈ રહ્યો હતો તે બીજીવાર વચ્ચે પડ્યો તેણે કહ્યું “ પર્સિવલ ! અહીં સ્ત્રીઓની હાજરી છે અને એ મુદ્દો ધ્યાનમાં રાખતા કેવું વર્તન ચલાવવું જોઈએ, એ બૂલવાનું નથી જરા ગણ્યો થા, અને સભ્યતાના નિયમો સ્મરણમાં રાખ ”

સર પર્સિવલે તેના તરફ ક્રોધભરી નજર કરી કાઉન્ટ પોતાનો મજબુત હાથ તેના ખભા ઉપર જોડાયેલી મૂક્યો અને પુનઃ કહ્યું “ જરા ગણ્યો થા અને સ્ત્રીઓની હાજરીમાં કેવું વર્તન ચલાવવું જોઈએ, એ ધ્યાનમાં રાખ ”

તેઓ બન્ને એક બીજા સામું જોઈ રહ્યા સર પર્સિવલે ધીમેથી પોતાના ખભા ઉપરથી તેનો હાથ સરકાવી નાખ્યો અને કાઉન્ટ સામેથી પોતાની નજર ખસેડીને બીજી બાજુએ જોયું-મેજ ઉપરના કાગળ તરફ નજર નાખીને એક પાળેલા પ્રાણીની માફક તેમણે આગ્રાહિત સ્વરે કહ્યું “ હું કોઈનું અપમાન કરવા માગતો નથી પણ મારી પત્નીની હઠીલાઈ તો અત્યારે એક દેવની સહિષ્ણુતા તબ્બલે એવી છે મે તેને કહ્યું છે કે, આ તો એક નજીવું કાગળીઉ છે તેમાં માત્ર નામનીજ સહી કરવાની છે આથી વધારે તેણે શું જાણવું જોઈએ ? તારે જે કહેવું હોય તે કહેજે, પણ પોતાના પતિની મરજીથી વિરુદ્ધ જવું એ સ્ત્રીઓને શોભે નહીં લેડી ગ્લાઈડ, એક વાર ફરીથી અને છેક છેલ્લી જ વાર કહું છું કે, આ કાગળ ઉપર મહી કરવી છે કે નહીં ? ”

હોંસારા મેજ આગળ ગઈ અને એકવાર ફરીથી તેણે હોલડર હાથમાં લીધું,

તે બોલી “ મને એક જોખમદાર સ્ત્રી તરીકે ગણશે અને મારૂં માન જાળવશે તો તમારી મરજી મુજબ હું રાજીખુશીથી સહી કરીશ મારે આહે તેટલો આત્મ-ત્યાગ કરવાનો હશે તેની મને દરકાર નથી જો એથી કોઈ બીજાને નુકશાન થતું નહીં હોય અને વળી કોઈ માઠા પરિણામ આવવાના નહીં હોય તો સહી—”

સર પર્સિવલે અત્રે તેને બોલતી અરકાવીને જરાક કડક અવા-
જથી કહ્યું “ તારે આત્મ-ત્યાગ કરવાનો છે એમ કોણે કહ્યું ? ”

લૌરાએ જવાબ દીધો “ મારા કહેવાનો ભાવર્થ એ છે કે,
મારે માનપૂર્વક અને પ્રામાણિકતાથી જે કાંઈ કરવાનું હશે તેમા છૂટ
મૂકવા હું ના પાડીશ નહીં જે લખાણની વિગત હું જાણતી નથી તેની
નીચે સહી કરવાની હું આનાકાની કરૂ છું એમા તમે મારા ઉપર શા
સાર કોધે ભરાઓ છો, તે હું સમજી શકતી નથી કાઉન્ટ ફ્રેસ્કોની
શકાઓ તરફ તમે બેદરકારી બતાવી છે અને મારા તરફ સખ વર્તણૂક
બતાવી છે, એ વિરોધાભાસ ખરેખર ખેદ ઉપજાવનારો છે ”

પોતાના પતિ ઉપર કાઉન્ટની અસાધારણ સત્તા વિષેનો આ કમ-
નસિબ પરતુ તદ્દન સ્વાભાવિક ઉલ્લેખ આડકત્રી રીતે થતા જ સર
પર્સિવલના મગજમાથી ક્રોધાગ્નિના ભભૂકા નીકળવા માડ્યા “ શકા !
તારી શકા ! તું બહુ મોટી શકાખોર બની છું, સમજી મેં તો ધાર્યું
હતું કે, આ જાતની બંધી નમળાઇઓ તે દૂર કરી હશે ! ક્યારથી ?
જ્યારથી મને પરણીને તે સદ્ગુણી હોવાનો દબ કર્યો છે ત્યારથી ! ”

આ શબ્દો ઉચ્ચારાયા તે જ ક્ષણે લૌરાએ હોઠ્ઠર ફેંકી દીધું
પોતાને હાટોહાડ અપમાન લાગી ગયું છે એવા ભાવ સૂચવતો દૃષ્ટિપાત્ર
તેણે મારા તરફ કર્યો અને સર પર્સિવલ તરફ પોતાની પીઠ ફેરવીને
મૂંગો તિરસ્કાર દાખવતી તે ઉભી રહી

આજ સુધી તેણે કદી પણ આવી વર્તણૂક બનાવી નહતી તે
આવી રીતે પોતાનો તિરસ્કાર સૂચવી શકતી હશે એવી મને ખબર જ
નહોતી અમે સર્વ પૂતળાની માફક મૂંગા બની ગયા તેના પતિએ તેને
જે છેલ્લું વાક્ય કહ્યું તેમા માત્ર દેખીતું જ ગલીપણું નહતું, માત્ર શકા
સૂચક શબ્દો નહતા પરતુ તેમા કાંઈક ભેદ છુપાયેલો હતો. તેમા મને
બિંદુકુલ ખબર ન હતી એવું એક અપમાન છુપાયેલું હતું એ શબ્દો
લૌરાના હૃદયમાં તીરની માફક ભેંકાયા હતા એવું તેના વદન ઉપરના
ભાવથી કોઈ અનુભવો માણસ પણ તરતજ સમજી શકે.

કાઉન્ટ કાઠ અનણ્યો માણસ નહોતો એટલે તે તો તરતજ આ છેલા વાક્યની માર્મિકતા સમજી ગયો હતો. પાસે જવા સારી મારી પુરશીમાંથી ઉઠી ત્યારે સર પર્સિવલના કાનમાં “હેવાન !” એવો શબ્દ કહેતો મે તેને સાંભળ્યો.

હું ઉભી થઈ એટલે લૌરાએ તે ખડના પારણા તરફ જવા માડ્યું તેના પતિએ તેની આ હીલચાલ જોઈને કહ્યું “ત્યારે હવે મારે શું એમ જ સમજવાનું છે કે, આ કાગળમાં સહી નહીં મળે ?” સર પર્સિવલનો અવાજ અત્યારે ફેરવાઈ ગયો હતો. પોતાના બકવાદથી લૌરાને અપમાન લાગ્યું છે એવું જાણ્યા પછી પોતાને એ બકવાદ માટે શરમ ઉપજી હોય એવા, જરાક ખોખરા થઈ ગયલા અવાજે તેમણે ઉપલો પ્રશ્ન કર્યો હતો.

લૌરાએ સ્પષ્ટતાથી અને દૃઢતાથી જવાબ દીધો “તમે મને હમણા જ કાઠ કહ્યું તે સાંભળ્યા પછી હું મારી સહી કરવાની ચોખ્ખી ના પાડું છું એ કાગળના શરૂઆતના પહેલા શબ્દથી માંડીને છેલ્લો શબ્દ વાંચ્યા વિના હું સહી નહીં કરૂં ચાલ, મેરીઅન, આપણે અહીં બહુવાર રહ્યા !”

“એક જ ક્ષણ !” સર પર્સિવલ પુનઃ કાઠ બોલે તે પહેલા કાઉન્ટે કહ્યું “એક જ ક્ષણ લેડી ગ્લાઈડ, હું તમને વિનંતિ કરૂં છું કે, એક જ ક્ષણ થોભી જાવ ”

લૌરાએ આ આજીજી તરફ ધ્યાન આપ્યું નહીં તે આગળ જ ચાલવા લાગી, પણ મે તેને અટકાવી અને બહુ જ ધીમા સ્વરે તેના કાનમાં કહ્યું “કાઉન્ટની શત્રુતા વહોરી લેવાની જરૂર નથી બીજા ઓની લગારે દરકાર ન કરીશ, પણ કાઉન્ટને તારો દુશ્મન બનાવીશ નહીં ”

તેણે મારૂં કહેવું માન્યું અને પાછા ફરીને કાઉન્ટનું કહેવું સાંભળવા માટે તેના તરફ જોઈ રહ્યા. સર પર્સિવલ મેજ પાસેની પુરશી ઉપર બેઠો અને મેજ ઉપરના કાગળ ઉપર પોતાના હાથ મૂકીઓ-

વાળીને મૂક્યા બાદ તેના ઉપર પોતાનું માથું ઉંધું નાખીને પડી રહ્યા-
કાઉન્ટ બંને પક્ષની વચ્ચેવચ્ચ તે ખડમા ઉભો હતો હાલની બચ-
કર સ્થિતિમાં મગજનું સમતોલપણુ નળવી રાખનાર અને બીજા પ્રસ-
ગોમાં જેમ તે આગ્રાધારકત્વ ગૃહણ કરતો તેમ જ આ પ્રસંગમાં એ
પદ ધારણ કરનાર આ વિદેશી ગૃહસ્થ, અત્યંત મૃદુ સ્વરે બોલ્યો
“ લેડી ઝ્લાઇડ, હું મારા તરફથી એક સૂચના કરૂં તો મને કૃપાકરીને
માફી આપશે અને આ મકાનના ગૃહરામી પ્રત્યે સંપૂર્ણ માનથી તથા
મિત્રતાભરેલી લાગણીથી હું બોલુ છું, એ કૃપા કરીને ધ્યાનમાં લેશે ”
તે તરત જ સર પર્સિવલ તરફ ફરીને પૂછવા લાગ્યો “ પર્સિવલ, આ
કાગળીઆ ઉપર આજે ને આજે જ સહી કરવાની શું અત્યંત
આવશ્યકતા છે ? ”

“ મારી કેટલીક યોજનાઓનો આધાર આ સહી ઉપર છે, પણ
તે જોયું જ હશે કે, લેડી ઝ્લાઇડ—”

‘ મારા સીદ્ધા સવાલનો સીદ્ધા જવાબ આપ આ સહી કાલ
ઉપર મુલતવી રાખવામાં કાઈ હરકત છે ? ‘ હા કે ના ’ એટલે જ
જવાબ મારે જોઈએ છે ”

“ ના કાંઈ ખાસ હરકત નથી ”

“ ત્યારે અહીંઆ શા સાગ્રે તારો વખત નકામો ગુમાવે છે ?
સહી કાલ ઉપર મુલતવી રાખ, તું પાછો આવશે તે પછી બધી વાત ! ”

સર પર્સિવલે તેના તરફ ગુસ્સા ભરેલી નજરે જોયું અને કહ્યું
“ તારી આ વલણ મને બિલકુલ પસંદ નથી બીજા કોઈની આવી
વલણ હું ક્ષણભર પણ સાખી શકું નહીં ”

મૃગો તિરસ્કાર બતાવતા સ્મિતથી કાઉન્ટે કહ્યું “ હું તો તારા
હિત માટે આ સલાહ આપુ છું દરેક કામમાં વિચાર કરી જોવાની
જરૂર છે તું પોતે વિચાર કરીને-લેડી ઝ્લાઇડને પણ વિચાર કરવાની
તક આપ દરવાજા બહાર તારી ગાડી ઉભી રહી છે, એ શું બૂલી
ગયો ? મારી વલણ તને આશ્ચર્યચકિત કરે છે, ખરું ? પણ હું ખાતરીથી

કહું છું કે, તેમા નવાઇ નથી તને ખબર છે કે, આ વલણ કેવા માણસની છે ? જે માણસ પોતાનો મિત્રજ કાપુમા રાખી શકે છે, તે માણસની આ વલણ છે મે તને અગાઉ કેટલી બધીવાર શાન્તિ ધારણ કરવાની સારી સલાહ આપેલી છે ? તારાથી ગણતરી પણ ન થઈ શકે, એટલી બધીવાર મે તને એવી સલાહ આપેલી છે કોઈપણ પ્રસંગે હું ખોટો માલુમ પડ્યો છું ? એવો એક પણ દાખલો શોધી આપવા હું તને નિમત્રણ કરું છું જા ! હાલ તુર્ત તારે બ્યા જવું હોય ત્યા નિશ્ચિત મને જા ! આ કામ આવતી કાલસુધી મુલતવી રહેશે ભલે મુલતવી રહે-કાલે તું પાછો આવે ત્યારે ફરીથી શરૂઆત કરજે ”

સર પર્સિવલે પોતાના ધડીઆળ તરફ જોયું ધડીભર પોતે વિમાસણમા પડ્યા-થોડીવાર વિચાર કરવા થોભ્યા અને પછી તરતજ પોતાની ખુરશીમાથી ઉઠ્યા તેમણે કહ્યું “ મને જે વખતે જવાબ આપવાની કુરસદ નથી તે વખતે દોઢઝાઢી દલીલો કરવી સહેલી છે. ફેરફાર, અત્યારે તો હું તારી સલાહ માનું છું એમ ન ધારીશ કે હું તે રાજખુશીથી માનું છું પણ મને કુરસદ નથી એટલે એમને એમ તે માનું છું ” પોતાની પત્ની તરફ ડોળા કાઢીને તેમણે કહ્યું “ યાદ રાખજે આવતી કાલે હું પાછો આવું ત્યારે જે સહી કરવાની આના-કાની કરીશ તો—“ આ વાક્યોનો બાકીનો ભાગ સમજાવ્યો નહીં કારણ કે બોલતા બોલતા જોરથી ક્યાટ ઉઘાડીને તેમા પેલો કાગળ મૂકીને પુનઃ જોરથી ક્યાટ વાસવામા તેઓ રોકાયા અને ઝડપથી મેજ ઉપરથી પોતાના હાથના મોઝા લપટને વચ્ચે પડેલી એક ખુરશી ખસેડીને તેઓ ઉતાવળા ઉતાવળા બારણા તરફ આવ્યા અમે બારણાથી થોડેક જ દૂર ઉભેલા હતા અમે જરા આધા હડી ગયા બારણામાથી બહાર જતા જતા પુનઃ સર પર્સિવલે પોતાની પત્નીને કહ્યું “ આવતી કાલ યાદ રાખજે ”

તેમના જવા પછી કાઉન્ટે કહ્યું “ મિસ હોલકોમ્, આજે આ માણસને ખરાબમા ખરાબ હાલતમા તમે જોયો છે. તેના એક જૂના

મિત્ર તરીકે તેને માટે મને ઘણી દિલગીરી તેમજ અત્યંત શરમ ઉપજે છે તેના જૂના મિત્ર તરીકે હું તમને વચન આપુ છું કે, આજે જેવી શરમિદગી ભરેલી રીતે તેણે બખાળા પાડ્યા હતા તેવી રીતે આવતી કાલે તે બખાળા પાડશે નહીં ”

તે બ્યારે બોલતો હતો ત્યારે લૅારાએ મારો હાથ ઝાલી રાખ્યો હતો અને તે બોલી રહ્યો ત્યારે તેણે તે જ હાથ અર્થસૂચક રીતે દાખ્યો. પોતાના જ ઘરમા પોતાના પતિનો પુરુષમિત્ર, પતિની ખરાબ ચાલ-ચલગત માટે શાંતિથી મારી માગનાર એક ડાહ્યા પુરુષ તરીકેનું પદ ધારણ કરે અને તે પોતાને સાબળવું પડે, એ કોઈપણ સ્ત્રીની સખ્તમા સખ્ત કસોટી જ ગણાય મે સખ્યતાથી કાઉન્ટનો આભાર માન્યો અને તે નમન કરીને બહાર ગયો હા, મે તેનો આભાર માન્યો ! કારણ કે મને તરત જ એવું લાગ્યું કે, બ્લેકવૉટર પાર્કમા જો મારો વસવાટ મારે ચાલુ રાખવો હોય તો મારે આ માણસને બિલકુલ ચીક-વવો જોઈએ નહીં. સર પર્સિવલની મારી તરફની રીતભાત જોયા પછી હું જોઈ શકી કે, કાઉન્ટના ટેકા વિના અહીં રહેવાની આશા રાખવી નકામી છે ન વર્ણવી શકાય એવી લાચારીની અને સ્વમાનભંગની લામણીથી મારે આમ કપ્પુલ કરવું પડે છે બીજાઓની લાગવગ કરતા કાઉન્ટની લાગવગ નીચે રહેવું એ મને બહુ જ ખરાબ લાગે છે; પણ શું કરું ? લૅારાને સહાયની આ વખતે ઘણી જ જરૂર છે અને તેવું પ્રેમબધન મારાથી તોડી શકાય તેમ નથી !

પુસ્તકશાળામાંથી અમે દીવાનખાનામા આવ્યા ત્યારે બહાર ઘોડા-ગાડીના પૈડાનો અવાજ સભળાયો સર પર્સિવલ પોતાનો પ્રવાસ શરૂ કરી ચૂક્યા હતા

લૅારાએ મને ધીમેથી પુછ્યું “મેરીઅન, તે જાણ છે ક્યા ફે હવે જે જે નવું કૃત્ય તે કરે છે તેથી મને ભવિષ્ય માટે બહુ જ દહેશત ઉપજે છે. તને કાંઈ શક ઉપજે છે ?”

આજે સહવારે જે બનાવ બન્યો હતો તે પછી મારી શકાએ! જાહેર કરવી, મને ઉચિત લાગી નહીં આથી મેં ઉડતો જવાબ દીધો. “ એના બેદની આપણને શી ખબર પડે ? ”

“ મિસિસ મિચલસનને ખબર હશે કે નહીં ? ”

“ ના, રે, ના તે પણ આપણા જેવીજ અગાણી હશે ”

લૉરાએ શક્રથી પોતાનું માથું ધુણાવ્યું અને કહ્યું “ તને જ મિસિસ મિચલસને કહ્યું નહોતું કે, એની કેથેરિક આટલામા ક્યાક નજીકમા છે, એવી અફવા સભળાઇ છે ? તું એમ નવી માનતી કે, એ છોકરીની તપાસ કરવા માટે કદાચ સર પર્સિવલ ગયા હોય ? ”

“ લૉરા જે મારો અભિપ્રાય પૂછતી હોઉં તો આવી બાબતોમા અત્યારે બિલ્કુલ ધ્યાન નહીં આપવા હું તને સલાહ આપુ છું જે ધાધલ હમણા જ થઈ ગઇ છે, તે પછી મારે તેમ જ તારે આવી કુતૂહલવૃત્તિ ન રાખવી જોઈએ ચાલ, મારા ખડમા આવ, આરામ લે અને સ્વસ્થતા મેળવ ”

મારા ઓરડામા જઈને અમે એક બારી નજદિક ખેંકા ઉનાળાનો પવન અલારે વાતો હતો અને તેની શીતળતા આનંદકર થઈ પડતી હતી.

તે બોલી “ મેરીઅન, મને તારા તરફ જોતા શરમ ઉપજે છે. મારી ખાતર પુસ્તકશાળામા તને કરવામા આવેલું અપમાન મને બહુ સાલે છે એ વહાલી બહેન ! મને જ્યારે એ દેખાવનો વિચાર આવે છે ત્યારે હૃદય કમકમે છે પણ હું તારા એ અપમાનનો બદલો લઇશ— જરૂર લઇશ ”

“ છટ્ ! છટ્ ! ” મેં કહ્યું “ એવું ના બોલીશ તારા સુખના ભયકર આત્મ-ત્યાગની સરખામણીમા મારું સ્વમાનભગ શી ગણતરીમા છે ? ”

તે જુસ્સાથી અને ઉતાવળથી બોલવા લાગી “ તેણે કહેલા શબ્દો તે સાભળ્યા છે પણ તેનો ખરો અર્થ શો છે, એ તું જાણે છે ? મેં શા માટે હોલ્ડર નાખી દીધું અને તેના તરફ પીઠ ફેરવી એવું કારણ તું જાણે છે ? ” તે એકદમ ઉભી થઇ અને ઓરડામા અહીં તહીં

ફરવા લાગી તેના વદન ઉપર ઉશ્કેરણીના ભાવ અત્યારે સ્પષ્ટ દેખાતા હતા ને બોલી “ મેરીઅન, અમારા નવા જીવનની શરૂઆતમા જ તને દુખ થાય કિવા ચિતા ઉપજે એટલા સારૂ મે ધણી બાબતો તારાથી છુપાવી રાખી છે તેનું મારા પ્રત્યેનું વર્તન કેવું છે, તે તું જાણતી નથી પણ આજના તેના વર્તન પછી હવે મારે તને બધું કહેવું જોઈએ મે શકા બતાવી એટલે તેણે તિરસ્કાર બતાવ્યો અને મને કહ્યું કે, પરણીને મે સદ્ગુણી હોવાનો દબ કર્યો છે-આ બધું તું જાણે છે પણ તેનો અર્થ શો? શા સારૂ તેણે એમ કહ્યું ? ” તે ફરીથી બેસી ગઇ તે પોતાના હાથ મસળવા લાગી તેના વદન ઉપર કાંઈક ઝળકાટ જણાયો “ હું હમણા તને એ વાત નહીં કહું જો હમણા કહું તો મારાથી રડી પડશે મેરીઅન, પછીથી કહીશ-હું જરૂર તને કહીશ-મારૂ મન વધારે સ્વચ્છ અને વધારે સ્વસ્થ હશે ત્યારે કહીશ અરેરે! મારૂ માથું દુખે છે-મને ચક્કર આવે છે, સુષવાનો કોઈ દવાની શીશી લાવ હું તારી બાબતમા જ હમણા વાતચીત કરીશ મે તેને સહી કરી આપી હોત તો કેવું સારૂ થાત! તારી ખાતર મારે તેમ કરવું જોઈતું હતું કાલે હું સહી કરી આપું? હવે તેની વિરૂદ્ધ પડી અને તે મારી તરફેણ કરી, એટલે જો હું ફરીથી સહીની ના પાડું તો તે જરૂર એમ કહેશે કે, તારી શીખવણીથી મે ના પાડી છે તને ઠપકો મળે, એ હું સહન કરી શકીશ નહીં આપણે શું કરવું? હા! અત્યારે આપણને મદદ કરનાર અને સલાહ આપનાર કોઈ જ નથી-આપણો વિશ્વાસુ કોઈ પણ મિત્ર અત્યારે અહી નથી, એ કેવી કમનસિબી છે ! ”

તેણે દીર્ઘ નિશ્વાસ નાખ્યો તે હાર્ટરાઇટ વિષે જ આમ કહેતી હતી, એમ હું સમજી ગઇ, કારણ કે તેના છેલ્લા વાક્યથી મને પણ હાર્ટરાઇટ સાબર્યો તેના લક્ષ પછી માત્ર છ માસના અરસામા અમને તેની જરૂર પડી! તેણે વધાય થતી વખતે પોતાની એકનિષ્ઠ સેવાઓ અમને સોંપવા કહ્યું હતું એ વખતે મને જરાકે ખ્યાલ નહોતો કે તેની ગરજ આટલા ઓછા વખતમા અમને પડશે ?

મે કહ્યું “આપણાથી જે કાંઈ બનશે, તે આપણે કરવું જોઈએ આપણે શાંતિથી એ વિષે વિચાર કરી જોઈએ ”

અમે વિચાર કરવા લાગ્યા સર પર્સિવલ અને તેમના ધારા-શાસ્ત્રીની જે વાત મેં છુપાઈને સાંભળી હતી અને હોંસારા પોતાના પતિની નાણાંને લગતી મુઝવણો વિષે જે માહિતી ધરાવતી હતી તે બંને બાબતો એકઠી કરીને અમે ચોક્કસ એવું અનુમાન કર્યું કે, પુસ્તક-શાળામાં જે કાગળ ઉપર સહી લેવામાં આવનાર હતી તે કાગળ નાણાં ઉછીના લેવા વિષે જ હોવો જોઈએ અને સર પર્સિવલની ઈચ્છાઓ પાર પડે તે માટે એ કાગળમાં હોંસારાની સહી લીધા વિના ચાલે જ નહીં, એવી સ્થિતિ ઉભી થયેલી હોવી જોઈએ

એ નાણાં મેળવવા માટે જે કાયદેસર લખાણ થયું હશે તે કેવું હશે, એ અમારે વિચારવાનો બીજો મુદ્દો હતો હોંસારાની અગત મિલકત-માથી તેની જાણપહાર એ નાણાં લેવાનો જ સર પર્સિવલનો ઉદ્દેશ હોવો જોઈએ, કેમકે હોંસારાની સહી વિના તે નાણાં ન મળે તેટલા માટે જ સહી કરાવવા તેઓ ઇન્ટેન્ડર હતા કદાચ, એ સહી કરી આપવામાં આવે, અને પાછળથી કાંઈ ઘોટાળો ચાલે તો જરૂર એ સહી અવિચારીપણાથી કરેલી ગણાય.

મને તો એ મુદ્દામાં સંદેહ જ ન રહ્યો કે, સર પર્સિવલ કાંઈક ઘોટાળો કરવા માગતા હતા મેં આવો નિશ્ચય કર્યો તેનું કારણ એ કે, જે ઘોટાળો કરવાનો ન હોય તો આટલા બધા ચુપચાપ થવા છતાંયે હોંસારાને તેમણે એ લખાણ કેમ ન બતાવ્યું ? જે તેમનું હૃદય નિર્દોષ હોત-તેમનો ઉદ્દેશ સારો હોત, તો જરૂર તેમણે લખાણ વચાવવા આનાકાની કરી નહોત તે સર પર્સિવલની અપ્રમાણિકતાનો વિચાર આવવાનું વિશેષ કારણ, તેમના અહીં આવ્યા બાદ ફેરવાયલા સ્વભાવ ઉપરથી મળ્યું બ્લેકવોટર પાર્કમાં જે ખરાબ સ્વભાવ તેમણે અત્યાર સુધીમાં અનેક રીતે બતાવી આપ્યો હતો તે ઉપરથી મને પકડી ખાતરી થઈ કે, આ તેમનો મૂળ સ્વભાવ છે, અને લિમરિજ-લવનમાં

તેમણે જે સભ્યના, વિવેક ઇત્યાદિ દાખવ્યા હતા તે ખોટા અભિનય રૂપે જ હતા મને હવે સ્પષ્ટ બામ્યુ કે, મિ ગિલ્મોર, મિ ફેરલી, લૉરા અને હુ—એ બધા ઉપર લિમરિજ—બવનમા તેમણે ખૂબીમધી ખોટી અસર ફેલાવી હતી એક નીચ, લુચ્ચા અને જગવી માણસના અભિનયથી અમે સૌ છેતરાયા હતા આ માણસે જ્યારે પોતાનું કાર્ય સરી રહ્યું ત્યારે પોતાની હેવાનિયનનો પડઠો ખતાવવો શરૂ કર્યો અને નાની નાની બાબતોમા એ પડઠો ખતાવ્યા બાદ આજ તેણે પુસ્તક-શાળામા તો છેક હદ ઓળંગી !!

સર પર્સિવલને આવા ખુલ્લા સ્વરૂપમા મે ઓળખ્યા પછી મને કેટનો બધો ખેદ થયો, એ વિષે અહીં કાંઈ લખવાની જરૂર નથી માત્ર હુ એટલું જ જણાવીશ કે ચાહે તેવું પરિણામ આવે તોપણ જે કાગળ ઉપર સર પર્સિવલ, લૉરાની સહી માગતા હતા તેમાની વિગતથી સંપૂર્ણ રીતે વાકેફ થયા સિવાય લૉરાએ તેના ઉપર મિલકુલ સહી ન કરવી, એવો મે નિર્ણય કર્યો અને લૉરાએ તે માન્ય રાખ્યો.

આ વસ્તુસ્થિતિમા કાલે સહી કરતી વખતે વાધારૂપે શુ સગીન કારણ રજૂ કરવું એનો અમારે વિચાર કરવાનો રહ્યો હુ વિચારવા લાગી કે, અમારે એવું કિયું કારણ રજૂ કરવું કે જેથી સર પર્સિવલને સમજાય કે, કાયદા મુજબ અથવા તો ધધાદારી રીતિમુજબ, સહી લેવાનો ઠરાવ પડતો જ મૂકવો જોઈએ વળી એ કારણનું સ્વરૂપ એવું હોવાની મને ખાસ આવશ્યકતા લાગી કે જેથી સર પર્સિવલ સારી પેઠે ધ્યાનમા રાખે કે, અમે બન્ને સ્ત્રીઓ કાયદો પૂર્ણ રૂપે જાણીએ છીએ આવું કોઈ સગીન કારણ શોધવા મે પ્રયાસ કર્યો વિચાર—દશા દરમ્યાન મને એકદમ સાબરું કે, અમારા ધારાશાસ્ત્રી પાસેથી આવું એકાદ કારણ મને જરૂર ખતાવવામા આવશે મિ. ગિલ્મોર જોકે અત્યારે લંડનમા નહોતા તોપણ તેમનો બાગીદાર મિ. કિરલે, તેમની માફક જ તેમની ગેરહાજરીમા બધું કામકાજ ધમધોકાર ચલાવતો હતો મે લૉરાને સમજાવ્યું કે, આ મિ કિરલે ઉપર સંપૂર્ણ વિશ્વાસ મૂકવાનું મિ. ગિલ્મોરે કહેલું

છે અને જ્યારે પણ કાઈ અગત્યના મુદ્દામાં સલાહ લેવી હોય ત્યારે બેલાશક તેના ઉપર પત્ર લખીને તેની સલાહ માગવાનું મિ. ગિરમેરે મને ખાસ કહેલું છે આથી મિ. કિરલેની આ વખતે સલાહ લેવામાં કાઈ જ હરકત નથી લેવા, મારી માફક, મિ. કિરલે ઉપર વિશ્વાસ મૂકવા અને તેની સલાહ લેવા સમત થઈ, એટલે મેં તરત જ એક વિગતવાર પત્ર લખવો શરૂ કર્યો

મેં મુદ્દાસર બધી વિગતો લખીને મિ. કિરલેની ખાસ સલાહ માગી કે, અમારે શું કરવું ? પત્રમાં મેં નક્કામુ લખાણુ કર્યું નહીં-વાર-વાર ખોટી મારીઓ પણ માગી નહીં એક પરબીડીઆમાં તે પત્ર નાખીને તેના ઉપર હું શરણામુ કરવા જતી હતી એટલે તરત જ લેવારોએ એક અગત્યનો સવાલ પુછીને મને પુનઃ વિચારતપ્રમા નાખી

તેણે પુછ્યું “પણ આપણને વખતસર જવાબ શી રીતે મળશે ? તારો કાગળ કાલ સહવાર પહેલાં લાડનમાં મિ. કિરલેને નહીં મળે એનો જવાબ તેઓ તરત જ આપશે તોપણ બપોર પહેલાં આપણને નહીં મળે ”

આ મુદ્દો વાજબી હતો બપોર પહેલાં અમને આ પત્રનો ઉત્તર મળવો જોઈએ તે શી રીતે મળે ? આ મુશ્કેલી દૂર કરવાનો એકજ ઉપાય હતો અને તે એ કે, ધારાશાસ્ત્રીનો માણસ તે કાગળનો જવાબ લખીને અહીં આવે મેં મિ. કિરલેના કાગળમાં ખાસ નોંધ લખી કે “આ કાગળનો જવાબ લાડનથી ૧૧ વાગ્યે ઉપડતી ટ્રેનમાં તમારા એક ખાસ વિશ્વાસુ માણસ સાથે મોકલજો એ ટ્રેન બપોરના દોઢ વાગ્યે અહીં આવશે માણસ રેલ્વે સ્ટેશનેથી ઘોડાગાડીમાં બેસીને બ્લેકવૉટર પાર્કમાં આશરે ૧૦ કલાક બાદ એટલે ૨ વાગ્યે આવી પહેચશે તે બારોબાર મને જ મળે, બીજા કોઈની સાથે આ કાગળની વાતચીત ન કરે અને મારા સિવાય બીજા કોઈને પણ એ કાગળ આપે નહીં, એવી ખાસ તાકીદ તેને કરશો ”

મે લૉરાને કહ્યું “ જો સર પર્સિવલ કાલે બે વાગ્યા પહેલાં પાછા આવે તો તારે માટે સૌથી વધુ ડહાપણ બરેલો રસ્તો એ છે કે, તારી ચોપડી લઈને તું બે વાગ્યા સુધી બાગમા જ ફર્યા કરજે જ્યાં સુધી મિ. કિરવેનો માણુમ આવે નહીં ત્યાં સુધી ઘરમા પગ જ મૂકીશ નહીં હું અહીં એ માણુમની રાહ જોતી જ બેમી રહીશ અને કોઈ પણુ જાતની જૂલયૂડ થવા પામે નહીં તથા કાગળ મને જ મળે, એ વિષે ખાસ ચોખ્ખાઈ રાખીશ આ ગોઠવણથી હું ધાડ છું કે, આપણે આપણું ધારેલું સિદ્ધ કરી શકીશું વાર, હવે આપણે નીચેના દીવાન-ખાનામા જઈએ અહીં બહુવાર બેમીશું તો નાહક કોઈના મનમા શકે ઉભો થશે ”

તેણે કહ્યું “ શકે ? સર પર્સિવલ તો અહીં નથી, એટલે આપણા તરફ શકની નજરથી કોણુ જોનાર હવે ? કાઉન્ટ ફોર્કો શકે લાવે, એમ તારું ધારવું છે ? ”

“ હા ”

“ મેરીઅન, મારી પેઠે જ તું તેને નાપસદ કરતી હોય, એમ લાગે છે ”

“ ના હું નાપસદ કરતી નથી નાપસદગીમા હમેશા તિરસ્કારનું વધારે કિંવા ઓછું તત્વ રહેલું હોય છે—કાઉન્ટ ઉપર મને તિરસ્કાર નથી ”

“ ત્યારે તને તેની ખીંક લાગે છે ? ”

“ હા કદાચ તેના વિષે મારા મનમા જરાક દહેશત હોઈ શકે. ”

“ આજે આપણી તરફેણમા તે બોલ્યો હતો તે છતાં પણ ? ”

“ હા સર પર્સિવલના ગુસ્સાની મને બહુ થોડી ખીંક છે, પણ કાઉન્ટ આપણા કામમા વચ્ચે પડે છે તેથી મને વધારે ખીંક ઉપજે છે મે તને પુસ્તકશાળામા જે કાર્ડ કહ્યું હતું તે યાદ કર લૉરા, તું જે કાર્ડ કાર્ય કરે તેમા કાઉન્ટને તારો દુરમન બનાવીશ નહીં ! ”

અમે નીચે ગયા. લૉરા દીવાનખાનામા ગઈ અને હું બહારના બાગમા ટપાલ નાખવા માટે એક દિવાલ ઉપર ટાંગેલી ટપાલની પેટીમા

કાગળ નાખવા સાર ગઇ જેવી હું બારણા બહાર નીકળી કે, તરત જ ઓટલાના પગથીઆ ઉપર કાઉન્ટ અને તેની પત્નીને મે ઉમેલા બેયા તેમના મો મારા તરફ હતા.

એકમ ફ્રેસ્કો મને જોઈને તરત જ મારી પાસે આવીને કહેના લાગી “ તમને પાચેક ક્લાસ દુરસદ છે ? ” હું આશ્ચર્યચકિત થઇ આવી ઠીંગાર બાઈ કદી આવી રીતે વાતચીત માટે માગણી કરે, એ માન્યામા આવે તેમ નહોતું મે કાગળ, ટપાલની પેટીમા નાખ્યો અને કહ્યું ‘ મને પુષ્કળ દુરસદ છે ” કદી તેણે નહી બતાવેલી મિત્રતા અને અત્યંત પરિચિતતા મહિન તેણે મારો હાથ પોતાની બગલમા દબાવ્યો અને મને ખેંચીને પગથીઆ ઉતારીને તે બાગ તરફ લઈ જવા લાગી.

કાઉન્ટ નજદિક થઈને અમે પસાર થયા ત્યારે અમને તેણે સસ્મિત વદન કર્યું અને તે બાદ તે મકાનમા ગયો.

બાગમા જતા જતા મને વિચાર આવ્યો કે, કાષ્ઠક રહસ્યનું ગૌપ્ય આજે કદાચ કાઉન્ટેસ મારી આગળ ખુલ્લું કરવાની હશે, પણ બ્યારે તેણે વાતચીત કરવા માંડી ત્યારે હું એ બાણીને તાબુબ થઇ કે, તેણે માત્ર પુસ્તકશાળામા થયલા મારા અપમાન બદલ મારા પ્રત્યે દિલસોજી દાખવી. તેણે કહ્યું કે “ કાઉન્ટ મને બધી વાત કહી છે. સર પર્સિવલની ઉદ્દતાઇ અસહ્ય જ ગણાય મને આ વાત બાણ્યા પછી એટલો બધો કટાણો ઉપજ્યો છે કે, જો હવે પછી સર પર્સિવલ આવી અપમાનિત વલણ ગૃહણ કરશે તો તેની સામે વાંધો દર્શાવવા ખાતર આ મકાનમાથી હું તરત જ ચાલી જવાના નિર્ણય ઉપર આવી છું કાઉન્ટે મારા વિચારને પુષ્ટિ આપી છે અને હું ધાર છું કે, તમે પણ મને પુષ્ટિ આપશો જ ”

તેણે આવી હિંમત દર્શાવવાનો વિચાર કર્યો એ તેના સ્વભાવથી તદ્દન અપરિચિત વલણ હતી પણ તે સ્વમાનપૂર્ણ વલણ હોવાથી મે તેને સમ્યક્તાથી અને ટુકાણુમા પુષ્ટિ આપી અને મકાનમા જવાનો ધરાદો

કર્ચો પણ આજે તો આ સ્ત્રી વાતોડિયણુ બની ગઈ વાદવિવાદોમા કદી પણ ચકાર શબ્દ નહીં કરનાર આ સ્ત્રી, આજે વાતોના નાદે ચઢી, એથી મને બહુજ અન્યયખી થઈ પરિણિત જિંદગીના સુખો, સર પ-સિંવલ અને લારાનુ દપતીજીવન, તેની પોતાની જિંદગીની વાતો, મહુમ મિ. ફિલિપ ફેરલીએ તેના પ્રત્યે વારસાના સબધમા બતાવેલી સખ્તાઈ અને એવાજ ખીજ છ સાત વિષયો ઉપર તેણે લગભગ અર્ધા કલાક સુધી સતત પ્રવાહથી વાતો કરી હુ એ બધી વાતો સામળી રહી પણ અદરખાનેથી મને ધણોજ કટાણો ઉપજ્યો તે મારી લાગણી સમજી ગઈ હશે કે નહી તેની મને ખબર નથી પણ તે વાતચીત કરતા અ-ચાનક અટકી ગઈ, એકવાર તેણે મકાન તરફ નજર નાખી અને પછી પાછી પોતાની પૂર્વવત્ સ્થાત વલણુ ગૃહણુ કરી તેણે મારો હાથ અત્યાર સુધી ઝાલીજ રાખ્યો હતો હવે તેણે તે છોડી દીધો મે તરતજ ધર તરફ જવા માડ્યુ પગથીઆ ઉપર હુ ચઢી એટલે મે જોયુ કે, કાઉન્ટ ટપાલની પેટીમા એક કાગળ નાખતો હતો

કાગળ નાખી રહીને તેણે મને પુછ્યુ “ મેડમ ફ્રેસ્કો શુ બાગમાજ રહ્યા છે ? ક્યા ઉભા હશે ? ” મે તેને ચોખ્ખ જવાબ દીધો અને તે બાગ તરફ જવા લાગ્યો મને અન્યયખી થઈ કે, જ્યારે તેણે મને પ્રશ્નો કર્યા ત્યારે તેની હમેશની હસમુખી ઢાંચે તે કર્યા નહતા પણ જાણે તે માદો હોય, અથવા અત્યારે તે ખિન્ન અવસ્થામા હોય તેમ જોખરે સાદે તેણે તે પ્રશ્નો કર્યા હતા. મે જોયુ કે, તેની ચાલવાની ગતિ પણ હમેશ કરતા વધારે ઠડી અને ઓસગાયલી હતી

હુ તરતજ ટપાલની પેટી પાસે ગઈ તે પેટી ઉઘડી શકે એવી હતી મને અવિશ્વાસ ઉપજ્યો હોય કે કાંઈ ઘોટાળાની ભીતિ ઉપજી હોય એ હુ કહી શકતી નથી પણ મને અચાનક એવીજ ઉર્મિ ઉઠી કે, મારો કાગળ તે પેટીમાથી પાછો કાઢીને મારે તેને લાખની સિલ કરવી જોઈએ સૌ કોઈ જાણે છે કે, સ્ત્રીઓ ધણીવાર કોઈક અન્ય બર્મિંથી અમુક કામ કરે છે. તેમની પાસે તે ઉર્મિ માટે ધણીવાર કાંઈજ

કારણો હોતા નથી હું ધાર છું કે, આવી અકારણ ઉર્મિને વશ થઈને
મેં ટપાલની પેટી ઉઘાડી અને તેમાંથી મારો કાગળ પાછો કાઢીને હું
મારા ઓરડામાં ગઈ કાગળ મેં મારા મેજ ઉપર મૂક્યો અને સિલ
કરવાની સામગ્રી તૈયાર કરીને જેવો તે હાથમાં લીધો કે, તરતજ પર-
ખીડીઆનો ચોટાડેલો ભાગ ખુલ્યો છે, એમ મને માલુમ પડ્યું ! મેં કદાચ
તે ભાગ બરોબર બધ નહીં કર્યો હોય અથવા તો તેના ઉપર જે ગુદર
હતો તે આછો હશે, તેથીજ તે ખુલ્યો રહી ગયો હશે ! કાગળ ખુલ્યો
રહ્યો હતો તે માટે મેં આ બે નિર્દોષ કારણ ધારી લઈને સતોષી બનવા
યત્ન કર્યો, પણ નહીં ? એક ત્રીજી કારણ મારા મનમાં ઉપસ્થિત
થયું શકાતું એ ત્રીજી કારણ નહીં માનવા મેં ઠરાવ કર્યો પણ મને
એમજ લાગ્યા કર્યું કે, એ પરખડીઉં ખાસ કોઈએ ખોલ્યું હશે તો ?
કાઉન્ટને મેં ટપાલની પેટીમાં એક કાગળ નાખતો જોયો હતો તેની
કડી અને ઓસગાયલી રીતભાત પણ મને તાજીબી ઉપજવી ચૂકી હતી
શું તેણે એ કાગળ ફેંડ્યો હશે ? જે પડ ખુલ્યું રહી ગયું હતું તેમાં
ક્યાંયે ચીરાડો પડેલો નહતો તેમજ ફેંડેલા કાગળો ઉપર જે નિશાનીઓ
હમેશા વર્તી શકાય છે તેમાંની એકકે નિશાની આ કાગળ ઉપર નહોતી !
બળી એ વાત ! એના ઉપર નક્કામાં ચુથણા ચુથવા શા કામના ? મેં
ત્રીજી કારણ તરફ બેઠરકારી બતાવી અને બરાબર રીતે પરખીડીઆના
પડને ગુદર ચોઢીને બધ કર્યું તથા તેના ઉપર લાખ ચોટાડીને સિલ કરી
તથા પુનઃ તે કાગળ હું ટપાલની પેટીમાં નાખી આવી

આવતી કાલે શું થશે, એ સંબંધી શકાયુક્ત બચભરેલા વિચારો
મને આવે છે મારે સમય રાખવો જોઈએ અને તે સાથે યોગ્ય સમય-
ચસૂચકતા પણ રાખવી જોઈએ આ પ્રસંગે મારે બે બાબતો ઉપર ખાસ
ધ્યાન રાખવાનું છે પ્રથમ તો એકે, કાઉન્ટ સાથે મિત્રતાનો દેખાવ
કાળજીપૂર્વક રાખવો અને બીજી બાબત એ કે, ધારાશાસ્ત્રીનો માણસ
બ્યારે મારા કાગળનો જવાબ લઈને આવે ત્યારે બીજા કોઈના હાથમાં
તે જવાબ ન જતા, પહેલો મનેજ મળે તેની મારે સાવધાની રાખવી.

પરિચ્છેદ ૩૧

‘ મનાઈ કરેલા ’ વિષયનું રહસ્ય

તા. ૧૭ મી જૂન સાજે ભોજન સમયે જ્યારે અમે સૌ એકઠા મળ્યા ત્યારે કાઉન્ટ ફ્રેસ્કો હમેશ મુજબ ખુશમિજાજમા હતો જાણે અમારા રમરણ-પટમાથી પુસ્તકાલય વાળો બનાવ તે જુસી નાખવા માગતો હોય તેમ અમને રમ પડે એવી વાતો અને આનંદ ઉપજે એવી ટીકાઓ તે કરવા લાગ્યો તેના પ્રવાસ દરમ્યાન અનુભવેલા અનુભવો, વિવિધ દેશોમા વિવિધ સ્વભાવના તેને મળેલા માણસોના સ્વભાવના હાસ્યજનક રેખા-દર્શનો, જુદી જુદી પ્રજાઓના સાસારિક રીતિરિવાજોની વિચિત્રતાઓ, આખા યુરોપની જાહેર જિંદગીની પોળકતાઓના રમુજ વર્ણનો, તેની પોતાની યુવાનવયમા તેણે કરેલી ભૂલોની હાસ્યજનક કમુદ્ધાતો, પોતે ફેશન દેવીનો કેવો પૂજારી હતો તેની આરિક વિગતો, તેમજ એક ઇટાલિયન વર્તમાન-પત્રમા પોતે પહેલા ફ્રેંચ હમે કેવા અદ્ભુત રસમિશ્રિત લખાણો લખતો હતો તેના નમૂના ઇત્યાદિ ઇત્યાદિ બાબતોમા તે એટલું બધું બોલ્યો કે જે સાબળવામા મને અને લૅરારને, એડમ ફ્રેસ્કોની માફકજ ધણો રસ પડ્યો અમે તેનું કહેવું ધ્યાનપૂર્વક સાંભળ્યું, એટલુંજ નહીં પણ તેની સતત વાગ્ધારા માટે અમને નિશક માન ઉપજ્યુ સ્ત્રીઓ, કોઈ પુરુષના પ્રેમનો અનાદર કરી શકે છે, કોઈ પુરુષની કીર્તિ પ્રત્યે દુર્લક્ષ આપી શકે છે, તેના દેખાવની દરકાર નથી કરતી, તેની શ્રીમતાઈને પણ લાત મારી શકે છે, પરંતુ જ્યારે કોઈ પુરુષ વાતચીત કેવી રીતે કરવી એ સારીપેટે સમજી શકે છે અને તે મુજબ વાતચીત કરે છે ત્યારે સ્ત્રીઓ, ખેશક, તે પુરુષની વાગ્ધારાનો અનાદર કરી શકતી નથી ।

ભોજન વખતે તેણે અમારા મન ઉપર સારી છાપ પાડી ભોજન કરી રહ્યા પછી એ છાપ અમારા મન ઉપર ચાલુ રહેલી હતી તે દર-મ્યાન તેણે સભ્યતાથી અમારી પરવાનગી માગીને પુસ્તકશાળામા વાચવા જવું પસંદ કર્યું

લૅારાએ આગમા ફરવા જવાની સૂચના કરી શિષ્ટાચાર પ્રમાણે મે એડમ ફેરફોને અમારી સાથે ફરવા આવવા નિમત્રણ કર્યું, પણ અત્યારે તેને અગાઉથી જ કેમ વર્તેવું એ સબધી હુકમ મળી ચૂક્યો હતો તેણે સવિનય ના પાડી અને કહ્યું “ કાઉન્ટને કદાચ સિગારેટ્સની જરૂર પડશે માટે મારે તે બનાવવી જોઈએ મારી બનાવેલી સિગારેટ્સ સિવાય તેમને સતોષ જ થતો નથી ” જાણે સિગારેટ્સ બનાવવા માટે પોતાને અભિમાન ઉપજતું હોય એમ તેનું આ કહેવું હતું

લૅારા અને હું એકલા બહાર ફરવા નીકળી પડ્યા

આજની સાજ વાદળાથી ઘેરાયેલી હતી પવન ફુકાતો નહતો ઝાડ ઉપરથી ફુલ ખરતા ન હતા, તેમજ પાદડા બિંદુલ હાલતા નહતા પશ્ચિમ દિશામાં સૂર્ય ધીમે ધીમે અસ્ત થતો હતો, પણ તે ઘડીકમાં વાદળાથી ઢકાઈ જતો તો ઘડીકમાં તેના ઉપરથી વાદળા દૂર થતા

મે પુછ્યું “ આપણે ક્યા જઈશું ? ”

લૅારાએ જવાબ દીધો “ મેરીઅન, જો તને પસંદ પડે તો સરોવર તરફ જઈએ ”

“ લૅારા, તને એ ભયાનક સરોવર ખૂબ પસંદ પડ્યું હોય એમ જણાય છે ”

“ ના મને સરોવર જરાકે ગમતું નથી પણ તેની આસપાસનો કુદરતી દેખાવ બહુ ગમે છે ત્યાંની રેતી, આસપાસના ઝાડ વગેરેને લીધે મને લિમરિજ વારવાર યાદ આવે છે પણ જો તારી મરજી ત્યાં જવાની ન હોય તો તું પસંદ કરે તે જગ્યાએ આપણે જઈએ ”

“ વહાલી, પ્લેકવોટર પાર્કમાં મને કશુંયે પસંદ કરવા જેવું લાગ્યું નથી મારે મન તો મારો ઓરડો કે પછી સરોવર, દીવાનખાનું કે પછી બાગ, બધુંયે એકસરખું છે પણ ચાલ, આપણે સરોવર તરફ જ જઈએ ખુલ્લી અને ઠંડી જગ્યાએ બેસીશું તો વાતચીતમાં રસ પડશે ”

અમે ચૂપકાદીથી ઝાડોની ઘટા વચ્ચે થઈને સરોવર તરફ ગયા પવન વાતો નહોતો તેથી અમને ગમ્યું નહીં પરંતુ નૌકા-ગૃહ આગળ

પહેલ્યા બાદ બ્યારે અમે બહાર પડેલા એક બાક ઉપર એકા ત્યારે કાઈક નિરાત વળી

હોંરાએ કહ્યું “ ઋતુ ખુશનુમા નથી એથી એન તો પડતુ નથી પરતુ અહી આપણે બે એકલા છીએ, એ વધારે સાર છે ”

થોડીકવાર સુધી વિચારચસ્ત સ્થિતિમા બેમી રહ્યા બાદ તે કહેવા લાગી “ મેરીઅન, મારૂ પરિણિત-જીવન કેવુ છે તે વિષે સાચેસાચી વાત કહેવાનુ મે તને વચન આપ્યુ હતુ તુ તારી મેળે કદાચ અત્યાર સુધીમા કાઈક કદપનાઓ કરી શકી હોઈશ પણ મારે તારાથી એ વિષે કાઈ પણ ગુપ્ત રાખવુ ન જોઈએ આજ સુધી આપણા વચ્ચે આ પહેલીજ એક વાત ગુપ્ત રહી હતી પણ હુ વચન આપુ છુ કે તે છેલ્લીજ છે હવે હુ તારાથી કશુપે ગુપ્ત રાખીશ નહીં બહેન, આજ સુધી મે ચૂપકીદી કેવળ તારી ખાતર ધારણુ કરી હતી-કદાચ, થોડે અંશે મારી પોતાની ખાતર પણ ખરી જે પુરુષને એ સ્ત્રીએ પોતાનુ આખુ જીવન સમર્પ્યું હોય તે પુરુષ જ, બીજા બધાઓ કરતા, તે સ્ત્રીની સાથી ઓછી દર-કાર કરે છે, એવુ એક પરણેલી સ્ત્રીને કબલ કરવુ પડે એના જેવુ શર-મિદગી ભરેલુ બીજુ કાંઈ જ નથી તારી સ્વેચ્છાથી, મેરીઅન, તુ પરણી હોત-અને ખાસ કરીને જો તુ સુખચેનથી પરણી હોત-તો મારે માટે તને લાગણી થાત એક કુવારી સ્ત્રી ગમે તેવી માયાળુ અને સહૃદયી હોય તોપણ તેને આ પ્રશ્નમા લાગણી ન ઉપજે ”

મારે તેને શો જવાબ આપવો ? મે તેનો હાથ મારા હાથમા લીધો અને તેના પ્રત્યે અત્યંત દિલસોજી સાથે જોયા કર્યું ને આગળ બોલી “ જોને તુ હમેશા ‘ ગરીબાઈ ’ કહેતી તેને તે કેટલી બધી વાર હસી કાઢી છે ? મારી શ્રીમતાઈ માટે અભિનંદનના મસ્કરી ભરેલા ઉદ્ગાર તે મારી પાસેથી કેટલી બધી વાર કહાવ્યા છે ! વહાલી મેરીઅન, ફરીથી હાસી કરીશ નહીં તારી ગરીબાઈ માટે પ્રજ્ઞનો આભાર માન-એથી તુ તારી પોતાની માલિક રહી છે અને મારા ઉપર જે સિતમ વરસ્યા છે તેમાથી તું બચી ગઈ છે. ”

એક જુવાન પત્નીના મુખમાથી કેવા ખેદ ઉપજવનારા ઉદ્ગાર !
 શ્વાત સાદા અને સચ્ચાઈ ભરેલા પરંતુ ખેદજનક એ ઉદ્ગાર હું કદી
 વિસરી નહીં જઈશ નહીં જલ્દીકવાટર પાર્કમા અમે સહુએ વીતાવેલા થોડાક
 દિવસો દરમ્યાન મે પૂરતી રીતે નિહાળી લીધું હતું કે—તેનો બસ્થા તેને
 શા હેતુથી પરણ્યો હતો !

તે આગળ બોલવા લાગી “ મારી નિરાશાઓ અને કસોટીઓ
 કેટલી બધી વહેલી શરૂ થઈ—અથવા તે કઈ કઈ હતી, એને લગતી
 બધી વિગત તને કહેવા બેસુ તો તે સાબળીને તને અત્યંત ત્રાસ
 છૂટશે મારી યાદગિરીમા તે વિગતો રાખવી એ ખરાબ ગણાય હું
 તને બહુ દાખલાઓ આપીને કહું અથવા બહુ શબ્દોમા કહું તેના કરતા
 મારા સૌથી પહેલા અને સૌથી છેલ્લા પ્રયત્નમા તેણે મારા તરફ કેવી
 કઠોરતા દાખવી એ વિષે કાંઈક કહીશ તેથી તું સારી પેઠે જાણી શકશે
 કે, હમેશાં તેનું વર્તન મારા પ્રત્યે કેવું રહેતું છે એક વખત રોમ
 શહેરમા અમે ઘોડેસ્વાર થઈને ફરવા નીકળ્યા ફરતા ફરતા
 અમે સેસિલા મેટ્રેસ્લાની કમર પામે આની પહોળા આકાશ શાન્ત અને
 આનંદદાયક હતું જૂના વખતની એ ભવ્ય કમર તે વખતે શોભા આ-
 પતી હતી તેના ઇતિહાસ જાણીતો છે સેમિલાના ભરથારે પોતાના
 પ્રેમની યાદગિરીમા પુરાણ કાળમા એ કમર બધાવેલી છે તેના ઉપરનું
 કાતરકામ અને શિલ્પકામ, કલાની ઉચ્ચતાની ટોચે છે મને એ કમર
 જોતા મારા પતિ પ્રત્યે વિશેષ પ્રેમ અને વિશેષ લાગણી ઉભરાઈ આવ્યા

એ વખત પહેલા તેના ઉપર મે ન કરેલા પ્રેમથી મારું હૃદય
 છલ્છલ ભરાઈ ગયું એ પ્રેમ—નિમજ્જ દશામા મે તેને કહ્યું “ પ-
 સિંવલ, મારે સાફ તમે આવી જ કમર બધાવશે ? આપણા લગ્ન થયા
 તે પહેલા તમે કહેતા હતા કે, તમે મને અત્યંત વહાલથી આહો છો
 અને એ વખત પછી—” હું આગળ બોલી શકી નહીં મેરીઅન !
 તે મારા તરફ જોતો પણ નહોતો ! મારા મોં ઉપર મે રૂબારૂ ઢાંકી
 દીધો મારી આખમાના આસુ તેને ખતાવવા મને ઠીક લાગ્યા નહીં મે

એમ માન્ય હતુ કે, તેણે મારા કેહેવા ઉપર ધ્યાન આપ્યુ નથી પણ મારા તરફ નજર સરખી કર્યા વિના તેણે મારો અક્ષરે અક્ષર સાંભળ્યો હોય એમ મને તરતજ લાગ્યુ, કારણ કે, કબર જોઇને અમે બહાર નીકળ્યા ત્યારે ઘોડા ઉપર મને બેસવામા મદદ કરીને તેણે પોતાના ઘોડા ઉપર બેસતા બેસતા જે વાક્યો મને કહ્યા તે ખરેખર હૃદયવેધક હતા તેણે કહ્યુ “ જો તારે માટે હુ કબર બધાવીશ તો તે તારા પોતાના નાણામાથી જ બધાવવી પડશે મને આશ્ચર્ય થાય છે કે, સેસિલા મેટે-લ્લા પાસે નાણા હતા કે નહી અને તેમાથી જ તેની કબર બધાવાઇ હતી કે નહી ! ” હુ કાઠ જવાબ દઇ શકી નહીં શી રીતે દઇ શકુ ? હુ રડુ કે જવાબ દઉં ? અરેરે ! પણ મારા રૂદનનીયે તેણે હાસી કરી ! તે બોલ્યો “ વાહ ! તમે સર્વ ગોરા ચહેરાની સ્ત્રીઓ ધડી ધડીમા રડી પડો એવી જ પોત્તી હો છો ! તારે શુ જોઇએ છે ? બહારના મીઠા વેણુ અને કબર બાધી આપવાની સમતિ ! ખરે ને ? વાઝ, એજ તારી ઇચ્છા છે ને ? અત્યારે હુ ખુશ મિઝગમા છુ જ, એમજ માની લે કે, મે તારી કબર બધાવવાની હા પાડી અને તારી સાથે હસી હસીને વાતો કરી ! કહે, હવે કાઠ બાકી છે ? ” પુરોને ઓછીજ ખબર છે, કે, તેઓ કોઇક વાર કેવા કસમયે સપ્ત શબ્દો કહે છે અને તે અ-પણુને સ્ત્રીઓને કેવા ખૂચે છે ? મે રૂદન કર્યોજ ક્યું હોત તો સાર થાત પણ તેના વ્યવપૂર્ણ અને તિરસ્કારદર્શક વાક્યો સાંભળીને મે આંડુ લુછી નાખ્યા અને મારા હૃદયને કંઠણુ બનાવ્યુ મેરીઅન, એ વખત પછી વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટનાજ વિચારો કરતા મે મારા હૃદયને કદી પણ અકુશમા રાખ્યુ નથી હુ અને તે જ્યારે એક બીજાને છુપી રીતે ચઢાતા હતા અને જ્યારે જ્યારે તેનુ અને મારૂં મિલન થતા મને અને તેને જે સુખએન પડતા તેને લગતા વિચારો અને એ સુખી દિવસોના સરમરણો મે વારવાર મારા સ્મૃતિપટમા તાજ કરવા માડ્યા આશ્વાસન મેળવવા માટે હુ બીજુ શુ કરી શકુ એમ હતુ ? મેરીઅન, જો આપણે મે તે વખતે સાથે હોત તો તે મને વધારે સારી બાબતોમા વિચારો કરવાનુ સુઝાડ્યુ હોત. હુ જાણતી હતી કે, વૉલ્ટર હાર્ટરાઇટના વિચારો કરવામા હુ જેરવાનખી

હતી, પણ મને કહે, વહાલી બહેન ! શું એ વિચારો કરવાનું મને વાળખીં કારણ મળ્યું ન હતું ?”

મારૂં મોં મેં આડું ફેરવી નાખ્યું અને કહ્યું “ મને ન પૂછીશ. તારી માફક મને કાઈ દુ ખનો અનુભવ છે ? આ બાબતમાં નિર્ણય કરવાનો મને શો હક્ક છે ? ”

તેનો સ્વર ગળગળો થઈ ગયો તે મારા સરસી આવીને કહેવા લાગી “ મને તેનાજ વિચારો કરવાની ટેવ પડી ગઈ હતી જ્યારે રાત્રે એકલી પડતી અને પર્સિવલ નાટકો જોવા એકલો જતો ત્યારે હું વૉલ્ટર હાર્ટરાઈટના જ વિચારો કરતી હતી કલ્પના કરતી કે, ઈશ્વરે જો મને ગરીબ બનાવી હોત અને હું વૉલ્ટર હાર્ટરાઈટની પત્ની બની હોત તો કેવું સારૂ થાત ? જાણે હું સ્વચ્છ સાદા પોષાકમાં સજ્જ થયલી છું, મારા નાનકડા ઘરમાં તેની રાહ જોતી બેઠી છું, તે અમારા યુગરાન માટે મહેનત કરવા ગયો છે, તે પાછો આવે છે ત્યારે હું પ્રેમજનક શબ્દોથી તેને વધાવી લઉં છું, તેનો શ્રમ ઉતારવા માટે તેની ટાપી અને કોટ મારી જાતે ઉતારીને હું તેને સાદું ભોજન આપું છું—આવા આવા તરંગોમાં હું અનેકવાર તલ્લીન થઈ જતી અરે ! હું ધારૂં છું કે, તે હવે એકલો નહીં હોય, તેને મેં જોવો જોયો છે, તેના વિષે મેં જોવા વિચારો કર્યા છે તેવી વસ્તુસ્થિતિમાં તે કદાચ અત્યારે નહીં હોય ! ”

આ દુ ખદાયક ઉદ્ગાર તે કાઢતી હતી તે વખતે તેનામાં રહેલી અપૂર્વ ક્રોધમળતા અને અપૂર્વ સુદરતાના મને એકવાર ફરીથી દર્શન થયા તેની આખમાં એક અપૂર્વ તેજ હતું સામેના કુદરતી દેખાવો તરફ એ આખ માડીને તે જોતી હતી ત્યારે મને યાદ આવ્યું કે, એ દેખાવોને તેણે સિમરિજના દેખાવો જેવા કહેલા છે ખરે જ ! સિમરિજની ટેકરીઓ ઉપર તે બે એકલા જતા ત્યારે લૉરાને જે સુખ ઉપજતું તેની યાદગિરી અહીંના દેખાવો જોઈને તેને આવતી હશે, એમ હવે મને લાગ્યું મને ઝ્ઞાનિ ઉપજી કે જેવી તેજોમય સુદરતા અત્યારે તેના વદન ઉપર દેખાય છે, તેવી, સર પર્સિવલને પરણ્યા પછી સતત તેના વદન ઉપર રહેતી હોત તો કેવું સારૂ થાત !

મારા મનની ઝાનિને અકુશમા રાખીને હું તેને કહેવા લાગી-
“ વૉલ્ટર સંબધી હવે તારે વધુ વાતચીત ન કરવી જોઈએ, લૉરા,
એથી આપણને બન્નેને દુઃખ થાય છે એ તું નથી જોઈ શકતી ? ”

તે ઉભી થઈ અને મારા તરફ મૃદુતાથી જોઈ રહી “ હું હમે-
શને માટે તેના વિષે મૂગીજ રહી હોત અને તને એક ક્ષણને સાર
પણ મેં દુઃખ ન ઉપજાવ્યું હોત, પણ—”

મેં વચ્ચે જ કહ્યું “ હું તારા લાભને માટે આમ કહું છું જો
તારા પતિને ખબર પડે કે, તું તેના વિચારો કરે છે તો—”

“ કદાચ તે કાનોકાન મને વૉલ્ટર હાર્ટરાર્થ વિષે ઉદ્ગાર કાઢતી
સામળે તોપણ તેને અજ્ઞયખી ઉપજે તેમ નથી ”

આ વાક્ય સામળીને હું આશ્ચર્યચકિત થઈ તેણે એ વાક્ય એવી
રીતે કહ્યું કે, જાણે સર પર્સિવલ તરફથી તેને આ બાબતમાં કાંઈ ભય
જ ન હોય ! તેની આ વલણનો ખુલાસો માગવા માટે મેં પુછ્યું
“ તેને અજ્ઞયખી ન ઉપજે, એમ તું શા ઉપરથી કહે છે ? લૉરા,
તે મને લિમરિજનમાં આપેલું વચન યાદ કર-હું તારા આ ઉદ્ગાર સામ-
ળીને ભયભીત થાઉં છું ”

તે બોલી “ મેં સાચું જ કહ્યું છે આપણે આજે તારા ઓર-
ડામાં હતા ત્યારે હું તને આ બાબત વિષે જ ખરી હકીકત કહેનાર
હતી મેરીઅન, બ્યારે મેં મારા લગ્ન પહેલાના પ્રેમનો એકરાર પર્સિ-
વલ આગળ લિમરિજન ખાતે કર્યો ત્યારે તે વિવેકપુર સર કર્યો હતો
મેં પ્રેમપાત્રનું નામ તેને કહ્યું ન હતું મેરીઅન, એ નામ તેણે શોધી
કાઢ્યું છે ! ” આ છેલ્લું વાક્ય સામળતા જ મારા મનમાં જે એક
નાની સરખી આશા હતી તેના ચુરેચુરા થઈ ગયા

અત્યંત શાંતિથી અને મક્કમ અવાજથી તે કહેવા લાગી, “ એ નામ
તેણે રૉમ શહેરમાં શોધી કાઢ્યું હતું અમે પર્સિવલના એક ઓળખીતા
અંગ્રેજ કુટુંબને ત્યાં મેલાવડામાં ગયા હતા યજમાન અને તેની પત્નીના
નામ મિ. અને મિસિસ માર્કલેન્ડ હતા. હજી આ અંગ્રેજ કુટુંબ રૉમમાં

હયાત છે મિસિસ માર્કેસેડને ચિત્રકલાનો શોખ છે તે ધણા સારાં ચિત્રો દોરે છે મેલાવડામા કેટલાક મહેમાનોએ તે સન્નારીને આગ્રહ કર્યો કે, તમારા દોરેલા ચિત્રો અમને બતાવો તેણે તે બતાવ્યા અમે સૌએ તે વખાણ્યા પણ મે એ વખતે કાંઈક ટીકા કરી તે ઉપરથી તેનું ધ્યાન ખાસ કરીને મારા તરફ ગયું તે મને કહેવા લાગી “ તમને ચિત્ર-કલાનો શોખ હોય એમ લાગે છે તમે જરૂર ચિત્રો કાઢતા હશો ” મે જવાબ દીધો “ પહેલા હું થોડુંક શીખી હતી પણ હવે એ બધું મૂકી દીધું છે ” તેણે સૂચના કરી “ નહીં, તમારે એમ ન કરવું જોઈએ, જો પહેલા તમે ચિત્રો કાઢતા હતા તો હવે પુનઃ તે કાઢવા માંડો જો હવે તમે આ કલા ઉપર ધ્યાન આપવા માગતા હો તો હું તમને એક શિક્ષક વિષે બલામણુ કહું ” મે તેને કાંઈ જવાબ દીધો નહીં મેરીઅન, તને ખબર છે કે, મે કેમ જવાબ નહીં દીધો હોય? મે વાતચીતનો વિષય ફેરવવા યત્ન કર્યો પણ તે સન્નારી જીદી નીવડી તેણે કહ્યું “ મે જુદા જુદા ધણા શિક્ષકો પાસેથી આ કલાનું શિક્ષણ મેળવ્યું છે પરંતુ એ સર્વમા ઉત્તમ, સૌથી વિશેષ બુદ્ધિશાળી અને સૌથી વિશેષ કાળજીવાળો તો મે એક જ શિક્ષક જોયો છે તેનું નામ મિ. હાર્ટગાઈટ છે તમે ફરીથી જો આ કળા ઉપર ધ્યાન આપવાના હો તો જરૂર એ શિક્ષકની અજમાયશ કરી જોજો તે જીવાન છે, ચારિત્રવાન છે, નિયમિત અને સમ્યક તેમજ ગૃહસ્થાઈના સર્વ લક્ષણોવાળો છે હું ખાત્રીથી કહું છું કે, તેનો જરાક અનુભવ થતા તે તમને પસંદ પડશે ” એક તાજેતર પરણેલા દંપતીને મળવા માટે કરેલા એક જાહેર મેલાવડામા અજાણ્યા મહેમાનોની હાજરીમા બોલાયલા આ શખ્દોની અસર કેવી થાય એનો વિચાર કરી જો મે મારા મનને અકુશમા રાખવા મારાથી બની શકતા સર્વ પ્રયત્નો કર્યા—જવાબ દીધો નહીં અને નીચું જોઈને આરિકા-ઈથી ચિત્રો જોવાનો ડાંખ કર્યો જ્યારે મે પુનઃ મારૂં મસ્તક ઉંચું કર્યું ત્યારે મારી અને મારા પતિની નજર એક થઈ તેના અહેરા ઉપરના ભાવથી હું જાણી ગઈ કે, મારા વહન ઉપરના ભાવ તે કળી ગયો છે ! —મારૂં રહસ્ય તે જાણી ચૂક્યો છે ! મારા તરફ ટગર ટગર જોઈ રહીને

તેણે મિસિસ માર્કલેડને જવાબ દીધો “ ઈચ્છાડ ગયા પછી અમે મિ. હાર્ટરાઇટની તપાસ કરીશું મિસિસ માર્કલેડ, હું તમારી સાથે સમત થાઉં છું કે, લેડી ગ્લાઇડને તે ચિત્રકલા-શિક્ષક જરૂર પસંદ પડશે ” તેણે છેલ્લા વાક્ય ઉપર ખાસ ભાર મૂક્યો આથી મારા હૃદયમાં નેશથી ધમકારા શરૂ થયા અને મને કાઠકિ અવનવું નીપજવાની દહેશત લાગી મેલાવડામાં એ પછી કાઠકિ વિશેષ વાતચીત થઈ નહીં અમે ગાડીમાં બેસીને ઘેર આવ્યા ગાડીમાં તેણે મારી સાથે કાઠકિ વાન ચીત કરી નહીં અમારૂં મકાન આવના ગાડી ઉભી રહી હમેશના રિવાજ મુજબ તેણે મને ગાડીમાંથી નીચે ઉતરવામાં મદદ કરી અને અમે ધરમાં ગયા હું મારા ઓરડામાં ગઈ પણ જેવી હું તેમાં પેડી કે તરત જ તે મારી પાછળ ધસારામધ અદર આવ્યો ખારણા નેસથી બધ કરીને તેણે અદરથી સાકળ વાસી દીધી-મને ધડકો મારીને એક ખુરશીમાં બેસાડી અને મારા ખભા ઉપર પોતાના હાથ મૂકીને તે મારી લગોલગ-લગભગ મારા શરીર ઉપર ઉભો રહીને ગુરસાથી લાલચોળ આખો કરીને કહેવા લાગ્યો “ લિમરિન ખાતે તે જે દિવસથી પેલા હિમ્મત બરેલો એકરાર કર્યો છે તે દિવસથી હું હમેશા એ જાણુવા ઇતેન્નર હતો કે, તારો પ્રેમભોગી એ કિયો માણસ છે ? આજે તારા ચહેરાએ તારો દ્રોહ કર્યો છે ! હું તે ઉપરથી જાણી શક્યો છું કે, તારો ચિત્રકલા-શિક્ષક જ તે માણસ છે તેનું નામ હાર્ટરાઇટ છે, એ પણ હવે હું જાણી ચૂક્યો ઠીક, હવે હું તમને બંનેને જોઈ લઈશ. યાદ રાખજે, તારે આ હતભાગી માણસ સાથે એનચાળા કરવા સારૂ પસ્તાવું પડશે-તેને પણ પસ્તાવું પડશે-તમારે બંનેને તમારી જિંદગી સુધી જિંદગીના છેલ્લા કલાક સુધી પણ-પસ્તાવું જ પડશે હવે જા, અને નિરાતે તારા એ પ્રેમીના સ્વપ્નો તારી ઇચ્છામાં આવે ત્યાં સુધી તારા બિછાનામાં સુતી સુતી લાવ્યા કરજે પરંતુ એ બૂલી જઈશ નહીં કે, બ્યારે એ માણસ મારા હાથમાં આવશે ત્યારે ઘોડાને મારવાના મારા આજ્ઞાથી હું તેને ખૂબ ફટકારીશ-તેની પીઠ ઉપર અને તેના ખભા ઉપર સાળ ઉડશે, ત્યાં સુધી હું તેને ફટકારીશ ”

મેરીઅન ! એ દિવસ પછી હવે જ્યારે તે ખૂબ ગુસ્સે થાય છે ત્યારે તે વ્યઅમા મારા એકરારની વાત કહે છે અને મને ટાણા મારે છે મે તેના ઉપર વિશ્વાસ મૂક્યો છે અને તેણે તે વિશ્વાસ નિભાવી રાખવાનું વચન આપ્યું છે, એ તું જાણે છે પણ એ બધું હવે હવામા ઉડી ગયું છે ! મે તેના ઉપર ખોટાજ વિશ્વાસ મૂક્યો હતો, એમ હવે મને માલુમ પડ્યું છે તે વિશ્વાસનો ભગ કરશે, એવી આશા મે રાખી નહોતી તેના ગુસ્સા આગળ કાંઈ પણ મૃદુ શબ્દોથી તેને સમજાવવાનું મારાથી બની શકતું નથી તેને મારી લાગણીઓ સમજાવવાની અથવા તો તેને ચૂપ કરવાની કોઈ જાતની શક્તિ કે લાગવગ મારામા નથી તેણે જ્યારે મને આજે કહ્યું કે-તું સદગુણી હોવાનો દબ કરે છે ત્યારે તને આશ્ચર્ય થયું હતું હવે ફરીથી જ્યારે તે આવું કહેશે ત્યારે તને આશ્ચર્ય થશે નહીં ”

મે તેને મારા બાહુપાશમા લઇને મારા હૃદયસરસી ચાપી હું મને પોતાને ઠપકો આપવા લાગી એ ઠપકાના દુ ખરૂંપી દશથી મારા બંને હાથ દુર્ગુણની માફક તેની કમ્મર આસપાસ વીટળાયા લિમરિજ ખાતે લતાકુજમા વૉલ્ટરને મે જે હૃદયવેધક શબ્દો કહીને હોારાને વિસરી જવાની કડક આજ્ઞા કરી હતી તે શબ્દો અત્યારે મને ઠપકા રૂપે સાલવા લાગ્યા ! વૉલ્ટરને ફિક્કો અને ધોળો પડી ગયેલા ચહેરો મારી સન્મુખ તરવરી રહ્યો-તે ચહેરો નિ શબ્દતાથી અને ન સહી શકાય એવી રીતે મને ઠપકો દેવા લાગ્યો મારા હાથની આગળી ચીધીને મે મારી બહેનને હૃદયથી ચહાનાર પુરુષને એ પથ બતાવ્યો હતો કે જે પથે ધીમે ધીમે ચાલતા આજે તે પુરુષે દેશવટો લીધો છે-પોતાની માતૃભૂમિથી અને પોતાના સબધીજનોથી તેને વિમુખ થવું પડ્યું છે ! એ જે યુવાન હૃદયોની વચ્ચે હું નડતર રૂપ થઈ પડી હતી એ બંને એક થયેલા હૃદયોમા મે હમેશને માટે ફાટ પાડી હતી અને એ કાર્યની સાક્ષી રૂપ મારી સમક્ષ સામિતી પડી છે કે, તે બંનેની જિંદગી પાયમાલ થઈ ગઈ છે ! એક જણ એક દિશામા અને બીજી બીજી દિશામા

ખજારી હાલતમા અટવાય છે ! આ કાર્ય મે કોને માટે કર્યું હતું ? માત્ર સર પર્સિવલ ઝલાઈડ માટે !

હા, સર પર્સિવલ ઝલાઈડનેજ માટે ! હોવા તરફના મૂળા કપકા સિવાય હું બીજા કશાને પાત્ર નહતી, છતાં પણ મે તેને બોલતી સાબળી અને તેના સ્વરમા મારા માટે આશ્વાસનના શબ્દો હતા એ પણ હું સાબળી શકી મારા પોતાના વિચારોમા હું એટલી બધી-એમાન બની ગઈ કે, તે આ સુધી શું બોલી તેની મને ખબર ન રહી અને પ્રથમ એટલું યાદ રહ્યું કે, તે મને સુખન ઉપર સુખન કરતી હતી એ બાદ અચાનક મારી આખો જાણે ઉવડી હોય અને કુદરતના દેખાવો એક પૂતળીની માફક હું જોઈ રહી હોઉં એમ મને લાગ્યું સામેનું સરોવર હું મારી આખોથી જોઈ શકતી હતી એજ વખતે મે તેને ધીમેથી બોલતી સાબળી “ બહેન, બહુ મોડું થયું છે ઝાડોની ઘટામા અધાર થઈ ગયું હશે ” તેણે મારા હાથ હલાવ્યા અને પુનઃ કહ્યું “ મેરીઅન, ઝાડોની ઘટામા અધાર થઈ ગયું હશે હવે ઝડાલ આપણે પાછા જઈએ ”

મે કહ્યું “ એકજ ક્ષણ મને સ્વસ્થ થવા માટે ફક્ત એકજ ક્ષણ ચોક્કી જા ”

તેના વદન તરફ હું જોઈ શકી નહીં તેથી મે સરોવર તરફ નજર કરી ખરેખર, મોડું થઈ ગયું હતું. ઝાડોની હાર-કટાર, કાળા આકાશ સાથે એકાકાર થઈ ગઈ હતી ચોપાસ ધુમ્મસ ફેલાઈ ગયું હતું સરોવર પણ એ ધુમ્મસમા જાણે આકાશ સાથે એકાકાર થઈ ગયું હોય એમ ભાસતું હતું આસપાસ નિરવતા વ્યાપી ગઈ હતી પરંતુ ભયાનકતા દૂર થઈ ગઈ હતી

હોવાએ પુનઃ ધીમેથી કહ્યું “ આપણે ઘરથી બહુ દૂર છીએ. ચાલ, હવે આપણે જઈએ પાછા જઈએ ”

તે એકાએક ઉભી થઈ અને નૌકા-ગૃહની બીજી બાજુ તરફ આગળી ચીંધીને કહેવા લાગી “ મેરીઅન ! ” તેનું શરીર કપવા લાગ્યું “ તને ત્યાં કાંઈ દેખાય છે ? જો, જો, પેલું કોણ છે ? ”

“ ક્યા ? ”

“ મારી આગળીની સીધમા નજર કર ”

“ મે તેની આગળીની સીધમા નજર કરી અને તેનુ કહેવુ મને ખરૂં લાગ્યુ

કોઈક માણસનો આકાર નૌકા-ગૃહ આગળથી નીસરીને ગાઢ જંગલ તરફ જતો હતો તે આકાર થોડેક દૂર જઈને ઉભો રહ્યો અને થોડીકવાર પછી ધુમ્મમમા અલોપ થઇ ગયો ! અમારા બન્નેના હૃદય ઉપર અત્યારે દુઃખદાયક સસ્મરણોથી આધાત તો થયલોજ હતો તેમા વળી આ એક વધુ આધાતનુ કારણ બન્યુ, પણ મે મારી હમેશની હિમ્મત એકઠી કરીને લોારાને કહ્યુ “ જ્હીશ નહી એ તો અહી તહી રખડતો કોઈક માણસ હશે હવે તે તો ચાલ્યો ગયો ”

“ તે આકાર કોઇ પુરુષનો હતો કે સ્ત્રીનો ? ”

“ મને ચોક્કસ ખબર નથી ”

“ પણ તુ શુ ધારે છે ? ”

“ કોઈ સ્ત્રીનો આકાર હોય, એમ મારૂં ધારવુ છે ”

“ લાખા ઝખ્ખામા વીટળાયલો તે કોઈક પુરુષ હોય, એમ તુ નથો ધારતી ? ”

“ કદાચ પુરુષ પણ હોય ઝાખા અધારામા શી રીતે ચોક્કસ સમજ પડે ? ”

“ ઉભી રહે, મેરીઅન ! મને જ્હીક લાગે છે—મને રસ્તો સુઝતો નથી કદાચ એ આકાર આપણી પાછળ પાછળ આવશે તો ? ”

“ લોારા, એવી ખોટી ભ્રમણામા પડવાની જરૂર નથી આમા કશુ-યે જ્હીવા જેવુ નથી આ સરોવર ગામડાથી બહુ દૂર નથી, એટલે ગામડીઆ લોકો દિવસે કે રાતે અહી આવે, એ સભવિત છે માત્ર આશ્ચર્યની વાત એટલી જ છે કે, આજે સંધ્યાકાળે આપણે કોઈને અહી ફરતા જોયુ નથી. ”

મે તેનો હાથ મારા હાથમા લીધો અને હિમ્મતથી આગળ ચાલવા માડ્યું આમપાસ ગાઢ અધાર જમી ગયું હતું, આથી રસ્તાની બરોબર વચ્ચે ચાલવામા પણ અમને જરા જરા મુશ્કેલી નહી, પણ અમે હિમ્મત સહિત ઝડપથી ચાલવાનું લાગ્યા.

અમે લગભગ અર્ધી રસ્તો વટાવ્યો હશે એટલામા હોશરા પાછી ચોભી ગઈ અને મને પણ થોભવાની તેણે ફરજ પાડી કાન માડીને તે કાઠક સાબળતી હતી તેણે ધીમેથી મારા કાનમા કહ્યું “ આપણી પાછળ કોઈકના પગલાનો અવાજ નથી સાબળાતો ? ”

“ છદ્ ! છદ્ ! એ તો પાદડાનો અવાજ છે ઝાડ ઉપરથી પડેલા પાદડા પવનથી ખડખડે, એમા શી નવાઈ ? ”

“ ના ના પવન તો અત્યારે બિલકુલ વાતો નથી જો સાબળા ! ”

હું સાબળવા લાગી ખરેખર ! કોઈકનો ધીમે પગરવ મારા સાબળવામા આવ્યો.

મે કહ્યું “ ગમે તે હોય તેની આપણે દરકાર કરવાની જરૂર નથી આપણે ઝટ ઝટ ચાલીને હમણાજ ઘર પાસે પહોંચી જઈશું. જો આપણને ધાસ્તી જેવું લાગશે તો એકદમ બમ મારીને ઘરમાથી નોકરચાકરોને બોલાવીશું ”

અમે ખૂબ ઝડપથી ચાલવા લાગ્યા આતુ પરિણામ એ આવ્યું કે, ઝાડોની ઘટા પુરી થયા પછી જ્યારે અમે બાગમા પેઠા અને બગલાની બારીઓમાના દીવાનો પ્રકાશ અમારા જોવામા આવ્યો ત્યારે હોશરાનો શ્વાસોશ્વાસ ખૂબ ભરાઈ આવેલો મને જણાયો. મે તેને વિશ્રાન્તિ આપવા માટે એક બે ફાલુ થોભી જવું પસંદ કર્યું.

અમે પુનઃ આગળ ચાલવાની તૈયારી કરતા હતા ત્યારે હોશરાએ મને ફરીથી અટકાવી અને પોતાના હાથની ઇશારતથી મને સાબળવા જણાવ્યું આ વખતે તેની ધારણા ખરી હોવાની સાબિતી મને મળી. અમારી પાછળના ઝાડોની ઘટામાથી કોઈકે દીર્ઘ નિશ્વાસ નાખ્યો, એમ અમને લાગ્યું.

મે બૂમ મારી “ કાણુ છે એ ? ”

જવાબ મળ્યો નહીં

પુન મે તીવ્ર સ્વરે પૂછ્યું “ કેમ કોઈ બોલતું નથી ? કાણુ છે એ ? ”

પુન એજ શાન્તિ ! કોઈએ જવાબ તો દીધો નહી, પણ એ શાન્તિમા અમે પગરવ સ્વલ્પણે સાંભળ્યો એ પગરવ ધીમે ધીમે ઓછો સંભળાયો જાણે કોઈક અમારી પાસેથી દૂર ગયું હોય તેમ તે પગરવ અધકારમા વધારે ને વધારે ધીમે પડતો ગયો અને આખરે તે સંભળાતો બધ થઈ ગયો પુન એજ શાન્તિ !

એક ખીજના હાથ મજબુતાઈથી પકડીને અમે બંને જણુ ઘર તરફ જવા લાગ્યા થોડીક ક્ષણમા અમે ઘરમા જઈ પહોંચ્યા

દીવાનખાનાના દીવાના ઝગઝગાટમા મે જોયું કે, લોહરાના ગાલ ફિક્કા પડી ગયા હતા અને તેની આખોમા ભયના ચિહ્ન હતા તે બોલી “ હું તો બ્હીકથી અધમુઘજ બની ગઈ છું આપણી પાછળ આવનાર એ કાણુ હશે ? ”

“ આવતી કાલે આપણે એ વિષે વિચાર કરીશું દરમ્યાન આપણે જે કાંઈ સાંભળ્યું કે જોયું છે, તેના સબધમા એક પણ શબ્દ કોઈને કાને નાખવાની જરૂર નથી

“ શા માટે ? ”

“ કારણુ કે મૌનવ્રત શ્રેયસ્કર છે આ ઘરમા આપણને સહિમલા-મતિની પણ જરૂર છે મૌનવ્રતથી તે મળી શકશે ”

મે તેને તેના ઓરડામા મોકલી અને હું પોતે સ્વસ્થ થવા સાર થોડી વાર ત્યા જ ઉભી રહી મારી ટોપી ઉતારીને મે મારા વાળ બરો-બર સમાર્યા અને તે પછી આ બનાવ સબધમા શોધખોળ કરવા સાર હું પુસ્તકાલયમા ચોપડી શોધવાને બહાને પેડી

કાઉન્ટ એક આરામ ખુરશી ઉપર પડ્યો પડ્યો વાચતો હતો તેના એક હાથમા પુસ્તક હતું અને બીજા હાથમા સિગારેટ હતી.

તેના પગમા જોડા નહોતા તેણે પહેરેલા ખમીસના બદન ખુલ્લા હતા-
એક ફ્રેઝકો, એક તામેદાર બાળકની પેઠે એક નાના રુદ્ધ ઉપર તેની
પાસે જ બેઠી બેઠી તેને માટે સિગારેટ્સ બનાવતી હતી તેમની આ
સ્થિતિ જોઇને મેં અનુમાન કર્યું કે, ધણી કે ધણીઆણી બન્નેમાથી
કોઈ પણ સાબર બહાર ફરવા ગયું નથી, અર્થાત અમારી પાછળ સબળા-
યવો પગરવ તેમનામાથી એકકેનો હોય, એ સંભવિત નથી.

મને જોઇને કાઉન્ટ ગુચવણુમા પડ્યો પણ તરતજ સંબંધતાથી
ઉઠીને ઉભો થયો ચોપડી ખુરશી ઉપર મૂકી દીધી અને ખમીસમા બદન
ધાલવા લાગ્યો મેં કહ્યું “ મહેરબાની કરીને જરાકે તકલીફ વેઠશો
નહીં હું તો માત્ર અહીંથી એકાદ ચોપડી લેવા આવી છું ”

એક પખો લઇને તેનાથી પોતાના શરીર ઉપર વાયરો નાખતા
નાખતા કાઉન્ટે કહ્યું “ મારા જેવા બધા જાડા કમનસીબ માણુઓને
આજનો ઉકળાટ અસહ્ય લાગે, એમા નવાઈ નથી મારી ઉત્તમ પત્નીનું
અને મારું શરીર અદલબદલ કર્યું હોય તો હીક થઈ પડે ! તળાવમાની
માછલીની માફક તે અત્યારે કેટલી બધી ઠંડી અને શાન્ત છે ? ! ”

પોતાના પતિના સૂરમા તે પોતાનો સૂર મિલાવતા બોલી “ હું કદી
ગરમ બની જતી નથી, મિસ હોલકોમ ”

હું ચોપડીઓના કબાટ પાસે ગઈ અને એકાદ સારું પુસ્તક
શોધવાનો ડાળ કરવા લાગી કાઉન્ટે મને પુછ્યું “ તમે અને લેડી
ગ્લાઇડ સન્ધ્યાકાળે બહાર ફરવા ગયા હતા, ખરું ને ? તમે હમણાજ
પાછા ફર્યા હશો ”

“ હા બહારની હવા અમને જરાકે હીક લાગી ”

“ તમે કયા સુધી ફરવા ગયા હતા, એ મહેરબાની કરીને
જણાવશો ? ”

“ સરોવર સુધી નૌકા-ગૃહ નજદિકજ અમે બેઠા હતા. ”

“ એમ ? તમે ખૂબ આંધે જઇ આવ્યા ! ”

(૩૫૦)

ખીજ કોઈ સયોગોમા મને તેની આ કુતહલ વૃત્તિ પસંદ ન પડત. પરંતુ અત્યારે મેં આ ટીકા મારી માન્યતાના ટેકા રૂપ લેખી તેને અથવા તેની સ્ત્રીને સરોવર પાસે દેખાવવા બેઠી આકાર સાથે કાઠજ સળધ નહોતો, એમ મેં ઉપલી ટીકા ઉપરથી અત્યારે માની લીધું.

“ કાઠ નવિન ? હુ ધાર છું કે આજે સાંજે તમે કાઠ નવી શોધ-ખોળ કરી હશે તે દિવસે જેમ પેલા બેઠી કુતરા વિષે શોધખોળ કરી હતી તેમસ્તો ! ”

તેણે પોતાની ઉંડી ભુરી આંખો મારા તરફ તાકી તેમના જે અસહ્ય ચળકાટ હમેશા મને તેના તરફ જોવાને આકર્ષે છે અને જે મને હમેશા દિલ ડોલાવનારો લાગે છે તે ચળકાટ અત્યારે તેની આંખોમા ઉત્પન્ન થયો. તેનું મન અત્યારે મારા મનની સંપૂર્ણ પારિકાષ્ઠી નિરીક્ષા કરી રહ્યું છે, એવો અખોલ શક અત્યારે મને ઉપજ્યો. જ્યારે મને આવો શક ઉપજે છે ત્યારે હુ તેની નજર મારી નજર સાથે કદી મિલાવતી નથી અને ટુકો જવાબ દેખે આહુ જોઈ રહુ છું આ વખતે પણ મેં તેમજ કંઈ મેં કહ્યું “ ના આજના નવિન કાઠજ નથી—આજે મેં કાઠજ શોધ કરી નથી ”

મેં આહુ જોખને તે ઓરડો છોડી જવાનો યત્ન કર્યો જો એડમ ફ્રાંકો અત્યારે મારી મદદ ન આવી હોત તો હુ ભાગ્યેજ મારા યત્નમા ફાવી હોત.

એડમ ફ્રાંકોએ ટીકા કરી “ કાઉન્ટ, તમે વિસરી જાઓ છો કે, તમે મિસ હોલકોબને ઉભા રાખ્યા છે ”

તે તરતજ પાછો ફર્યો અને મને ખેસવા સાર એક ખુરશી ઉપાડવા લાગ્યો. એજ ક્ષણે મેં નાસી જવાની તક જોઈ મેં તેનો આભાર માન્યો. નહીં ખેસવાના વિનયપૂર્ણ કારણો આપ્યા અને ત્યાંથી પલાયન કર્યું.

એક કલાક પછી, લૅરાની નોકરડી જ્યારે લૅરાના ઓરડામા આવી ત્યારે મેં સરોવર પાસેના પગરવ સળધમા તેને કાઠક પ્રશ્ન કરવા ઉચિત ધાર્યા મેં પુછ્યું “ નીચે તમને બધાને ખૂબ તાપ લાગે

છે કે ? ” તેણે જવાબ દીધો “ ના, મિસ અમને જરાકે તાપ લાગતો નથી ”

“ ત્યારે તો તમે લોકો બહાર જગલમાં ફરવા પણ ગયા હશે ”

“ અમારામાના કેટલાકનો વિચાર બહાર જવાનો હતો પરંતુ રસોઈયણે કહ્યું કે, “ રસોડાની પાસેજ યોગાનમાં બહુ ઠંડી હવા આવે છે તેથી હું તો ત્યાં જ બેસીશ ” આથી અમે બધાએ બહાર જવાનું માડી વાળ્યું અને ખુરશીઓ માડીને તેની સાથે જ વાતો કરવા બેઠા હતા ”

હવે માત્ર ગૃહ-વ્યવસ્થાપિકા વિષે પૂછપરછ બાકી રહી, જેથી મેં પુછ્યું “ મિસિસ મિસલસન સુધ્ધ ગયા કે નહીં છે ? ”

“ મિસિસ મિસલસનને તો હવે ઉઠવાનો વખત થયો હશે ! ” તે છોકરી જરાક હસીને બોલી

“ એમ કેમ ? તારૂં કહેવું હું સમજી નહીં શકું મિસિસ મિસલસનને આજે આખો દહાડો ઉધ્યાન કર્યું છે ? ”

“ નહીં, શેઠાણી આખો દહાડો તો નહીં પણ સાંજે જમ્યા પછી તે પોતાની ઓરડીમાં કોચ ઉપર જરાક વાર આડી થઈ, અને તરતજ ઘસઘસાટ ઉધમા પડી હતી હજી પણ તે ઉધે છે ”

આ બધી પૂછપરછને અતે મેં એવો સાર દોર્યો કે, સરોવર આગળ જે આકાર અમે જોયો હતો તે મેડમ ફ્રાસ્કોનો કિવા કાઉન્ટનો નહતો, તેમજ ધરના કોઈ નોકર ચાકરનો કે મિસિસ મિસલસનનો પણ નહોતો.

ત્યારે એ કાણુ હશે ?

ધરમાથી તો એ વિષે હવે કાંઈ વધુ બાતમી મળે એવી આશા નહોતી વળી એ આકાર પુરુષનો હતો કે સ્ત્રીનો, એ વિષે પણ હું કાંઈ ચોક્કસ નિર્ણય કરી શકી નહીં પણ મારી નજીબાતી દર્શાવવા શક્ય છે કે, તે આકાર કોઈ સ્ત્રીનો હતો

(૩૫૨)

પરિચ્છેદ ૩૨

હાય કર સ્વપ્ન.

તા. ૧૮ મી જૂન —લૌરાએ ગઘ કાપે સાજે મને નૌકાગૃહ
આગળ જે દુ ખદાયક કહાણી કહી સભળાતી હતી તે સામળ્યા પછી
હું મને પોતાને ઠપકો દેવા લાગી હતી રાત્રે હું એકાન્તમાં મારી
ઝોરડીમાં સુતી હતી તે વખતે એજ ઠપકાની લાગણી મારા મનમાં
ઉભરાઈ આવી—મને લગાવે એન પડયું નહીં—ખિત્કુલ ઉંઘ આવી નહીં
મે સર પસિવલ સાથે લૌરાના લગ્ન કરી દેવામાં મોટી ભૂલ કરી
હતી એમ હવે મારૂ હૃદય મને ડખ દેવા લાગ્યું કલાકો સુધી કગાલ
હાલતમાં ઉઘાડી આખે અને બેચેન મને હું પથારીમાં પડી રહી

આખરે હું ઉઠી—મિલુબતી સળગાવીને મારી નોઘ—પોથી મે હાથમાં
લીધી અને તેના પાછલા પાના તપાસવા માડ્યા એ લગ્નની નાશકારક
ભૂલમાં મારો હિસ્સો શો હતો અને તેને બચાવવા માટે મારે એ
વખતે શુ કરવું જોઈતું હતું, એ બે મુદ્દાઓમાં ખરી વિગતો તપાસીને
યુન વિચાર કરી જોવાના ધરિદ્રાથી મે નોઘ—પોથીનું અવલોકન કરવા
માડ્યું પરિણામ મને કાઠક શાંતિદાયક લાગ્યું, કારણ કે, તે પાનાઓ
વાચતા હું એવા અનુમાન ઉપર આવી કે, ચાહે તેવી અધતાથી અને
અજ્ઞાનતાથી મે આ લગ્ન કરાવ્યા હતા તો પણ નીતિની દૃષ્ટિથી મે
તે વખતે ઉત્તમ પગલું ભર્યું હતું મારો ઉદ્દેશ તો ઉત્તમ હતો જ્યારેહું
રેઉછું ત્યારે ઘણુંખરૂ મને નુકશાન થાય છે પણ ગઘ રાત્રિએ તેવી
સ્થિતિ નહતી રેવાથી મારા હૃદયને રાહત મળી સહવારે હું એક
નિશ્ચિત ઠરાવ કરીને ઉઠી એ વખતે મારૂ મન નિર્મળ બન્યું હતું હવે
મે ઠરાવ કર્યો છે કે, સર પસિવલ મને જે કાઠ કહેશે, તેથી ગુસ્સો
ઉપજવાનો નથી અથવા તેઓ જે કાઠ કાર્ય કરશે તેથી એક ક્ષણવાર
પણ હું વિસરી જવાની નથી કે, હું અહીં લૌરાની સેવામાં અને

હોંારને ખાતરજ ચાહે તેવા અપમાન ધમકીઓ અને સ્વમાનભંગ સહન કરીને પણ રહેવા આની છુ

ગઠ કાલે માળે સરોવર પાસે અમને જે પગરવ સબળાયો હતો, તે કાનો હતો એ સબધી વિશેષ તપાસ ચલાવવા જવા આજે સહવારે અમે વિચાર કર્યો હતો, પરંતુ લોગને મે તેના લગ્નને પહેલે દિવસે સાચવી મૂકવા માટે આપેલુ સોનાનું ડુલ કે જે તે હમેશા પોતાની છાતી ઉપર લટકાવતી હતી તે ગુમ થવાથી તેનુ મન નારાજ થવાને લીધે એ તપાસ અમારે મુલતી રાખવી પડી ગઈ ક્યે સાજે અમે ફરવા ગયા ત્યારે એ ડુલ તેણે પોતાના પોષાક ઉપર લટકાવેલુ હતુ આથી મે એમ અનુમાન કર્યુ કે, કદાચ તે નૌકા-ગૃહ આગળ પડી ગયુ હશે અથવા અમે પાંડા આવતા હતા ત્યારે અધાગમા રસ્તામા જ પડી ગયુ હશે નોકરોને આ ડુલની તપાસ માટે મોકલ્યા હતા પરંતુ તેઓ નિરાશ થઇને પાછા આવ્યા હતા આથી હોંારા પોતે તપાસ કરવા ગઇ હતી અત્યારે હુ આ નોંધ-પોથી લખુ છુ તે વખતે તે ત્યા શોધવા ગયેલી છે તે ડુલ જડશે કે નહી, એ વાત જુદી છે, પણ મિ ગિલ્મેરના ભાગીદાર ધારાશાસ્ત્રી તરફનો મારા કાગળનો જવાબ મને મળે તે પહેલા જે સર પસિવલ બહારગામથી પાછા આવશે તો હોંારાની ગેરહાજરી માટે આ એક સગીન કારણુ આગળ ધરી શકાશે

હમણાજ એક વાગ્યો છે હુ વિચાર કરુ છુ કે, મારા કાગળનો જવાબ લાવનાર માણસને મળવા સાડુ હુ અહી મારા ઓરડામાજ બેસી રહુ કે બહાર જઇને તેની રાહ જોઉં ? દરેક જણુ ઉપર અને દરેક આપતને માટે મારા મનમા હવે આ ધરમા અવિશ્વાસ ઉત્પન્ન થયલો હોવાથી ખીજો માર્ગ લેવાનો મે નિશ્ચય કર્યો કાઉન્ટ અત્યારે ભોજન-ગૃહમા પોતાના પક્ષીઓ અને ઉંદરો સાથે રમતગમત કરી રહ્યો છે પક્ષીઓ હમેશ પ્રમાણે કિલખિલાટ કરે છે અને કાઉન્ટ સિસોટીઓ વગાડીને જાણે પોતે પણ પક્ષી હોય તેમ તે પક્ષીઓના ચાળા પાડે છે મારા ઓરડાનુ બારણુ ખુલ્લુ છે. હુ તેમાથી દરેક ક્ષણે આ અવાજો

સાંભળુ છું કોઈની પણ નજરે પડ્યા વિના બહાર સટકી જવા માટે આ પણ ઉત્તમ છે.

સાજના ચાર વાગ્યા છે ઉપરનું લખાણ લખ્યા પછી અત્યાર સુધીમા વચગાળે જે ત્રણ કલાક વીતી ગયા તે દરમ્યાન બ્લેકવોટર પાર્કમા બનાવોની ગતિ પટ્ટાઈ ગઈ છે જે નવું પરિવર્તન એ ત્રણ કલાક દરમ્યાન થયું છે તે સારા માટે થયું છે કે નરસા માટે તે નક્કી કરવાની હિમ્મત હું કરી શકતી નથી એ બનાવો હું કમવાર વર્ણવું છું

એક વાગ્યા પછી તરતજ હું બગલાના દરવાજા આગળ જઈને ઉભી રહી અને લાડનથી આવનારા માણસની રાહ જોવા લાગી, પણ જતા જતા શું બન્યું તે અત્રે લખવું જરૂરી છે દાદરામા તો મને કોઈ ન મળ્યું, પણ બહારના યોગાનમા પુવારાની આસપાસ મેડમ ફ્રાસ્કોને મે તેના હમેશના રિવાજ મુજબ ફરતી જોઈ હું ઉતાવળમા નથી એમ બતાવવા માટે મે મારી ગતિ ધીમી કરી, અને સાવચેતીની ખાતર તે હવે પછી શું કરવા ઇચ્છે છે એ જાણવા માટે મે તેને પ્રશ્ન કર્યો કે, “ જમ્યા પહેલા તમે બહાર ફરવા આવવાનો વિચાર રાખો છો કે ? ” તેણે મિત્રતાભરેલી રીતભાતથી મારા તરફ જોઈને સ્મિત કર્યું અને કહ્યું “ ના, રે, હું તો હમણાજ ધરમા જવાનો વિચાર કરતી હતી ” તે બાદ મને સસ્મિત નમન કરીને તે બગલામા પેડી મે બાડી આખે જોયું કે, તેણે દિવાનખાનાનું બારણું અદર ગયા પછી બધ કર્યું

હું દરવાજા બહાર ગઈ અને ડાબી બાજુએ આવેલી આશરે સો વાર જેટલી એક ગલીમાથી પસાર થઈને સરિયામ રાજમાર્ગ ઉપર જઈ પહોંચી રાજમાર્ગ ઉપરથી રેલ્વે સ્ટેશને જવાના રસ્તા તરફ મે રાખીને હું અહીંતહીં ફરવા લાગી રાજમાર્ગ ઉપર બંને બાજુએ ઝાડોની ઘટા આવેલી છે લગભગ ૨૦ મિનિટ સુધી હું ત્યાં ફરતી રહી પણ તે દરમ્યાન સ્ટેશન તરફથી કોઈ ગાડી આવતી જણાઈ નહીં. પરંતુ ૨૦ મિનિટ પુરી થતા એ બાજુએથી એકાદ ગાડી આવતી હોય એમ મને લાગ્યું હું જરાક આગળ વધી અને ગાડી મારી નજરે

(૩૫૫)

ચક્રને પસાર થતી હતી ત્યારે મેં તેના હાકનારને ધસારત કરીને ગાડી ચોભાવવા જણાવ્યું. ગાડી ઉભી રહી એટલે અદરથી એક ગૃહસ્થ જેવા દેખાતા માણસે ડાકીઈ બહાર કાઢ્યું.

મેં તેને કહ્યું “ માફ કરજો, મહાશય, પરંતુ તમે બ્લેકવૉટર પાર્કમાં જવાના છો એવું અનુમાન કરવામાં હું વાજબી છું ? ”

“ હા હું ત્યાજ જઉં છું, સન્નારી ”

“ તમારે એ બગલામાં કોઢકને એકાદ કાગળ આપવાનો છે ? ”

“ હા મિસ હોલકોમ્પ નામના કોઢક સન્નારીને મારે એક કાગળ આપવાનો છે ”

“ તમે એ કાગળ મને આપી શકશો હું જ મિસ હોલકોમ્પ છું ”

“ એમ ? ” એટલું કહીને તે ગૃહસ્થ ગાડીમાંથી નીચે ઉતર્યો અને પોતાના ખિસ્સામાંથી એક કાગળ કાઢીને તેણે મારા હાથમાં મૂક્યો. મેં તરત જ તે કાગળ ખોલીને વાંચ્યો. હું તેની નકલ અત્રે ઉતારી લઉં છું. અસલ કાગળ, સાવધાનીને ખાતર મેં બાળી નાખ્યો છે.

“ માનવતા સન્નારી,—આજ સહવારે મને મળેલા તમારા પત્રથી મને મારે ચિંતા ઉપજી છે. હું તેનો જવાબ બની શકે તેટલો ટુકાણામાં અને મુદાસર આપું છું.

તમે જે હકીકત લખી છે તેના ઉપર સમાજ ભરેલો વિચાર ચલાવ્યા પછી અને લેડી સ્લાઇડની સ્થિતિ વિષે મને જે માહિતી તમારા તરફથી પુરી પાડવામાં આવી છે તે ધ્યાનમાં લીધા પછી હું એવા દ્વિ-ગીરી ભરેલા નિર્ણય ઉપર આવ્યો છું કે, લેડી સ્લાઇડની વીસ હજાર પૌડની સપત્તિમાંથી અમુક ભાગના નાણા ઉછીના લેવાની તજવીજ સર પર્સિવલ કરતા હોવા નોંધએ એ બાબતને લગતા લેખી કરારમાં લેડી સ્લાઇડની સહી એટલા માટે લેવાનો ધરાદો રાખવામાં આવ્યો હોવો નોંધએ કે, એ નાણા ઉછીના આપવામાં લેડી સ્લાઇડની સમતિ ગણાય અને ભવિષ્યકાળમાં નોંધ કોષ્ટક તો સન્નારી વાંધો ઉઠાવે તો તરત જ તેની સહી તેની સામે ધરીને તેને ચૂપ કરવામાં આવે. આ સિવાય

(૩૫૬)

બીજા કોઇ પણ કારણસર કોઇ જાતના કાગળીઆમાં લેડી ગ્લાઇડની સહી લેવાની સર પસિવલને જરૂર પડે એવી કોઇ વસ્તુસ્થિતિ જણાતી નથી

લેડી ગ્લાઇડ જો ઉપર જણાવેલા લેખી કરારમાં સહી કરશે તો તેની સપત્તિના ટ્રસ્ટીઓ, એ સહી ઉપરથી સર પસિવલને વીસ હજાર પૌડની રકમમાથી કરારમાં લખેલી રકમ ઉછીની આપવા માટે હક્કદાર ઠરશે એ ઉછીની અપાયલી રકમ જો પાછી ભરપાઇ કરવામાં આવશે નહીં તો અને જો લેડી ગ્લાઇડને સત્તાન થશે તો, જે વખતે એ સત્તાનને મિલકત સોંપવાનો પ્રશ્ન ઉભો થશે તે વખતે, વીસ હજાર પૌડ-માથી નાની કે મોટી જેટલી રકમ ઉછીની અપાઇ હશે તે બાદ કરવામાં આવશે અર્થાત્ વીસ હજાર પૌડ પુરેપુરા તે સત્તાનોને ન મળતા તેમાથી કાઢકિ ઓછુ મળશે વિશેષ સ્પષ્ટપણે લખુ તો, હાલમાં ઉછીની લેવાની રકમ વિષે જો લેડી ગ્લાઇડને કોઇપણ જાતની પુરેપુરી માહિતી નહીં હોય તો હાલનું કાર્ય તેના નહીં જન્મેલા સત્તાનોને છેતરવાના કાર્ય રૂપે જ લેખાશે

આ ગભીર સંયોગોમાં, હું લેડી ગ્લાઇડને ભલામણ કરૂ છું કે, પોતાની સહી નહીં કરવાના કારણમાં તેણે એટલું જ જણાવવું કે, “ આ લેખી કરાર ઉપર મારી સહી લેવાય તે પહેલાં મારા ધારાશાસ્ત્રીને તે મોકલી આપવો ” આ પદ્ધતિ સામે કોઇ પણ જાતનો વાજબી વાઘો સર પસિવલથી ઉઠાવી શકાશે નહીં અને મિ. ગિરમોરની ગેરહાજરીમાં તમારા ધારાશાસ્ત્રી તરીકે હું હોવાથી બ્યારે એ કરાર મારી પાસે આવશે ત્યારે જો તે માનવત પ્રકારનો કરાર હશે તો હું તેને સમતિ આપીશ અને તેથી વિરુદ્ધ પ્રકારનો હશે તો સમતિ નહીં આપુ

આ ઉપરાંત તમને બીજી કોઈ જાતની મદદની કિંવા સલાહની જરૂર જણાય તો બેલાશક વગર આનાકાનીએ અને જણાવશો અને હું તે સબ-ધમાં અત કરણુપૂર્વક અને ત્વરાથી મારાથી બનતું કરીશ

હું છું તમારો, માનવતા સન્નારી,
તાબેદાર સેવક, વિલિયમ કિરલે. ”

આ માયાળુ અને સુયોગ્ય માર્ગ દર્શાવનારો પત્ર મે આભાર પૂરું લાગણીઓ સહિત વાંચ્યો. આ પત્ર લાવનાર ગૃહસ્થે હું કાગળ વાંચી રહી એટલે મને પુછ્યું “ આપને કાંઈ જવાબ આપવાનો છે ? ”

“ રૂબરૂ જ મિ. કિરલેને કહેજો કે, આ કાગળની વિગત હું સારી પેઠે સમજી ગઈ છું અને હું તેમની અત્યંત આભારી છું. આ સિવાય હાલ તુર્ત મારે કાંઈ વિશેષ કહેવાનું નથી ”

છેલ્લું વાંચ્યું મે પુરૂ કર્યું તે જ ક્ષણે કાઉન્ટ ડ્રૅસ્કો, ત્યાં આવીને ઉભો રહ્યો—જાણે પૂર્ણીનું પડ ફાડીને તે એકાએક એ જગ્યાએ જ બહાર આવ્યો. હોય એમ તેને મારી સન્મુખ ઉભેલો જોઈને હું અત્યંત આશ્ચર્ય ચકિત બની ગઈ. મારા હાથમા ધારાશાસ્ત્રીના જવાબનો કાગળ તદ્દન ખુલ્લો હતો. કાઉન્ટ આ જગ્યાએ આવી પહોંચશે, એવી આશા મે રાખી નહોતી. ધારાશાસ્ત્રીનો માણસ, મને વદન કરીને પાછો ગાડીમા બેઠો. હું તેને એક પણ શબ્દ કહી શકી નહીં—તેના નમેલા મસ્તકના બદલામા હું મારૂં મસ્તક પણ નમાની શકી નહીં. માત્ર એજ બયાનક વિચારથી મારૂં મસ્તક ઘેરાઈ ગયું કે, જેનાથી હું ચેતીને ચાલતી હતી તે જ માણસ અહીં અચાનક આવી પહોંચ્યો એ બહુ થયું !

પોતાના મોઢા ઉપર લગારે આશ્ચર્યભાવ બતાવ્યા વિના અને સ્ટેશન તરફ પાછી જતી ગાડી તરફ બિલ્કુલ નજર કર્યા વિના તેણે મને પુછ્યું “ મિસ હોલ્કોબ, તમે બગલામા પાછા જ જવાના હશો. ખરૂં ને ? ”

ચલત કરીને સાવધાન બનીને અને કાગળની ગડી વાળીને ખિસ્સામા મૂકતા મૂકતા મસ્તક હલાવીને મે હકારમા જવાબ વાળ્યો.

તે બોલ્યો “ હું પણ તમારી સાથે આવું છું, એથી તમે નારાજ તો નહીં થાવ ને ? મહેરબાની કરીને મારો હાથ ઝાલશો ? મને જોઈને તમને અન્યથા ઉપજી, ખરૂં ને ? ”

મે તેનો હાથ ઝાલ્યો એ વખતે મારા મગજમા સૌથી પહેલો

વિચાર એ જ આવ્યો કે, આ માણસને શત્રુ બનાવવામા સાર નથી; જેથી ચાહે તેવો આત્મભોગ આપવો પડે તે આપવા હું તૈયાર થઈ

તેણે પુનઃ મને પુછ્યું “ મને જોઈને તમને અન્યયબી ઉપજી, ખરૂં ને ? ”

મેં ધીમેથી પણ બની શકે તેટલી દૃઢતાથી જવાબ દીધો “ કાઉન્ટ, તમને તમારા પક્ષીઓ સાથે ભોજન-ગૃહમા આનંદ કરતા મેં સાબળ્યા હતા ”

તેણે હસીને કહ્યું “ ખરી વાત છે હું ત્યાં જ હતો પણ પીછા-વાળા મારા એ નાનકડા બચ્ચાઓ, ‘આજે જીંદી બની ગયા બીજા નાના છોકરાઓની માફક તેઓ અત્યારે ગમ્મત નહીં કરવાની હઠ લઈ એકા એટલે હું તેમને પાજરામા પૂરતો હતો એટલામા મારી પત્નીએ આનીને મને કહ્યું કે, તમે એકલા જ અત્યારે ક્યાંક બહાર ફરવા ગયા છો તમે તેને તમારો ધરિદો જણાવ્યો હતો ખરૂં ને ? ”

“ હા મેં તેમને કહ્યું હતું ખરૂં ”

“ મિસ હોલ્કોબ, તમારી સાથે ફરવાનો આનંદ મને એક એવી લાલચ રૂપ થઈ પડ્યો કે જેને હું સયમમા રાખી શક્યો નહીં મારી આ ઉમ્મરે તમારી સમક્ષ હું આવી કચુલાત કરું છું તેમા કાંઈજ નુક-શાન નથી ખરૂં ને ? મેં તરત જ મારી ટોપી પહેરી લીધી અને તમારી સેવામા હાજર થવા માટે તમને શોધવા હું ધરમાથી બહાર નીકળી પડ્યો કોઈ સેવક ન હોય તેના કરતા ફ્રેન્કોના જેવો જાડો અને વૃદ્ધ સેવક વધારે સારો ગણાય કે નહીં ? આડો અવળો ભટકીને હું નિરાશ હાલતમા આ તરફ આવ્યો ત્યાં તો તમારા દર્શન થયા અને હું ખરૂં કહું ? મારી ઇચ્છા તેથી તૃપ્ત થઈ ”

આ પ્રકારની અભિનન્દનીય ઢબે તે વાતો કરતો રહ્યો અને અમે બન્ને બગલા તરફ ચાલ્યા. એ વાતચીત દરમિયાન તેણે કાગળ સબંધી જરાકે સીધો કિવા આડકત્રો ઉલ્લેખ કર્યો નહીં આ ઉપરથી મેં એમ માની લીધું કે, ધારાશાસ્ત્રીને મેં જે કાગળ લખ્યો હતો તે કદાચ તેણે

અપ્રમાણિકપણથી વાચ્યો હોય અને તેનો જવાબ મને ટપાલમા મળવાને બદલે ખાસ માણસ મારફત મળ્યો છે, એટલે તેવાયવાની પોતાની ધૃષ્ટિ નિરાશામા પલટાઈ જવાથી તેણે હવે એટલો જ સતોષ માન્યો હોય કે, જેટલું જાણ્યું છે તે પૂરતું છે અને વિશેષ ઉડાણમા જવું હાલ-તુર્ત મુલતી રાખવું મેં પણ કાગળની વાત નહીં છેડવાનું ડહાપણ વાપર્યું તેને મેં કોઈ જાતના બહાનાવાળા ખુવાસા કરવાની પણ જરૂર જોઈ નહીં મારા મનમા તો એવી દહેશત હતી કે, હવે પછી તે કદાચ બળ-જોર વાપરશે તો હું શું કરીશ ? પણ તેણે પોતાની હસમુખી વાતો જ ચાલુ રાખવાથી એ દહેશત ધીમે ધીમે દૂર થઈ

અમે બગલા આગળ પહોંચ્યાં કે તરત જ સર પર્સિવલની ગાડી આવી પહોંચી ગાડીમાંથી ઉતરતા ઉતરતા તેણે કહ્યું “ અહો ! તમે બે જણ અહીં લટાર મારી રહ્યા છો ? આ પ્રમાણે બધાએ ધર બહાર રજાળતા લાગો છો લેડી ઝલાઈડ અદર છે કે બહાર ? ”

મેં તેમને ખબર આપી કે, તેનું સોનાનું ફુલ ખોવાઈ ગયું છે તે શોધવા માટે તે બાગમા ગઈ છે

સર પર્સિવલે ખુબ પાડીને કહ્યું “ ફુલ ખુલ વિષે હું કાંઈ સમજું નહીં ! આજે જમ્યા પછી પુસ્તકશાળામા તેને હાજર રહેવાનું છે, એ વાત જૂલી ગયે ચાલશે નહીં આશરે અર્ધા કલાકમા તેણે ત્યાં આવવું જોઈશે ”

કાઉન્ટના હાથમાંથી મેં મારો હાથ સરકાવી લીધો અને ધીમે ધીમે બગલાના પગથીઆ ઉપર ચઢવા માડ્યું તેણે બહુ જ સમ્મતથી નમન કરીને મને માન આપ્યું અને ખુશ મિનજાથી સર પર્સિવલ તરફ જોઈને કહ્યું “ કેમ, પર્સિવલ, કહે જોઈએ, તારી સફર સફળ નીવડી ? અને આ તારી સુદર ઘોડી-જુરી મોલી-ચાકીને પાછી ફરી કે જેવી ને તેવી સતેજ હાલતમા ? ”

“ ફાસીએ લટકાવ એ જુરી મોલીને-અને સફરને પણ ! મારે તો હમણા જમવું છે. ”

“ પણ તે પહેલા હમણા જ પાચ મિનિટ હું તારી સાથે ખાનગી વાતચીત કરવા માગુ છું મિત્ર ! ફક્ત પાચ જ મિનિટ ! અહીં આ ધાસની જમીન ઉપર જ ! ”

“ શા માટે ? ”

“ તારા એક ઘણા જ અગત્યના કામકાજ માટે ”

આ બે જણની વાતચીત સામળવા માટે હું દીવાનખાનાના ખાસ-
ણામા પેસતા પેસતા જરાક ઢીલ કરવા લાગી સર પર્સિવલે પોતાના ખિન્નામા હાથ નાખીને કહ્યું - “ ફ્રેસ્કો, તારી નક્કામી શકાઓ વિષે હવે હું કશું જ સામળવા માગતો નથી હું ચેતવણી આપુ છું, કે હું હવે એ બાબતમા કોઈનું કાંઈ સામળવાનો નથી મારે તો હમણા જમવું છે પછી બીજી બધી વાત ”

કાઉન્ટે તેનો હાથ ઝાલીને તેને પોતાની તરફ ખેંચ્યો અને કહ્યું
“ ચાલ, ચાલ, હું કહું તે સામળી લે ”

તેઓ બન્ને સાથેસાથે અને ધીમેધીમે બગલાના દરવાજા તરફ જવા લાગ્યા કાઉન્ટે સૂચવેલું ‘ અગત્યનું કામકાજ ’ સહીના સબધમા જ હોવું જોઈએ, એમ હું ખાત્રીથી માનુ છું તેઓની વાતચીત મારા તથા હોરાના સબધમા જ હોવી જોઈએ, એમા શકા નથી તેઓ મારાથી દૂર હતા એટલે તેમની વાતચીત મારાથી સમજાઈ નહીં

હું દીવાનખાનામા દાખલ થઈ અને ત્યાંથી દાદર ઉપર ચઢીને મારા ઝોરકામા ગઈ ધારાશાસ્ત્રીનો જવાબ મારા ખિસ્સામા હતો મે તેને પેટીમા તાળુ વાસીને મૂકવો, સલામત લેખ્યો નહીં હોરા હજી સુધી પાછી ફરી નહોતી એટલે તેને શોધવા જવાનો મે વિચાર કર્યો, પણ સહવારથી જ મારૂ ચિત્ત આજે ચિતાઓથી ગુચવાઈ ગમલુ હોવાથી અને સખ્ત તાપ પડતો હોવાથી મારૂ માથું જરાક દુખવા લાગ્યું પરિ-
ણામે બહાર જવા સારૂ બારણા આગળ ગયેલી હું પાછી ફરી અને સ્વસ્થ થવા માટે પાસેના જ એક વિરામાસન ઉપર પડી પાંચેક ક્ષણ

હુ શાંતિથી પડી રહી હોઠશ એટલામા મારા ઓરડાનુ આરણ્ય ઉધડ્યુ અને કાઉન્ટ નમન કરીને અદર આવ્યો

તેણે કહ્યું “ તમારા એકાન્ત ઓરડામા આવવા માટે હઝાર વાર મારી માગુ છુ, મિસ હોલ્કોમ, પણ એક સારા સમાચાર કહેવા માટે જ મે અત્યારે તમને ખલેલરૂપ થવુ પસદ કર્યું છે સદાયેનો વિચિત્ર અને અપ્તરંગી-મારો મિત્ર પર્સિવલ-મુસાફરીથી ઠંડો બની આવ્યો છે અને છેક છેલ્લી ઘડીએ તેણે પોતાના મનનો ઠરાવ ફેરવી નાખ્યો છે મને કહેતા ખુશાલી ઉપજે છે કે, સહી કરનાનુ કામ તેણે હાલ તુર્ત મુલતવી રાખ્યુ છે મિસ હોલ્કોમ, આપણને બધાને આથી નિરાત વળશે તમારા ચહેરા ઉપર હુ હર્ષના ચિહ્ન જોઈ છુ મહેરબાની કરીને આ આનન્દજનક સમાચાર લેડી ગ્લાઈડને જણાવશે અને મારા તરફથી તેમના પ્રત્યે મારા અગત માનની તથા ધન્યવાદની લાગણીઓ જાહેર કરવા કૃપા કરશે ”

આશ્ચર્યના વમળમાથી હજી તો હુ બહાર નીકળી નહતી સાતો તે તરત જ મારો ઓરડો છોડી ગયો મારા મનમા તો શકાજ ન રહી કે, આ ફેરફાર કાઉન્ટની લાગવગથી જ થયો છે મે લાડન ખાતે ધારાશાસ્ત્રીને લખેલા કાગળની વિગત તે લુચ્ચાઈથી જાણી ગયો અને તેનો જવાબ મે ખાસ માણસ મારફત મગાવ્યો, એ તેણે જોયો તે ઉપરથી તેણે સર પર્સિવલને આ કામમાથી હાથ ઉઠાવવાની મલાહ આપી હોવી જોઈએ, એમ મને લાગ્યુ મારા મન ઉપર આ અસર તો ચર્ધ પરતુ મારા શરીરમા અત્યારે થાકને લીધે એવી બેચેની ઉત્પન્ન થઈ હતી કે જેથી કાઉન્ટે આપેલી ખબરથી મને કાંઈ ખાસ હર્ષ ઉપજ્યો નહીં ‘ હાલ તુર્તને માટે ’ સહી મુલતવી રાખવામા આવી હતી પણ ભવિષ્યકાળનુ શુ ? ભવિષ્યમા પાછો કદાચ એ જ ભય ઉભો થવાની ચિંતા મારા મનમા ઉભી થઈ અને એમ છતાંયે એ મુદ્દા ઉપર હુ વધારે વિચાર ચલાવી શકી નહીં, કેમકે મારૂ મસ્તક ભમવા લાગ્યુ હુ ઉભી થવા ગઈ પણ મારા પગ ધ્રુજવા લાગ્યા હવે મારે પડી રહ્યા

સિવાય છટકો જ નહોતો હોવા હજી સુધી આવી ન હતી પણ તેને શોધવા જવાની મારા શરીરમા તાકાદ ન હોવાથી હું વિરામાસનમા આખો મીચીને પડી રહી

બગલામા અત્યારે શાંતિ પથરાઇ રહેલી હતી પણ મારા ઓર-ડાની ઉધાડી બારીમાથી બહારના પક્ષીઓનો કિલમિલાટ સભળાતો હતો. મારી આખો બધ કરીને હું પડી રહી તે દરમ્યાન મારી કોઇક વિચિત્ર હાલત થઇ પડી થોડીવાર પછી મારી આસપાસ શું બને છે, એની મને કશી ખબર રહી નહીં આમ છતાં હું ઉઘતી નહતી, એ ચોક્કસ હતું તેમજ વળી હું જાગતીયે નહોતી જો જાગતી હોત તો આસપાસ શું બને છે, એ જાણ્યા વિના રહેત નહીં હું વિરામાસનમા પડી રહેલી છું, એટલું જાન તો મને હતું જ કદાચ મને જવર આવ્યો હશે અને તેથી હું અર્ધજાગ્રત અને અર્ધી બેભાન હોઇશ અચાનક મારી આ સ્થિતિમા મારી સમક્ષ વોલ્ટર હાર્ટરાઇટની મૂર્તિ આવીને ઉભી રહી ! આ જ સહવારે હું ઉઠી તે પછી એક ક્ષણ પણ મેં તેના સબધી વિચાર કર્યો નહોતો-હોવાએ પણ તેના વિષે સીધો કિવા આડકત્રો ઉલ્લેખ આજે કર્યો ન હતો અને તેમ છતાં, મેં વોલ્ટરને મારી સામે ઉભેલો જોયો જાણે અમે બન્ને લિમરિજ-ભવનમા પુનઃ એકઠા થયા છીએ, એમ મને લાગ્યું ભૂતકાળ મારી નજર આગળ ખડો થયો.

વોલ્ટરને મેં એકસો જ ન જોયો અનેક અજાણ્યા ચહેરાવાળા માણસોના સમૂહ વચ્ચે મેં તેને જોયો દેખાવ બદલાયો. એક જીર્ણ મંદિરના પગથીઆ ઉપર તેઓ બધા મને સુતેલા-પડેલા-જણાયા વેલી-ઓથી વીંટાયલા મોટા ઝાડ, તેમના જાડા થડ સહિત ત્યાં ઝુકી રહેલા હતા તે ઝાડોના પાદડા અને ડાળા આસપાસ મોટી સંખ્યામા જમીન ઉપર પડેલા હતા પથ્થરના દેવોની મૂર્તિઓ ત્યાં આડીઅવળી પડેલી હતી અને એ ડાળા તથા પાદડા તેમના ઉપર વિખરાયેલી સ્થિતિમા અને એ મૂર્તિઓને અડધી ઢાકી દેતા પડેલા હતા વૃક્ષો ઉપરના ડાળપાખડા એવી રીતે આસપાસ ફેલાયલા હતા કે જોયી ઉપરનું આકાશ દેખાતું

નહતુ અને એ ડાળપાખડાનો છાયડો, મદિરના પગથીઆ ઉપર પડેલા માણસો ઉપર પડતો હતો અચાનક મેં જોયુ કે, જમીનમાથી એક સફેદ ધુમાડો નીકળવા લાગ્યો એ ધુમાડાના ગોઠા ઉચે હવામા આસ-પાસ ફેલાઇને ગોળ ચક્કર ફરીને પાછા જમીન તરફ આવવા લાગ્યા અને જે માણસો પડેલા હતા તેમના મોઢામા જવા લાગ્યા માણસો ધીમેધીમે બેશુદ્ધ થઇને મરણ પામવા લાગ્યા આ દેખાવ જોઇને મને વોલ્ટર માટે દયા ઉપજી મારાથી ખૂબ પડાઈ ગઈ અને હાથની ઈશારતો કરીને હું તેને કહેવા લાગી “ પાછો આવ, પાછો આવ તે તેને અને મને વચન આપ્યું છે, એ ભૂલી ગયો ? ઝટ આવ, નહીંતર એ ઝેરી હવા તારા પ્રાણ લેશે અને બીજાઓની માફક તું પણ મરણ પામશે ! ”

તેના વદન ઉપર કાઠક દિવ્ય શાંતિ મારા જોવામા આની તેણે મારા તરફ જોયુ અને કહ્યું “ હું પાછો આવીશ હા ડનના પરના શાન્ત એકાન્ત માર્ગમા જે રાત્રિએ મને ગુમ થયલી સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી મળી હતી તે રાત્રિ, મારા જીવનમા હજી પણ એક અણુદીઠ યોજનાના સાધન તરીકે નિર્માણ થઈ ચૂકી છે તેના યોગે હું અહીં બિયાબા જગલમા રજળતો પડ્યો છું કદાપિ હું ત્યાં આવું-મારી જન્મભૂમિમા તમારાથી સત્કાર પામું તો તે એકસરખું જ છે, કેમકે હજી મારે એક અન્ધકારમય રાજમાર્ગમા જવાતું છે કે જે રાજમાર્ગ મને, તમને અને તમારી વહાલી બહેન જે મને પણ વહાલી છે તેને અનબિચ ચાતના તરફ અને અનિવાર્ય અત તરફ દોરી જશે પણ યોબો અને જુઓ. જે પ્રાણહારક વાયૂ બીજાઓને સ્પર્શ કરે છે તે મને અડક્યા વિનાજ મારી પાસેથી પસાર થશે. ”

મેં તેને ફરીથી જોયો તે પાછો એ જ જગલમા હતો તેના મરેલા સાથીઓની સંખ્યા અત્યારે ઘણી થોડી દેખાતી હતી મદિર અસોપ થઇ ગયું હતું. મૂર્તિઓ અદૃશ્ય થઇ ગઇ હતી અને તેમની જગ્યાએ કાળા, ઈંચણા અને દાતીઆ કરતા માણસો ઝાડોની ડાળીઓની વચમા દેખાતા હતા તેમના હાથમા ધનુષ્ય-ખાણુ હતા અને તેઓ

ધનુષ્યની પશુછ ચઢાવીને બાણ મારવાની તૈયારીમા હતા વૉલ્ટરના પ્રાણની મને ચિન્તા ઉપજી મેં ભયભીતપણે તેના તરફ જોઈને બૂમ મારીને તેને ચેતાવ્યો અને પાછા આવવા કહ્યું પુન તેણે મારા તરફ જોયું તેના વદનમા પુન એજ અદ્ભુત અચળ શાન્તિ હતી તેણે કહ્યું “ અન્ધકારમય રાજમાર્ગમા આ વધુ પ્રયાણ છે યોભો અને જીઓ જે બાણથી ધવાઈને બીજાઓના અવસાન થાય છે તે બાણ મને મિલકુલ વાગશે નહીં ”

મેં તેને ત્રીજી વખત જોયો વિશાળ અને તોફાની મહાસાગરમા એક ભાગેલા જહાજમા તે આ વખતે હતો મહાસાગરનો કિનારો રેતાળ હતો વૉલ્ટર જે ભાગેલા જહાજમા હતો તેની પાસે થઈને કેટલીક હોડીઓ પસાર થતી હતી પરંતુ તેમા પુષ્કળ માણસો હોવાથી એકેમા તેને ખેસાડવામા ન આવ્યો તેનું જહાજ ડૂબવાની તૈયારીમા હતું મેં તેને બૂમ પાડીને કહ્યું કે, એકાદ હોડીના પાછલા ભાગને વળગી પડીને જીવ બચાવ તેનો શાત ચહેરો પુન મેં દીડો તેણે પુન મક્કમ સ્વરે મને એનો એજ અવિચલ જવાબ દીધો “ પ્રવાસમા વળી પાછું આ એક વધુ પગલું છે યોભો અને જીઓ જે મહાસાગર બીજાઓને ડુબાડે છે તેમાથી હું જરૂર બચી જઈશ ”

મેં તેને છેલ્લી વાર પાછો જોયો તે એક સ્વેત આરસપહાણની કબર સમિપ છુટણુમદીએ પડતો હતો એ કબરમાથી પુરખાવાળી એક સ્ત્રી ઉત્પન્ન થઈ અને તેની નજદિક જઈને ઉભી રહી વૉલ્ટરના વદન ઉપરની સ્વર્ગીય શાન્તિ એકદમ બદલાઈ ગઈ અને તેના ઉપર સ્વર્ગીય શોક ફેલાયો, પરંતુ તેના ઉદ્ગારની ભયંકર મક્કમતા ચાલુજ રહી “ અધકાર અને અધકાર ” તે બોલ્યો “ હજી પણ દૂર અને વધારે દૂર ભલા, સુદૂર અને યુવાનને મૃત્યુ ઝડપી લે છે-પરંતુ મને બચાવે છે ! મારા પ્રવાસના પગલા ક્રિયા ક્રિયા છે ? પ્રાણહારક વિષમયવાયુ, માણસોને વીધી નાખતા બાણ, જહાજને ડુબાડનાર મહાસાગર અને ગ્રેમ તથા આશાને નષ્ટ કરનાર કબર ! એ બધા પગલા હું જેમ જેમ

ભર છુ તેમ તેમ અનિવાર્ય અતની સમિપમા-વધારે સમિપમા-હુ
નહિ છુ । ”

અકથ્ય હુ ખમા મારૂ હૃદય ડુખી ગયુ મારી આખમા આસુ
પ્રકટ થયા નહી, પણ હૃદયમા ડુમો ભરાઈ આવ્યો અપાર મુઝવણુ-
વાળા હૃદય સહિત હુ જોઈ રહી કે, આરસપહાણની કપર પાસે બેઠેલા
યાત્રાળુની આસપાસ—કપરમાથી ઉત્પન્ન થયેલી સ્ત્રીની આસપાસ—અને
એ બન્નેને જોનાર સ્વપ્ન-તરંગમા ઝડપાયેલી અકિતની આસપાસ—
અધકાર-ગાઢ તમસ છવાઈ રહ્યો અધકાર સિવાય હુ બીજુ કાંઈ
જોઈ શકી નહી—બીજુ કાંઈ સાબળી શકી નહી ।

મારા ખમા ઉપર કોઈકે હાથ મૂક્યાથી હુ જાગત થઈ લોારા
મારી પાસે ઉભી હતી ।

પરિચ્છેદ ૩૩

સરોવર પાસે સફેદ વસ્ત્રવાળી સ્ત્રી !

સ્વપ્નતરંગમાથી જાગત થતા મે જોયુ કે, મારા વિરામાસનની
બાજુમા લોારા ધુટણુમદીએ પડીને બેઠી હતી તેવુ વદન ઉશ્કેરાયલુ
હવુ પરવુ તેમા કાષ્ઠક ચળકાટ હતો તેની નજર સાથે મારી નજર
મળી તેની નજરમા મને ગભરાટના ચિહ્ન જણાવાથી હુ ચોક્કાને
બેઠી થઈ હુ તેનો હાથ ઝાલીને પૂછવા લાગી “ શુ થયુ ? કેમ ગભરા-
યેલી દેખાય છે ? ”

અર્ધા ઉઘાડા બારણા તરફ તેણે નજર કરી, મારા કાન સાથે
પોતાના હોઠ અરકાડ્યા અને હળવા સ્વરે કહ્યુ “ મેરીઅન, ગાંધ કાલે
સરોવર પાસે જણાયેલો આકાર ! આપણે સાબળેલો પગરવ !—મારે તેની
સાથે મેળાપ થયો । મે તેની સાથે વાતચીત કરી । ”

“ કોની સાથે ? ઇશિરને ખાતર કહે, કોની સાથે ? ”

“એની કેથેરિકની સાથે ”

મારા સ્વપ્રમાથી હું સફાળી જન્મત થયેલી હોવાથી હજી તે સ્વ-
પ્તની અસરમાથી મુક્ત નહોતી તેમજ લૌકિક મુખ ઉપર અસ્વસ્થતા
અને ગભરાટના ચિહ્ન જોઈને હું એવી ચમકી ગઈ હતી કે બ્રમણામા
ને બ્રમણામા તેનું કહેવું મને ખરૂં ભાસ્યું નહીં શૂદ્ધ જોવી હું જમીન
તરફ જોઈ રહી અને કશું બોલી શકી નહીં.

તેણે પુનઃ કહ્યું “ મને એની કેથેરિક હમણા જ મળી હતી
મારે તેની સાથે કેટલીક વાતચીત પણ થઈ ચેરીઅન । મારે તને ઘણું
ઘણું કહેવાનું છે મારી સાથે ચાલ-અહીં કદાચ કોઈ આવી લાગશે-
માટે મારા ઓરડામા ચાલ ”

આતુરતા બરેલા એ શબ્દો કહેતા કહેતા તેણે મારો હાથ ઝાલ્યો
અને મને ખેંચીને પોતાની સાથે લઈ જવા લાગી દાદર ઉતરીને, પુસ્તક-
શાળામા થઈને અમે તેના ઓરડામા ગયા આ ઓરડો લૌકિક હમેશા
વાપરતી નહતી માત્ર ખાસ ઉપયોગ સારૂ આ ઓરડો તેને આપવામા
આવ્યો હતો એટલે આ ઓરડામા કદી તેના સિવાય બીજું કોઈ આવતું
નહતું કદાચ આવે તો તેની પોતાની નોકરડી આવે એટલે જ અસારે
સભચ હતો

તેણે મને ઓરડામા પહેલી દાખલ કરી અને પછી પોતે દાખલ
થઈ બારણા વાસીને તેણે અદરથી સાફળ ચઢાવી દીધી તે બાદ બારીઓ
ઉપરના પડદા ઢાળી દીધા

મારામા હજી પણ વિચિત્ર પ્રકારની જડતાની અસર હતી, પરંતુ
મને એક શક ક્યારેનોયે ઉત્પન્ન થઈ ચૂક્યો હતો કે, અમારા સબધમા
હવે અવનવી મુઝવણોની શરૂઆત થયેલી જણાય છે એની કેથેરિકનું
નામ મારા મનમા ઘોળાઈ રહ્યું હું નિર્થક બળગાટ કરવા લાગી “એની
કેથેરિક ! એની કેથેરિક ! ”

લૌકિક એ મને તે ઓરડાની વચ્ચેવચ્ચે પડેલા એક કોચ ઉપર
બેસાડી અને કહ્યું “ જો ! અહીં જો ! ” તેણે પોતાની છાતી તરફ

આગળી ચીંધી બતાવી મે જોયુ કે, તેના પોષાકમા સોનાનુ કુલ ખોસેલુ હતુ એ જ કુલ ગઈ કાલે રાત્રે ગુમ થયલુ હતુ

મે પૂછયુ “ ક્યાથી જડયુ એ કુલ ? ”

“ મેરીઅન, એ કુલ મને એણે જ આપ્યુ ”

“ શુ તે એને જડયુ હતુ ? ”

“ હા નૌકા-ગૃહ પાસે જ્યા આપણે બેઠા હતા, સાથી તેને તે જડયુ હતુ હુ તેને લગતી વાત કેવી રીતે શરૂ કરૂ ? તે કોઈક અજાણ વિચિત્રતાથી વાતચીત કરતી હતી-તે માદી હોવાથી ભયકર દેખાતી હતી અને તે અચાનક વાતચીત પડતી મૂકીને જતી રહી—”

તે જરાક ઉંચે સ્વરે બોલવા લાગી આ ધરમાના દરેક જણુ માટે મને જે અવિશ્વાસની લાગણી ઉત્પન્ન થઈ છે તેથી સાવધાન રહેવા માટે તેણે ધીમા સ્વરે વાતચીત કરવી જોઈએ, એવુ મને લાગ્યાથી મે તત્કાળ તેને વધારે આગળ બોલતી અટકાવી અને ચેતવણી આપી કે “ ધીમેથી બોલ, હોંરા બારીઓ ખુલ્લી છે નીચે બગીચાનો રસ્તો આવેલો છે તેને તુ કેવી રીતે મળી અને તે પછી કંમે કંમે શુ બન્યુ તે બંધુ મને અક્ષરશઃ કહે જે કંમમા શરૂઆત થઇને અત આગ્યો હોય તે જ કંમમા વાત કર ”

“ બારીઓના બારણા વાસી દઉં ? ”

“ ના માત્ર ધીમેથી બોલ-અને એટલુ ખાસ ધ્યાનમા રાખ કે, તારા પતિના ધરમા એની કેથેરિકની વાતચીત, એક ભયાનક વાતચીત છે વાર-હવે કહે, તે સૌથી પહેલી તને કેવી રીતે અને ક્યા મળી ? ”

“ તને ખબર છે કે, હુ આ સોનાનુ કુલ શોધવા ગઇ હતી આગમા થઇને, ઝાડોની ઘટામાથી થઇને હુ ધીમે ધીમે આમતેમ બારિક નજર નાખતી નૌકા-ગૃહ પાસે જઇ પહોંચી આપણે જ્યા બેઠા હતા ત્યા જ હુ, બાક ઉપર, નીચે, આસપાસ વગેરે સર્વ કોઈ સ્થળે તપાસ કરવામા રોકાઇ હતી તેવામા મારી પાછળથી, મૃદુ પરતુ વિચિત્ર સ્વરે કોઈક બોલ્યુ “ મિસ ફ્રેલી ”

“ મિસ ફેરલી ! ” મે પ્રશ્ન કર્યો

“ હા મારૂ જીવન નામ-વહાલું, જાણીતું અને કુવારી અવસ્થાનું મારૂ નામ ! એ નામનો ઉચ્ચાર થતા જ મે યોડીને પાછળ જોયું એ ઉચ્ચારથી હું યોડી ખરી, પરંતુ ખીની નહીં કારણકે તે ઉચ્ચારમાં માયા અને નમ્રતા રહેલા હતા અને બયાનકતાનો લેશ પણ ભાવ નહતો મે આશ્ચર્યચકિત થઈને પાછું જોયું તો મારી નજદિક જ એક અજાણી સ્ત્રી ઉભેલી હતી તેનો ચહેરો મે પહેલા કદી જોયો નહતો—”

“ તેણે કેવા કપડા પહેર્યા હતા ? ”

“ તેણે એક સ્વચ્છ અને સફેદ ‘ ફ્રાક ’ પહેરેલું હતું તથા ખભા ઉપર એક જીની ફાટેલી ઝીણી અને કાળી શાલ નાખેલી હતી તેની ટોપી ભુરા ઘાસની હતી અને તેનો દેખાવ પણ શાલના જેવો જ કગાળ હતો તેના ફ્રાક અને ખીન્ન કપડા વચ્ચેનો તફાવત મને અજાણ્યો ઉપ-જાવનારો લાગ્યો હતો હું તેના તરફ જોઈ રહી હતી ત્યારે તે ઉતાવળી, શ્વાસોશ્વાસ ભરેલી અને અચાનક ઢબે બોલી “ મારી ટોપી અને શાલ સામે ટીકાટીકીને ન જોશો મારી પાસે પહેરવાના મફત કપડા નહોત્ય તો પછી હું ગમે તે પહેરૂ તેની મને દરકાર નથી મારા ‘ ફ્રાક ’ સામે ચાહે તેટલી વખત જોયા કરો-મને તેનાથી લગારે શરમ ઉપજતી નથી ” આ શરૂઆત નિયંત્રિત હતી ખરૂં કે નહીં ? હું તેને પસંદ પડે એવું બોલવા પ્રયત્ન કરતી હતી એટલામાં તેણે પોતાનો એક હાથ મારા તરફ ધર્યો મે તેમાં મારૂં સોનાનું કુલ જોયું હું તે જોઈને બહુ જ ખુશી થઈ મારો હર્ષ પ્રકટ કરવા માટે હું તેની સમિપ ગઈ તે બોલી “ તમે મારા ઉપર એક નાની સરખી મહેરબાની કરવા જેટલા આભારી થયા છો ? ” મે જવાબ દીધો “ હા મારી શક્તિ અનુસાર હું જે કાંઈ માયાળુપણ બતાવી શકું તેમ હશે તે જરૂર બતાવીશ ”

“ તો આ કુલ તમારા પોષાક ઉપર મને ભરવવા દો ”

મેરીઅન, આ માગણી અચાનક થયેલી હતી એવી માગણીની મે આશા રાખી નહતી તેણે પોતાના મુખ ઉપર અત્યંત આતુરતાના

એવા અપૂર્વ ભાવથી ઉપલી માગણી કરી કે જે સાબળ્યા પછી શુ કરવું કે શુ નહીં તેની મને સમજ ન પડવાથી હું એકદમ બે ચાર ડગલા પાછળ હટી ગઇ તે બોલી “ ચરે ! તમારી માતાએ જરૂર મારી આ માગણી પુરી પાડી હોત ! ” મારી માતાનું નામ ઉચ્ચારતી વખતે તેના અવાજમા અને તેના દેખાવમા ઠપકાની એવી કોઇક રીત રહેલી હતી કે જે જોઈને, તેના ઉપર અવિશ્વાસ કરવા માટે હું શરમિદી બની ગઈ કુલવાળો તેના હાથ મે મારા હાથમા લીધો અને ધીમેથી મારી છાતી ઉપર મૂક્યો મે કહ્યું “ શુ મારી માતાને તું ઓળખતી હતી ? પણ કદાચ એ બહુ વર્ષોની વાત હશે મે અગાઉ કોઇવાર તને મારી માતા પાસે આવેલી જોઇ છે કે કેમ, એ મને યાદ નથી ” મારા પોષાકમા કુલ ખોસવામા તેના હાથ રોકાઇ ગયા હતા, તે અટકી ગઇ અને બોલી “ લિમરિજ ખાતે વસત ઋતુનો એક ખુશનુમા દિવસ શુ તમને યાદ નથી ? તે દિવસે તમારા માતા, નિશાળ જવાને રમ્તે ફરતા હતા અને તેમની બન્ને બાજુએ અડકેક છોકરી હતી એ બે છોકરીઓમાની એક હું અને એક તમે હતા એ દિવસ પછી મને બીજી કાંઇ યાદ નથી મને એજ પ્રસંગ ખાસ યાદ છે એ વખતે સુદર અને ચપળ મિસ ફ્રેલી તથા ગરીબ અને બહીકણ એની કેથેરિક બન્ને એક બીજાની સાથે સાથે હતા આજે પાછા નેઓ બન્ને એક બીજાની સાથે સાથે ઉભા છે ! ”

લોારાએ મને આગળ કહેવા માડ્યું “ તેણે જ્યારે મને આ પ્રમાણે કહ્યું ત્યારે હું સમજી ગઇ કે, તેનું નામ એની કેથેરિક છે એરીઅન, લિમરિજમા તે મારા લગ્ન પહેલા એક વખત એની કેથેરિક વિષે મને કેટલીક પૂછપરછ કરી હતી અને તે વખતે તે મને કહ્યું હતું કે, તે બરાબર મારા જેવી છે—આ બાબત એની સાથે વાત કરતી વેળા મને ખાસ યાદ આવી મે મારી યાદદાસ્તીની કસોટી કરી, અને તેણે કહેલો પ્રસંગ મને સાબર્યો, મે તેના તરફ એકવાર ફરીથી જોયું તે મારી નજદિકે ઉભી હતી ત્યારે મારા મનમા તરત જ એ વિચાર સ્પુર્યો કે, અમે બન્ને આબેહુબ એક સરખા હતા ! તેનો ચહેરો ફિક્કો, ડુબળો

શ્રમસૂચક હતો—પરંતુ તેનો એ દેખાવ જોતા જ હું ચોક્કી મને એમ લાગ્યું કે, લાખી માદગી પછી હું એક મોટા આયનામાં જોઉં તો જાણે એની કેથેરિકન મોઢું, એ મારૂં જ મોઢું છે, એમ વગર શકે કહી શકાય ! આ શોધથી મને ન સમજાય એવી ધાસ્તી ઉપજી મારૂં હૃદય ખૂબ ધડકવા લાગ્યું અને એક ક્ષણ પર્યંત હું એવી મુઝાઈ ગઈ કે, મોઢામાંથી એક અક્ષર સુધાત કાઢી શકી નહીં-

મને આમ ચૂપ રહેલી જોઈને તેને માઠું લાગ્યું તેણે કહ્યું “તમારો ચહેરો તમારા માતૃશ્રીને મળતો નથી તમારૂં હૃદય પણ તમારા માતૃશ્રી જેવું નથી તમારા માતૃશ્રીનો ચહેરો શ્યામ હતો અને હૃદય, મિસ ફ્રેલી, તમારા માતૃશ્રીનું હૃદય, એક દેવીનું હૃદય હતું ” મેં કહ્યું “મને ખાતરી છે કે, હું તારા તરફ માયાળુપણાથી વર્તું છું કદાચ મારૂં માયાળુપણું હું પ્રદર્શિત કરી શકતી નહીં હોઉં પણ તેથી મારૂં હૃદય કઠોર છે એમ ગણાય નહીં મને તું મિસ ફ્રેલી શા માટે કહે છે ?—” “ કારણકે મને ફ્રેલી નામ બહુ વહાલું છે અને ઝલાઈડ નામ ઉપર સંપ્ત તિરસ્કાર છે ” તે ઉસ્કેરાઈને બોલી આ વખતે મને લાગ્યું કે, તે દિવાની હતી અત્યાર પહેલાં મેં તેના મોઢા ઉપર દિવાનાપણાના આવા ભાવ જોયા નહોતા લિમરિજ ખાતે તેણે મારા ઉપર ભયકર પત્ર લખ્યો હતો, એ વાતનું મને સ્મરણ થતાં મેં કહ્યું “ હું પરણેલી છું એ વાત તારા જાણવામાં હશે, એમ મારૂં ધારવું હતું ” તેણે દીર્ઘ નિશ્વાસ નાખ્યો અને મારા તરફ ન જોતાં આંકું જોઈને કહ્યું “ તમે પરણેલા છો, એ સુ હું નથી જાણતી ? તમે પરણેલા છો તેટલા માટે જ હું અહીં આવી છું કપર પાછળની દુનિયામાં તમારી માતાને હું મળું તે પહેલાં મારી એક ફરજ બજાવવા સાથે જ હું અહીં તમારી પાસે આવી છું ” તે મારાથી દૂર ને દૂર જવા લાગી નૌકા-ગૃહની બીજી બાજુ તરફ તે જઈ આવી અને પછી પાછી દૂર ઉભે ઉભે તે સરોવર તરફ આગળી કરીને કહેવા લાગી “ ગઈ કાલે રાત્રે તમે મને જોઈ હતી ? હું ઝીંકોની ઘટામાં તમારી પાછળ પાછળ આવતી

હતી, એવી તમને ખબર છે ? તમારી સાથે એકાન્તમાં વાત કરવા માટે મેં ઘણા દિવસથી રાહ જોયા કરી છે અત્યારે દુનિયામાં મને એક જ જાણ ચાહે છે તેને ચિંતામાં અને ગભરાટમાં રાખીને હું અહીં આવી છું તમારી જ ખાતર, મિસ ફ્રેલી, તમારી જ ખાતર હું અહીં આવી છું પણ અહીં આવવામાં મારે માથે મોટું જોખમ રહેલું છે તે હું જાણુ છું હું કદાચ કોઇની નજરે પડું તો મને પાછી દિવાનશાળામાં પુરી મૂકવામાં આવે ”

એરીઅન, તેનું આ સંભાષણ સાંભળીને મને ભય ઉત્પન્ન થયો પરંતુ તેના બોલવાની ઢબજબમાં કાઠકિ એવું દયાજનક હતું કે જેને સીધે મારે અંત કરણુ તેના પ્રત્યે દયાથી ભરાઇ ગયું મને ખાતરી છે કે, મને તેના ઉપર અંત કરણુપૂર્વક દયા ઉપજી હશે, કારણુ કે, એ ગરીબ બિચારીને મેં નૌકા-ગૃહની અંદર મારી સાથે આવવા અને સ્વસ્થતાથી વાતચીત કરવા કહ્યું પરંતુ તેણે મારા નિમત્રણનો સ્વીકાર કર્યો નહીં માથું ધુણાવીને તેણે મને કહ્યું “ હું જ્યાં ઉભી છું ત્યાંજ ઉભી રહીશ મારે તપાસ કરવી પડશે, ચોકેલા રહેવું પડશે અને ખાસ સંભાળ રાખવી પડશે કે, કોઈ ત્રીજી માણસ અચાનક આપણી વાતચીત દરમિયાન અહીં આવી ચઢે નહીં ” આમ કહીને તે નૌકા-ગૃહના બારણા આગળના એક ચામલા ઉપર પોતાનો હાથ મૂકીને ઉભી રહી પહેલેથી તે છેક છેલ્લે સુધી તે ત્યાંજ ઉભી રહી વચ્ચે વચ્ચે તે ઘણીવાર અચાનક આમતેમ જોતી અને ખાતરી કરી લેતી કે, કોઈ ત્રીજી વ્યક્તિ એ જગ્યાએ આવી ચઢી છે કે નહીં ? તેણે વાતચીતની શરૂઆત કરતાં કહ્યું “ ગઈ કાલે હું સાંજ પડતાં જ અહીં આવી હતી તમારી સાથે એક બીજા બાઈ હતો મેં તમને તેમની સાથે વાતચીત કરતાં સાંભળ્યા હતા તમારા પતિ માટે તમે જે દુઃખદાયક વાતો કહી, તે બધી મેં સાંભળી તમે કહ્યું હતું કે, તમારા ઉપર તે વિશ્વાસ મૂકે અને તમે તેને ચૂપ કરી શકો એવી કોઈ લાગવગ કે શક્તિ તમારામાં નથી અરે ! હું જાણુ છું કે, એ શબ્દોનો શો અર્થ છે ? અરેરે ! તમે તેને પરણ્યા જ શા સાર ?

હા ! મારો ભય-મારો દિવાનો, કગાલ, દુર્ભાગી ભય !—” તેણે પોતાનું મો પોતાની જુની શાલથી ઢાકી દીધું અને કાઠક બબડાટ કરવા લાગી— થોડીવારે તે કુસ્કા ભરવા લાગી કદાચ તે મોટેથી રડી પડે અને તેથી કોઈક અસાધારણ મુશ્કેલીમાં અત્યારે હું અને તે બંને આવી જમ્યે એવી જાહેરથી મે તેને કહ્યું “ શાન્ત થા ધીરજ રાખ, બહુ જ શાંતિથી મને કહે જોઈએ, કે તું મારૂં લમ કેવી રીતે અટકાવી શકી હોત ? ” તેણે પોતાના મો ઉપરથી શાલ હટાવી લીધી અને મારા તરફ શૂન્ય દશામાં જોતી જોતી તે બોલી “ મારે લિમરિજ ખાતે થોભી જવાની હિમ્મત રાખવી જોઈતી હતી તે ત્યાં આવ્યો તેના સમાચાર જાણીને હું ગભરાઈ ગઈ હતી પણ મારે એવી રીતે ગભરાવું જોઈતું નહતું મારે હરકોઈ ઉપાયે પણ તમને ચેતવણી આપવી જોઈતી હતી અને બહુ મોડું ન થાય તે પહેલાં તમને ઉગારી લેવા જોઈતા હતા અરેરે ! કાગળ લખવાની તો મારામાં હિમ્મત આવી, પણ પછીથી હું કાઈ કરી શકી નહીં ! કાગળ લખીને મે તમને શા સારું તુકશાન કર્યું ? હું તમારું હિત કરવા ચલાતી હતી પણ પુરેપુરી હિમ્મત હું બતાવી શકી નહીં ! અરેરે મારો ભય !—મારો દિવાનો, કગાળ અને દુર્ભાગી ભય ! ” છેલ્લા શબ્દો તે અગાઉ પણ બોલી હતી, તેણે ફરીથી તેજ શબ્દો ઉચ્ચાર્યા અને શાલમાં પાછું પોતાનું મો ઢાકી દીધું તેને આ દશામાં જોતા અને તેને આવું બોલતી સામળતા મને બહુ દુઃખ ઉપજ્યું

મે અત્રે હોંઠાને પુછ્યું “ લોગ, એની કેથિરિકને તે પુછ્યું હતું કે, તેનો ‘ ભય ’ કિયો હતો ? ”

“ હા મે તેને પુછ્યું હતું ”

“ તેણે શો જવાબ દીધો ? ”

હોંઠાએ પોતાની કહાણી આગળ ચલાવી “ તેણે મને સામે પ્રશ્ન કર્યો કે ‘ જે માણસે મને દિવાનશાળામાં પુરી હતી અને જેના હાથમાં હું હતી પણ પકડાઉં તો મને દિવાનશાળામાં હતી પણ પુરે તે માણસનો મને ડર લાગે ખરો કે નહીં ? ’ ” મે કહ્યું “ તું હતી પણ

બહીએ છે ? જો હમણા તને તેનો ભય લાગતો હોત તો તું અહીં આવી નહોત. ” તેણે કહ્યું “ ના મને અત્યારે તેની લગારે બહીક નથી ” મે પુછ્યું “ શામાટે ? ” તે એકાએક નીચી વળીને કહેવા લાગી “ એ વિષે શું તમે કાઈ કલ્પના કરી શકતા નથી ? ” મે ના પાડી તે બોલી “ મારા તરફ જુઓ ” મે તેને કહ્યું “ તું બહુ શોકાતુર અને ધણી માદી જણાય છે તેથી મને દુઃખ થાય છે ” તે હસી-સૈથી પહેલીવાર તેણે આ હાસ્ય કર્યું અને કહ્યું, “ માદી ? હું તો મરવા પડી છું હવે તમે સમજી શકશો કે, મને તેની બહીક કેમ લાગતી નથી તમને લાગે છે કે, તમારા માતૃશ્રીને હું સ્વર્ગમા મળી શકીશ ? અને એ મિલન-પ્રસંગે તે મને માફ કરશે ? ” મને તેના આવી જાતના ભયકર વિચારોથી ગભરાટ ઉપજ્યો હું કાઈ પણ જવાબ આપી શકી નહીં તેણે કહેવા માડ્યું, “ તમારા પતિથી છાની રહ્યા પછી મને અત્યાર સુધી આ પ્રકારના જ વિચારો આવ્યા કર્યા છે જ્યારે એ વિચારોનું બળ જામી ગયું ત્યારે હું અહીં તમારી પાસે બસ્યો વાળી આપવા આવી છું-મે એક વખત જે નુકશાન કર્યું છે, તેની અસરો નાબૂદ કરવા માટે બની શકતી સર્વ કોશિષો કરવા હું અહીં આવી છું ” મે તેને આતુરતાથી વિનંતિ કરી કે, તું શું કહેવા માગે છે તે મહેરબાની કરીને મને સ્પષ્ટતાથી સમજાવ શૂન્ય આખો રાખીને મારા તરફ એકીટશે જોતી જોતી તે બોલી “ મારે નુકશાન નાબૂદ કરવું જોઈએ વાર, મિસ ફ્રેલી, તમારા મિત્રો તમારો પક્ષ લઈને તમારા તરફથી કામ કરી શકે તેમ છે તમે જો તેની ગુપ્ત વાત જાણો તો તે જરૂર તમારાથી બહીશે-તેણે જે વર્તન મારા તરફ બતાવ્યું તે તમારા તરફ બતાવી શકશે નહીં જો તે તમારાથી બહીશે, તમારા મિત્રોથી પણ બહીશે તો તેની મગફળ નથી કે તે તેના પોતાના હિત ખાતર તમારા તરફ માયા મમતા બતાવ્યા વિના રહે જો તે તમારા તરફ માયા બતાવે અને હું એમ કહી શકું કે તે વસ્તુસ્થિતિ મારે લીધે પ્રાપ્ત થઈ તો--” હું આતુરતાથી તેનું કહેવું સાંભળ્યા કરતી હતી પણ અહીં તે અચાનક અટકી ગઈ. મે તેને

આગળ કહેવા જણાવ્યું પરંતુ તે જ્યાં ઉભી હતી ત્યાંથી પાછી ખસી ગઈ. અને નૌકા-ગૃહની દિવાલ ઉપર પોતાનો હાથ મૂકીને, તેના ઉપર પોતાનું માથું ઊંધું નાખી દબને, બંધ ઉપજાવે એવા અને ગળગળા સાદે બળગડવા લાગી “ અરેરે ! અરેરે ! હું તમારી માતા સાથે કબરમાં દટાઈ ગઈ હોત તો કેવું સાર થાત ! દેવોના દુદુભિ વાગતા હોય અને કબરમાના આત્માઓને સ્વર્ગમાં આહવાન થતું હોય તે વખતે હું જાગત થાઉં અને અમે બે સ્વર્ગમાં પ્રયાણ કરીએ અહા ! તો કેવું સાર ? ” મેરીઅન, માથાથી તે પગ સુધી, હું આ શબ્દો સાંભળીને કંપવા લાગી. આ બયાનક ઉદ્ગાર સાંભળવા કોને રૂચે ? તે પાછી બોલવા લાગી- “ પણ એ આશા નથી ” તે મારી નજદિક પુનઃ આવી અને બોલી “ મારા જેવી ગરીબ અજાણી સ્ત્રી માટે એવી કાંઈ આશા નથી જે આરસ પહાણના ‘કોમ’ ને મેં મારા હાથથી સાફ કર્યો છે અને મિસિસ ફ્રેલીને ખાતર જે સફેદ અને સ્વચ્છ બનાવ્યો છે, તેની નીચે સુવાનું મારા નસિબમાં નથી નહીંજ, અરે, નહીંજ ! માણસની દયા નહીં પણ પ્રભૂની દયા મને તેમની પાસે લઈ જશે ત્યાં દુર્જનો તરફનો ત્રાસ નહીં હોય ત્યાં શ્રમિતને આરામ મળશે ” આમ કહીને તેણે એક લાંબો નિસાસો નાખ્યો થોડીવાર સુધી તે બોલતી અટકી ગઈ તેના મોં ઉપર ચિતા અને ત્રાસના ચિહ્ન દેખાયા તેના કપાળમાં કરોચળીઓ વળી તેની આંખો ઝીણી થઈ. તે બોલી “ હું શું કહેતી હતી ? જ્યારે તમારા માતાનું મને સ્મરણ થઈ આવે છે ત્યારે મારા મનમાંથી બીજા બધા વિચારો સરી પડે છે હું શું કહેતી હતી ? કયા વિષય ઉપર વાત કરતી હતી ? ” મેં આ દુર્ભાગી બાળાને બહુજ માથાથી અને ધીમેથી સ્મરણ કરાવ્યું કે, આપણે, મારા પતિની ગુમ વાત વિષે વાતચીત કરતા હતા એક નાના બાળકની માફક તે બોલી “ બરાબર, હા, બરાબર ! ” તેના ચહેરા ઉપર ગુચવાડાના ભાવ હજી ચાલુ હતા “ તમારા ખરાબ ભરથાર આગળ તમે લાચાર બની ગયલા છો- ખરે ? ખસ. હું અહીં તમને જો કહેવા આવી છું તે મારે જરૂર કહેજે

જોઈએ અત્યાર સુધી એ વાત કોઈ સારા વખતે તેમને કહેવા માટે મેં મુલતવી રાખી હતી પણ આજે હું તમને કહીશ ” મેં અત્રે પુછ્યું “ એ ગુપ્ત વાત શી છે ? ” તે બોલી, “ મેં એજ ગુપ્ત વાતની ધમકી તેને એક વખત આપી હતી એ વખતે તે મારાથી ખ્હી ગયો હતો તમે પણ એજ ગુપ્ત વાતની ધમકી તેને આપશો એટલે જરૂર તે તમારાથી ખ્હીશે ” તેના ચહેરા ઉપર કાળાશ છવાઈ, તેની આખોના કોઈ જાણુયો કડક ચહેરો કરીને તે મારા તરફ જોવા લાગી તેણે પોતાનો હાથ હવામા વીઝ્યો અને કહ્યું “ મારી માને એ ગુપ્ત વાતની ખમર છે પણ તેણે પોતાનું અર્ધું જીવન એ ગુપ્ત વાત પોતાના મનમા જ રાખી મૂકીને ગુમાવ્યું છે એક દિવસ, જ્યારે હું મોટી અને સમજણી હતી ત્યારે તેણે મને કાઠક કહ્યું એ પછી ખીજે જ દિવસે તમારા ભર-થારે--” તે અહીં અટકી ગઈ

મેં કહ્યું “ હ પછી ? આગળ ચલાવ મારા પતિએ ખીજે દિવસે શું કર્યું ? ”

એરીઅન ! અહીં અટકી જઈને તે પોતાના કાન માડીને કશુંક સાંભળવા લાગી પછી ધીમેથી તેણે મને કહ્યું “ ચૂપ ! ચૂપ ! ” એટલું કહીને તેણે નૌકા-ગૃહની ખીજ ખાજુએ જગલ તરફ જવા માડ્યું હું આથી અજબ થઈ તેની વાત તો અત્યારે સાંભળવી જ એવો ઠરાવ કરીને હું તેની પાછળ પાછળ ગઈ અને કહ્યું “ પેલી ગુપ્ત વાત ? ” તેણે આડુઅવળું જોઈને, ભયભીત મોં કરીને ધીમા સ્વરે કહ્યું “ અત્યારે નહીં, આપણે એકલા નથી કોઈકના પગલા મેં સાંભળ્યા જરૂર કોઈક છુપાઈને આપણી વાત સાંભળે છે કાલે આ વખતે અહીં જ આવ જો-તમે એકલાજ આવજો-યાદ રાખજો, તમે એકલા જ ! ખીજું કોઈ નહી. ” મારો હાથ છોડાવીને, વળી પાછું આમતેમ આડુઅવળું જોતી જોતી તે ઉતાવળી ઉતાવળી જગલ તરફ જતી રહી-અને હું તેની ગુપ્ત વાત સાંભળ્યા વિના રહી ! તે આમ એકાએક જતી રહી તેથી અને તેણે કહ્યું કે, ત્રીજું કોઈક આપણી વાત છુપાઈને સાંભળે છે, તેથી હું

બયબીત થઈ ગઈ મારાથી ન તેની પાછળ દોડી શકાય કે ન તેને યુમ પાડીને પાછી બોલાવી શકાય--

મે (ઝેરીઅને) અત્રે લૉરાને પુછ્યુ “ વાર પશુ તે તે પછી કોઇ માણસને ત્યા સતાયલો જોયો ? ”

લૉરાએ કહ્યુ “ ના મને આમપાસ બધુચે શાન્ત લાગ્યુ, તેમજ મે કોઈ માણસને ત્યા જોયો નહી હુ તરત જ તને આ બધી વાતથી વાકેફ કરવા ઉતાવળી ઉતાવળી અહીં દોડી આવી ”

મે કહ્યુ, “ લૉરા, લૉરા, એક તક હાથથી ગઈ! જો તે વખતે હુ તારી પાસે હોત તો તે આમ નાસી શકી નહોત ”

હુ અત્રે ઝેની કેથેરિકની શકા સબધી મિચાર કરવા લાગી થુ ખરેખર, કોઈ માણસ તેમની વાતચીત માબજતો હશે કે માત્ર એ ઝેની કેથેરિકનો એક તરંગ હશે? લૉરાએ કોઇને દીઠો ન હોવાથી ખરે થુ તેનો નિર્ણય કરવો અશક્ય હતો. પણ એક વાત નક્કી હતી તે એ કે, ઝેની કેથેરિક એકવાર પાછી છટકી ગઈ! જો આપની કાલે તે પાછી એજ જગ્યાએ ન આવે તો ફરીથી તેનો મેળાપ ક્યા થઈ શકે, તે અમે જાણતા ન હતા.

મે લૉરાને પુછ્યુ “ તને ખાત્રી છે કે, તે મને રજેરજ વાત કહી છે? કોઇ મુદ્દો તુ ભૂલી જતી નથીને ? ”

તેણે જવાબ દીધો “ હુ ધાર છુ કે, મે તને બધી વાત કહી છે ઝેરીઅન, મારી સ્મરણશક્તિ તારા જેવી ચચળ નથી, પણ હુ એટલુ તો કહી શકુ છુ કે, તેની વાતમા મને એટલો બધો રસ પડ્યો હતો-હુ તે સાબળવામા એવી તણીન થઈ ગઈ હતી-કે અગત્યનો કોઈ મુદ્દો મારા મનમાથી ખસી ગયો નથી અને મે તેનુ કહેવુ પુરેપુરે સાબળેલુ છે ”

“ વહાલી લૉરા, ” મે કહ્યુ “ ઝેની કેથેરિકની બાબતમા નાનામા નાનો મુદ્દો પણ અગત્યનો છે એકવાર ફરીથી તારી યાદદાસ્તીને કસી જો તેના મોઢામાથી એકે વખત એ વાત આટકત્રી કે સીદ્ધી નીકળી હતી કે, હાલમા તેનુ નિવાસસ્થાન ક્યા છે ? ”

“ ના તે અત્યારે ક્યા રહે છે, એ વિષે તેણે એકેવાર કાઈ જ અશારે ક્યો નહતો ”

“ તેણે પોતાની કોઈ સરક્ષક બાઈનુ નામ કહ્યું હતું ? અર્થાત તેની જોડે લિમરિજમા આવેલી મિસિમ ક્લેમટમ માટે કાંઈ કહ્યું હતું ? ”

“ હા હા હુ તે બૂલી ગઈ તેણે મને કહ્યું હતું કે, મિસિસ ક્લેમટમે તેની સાથે સરોવર આગળ આવના હઠ લીધી હતી અને તેને ચેતનથી આપી હતી કે, બ્લેકવોટર પાર્કની નજદિકમા બૂલેચૂકે પણ એકથી ન જઈશ ”

“ એમ છતા તે એકલી આવી હતી ? ”

“ હા તેનાથી છાનીમાની આવી હતી ”

“ વાર. એ સિવાય તેણે બીજું કાંઈ કહ્યું હતું ? ”

“ ના બીજું કાંઈ જ કહ્યું નહોતું ”

“ મિસિસ ટોડના ખેતરમાંથી તેઓ બન્ને જથ્થુ જતા રહ્યા તે પછી ક્યા ગયા હતા એ વિષે તેણે કાંઈ કહેલું ? ”

“ ના મને ખાતરી છે કે, તેણે કશું જ નહોતું કહ્યું ”

“ અત્યારે તે ક્યા રહે છે અને તેની પોતાની માણી કેવા પ્રકારની છે, એ વિષે કાંઈ કહેલું ? ”

“ ના એરીઅન, એક પણ શબ્દ કહ્યો નહતો મહેરબાની કરીને મને કહે કે, એ બધું જાણવાની આપણે શી જરૂર ? હવે મારે શું કરવું ? મને તો કાંઈ જ સમજ પડતી નથી ”

મે કહ્યું “ વહાલી, તારે જે કરવાનું તે આ છે—આવતી કાલે અપ્પર નક્કી કરેલે વખતે નૌકા-ગૃહ આગળ જજો એ સ્ત્રીને ફરીથી મળવામા કદાચ તને લાભ થાય. આવતી કાલે હુ પણ તારી પાછળ આવીશ, અને તેને ન અપ્પર પડે એવી રીતે છુપાઈ રહીશ મને કોઈ દેખે નહીં, એની ખાસ સમાજ હુ રાખીશ એની કેથેરિક, વૉલ્ટર હાર્ટરોઈટ આગળથી છટકી ગઈ—તારી આગળથી પણ આ વખતે છટકી

ગઠ પણ હવે ત્રીજવાર તે છટકી શકશે નહીં, કારણ કે હું તેને નહીં છટકવા દઉં ”

હોરાએ પુછ્યું “ તેના કહેવા ઉપર તને વિશ્વાસ એસે છે કે, મારા પતિની કાંઈક ગુપ્ત વાત તે જાણતી હશે ? કદાચ એના દિવાના મગજમા કોઈક દિવાનો તરંગ જ આવ્યો હોય અને તેને લીધે તે ખોટો બકાસકારો કરતી હોય એમ તું નથી માનતી ? મારી માતા ઉપર તેને અજ્ઞાન પ્રકારનો વહાણ હોવાથી જ માત્ર તે મને જુની યાદની ખાતર મળવા આની હોય એમ માફ માનવું છે તેની રીતભાત એની વિચિત્ર હતી કે, મને તેના ઉપર વિશ્વાસ એસતો નથી હા, તેના ઉપર મને દયા આવે છે પણ વિશ્વાસ તો નહીં જ તું તેના ઉપર વિશ્વાસ મૂકવા તૈયાર છે ? ”

“ હોરા, હું કદાચ ઉપર વિશ્વાસ મૂકતી નથી, પણ તારા પાતની રીતભાતના અવલોકનથી અભિપ્રાય બાધુ છું એની કેથેરિકના શબ્દો સાથે હું તારા પતિના કાર્યોનો મેળ એસાડુ છું અને તે ઉપરથી હું ધારૂ છું કે, તેના જીવનમા કાંઈક ભેદ હશે-તેની કોઈક પણ ગુપ્ત વાત હશે ખરી ”

આથી વિશેષ કાંઈ કહ્યા સિવાય હું તે ઓરડામાથી બહાર નીકળી મારા મનમા કેટલાક ભયકર વિચારો ઘોળાયા કરે છે જે અમે વધુ વખત વાતચીત કરી હોત અને મે તે વિચારો તેની આગળ જાહેર કર્યા હોત તો તે કદાચ ગભરાઈ જાત હવે જે કાંઈ તાજા બનાવો બનતા જાય છે તે ઉપર જ્યારે હું વિચાર કરવા બેસુ છું ત્યારે અચાનક મને માફ ભયકર સ્વપ્ન સાભરી આવે છે જાણે અમારી આસપાસ વિટબણાઓનું વાતાવરણ ઘેરાઈ રહ્યું હોય અને તેમા અમને થતી સુઝવણુમા માત્ર હાર્ટરોઈટ એકલો અડગ ઉભો રહ્યો હોય એમ મને લાગ્યા કરે છે મે તેને છેલ્લી વદાયગિરી માગતો જોયો હતો એ પછી મે મારા સ્વપ્નમા તેની છાયા જોઈ હતી એ છાયા હવે જ્યારે જ્યારે હું જોઉં છું ત્યારે મને શકા થયા કરે છે કે કોઈ અનિવાર્ય અત તરફ અમે ધસડાઈએ છીએ કે નહીં ?

લોારાને મેડી ઉપર જવા દધને હું બહારની સ્વચ્છ હવામા સ્વસ્થ થવા માટે ગર્ભ એની કેથેરિક જે સયોગોમા અચાનક લોારાથી વિખૂટી પડી હતી, તે ઉપરથી મને એની ઉર્મિ થઈ કે, અત્યારે કાઉન્ટ શુ કરતો હતો અને ક્યા હતો, એ મારે શોની કાઢવું જોઈએ બાગમા હું બધે સ્થળે ફરી પણ કાઉન્ટ કે પર્સિવલ મારા જોવામા આવ્યા નહી હું ધરમા પાછી ફરી હું મારા ઓરડામા જતી હતી તે વખતે મેડમ ફ્રાસ્કોએ પોતાના ઓરડાનું બારણું ઉઘાડીને બહાર ડોકીઈ કર્યું મે તેને પુછ્યું કે, કાઉન્ટ અને સર પર્સિવલ અત્યારે ક્યા હશે ? તેણે કહ્યું “ એકાદ કલાક ઉપર મારા ઓરડાની બારીમાથી મે તેમને બાગમા ફરતા જોયા હતા મે તેમને જોયા પછી કાઉન્ટે અહીં આવી જઈને મને કહ્યું હવે કે-અમે જરા દૂર ફરવા જઈએ છીએ ”

દૂર ફરવા ! ક્યા ? મારી જાણ મુજબ કાઉન્ટની પ્રકૃતિ એવી હતી કે, ચાલીને દૂર ફરવા જવું તેને ગમે નહીં વળી સર પર્સિવલ કદી નજદિક જવાનું હોય તોપણ ગાડી વિના જતા નહી, કાઉન્ટ કદી પણ કસરત કરવી પસંદ કરતો નહી અને સર પર્સિવલનું મગજ કસરત કરવા જોટલું કદી સ્વસ્થ રહેતું કે કેમ, તેની મને શકા હતી છતાં આજે તેઓ દૂર ફરવા ગયા, એનું કારણ શુ ?

હું પુનઃ જ્યારે લોારા કને ગર્ભ ત્યારે મને યાદ આવ્યું કે, સહીના સબધમા કાઉન્ટે મને આપેલી ખબરથી મે તેને વાકેફ કરી નહોતી આથી હું તેને તે ખબર કહેવા જતી હતી ત્યાર પહેલા તેણે મને આશ્ચર્યચકિત થઈને પુછ્યું કે “ પુસ્તકશાળામા આપણે અત્યારે જવાનું હવે પણ હજીસુધી આપણને કેમ બોલાવવામા આવ્યા નથી ?”

મે કહ્યું “ એ સબધમા હવે તારા મનમાથી બધી ચિન્તાઓ દૂર કરજે હાલ તુર્તને માટે મારે કે તારે કસોટીમા ઉતરવાનું નથી સર પર્સિવલે પોતાનો ઇશદો બદલી નાખ્યો છે-પેલા કમનસિબ કાગળ ઉપર તારી સહી લેવાનો વિચાર માડી વાળ્યો છે ”

“ એમ ? શુ તું ખરું કહે છે બેન ? તને કોણે કહ્યું ?”

“ કાઉન્ટ ડ્રૌસ્કોએ, સરપર્સિવલને આ સલાહ આપનાર કાઉન્ટ જ છે, એમ હું માનું છું ”

“ પણ મેરીઅન, આ વાત હું અશક્ય માનું છું આપણે જાણીએ છીએ કે, સર પર્સિવલને નાણાની અત્યારે બહુ જ જરૂર છે અને તેથી તેઓ એ કાગળમાં મારી સહી કરાવવા માગતા હતા જે સહીની આખત તેમણે પડતી મૂકી હોય તો નાણા કેવી રીતે મેળવશે ? ”

“ લૉરા કેમ ભૂલી ગય છે કે, તારી સહી ન થાય તો સર પર્સિવલને તેમના ધારાશાસ્ત્રીએ એક ખીન્ને રસ્તો સૂઝાડ્યો હતો ? મે એ બન્નેની વાતચીત છુપાવને સાબળી હતી તે ઉપરથી મને યાદ છે કે—”

“ મને તો કાંઈ યાદ રહ્યું નથી ”

“ મને યાદ છે ધારાશાસ્ત્રીએ એ માર્ગ બતાવ્યા હતા તેણે સર પર્સિવલને કહ્યું હતું કે, જે કાગળ ઉપર તારી સહી ન થાય તો ત્રણ મહિનાની મુદતનું ખત લહેણુદારને લખી આપવું આથી મારૂં ધારવું છે કે, જે લહેણુદારને માટે સર પર્સિવલ નાણા મેળવવા માગતા હતા તેને તેમણે ત્રણ મહિનાનો વધુ વાયદો કરવાનો ઇરાદો કર્યો હશે, અને હાલ તુર્ત આ આખત પડતી મૂકી હશે ”

“ તું કહે છે તે માર્ગ ધારાશાસ્ત્રીએ બતાવ્યો હતો, એ તને ચોક્કસ યાદ છે ? ”

“ ચોક્કસ ચોક્કસ વહાલી, થોડાક જ વખત ઉપર તે મને મારી યાદદાસ્તી માટે અભિનંદન આપ્યું હતું, એ ભૂલી ગઈ કે ? હું મારી નોંધ-પોથી લઈ આવીને તને ખાત્રી કરી આપીશ કે, મારૂં કહેવું ખરૂં છે ”

તરત જ હું મારા ઓરડામાં ગઈ અને નોંધ-પોથી લઈ આવી પાછલા પાના ઉથલાવીને મેં સર પર્સિવલ અને તેમના ધારાશાસ્ત્રી વચ્ચે થયેલી જે વાતચીત ઉતારી લીધી હતી તે લૉરાને વચાવીને ખાત્રી કરી આપી કે, મારૂં કહેવું ખરૂં છે આ નોંધ-પોથી અને મારી

ચાદ્દસ્તીને લીધે, સર પર્સિવલે લેવા ધારેલા માગ વિષે અમે યોગ્ય અનુમાન કરી શક્યા તેથી અમને બંનેને આનંદ થયો અમારી હાલની ભયંકર અચોક્કસ સ્થિતિમાં, એ કહેવું મુશ્કેલ છે કે, મારી નોંધ-પોથી-મા નિયમિત રીતે લખાતી નોંધો ઉપર અને જ્યારે હું તે નોંધો લખી લઉં છું ત્યારે મારી સ્મરણશક્તિની વાસ્તવિકતા ઉપર ક્રિયા બિવિધતા લાભોનો આધાર લટકી રહ્યો નહીં હોય !

લૅારાતુ વદન અને તેની રીતભાત ઉપરથી હું સમજી ગયું કે, મારા જોવો જ વિચાર તેને આવ્યો છે ગમે તે હો, પણ આ એક નજીની બામત છે અને હું અત્રે એ ટપકાની લેતા લગભગ શરમાઉં છું કે-અમારી અનાથ સ્થિતિનું કગાળ અને ખુલ્લું સ્વરૂપ આ નોંધ-પોથીમાં છે જ્યાં સુધી મારી સ્મરણશક્તિ અમને હરધડી મદદરૂપ થઈ પડે છે અને જાણે એક નવા મિત્રની શોધની માફક તેને વધારી લેવામાં આવે છે ત્યાં સુધી અમારે નોંધ-પોથી ઉપર ધણો થોડો જ આધાર રાખવાનો છે

જમવાના વખતની સૂચના આપનારો ઘટ વાગ્યાથી અમે વિખૂટા પડ્યા થોડીવાર પછી સર પર્સિવલ અને કાઉન્ટ દૂર ફરીને પાછા આવ્યા હોય એમ મને લાગ્યું, કારણ કે, સર પર્સિવલ નોકરો ઉપર ખૂબ ગુસ્સે થઈને ઘાટા પાડતા હતા નોકરો પાસે જ મિનિટ મોડા આવ્યા તે માટે સર પર્સિવલ તેમને વદતા હતા, અને તેમનો ખાસ મિત્ર, પોતાના હમેશના રિવાજ મુજબ, તેમને ધીરજ, શાંતિ અને મોભો જળવવાની સલાહ આપતો હતો

(૩૮૨)

પરિચ્છેદ ૩૪

ફેરફારની અર્થસૂચક લવિષ્યવાણી.

તા ૧૮ મી જુલાઈની રાત્રે હું આ નોંધ લખુ છું આજે સાંજે કોઈ અગત્યનો બનાવ બન્યો નહતો પરંતુ સર પર્સિવલ અને કાઉન્ટની રીતભાતમા સાંજે મને કેટલીક વિચિત્રતાઓ લાગી છે, જેથી એની ફેરફારિક સંબંધમા અને આવતી કાલે અમારી તેની સાથે થનારી મુલાકાતના પરિણામ સંબંધમા મને અત્યારે ચિંતાઓ ઉપજી રહી છે આવતી કાલે શું થશે, તે હું જાણતી નથી પણ આવતી કાલ માટે મને ધણી જ ઉદ્વેગ થયા કરે છે અને તેનું કારણ ખાસ કરીને સર પર્સિવલની આજ સાંજે ફેરવાયલી રીતભાત છે

સર પર્સિવલ જ્યારે ગુસ્સાને બદલે બહુ જ વિનયી અને શાંતિભરેલી રીતભાત દાખવે છે ત્યારે, આજ સુધીના મારા અનુભવ ઉપરથી હું કહી શકું છું કે, એ એક ખોટો ડાંળ છે અને જ્યારે તેઓ આવો ડાંળ કરે છે ત્યારે તેમના અતરના ઉડાણમા અવશ્ય કોઈક કપટજનન ફેલાયલી છે, એમ હું હમેશા માની લઉં છું કાઉન્ટની રીતભાતનું જ એ અનુકરણ છે, જેથી આવી દલી રીતભાતથી મને ચિંતા ઉપજે, એ સ્વાભાવિક છે હું એમ માનું છું કે, સાંજ પડતા પહેલા કાઉન્ટ સાથે સર પર્સિવલ દૂર ફરવા ગયા ત્યાંથી આ દલી રીતભાત આજે ગૃહણ કરી આવ્યા હશે મેં આજ સાંજે જોયું હતું કે, સર પર્સિવલે લૉરારા પ્રત્યે ધણું જ સન્માન દાખવવાની શરૂઆત કરી હતી તેમણે તેને તેના ખ્રિસ્તિ નામથી સંબોધન કર્યું ત્યારે લૉરારાને જ આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન થયું અને મને તો તેથી ભય ઉપજ્યો તેમણે અનેક નાની નાની વાતોના પ્રશ્નો લૉરારાને કર્યા, જેમા નીચેના મુખ્ય હતા —

“ મિ ફેરલી તરફથી હાલમા કોઈ પત્ર આવ્યો છે ? મિસિસ વેસેને હવે બ્લેકવોટર પાર્કમા ક્યારે બોલાવશો ? ” આ પ્રશ્નો સામ-

ળતા જ મને લિમરિજ ભવનમાનો આ માણસનો વસવાટ અને તે દરમ્યાન તેણે બતાવેલી દબી, પોકળ અને લુચ્ચાઈથી ભરપૂર મીઠી વાતોનું સરમરણ થયું સર પર્સિવલનો દબ મારાથી તો અનપયો નજરે, કેમકે શરૂઆતથી જ હું તેમની હિલચાલ શકની નજરથી તપાસતી રહી તેમણે ભોજન પછી દિવાનખાનામા આરામખુરશી ઉપર ઉઘી જવાનો ઢોંગ કર્યો તેમણે આખો મીચેલી રાખી, પરંતુ વચ્ચે વચ્ચે અર્ધી ઉઘાડી કે અર્ધી બાડી આખે તેઓ જોતા હતા કે, હોંરા અને હું થું કરીએ છીએ એમના મનમા એમ હશે કે, આ ઢોંગ કોઈ પારખી શક્ય નથી પણ હું તે સારી પેઠે પારખી ગઈ હતી

મે પહેલેથી જ શકા કરી હતી કે, સર પર્સિવલ ધોડાગાડીમા એસીને વેલિમગદામ ખાતેજ મિસિસ કેથેરિકને પૂછપરછ કરવા ગયા હોવા જોઈએ એ મુસાફરી નકામી કરવામા આવી નહોતી અને તેમને કોઈક જાતની ખાતમી મળી હતી, એમ મે આજની તેમની રીતભાત ઉપરથી અનુમાન કર્યું હું ખાત્રીથી કહું છું કે, જો આવતી કાલે એની કેથેરિક સાથે મારો ભેટો થાય તો હું જરૂર તેને ચેતવણી આપુ કે, કે “તું કોઈ બહુ જ સારી જગ્યાએ છુપાઈ રહેજે, નહીતર પકડાઈ જઈશ ”

સર પર્સિવલની આજ સાજની રીતભાત જો કે અમગળ શકાઓ કરાવે એવી હતી તોપણ તે રીતભાતથી હું કે હોંરા છેતરાઈ ગયા નહીં હવામા જેમ તોફાન પહેલા અપૂર્વ શાંતિ પ્રસરી રહે છે તેમ જ આ શાંતિ છે, એવું અમે તુર્ત જ ચેતી ગયા ખીજ બાળુ, કાઉન્ટનો દેખાવ પણ આજે વિચિત્ર હતો તેની રીતભાતનો એક તદ્દન નવો જ દેખાવ આજે મે જોયો એક ભાવનાશીલ પુરુષ તરીકે તેને મે આજ પહેલા કદી વિચારતદ્રામા ગઈ થયેલી દશામા બેઠેલો જોયો નહતો તે શાંત અને એસગાયલી હાલતમા બેઠો હતો તેની આખો અને તેનો અવાજ એમ સ્થિત કરતા હતા કે, તે કોઈક વિચારમાળામા પરાવાયલો છે તેને કોઈક બોલાવતું તો બેધ્યાનપણે તે જવાબો આપતો હોંરા અથવા

હું કાઠક બોલતા તો તે માત્ર મદ હાસ્ય કરીને પાછો વિચારોમા ગર-
કાવ થઈ જતો તેની પત્ની સાથે તેણે દારૂ પીધો ત્યારે માયાળુપણાથી,
મૃદુતાથી પરતુ વિચારપૂર્વક તે બોલ્યો “ મારી દેવી, તારૂં સુખ અને
તારી તદુરસ્તી ઇચ્છુ છું ” હમેશની માફક તે પેટ ભરીને આજે સાજે
જમ્યો નહોં, કોઈકવાર વચ્ચે વચ્ચે નિસાસા પણ નાખતો અને તેના
મિત્ર તેની સાથે વાત કરતો ત્યારે “ ભલા પર્સિવલ ! ” એમ કહીને તે
જવાબ વાળતો ભોજન પછી તેણે લૉરાનો હાથ ઝાલ્યો અને તેને વિનંતિ
કરી કે, “ પિયાનો વગાડીને તમારી મધૂરતાનો પરિચય કરાવવા કૃપા
કરશે ? ” અત્યંત આશ્ચર્યચકિત થઈને તેણે તેની માગણી પુરી પાડી
લૉરા પિયાનો વગાડતી હતી ત્યારે તે તેની પાસેની એક ખુરશી ઉપર
બેઠો તેના ધડીઆળનો છેડો તેના જાકેટમાથી આ વખતે બહાર લટ-
કતો હતો જાકેટ દરીઆના પાણી જેવું રંગે ભરૂં હોવાથી એ ધડીઆળ-
નો છેડો, જાણે સમુદ્રમાનો સુવણુરગિત સર્પ ન હોય, એવો
ભાસતો હતો વળી સગીત વાગતું હતું તે દરમ્યાન તેનું માથું તેના
એક હાથ ઉપર ટેકવેલું રાખીને પુનઃ તે વિચારતદ્રમા પડેલો
જણાયો લૉરા પિયાનો વગાડી રહી ત્યારે તેણે તેની વગાડવાની ઢબના
અને સગીતને લગતા તેના જ્ઞાનના વખાણુ કર્યા બિચારો હાર્ટરાઇટ !
હમેશા લૉરાનું સગીત આ પ્રમાણે વખાણુતો પણ તેના વખાણુમા,
મધૂર સૂરમાથી મળતી નિર્દોષ મોજ માટે આભારદર્શન જણાતું, પરતુ
કાઉન્ટના વખાણુ જુદા દિશિમિન્દુવાળા હતા સગીતની પદ્ધતિ સમજ-
નાર એક સુશિક્ષિત અને વ્યવહાર જ્ઞાનવાળા આસામી તરીકે અને વાદ્ય
વગાડનારની વિવિધ ઢબોથી અત્યંત પરિચિત વ્યક્તિ તરીકે તેણે લૉરાના
સગીતના જ્ઞાનને પસંદ કર્યું અને તેને ઉત્સાહ અર્પતા કહ્યું કે
“ તમારે આ કલાને જોમ અને તેમ વિશેષ ખીલવવી જોઈએ ”
અધાર પડવાની શરૂઆત થઈ ત્યારે તેણે કહ્યું કે—“ અધકારમા વિલીન
થતા રમ્ય પ્રકાશને, દીવાના કૃત્રિમ પ્રકાશથી અપવિત્ર કરશે નહીં ”
દ્વિલસુપ્રીભરેલા આ વાક્યથી જ આજની પોતાની ભાવનાપ્રધાન દશાનો

ખ્યાલ કરાવીને તે અડધો નહીં પરંતુ હું જે બારી આગળ ઉભી ઉભી કુદરતના દેખાવો નિહાળી રહી હતી તે બારી આગળ આવીને તેણે મને સૂચના કરી કે ‘ જતીઓ નહીં કરવાના મારા વાધાને ટેકો આપો ’ જે અત્યારે કાંઈએ તેને ઉભો ને ઉભો સળગાવી દેવા માટે જતીઓ કરવાનું બીકું ઝડપ્યું હોત તો હું જાને રસોડામાં જઈને તે સળગાવેલી જતીઓ આ ખડમા લઈ આવત !

તેણે મૃદુ સ્વરે મને કહ્યું “ ખરેખર, તમે આ મંડુરી, ઝાખી પડતી, ઇંગ્લિશ પ્રદેશની સંન્યાસાળ પસંદ કરતા હશે અહા ! મને એ સંન્યાસાળના રંગ બહુ પ્રિય લાગે છે આજના જેવી સંન્યાસાળ મમાન સ્વર્ગીય નૈસર્ગિકતાથી વિશુદ્ધ હોય એવી ઉમદા, મહાન અને સુંદર સર્વ કાંઈ વસ્તુ તરફ મને અત્યારે નૈસર્ગિક માન ઉપજે છે કુદરતમાં અમર મોહકતા છે કુદરતમાં ન કરમારી શકાય એવી અજ્ઞમ મૃદુતા છે અને તેને હું ખામ વખાણું છું હું એક જડો અને વૃદ્ધ માણસ છું મિસ હોલકોમ, તમારા જેવાના હોઠમાંથી નીકળતી જોઈએ એની આ વાતો હું કંઈ છું ત્યારે તમને તે અપ્રાસંગિક અને મસ્કરી રૂપ લાગતી હશે, પણ જ્યારે મારું મન કુદરતને લગતા તરંગોથી ભરપૂર હોય છે ત્યારે તે મારા શરીરની માફક વૃદ્ધ અને કટાણી ગયેલું નથી હોતું એવી લાણીમાં મારી હાસી કરવી, એ મને અન્યાય કરવા સમાન છે અહા ! મનમાનિત મન્નારી, જુઓ, જુઓ, વૃક્ષો ઉપરથી ફિસ્કા પડી જતા સૂર્ય કિરણો કેવા સુંદર લાગે છે ? મારા હૃદયમાં જેમ તે કિરણોનો પ્રવેશ થાય છે, તેમ તમારા હૃદયમાં તેમનો પ્રવેશ નથી થતો ? ”

તે થોડીવાર થોભી ગયો-મારા તરફ જોઈ રહ્યો અને ઇટાલિયન ખંચિ ડાન્ટેની, સંન્યાસાળના વૃક્ષો ઉપર રચેલી કવિતાની સુવિખ્યાત કડીઓ લલકારી રહ્યો તે કવિતાની કડીઓ બોલતી વખતે તેના અવાજમાં એની મૃદુતા અને એવી સહૃદયતાનો ભાસ થતો હતો કે જેથી કવિતાની ખૂબીને અનન્ય ઓપ મળતો હતો એ મહાત્મ કવિના છેલ્લા શબ્દો બોલી રહ્યા પછી તે એકદમ અવાજમાં ફેરફાર કરીને મોટેથી

બોલ્યો “ હટ ! હું કેવો મૂર્ખ છું કે, તમને બધાંને નિરર્થક ત્રાસ આપી રહ્યો છું ! તરગોને આપણે આપણા હૃદયમા સમાવી દેવા જોઈએ, અને જગતના વ્યવહારપણા તરફ નજર કરવી જોઈએ. પર્સિવલ ! આ ખડમા બત્તીઓ લાવવાની હું મજૂરી આપુ છું લેડી ગ્લાઈડ-મિસ-હોલકોમ-એલિનોર, મારી ભલી મહોરદાર ! તમારામાથી કોણ મારી સાથે પતા રમશે ”

તેણે અમને બધાને સબોધન કર્યું પરંતુ ખાસ કરીને લૉરા તરફ દૃષ્ટિપાત કર્યો

તે હવે શીખી ગઈ હતી કે, આ માણસને ગુસ્સે કરવામા સાર નથી, આથી તેણે તેની સૂચનાને અનુમતિ આપી હું પોતે તો અત્યારે તેની સાથે બેસવાના તરગમા નહોતી તે બારી આગળ બ્યારે મારી પાસે ઉભો રહીને મારી સાથે વાતચીત કરતો હતો ત્યારે સન્ધ્યાકાળના આખા અજવાળામાથી તેની આખો જાણે મારા અતરાતમા ઉડી ભો ઝાતી હોય અને તેથી મને અસહ્ય દુઃખ થતુ હોય, એવો ભાસ થતો હતો તેનો અવાજ મારા શરીરના રોમાચ ઉભા કરતો હતો અને તેનો એકે એક શબ્દ અદરખાનેથી મારી લાગણી ઉત્કેરતો હતો. પણ લૉરાએ તેની દરખાસ્ત વધારી લીધી તે ક્ષણે અચાનક મારા ચક્ષુઓ સમિપ મારૂ ભયકર સ્વપ્ન ખડુ થયુ સફેદ કપર પુન મારા જોવામા આવી, હાર્ટરાઇટ પુન તે કપર નજદિક ઉભેલો દેખાયો અને ખુરખાવાળી સ્ત્રી પુન તે કપરમાથી ઉદ્ભૂત થતી દેખાઈ મારા અતકરણમા લૉરાની સહિસલામતિ માટે શકા ઉત્પન્ન થઈ અને અગાઉ કદી પણ મને નહીં આવેલા એવા અમગળ, ભયપ્રદ, અને દુઃખદ વિચારો લૉરાના સમ-ધમા આવ્યા ! તે પતા રમવા સાર મેજ નજદિક જતા જતા મારી આગળથી પસાર થઈ અચાનક મારાથી તેનો હાથ ઝલાઈ જવાયો જાણે તે સદાને માટે મારાથી વિખૂટી પડવા માં જતી હોય તેમ મે તેને ચુબનો ઉપર ચુબનો કર્યા મને એમ થયુ કે, તેને મારા બાહુ પાશમાથી વિમુક્ત ન કરે, પણ તે પોતાની મેજ છુટી થઈને મેજ પાસે

ગઈ મારી આ અઝયમી ભરેલી રીતભાતથી અજબ થયયા સૌ કોઈ મારા તરફ આ વખતે નોંધ રહ્યા હોય, એમ મને લાગ્યું જે બારી પામે હું ઉભી હતી તે બારી, નીચેની જમીનથી બહુ ઉંચાઈમા નહોતી હું તે બારીમા થઈને બહાર ફેંદી પડી-કોણુ જાણે કેવા પ્રકારની ઉમિથી કુદી પડી, એ હું કહી શકતી નથી પરંતુ મારા મનમા તે વખતે એટલા જ વિચારો તરવરી રહ્યા હતા કે-અધિકારમા-ગાઢ અધિકારમા તેમનાથી હું છુપાઈ જાઉં-મારી પોતાની નજરે પણ હું પડું નહીં એવી રીતે છુપાઈ જાઉં તો ઠીક ! આ વિચારથી હું કદાચ બારીમાથી બહારની જમીન ઉપર કુદી પડી હોઈશ હું દિવાનખાનામા ક્યારે પાછી આવી તેની મને ખબર નથી પરંતુ મને એટલી ખબર છે કે, હમેશના કરના આજ રાત્રે દિવાનખાનામા સહુ કોઈ વધારે વખત બેઠા મધ્ય-રાત્રે-ઉનાળાની શાંતિમા અજબજાઠ શરૂ થયો પવનની ધીમી લહરીઓ આવવા લાગી ઝાડો હાલવા લાગ્યા હવામા ઠંડી પ્રસરી ગઈ આ વખતે છુટા પડવા માટે અમે સૌ ઉઠ્યા કાઉન્ટ, મને મિશ્રબત્તી સળગાવી આપતો હતો તેણે બત્તી સળગાવીને પોતાના હાથમા ઉંચી કરી તથા જાણે ઋતુને ઉદ્દેશીને ચેતવણી આપતો હોય તેમ તે બોલ્યો

“ સામજો ! આવતી કાલે ફેરફાર થશે ”

મને તરતજ વિચાર આવ્યો “ શું આ અર્થસૂચક ભવિષ્યવાણી હશે ? ”

પ્રથમ ખંડ સંપૂર્ણ.

હવે શું આવશે ?

વાચકજનને સહસા પ્રશ્નો થશે કે -

- (૧) એની કેથેરિક, લૉરાને અને મિસ હોલકોમને ફરીથી મળી શકી કે ?
 - (૨) સર પર્સિવલ અને કાઉન્ટની રીતભાત, તોફાન પ્રહેલની શાંતિ જેવી મેરીઅનને કેમ લાગી ?
 - (૩) લૉરા અને એની વચ્ચેની વાત છુપાઇને સાબળનાર કોણ ? સર પર્સિવલ અને કાઉન્ટ દૂર ફરવા શા કારણે ગયા ?
 - (૪) એની કેથેરિક પાછી પકડાય છે કે કેમ ? તેને દિવાનશાળામાં પાછી લઈ જવામાં આવે છે કે ?
- વળી તમને ખુલાસાઓ જોઈતા હશે કે -

- (૧) વૉલ્ટર હાર્ટરાઈટનું શું થયું ?
- (૨) સર પર્સિવલને નાણાભીડ હોવાથી જે નાણા જોઈતા હતા, તે લૉરાએ અપાવ્યા કે ? વકીલની સલાહ મુજબ તે વર્તી કે નહીં ?
- (૩) સર પર્સિવલના ગુપ્ત ભેદ વિષે એનીએ માહિતી આપવા કહેલું એ ગુપ્તભેદ શો ? લૉરા તેથી વાકેફ થઇ કે ? સર પર્સિવલ લૉરાથી દબાયા કે ?
- (૪) મેરીઅનને આવેલું સ્વપ્ન જેમાં વધુ દુખની આગાહી હતી, તે ખરૂં પડ્યું કે ?

આ પ્રશ્નોની જવાબો તમને કરવા માટે વાચકજન ! તમને આ કથાનો હજી પણ અતિ રસિક થઇ પડે એવો, ભયંકર ભેદ ભરેલોના ગુચળાવાળો ખીજો ભાગ વાંચવા ભલામણ છે

ખીજા ભાગમાં તમે શું શું વાંચશો ?

- (૧) દિવાનશાળામાં ભયંકર પ્રપચ,
- (૨) મત્યને અસત્ય ઠરાવનારો ચાલાકી ભરેલો ગુન્હો કે જેની સામે કાયદો કાઢી પગલા લઈ શકતો નથી
- (૩) કાયદો બંધા પહોંચી શકતો નથી ત્યાં સત્યપ્રિય, દિગ્મતવાન, બુદ્ધિશાળી માણસ કેવી કળાથી પગલા ભરે છે, તેનો ચિનાર
- (૪) પૈસો કેટલોક સાધી શકે છે, પણ શું શું સાધી શકતો નથી તેનો ફોડ

